

THEOCRITUS.

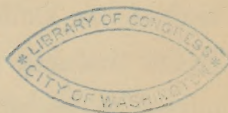
CODICUM MANUSCRIPTORUM OPE

RECENSUIT ET EMENDAVIT

CHRISTOPHORUS WORDSWORTH, S.T.P.,

SCHOLÆ HARROVIENSIS MAGISTER;

NUPER COLL. S.S. TRIN. CANT. SOCIUS ET ACADEMIÆ
ORATOR PUBLICUS.

CANTABRIGIÆ:

TYPIS ACADEMICIS

EXCUDIT JOANNES GUL. PARKER.

M.DCCC.XLIV.

THEOCRITUS

PA 4442
A2
1844

JOHN W. WOODSWORTH

THE NEW YORK

CHRISTOPHER WOODSWORTH

THE NEW YORK

THE NEW YORK

THE NEW YORK

CHRISTOPHER

THE NEW YORK

THE NEW YORK

THE NEW YORK

SUMME REVERENDO IN CHRISTO PATRI

GULIELMO,

DIVINA PROVIDENTIA

ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,

TOTIUS ANGLIÆ PRIMATI ET METROPOLITANO,

CHRISTOPHORUS WORDSWORTH, S. P. D.

UT THEOCRITUM, meâ qualicunque curâ expolitum,
Tuo potissimum nomine, Antistes Reverendissime, insigniri magnoperè averem, variæ me, quùm publicæ tum privatæ, impulerunt rationes.

Principio enim nemini potest esse obscurum, quantâ semper amoris Literarum et Eruditionis famâ florueris; neque quisquam ferè fuerit, quin naturalem in Te ingenii vim, liberalium artium disciplinis et Antiquitatis tum sacrae tum profanae studiis præclare exercitatam, et admirabile illud Tuum iudicium et sensum pulchritudinis exquisitissimum, egregiâ mansuetudine temperatum, vel ipse coràm perspexerit, vel aliorum prædicatione cognoverit.

Quamobrem, Præsul Ornatissime, nequit dubitari, quin rectissimè et optimo jure nova, criticis subsidiis utcunque instructa, Theocriti Editio, Poetæ inter Antiquos inventionis felicitate, ingenii suavitate, doctrinæ ubertate, candidissimo dicendi genere, ne dicam naturali dialecti venustate, et numerosissimis versibus, excellentissimi, ad TE præsertim deferatur, quo nemo ferè hæc studia, quæ ad humanitatem pertinent, vel coluisse videtur feliciùs, vel fovere benigniùs, vel de iis judicare posse solertius.

Jam verò, ut alia quoque attingam, quoniam Antiquarum Literarum Disciplinis hic præcipuè sit finis propositus, et earum is fructus jure existimetur pulcherrimus, ut Rationis et Virtutis causam tueantur, et quasi famulentur Pietati; et quùm planè sit summi momenti, ut hæc de iis opinio Adolescentium animis maturè inseratur, iisque firmissimè inoleseat, mihi quidem, ob hanc quoque validissimam rationem, nihil poterat esse antiquius, quàm ut liber, quo eorum præcipuè commodis consulere voluissem, Tuæ, Præsul Venerandissime, tutelæ commendaretur.

Etenim in Te non eximias tantùm animi dotes, non doctrinam modò limatumque judicium, neque Virtutes duntaxat et Pietatem venerabundus agnosco; sed animum nostrum summo reverentiæ sensu commovet hæc cogitatio, Te per tot annos Patriarchalem Sedem Ecclesiæ Anglicanæ obtinere, quæ admirabili filiorum suorum Pietate, Virtute, Eruditione, Orbi Terrarum

Universo maximoperè profuit, et immortalem gloriam sibi comparavit.

Videbam igitur laborum fructus in Antiquitatis Studiis positorum, si Tibi dedicarentur, non Tibi soli, sed, Nominis et Officii Tui sanctissimi intercessionem, Ipsi quoque ECCLESIAE quodammodò consecrari; et hoc modo cum purâ Religione amicissimè conspirare, et, id quod maximè iis expetendum atque elaborandum, cum augustissimis rebus beatâ communionem consociari.

His etiam jam memoratis rationibus accessit alia, minimè a me silentio premenda, cur Tibi hæc nostra offerre vehementer optaverim, et cur me nunc felicem existimem, quòd beneficio Tuo votum hoc meum sim consecutus. Quùm enim Schola Nostra Harroviensis in Tuâ tutelâ sit, officio meo parùm mihi satisfacisse viderer, nisi occasionem ultrò arriperem, quâ insignes et diuturnos, uti spero, fructus, quos inde perceperit, cum gratissimâ animi significatione commemorarem.

Quos cum animo recolo, nequeo satis admirari propè divinam illam Majorum nostrorum sapientiam, quâ Scholarum curam, in iis præcipuè rebus quæ ad Religionem et Literas pertinent, Ecclesiæ Præsulibus commiserunt; haud aliam, ut opinor, ob causam, nisi quod illud habuerint sibi persuasissimum, hâc unâ ratione Christianas Scholas officio suo fungi posse fructuosissimè,

si se quasi Seminaria et Plantaria Ecclesiæ esse semper meminissent; et si “disciplinam suam accipientes ex DOMO DISCIPLINÆ,” Ecclesiâ Christianâ, ut cum Sancto Augustino loquar, ad divinam Ejus imaginem se ipsas conformarent.

Theocriti nostri ætate, Præsul Excellentissime, Scholam Alexandriæ, nobilissimâ urbe, inclaruissæ accepimus, Ptolemæi Philadelphi, Principis Theocriti præconiis decantatissimi, auspiciis institutam, munificentiâ sustentatam, bibliothecis instructissimam, auditoriis, exedris, atriis, xystis, ambulacris exornatissimam, Poetarum, Philosophorum et Criticorum, Theocriti æqualium et familiarium, ingeniis copiosè affluentem, omnium denique, quas profana Antiquitas unquam vidit, Scholarum illustrissimam. Quin et hanc etiam sub augusto præsidio collocatam fuisse constat, et religiosâ procuracione ordinatam. Quasi Templum Deorum Immortalium habebatur.

Cui quidem Collegio, in eâdem urbe Alexandriæ successit alterum, in ipsis Christianæ Fidei primordiis, et Divi Marci Evangelistæ auctoritate, ut fertur, fundatum, et deinceps Patriarchæ Alexandrini patrocinio commendatum, quod, *Scholæ Catechetice* appellatione insignitum, maximo veræ Religionis et Literarum Optimarum emolumento, ob disciplinam solidissimam sanæ Fidei fundamentis innixam et præclaris eruditionis subsidiis adornatam, per longam annorum seriem

floruisse et per totum ferè Orbem Terrarum exemplar videtur tradidisse, ad quod sequioribus seculis Scholæ Christianæ componerentur.

Egregiè sanè nostræ et Ecclesiæ et Reipublicæ gratulandum est, id quod neminem latet, ad hanc formam Scholas primitus fuisse temperatas atque directas, quæ, in Angliâ, tum ab antiquissimis temporibus propagandæ, tum in recentioribus instaurandæ, Religionis causâ, constitutæ sunt; in quibus omnibus cautum est vigilantissimè, ut Adolescentes in iis enutriti primùm in Sacro Codice, in Symbolo Apostolico, Decem Præceptis et Oratione Dominicâ *κατηχούμενοι*, deinde, Apostolico Confirmationis ritu percepto, provectiores annis et pietate, *τῆς ἱερᾶς τραπέζης κοινωνοὶ* fierent; et deinceps, his disciplinis informati, quùm ætate maturuissent, Patriam, Deo adspirante, fide, ingenio atque virtute tuerentur et illustrarent.

Has antiquissimas, sanctissimas, et prudentissimas Christianæ Institutionis leges, quoniam Tuâ auctoritate munitas, hortationibus confirmatas, exemplo illustratas, ipse per officium meum expertus sim, debere me id sentio palam cum grato animi affectu et cum summâ observantiâ profiteri; et humillimis Votis Deum Optimum Maximum enixè apprecari, ut diu Scholæ Anglicanæ sub Tuo, Pater in Christo Reverendissime, et cæterorum Ecclesiæ Præsulum præsidio vigentes uberrimis fructibus abundant, ad Imperii pacem foven-

dam, stabilitatem sustinendam, dignitatem adaugendam; ad Ecclesiæ honorem et felicitatem promovendam; ad sempiternam hominum salutem adjuvandam, et ad Dei Immortalis gloriam in Universitate Rerum amplificandam. Scribebam Harroviæ, Feriis Paschali-
bus, MDCCCXLIV.

PRÆFATIO.

SEPTENNIIUM jam effluxit ex quo de recensendis Theocriti Reliquiis cogitare cœpi. Cujus quidem consilii complures extitere causæ; primùm, ut harum Literarum studia pro virili parte juvare conarer; deinde, ut, cùm severioribus studiis et gravioribus negotiis implicarer, Scriptorem aliquem styli venustate et hilaritate et candore ingenii commendabilem, qualem esse Theocritum omnes voluerunt, præ manibus haberem, quo animum subinde acquiescentem exercerem simul et recrearem.

Persuadebam quoque mihi, quod a gravissimis auctoribus traditum accepimus, indigestam variarum scientiarum leviter degustatarum notitiam adeò nihil ad mentes Adolescentium rectè informandas valere, ut contrà eas faciat vel effæminato languore flaccessere, vel volubili inconstantia fluitare, ne dicam temerariâ arrogantia superbire; et nihil unquam verè solidi et diuturni in iis præsertim studiis, quæ jure primum obtinent locum, Sacrarum inquam Literarum et Theologiæ, effici posse, omnia autem, quæ in his attentarentur, infirma, incerta et infructuosa fore; si fundamenta a majoribus nostris in accuratâ Antiquarum Literarum cognitione sapientissimè jacta labi aut vacillare pateremur.

Quare Angliæ nostræ, quùm in aliis rebus, quæ ad Religionem pertinent, tum in hâc quoque egregiam

felicitatem magnoperè prædicandam esse arbitror, quod in Scholarum et Academiarum suarum disciplinis instituendis, Linguarum Antiquarum studia, universæ humanitatis, præcipuè autem Theologicæ scientiæ, substructionem esse voluerit; unde Patriæ nostræ post literas renatas semper licuit gloriari, se Viros aluisse et hodie alere, non in profanis tantùm literis summâ cum laude versatos, sed eosdem sacræ eruditionis famâ florentissimos. Quis, ut recentiores taceam, quis non affectu quodam lætitiæ se commoveri sentiat, quùm Usserios, Waltonos, Gatakeros animo recolat, quùm Savilios, Hammonds, Pearsonos, Benteios, Davisios, et, si de adoptivis loqui liceat, quùm Casaubonos, Græbios; quorum insistere vestigiis videtur esse gloriosissimum; et ut aliqui semper reperiantur, qui eadem arma tractent, quibus illi feliciter usi sunt, et validis sanæ doctrinæ propugnaculis Religionem puram et incorruptam tueantur, Ecclesiæ et Reipublicæ sanè est saluberrimum.

Itaque tantum abest, ut hæc sæcularia studia, tanquam res non summi momenti, unquam negligenda esse videantur; ut, quùm teterrima pestis Literas et universam hominum societatem sit invasura, si quando ii, qui se Criticos appellari volunt, Theologica studia invidiosè elevaverint, ita non minus exitiabilis futura sit illa perversitas, si unquam homines sibi nihil Philologiâ opus esse jactitent, quin præclari Theologi fiant. Mihi quidem si, salvâ verecundiâ, quid sentiam eloqui liceat, hæc ab illis studia, in adolescentium præcipuè Institutione, non modo nunquam segreganda esse,

verum etiam, si fieri posset, arctiore adhuc cum iis societate jungenda videntur; et illud potius semper placuit, quod a non nimis æquo profanarum disciplinarum censore, Tertulliano, quæri videmus, “Quomodo repudiamus sæcularia studia, sine quibus divina esse non possunt¹?”

Quæ cùm ita sint, nullâ magis aliâ ratione hæc studia adolescentium animis arbitrabar me posse commendare, quàm si probatum aliquem Scriptorem, qui eos suavitate alliceret, ad Codicum fidem accuratè recenserem, et rationibus identidem expositis, quæ apud me in lectionibus deligendis valuissent, quàm emendatissimum iis repræsentarem.

Ut autem Theocritum potissimum edendum susciperem, præter causas jam a me memoratas, alia me impulit ratio. Cernebam enim locupletissimam messem Variarum Lectionum, e MSS. Theocriti enotatarum, a Viris doctis jam esse collectam; sed tamen, si ita loqui liceat, in horreo etiamnum penè intactam jacere, et aræ criticæ tribulum et ventilabrum adhuc expectare.

Jam vero, etsi vix suspicabar futurum, ut post uberrimas Manuscriptorum copias, quas ad suam Theocriti Editionem adornandam adhibuit Gaisfordius, magnus aliquis fructus ex *novis* Codicum Collationibus perciperetur, tamen minimè committendum putavi ut, si qua hujusmodi comparari possent subsidia, iis uti negligerem. Quare Codicem Harleianum, leviter quidem illum a Wartono olim libatum, sedulo evolvi; et duos alios

¹ Tertullian. de Idololatriâ, c. 10.

Libros MSS., quorum unus haud ita pridem e Caroli Burneii S.T.P., alter vero nuperrimè e summè Reverendi et eruditissimi Viri Samuelis Butleri S. T. P., Episcopi Lichfieldensis, librariâ supellectile in Museum Britannicum immigravit.

Habui quoque penes me, ut quàm commodissimè eum usurparem, beneficio Academiæ Cantabrigiensis, Codicem a nullo adhuc Theocriti Editore excussum, qui olim fuerat eximii illius Literarum fautoris Joannis Mori, Episcopi Eliensis; illo vero mortuo, cum cæteris ejus librorum cum impressorum tum manuscriptorum copiis, munificentîâ verè regiâ Georgii Primi in Academiæ Cantabrigiensis Bibliothecam concessit.

Neque exiguum nostræ editioni ornamentum attulit Vir ornatissimus Thomas Phillipps, Baronettus, qui, suum Theocriti Codicem humanissimè subministravit, et, quâ benevolentîâ favet suorum studiis, mihi quoque, ut et aliis, luculenter declaravit, se egregium illum quem possidet pretiosissimorum Voluminum thesaurum non sibi soli sed universo Orbi literario conquisivisse.

Neminem fere latet, qui historiam Codicum Theocriteorum vel leviter attigerit, duos quàm eruditione tum ingenii elegantiâ non incelebres viros plurimum temporis itinerum et impensæ insumpsissè, quò Manuscriptorum, quotquot in Galliæ et Italiæ Bibliothecis asservarentur, varias lectiones corrogarent. Quorum hic, Jacobus Sanctamandus, Collegii Lincolnensis apud Oxonienses olim alumnus, per annos MDCCVI—X, ille vero, Jacobus Philippus Dorvillius, Professor Amstelodamensis, non multis post Sanctamandum annis, huic

labori exantlando strenuè incubuit. Neque quisquam ferè fuerit, qui de assiduis eorum in hoc opere exequendo curis inaudiverit, nedum eorum *Adversaria* evolverit, quem non affectu doloris tetigerit, et de humanarum rerum fragilitate monuerit id quod plurimis innotuit, utrumque morte prius interceptum fuisse, quàm ullum sui laboris fructum perceperit.

Præclarè tamen accidit, ut subsidia, ab utroque ad *Theocritum* expoliendum comparata, non dissipata interciderint, sed in eundem copiarum literarum locupletissimum thesaurum,—*Sanctamandana* quidem testamento legata a. 1750, *Dorvilliana* vero jure emptionis, a. 1804,—*Bibliothecam Bodleianam*, delata sint.

Et *Jacobi* quidem *Sanctamandi* schedis plurimum adjutus est *Thomas Wartonus*, quum *Theocritum* in lucem ederet *Oxonii* Anno *MDCCLXX*. Sed iis ita usus est is, qui *Dorvillianas* quoque copias, pretio et amplitudine præclarissimas, primus ad *Theocritum* eligendum attulit a. 1816, *Vir de literis* quum profanis tum etiam sacris immortaliter meritis, *Thomas Gaisfordius*, ut ejus operâ conjuncti *Sanctamandus* et *Dorvillius* in *Theocrito* plus effecerint, quàm ab alterutro, si id solus attentâset, fieri potuisset.

Equidem, ut officio Editoris, quantum in me esset, satisfacerem, has *MSS*tas collationes a me quoque inspiciendas esse putavi; de quibus quid amplius commemoratione dignum existimavero in *Codicum* collatorum recensione uberius erit a me exponendum. Eodem quoque tempore quo has evolverem, oblata mihi est facultas *Codices* *Laudianum* et *Baroccianum*, eos quo-

que in Bibliothecâ Bodleianâ repositos, quibus War-tonus etiam usus est, recognoscendi; et absolvendi quoque collationem Codicis Canoniciani, adhuc intacti, in eandem Bibliothecam haud ita pridem recepti, quæ meo rogatu a doctissimo Viro Gulielmo Jacobson, A. M. Academiæ Oratore Publico, inchoata fuerat et magnam jam partem confecta.

His ferè Codicum subsidiis, quum veteribus tum novis, instructus ad Theocritum edendum accessi. Jam verò quum tantus sit quem dixi Codicum vel ab aliis vel a me ipso collatorum numerus, vix dubito quin nonnullis id mirum videatur, quod jam debeo profiteri, annotationes meas non tam in lectionibus ex hâc Manuscriptorum penu depromendis, quàm in novis Emen-dationibus vel proponendis vel corroborandis maximè operè versari. Cujus rei reddenda a me ratio est.

Ego vero tantum abest ut non summam Codicum reverentiam habendam esse autumem, ut contrà nullum non lapidem ab Editore movendum esse ultrò affir-mem, quo quid habeant Codices resciscat. Quod a me in Theocrito factum fuisse, quantum penes me esset, religiosè profiteor.

Illud vero, ab alterâ parte, est animo perpenden-dum, Codices ipsos, qui quidem jam extant, permultis vitiis, quæ in antiquorum scriptis insederunt, esse re-centiores; id quod diu jam de Theccriteis conquestus est maximè idoneus harum rerum æstimator Lud. Casp. Valckenaerius¹. Hoc quoque est animadvertendum,

¹ Ad Idyll. I. 16.

Codicem alium ab alio, eoque fortasse mendosissimo, esse descriptum, idque a Librario, ut fieri potuit, neque oscitantiae neque inscitiae immuni; contrà autem Criticum illum, qui hodiè ad textum recensendum accedit, ante oculos uno obtutu *plurimorum* Codicum lectiones inter se collatas habere; et ex omnibus, quod in quoque loco sit optimum, excerpere, et veritatem ex eorum erroribus inter se comparatis felici conjecturâ interdum eruere posse. Fidenter igitur aio, cum Codices sint vitiosi, id quod de Theocriteis satis constat, Codicem omnium optimum esse rectam Rationem.

Quare de Conjecturis, quæ in Veteres Auctores afferuntur, id inquirendum esse arbitror, non utrum *conjecturæ* sint, sed an veri similes, an necessariae. Id quoque disserendum subit, an non *ars* quædam sit conjectandi, certis quibusdam subsidiis innixa, et præfinitis legibus circumscripta. Naturalem quandam divinandi vim ad artem criticam factitandam exigebat Bentleius¹: et id quidem fortasse verè. Hoc autem libentissimè largior et ultro profiteor,—Poetarum antiquorum textum velle refingere, nullo vel levi tantum respectu habito non dico solum ad universas linguae ipsius et rei metricæ leges, ad Scriptoris indolem et rationem quàm cogitandi tum etiam cogitata eloquendi; sed, id quod nomine quidem humiliter re autem non minus necessarium, parum exploratis quoque literarum et compendiorum formulis, quas in Codicibus describendis vulgo adhibebant Librarii; neque antiquâ verborum.

¹ Præfat. ad Horatium * * 3 ed. 1728.

pronuntiatione, corruptelarum fonte uberrimo, quæ iis usitata erat, probè perspectâ, ita ut eam firmè teneas et nunquam ex animo fluere patiaris,—quid est aliud quàm summæ imperitiæ et temeritatis insanissimæ?

Sed quid hæc, fortasse inquires, ad Theocritum? Dicam quàm potero brevissimè. In hoc Scriptore plures sunt loci aperte vitiosi, quàm haud scio an in nullo alio sive Græco sive Latino similis famæ et magnitudinis. Theocritum ab antiquis Grammaticis et Lexicorum conditoribus, qui quidem hodie feruntur, citatum esse rarissimè, ut nihil fere inde opis accedat, non sine admiratione observaveris. Interea Codices MSSi affluerunt, (quorum plurimi mox recensebuntur,) si ad numerum spectes, satis multi, sed pro eorum multitudine, si universos æstimaveris, pretio parum spectabiles.

Quare quum aliæ rationes Editoribus non suppetent, ad conjectandum confugerunt; neque immerito. Nullius enim planè momenti erit hîc objicere, plurimas, quæ ab iis in Theocritum effusæ sunt, conjecturas insulas esse et apertè futilissimas. Esto. At Codicum lectiones in his ipsis locis plerumque sunt nihilo his conjecturis meliores, nisi quâtenus conjecturis melioribus materiam subinde afferant. An, quia nos male coniecimus, igitur lectores nostri se hallucinationibus librariorum in perpetuum mancipabunt? An vos, qui conjecturas repudiatis, nihil, nisi quod a Codicibus oblatum fuerit, amplectemini? At in plurimis locis Codices ad unum omnes tam apertè peccant vel in sensum, vel in metrum, vel in grammaticas leges, vel simul in omnia, ut eorum lectiones nihil nisi pessimæ

omnium *conjecturæ* jure sint appellandæ. Quare si Codices ubique amatis, amatis quoque conjecturas: si odistis conjecturas, Codices ubique amare non potestis.

Et si Codicibus semper esset acquiescendum, sane dubitari nequit, quin in multis Theocriti locis Theocrito ipso careremus. In his enim Theocritum hodie legimus in editionibus nostris non ex Codicum scripturâ, sed ex Virorum Doctorum emendationibus. Quis, ut uno e pluribus exemplo contentus sim, nisi sensûs poetici plane expers, in Idyllio XXII, 39, elegantissimam Ruhnkenii lectionem *ἀλλάαι* non perinde veram esse agnoscat, ac si in omnibus, quotquot ubique sunt gentium, Theocriti Codicibus repereretur? At invenitur in *ne ullo quidem omnium*. Quis in eodem loco *ἀλλαι* veram esse contendat? At invenitur in *omnibus*.

Quæ cum ita sint, equidem inter nimiam et pertinaciam et temeritatem rem temperare volui. Quare Codicum lectionibus, ubicunque res flagitaret, disertè memoratis, paucas tantum lectiones ex aliorum conjecturâ in *textum* intuli, *nullam* omninò de meâ, contentus in *notis* indicare, quid in locis mendosis mihi videretur; quòd mihimet ipsi libertatem denegare deberem, quam non nisi parcissimè etiam Rei Criticæ peritissimis concesserim; tum verò quia, etsi sæpe apertè corruptelâ laboraret oratio, de medicinâ haud perinde liqueret. Manifesti enim vitii non est manifesta curatio.

Textum Meinekianum typis imprimendum curavi, quem ut 'cæteris puriorem'¹ præter alios meritò lau-

¹ Hermannii Opuscula v. 50: "Sequor A. Meinekii Editionem quæ purior est cæteris."

davit Hermannus; a Meinekio autem nunquam, si bene memini, nisi monito lectore discessi. Indicem ex editione Reiskianâ repetendum putavi, quem eidem Heslero debemus qui indicem Euripidis Beckiani confecit. Hunc autem Theocriteum, licet non pauca contineat, in ipsâ operis ratione, quæ auctor, si hodie superesset, videretur esse correcturus, tamen cùm subsidium utilissimum afferat rei criticæ studiosis, et præcipuè iis qui Theocritum penitus intelligere cupiunt, et cum Reiskii editio inter rariores sit, ad calcem nostræ editionis subinde emendatum repræsentavi.

Ut *interpretandi* munere supersedendum putarem, nisi in illis locis ubi cum textu constituendo arctissimâ necessitate conjungeretur, in causâ fuit, non quod illum laborem non, in Theocrito præsertim, apprimè necessarium esse judicem, sed quod ab aliorum Editionibus, præcipue verò utilissimis et recentissimis Kiesslingii et Wuestemanni, ita huic enarrandi officio est satisfactum, ut verendum videretur ne, si quid in hâc parte molitus essem, actum agere rectè existimarer. Quare manus abstinui. Accidit autem ut quædam hujus generis in hac nostrâ editione inveniantur. Nam, quum in hoc opere versarer, repperi inter schedas eruditissimi et desideratissimi fratris, Joannis Wordsworth, A. M., Collegii Sacrosanctæ Trinitatis apud Cantabrigienses haud ita pridem socii, quædam in Theocritum observata, quæ lectoribus acceptissima fore confido, et quæ cum meis conjuncta legi mihi sanè est jucundissimum¹.

¹ Hæc hamulis inversis designantur, affixis literis J. W.

Sed hæc hâtenus. Lentum quidem hujus qualiscunque nostri laboris in Theocrito positi negotium diutiùs prolatum iri videbatur, nisi jam verendum esse putarem, ne quas in eum scripsissem annotationes, pro Poëtæ nostri modulo nimiâ mole laborare viderentur. Huc accessit, quòd præclaram operis absolvendi occasionem hodie nactus sum, beneficio Academiae Cantabrigiensis, quæ Theocritum nostrum adoptare dignata est, et libri typis excudendi sumptum in se recipere; cujus collatæ in me gratiæ memoriam foveo perjucundam cum summâ observantiâ et piâ veneratione conjunctam.

Nunc quæstionem quandam Theocriti ferè propriam paulisper attingamus, quæ majorem disserendi ubertatem postulare videbatur, quàm quæ intra arctiores Notarumstrarum cancellos posset concludi.

Neminem fere fugit paulo attentio-rem, Theocritum, in versibus pangendis, bucolicam cæsuram frequentare; hoc est, quartum pedem fine vocis terminare, quam deinceps excipiat Adonius, sive dactylus cum spondeo. Vide modo primum idyllium, cujus ab initio viginti septem versus continuo tenore decurrunt, sine ullâ varietate hanc cæsuram exhibentes.

Sed ut hâc de re paulò temerius pronuntiabant veteres Rei Metricæ Magistri, ut Marius Victorius ed. Gaisford, p. 157, ‘hanc legem per *omne* opus sui carminis custodire Theocritum Syracusanum exceptis tribus aut quatuor versibus,’ et Terentianus Maurus de Metris v. 2131,

“*Jugiter hanc legem tolo prope carmine servat,*”

cum tamen versus non pauciores quàm XXVII in primo

Idyllio, IX vero in secundo huic regulæ refragentur; ita recentioribus observandum reliquisse videntur, in *his versibus quartum pedem* apud Bucolicos ferè semper esse *dactylum*¹. Quod adeo verum est, ut non dubitem insuper asseverare, omnes Idylliorum vere Bucolicorum versus (nam heroica, Sophronica sive mimica, et διηγηματικά² prudens excipio) in quibus pes quartus spondeus sit, et in finem vocis exeat, quæ vel disyllaba vel hyperdisyllaba sit, vel monosyllaba quæ versum inchoare non possit, ideoque præcedentibus potius quam succedentibus adhæreat, aliquâ corruptelâ laborare.

De Græcis Elegiaci carminis Scriptoribus hodie non ex instituto agimus. Sed tamen fortasse operæ pretium erit monere, poëtas qui illo genere scribendi præ cæteris claruerunt, non libenter ante cæsuram bucolicam disyllabam vel hyperdisyllabam vocem, cujus ultima syllaba *producatur*, posuisse. Qui sub Theognidis nomine nunc supersunt versus numero sunt MCCCCLXXXIX; heroici DCXCII. Inter hos extant sanè qui sequuntur;

v. 181,

τεθναμέναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῶ || βέλτερον ἀνδρί.

v. 641,

οὔτοι κ' εἰδείης οὔτ' εὔνονν || οὔτε τὸν ἐχθρόν.

v. 695,

οὐ δύναμαι σοὶ θυμὲ παρασχεῖν || ἄρμενα πάντα.

¹ Vide Valcken. Epist. ad Roeverum, p. 15. Warton. in Dissert. de Poet. Buc. p. 36. Maltby. Thesaur. Poet. p. 26. Gaisford. Hephæst. p. 271. Dixerat quidem Servius ad Virg. Eclog. I.: 'Quartus pes si sit dactylus, meliorem efficit orationem, ut *Nos patriæ fines et dulcia*.'

² De quibus Servius ad Virg. Eclog. III. 1.

v. 753,

ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἑταῖρε, δικάως || χρήματα ποιῶ.

v. 901,

ἔστιν ὁ μὲν χείρων ὁ δ' ἀμείνων || ἔργον ἕκαστον.

v. 963,

μή ποτ' ἐπαινήσης πρὶν ἄν εἰδῇς || ἄνδρα σαφηνῶς.

v. 1161,

οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν || παισὶν ἄμεινον.

v. 1193,

ἀσπάλαθοί γε τάπησιν ὁμοῖον || στρῶμα θανόντι.

Neque tamen his plures reperientur, si rectè memini. Contra autem in versibus heroicis DCXCII, qui Theognidi tribuuntur, non pauciores quàm CCCLXXIX inveniuntur qui *dactylum* habent in quarto pede ante finalem Adonium. Atqui, dices fortasse, nonne apud Theognidem legitur v. 25,

οὐδὲν θανμαστόν, Πολυπαῖδη || οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς,

et nonne illis versibus jam a te memoratis is accenseri debet? Legitur sanè in hoc loco et sæpius vox Πολυπαῖδη adhibita a Theognide, sed tamen ita posita ut rem, quam declarandam suscepimus, confirmet non convellat. Nam hâc voce novies usus est poëta, v. 25, 27, 61, 79, 87, 191, 143, 145, 541, *semper* tamen sequente *vocali*, ita ut ultimum vocis membrum semper dactylus esse possit, nunquam *non* possit. Quare Gaisfordio persuasisse Elmsleium, ubique in Theognidis relliquiis scribendum esse Πολυπαῖδη non miror, non persuasisse Welckero, valdè miror. Vocativi forma et locus idem est qui v. 1349, ubi Simonidem alloquitur,

οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὐνεκα καγὼ—

Conferas quoque v. 469, 667. Vide et Hermesian. 67,

εἵσοκε τοι δαίμων, Εὐριπίδῃ, εὖρεν ὄλεθρον,

et Bachii notam.

Et ut alios Elegiaci carminis auctores attingamus, nullus, quod sciam, extat Simonidis versus, qui ante quintum dactylum habeat spondeum ex disyllabo vel parte hyperdisyllabi confectum; (nam in Epig. LXXXIX. Gaisf.

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέως || ᾗ μ' ἐπέθηκεν,

rectè Codex Vaticanus habet *Σινωπέως*;) nullus Tyrtæi, nullus Philetæ, nullus Phanoclis, nullus Hermesianactis. Poetæ contra ejus, qui Phocylidæ nomine vulgo appellatur, et qui hexametris scripsit, reperientur in brevissimo carmine (nam versibus constat tantum CCXVII) longè plures hujusmodi versus quam in omnibus quos memoravimus Elegorum Scriptoribus.

Equidem, his rebus perpensis, vix a me possum impetrare ut octo versus jam laudatos, si rectè inter Theognideos recepti sint, non aliquâ corruptelâ laborare existimem. Quintum eorum et ultimum facili transpositione correxeris,

ἐστὶν ὁ μὲν χείρων ὁ δὲ ἔργον ἕκαστον ἀμείνων.

ἀσπάλαθοι γε στρώμα θανόντι τάπησιν ὁμοῖον.

de quo metri genere quædam annotavimus ad Idyll. x. 38, XIII. 68. Vide Theogn. 1171,

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἀρίστην.

et v. 355.

Medelam v. 1161 ipse subministrat Theognis, qui eundem versum aliàs, v. 409, sic scribit,

Οὐδένα θησαυρόν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω.

Quin v. 695 legendum sit *παρασχέμεν*, et v. 641 *εὔνοον* vix dubitandum videtur. In v. 753 pro *δικαίως* mallem *δίκαιά σν*. Versus 181, 963 peritioribus relinquo. Addi sane poterat v. 911,

ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα· δὺ εἰσὶν || πρόσθεν ὁδοί μοι.

prout vulgo editur, nisi ibi rectè Codex Mutinensis, a Bekkero collatus afferret *δὺ εἰσὶ τὸ πρόσθεν ὁδοί μοι*. Sed ad Bucolicos redeamus.

De Bione et Moscho extrà controversiam res est. Nam si unum versum exemeris illius quarto idyllio, quod non Bucolicum est, sed Ionicâ oratione conscriptum, IV. 37,

Ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν || βῶλον ἀρούρης,

verè mihi videor esse dicturus, ne unicum quidem ex alterutro locum, qui quidem sanus sit, afferri posse in quo ante quintum dactylum vox disyllaba vel hyperdisyllaba præcedat, cujus *ultima* sit longa sive naturâ sive positione. Optimè igitur Schaeferus in Bionis I. 61,

καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἔμηνas || θηρσὶ παλαίειν

pro EMHINAC reposuit EMHINAO, non metro tantum sed linguâ hoc flagitante, ita ut utrique simul consuluerit; optimè Salmasius in Bionis xv. 19,

χιονέαις πόφνρε παρειῆς, || καὶ τὸ βᾶδισμα,

pro *παρειῆς* restituit *παρηΐσι*, quod postea confirmavit varia lectio *παρειῆσιν* a Codice Mediolanensi oblata. In Mosch. v. 10,

καὶ δόμος ἐστὶ θάλασσα καὶ ἰχθὺς || ἅ πλάνος ἄγρα,

minimè dubito quin legendum sit *ἰχθύες*. Vide Arat. 362, Theoc. XXI. 43. *Ultimam* syllabam dixi, quia voces *monosyllabas* ubique excipio, quales sunt *καὶ, ἦ,*

οὐ, articulus τῶ, τὸν, præpositiones εἰς, ἐκ, quæ ad sequentem vocem pertinent non ad proximè præcedentem, et cum eâ in unam quasi vocem coalescunt.

Quare ne mihi objiciantur versus hujusmodi, Theoc. Id. I. 14,

τυρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομεύσω.

neque I. 111,

ῥαῖος χῶδωνις ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,

ubi Viri cujusdam docti conjectura ἐπ' ὀχθαις μᾶλα νομεύει metrum pessumdat,

neque II. 108,

οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ.

neque II. 160,

λυπῇ τὰν Ἀΐδαο πύλαν ναὶ Μοίρας ἄραξει.

neque IV. 52,

τάτρακτυλλίδες ἐντὶ, κακῶς ἂ πόρτις ὄλοιτο.

neque V. 16,

τᾶς πέτρας ὠνθρωπε μανείς εἰς Κρᾶθιν ἀλοίμαν.

neque V. 58,

στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος.

neque V. 132,

οὐκ ἔραμ' Αλκίππας ὅτι με πρὰν οὐκ ἐφίλασεν.

neque V. 133,

τῶν ὥτων καθελοῖσ' ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

Objici sane posset, I. 6.

ἂ χίμαρος, χιμάρῳ δὲ καλὸν κρής, || ἔστε κ' ἀμελξης,

sed ibi κρέας verum esse, Heinsio, Brunckio, Valckenaerio auctoribus, apud omnes ferè hodiè constat.

Objici quoque posset ejusdem idyllii V. 130,

ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' Ἑρωτος ἐς Ἀϊδαν || ἔλκομαι ἤδη,

nisi pro Ἀϊδαν, ex Codice Mediceo optimo, et editione

Juntinâ, succurreret altera lectio Ἀῖδος quæ scrupulum injectum eximeret.

Jam vero, his positis, affirmari potest, nullum neque in primis quinque Theocriti idylliis, neque in sexto neque in septimo versum inveniri, qui huic, quod diximus, præcepto adversetur. Qui ex octavo, “vexatissimo,” inquit Hermannus¹, “idyllio” et quod Beckius Theocritei ingenii fœtum esse negavit, et quod corruptelis plurimis scatet, citari poterit versus 13,

ἀλλὰ τί θησεύμεσθ' ὃ κεν ἄμῃν || ἄρκιον εἶη,

eum vitiosum esse et sensus clamat, et Codices arguunt, ut uberius ad locum ipsum declaravi. In eodem carmine leguntur v. 32, 33,

εἶτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδὰν

βωκολικὰν, οὕτω δὲ Μενάλκας || ἄρξατο πρῶτος.

cui excusatio parari poterit ex licentiâ propriis nominibus concessâ; sed locum insititium esse attentius eum inspicienti, credo, videbitur, quemadmodum interpolatoris manum, opinor, deprehenderis in idyllii noni initio qui locus illi est planè gemellus². Quid de x. 38 statuendum sit,

ἦ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη || βῶκος ἀοιδὰς,

suo in loco disputavimus.

Decem priora Theocriti Idyllia peculiarem eumque verè Doricum colorem referre jam ab aliis et præcipuè ab Ern. F. Wuestemanno³ monitum est, quam quidem

¹ In *Opusculis* v. p. 82.

² Vide *Addenda* ad hunc locum (ix. 1).

³ Præfat. ad Theocritum, p. xxxv. quæ multa habet cognitu dignissima, et ad Theocritum bene intelligendum necessaria.

sententiam egregiè confirmat id quod jam monuimus de bucolicâ cæsurâ in his decem idylliis ad certam legem accuratissimè compositâ.

Optimè igitur Servius, testis idoneus, eoque magis in hâc re, proptereâ quod ad eundem finem quem nos aliâ quàm quâ nos viâ deductus est, ‘Sciendum est,’ inquit, Virgilii ‘*Septem* Eclogas meras esse rusticas, quas Theocritus *Decem* habet¹.’

Protenus autem ad *Undecimum* Theocriti Idyllium accedentibus alius rerum jam nascitur Ordo. Vide modo statim in undecimi initio,

οὐδὲν ποττὸν Ἑρωτα πεφύκει || φάρμακον ἄλλο
Νικία,

quo quidem metri genere declarare voluisse videtur Poeta, in ipso carminis limine, se non jam Eclogam Bucolicam scribere sed in Epistolâ familiari cum amicissimo Medico, Niciâ, velle colloqui. Vide mox ejusdem idyllii v. 10,

ἤρατο δ' οὔτι ῥόδοις οὐ μάλοις || οὐδὲ κικίννοις.

v. 41,

πάσας μανοφόρως καὶ σκύμνως || τέτταρας ἄρκτων.

v. 42,

ἀλλ' ἀφικεῦ τυ ποτ' ἄμμε καὶ ἐξείς || οὐδὲν ἔλαττον.

v. 49,

ᾧμοι ὅτ' οὐκ ἔτεκεν μ' ἡ μήτηρ || βράγχι' ἔχοντα.

v. 62,

ὥς κεν ἴδω τί ποθ' αἰδὺ κατοικῆν || τὸν βυθὸν ὕμμιν.

Qui quidem versus, cum non molliter moveri, sed suo quasi pondere laborare, videantur, agreste Cyclopis

¹ Ad. Virgil. Eclog. 1.

ingenium non invenustè ante oculos ponunt; sed eorum similis ne *unus* quidem in *decem* prioribus idylliis reperiendus est.

In Idyllio XII. 24 habes,

ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθὲν ἀραιῆς || οὐκ ἀναφύσω,

qui vel 'Ionico Poetæ, vel Theocrito certè jam non βωκολιασδομένῳ, facile condonandus erit, ut, ob epicum fere carminis colorem, XIII. 59,

τρίς δ' ἄρ' ᾧ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ || δ' ἔκετο φωνά.

Jam vero in Idylliis XIV, XV, Sophronis habes imitationem, et in versibus pangendis licentiam penè mimicam. Quod minime miraberis, quum Sophronem constet in mimis deditâ operâ ne a solœcismis quidem temperâsse, ²quo personarum suarum e trivio arreptarum indolem et mores vividius exprimeret. Quare satis commodè occurrunt versus hujusmodi, XIV. 23,

χῆφθα, εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς || καὶ λύχρον ἄψαις.

XV. 23,

θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν, ἀκούω || χρῆμα καλόν τι.

XV. 26,

ἔρπειν ὥρα κ' εἴη. ἀεργοῖς || αἰὲν εὐόρτά.

Vide et XV. 42, 62, 67, 74, 94, 131, etsi huic ultimo versui,

νῦν μὲν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς || χαιρέτω ἄνδρα,

in mollissimâ τῆς Ἀοιδοῦ nœniâ, aliquantulum sub-irascar.

¹ Vide Not. infrâ, p. 105.

² Vide Etymol. M. v. ὑγής, Heins. Lect. Theocr. XXI. Valcken. Adoniaz. p. 201.

Ex Idyllio XVI, quod ut Idyllia XVII, XXII, medium quendam locum obtinent inter Epicam et Bucolicam scribendi rationem, et quæ Alexandrina appellari potest, nulla violatæ Cæsurae bucolicæ, qualem hîc intelligimus, exempla afferri possunt, nisi quæ vix huc retrahi debent, ut XVI. 67,

πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων || πρόσθεν ἐλοίμαν,

ubi πρόσθεν ab ἵππων ita pendet ut cum eâ quasi unam vocem faciat; XVII. 36,

τᾶς μὲν Κύπρον ἔχουσα Διώνας || πότνια κώρα.

v. 45,

κάλλει ἀρριστεύουσα θεάων || πότν' Ἀφροδίτα.

Has autem Eclogas perperam Idylliis annumerari liquet, et ad Hymnorum potius Theocriteorum classem pertinere. Et dum de Alexandrino dicendi genere agimus, liceat monere eos Poëtas qui hoc secuti sunt, in *Hymnis* eam fere legem servare, quam Bucolicorum propriam diximus, quum autem *Epicis* argumentis versentur, eam minime curare. Sic hanc legem ne semel quidem in *Hymnis*, qui hodie supersunt, neglexisse videtur Callimachus; nam in Hymn. ad Apoll. 39,

ἀλλ' αὐτὴν Πανάκειαν ἐν ἄστει || δ' ᾧ κεν ἐκείναι,

benè Blomfieldius edidet ἄστει; et in Hymn. ad Cerer. 129,

τᾶσδε τελεσφορίας ποτὶ τὰν θεῖν || ἄχρις ὀμαρτεῖν,

legendum θεόν.

Extat sane in Hymn. ad Dian. 7,

καὶ πολυνυνμίην ἵνα μή μοι || φοῖβος ἐρίζη,

ubi ante *φοῖβος* facilè excidere poterat *ὁ*; aut fortasse legendum *μοι μὴ*; vel *μὴ μοι*, nam, ut ab orationis tenore patet, pronomen non encliticum sed emphaticum est.

Restat unicus locus Hymn. ad Del. 226,

ἀλλὰ φίλη, δύνασαι γὰρ, ἀμύνειν || πότνια δούλοις,

qui utrum necne corruptus sit non statuere audeo.

Mihi quidem *ἄμυν' ὦ πότνια* non displiceret.

Apollonio Rhodio, et Arato, ut diversa materia, ita alia quàm Callimacho et Theocrito versificandi ratio. Apud eos, ut Homeri sequaces, hujusmodi versus sæpius inveniuntur; apud Nicandrum verò rarissimè. In Musæi autem carmine, venustatem artificiosam et elegantiam exquisitam redolente, ne unum quidem me legere memini. Sed ad Theocritum paulisper revertor.

In Idyllio XVIII, Helenæ Epithalamio, quod mixto et fere Pindarico sermone constat, ut et XIX, XX, XXI, XXIII, XXIV, XXVI, XXVII,

legas v. 12,

εὖδειν μὲν χρῆζοντα καθ' ὥραν || αὐτὸν ἔχρην τυ.

v. 55,

καὶ πόθον, ἔγρεσθαι δὲ πρὸς αῶ || μὴ 'πιλάθῃσθε.

v. 57,

ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν || εὐτρίχα δειράν.

Neque ex XIX, neque XX, quidquam, quod huc faciat, afferas: afferas tamen ex Piscatoriâ Eclogâ XXI, ubi Sophronem æmulatur Theocritus, v. 15, si rectè *κλίναν* conieci; ex XXII plurima sunt alleganda v. 11, 88, 109, 113, 161, 182, quæ non mirari debes, ut Homericâ imitatione enata: in XXIII. nihil huc pertinet; ex idyllio XXIV, longissimo carmine, unicum

depromseris exemplum v. 107. Idyllium xxv. totum Epicum est, minimè bucolicum, unde enotabis v. 9, 158, 254. Contra vero Idyllium xxvii. 59, merè bucolicum est, sed, me iudice, Theocrito abjudicandum; in ejus v. 59,

ἄλλαν ἀμπεχόναν τᾶς σᾶς τοι || μείζονα δῶσω.

legere mallet *τοί*.

Hæc sunt omnia, ni fallor, quæ ex omnibus Bucolicorum Poetarum Græcorum quotquot extant reliquiis memorari possunt exempla vocis disyllabæ vel hyperdisyllabæ, cujus ultima producat, ante finalem Adonium; unde quid de hâc re senserint facile collegeris. Quàm longè a Theocriteis, in bucolico versu condendo, Virgilianæ abluserint rationes, statim a primâ ejus Eclogâ patet, quæ constat versibus LXXIX, inter quos hi reperiuntur,

- v. 29. Candidior postquam tondenti barba cadebat.
- 35. Pinguis et ingratae premeretur caseus urbi.
- 48. Limosoque palus obducatur pascua junco.
- 50. Non insueta graves tentabunt pabula fetas.
- 53. Et fontes sacros frigus captabis opacum.
- 59. Nec gemere aëriâ cessabit turtur ab ulmo.
- 62. Ante pererratis amborum finibus exul.
- 64. Quam nostro illius labatur pectore vultus.
- 65. At nos hinc alii sitientes ibimus Afros.
- 67. Et penitus toto divisos orbe Britannos.
- 69. Pauperis et tugurî congestum cespitem culmen.

Quorum similis ne unus quidem versus in prioribus decem Theocriti Eclogis, quæ constant versibus DCCLXXV, apparet. In Virgilii autem Eclogis hujusmodi versus sunt CCLXXVI. Sed de his Virgilianis, ubi puro et integro Adonio versus terminatur, et Adonium

vox præcedat cujus ultima sit longa, opus est monere, eam vocem cum *sequentibus* non cum *præcedentibus* sensu cohærere. Quod et de Apollonii, et Arati quoque heroicis vere mihi videor esse dicturus; in quibus semper cautum est ut sensus per quartum spondeum in finalem Adonium continuo tenore flueret.

Libro nostro jam typis impresso, nactus sum exemplar Editionis Theocriti Gailianæ, quæ Lutetiæ prodiit a. 1828, et in turbâ Voluminum, in quibus erat, quæ Gallico nomine *Le Philologue* lucem viderunt, delituisse videtur, ita ut Viros doctos non rarò fefellerit. Wuestemanno, qui Theocritum edidit a. 1830 ne fando quidem, ut neque Hofmanno neque Eberto, innotuisse videtur. "Gailii editio," ait Scholiorum Genevensium Editor J. Adertus, "ob immane, quo venalis fuit, pretium,—*paucorum* tantum in manus venit." Mihi non maturius obviam fuisse et doleo et lætor. Nam quædam continet non aliunde cognita, ex MSS. a Gailio deprompta, quæ in annotationibus meis scribendis rescivisse e re meâ fuisset. Sed ab alterâ parte, conjecturas quasdam nostras ibi a Codicum auctoritate confirmatas non sine voluptate vidi; unde spem et animum de cæteris quoque cepi; quippe quod harum probatione de illis quoque quodammodo præjudicaretur. Utcunque hæc se res habeat, quæ in Gailii editione memoratu digna viderentur, excerpsi, et in Addendis nostris ad calcem Voluminis sigillatim indicavi. Scripsi A.D. VI. Id. Apriles MDCCCXLIV.

CODICUM MANUSCRIPTORUM THEOCRITI

ELENCHUS.

PARISIENSES.

LITERARUM designatio, quam hîc Codicum Parisiensium damus, ea est, quam, Aderto teste, (nam a meo Gailianæ editionis exemplari abest hic indiculus) adhibuit J. B. GAILIUS in Editione Theocriti, Paris. 1828. 2 Tomis, 8vo. Codices, quibus literas *Sanct.* præmisi, vel ab ipso Sanctamando vel ab aliis, ut a Salvinio, Professore Florentino, ejus rogatu, collati sunt. Collationum Sanctamandarum Syllogen dedit Wartonus ad calcem secundi Voluminis suæ editionis pp. 365—388.

- A. 2596.
- B. 2721.
- C. 2722. Sæculi XV.
- D. 2726. Sæculi XIV.
- E. 2758. Sæculi XIV. = *Mediol. C.*
- F. 2763. Sæculi XVI.
- G. 2781. Sæculi XV.
- H. 2786. Sæculi XIV.
- I. 2802. Sæculi XIV.
- K. 2812. Sæculi XVI.
- L. 2831. Sæculi XIII.
- M. 2832. Sæculi XIII. = *Mediol. A.*
- N. 2833.
- O. 2834. Sæculi XV.
- P. 2835. Sæculi XIV. = *Mediol. B.*
- Q. 2844. Sæculi XIII.
- R. 2998.
- S. 3026.
- Y. 169.
- Z. 351. Sæculi XVI.

Parisienses, sive a Dorvillio sive a Sanctamando collatos respiciamus, sunt hi

1 MS. Regius 335.

2 1513.

3 3312.

4 2794.

6 Colbert. 1193.

7 Coislin. 169.

Hos omnes, quos suprâ recensui, contulit Dorvillius cum ed. Oxon. 1699; tres, qui sequuntur, Sanctamandus;

9 Colbert. 6443. Sæc. XIII. (A. D. 1298) continet nonnulla Sophoclis et Æschyli.

10 MS. Regius 3378. cum Glossis; habet Idyllia 1—xxv, exceptis XIX, XXIV.

11 Coislin 351. ad Idyll. xx, XXI, XXIII, contulit Sanctamandus.

GENEVENSENSIS.

De eo videndus Wuestemannus Præfat. Theoc. p. xv. xvi. Scholia ex eo descripsit ediditque J. Adertus Turici, 1843; præmissâ brevi Codicis notitiâ.

ITALICI.

Qui sequuntur Codices A, B, C, D, E, *F, G, H, K, *I, L, N omnes collati sunt a Dorvillio cum editione Theocriti Commelinianâ Heidelb. 1604. Collationes ejus extant in Bibliothecâ Bodleianâ. (x, 1. Inf. 2. 22.) Codices sic * notati ad Moschum pertinent; Codicum notitia, quam damus, est inscripta Dorvillii manu in paginâ primâ ed. Commelin.

MEDIOLANENSES.

A. Codex vetustus est. N. 32.

B. Recentior. N. 22. continens partem Anthologiæ, Apollonium Rhodium et partem Iliadis.

C. Recens. N. 75. habens fere omnia sub nomine Theocriti; cum Opp. et D. Hesiodi et Scuto.

D. Recentior. 240 Annorum N. 84.

E. Recens. N. 115. negligentiam et insciti correctoris manum expertus.

*F. Optimus et Antiquissimus, in quo et Odyssea Homeri et Sallustius Philosophus de Diis.

G. N. 24.

H. Recens.

K. Codex optimus cum uberrimis Scholiis, et bonæ frugis repletus; hoc volumine continentur Pars Phœnissarum Euripidis, Æschyli Persæ, Aristoph. Plutus, Nubes, Ranæ; Lycophronis Alexandra, Hesiodi Scutum, Pindari Hymni XII. Hesiodi Opera et Dies, Oppiani de Piscat. libb. v. Dionysii Alex. Periegesis, Theocriti Idyll. XVII. Simmiæ Rhodii Ala et Securis. Omnes hi cum Scholiis; Frag. de Piscibus. Frag. de Dialectis; Excerpta. N. 222.

*I. 831. qui continet Orphea, Callimachum, Pindarum. Satis bonus.

PARMENSES.

L. Recentior multum.

M. vide post N.

VENETUS.

*N. Codex S. Marci ex vetusto descriptus, continebat inter alia Moschi Europen.

M. Codex Dorvillianus; nunc est in Bibl. Bodleianâ, x. 1. 3. 12. Chartaceus; continet decem priora Idyllia.

Qui sequuntur Codices P, Q, R, S, T, V, W, X, Y, Z, Γ collati sunt a Dorvillio cum altero exemplare editionis Commelin. Collationes ejus extant in Bibl. Bodlei. (x. 1. 2. 23); unde Notitia nostra hausta est.

FLORENTINI.

Sanct. P. Mediceus 37. Sæc. XIII. accurate Scriptus ex vetustiori longe ut videtur, nam aliquando eum non legere videtur, adeoque voces quasdam vacuo loco reliquit.

Q. Mediceus 52. Sed non absolvimus, quia negligenter scriptus et ex superiori sumptus videbatur.

Sanct. R. Medic. 43. Partim contulimus, sed XV Sæculi erat et cum P. coincidebat.

S. Medic. 16. Accurate Scriptus Sæc. XIII. fuit Philelphi; continet plurima, Nonni Dionysiaca, Oppianum, Nicandrum, Hesiodum, &c.

T. Medic. Sæc. XV. Pauca inde excerptimus.

[*Sanct.* Codicem alium Mediceum sive Laurentianum, Angeli Politi dictum, 46 contulit Sanctamandus, non contulisse videtur Dorvillius; Codices Dorvillii P et R Sanctamando dicti sunt Laurentiani. Vide Wartoni ed. II. p. 377.]

Sanct. V. Cod. Benedictinorum Florentinorum sive Abbatiae Sæc. XIV. (Sanctamando A. C. 12. vel Ben. V. h. e. Benedictinus Vetustior.)

Sanct. W. Ibid. Sæc. XIV. (Sanctamando A. C. 4 vel Ben. R. h. e. Benedictinus Recentior. Horum duorum Codicum Benedictinorum Collationes Sanctamandi gratiâ confecit Salvinus.)

X. Bibliothecæ S. Marci XV. Videtur ex T. descriptus.

Y. Med. continebat varia Epigrammata; Sæc. XV.

Z. Med. 18 recentissimus.

NEAPOLITANUS.

Γ. Sæc. XIV. In Bibliothecâ S. Joannis Carbononarii; aderant Scholia.

Qui sequuntur Codices *b*, *i*, *m* collati sunt cum Commelin. 1604, qui autem designantur literis *a*, *c*, *d*, *f*, *g*, *h*, *k*, *l*, cum editione quam a Dorvillio indicatam non invenio: collati vero sunt omnes hi Codices in Dorvillii gratiam; non ab ipso Dorvillio. Collationes extant in Bibl. Bodleianâ. (x. 1. Inf. I. 30.)

ROMANI.

Sanct. 1. *a*. Vaticanus 50. Sæc. XIV. Chartac. continet nonnulla Euripidis, Sophoclis, Hesiodi, Pindari, Homeri et Planudis.

Sanct. 8. *b*. Vaticanus 40. Sæc. XI.

Sanct. 3. *c*. ——— 38. Sæc. XIV. continet nonnulla Aristophanis, Hesiodi, Pythag. et Oppiani.

d. Vaticanus 1371. Sæc. XV. Chartac.

Sanct. 5. *e*. ——— 42. Sæc. XIV. c. nonnull. Pindari, Dionys. Perieg.

- **Sanct.* 10. *f.* Vaticanus 1363. Sæc. XIV. c. nonn. Euripidis, Sophoclis, Pindari et Epit. Bion: habet idyllia 1—xiv.
 g. Vaticanus 139. Sæc. XIII.
Sanct. 6. *h.* ——— 913. Sæc. XII.
 i. ——— Urbinas 140. Sæc. XI.
Sanct. 12. *k.* ——— 44. Sæc. XIV.
 l. ——— 53. Sæc. XV.
 **Sanct.* 9. *m.* ——— 915. Sæc. XI. c. nonn. Homeri et Hesiodi et Moschi Europâ.

Qui sequuntur Codices Vaticani a Sanctamando sunt collati. Usus est Sanctamandus ed. Oxon. 1699, quâcum Codices suos conferret. Inter schedas Sanctamandi in Bibl. Bodleianâ asservatur illius editionis exemplar, in tres tomos chartâ purâ interfoliatis distributum, in quibus Manuscriptorum varietates propriâ manu enotavit anno 1709.

- Vat. 2. N. 95. continet nonnulla Pindari, Homeri, Hesiodi et Æschyli.
 — 4. N. 1825. desinit cum Idyll. xviii; continet nonnulla Aristoph. et Hesiod.
 * — 7. N. 39. c. nonnullis Hesiodi et Oppiani; habet idyllia 1—xv, xviii—xxviii. et octo versus xxix. cum Ep. Bionis.
 — 8. N. 40. c. n. Pindari et Sophoclis; habet idyllia v—viii. quantum mutilum ad v. 26.
 — 11. N. 1311. c. nonnullis Pindari et Hesiodi; cum glossis.
 — 13. N. 43.

Ott. Codex Cardinalis Ottoboni a Sanctamando collatus; habet idyllia 1—xviii.

O. Epigramm. Cod. Palatin. Anthol. in Bibl. Vat.

Qui sequitur Codex collatus est a Dorvillio cum editione Heinsii; Collatio extat, chartâ purâ scripta, in Bibl. Bodl. (xi. In. i. 36.)

TAURINENSIS.

8. Codex Bibl. Reg. Chartaceus 300 Annorum.

PISTOIENSIS.

Codex continens Idyllia 1—viii. memoratur a Pileneio, qui Theocritum edidit Parmæ, 1780, 2 voll. 4.

GERMANICI.

Codicem LIPSIENSEM, quo Reiskius quoque usus est, itemque Codicem Johann. Hamburg. cum editione Heinsii contulit Dorvillius; Bibl. Bodl. x. 1. 2. 26.

Quatuor VIENNENSIIUM (sive Vindobonensium, sive Cæsareorum) collationes habuisse se affirmat Brunckius: vide eum ad I. 103 et II. 1. suæ ed. 1776.

Codicem AUGUSTÆ VINDELICORUM adhibuit Harlesius, cujus editio prodiit Lipsiæ, 1780. Continet is Idyllia I—VIII. GOTHANUM Strothius, Gothæ, 1782.

Horum quicquid afferebant editiones, diligentissimè conguessit J. A. Jacobsius, in Theocriti editione quam emisit Halis, 1824. Idem de Collationibus MSS. Theocriti, impensâ J. A. G. Weigeli factis, mentionem fecit, p. CLV, dubitabundus tamen. Equidem, a Gaisfordio de his collationibus certior factus, ad Weigeli filium literas dedi, qui mihi se has collationes penes se Lipsiæ etiamnum servare rescripsit, quod commemorandum duxi sperans fore ut aliquis in Germaniâ oriatur cui harum in lucem edendarum cura contingat.

ANGLICANI.

Hos qui sequuntur Codices ipse oculis usurpavi: vide quæ jam in Præfatione diximus. Non tacenda sunt a me nomina literatissimorum Virorum BULKELEY BANDINEL S. T. P. et JOANNIS HOLMES, quorum eximiam humanitatem expertus sum; hujus, cum Musei Britannici, illius vero, cum Bodleianos Codices evolverem.

Baroccian.—Codex Bibl. Bodl. 109. continet octo VIII. idyllia; chartaceus cum Scholiis Græcis (Alterum Baroccianum, 216, contulit Wartonus. Tom. II. p. 362.)

Burn.—Codex olim Caroli Burnei, S. T. P. nunc vero Musei Britannici. folio, 109. CLXI. D. chartaceus. habet nomen IO · CAR · SALVIATIS in primâ libri paginâ: continet Idyllia xv.

Butler.—Codex olim Viri Reverendissimi Samuelis Butleri S. T. P. Episcopi Lichfieldiensis, nunc vero Musei Britannici, MSS. Butler. II. 885. Membranaceus, optime scriptus, cum glossis (vide quæ annotavi ad I. 20) continet Idyllia I—VIII.

Canonician.—Codex olim Abbatis Canonici Veneti, nunc vero Bibl. Bodl. Canon. 86. continet Idyllia I—xviii. cum Scholiis brevibus. Vide quæ in Præfatione diximus.

Cant.—Codex Cantabrigiensis. x. 594. Dd. 10. 42. chartaceus cum Scholiis. Continet Idyllia xviii: Vide Præfationem nostram.

Emman.—Codex Emman. Coll. apud Cantabrigienses MSS. 1. 2. 11. Chartaceus: continet Idyllia vii. et viii: sed mutila. Vide infra p. 81.

Harl.—Codex olim Bibliothecæ Harleianæ nunc vero Musei Britannici, Harl. 5691. Chartaceus, cum Scholiis Græcis; continet Idyllia I, II, III, IV, V, excepto versu v^{ti} ultimo.

Laudian.—Codex olim Viri Summè Reverendi Gulielmi Laud, S. T. P. Archiepiscopi Cantuariensis; nunc Bibl. Bodl. 731: continet octo idyllia. Insunt quoque Eurip. Hecuba et Phœnissæ, Sophoclis Ajax, Electra, CEd. Tyr. Hesiodi Opera et Dies, Pindari Olympia, Homeri Iliadis Libb. I. et pars II^{di}: Omnia cum Scholiis.

Phillipps.—Codex Viri honorabilis Thomæ Phillipps Baronetti de *Middlehill* in agro Worcestrensi. Chartaceus, continet Theocriti Idyllia I—xvi. exceptis xiv. et xv. Habet etiam Moschi Epitaph. Bionis, et Musæi Carmen de Herone.

EDITIONES.

Uberiorem Editionum Theocriti notitiam dedit J. A. Jacobs in Præfatione ad Theocritum Halis, 1824. XIII. sqq.

Med.—Mediolanensis fol. continet folia XXXI. sine præfatione, titulo, colophone. Ejus exemplar describo quod in Bibliothecâ Bodleianâ evolvi: neque mirarer admodum, si alia ejusdem libri exemplaria huic descriptioni non ad amussim responderent. Fusè de eâ disseruit Ebertus (*Allgemeines Bibliographisches Lexicon* I. p. 937) qui circiter annum 1481 eam prodiiisse putat: alii ad annum 1493 detrudunt.

Ald.—Aldina, 1495. Nobilissimum ejus extat exemplar in Museo Britannico, olim Regis Georgii III. Hujus editionis exemplaria multum inter se variant, eò quòd Aldus Manutius, nactus, ut videtur, quum editionem Mediolanensem, tum vero Codices suis meliores, multa folia in locum minus emendatorum emendatiora subinde suffecerit. Unde de geminâ Editione Aldinâ Editores aliquoties loquuntur. Vide J. A. Jacobsii Præfationem, p. XXXI. et LXXIV.

Junt.—Juntina in ædibus Philippi Juntae Flor. 1515, cujus item extat exemplar in Mus. Brit. Vide infra p. 176.

Call.—Calliergi Romæ. 1516.

Paris.—Apud Egidium Gourmont: Exemplar extat in Mus. Brit. sine anni notâ; sed cum Aldinâ secundâ semper, credo, conspirat.

MONITUM DE ADDENDIS.

UBICUNQUE vel in textu vel in notis excudendis peccatum fuerit, vel meo vel typothetarum errore, dedi operam ut in Addendis menda notaretur et tolleretur. His quoque quædam inserui quæ post librum typis descriptum mihi succurrerunt; in quibus variæ quædam MSS. lectiones commemorandæ sunt a Gailii editione oblatae. Quare lectorem benevolum oratum velim ut, sicubi vel in textu vel notis offenderit, Addenda consulat.

DE GENERE THEOCRITI

ET

DE BUCOLICIS CARMINIBUS.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΓΕΝΟΣ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ, ὁ τῶν Βουκολικῶν ποιητῆς, Συρακούσιος ἦν τὸ γένος, ^aπατρὸς Σιμιχίδου, ὡς αὐτὸς φησὶ,

Σιμιχίδα, ^bπᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκει;

Ἔνιοι δὲ τὸ ^cΣιμιχίδα ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι· δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι, πατέρα δὲ ἐσχηκέναι Πραξαγόραν, καὶ μητέρα Φιλίνναν. Ἀκουστής δὲ γέγονε ^dΦιλητᾶ, καὶ ^eἈσκληπιάδου, ὧν μνημονεύει· ἤκμασε ^fδὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λαγωῦ. ^gΠερὶ δὲ τὴν τῶν Βουκολικῶν ποίησιν εὐφυῆς γενόμενος πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχεν· κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

^a υἱὸς Vat. 5. [Collationes cum MSS. Vaticanis fecit Sanctamandus.]

^b ποῦ Vat. 2. σὺ V. 3. 4. τὸ μεσαμβρινὸν Vat. 5. πόδα V. 2. μεμέριον πόδα Call.

^c Σιμιχίδης V. 3. 5. δὲ pro γὰρ Vat. 2. Mox Φιλίνναν Vat. 6. Olim Φιλίαν.

^d φιλητᾶδου V. 4. sed φιλήτα V. 2. φιλητᾶ V. 3. 5. Colb. φιλατᾶ Call.

^e Ἀσκληπιάδου V. 2. ὡς Ἀσκλη-

πιάδης μν. MS. Tolet. ap. Schott. Obs. Hum. p. 99.

^f κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Λαγὼν V. 2. κατὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα λαγῶν Call.

^g καὶ περὶ V. 4. Posteriora sic habet Vat. 5. εὐφυῆς δὲ γενόμενος περὶ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν τοὺς πάντας νικήσας σχεδὸν πολλῆς δόξης ἔτυχεν· μόσχος οὖν καλούμενος Θεόκριτος ὕστερον ὠνομάσθη. ὠνομάσθη etiam Colb.

ἐαυτοῖς τὰς τροφάς· διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παιδιᾶς καὶ
γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφροῦντας ἐπιλέγειν,

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι τὰν ὑγίειαν,

Ἄν φέρομεν παρὰ τῆς θεοῦ, ἃν ἐκαλέσσατο τήνα.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙ Τῆ ΑΘΡΟΙΣΕΙ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ.

Βουκολικαὶ Μοῖσαι σποράδες πόκα, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι.

Ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΒΙΒΛΟΝ.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραψα,

Εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων·

Υἱὸς Πραξαγόραο, περικλειτῆς τε Φιλίννης,

Μοῦσαν δ' ὀθνεῖην ἔοῦποτ' ἐφειλκυσάμην.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ.

Θεοκρίτου εἰδύλλια Βουκολικά. Ἰστέον ὅτι Εἰδύλλιον λέ-
γεται τὸ μικρὸν ποίημα, ἀπὸ τοῦ Εἶδος, ἢ θεωρία· ^h οὐκ
Εἰδύλλιον παρὰ τὸ Εἶδω, τὸ εὐφραίνω. Ἄλλως. Εἰδύλλιον
λέγεται ὅτι εἶδός ἐστιν ὁποῖόν ἐστι λόγος· ὑποκοριστικῶς
λέγεται Εἰδύλλιον.

ε οὐ τιν' Vat. 1. 2. 5. . 6 οὐ
τιν' ἐπεκτησάμην Vat. 3. ὀθνεῖαν—
ἐφελκυσάμαν Anth. Vat.

^h οὐκ ἡδύλλιον παρὰ τὸ ἡδω τὸ
εὐφραίνομαι Taur. Colb. εἰδύλλια

λέγονται ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ ὁμοιω.
ἐοικότες γὰρ τοῖς προσώποις εἰσιν
οἱ λόγοι. Vat. 2. In fine δὲ εἶρηται
pro λέγεται Call.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικόν, δραματικόν, καὶ μικτόν. Τὸ δὲ Βουκολικὸν ποίημα μίγμα ἐστὶ παντὸς εἶδους, καθάπερ ^ισυγκεκραμένον· ^κδιὸ καὶ χαριέστατον τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως, μᾶλλον δὲ τῆς κράσεως, ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ, ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχη. Εἰς ὅσον δ' οἶόν τέ ἐστιν, ¹αὕτη ἡ ποίησις τὰ τῶν ἀγροίκων ἥθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνν τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς τὸν βίον χαρακτηρίζουσα. ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἄδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

^ι συγκεκρατημένον Vat. 3.

^κ διὸ καὶ χαριέν ἢ χαριέστερον Vat. 1. et mox φύσεως. χαριέστερον Colb.

¹ αὕτη ἡ ποίησις om. 1. 3. 5. eorum loco καὶ in Colb. adduntur ibid. ante ἐκπέφευγε. εἶδη pro ἥθη V. 5.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΑΥΤΗ ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γράφεται, ὅς διὰ μὲν τούτου τοῦ εἰδυλλίου τέθηκε, διὰ δὲ τοῦ ἐξῆς ὡς ζῶντος αὐτοῦ μνημονεύει· ὅμως τοῦτο προτέτακται, διὰ τὸ χαριέστερον καὶ τεχνικώτερον τῶν ἄλλων μᾶλλον συντετάχθαι· καὶ Πίνδαρος, Ἀρχομένου δ' ἔργου, φησὶ, πρόσωπον χρὴ θέμεναι τηλανγές. Ἔστι δὲ ἀμοιβαῖον καὶ δραματικώτερον, μὴ ^μ ὑποκειμένου τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. Τὰ μὲν πράγματα διακινῶνται ἐν Σικελίᾳ· ποιμὴν δὲ τις εἰσάγεται πρὸς αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστι γνωστὸν. Ἄλλως. Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν, καὶ Αἰπόλος, ἥτοι Μενάλκας, ἣ καὶ Κομάτας. Ἀγνοεῖται δὲ τὸ τοῦ Αἰπόλου ὄνομα.

Δωρίδι καὶ Ἰάδι διαλέκτῳ χρῆται ὁ Θεόκριτος, μάλιστα δὲ ἀνειμένη καὶ χθαμαλῇ Δωρίδι παρὰ τοῦ [fortasse τὴν τοῦ] Ἐπιχάρμου καὶ Σώφρονος· οὐ μὴν ἀπολιμπάνεται καὶ Αἰολίδος. Ἄλλως. Ἰστέον ὅτι ὁ Θεόκριτος Δωρίδι διαλέκτῳ κέχρηται τῇ νέᾳ· δύο γάρ εἰσι, παλαιὰ, καὶ νέα· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ ^η τραχεῖά τις ἔστι· ἡ δὲ νέα, ἥ καὶ Θεόκριτος χρᾶται, μαλθακώτερα καὶ εὐκολωτέρα.

Ἀπορία. Πῶς Βουκολικὰ ὑπεγράφησαν, μὴ ὄντων ὅλων Βουκολικῶν, ἀλλὰ καὶ ποιμενικῶν καὶ αἰπολικῶν; Λύσις. Ἐκ τοῦ κρείττονος μέρους ταῦτα τῶν τετραποδων ὑπέγραψαν.

Πῶς οὐχ ὑπογράφονται ταῦτα τὰ ποιήματα Διάλογοι· (διαλέγεται γὰρ ἐν τισὶ τούτων πρόσωπα·) ὡς καὶ τὰ τοῦ

^μ ὑποδεικνυμένου V. 1. 4. 5. 6. Taur. et mox quidam προσώπου τοῦ ποιητοῦ.

^η τραχεῖά τ. ε. καὶ οὐκ ἐννόητος Vat. 3. καὶ ἀνόητος Taur. Colb. καὶ ὑπέρογκος Vat. 4. Mox κέχρη-

σται Vat. 4.

^ο τούτων ex Vat. 2. 5. Colb. additum. Mox ὑπογραφεὶς Vat. 2. 4. καὶ ἀλλοίας desunt in quibusdam MSS.

Λουκιανού; Οὐκ ἤθελεν ὁ ποιητὴς θεῖναι ἀλλοίας καὶ ἀλλοίας ἐπιγραφάς, ἀλλὰ μίαν ἀρμόζουσιν πᾶσι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. Εἶδος γὰρ λόγου ἐστὶ καὶ τὸ διηγηματικὸν, καὶ τὸ δραματικὸν, καὶ τὸ μικτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὑπεγράφησαν εἰδύλλια.

Πῶς οὐχ ὁ ὑπεγράφη ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τούτῳ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα, ἀλλὰ τοῦ ποιμένος; Διὰ τὸ μέλλειν παρειαχθῆναι τὸν ποιμένα κρειττόνως τῇ καλᾷ φθεγγόμενον.

Ἰστέον ὅτι ὁ Θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος τοῦ τε Ἀρατου, καὶ τοῦ Καλλιμάχου, καὶ τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ παρόντος, εἰδυλλίου. Θεοκρίτου, Θύρσις, ἣ ᾽Ωιδὴ τουτέστιν, ὁ βουλόμενος Θύρσιν ὑπογράφεται, ἣ ᾽Ωιδήν. Θύρσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ ποιμὴν ὁ αὐλῶν, ᾽Ωιδὴ δὲ τὸ μέλισμα τὸ φθεγγόμενον.

ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΙΔΗ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α΄.

ΘΥΡΣΙΣ ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄδῃ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἃ πίτυς, αἰπόλε, τήνα,
 Ἄ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται· ἀδὺ δὲ καὶ τὸ
 Τυρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
 Αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὴ λαψῇ·
 Αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, ἐς τὲ καταρρέει 5
 Ἄ χίμαρος. χιμάρῳ δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλξης.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον, ὦ ποιμάν, τὸ τεὸν μέλος, ἧ τὸ καταχῆς
 Τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
 Αἶκα ταὶ Μῶσαι τὰν οὔϊδα δῶρον ἄγωνται,
 Ἄρνα τὸν σακίταν λαψῇ γέρας· αἱ δὲ κ' ἄρέσκῃ 10
 Τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸν δὲ τὰν οὔϊν ὕστερον ἀξῇ.

¹ Citat Georg. Chærob. p. 326, 3, ed. Gaisf.

² ἀδὺ δὲ καὶ τὸ Τυρίσδες citat Georg. Chærob. p. 479, 9; et 496, 3.

⁵ Brunckius parum recte τν, quod in accusativo casu Theocrito encliticum est, ut τὴν nunquam encliticum; Cæterum τε te in hoc tantum loco legitur apud Theocritum nisi adjungas v. 82, ubi vide Scholia et Valcken. Sed recte hic legi τε et codices

arguunt et Apollon. Dyscol. de pronomine, p. 366. Vide Schæfer ad Greg. Cor de dial. Æolic. § XLIII.

⁶ κρέας recte pro vulgato κρηῆς quod exhibent Harl. Butler. Burn. Cant. dedit Valckenærius et recepit Gaisfordius. Vide quæ in Præfatione diximus et infra v. 140; ix. 25, et κρέας legisse videtur Scholiastes. Meineke κρηῆς.

¹⁰ Quod in codice saltem uno αἶκα δ' ἀρέσκῃ invenitur ne cui

ΘΥΡΣΙΣ.

Λῆς, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῆς, αἰπόλε, τᾶδε καθίζας,
 Ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι,
 Τυρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις, ὦ ποιμάν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν 15

Τυρίσδεν· τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας

Τανίκα κεκμακῶς ἀμπάνεται· ἐντὶ δὲ πικρός,

Καὶ οἱ αἰεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.

Ἀλλὰ τὴν γὰρ δῆ, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες,

Καὶ τὰς βωκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεόν ἵκεο μώσας· 20

Δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπω

genuinum videatur meminerit αἶκα
 ultimam semper producere, quod
 monuit Valckenærius.

¹² λῆς — αἰπόλε citat Chærob.
 173, 4, τῇδε Cant.

¹³ “ὥς est ubi ut Latinum ut
 Catull. xi. 3; xvii. 10, et infra
 v. 101,” J. W. γεώλοφον Phil-
 lipps. ᾗτε Burn. ᾗτε Butler.
 Cant. ᾗτε Harl.

¹⁶ δεδοίκαμες Syracusanam for-
 mam ex Heinsii conjecturâ resti-
 tuti volebat Valck. “permulta
 enim in his carminibus super-
 esse vitia codicibus qui feruntur
 antiquiora.”

¹⁷ κεκμακῶς Burn. Butler. Cant.
 κεκμαῶς Harl. ἐντίγε Burn. But-
 ler. Harl. Cant.

¹⁹ ἄλγε' αἶδε Phill. Cant. et
 Har. ἄλγεα εἶδε Cod. Butler.
 Vide Schol. ad. i. 66.

²⁰ ἀδπλους (i.e. *ad plus*) in mar-
 gine Codex Butlerianus ut se-
 quenti versu οὐλμουμ (i.e. *ulmum*)
 glossarum loco ad τὸ πλεόν et
 πτελέαν. Hæ glossæ antiquâ
 manu sed sine accentuum notis
 scriptæ Codicem hunc, in Museum
 Britannicum nuper illatum, qui
 membranaceus est et optime exa-
 ratus, Itali cujusdam ἐλληνίζοντος
 manibus usurpatum fuisse indi-
 cant. Alias hujusmodi glossas
 ex eodem codice locis suis infra
 allaturi sumus. πνέον pro πλέον
 Codex humanissimi et ornatis-
 simi Viri D. Thomæ Phillipps
 Baronetti quem in locupletissimâ
 ejus Codicum Manuscriptorum
 supellectile asservatum hujus an-
 ni M.DCCC.XLIII æstivis mensibus
 evolvi.

Καὶ τᾶν Κρανιάδων κατεναντίον, ἄπερ ὁ θῶκος
 Τήνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρῦες. αἱ δὲ κ' αἰείσης,
 Ὡς ποκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
 Αἰγὰ τέ τοι δωσῶ διδυματοκόν ἐς τρὶς ἀμέλξαι, 25
 Ἄ δ' ἔχουσ' ἐρίφως ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας,
 Καὶ βαθὺ κισσύβιον, κεκλυσμένον ἀδέϊ καρῶ,
 Ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον·
 Τῷ περὶ μὲν χεῖλη μαρνύεται ὑψόθι κισσός,
 Κισσὸς ἐλιχρύσῃ κεκονισμένος· ἅ δὲ κατ' αὐτὸν 30
 Καρπῷ ἐλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκοέντι.
 Ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
 Ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι· παρ δέ οἱ ἄνδρες
 Καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 Νεικεῖονσ' ἐπέεσσι· τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται ἀντᾶς. 35

²² “Codices multi Κρανίδων metro pessumdato, de quo genere errorum et de promiscuo usu formarum in ἰς et ἰὰς vide Valck. ad h. l. et Blomfield ad Æschyl. Pers. 956.” J. W.

²⁴ F. C. Matthiæ Λιβύαθε. Sed vulgata minime solicitanda. ‘Pastores Libyæ’ satis noti ex Virgil. Georg. III. 339 et Homer. Odys. VIII. 85. quibuscum conferri potest S. Joan. Chrysostom. ad Rom. xv. T. III. p. 225, ed Savil. deinde Λιβυκὸν κνάκωνα infra III. 5.

²⁷ De his videndus Monk. Alcest. 766. κεκλεισμένον Phillippis, qui Codex etiam ὑγρόθι præbet.

²⁸ Citat Mar. Victor p. 157, ed Gaisford.

³⁰ ad κεκονισμένους habet μιξτούς

(i. e. *mixtus*) Butler.

³² Vide xv. 79. Codices Burn. Harl. Cant. Butler habent ἔντοσθεν et τις. τις θεῶν item plerique Gaisfordiani et Laudianus; sed θ et σθ (i. e. ϑ et σθ) sæpissime a librariis permutari nemo nescit; vide ad II. 46; x. 35. Sic pro ἐπαίσθην Æschyl. Chæph. 182 Libri ἐπαίθην; lectio τι in Scholiis memoratur. Vide de sensu ad v. 105, et xv. 79. Sed θεῶν δαίδαλμα magnificentius videtur. Mallet quis τὶ ΘΕΩ, δαίδαλμα, *contemplare, quale opus!* ut vers. 149, ΘΑΣΑΙ φίλος, ὡς καλὸν ὁσδε. Vide de θεῶ et θεῶν confusis, ad v. 96. ἔντοσθεν Virgilii est *IN MEDIO duo signa*, Conon Ecl. III. 40, neque debebat solicitari.

³³ Cod. Butler habet ορνάτα

Ἄλλ' ὁκὰ μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα,
 Ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον· οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 Δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 Τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 Λεπράς, ἐφ' ᾗ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 Ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἐοικώς·
 Φαίης κεν γυίων νῦν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
 Ὡδέ οἱ ῥόθικαντι κατ' ἀνχένα πάντοθεν ἴνες,
 Καὶ πολὺ περ εὔντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
 Τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρύτοιο γέροντος 45
 Πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλῶά·
 Τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει
 Ἥμενος· ἀμφὶ δέ μιν δὺ ἁλώπεκες, ἃ μὲν ἂν ὄρχως
 Φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πῆραν
 Πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνήσει 50
 Φατί, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξει.

(ornata) ad ἀσκητά, et ad ἄμπυκι, ροντικουνλουμ (reticulum).

³⁶ γελῶσα Butler.

³⁹ Citat Mar. Victor p. 157 καὶ πέτρα.

⁴⁶ ad πυρναίαις habet ματουρις (i.e. maturis,) Butler.

⁴⁷ ἐφ' Butler. Burn. ὑφ' Bodlei. Vide ad VII. 22.

⁴⁸ ἁλώπεκ' pro ἁλώπεκες Laudian.

⁵¹ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξει. Sic Codices plurimi. Eadem habet Cod. Cant. καθίξει Cod. Butler. καθιξέν Harl. καθίξει Laud. Burn. qui v. 49 habet κεύθοισα in margine. ἀκράτιστον omissa ἦ, et καθίξεν cum supras-

criptâ καθίξειν Canon. Locum ex aliquâ saltem parte bene explicuisse videtur Scholiastes. τὸ παιδίον οὐ πρότερον ἑάσειν φησι πρὶν ἂν καθίσῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῖς ξηροῖς, ἀντι τοῦ ἐπὶ τοῖς κενοῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνδρῶν τόπων. Hæc etiam præbent Codd. Cant. et Phill. Verbum καθίξειν redigendi et desituendi sensu positum habes Xenophon Sympos. III. 11. κλαίοντας καθίξειν Plat Theæt. p. 146. A. καθεδεῖται ὄνος et neutrâ significatione Thucyd. I. 109. νεῶν καθίζουσῶν ἐπὶ ξηρὰν τῇν γῆν ubi videnda sunt quæ citat Poppo: quin et lucem sibi ipse affundit Theocritus XVI.

Αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήκαν,
Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας,

12. ἐνθ' αὖη σφισιν ἔδρα, ἐπὰν ἀπρακτοὶ ἴκωνται. Vide etiam de καθίζειν Hesiod O. et D. 748, cum Goëttlingii notâ et Theogn. 1281, ed. Bekker. Ovid. Fast. III. 52. In sicca pueri DESTITUNTUR humo. Cætera autem nequaquam simili facilitate sunt enucleanda. Quid enim illud ἀκράτιστον? Quid illa Scholiastæ in Codice Harleiano et Phillipp. interpretatio, ἡγουν οὐδὲν ἐγκρατές, ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ κρατῶ συνετέθη τὸ ἀκράτιστον δηλον ἀπὸ τῆς ἐννοίας, δηλον δὲ ἀπὸ τοῦ βραχὺ ἔχειν τὸ κρα. Unde autem ἀκράτιστον a κρατέω? Neque ἀκρατισμῶ, de quo doctè Blomfieldius ad Sophron. xxxix, hic locus; neque variâ lectione, quam in uno codice a Fulvio Ursino repertam avidè arripuerunt Editores, quidquam proficitur. Ἀνάριστον sanè habet noster xv. 147; et hic glossæ loco ἄγευστον habet Cant. Sed 'inanis' ut ait Kiesslingius, 'tum esset tautologia' (Vide tamen Wellauer. Æschyl. Pers. 290) priusquam egenum egenum rediderit. Præterea cur ἀνάριστον magis quam ἀδείπνον? non de jentaculo, neque de prandio agitur, sed de cibo; nulla enim matutini temporis indicatio ma-

gis quam *meridiani* vel etiam *vespertini*. Kiesslingius ἀνιαρὸν vel ἀχάριστον legi jubet; quas viri docti conjecturas nequeo probare: nam et longius a Codicibus recedunt, neque tale adjectivum loco convenire videtur. Hoc autem Poëta voluit. Vulpes nullam non artem adhibet, πάντα δόλον τέχῃ; negat se desitutum esse quin *primum omnium* in sicco puerum collocaverit. Quamobrem pro ΑΚΡΑΤΙΣΤΟΝ legendum arbitror ΠΡΑΤΙΣΤΟΝ. Vide infra hoc ipso idyllio v. 77. ἦνθ' Ἑρμῆς ΠΡΑΤΙΣΤΟΣ ἀπ' ὤρεος, et xxii. 187, et xxvii. 49, et 55, τᾷ Παφίᾳ ΠΡΑΤΙΣΤΟΝ ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω. Callim. Lav. Pall. 9, ΠΡΑΤΙΣΤΟΝ ὑφ' ἄρματος ἀνχένας ἵππων λυσαμένα· et Greg. Cor. Dial. Dor. x. p. 196, ed Schæfer. In his omnibus nihil fere aliud valet πράτιστον quam πᾶτον. Denique, his scriptis, vidi Codicem Medicæum, ut in schedis quum Sanctamandianis tum D'orvillianis notatur, præbere ΚΡΑΤΙΣΤΟΝ, quod minimum a nostrâ lectione distat.

⁵² Sex Codices habent ἀκριδοθήκαν, ut et tres Codices Longi Pastor. p. 9. Villosion. perperam. Nam in eo lepor est, quòd

Οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 Παντὰ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος· 55
 Αἰολικὸν τι θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
 Τῷ μὲν ἐγὼ πορθμῇ Καλυδωνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα
 ὦνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 Οὐδέ τί πα ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 Ἀχραντον. τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
 Αἶκα μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσης.
 Κοῦ τοι τὶ φθονέω. πόταγ', ὦ γαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδάν
 Οὔτι πα εἰς Αἶδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Θύρσις ὅδ' ὥξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἄδ' ἁ φωνά. 65

ὁ θηρῶν ἀκρίδας ipse a vulpe θη-
 ρεύεται. ἀκριδοθήραν Cant. Harl.
 Butler. qui ad ἀνθερίκεσσι habet
 καλαμῖς (*calamis*). Vide Eustath.
 p. 1206, 7.

⁵⁶ αἰπολικὸν Burn. Cant. Phill.
 Butler. Harl. θαῆμα deletο τι
 Porson. cui adstipulantur Kiess-
 lingius et Passovius. αἰολικὸν
 θεάμα Hesych. unde conjicias τι
 θέαμα: θαῦμα Codices aliquot.
 Cum θαῆμα primam producat,
 verba, si recte se habent, trans-
 ponenda sunt θαῆμ' αἰπολικὸν τι.
 τέρας καὶ Butler. κε τυ Burn.
 Cant. κε τι Harl.

⁵⁸ τυρόεντα. Porsonus metri
 causâ τυρῶντα. Sed Codices om-
 nes τυροέντα. Et quod in *for-*
tuitus, *pituuta* et similibus fece-
 runt Latini, Manilius, Horatius,
 Juvenalis, ut duas syllabas *ui* in

unam contraherent, cur invidetur
 Theocrito, præsertim cùm nullâ
 aliâ ratione vox τυρόεντα in ver-
 sum posset intrare? Bene igitur
 Camerarius τυρόεντα, συνίζησις τῶν
 δύο φωνηέντων, τὸ γὰρ τῷ μακρόν.
 Similis ratio est in θρυλῶιμι II.
 142. Post scriptam a se notam
 ad Orest. 393, ubi hujus syni-
 zeseos exempla colliguntur, qui-
 bus adde quæ ad Iliad K. 133,
 Clarkius et ad Hephæstion. p.
 222. conguessit Gaisfordius, τυρό-
 εντα probaturus fuisset ipse Por-
 sonus. Codex Butlerianus habet
 πυριάτη ut glossam in margine.
 Cant. τυρόν.

⁶⁰ κέν τοι Cant.

⁶² κοῦ τοι τοι Butler. Cant. κοῦτι
 Burn. κουντη τοι Harl.

⁶⁵ ἀδέα (quod exhibent cod.
 Lips. ed Calliergus, et Cant. ἄδε
 ἁ Phill.)

Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾶ ποκα, Νύμφαι;
 Ἡ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἣ κατὰ Πίνδῳ;
 Οὐ γὰρ δὴ ποταμῷ γε μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπῳ,
 Οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 70
 Τῆνον μὲν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 Τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Πολλαί οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
 Πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ἦνθ' Ἑρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ, Δάφνι,
 Τίς τυ κατατρύχει; τίνοσ, ὦ ἑγαθέ, τόσσον ἔρασσαι;

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὧπόλοι ἦνθον, 80
 Πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος,
 Κῆφα, Δάφνι τάλαν, τί τὸν τάκεαι; ἃ δέ τε κῶρα
 Πᾶσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται

α Phil.) ex s. m. Cod. Burn. cum
 γρ. ἄδ' ἃ φωνά, ἄδε α Harl.

⁶⁶ citat Servius ad Virg. Eclog.
 x. 8. ad ἐτάκετο habet λικουφι-
 βατ (*liquefiebat*), Butler.

⁶⁸ ῥόον μέγαν, Harl.

⁷² ἐκλαυσε Codices plurimi.

⁷⁵ πολλαὶ δὲ δαμάλαι cum xi.
 Codd. Gaisfordius, Cant. cum γρ.
 δ' αὖ. Codex Butlerianus ad δα-
 μάλαι habet in margine adscrip-
 tum, ἰουβεγκα (*i.e. juvenca*), et
 ad πόρτιες præbet βιτουλε (*i.e.*
vitulæ), ad ὠδύραντο habet μου-
 γιερουντ (*mugierunt*).

⁷⁸ τίς τοι Harl. ἔρασαι Butler.
 Cant.

⁷⁹ ἄρχεται Cant.

⁸¹ πάντες δ' νηρώτων Burn. et
 mox 83, πᾶσαν ἀνὰ κράναν Burn.
 Butler.

⁸² ἃ δέ τε κῶρα. Pro τε vel,
 ut unus Cod. et Calliergus, γε,
 ut sensus sibi constet, suspicio
 mihi nata est annon potius legi
 debeat ἔ, *illum rivalem tuum*, (ut
 ἀλλὰ ἐ θῆσσα Apollon. i. 193),
 quam lectionem in suo Theocriti
 codice habuisse videtur Virgilius,
 illam ita exprimens, Ecl. x. 22.

(Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς)
Ζατεῦσ'· ᾧ δὺσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμάχανος ἐσσί. 85
Βώτας μὲν ἐλέγευ· νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας,
ᾧπόλος, ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται,
Τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
Καὶ τὸ δ', ἐπεὶ κ' ἐσορῇς τὰς παρθένους οἷα γελεῦντι, 90
Τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
Τῶς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
Ἥνθέ γε μὲν ἀδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα, 95

Galle quid insanis? inquit, tua cura
Lycoris
Perque nives ALIVM perque horrida
castra SECVTA est.
⁸⁵ Ζατεῦσα δὺσερώς τις Harl.
Laudian. ζητεῦσα Burn. Ζατεῦσ'
ᾧ Cant. et Butler. Hemsterhusii
ζαλοῖσ' recepit Valckenær. Vide
VI. 27. ζαλοῖ μ', ὦ Παιᾶν καὶ τά-
κεται· ad ἀμάχανος Butler. habet
ινεξπερτους (inexpertus). Cæ-
terum ut post φορεῖται bene in-
terpunctionem sustulerunt Edi-
tores, sic corrigenda sunt Moschi
III. 119, ubi jungenda uno tenore
ἔκφυγεν ᾧδᾶν, ἀλλὰ δῖκα κίχε πάν-
τας.
⁹⁵ ἥνθε γε μὲν ἀδεῖα, καὶ ἁ
Κύπρις γελάοισα. Qui versus mul-
tum exercuit interpretes, quorum
conjecturas apud J. A. Jacobsium
videas. Aldus Paris. et Callierg.
ἡ Κύπρις et alii. Primum in ἁ

Κύπρις offenderunt, ordinem ver-
borum vix esse posse putantes
ἥνθε γε μὲν ἁ Κύπρις ἀδεῖα καὶ
γελοῖσα, uti flagitat sententia, qui
tamen Viro Docto in Frederici
A. Wolfii Analectis 1. p. 175,
non displicebat; neque verbis
ita constitutis sensum satis recte
procedere. Quare variis itum est
viis ad locum emendandum, qua-
rum, ut verum fatear, nulla mihi
valde probatur. ἁ δῖα Schol. ἁ
Δηώ τε Piersonus. Alia alii:
quid multa? Sensus est 'Venit
Venus dulci aspectu, et Daphnidi
arridens.' Quare si vulgata ferri
nequit, pro ἁ legendum fortasse
οἷ, quâ quidem mutatione nihil
certe facilius, ut a Porsono apud
Euripidem restituente ἄλλα pro
ἄλλοι Phœn. 1358. ἄσσεται pro
οἷσσεται. Med. 44. τοι pro τᾷ
Suppl.

Λάθρια μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,

Suppl. 881, jamdudum est observatum. Vide etiam Schæfer. Meletemata Critica p. 66. Boissonade Theophyl. Simocat. p. 200 et Gaisfordii Collationes MSS. Hesiod Theog. 593, ubi ἀσύμφορα et οὐ σύμφοροι habes permutata: in Æschyl. Ag. 82, libri nonnulli pro ἡμερόφαντον exhibent ἡμερόφατον hoc est ἡμερόφοιτον; et Chæph. 537, pro οὐφίς τε πᾶσιν σπαργάνοις ὥπλιζετο legendum forsitan οὐφίς γ' ἑμοῖσι: vide XII. 37, de $\bar{\mu}$ et $\bar{\pi}$ permutatis. Jam vero in ipsius Theocriti Codicibus sic sæpissime erratum est. In VII. 64 pro vera lectione λευκοίων Cod. Mediol. habet λευκάων et hæc ipsa οἶ et ἀ confusa sunt XIV. 47 ubi pro οἶ δὲ plurimi Codices ἀ δὲ. Γελάοισα οἶ ut illud Virgilianum Eclog. IV. 62. 'Cui non risere parentes?' cp. οἶ ὠδύραντο sup. V. 74. Vide et Eurip. Iph. T. 266. Matth. ad Troad. 410. De syllabâ καὶ ante οἶ non productâ apud Theocritum vide quæ dicturi sumus ad XIV. 56. Quòd si non corripi non posse verum sit, quod contra spectatissimi iudicii criticorum et præsertim Hermanni auctoritatem vix ausim infitiri, mallet, deletο καὶ, ἡνθέ γε μὰν ἀδεῖα οἶ ἀ Κύπρις γελάοισα. Sed in tam lubrico

loco nihil pro certo affirmaverim: penes eruditos iudicium esto.

⁹⁶ Cod. omnes ΛΑΘΡΗ vel ΛΑΘΡΗΙ vel ΛΑΘΡΑ. λάθρη Burn. Harl. et Canon. λάθρη Butler. λάθρημεν Cant. λαθρημὲν Barocc. Laudian. Phillipps. λάτρη ed. Paris. Gourmont; unus tantum Mediceus ΛΑΘΡΙΑ quod amplexi sunt Editores. Sed quo tandem sensu? Itane Venus *clam* riserit, quæ *vultu blando* jam venisse narratur? Deinde quomodo sibi invicem *opponi* possunt λάθρια γελάοισα et βαρὺν θυμὸν ἔχοισα, *clam* ridens et *infensum* cor habens. Nulla isthæc est oppositio. At Poëta *externam* Veneris *speciem* cum *interno animi affectu* pugnantem indicare voluit. Ridere Venus tanquam benigna visa est, eadem tamen animo erat in Daphnidem iniquissimo: ut de Junone Homerus II. O.

ἡ δ' ἐγέλασσε

χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ὕπ' ὀφρύσι
κυνέησι

Ἰάνθη.

Vide Blomfield. ad Æschyl. Ag. 767. Hic igitur '*perfidum* RIDENS VENUS,' (ut Horat. Carm. III. 27, 67.)

Visa quidem ridere, gravi tamen ægra dolore, vel ut locum elegantur reddidit Eobanus Hessus,

Κῆπε, τὸ θὴν τὸν Ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν·

optimus Theocriti interpres,

Ridens dulce Venus, sed blando subdola vultu

Occulit tacitum turbato in corde dolorem.

Quare ex voce ΛΑΘΡΗ vel ΛΑΘΡΗΙ Codicum lectione aliquid est eruendum quod *exteriorum* speciem significet. Mihi vix dubium est quin in illâ lateat infinitivus ΑΘΡΗΝ; ubi ἀθρῆν pro ἀθρεῖν, ut κατοικῆν xi. 62, κοσμην xvi. 24; et similia Doriensum verba de quibus Viri Docti ad Gregor. Corinth. p. 136, 228, 275, edit. Schæfer. et Maittaire Dial. p. 306 Sturz. Valcken. infra xi. 2. Infinitivos autem participiis et adjectivis qualitatem significantibus sæpissimè adjungi quis nescit? Æschyl. Pers. 27, φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν δεινοὶ δὲ μάχην Prometh. 238, 248 ed. Blomf. Soph. Antig. 206, αἰκισθεὶς ἰδεῖν. Aristoph. Nub. 1172. Ipse Theocritus xi. 20, λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν. Arat. 228, νωθῆς καὶ ἀνάστερος οἷα σελήνῃ σκέψασθαι. Jam vero ἀθρέω sæpe legitur apud Theocritum; xi. 24; xv. 78; xvi. 16. Hesyc. ἄθρει, βλέπε, ὄρα, ἴδε· an δασύνεσθαι debeat vide Eustath. 1388, 29; 1874, 36. Denique ΑΘΡΗΝ et ΛΑΘΡΗΙ facile inter se permutantur ἄλλαι et λάλλαι habes

confusa inf. xxii. 39, et λαίη et ἄλλη xxii. 126, et ἀθρῆν a librariis scribebatur ἀθρῆ, ut a Palæographis sæpius monitum. Vide Porson. Hec. 336. add. Hec. 1167. Vide etiam quæ dixerunt Bast. Palæog. p. 740. Dobræus Aristoph. p. 110, de πολλῶ et πολλῶν centies inter se confusis. Sæpissime autem Λ ante et post Α vel temere addebant vel præ incuria (præsertim in initio versus) omittebant Librarii, sic λάλημα et ἄλημα confusa sunt Soph. Antig. 320, vide Dindorf. φυλάδος pro φυλλάδος Ald. Æschyl. Ag. 79. Sic pro μωμένα μ' ἴαλλει Chæph. 490 μωμένα μ' ἴλλει habent Codices Ravennas et Vat. pro ψάλια Prom. 54. Codd. Regii ψάλλια; sic Hermannι αἰλὸν pro ἄλλων in Soph. Œd. Col. 547, recepit Dindorfius; ἄλοιτο pro ἄλλοιτο Aristoph. Nub. 145, pro ἴαλλεν Prom. 6, libri nonnulli ἴαλεν, pro κρυσταλλοπήγα Pers. 493, Ald. κρυσταλοπήγα. Similia derunt Viri Docti, Monk Alcest. 1135, 1030, Hippol. 160, Wellauer Apoll. R. iii. 789, Dindorf. Soph. Œ. T. 153, 657, 1011. Unde ex ἀθρῆν in λάθρη lapsus est facillimus. De ἀνέχων *intus fovens* Hermann. Soph. Œd. Col. 680.

⁹⁷ λιγυξεῖν Harl.

Ἄρ' οὐκ αὐτὸς Ἑρωτος ὑπ' ἀργαλέῳ ἐλυνγίχθης;

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

Τὰν δ' ἄρα χ' ὦ Δάφνις ποταμείβετο, Κύπρι βαρεῖα, 100
Κύπρι νεμεσσατὰ, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·

Ἦδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδύκειν
Δάφνις κῆν αἶδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἑρωτος.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
Οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος, ἔρπε ποτ' Ἴδαν, 105
Ἐρπε ποτ' Ἀγχίσαν· τῆνεί δρύνες, ὥδε κύπειρος.
[Ὡδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.]

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
Ὡραῖος χ' Ὡδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
Καὶ πτώκας βάλλει, καὶ θηρία πάντα διώκει. 110

¹⁰² ἄλιος ἄμμι δεδύκει Harl.
Burn. Cant. Phillipps αἴλιος ἄμμι
δεδύκη Butler. De infinitivo per-
fecti δεδύκην videnda quæ scripsit
Buttmann. Gr. Gr. II. p. 22, et
Wuestemann IV. 7. Fluctuant
Codices inter η et ει in his ut in
πεπόνθης VII. 83; X. 1; λελόγχη
IV. 40. πεποίθη V. 38; πεφύκη V.
33, 93; XI. 1; XIII. 40.

¹⁰³ αἶδαο Cant.

¹⁰⁶ Serv. ad Virg. Æn. II. 35.
'Quamquam Anchises non adsit
propter cæcitatem, ut docet *Theo-
critus*;' vide eundem ad Æn. II.
687, et Heynii Excurs. XVII. ad
Æn. II.

¹¹⁰ ὠραῖος χ' ὠδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα
νομεύει. Phrasis paulo impedi-
tior, sed quæ non tam correctore

egeat quam interpretete. Lau-
dat Pastor artem pastoritiam,
contra ejus obtrectatores excitans
exempla pastorum nobilium, si-
mili argumento quo dicitur VIII,
52, Ὁ Πρωτεύς φώκας καὶ Θεὸς ὦν
ἔνεμε, et instar omnium III. 46,—

τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐπ' ὥρεσι
μᾶλα νομεύων

οὐχ οὕτως Ὡδωνις ἐπὶ πλεον ἄγαγε
λύσσας;

et XX. 32,

ἀλλ' ὅτι βώκοις ἐμμί, παρέδραμε·
κοῦ ποτ' ἀκούει

ὥς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρ-
τιν ἐλαύνει,

οὐκ ἔγνω δ' ὥς Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μή-
νατο βώτα·

Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βωκόλος;

Hinc Anchises inde Adonis pas-
tores a Daphnide pastore ad par-

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Αὐτὶς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσπον ἰοῖσα,
 Καὶ λέγε, τὸν βῶταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὥρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115
 Χαίρεθ'· ὁ βωκόλος ὕμνιν ἐγὼ Δάφνις οὐκ ἔτ' ἀν' ὕλαν,
 Οὐκ ἔτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα· χαῖρ' Ἀρέθοισα,
 Καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος, ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων, 120
 Δάφνις ὁ τῶς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὦ Πὰν Πὰν, εἴτ' ἐσσί κατ' ὥρεα μακρὰ Λυκαίω,
 Εἴτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον
 Τὰν Σικελάν, Ἐλίκᾳ δὲ λίπ' ἥριον αἰπύ τε σᾶμα 125

tes suas vocati. "Ὡδωνις est, tuus Adonis; qui articuli usus pro possessivo pronomine sanè per-vulgaris sæpius doctis viris in Theocrito fraudi fuit. Vide xx. 44. 'Cur me, inquit, pastorem rides? Etiam vir tuus' Venerem alloquitur, "oves pavit. *Habitanturunt Dē quoque sylvas.*' Imo etiam Adonis tuus pulcher est; sed unde? ex ipsâ arte pastoritiâ quam mihi objicis, quia (ἐπεὶ καὶ) per montes salubri se aurâ recreat, quia etiam (ἐπεὶ καὶ) pas-cit oves; quia tandem id ipsum agit, quod tu mihi ludibrio ver-tis. Hinc ori ejus accedit ve-nustas, hinc corpori vires, hinc denique tibi *Veneri suæ placet*

Adonis tuus." Codex Butlerianus ad ὠραῖος habet adscriptum τεμ-πεστιβους, πουλκερ (i. e. tempesti-vus, pulcher). Cæterum θήρια τᾶλ-λα Phillipps.

¹¹² αὐτης Butler.

¹¹³ Servius ad Virg. Æn. III. 500. 'Circa Syracusas autem esse Thybrin fossam nomine Theocri-tus meminit.'

¹²³ Codex Butlerianus habet ad ἐνθ' adscriptum in margine βενι (i. e. veni), ad ἐλικτὰν v. 129. φλεξαμ (flexam), ad βάτοι v. 132, ῥουβους σπινε (rubus, spinæ), ad σχαδόνων v. 147, φαβορονμ (favorum).

¹²⁵ Schol. Apollon. Rhod. I. 1165, μέγα τ' ἥριον γράφεται καὶ
 2—2 μέγα

Τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.

Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

Ἐνθ', ὦ ἴναξ, καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνουν

Ἐκ καρῶ σύριγγα καλάν περι χεῖλος ἐλκτάν.

Ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἀῖδος ἔλκομαι ἤδη.

130

Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

Νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,

Ἄ δε καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι.

Πάντα δ' ἑναλλα γένοιωτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,

Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει· καὶ τὰς κύνας ὠλαφος ἔλκοι,

135

Κῆξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.

Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

μέγα τε ρίον· καὶ τὸ μὲν ρίον ἐστὶν ὄρος ἢ τοι ἀκρωτήριον, τὸ δὲ ἥριον μνημεῖον. Codd. Cant. Harl. et Burn. ut vulg. nisi quod Cant. ut et Harl. habet ἀγατόν, hic cum Schol. ἢ θαυμαστόν,—αγαθόν, Burn. Cant. in margine ἀκρωτήριον πελλοποννήσου (sic) λυκαίου τοῦ μαινάλου τοῦ υἱοῦ τοῦ λυκάονος. Butler. habet λίπερίον. ἀγητόν ex quinque Codicibus Meineke.

¹³⁰ ἄδαν Butler. Burn. αἶδαν Cant. αἶδος quod unus habet Medic. ex ed. Iunt. Valcken. Callim. Epig. XI. ἦν δὲ Τίμαρχον ἐν αἶδος.

¹³² νῦν δ' ἴα Cant. et plurimi ap. Gaisford.

¹³⁴ Elmsl. Diar. Class. v. p. 179, anonymi cujusdam suspicionem comprobavit Virgilium ἑναλλα contraria cum ἑναλα marina oscitanter confudisse, ob simillimum

locum Ecl. III 58, "Omnia vel medium fiant mare." Nos meliora de doctissimo Poëtâ. Quatuor Codices et Iunt ἀναλλα.

¹³⁶ Schol. in Cod. Cant. εἰς ἑπὶ φωνῆς ἐλθέτωσαν. Heyne ad Virg. Eclog. VIII. 55. "Certent et cyncis ululæ." Ex hoc versu adstruas Scaligeri lectionem δαρίσαιντο pro γαρύσαιντο Theocr. I. 136; contra Wakefieldius ex MS. Virgilio intulit cantent, ut conveniat cum γαρύσαιντο." Omnino verum δαρίσαιντο. Vide Apollon. Rh. I. 1343; II. 16. Oppian Cyn. II. 111; III. 184, cum dativo; facillimè γ et δ (Γ i.e. Ἄ et Δ) permutantur; infra 151, pro ἀμελγε unus Cod. ἀμελδε; In Soph. Aj. 881, nonnulli dant ἔδρας pro ἄγρας; hinc lucem fortasse affundamus obscurissimo Bionis loco xv. 23,—

Χὼ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
 Ἦθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λῖνα πάντα λελοιπεί
 Ἐκ Μοιρᾶν· χὼ Δάφνις ἔβα ῥόον· ἔκλυσε δῖνα 140
 Τὸν Μῶσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῇ.

Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
 Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς μιν ἀμέλξας
 Σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι, Μοῖσαι,
 Χαίρετ'. ἐγὼ δ' ὕμνιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσῶ. 145

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Πλήρῃς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο,
 Πλήρῃς τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
 Ἀδείαν, τέττιγος ἐπεὶ τύ γα φέρτερον ἄδεις.
 Ἦνιδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·
 Ὡρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοकाσεῖς. 150
 Ὡδ' ἴθι, Κισσαίθα· τὸν δ' ἄμελγέ νιν· αἱ δὲ χίμαιραι
 Οὐ μὴ σκιρτάσητε, μὴ ὁ τράγος ὕμνιν ἀναστῇ.

καὶ ποτὲ μὲν κείνας ἐφίλει χέρα,
 πολλάκι δ' αὐτᾶς
 στομ' ἀνὰ καλὸν ἄειρε τὰδ' ἀδέα
 ΔΑΚΡΥ' ἐπῆναι.

Quem sic emendandum puto,

καὶ ποτὲ μὲν κείνας ἐφίλει χέρα,
 πολλάκι δ' αὐτᾶς
 τὸ ΣΤΟΜΑ· καλὸν ἄειδεν, ὁ δ' ΑΔΕΑ
 ΓΑΡΥΝ ἐπῆναι.

Vide infra VIII. 77, 9, 7, 'ΑΔΥ
 ΓΑΡΥΕΤΑΙ, et XI. 55, τὰν ΧΕΡΑ τεύς
 ΕΦΙΑΣΑ, αἱ μὴ τὸ ΣΤΟΜΑ λῆς, ubi
 τὸ omittit Codex Toletanus. Hæc
 enim Bionis expressit Statius, in
 eodem argumento ipse versatus,
 Achill. I. 576, nunc occupat ora
 CANENTIS, Et ligat AMPLEXUS, et
 mille per oscula LAUDAT; unde

conjecturæ nostræ magna accedit
 auctoritas. *Dativum* ἀηδοσι post
 δαρίσαντο expressit Virgilius,
 Ecl. v. 8, *solus* TIBI CERTET
Amyntas. Ex δ et γ confusione
 nata fuisse videtur insignis cor-
 ruptela in Æschyl. Prom. 901:—

παρθενίαν

εἰσορῶσ' Ἴους γάμῳ δαπτομέναν
 δυσπλάνοις Ἦρας ἀλατείαις.

Pro γάμῳ libri nonnulli μεγάμῳ,
 et pro δαπτομέναν quidam δαπα-
 νομέναν. Latere suspicor δέμας
 αὐομέναν, vide v. 146, σὸν ΔΕΜΑΣ
 ΕΙΣΙΔΟΥΣΗΙ ΠΡΟΣΑΥΑΙΝΟ-
 ΜΕΝΑΝ λύμαις.

¹⁴⁰ ἔκρυψε Harl.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΥΠΟΚΕΙΤΑΙ Σιμαίθα Δέλφιδος Μυνδίου τινὸς ἐρώσα, ὃν παιδικοῖς προσταλαιπωροῦντα ἐν παλαίστρᾳ ἢ Σιμαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διὰ τινὸς θεραπαίνης Θεστύλιδος ἡποδιακονουμένης ἐφ' ἐαυτὴν πειρᾶται μετάγειν, ἐπικαλουμένη τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην, ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι συμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς. Τὴν δὲ Θεστύλιδα ὁ Θεόκριτος ἀπειροκάλως ἐκ τῶν Σώφρονος μετήνεγκε Μίμων.

^a ὑποδιακονουμένη Call.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ β'.

II_A μοι ταὶ δάφναι; φέρε, Θέστυλι· πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
 Στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἴδῳ ἁώτῳ,
 Ὡς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὔντα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα,

II. ³ Accusativus ἐμὸν pro ἐμοὶ ex plurimis Codd. reponendus videtur; sensus est *ut meum amicum jam crudelem factum devoteam*; Codd. plerique ἐμὸν βαρυνεῦντα, sic Burn. Cant. Canon. Barocc. Laudian. et Harl. ubi Schol. ἀντὶ τοῦ βαρυνοῦντα, μέλλων ἀντὶ τοῦ ἐνεσπῶτος. βαρυνεῦντα Butler. βαρυνεῦντα vitiosum esse nemo non videt; sed neque βαρὺν εὔντα quod receperunt Editores omnis suspicionis expers est. Formam quidem εὔσα pro οὔσα

habes infra v. 76. Callim. L. P. 69. παρεῦσα v. 26. Sed fac εὔσα pro οὔσα rectè dici Doricè, quod nemo unquam dubitavit, non idcirco verum erit εὔντα pro ὄντα, cujus ratio est diversa, dici posse. Vellem hujus dorismi exemplum dedisset Valckenærius, qui εὔντα tuetur. Dici sanè potest ex εῶντα Ionicâ formâ fluxisse Doricam εὔντα: neque huic sententiæ repugno; sed interea non diffiteor magis probabilem lectionem mihi videri εῶντα, cujus formæ extant

'Ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τάλας οὐδέποθ' ἦκει,
 Οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές, 5
 Οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦ ρά οἱ ἄλλα
 'Ὡχετ' ἔχων ὃ τ' Ἐρως ταχινὰς φρένας, ἃ τ' Ἀφροδίτα.
 Βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
 Ἀῦριον, ὥς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἰά με ποιεῖ.
 Νῦν δέ νιν ἐκ θυνέων καταθύσομαι. ἀλλὰ, Σελάνα, 10
 Φαῖνε καλόν· τιν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχᾳ, δαῖμον,
 Τᾷ χθονίᾳ θ' Ἐκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
 Ἐρχομένην νεκύνων ἀνά τ' ἡρία καὶ μέλαν αἶμα.

exempla in Tabulâ Heracleensi 214, 210 et quâ usus est Alcman teste Eustathio Odyss. 1787. Simili confusione habes Ἀλεῦντα pro Ἀλέντα in duobus Codicibus infr. v. 123. βαρὺν ὄντα ad Sophron. xxxv. citat Blomfieldius, quod ipsum vocibus in unum coalescentibus βαρύνοντα inveni in Codice D'Orvilliano qui nunc in Bibliothecâ Bodleianâ asservatur, et quem ipse D'Orvillius caractere M. designavit. Mihi quidem subnata est hæc cogitatio, num fortasse scripserit Theocritus ἐμοὶ βαρὺν νῶντα pro νοοῦντα, (hoc sensu, βαρὺν φρονοῦντα, mihi infensum) quem quidem Dorismum, etsi alias non inventum, commendant aliquantum βῶσαι pro βοῆσαι, βωθεῖν pro βοηθεῖν apud Hesygium, νώσῃ pro νοήσῃ apud Callimachum H. Jov. 87 ubi vide Benti. Noster νωσάμενος xxv. 263; sic θάσασθαι inf. 72, θάμενοι So-

phron; vide ad xv. 7.

⁴ οὐδὲ ποθήκει. Harl.

⁶ Cod. Butler sup. ad οἰὸς habet in margine οβις (ovis) v. 6. ad ἄραξεν, πουλσαβιτ (pulsavit,) ad μέμψομαι v. 9 ακουσεμ (accusem) ad πίτυρα v. 33. φουρφουρα (farfura). 'Recte Brunckius ἄραξεν pro ἄρραξεν, vide Blomf. Gloss. Æschyl. Theb. 235. Idem vitium adhuc tollendum manet Lucian III. p. 323. Vide infra v. 160. Caninæ literæ geminatio solennis scribarum error, cujus plurima exempla videas in nota ad Thucyd. VII. 6. ubi vir doctus non debebat utra scribendi ratio ve-rior esset, dubitare.' J. W.

⁹ μέμψομαι ἄμε ποιεῖ Harl. vulg. Butler μέμψομαι Cant. et ad δασπλήτι Butler in marg. νιμιον απροπινκοναυς βελικοσα γραβις (i. e. nimium appropinquans, bellicosa, gravis.)

Χαῖρ', Ἐκάτα δασπλήτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὁπάδει,
Φάρμακα ταῦθ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκας, 15
Μήτε τι Μηδείας, μήτε ξανθὰς Περιμήδας.

Ἴϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἄλφिता τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε,
Θέστυλι· δειλαία, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
Ἦ ρά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμαι; 20
Πάσσω ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιδος ὅστέα πάσσω.

Ἴϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφισ ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
Αἶθω· χ' ὥς αὐτὰ λακεῖ μέγα καπτυρίσασα,
Κήξαπίνας ἄφθη, κούδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτὰς· 25
Οὕτω τοι καὶ Δέλφισ ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνει.

Ἴϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ὡς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
Ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφισ·
Χ' ὥς δινεῖθ' ὁδε ρόμβος ὁ χάλκεος, ἐξ Ἀφροδίτας 30
Ὡς κεῖνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέρησι θύρησιν.

Ἴϋγξ, ἔλκε τὸ πῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὸ δ', Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν ἄδᾳ

¹⁹ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι v. inf.
XI. 72, ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾷ
τὰς φρένας ἐκπεπότασαι. Locutio
satis vulgaris, vide Valcken.
Herod. III. 155. Blomf. Prom.
881. ἐπτοημένοι φρένας et Boisson.
Theophyl. Simoc. p. 6. τὸν νοῦν
ἀνεπτέρωμαι. Quare mirum quem-
quam de verâ lectione dubitasse;
mirum quoque in Sancti Irenæi
c. Hæres. I. p. 3, Grabium, pro
ἐγκέφαλον ἐξεπτύκασι, quæ verba
sententiam totam vitiant, non vi-
disse reponendum esse ἐγκέφαλον

ἐξεπτήκασι *evolaverunt sano judi-
cio*; de hæreticis loquitur. Vo-
cales *η* et *υ* ob soni similitudinem
sæpissimè permutantur. Cæte-
rum confer ipsum Irenæum, p. 56.
Grabe, de hæreticis 'quæ mente suâ
excesserunt.'

²⁵ ἀφθῆ—ἴδομες Harl. εἴλομεν in
marg. Cant. et φλωγὶ v. 26.

³¹ δινοῖθῳ Butler.

³³ καὶ τὸν ἐν ἄδᾳ
κινήσαις ρ' ἀδάμαντα, καὶ εἴ τί περ
ἀσφαλὲς ἄλλο.

Ita Codices MSS. nisi quod non-

Κινήσεις ἀδάμαντα, καὶ εἴτι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.

nulli exhibent κινήσεις ἀδάμαντα — Codd. Burn. Butler. Phill. Laud. Barocc. Canon. Cant. (qui ῥαδάμαντα in marg.) Harl. ut vulg. Harl. cum Scholio ἡγουν τὸν Πλούτωνα, quod verum puto, et censuit Valckenærius, qui 'Plutonem' inquit 'designavit per τὸν ἐν ᾧ ἀδάμαντα.' Omnibus enim familiare est, præsertim poetis, *personas* designare nomine materiæ cui maxinè ingenio sint similes. Ita Comicis stupidus est στέλεχος, stipes, Philipp. ap. Di-cæarch. p. 10. λίθος Aristoph. Nub. 1202. Quidni igitur 'illa-crymabilem Plutona' τὸν ἐν ᾧ ἀδάμαντα hic vocaverit Theocri-tus, qui simili translatione usus est III. 18. ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν ΛΙΘΟΣ x. 7. Μίλων ὀψα-µᾶτα ΠΕΤΡΑΣ ἀπόκοµ' ἀτεράµ-νω xxi. 20. ΛΑΙΝΕ παῖ, καὶ ἔρωτος ἀνάξιε III. 39. καὶ κέ µ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΑ ἐντι. De Adamantis duritia multa multi, Hemster. Hesiod 146. v.v. DD. ad Propert. V. xi. 4. Non exorato stant *Adamante* viæ. Ovid A. A. i. 659 lacrymis *Adamanta* movebis. Dii Inferi κατ' ἔξοχὴν sunt ἀκίνητοι. Vide ad Hor. Epod. xvii. 3. *Dianæ non movenda nu-mina*. Virgil. Georg. iv. 469.

Manesque adiit Regemque tremendum,
Nesciaque humanis precibus mansues-
cere corda.

Bene igitur Pluto ἀδάμας: ut alii *personæ* ob duritiam vocati sunt ἀδάμαντες. Hinc Eustath. 957, 33. Ἀδάμας ΚΥΠΙΟΝ ὀνόμα ὁμωνύμως τῷ λίθῳ. Vide S. Hie-ronym. ad Amos. c. viii. de Ada-mante et ejus generibus fusè et eruditè disserentem, ubi "Chris-tus," inquit, "stat super murum adamantinum, id est super Sanctos et Apostolos suos, quibus do-navit ut et ipsi ADAMANTES vo-carentur. Petrus quoque erat fortissimus ADAMAS." Denique Patrum Græcorum eloquentissi-mus, Homil. S. Matth. v. 11. καὶ ὁ Ιωβ γὰρ ὁ ΑΔΑΜΑΣ καὶ πέτρας στερρότερος. Dionys. Alex. Routh Rel. Sacr. II. 403. ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ στερροτέραν φύσιν. Hinc ut Pe-trus a Πέτρᾳ, sic cognomen inde-fesso Origeni ab Adamante in-ditum. Corrigendus obiter Theo-phyl. Simocat. p. 7. ed. Boisso-nade, ὁ σιδηρὸς ἀσθενὴς πρὸς τὸν ἀδάμαντα, p. 8. ναὶ μὰ τὸν, καὶ εἰ τι ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ ΥΨΗΛΟΤΕ-PON, legendum ΑΣΦΗΛΟΤΕ-PON ex Hesych. in v. σφηλόν, ΑΣΦΗΛΟΝ: ἀκίνητον. Cæterum, ut ad Theocritum revertar, rectè ut opinor Codices nonnulli κινή-σαις ἀδάμαντα sine ρ'. Neminem offendet apud Nostrum optativus, particulâ ἄν vel κεν omissâ, VIII. 20. ταύτην κατθίην. 89. νεβρὸς ἄλοιτο.

Θέστυλι, ται κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται. 35

Ἄ θεος ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.

Ἴϋγξ, ἔλκε τὺ τήνων ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἦνίδε σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' αἴηται·

Ἄ δ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἐντοσθεν ἀνία,

Ἄλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν 40

Ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἡμεν.

Ἴϋγξ, ἔλκε τὺ τήνων ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἔς τρις ἀποσπένδω, καὶ τρις τάδε, πότνια, φωνῶ·

Εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται, εἴτε καὶ ἀνὴρ,

Τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ θασέα φαντὶ 45

Ἐν Δία λασθήμεν ἐϋπλοκάμῳ Ἀριάδνας.

Ἴϋγξ, ἔλκε τὺ τήνων ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἴππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι· τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι

Καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.

Ὡς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι 50

Μαινομένῳ ἵκελος, λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαιίστρας.

Ἴϋγξ, ἔλκε τὺ τήνων ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφισ,

Ὡς γὰρ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.

Αἶ αἶ, ἔρως ἀνιარέ, τί μεν μέλαν ἐκ χροῶς αἶμα 55

Ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;

Ἴϋγξ, ἔλκε τὺ τήνων ἐμὸν ποτὶ τὸν ἄνδρα.

ἄλοιτο. XXII. 74. μαχεσσαίμεθα.

XXVII. 24, 60. XXIX. 38. βαίην

quæ citavit Wuest. ind. v. ἂν cf.

Mosch. I. 6. Compares, si tanti

est, quæ dicturi sumus ad II. 126.

Quare ita scripsi. Meineke, κ.ρ.α.

³⁵ 'De quantitate. verbi ὠρνε-

σθαι videndus Maltby Prosod. p.

LXVI.' J. W.

³⁶ τριόδεσσι Harl.

⁴⁶ λαθήμεν Cant. cum octo Gaisfordianis. λαθάμεν, Phillipps.

⁵¹ περῆσαι—ἵκελον Butler. Cant. ut vulg. ἵκελος Codd. plurimi ap. Gaisf.

⁵³ φινβριαμ (i. e. fimbriam) in marg. Butler.

Σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.

Θέστυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταυθ' ὑπόμαζον

Tās tήnῳ φλιᾶς καθυπέρτερον, ᾧς ἔτι καὶ νῦν 60

Ἐκ θυμῷ δέδεμαι· ὃ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ·

Καὶ λέγ' ἐπιφθύσδοισα· τὰ Δέλφιδος ὅστέα μᾶσσω.

Ἴϋγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μούνη εἰοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ;

Ἐκ τίνος ἀρξεῦμαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο; 65

Ηνθ' ἂ τῷ ὑβούλοιο καναφόρος ἄμυν Ἀναξῶ

Ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος· τᾷ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα

Θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λείαινα.

Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἔκετο, πότνα Σελάνα.

Καὶ μ' ἂ Θευχारीλα Θραῖσσα τροφὸς ἂ μακαρίτις, 70

Ἀγχίθυρος ναίοισα, κατεύξατο καὶ λιτάνευσε

Τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἂ μεγάλοιτος

Ὡμάρτευν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,

Κάμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς Κλεαρίστας.

Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἔκετο, πότνα Σελάνα. 75

Ἢδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ᾗ τὰ Λύκωνος,

Εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμππον ἰόντας.

Τοῖς δ' ἧς ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,

⁵⁸ σαῦρον Phrynich. ap. Bekker. Anecd. 64, 16. κακὸν ποτὸν Cant. et alii. sic καλὸν πονον 80. π. κ. ut vulg. Meineke.

⁵⁹ Ἰνκαντάμεντα (incantamenta) ad θρόνα Butler.

⁶¹ ἐν Harl. Butler. δέδεμαι Harl.

⁷⁰ Libri plurimi Θευμαρίδα unde Meineke Θευχारीδα, sed sine Codd. nolui recipere. Glossam ἡ Θεοχαρίλου τροφὸς, ἡ ἀπὸ τῆς

Θράκης Harl. θευχारीλλα Phill.

⁷¹ Ad λιτανευσε habet glossam περ σακρα ρογαβιτ (i. e. per sacra rogavit) in marg. Butler. et ad ἀμφιστειλαμένα præbet ζirkουμσουβδουζενς (i. e. circumsubducens.)

⁷⁸ ἧς ex Codd. tribus et ed. pr. recepi; nam in hoc idyllio, ut quo maximè, Δωρίσδεν Nostrum testantur Veteres Magistri. Vide Scholiast. et Valcken ad vers. 1.

Στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ Σελάνα,
 Ὡς ἀπὸ γυμνασίου καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80

Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 Χ' ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μεν περὶ θυμὸς ἰάφθη
 Δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κούδέ τι πομπᾶς
 Τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
 Ἐγνων· ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε· 85

Κείμεν δ' ἐν κλιντῇρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.
 Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καὶ μεν χρῶς μὲν ὁμοίως ἐγίνετο πολλάκι θάψω·
 Ἐρρέυν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες· αὐτὰ δὲ λοιπὰ
 Ὅστε' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα· καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα; 90

Ἡ ποίας ἔλιπον γραιάς δόμον, ἅτις ἐπάδεν;
 Ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.

Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Χ' οὕτω τᾷ δῶλα τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα,
 Εἰ δ' ἄγε θέστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος. 95

⁷⁹ ἢ τὸ Σελάνας Burn. Harl. Canon. Cant. Phillipps. ἢ τὸν Σελάνας Butler. Vulgatum quodammodo tuetur Bion. I. 94. αὐταὶ δ' ὁξὺ λέγοντι ΠΟΛΥ ΠΛΕΟΝ Η ΤΥ Διώνα.

⁸⁵ ἔργων pro ἔγνων Phill.

⁸⁶ ad κείμεναι habet in marg. *ιακονη* (i. e. *jacui*) Butler.

⁸⁸ πολλάκι θάψω Harl. θαψῶ Cant. Butler. πολλὰ κιθαψῶ Burn. Variè hariolatus est Vir doctus apud Jacobsium; sed sana videtur vulgata. Bene Kiesslingius nixus F. A Wolfii præcepto apud Platon. Phædon. p. 25. πολλάκι

prorsus valere monuit, ut infr. 110. πάντοθεν, ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρῶα πάντοθεν ἴσα, et fere ipsum πολλάκι I. 144. De θάψω *ferula* specie, ab insulâ Thapso Lucan. IX. 919. flavis tinctionibus inserviente vide Hesych. et Phot. in Lex. Billerbeck. Flora Classica, p. 77.

⁸⁹ Callim. H. cerer. 93.

⁹⁵ ρεμεδιουμ (i. e. *remedium*) ad μᾶχος, et ad ταλαῖναν, τολεραντεμ (*tolerantem*) supra ad 92. ad ἐλαφρόν habet ρεφονγιουμ φαξιλε (*refugium facile*) Butler.

Πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. ἀλλὰ μολοῖσα
Τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·

Τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.

Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Κήπεί κά νιν εόντα μάθης μόνον, ἄσυχά νεῦσον, 100

Κῆφ' ὅτι Σιμαίθα τὺ καλεῖ, καὶ ὑφάγεο τᾷδε.

Ὡς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων

Εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα

Ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφω,

(Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα) 105

Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ

Ἰδρῶς μεν κοχύνεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἑέρσαις,

Οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὑπνῳ

Κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·

Ἄλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χροά πάντοθεν ἴσα. 110

Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἐσιδὼν ὦ ἵστοργος, ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας,

Ἐξετ' ἐπὶ κλιντῇρι, καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·

Ἡ ρά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην

Πρὰν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον, 115

Ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἥ με παρήμην.

Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Ἦνθον γὰρ κήγῳν, ναὶ τὸν γλυκύν, ἦνθον, ἔρωτα,

Ἡ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος, αὐτίκα νυκτός,

Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων, 120

Κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,

Πάντοσε πορφυρέῃσι περιζώστρησιν ἐλικτάν.

Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τὰδ' ἦς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς

Καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡϊθέοιςι καλεῦμαι. 125

Εὐδον δ', αἶ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλασα·
Εἰ δ' ἄλλα μ' ὠθεῖτε, καὶ ἡ θύρα εἵχετο μοχλῶ,
Πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.

Φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἔκετο, πότνα Σελάνα.
Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν· 130
Καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἶλεν,
Ὡ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον,
Αὕτως ἡμίφλεκτον· Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίον
Πολλάκις Ἀφαιίστοιο σέλας φλογερώτερον αἶθει.

¹²⁶ εὐδον δ'—εὐδον sic Harl. et αἶκα. εὐδον Burn. Canon. εὐδον δ' cum glossa ἡγάπων Cant. εὐδον τ' Butler. et εὐδον cum adscriptâ voce δορμισεμ (i. e. dormissem.) εὐδον δ' Phill. cum Schol. ἀνεπανόμην, καὶ ἐκοιμώμην sic Laud. Barocc. quod verum videtur, indicativo sine ἀν posito, ut Latinè in illo Horatiano; *Me truncus illapsus cerebro SUSTULERAT*; vide plura apud Grotefend. Lat. Gram. p. 203. Particulæ ἀν omissæ habes exempla v. 128. ἦνθον ἐφ' ὑμέας xv. 25. xvi. 43. ἐν νεκύεσσιν ἔκειντο et 54. de Optativo vide sup. v. 32. Sed εὐδον pro acquievissem quibusdam inepta locutio videtur. Quare tamen magis inepta quàm illa Horatii Sat. II. 1, 6. *Peream male, si non Optimum erat, verum nequeo DORMIRE?* et Juvenalis I. 77. *Quem patitur DORMIRE nurus corruptor avaræ?* imo et quàm illa Platonis Phædr.

113. Γοργίαν εἴσομεν ΕΥΔΕΙΝ Heindorf, p. 233. Vide Stanl. ad Æschyl. Ag. 348. Schæfer Soph. Œ. Col. 307. Sic Latinis quoque *Somnus pro securitate, laborum et solitudinum vacuitate, senibus præsertim desideratâ et debitâ*; unde in loco illo Virgilii vexato VII. 598. ubi grandævus Rex Latinus sibi quietem pollicetur, *Nunc mihi PARTA QUIES OMNIS*que in *limine PORTVS*, haud scio an non rescribendum sit unius literulæ transpositione

Nunc mihi PARTA QUIES,

*SOMNI*que, in *limine, portus*;

mihi quies et somni portus (ὑπνον λιμὴν) in *limine domûs meæ* jam paratus. Nam mox (v. 600) *sæp-sit se TECTIS rerumque reliquit habenas.* τεῦ pro τεῦς Harl.

¹²⁷ εἰδ' ἀμαλλᾶ, H.

¹³² ἐτώσια v. 1. pro ἔρως ἄρα Butler in marg.

Φράζέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα. 135
 Σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο,
 Καὶ νύμφαν ἐφόβησ', ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
 Ἀνέρος. ὥς ὃ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειθής
 Χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
 Καὶ ταχὺ χρώς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα
 Θερμότερ' ἦς ἢ πρόσθε· καὶ ἐψιθυρίσδομες ἀδύ. 141
 Χ' ὥς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
 Ἐπράχθη ἂ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω.
 Κοῦτέ τι τήνος ἐμὴν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές,
 Οὐτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ· ἀλλ' ἤνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας 145
 Μάτηρ τὰς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἅ τε Μελιζοῦς,
 Σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,
 Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὀκεανοῖο φέροισαι·
 Κῆπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὥς ἄρα Δέλφεις ἐράται·
 Κῆτέ μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε ἀνδρός, 150
 Οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν· ἀτὰρ τόσον, αἰὲν Ἴρωτος

¹⁴⁴ μέσφα τι Harl. μεσφά τοι
 Butler. Burn. μέμφα τοι Phill.

¹⁴⁶ ἀμᾶς ex Cod. Flor. Kiess-
 ling. Boisson. Meinek. et Wues-
 tem. et γε omittant Codices plu-
 rimi. τὰς γε ἐμᾶς Butler. Harl.
 Cant.

¹⁴⁸ ἀῆ Phill.

¹⁴⁹ ἐράται Codices fere omnes;
 et editiones pleræque: sic Mei-
 nek. Hermannus ex conjecturâ
 ἐρᾶ του vide VI. 29. VII. 97.
 τόσσον ἐρᾶ Μυρτοῦς ὅσον εἶαρος
 αἶγες ἔρανται (vel ἐρῶντι) Bion.
 XVI. 8. Mosch. VI. 1. Sed ἐράο-
 μαι rarum quidem illud, non

tamen solæcum est, Homer. II.
 π. 208. Sapph. fr. LIX. Noster
 etiam ἠράσθη, *captus eram amore*,
 habet infra XI. 25. et ἐράται,
amore captus est, melius et for-
 tius et ad sensum aptius quam
 ἔραται *amat*. Quare Codicum
 lectionem, mutato ob metrum
 accentu, servandum duxi. Nunc
 quoque demum hoc ipsum ἐράται
 ex Vaticano MS. 7. commemo-
 rari in schedis Sanctamandianis,
 quæ in Bibliothecâ Bodleianâ
 asservantur, video; ἐράται quo-
 que Lips. et Brunck.

¹⁵¹ Ἴρωτος Ἀκράτω επεχείτο sibi

Ἀκράτῳ ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ὥχετο φεύγων,
Καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδεν.
Ταῦτά μοι ἂ ξείνα μυθήσατο· ἔστι δ' ἀλαθής·

Ἡ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη, 155

Καὶ παρ' ἐμιν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν·
Νῦν δέ τε δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδέποκ' εἶδον.

Ἀρ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
Νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι· αἱ δ' ἔτι κῆμέ
Λυπῇ, τὰν Αἶδαο πύλαν, ναὶ Μοῖρας, ἀραξεῖ. 160

Τοιά οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν,
Ἄσσυρίῳ, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.

Ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' Ὠκεανὸν τρέπε πώλους,
Πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπέσταν.

Χαῖρε, Σελαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ', ἄλλοι 165
Ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὁπαδοί.

*infundebat de liquore meraco Amoris non debebat a Viris doctis sollicitari; ut infr. XIV. 18. ἐπι-
χεῖσθαι ἀκρατον. ἀκράτῳ Burn. Butler. Cant. Harl. cum Schol.
ἐν συμποσίῳ τοῦ ἐρωμένου χάριν σκύφος συνεχῶς ἀκρατον ἐπεχεῖτο. Amore ebrius poetis locutio fa-
miliaris. Catulli hendecasyllabi XLVIII. 4. adhuc emendationem expectant, Oculos tuos,—Usque ad
millia basiem trecenta, Nec unquam satur inde ERO futurus. lege Nec*

unquam inde MERO satur futurus. Dixerat Catullus EBRIOS OCELLOS XLV. 11.

¹⁵⁷ ποτ' εἶδον, Butler.

¹⁶⁰ 'Notandus singularis numeri usus. Homerus semper πύλας Αἶδαο dicit non πύλην; neque aliter Tragici; vide Heyne, Iliad v. 397. Elmsl. Eur. Med. 1203. Omnino rarum πύλη. Porson. Orest. 1080. Blomfield. Choeph. 866: sed non prorsus inusitatum.' J. W.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

^a ἘΠΗΓΡΑΦΕΤΑΙ τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο Αἰπόλος ἀπὸ τοῦ ἔρῳντος, ἡ Ἀμαρυλλίς, ἀπὸ τῆς κόρης τῆς ἔρωμένης, ἡ Κω-
μαστῆς, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος. ἐπικωμάζει γάρ τις τῇ
Ἀμαρυλλίδι, τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειε δ' ἂν τις
τὸν ἐπικωμάζοντα Βάττον εἶναι· τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα
δι' ἑτέρου ποιεῖ ^b ὁ Θεόκριτος προσδιαλεγόμενον Κορύδωνι,
καὶ τὸν ἔρωτα ὃν εἶχε πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα.
Τὰ ^c δὲ πράγματα εἴη ἂν ἐπὶ Ἰταλίας περὶ ^d Κρότωνα, ὅθεν
καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. Τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ πρόσ-
ωπον οὐκ ἂν εἴη, ὡς ὁ Μούνατος φησὶν, ἐκ τοῦ λέγειν τὸν
ἐπικωμάζοντα,

Ἡ ῥα γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι,

πλανᾶται δὲ καὶ ^e περὶ τοὺς χρόνους. Φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων
μῆλα καὶ στεφάνους τῇ Ἀμαρυλλίδι χάριν τοῦ προσδεχθῆναι·
ἡ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ· διὸ καὶ δυσθυμία τὸν βίον
καταλῦσαι προήρηται. τὸ δὲ εἶδος ἐπικωμαστικόν. Τὸν Τί-
τυρον οἱ μὲν κύριον, οἱ δὲ Σάτυρον εἶναι φασί. τινὲς δὲ διὰ
τοῦ σιμοῦ τὸν Θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, Σιμιχίδην καλοῦντες.
ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

^a Ἐπιγράφεται τ. μ. Εἰδ. τ. αἰ-
πόλος ἡ ἀμαρυλλίς ἡ κωμαστῆς·
ἐπικωμάζει δέ Call.

^b ὁ Θεόκριτος om. Call.

^c οὖν Call.

^d Κρότωνα τῆς Σικελίας. Call.

^e παρὰ Call. et mox δωρα, ἥγουν

μῆλα κ. σ.

ΑΙΠΟΛΟΣ Η ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ, Η ΚΩΜΑΣΤΗΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ γ'.

ΚΩΜΑΣΔΩ ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 Βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει·
 Τίτυρ', ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκε τὰς αἶγας.
 Καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε, Τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν
 Τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μή τυ κορύξῃ. 5
 ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκ ἔτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 Παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦ ῥά με μισεῖς;
 Ἥ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν,
 Νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.
 Ἦνιδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον, 10
 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
 Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· αἶθε γενοίμαν
 Α βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμαν,
 Τὸν κισσὸν διαδύς καὶ τὰν πτέριν, ᾧ τὸ πυκάσδη.
 Νῦν ἔγνω τὸν Ἐρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥά λεαίνας 15
 Μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ·

III. ² Serv. Virg. Eclog. i. 28.
 'Tityrum ubique Theocritus mer-
 cenarium inducit,' versus 3, 4, 5
 citat Servius ad Eclog. ix. 23.

¹⁰ v. Bekker Anecd. v. τήλω-
 θεν.

¹² ἐμὸν Butler. Burn. Harl. Cant.
 ἐμὶν Codices tres, et edd. Med.
 et Flor.

¹⁶ 'Pro ἐθήλαξε et ἔτρεφε vide
 ne rectius Imperfecta habeant

Edd. ante Valcken. Aoristo ἔτρα-
 φον longe usitatio est ἔθρεψα.
 Priorem formam ab Atticorum
 certe usu alienam esse puto: vide
 ad Æschyl. Eumen. 906. μασδὸν
 ἐθήλαξεν solæcismi damnasset Lu-
 cianus qui τῶν παιδιῶν τὰς τίτθας
 θηλαζόντων dixit de industriâ
 σολοικίζων. Tom. III. p. 558.
 Inf. xiv. 15 θηλάσδοντά τε χοῖ-
 ρον. Plat. Repub. v. p. 460 D.

Ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

Ὡ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος· ὦ κυανόφρυν
Νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω.

Ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδεία τέρψις. 20

Τὸν στέφανον τῖλαί με κατ' αὐτίκα λεπτά ποιησεῖς,

Τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω,

Ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδοισι σελίνοις.

Ὡ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις;

Τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τῆνα ἀλεῦμαι, 25

καὶ ἐπιμελήσονται ὅπως μέτριον χρόνον θηλάσονται. Lysias, p. 92. 29. ἡ μητὴρ αὐτὸ ἐθήλαζε. *Lactare* magno consensu Grammatici θηλάζειν, *lactere* θηλαζεσθαι. Vide eruditam Lobeckii notam ad Herodian, p. 468. J. W. Revocavi vulgatam ἐθήλαζεν et ἔτρεφε quæ habent Butler. Burn. Laud. Phill. Baroc. Canon. Cant. Harl. edd. Paris. et Ald. In Callim. Hymn. in Jov. 55. καλὰ μὲν ἤεζεν καλὰ δ' ἔτραφες οὐράνιε Ζεῦ, legendum videtur vel ἔτρεφε' ut v. 70. εἴλεο, 73 ἐξέλεο, vel cum Dawesio ἐτρέφευ.

¹⁷ καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει pro καὶ malim κατ'. vide VII. 116. Sic pro καταρρεῖ Bion I. 5, Codices aliquot καὶ ἄρη. κατ' pro καὶ p. 11. 26. restituit Eusebii Eclogis Propheticis, quas magno Sacrarum Literarum emolumento nuper primus vulgavit, doctissimus Gaisfordius.—Vide ad v. 32. VII. 116. pro vitioso καίθουσα Æschyl.

Choeph. 599. bene Canterus καταίθουσα.

¹⁹ τὸν αἰπόλον inf. 24 ὁ δύσσοος. de articulo in his et similibus vid. Middleton. Gr. Artic. p. 317. ed. Scholeff.

²² τόν τι Harl. φύλα pro φίλα Phillipps, ut et σελήνοις pro σελίνοις v. 23 et γρυπεὺς pro γριπεὺς v. 26. solenni vocalium ι, η, et υ confusione.

²⁵ ἐς κύματα τῆνα ἀλεῦμαι. In remedium amoris, Sapphonis exemplo. Ut Glaucippe in Alciphronis loco III. 1. a Jacobs. citato Λεσβίαν μιμησαμένη ΣΑΠΦΩ, οὐκ ἀπὸ ΛΕΥΚΑΔΟΣ πέτρας ἀλλ' ἀπὸ τῶν Πειραικῶν προβόλων ἐμαντὴν εἰς τὸ κλυδώνιον ὥσω ubi legendum videtur ἦσω, solenni librariorum errore η (υ) et ω permiscantium. Sed veniat jam ipse Poeta, qui in Peiraicis illis undis periisse dicitur, et ipse de Sapphone loquens, ex Leucadiâ Rupe se in undas præcipitante; veniat, in-

Ωπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς.
 Κῆκα μὴ ᾽ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ τέτυκται.
 Ἐγγων πρὰν, ὅκα μεν μεμναμένω εἰ φιλέεις με
 Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαζάμενον πλατάγησεν,
 Ἄλλ' αὐτὼς ἀπαλῶ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη. 30
 Εἶπε καὶ Ἀγροῖω τάλαθέα κοσκινόμαντις,
 Ἄ πρὰν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὔνεκ' ἐγὼ μὲν

quam, ipse Menander, cujus verba
 etiam post egregiam Bentleii re-
 censionem adhuc egent medicinâ.
 Hic igitur apud Strabonem x. p.
 452, de LEUCADE scribens ait

Οὐ δὴ λέγεται πρώτη ΣΑΠΦΩ,
 τὸν ὑπέροκμον θηρῶσα Φάων'
 οἰστροῦντι πόθῳ, ῥῖψαι πέτρας
 ἀπὸ τηλεφανοῦς ΑΛΛΑ κατ' εὐχὴν
 Σὴν δέσποτ' ἀναξ—

ubi sensus et linguæ rationes
 liquido postulant ut pro ΑΛΛΑ
 reponamus ἈΛΜΑ, ita ut ῥιψαὶ
 ἈΛΜΑ *saltum præcipitare*, dixerit
 Menander, simili prorsus locu-
 tione quâ Sophocles, Aj. 1287.
 ἈΛΜΑ ΚΟΥΦΙΕΙΝ, ubi videndus Ne-
 vius; Eurip. Elect. 865 ΠΗΔΗΜΑ
 ΚΟΥΦΙΖΟΥΣΑ, Vide Porsonum Ad-
 vers. p. 244. Ut ad Menandrea
 revertamur, hâc emendandi viâ
 ducit ipse Strabo, qui his versi-
 bus hæc præmittit, ἔχει Ἀπόλλω-
 νος ἱερον καὶ τὸ ἈΛΜΑ et subji-
 cit Μένανδρος πρώτην ἈΛΕΣΘΑΙ
 λέγει τὴν Σαπφώ. Litera M sæpe
 in libris MSS. in Λ abiit. In Sto-
 bæi editionibus adhuc latet vi-
 tium hinc propagatum, i. p. 2

ed. Gaisf., ἈΡΕΤΗ δ', ὅσῳ περ μάλ-
 λον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τόσῳ δὲ
 μᾶλλον αὖξεται ΛΕΙΟΥΜΕΝΗ.
 Lege ΜΕΙΟΥΜΕΝΗ. Ἀρετῇ
 Virtus αὖξεται μειονμένη, *augetur
 minuendo; crescit ab usu; et ab
 ipso ducit opes animosque ferro.*
 Jam vero αὖξειν et μειοῦν solenni-
 ter inter se opponuntur, præcipuè
 a Rhetoricis et Ethicis scriptori-
 bus; Aristot. Rhet. II. 28, τὸ
 ΑΥΞΕΙΝ καὶ ΜΕΙΟΥΝ οὐκ ἔστιν
 ἐνθυμήματος στοιχείον.

²⁷ μαποθάνω Harl. Burn. But-
 ler. Cant. δὴ pro μὴ ex Græfii
 conjecturâ Meineke.

²⁹ ποτιμαζάμενον *medio sensu*
 non passivo, *mordicus adhærens*,
 Kuehner Gr. Gr. p. 20 ed. Jelf.
 Cod. Harl. habet in marg. *Nec
 sub percusso crepuere papavera
 rugno*, et in textu *ποτεμάξατο τὸ
 πλατάγημα* ut et Burn. Baroccian.
 Laudian. Phillipps. Cant. qui ta-
 men habet vulgatam in margine;
 sed vulg. Butler.

³² παραιβάτις Cod. Butler in
 marg. *τρανσιενς σεκουενς* (i. e.

Τὶν ὅλος ἄγκειμαι· τὴν δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.
 Ἡ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
 Τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως 35
 Αἰτεῖ· καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τὴν μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
 Ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἄρά γ' ἰδῆσῶ
 Αὐτάν; ἄσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθεῖς·
 Καὶ κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐντί.
 Ἱππομένης, ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γάμαι, 40
 Μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄννευ· ἁ δ' Ἀταλάντα
 Ὡς ἶδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα.
 Τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρνος ἄγε Μελάμπους
 Ἐς Πύλον· ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη,
 Μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφειβοίας. 45
 Τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὥρεσι μᾶλα νομεύων
 Οὐχ οὕτως Ὡδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
 Ὡς τ' οὐδὲ φθίμενόν μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι;
 Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
 Ἐνδυμίων· ζαλῶ δὲ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα, 50
 Ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅς οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
 Ἀλγέω τὰν κεφαλάν· τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκ ἔτ' αἰίδω,
 Κεισεύμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.
 Ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχχοιο γένοιτο.

transiens, sequens) et v. 36. ad
ἐνδιαθρύπτει, διατορκεται (i. e. *dis-*
torquet) ubi in Codice Harl.
glossæ loco est σπαταλᾶς, τρυ-
φᾶς.

⁴² ὡς ἶδον. Serv. ad Virg.
Eclog. VIII. 41. 'Ut vidi, ut perii.
Unum est temporis aliud quali-
tatis (al. quantitatis).'

⁵³ ἔδοντι. Butler.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΤΟΥΤΟ τὸ εἰδύλλιον Βουκολικόν ἐστὶ. Βάττος μὲν οὖν αἰπόλος, Κορύδων δὲ Βουκόλος, οἱ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται ἀμοιβαίως. Ὑποτίθεται δὲ ὁ Θεόκριτος τὸν Κορύδωνα βούς νέμοντα βουκόλου τινὸς Αἴγωνος, ὃν φησὶν εἰς Ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλωνος παλαιστοῦ ἀχθῆναι, ἰσχυρὸν ὄντα, ὡς ἀγωνίσσεται· τὸν δὲ Βάττον, ταῦτα πνιθανόμενον, καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ αἱ βόες ἔτυχον βουκόλου, καὶ εἰσὶ λεπταί. Τὰ μὲν πράγματα ^a διακείνται ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας. ^b Οὐ πάντως δὲ ὁ Θεόκριτος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γεγονώς Μίλωνι μέμνηται αὐτοῦ, ἀλλὰ πολὺ νεώτερος· εἴγε Μίλων τῇ ^c ἐβδόμῃ [f. leg. τῇ ἐβδ. καὶ ἐξακοστῇ] Ὀλυμπιάδι πάλην νικᾷ. Θεόκριτος δὲ, ὥσπερ ἐδείξαμεν, κατὰ τὴν ρδ' Ὀλυμπιάδα ἤκμαζεν.

^a MSS. quidam ὑπόκεινται.
Mox Σικελίας Call.

^b Sequentia sic exhibet Call.
Ἀρχαιότερος δὲ Μίλων Θεοκρίτου
εἴ γε ὁ μίλων τῇ ἐβδόμῃ, πάλην νικᾷ.

ὁ δὲ Θεόκριτος, κατὰ τὴν ἑκατο-
στὴν Ὀλυμπιάδα ἤκμασεν. Scriben-
dum forsā cum Casaubono κατὰ
τὴν ρκδ' Ὀλ.

^c ἐβδομηκοστῇ ἐβδόμῃ Casaub.

Ν Ο Μ Ε Ι Σ .

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ δ'.

ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ.

ΒΑΤΤΟΣ.

ΕΙΠΕ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦ ῥα Φιλώνδα;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ, ἀλλ' Αἴγυγνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἦ πά ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἄλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμέ φυλάσσει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ὥχετο χώραν; 5

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὥχετο Μίλων.

ΒΑΤΤΟΣ.

Καὶ πόκα τήνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Φαντί νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Κῆμ' ἔφαθ' ἃ μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Κῶχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἵκατι τουτόθε μαλα. 10

ΒΑΤΤΟΣ.

Πείσαι τοι Μίλων καὶ τῷς λύκος ἀντίκα λυσσῆν.

IV. ⁸ μάρτος Cod. Reg. Paris.
335.

¹¹ πείσαι τοι Μίλων καὶ τῷς
λύκος ἀντίκα λυσσῆν πείσαι Butler.

cum glossâ ἐξξίταρετ (*i. e. excita-*
ret). Harl. πείσαι Vatican 2, 4, 7.
πείσαι κε K. et Phillipps. λύκος
λυσᾶν Harl. Butler. et alii. Variè
hæc

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Δειλαῖαί γ' αὐται. τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὔρον.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἡ μὲν δειλαῖαί γε· καὶ οὐκ ἔτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Τήνας μὲν δὴ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται

15

hæc sunt a Viris Doctis tentata. Poëtæ consilium, a morali veritate non alienum, hoc est. Ridet eos qui vel ipsi propriis quæstibus et artibus domesticis omissis peregrina sectantur, et a se abhorrentia affectant, vel alios ut ita faciant inducunt. Qui ita faciunt nihil minus præposterum agunt, quam qui lupos satis per se feroces furere docent in suam docentium perniciem. Ipse se interpretatur noster v. 38,

ΘΡΕΨΑΙ καὶ ΛΥΚΙΑΕΙΣ, θρέψαι κύνας
ὡς τυ φάγωντι,

Quinetiam interpretis vice fungitur Æsopus, CCCLXXIII. p. 152, de Furia. Ποιμὴν μικρὸν ΛΥΚΟΝ ΘΡΕΨΑΤΟ, εἴτα σκυμνὸν γενόμενον ΕΔΙΔΑΞΕΝ ἈΡΗΛΑΞΕΙΝ ἐκ τῶν συνεγγὺς ποιμνίων. Ὁ λύκος δὲ διδάχθεις ἔφη· ὄρα μήπως σὺ ἐθίσας με ἀρπάζειν πολλὰ τῶν σεαυτοῦ προβάτων ζητήσης. Quare non tantum in Ægonem hæc dicta sunt, sed etiam, ut videtur, in Milonem, qui sibi in Ægone adversarium non contemnendum futurum

excitavit; (vide v. 8, 34) Lupum prædari docuit, ipse lupum prædonem experturus. Si hæc in Ægonem præcipuè, athletam ex bubulco fieri stolidè et cum malo suo gestientem, caderent, quod optimè fieri posse non nego, et quod ex αὐτὸν in proximo versu (v. 12) colligendum videtur, pro πείσαι τοὶ Μίλων legendum esse suspicarer, Πείσαι τοὶ ΜΗΛ' ὄν καὶ τῷ λύκῳ αὐτίκα λυσσᾶν, oves igitur doceant LUPOS furere, quod proverbium aptissimè Ægonis amentiam exprimeret. Sensus tum esset; Persuasit Milo Ægoni ad Alpheum ire; Illuc ὅχρετο ἄφαντος ὁ βωκόλος (v. 5). Pastor pecus deseruit Quid tandem restat, nisi ut, Rerum Naturæ ordine penitus mutato, πείσαι καὶ μῆλα λύκῳ λυσσᾶν persuadeant et lupis oves in se ipsas furere? De μῆλ' ὄν et μίλων confusis vide si tanti est ad III. 22; et fortasse in ὁμοφώνοις, μῆλ' ὄν et μίλων luserit Theocritus. Vide ad XIII. 74.

Τώστέα. μὴ πρῶκας σιτίζεσθαι, ὥσπερ ὁ τέττιξ;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ δ' ἄν· ἀλλ' ὅκα μὲν μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω,

Καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμνθ' αἰδῶμι.

Ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτνυμον.

ΒΑΤΤΟΣ.

Λεπτὸς μὲν χῶ ταῦρος ὁ πύρριχος· αἶθε λάχοιεν 20

Τοὶ τῷ Λαμπριάδᾳ, τοὶ δαμόται ὅκκα θύοντι

Τῇ Ἥρᾳ, τοιόνδε· κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Καὶ μὲν ἐς στομάλιννον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσκω,

¹⁸ μαλακῶ χ. καλὰν κ—μαλακὸν
G. Chærobosc. ad Theodos. 222.
30, et μαλακοῦ—καλὸν p. 538. 11,
ed. Gaisford.

²¹ τοὶ τῷ Λαμπριάδᾳ τοὶ δαμό-
ται. Quid hæc velint disceptant
Interpretes. Vix crediderim tra-
hentibus ex Italia ad pagum
Atticæ Λάμπτρα, de quo diligen-
tissimus Pagorum Atticorum In-
dagator Gul. M. Leake de Demis
Atticis, pp. 149. Quid enim Cecro-
pidis cum Crotone? Deinde non
Λαμπριάδαι hi municipes vocaban-
tur sed Λαμπρεῖς vel Λαμπτρεῖς,
ut ex Aristophane, Isæo et Mar-
moribus Veteribus abunde liquet.
Deinde τοὶ valde insulsum est,
ne dicam solæcum. Lepos non
injucundus inesset orationi, si τοὶ
δημόται tibi h. e. tui municipes in-

terpretemur, hoc sensu; utinam
talem sortiantur filii Lampriadæ
tui contribules! λαμπριάδου Phil-
lipps.

²¹ θύοντι Codices sed θύωντι ed.
princ. quod verum videtur: nam
ὅκκα vel subjunctivum vel, si sen-
sus ita ferat, optativum habet. v.
1, 87; iv. 56, ubi ἔρπη nonnulli
Codices, viii. 68; xi. 22, 3; xiii.
11, ubi ἀνατρέχοι Schæfer. xiii.
11; xv. 144. Cæterum ὅκα pro
ὅτε vel indicativum habet vel op-
tativum, i. 66; iii. 28; iii. 4;
iv. 27; v. 133; v. 134; xi. 8;
xii. 26; xvii. 14; xxiv. 90.

²² κακοφράσμων Harl. sed cum
κακοχράσμων in Schol.

²³ ad τὸ μάλιννον Cod. Butler.
habet adscriptum 'flumen' et ad
νήαιθον 'fl.' (i. e. flumen).

Καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι,
Αἰγίπυρος, καὶ κνῦζα, καὶ εὐώδης μελίτεια.

25

ΒΑΤΤΟΣ.

Φεῦ, φεῦ· βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὧ τάλαν Αἴγων,
Εἰς Αἶδαν, ὅκα καὶ τὸν κακῆς ἡράσσοιο νίκας.
Χὰ σύριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἂν ποκ' ἐπάξῃ.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
Δῶρον ἐμὴν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τίς εἰμι μελικτάς,
Κῆν μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρῳ.
Αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις ἃ τε Ζάκυνθος,
Καὶ τὸ ποταῶνον, τὸ Λακίνιον, ἄπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μᾶσδας.
Τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας
Τᾶς ὀπλᾶς, κῆδὼκ' Ἀμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναῖκες
Μακρὸν ἀνάϋσαν, χῶ βωκόλος ἐξεγέλαξεν.

30

35

ΒΑΤΤΟΣ.

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
Λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὴν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας.
Αἱ αἱ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λέλογχεν.

40

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.

²⁸ ἐπάξα (pro ἐπάξαιο, ἐπάξω)
Codices quatuordecim apud Gaisfordium et editio princeps. Sic Burn. Butler. Harl. Canon. et sic Schol. ἐπάξω Laudian. ἔπιξας Phillipps. ἔπαξας Cant. Quare auctore Scholiasta et Buttmanno Gr. Gr. § 74, p. 419. cum Wuestemanno ἐπάξα recepi, ut ἐκτάσα v.

6, ex duobus Codicibus MSS. Utrobique Meineke ut vulg. Ad εὐρωτι habet καριε (carie) Butler.

³² ἃ Ζάκυνθος Burn. ἃ Ζάκυνθος Butler. Harl. ἡ Ζάκυνθος Cant. omnes omissa τε.

³⁹ Vulg. habent Burn. Butler. λασεύμεθ' δ' ὅσον Harl.

Ἐλπίδες ἐν ζωῶσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.

Χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

BATTOΣ.

Θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας

Τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. σίτθ' ὁ λέπαργος. 45

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Σίτθ' ἂ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον· οὐκ ἐσακούεις;

Ἡξῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,

Εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν· ἴδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρπει.

Αἴθ' ἥς μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πατάξω.

BATTOΣ.

Θᾶσαί μ', ὦ Κορύδων, ποττῶ Διός· ἂ γὰρ ἄκανθα 50

Ἄρμοι μ' ὦδ, ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖαι

Τάτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἂ πόρτις ὄλοιτο·

Ἐς ταύταν ἐτύπαν χασμεύμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ναί, ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν· ἄδε καὶ αὐτά.

BATTOΣ.

Ὅσσιχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσδει. 55

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Εἰς ὄρος ὅκχ' ἔρπης, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο, Βάττε·

⁴³ S. Chrysost. I. p. 535, 20, ed. Savil.

⁴⁵ ἰνφελίζια (*infelicia*) ad δύσσοα Butler.

⁴⁶ σίθ' ἂ Harl. Butler. et σίθ' ὁ. λ.

⁵¹ ἄρμοι. νονπερ (*nuper*) Butler in marg.

⁵⁵ Boisson. Anecd. II. 426.

⁵⁶ ὅκχ' ἔρπει Burn. Canon. ὅκχ'

Harl. vulg. ex manu correctoris Butler. ἔρπεις Meineke. ἔρρης quatuor Codd. ap. Gaisf. ἀνάλιπος. 'Interpres Gr. ἀνυποδότητος. Latinus *discalceatus*: mira interpretatio; ἤλιπες videntur esse calcei ferrei vel potius clavati ab ἦλος clavus: vide ad Theophr. p. 264.' Hæc *Stanleius* in nott. MSS. Bibl. Publ. Cantab. Non video quare Scholiastæ

Ἐν γὰρ ὄρει ράμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.

BATTOΣ.

Εἴπ' ἄγε μ', ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἢ ῥ' ἔτι μύλλει
Τήναν τὰν κυανόφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἀκμάν γ', ὦ δειλαίε· πρῶαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθὼν 60
Καὶ ποτὶ τᾷ μάνδρᾳ κατελάμβανον ἄμος ἐνάργει.

BATTOΣ.

Εὖ γ', ὦ νῦθρῳπε φιλοῖφα· τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις
Ἐγγύθεν, ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

Scholiastæ interpretationem *miram* dicat, nam Longus Pastor. i. p. 25, ed. Villoison, huc fortasse respiciens, ὁ Δάφνις ἦν ΑΝΥΠΟ-ΔΗΤΟΣ, ὡς ἐν ΠΕΔΙΩΙ (non ἐν ΟΡΕΙ) νέμων. Cæterum hæc ob

oculos habebat Calpurnius Siculus Eclog. III. 4,

*duris ego perdita ruscis
Jamdudum et nullis dubitabam crura
rubetis
Scindere.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ἘΠΗΓΡΑΦΕΤΑΙ μὲν τοῦτο τὸ εἰδύλλιον αἰπολικὸν καὶ ποιμε-
 ικόν· προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐπὶ Ἱταλίας ^a δι' ἄμοι-
 βαίων ποιμὴν καὶ αἰπόλος. Δραματικώτερον δὲ ἐστὶ τοῦτο
 τὸ εἰδύλλιον, τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου.
 Ἐστὶ δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας, ὃς καὶ Εὐμάρα
 τοῦ ^b Συβαρίτου νέμει τὰς αἰγας· τοῦ δὲ ποιμένος Λάκων,
 ὃς Θουρίου τοῦ Συβάртуον νέμει τὰ θρέμματα. Ἔχει δὲ ὁ
 μὲν Κομάτας κόρην ἐρωμένην Ἀλκίππην τοῦνομα· ὁ δὲ Λάκων
 ἐρωμένον Εὐμήδην. Ἀλλήλους οὖν ^c προκαλοῦνται περὶ εὐμου-
 ρίας ἐρίζοντες, καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης τίθενται, ὁ μὲν αἰπόλος
 τράγον, ὁ δὲ ποιμὴν ἀμνόν· Μόρσωνα δὲ τῶν ψδῶν κριτὴν
 αἰροῦνται· τελεσάτων δὲ τὴν ἄμιλλαν ὁ κριτὴς Μόρσων τῷ
 αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει ^d. Ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ γαῦρος
 γενόμενος, προσδιαλέγεται ταῖς αἰξί, καὶ τὴν τοῦ τράγου
 πρὸς ταῖς αἰξὶν ὄρεξιν πειρᾶται καταστέλλειν, ἐπινίκιον θυσίαν
 ταῖς Νύμφαις εὐτρεπίζων.

^a δι' ἄμοιβαίων om. Call.

^b συβαρίτα Call. et sic mox pro
 Συβάртуον.

^c προκαλοῦνται Schæfer. et sic
 didi e MS. Coislin. Al. προσκα-

λοῦνται.

^d Ed. Valcken. ὁ τοῖνον αἰπόλος
 μετὰ τὴν νίκην γαῦρος γενόμενος
 καὶ γεγηθώς.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ Η ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ε'.

ΚΟΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ΑΙΓΕΣ έμαί, τήνων τόν ποιμένα τόν Συβαρίταν
Φεύγετε, τόν Λάκωνα· τό μεν νάκος έχθές έκλεψεν.

ΛΑΚΩΝ.

Ούκ άπό τās κράνας σίττ' άμνίδες; ούκ έσορήτε
Τόν μεν τάν σύριγγα πρῶαν κλέψαντα Κομάταν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τάν ποίαν σύριγγα; τὴ γάρ πόκα, δῶλε Σιβύρτα,
Έκτάσα σύριγγα; τί δ' ούκέτι σύν Κορύδωνι
Άρκεί τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν έχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

Τάν μοι έδωκε Λύκων, ὦ λεύθερε. τίν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων έκκλέψας ποκ' έβα νάκος; είπέ Κομάτα·
Οὐδὲ γάρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἧς τοι ένεύδεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ Κροκύλος μοι έδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' έθυσε
Ταῖς Νύμφαις τάν αἶγα· τὴ δ' ὦ κακέ, καὶ τόκ' έτάκεν
Βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν έθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐ μάν, οὐ τόν Πάνα τόν άκτιον, οὐ σέ γε Λάκων

V.² νάκος Schol. Odys. Ξ. 530.
Buttmann. νάκος παρὰ Θεοκρίτῳ.

³ σιτ' Harl.

⁵ Σιβύρτα Meineke ex tribus

Codd. pro Συβάρτα.

⁶ εκτάσα duo Codd. Gaisfordi-
ani. εκτάσω Burn. Butler. Harl.
Cant. vide ad IV. 28.

Τὰν βαίταν ἀπέδνσ' ὁ Καλαίθιδος, ἥ κατὰ τήνας 15
Τῆς πέτρας, ὧ ἄνθρωπε, μανεῖς ἐς Κράθιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐ μὰν, οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας, ὧ ἄγαθέ, Νύμφας,
Αἴτε μοι ἱλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθιοιεν,
Οὗ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

Αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν. 20
Ἀλλ' οὖν αἴκα λῆς ἔριφον θέμεν, ἐντὶ μὲν οὐδὲν
Ἱερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπησ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ὅς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισε· ἡνίδε κεῖται
Ὀριφος· ἀλλ' ἄγε, καὶ τὸν τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ πῶς, ὧ κίναδ', εὐ τὰδε γ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἄμμιν; 25

¹⁸ μοι Codd. decem et editiones antiquissimæ; vulgo ἐμιν contra metrum, ut arbitror. Habes enim ἐμιν ultimâ longâ II. 144; II. 156; III. 49; XI. 65. In uno tantum alio loco VI. 36, ultimâ brevi ubi quoque Codices septem μοι, quod verum puto. Similis ratio est τιν quod produci vides II. 11; II. 20; III. 33; V. 52; XV. 89, nusquam, quantum quidem memini, correptum. ἐμοὶ hic habent Butler. Burn. ἐμιν Harl. Cant.

²² ἀλλά γε τοι vulgo—ἀλλ' ἄγε unus saltem MS. apud Gaisf. ἀλλά γε τοι vereor ne huic loco non conveniat. Malim cum

Casaubono et Brunckio ἀλλ' ἄγε Conf. Fischer ad Plat. Phædon. p. 366. et p. 491.' J. W.

²⁵ καὶ πῶς ὧ ΚΙΝΑΔ' ΕΥ ΤΑΔΕ γ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἄμμιν. Codices Gaisfordiani et Reiskiani ὧ κίναδε τὰδ' ἔσσεται vel ὧ κίναδεῦ vel ὧ κίναδεῦ τὰδε γ'. Hoc habent Butler. Harl. κίναδε ἦν τὰδε γ'. Cant. cum Scholio κίναδεῦ (sic) οἱ σικελιωται τὴν ἀλώπεκα οὕτως φασι. κίναδε τὰδ' ἔσσεται. κίνα δ' εὐ Canon. Barocc. Phillipps. κίναδε Laud. Burn. Hæc Codices; sed vel metro vel sensu claudicante. Nusquam, opinor, apud probatos scriptores legitur vocativus κίναδε genere masculino. Neutrum est ΚΙΝΑΔΟΣ,

Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
 Λιγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγειν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὥς τὸ, πεποιθεί,
 Σφάξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον· ἀλλὰ γὰρ οὐ τοι
 Ὠριφος ἰσοπαλὴς· τὸν ἴδ' ὁ τράγος οὗτος, ἔρισδε. 30

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρτοι πυρὶ θάλλπει· ἄδιον ἄσῃ
 Τᾷδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσεα ταῦτα καθίζας·

KINADOΣ, ut Soph. Aj. 103. τοῦνίτριπτον κίναδος Demosth. 281, 22. ΣΥ ὦ KINADOΣ Andoc. 13. 22. Dimarch. 95. 20, τὰ τοιαῦτα κινάδη. Et in his dictionibus fere adjicitur cum aculeo quodam pronomen personale ΣΥ, ut Soph. Philoct. 915, ὦ πῦρ ΣΥ. Epigon. II. 1, ὦ πᾶν ΣΥ τολμήσασα, et Noster hoc ipso idyllio v. 40. ὦ φθονερὸν ΤΥ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον οὕτως. Quare pro κίναδ' reponendum puto KINADOΣ, syllabâ os confusâ cum apostropho notâ, quod erat factu maxime proclive; nam ut ait Bentleius Epist. ad Mill. p. 55, 'terminatio os in Codd. MSS. minutissimo apice signatur;' et ut doctissimus et disciplinæ Palæographicae, inter paucos, scientissimus Gaisfordius ad Hesiodi O. et D. 184, 'Meminerint tirones notam elisionis cum syllaba finali ε' (quod de finali os quoque verum est) 'in libris manu exaratis sæpissimè permutari.' Vide etiam

Schæfer. ad Nækii Chœrilum, p. 268. sup. I. 48. Hinc ἄξι' pro ἄξιος Aldus et nonnulli Codices in Soph. Œ. T. 972, et νομάδ' bene pro νομάδος restituit Elmsleius ejusdem fabulæ v. 1350. hinc μάλιστ' et κάκιστος permittantur Œ. Col. 744. hinc pro ἰσόμοιρ' Elect. 87. libri omnes ἰσόμοιρος. Tum pro ΕΥ lege CY, ita ut versus sic scribatur καὶ πῶς, ὦ KINADOΣ ΣΥ, τᾷδ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἄμμιν; Simili modo τὸ ex versu effugit infra. x. 5. His scriptis, vidi Oxoniæ in schedis Sanctamandi hæc notata, 'κινάδον, Vat. 1. sine accentu, κινάδου Vat. 4. sine spiritu vel apostrophe;' quæ ad lectionem nostram KINADOΣ ΣΥ apertissimè ducunt.

²⁶ pro λανα τοτονδῖτ (pro lana tolondit) Butler in marg.

³⁰ τυῖδ' pro ἐνταῦθα ex Volgero Meineke.

³² τᾷδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσεα τάλσεα πάντα Harl. ταῦτα

Ψυχρόν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται· ὦδε πεφύκη
Ποία, χ' ἂ στιβάς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὦδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄλλ' οὐ τι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῆς 35
Ὅμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ' ἔοντα
Παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον· ἴδ' ἂ χάρις ἐς τί ποθ' ἔρπει.
Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεύς τι μαθὼν καλὸν ἦ καὶ ἀκούσας
Μέμναμ', ὦ φθονερόν τυ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτως; 40

Burn. ταῦτα καθίζας Cant. Quis tandem dixerit infra κότινον καὶ τᾶλσεα, infra oleastrum et saltus? Junxerit quidem noster I. 83. δρύμως καὶ ἄλσεα dixerit xxvii. 33. παντ' ἄλσεα καὶ νόμον ἐξεῖς. Sed sedere ὑπὸ τὰν κότινον ΚΑΙ ΤΑΛΣΕΑ, hoc dicere indignum Theocrito. Sensit hoc dudum Valckenærius qui ΚΑΤΤΑΛΣΕΑ legi mavult. Sed hâc conjecturâ non multum lucramur. Equidem pro ΚΑΙΑΛΣΕΑ mallet ΚΑΙ' ΑΝΘΕΑ *supra flores*. Habes κότινον capiti umbraculum, ἄνθεα corpori torum. Molli consedimus herbâ, ait Virg. Ecl. iii. 55. Quare v. 55. reponit Comatas, ne cedat deliciarum certamine minor, αἱ δέ κε καὶ τυ μόλῃς, ἀπαλὰν ΠΤΕΡΙΝ ὦδε πατησεῖς καὶ γλάχων' ΑΝΘΕΥΣΑΝ. vide v. 87. ἐν ΑΝΘΕΣΙ. Virg. Eclog. ix. 40.

*varios hic FLUMINA circum
Fundit humus FLORES, hic candida
populus antro
Imminet.*

Oppian. Halieut. II. 34. γλυκὺς ὕπνος ἐπ' ΑΝΘΕΣΙΝ εἶαρος ὥρη.
³⁷ Vulgo ποθέρπει. ποθ' ἔρπει
Meineke ut *supr.* II. 4. ubi Reiske et Brunck. οὐδὲ ποθήκει.

³⁸ θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας. Καὶ non injuriâ Heinsio, Valckenærio, Brunckio vix placet, et Codices tres omittunt. Malim θρέψαι, παῖ, λυκιδεῖς. Vocativὶ παῖ, τέκνον, πατέρ, frequentes in proverbiiis, vim et venustatem sententiæ afferunt. Sic in distichis messoriiis *infr.* x. 52. σὺκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, ΠΑΙΔΕΣ, βίος. λυκαδεῖς Harl. κύνειν Paris. Quod ad sensum attinet, 'παροιμία ἀπὸ Ακταίωνος' habent Scholia Sanctamandi.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἀνὶκ' ἐπύγιζόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
Αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ βάθιον τήνῳ πυγίσματος ὑβὲ ταφείης.
Ἄλλὰ γὰρ ἔρφ' ᾧδ', ἔρπε, καὶ ὕστατα βωκολιαξῇ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐχ ἐρψῶ τηνεί· τουτῷ δρύες, ᾧδε κύπειρος, 45
ᾧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
Ἐνθ' ὕδατος ψυχρῷ κρᾶναι δύο· ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει
Ὅρνιχες λαλαγεῦντι· καὶ ἅ σκιά οὐδὲν ὁμοία
Τᾷ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑψόθε κώνους.

ΛΑΚΩΝ.

Ἡ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τᾷδε πατησεῖς, 50
Αἴκ' ἐνθης, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγέιαι,
Ταὶ παρὰ τὴν, ὅσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ ὅσδεις.
Στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
Ταῖς Νύμφαις· στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίῳ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἱ δέ κε καὶ τὸ μῶλῃς, ἀπαλὰν πτέριν ᾧδε πατησεῖς, 55
Καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαίρῳ

⁴⁷ δένδρων ex Reiskii conjectura
vulgo nunc editur, etiam a Mei-
nekio, pro δένδρω, quod habent
Burn. Butler. Harl. et alii. Sed
δένδρει decem Codices et duo
Greg. Corinth. LXXX apud Gaisf.
quibus adde Codicem Gregorii
Cantabrigiensem. Δένδρεσιν infra
VIII. 57. δένδρεα Mosch. III. 32.
v. 6. Habes sanè δένδρων xv.

121. xvi. 95. Sed cum hic δέν-
δρεων stare potest, et nulli alii
casus hujus formæ inveniuntur,
penè adducor ut credam δένδρον,
δένδρου, δένδρα ignorasse Bucolicos
Poetas, quod de Homero, Pindaro
et Tragicis verum esse docuit
Maltbyus. δένδροις Cant.

⁵² τίνος ὅσδοντι Cant.

Δέρματα, τῶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἄρνων.
 Στασῶ δ' ὀκτῶ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
 Ὀκτῶ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

ΛΑΚΩΝ.

Αὐτόθε μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτοθι βωκολιάσδευ · 60
 Τὰν σαυτῷ πατέων, ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε
 Τίς κρινεῖ; αἶθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὧδε Λυκώπας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐδὲν ἐγὼ τήνῳ ποτιδεύομαι · ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
 Αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
 Τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίσδεται · ἐντὶ δὲ Μόρσων. 65

ΛΑΚΩΝ.

Βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὺ κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

Ἴθ', ὦ ξένε, μικκὸν ἄκουσον

Τᾷδ' ἐνθών · ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
 Βωκολιαστάς ἐντι. τὺ δ', ὦ γαθέ, μήτ' ἐμέ, Μόρσων,
 Ἐν χάριτι κρίνης, μήτ' ὦν τύ γα τοῦτον ὀνάσῃς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ναί, ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, Μόρσων φίλε, μήτε Κομάτα 70
 Τὸ πλέον ἰθύνης, μήτ' ὦν τύ γα τῷδε χαρίζῃ.
 Ἄδε τοι ἅ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐντὶ Σιβύρτα ·
 Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὀρῆς, φίλε, τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

Μή τὺ τις ἡρώτα, ποττῷ Διός, αἶτε Σιβύρτα,
 Αἴτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον; ὥς λάλος ἐσσί. 75

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω,
 Κούδεν κανχέομαι · τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

Εἴα λέγ'. εἴ τι λέγεις· καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις
Ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἦ στωμύλος ἦσθα, Κομάτα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ταὶ Μῶσαί με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἔμ' Ὀπόλλων φιλέει μέγα· καὶ καλὸν αὐτῷ
Κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρειπει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πλὴν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω.
Καὶ μ' ἅ παῖς ποθορεῦσα, τάλαν, λέγει, αὐτὸς ἀμέλγεις; 85

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ, φεῦ, Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροῖ
Τυρῶ, καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα,
Τὰς αἶγας παρελῶντα, καὶ ἀδύ τι ποππυλιάσδει.

ΛΑΚΩΝ.

Κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν 90

⁹⁰ λεῖος ὑπαντῶν. Ita Codd. multi apud Gaisfordium quibus adde Harl. Burn. Cant. Butler. Canonic. et Editiones fere omnes: sed sensu sanè perverso. Quid enim λειότητι cum ἀπαντήσσει? Homo homini occurrit lætus, invitus; frequenter, rarò; domi, foris; ruri, in urbe; sed quomodo occurrat λεῖος, minime intelligo. Verum, inquires, λεῖος idem

valet quod ἀγένειος vel ἀωρόλειος, et quod μαλθακὸς inf. VII. 105. εἴτ' ἐστ' ἄρα φιλῖνος ὁ μαλθακὸς. Valeat sane: sed in hoc loco quin ita significet obstat articuli locus. Non enim dici potest ὁ Κρατίδας λεῖος ὑπαντᾷ pro ὁ λεῖος K. υ'. Hinc locum hunc variè tentatum a Viris Doctis jam vidimus. Venustè, sed vereor ut verè, Ruhnkenius λεῖος ὑπάναν,

Ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' ἀνχένα σείετ' ἔθειρα.

quam conjecturam suam ipse postea repudiavit. Jam vero Codices tres ΛΗΟΣ exhibent, cæteri ΑΕΙΟΣ, solenni ἦ et εἰ, ob soni similitudinem, permutatione. Aliquid videtur excogitandum, quod articulo non egeat. Si literarum ductus inspexeris, et elementa Λ cum Α et Η cum Μ a librariis sæpissimè confundi memineris, fortasse non illibenter pro ΛΗΟΣ repones ΑΜΟΣ *meus*, quam vocem in suo Theocriti Codice habuisse videtur Virgilius, locum hunc respiciens, nec respiciens tantum, sed verbum fere verbo reddens, *Ecl.* III. 66,

At mihi sese offert ultro MEVS ignis Amyntas.

Compares *ib.* 68. *Parta MEAE Veneri sunt munera VII.* 59. *Phyllidis adventu NOSTRÆ nemus omne virebit*; vide *inf.* XXVII. 2. ΕΜΑ Ἐλένα. Inde facilius, ut opinor, corruptio orta, quod hiatus in ποιμένα ἀμὸς reformidabant Librarii, qui quidem metus fecundissimus errorum fons in Theocriteis, ut nunc feruntur, idylliis. Et hoc igitur in loco moneri possunt tirones, hiatus post tertium trochæum et post quartum dactylum admodum frequentare Bucolicos; sed refragan-

tibus plerumque Librariis, quibus hi hiatus vehementer displicebant. Quod ad tertium trochæum spectat, insigne habes exemplum hujusce hiatûs etiam in Virgilio *Eclog.* II. 53,

Addam cerea pruna || honos erit huic quoque pomo.

Sed de Græcis agimus. Vide igitur *infra* VI. 11.

ἄσυχὰ καχλάζοντα || ἐπ' αἰγιαλοῖο θεοῖσαν,

ubi male Codd. nonnulli καχλάζοντος. Conferas, si libet, quæ dicturi sumus ad illum locum, et XIII. 73. XXII. 69. et quæ disputavit Wellauer. ad Apollon. II. 338.

ἄψορροι στέλλεσθε ἐπεὶ πολὺν βέλτερον εἴξαί.

Similia autem exempla hiatuum habes apud Nostrum permulta, quorum nonnulla scribæ abolere conati sunt, I. 19. ἄλγεα εἶδες ubi Codd. aliquot αἶδε. I. 67. καλὰ τέμπεα ἢ κατὰ Πίνδω I. 82. ἄδε εἰ κώρα (si recte conjecimus) quamquam hoc ob digamma in εἰ servatum non hiatus jure possit vocari.

II. 146. ματὴρ τὰς γε ἐμὰς.

II. 154. ταῦτά μοι ἄ ξείνα μνηθήσατο, ἐστὶ δ' ἀλαθής.

III. 25. ἐς κύματα τήνα ἀλεύμαι ubi τήνω Codices duo.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κινόςβατος οὐδ' ἀνεμώνα
Πρὸς ρόδα, τῶν ἀνδρηρα παρ' αἵμασιαισι πεφύκη.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
Λεπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.

95

v. 148. ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι ubi
Codd. plurimi ἢ γ'.

vi. 11. καχλάζοντα ἐπ' ubi
Codd. plurimi καχλάζοντος.

vii. 7. εὖ ἐνερεισάμενος, ubi γ'
rectè extrusit Hermannus.

viii. 8. αἵγειροι πετελαί τε εὖ-
σκίον ἄλσος ἔφαινον.

viii. 14. ἰσομάτορα ἀμνόν.

viii. 15. πόκα ἀμνόν.

ix. 35. ἀνθεα ὄσσον.

Vide etiam versus Niciæ a
Viris Doctis citatos ad Theocriti
Idyllium xi. 1.

xiii. 24. αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα
ἀφ' ᾧ τότε χοιράδες ἔσταν.

xiv. 1. ἄλλα τυ αὐτόν

xvii. 6. καλὰ ἔργα. 6. καλὰ εἰ-
πῆν.

xix. 5. μέμφετο ὅττι.

xxii. 69. θυμὲ ἐμὸς.

xxiii. 48. ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.
71. βασιλεία ὁ δ' ἀνταμείβετο.

Addi possent alia centena ut
Arati 45, ποταμῷο ἀπορρώξ. 223,
αὐτὰρ ὁ ἵππος; et in hanc rem
citu digna sunt Hermanni
verba ad Orphica p. 725. 'Præ-

cipue in recentioribus (Epicis)
hiatus est in pronomine ὁ pro
οὗτος, in genitivis in οιο exeunti-
bus, in tertiâ syllabâ quarti pe-
dis.' Addenda sunt, 'exempla
ante ἔργα, ἕκαστος, εἵκελος, εὐκὼς,
ἀναξ, et alia quædam, quæ apud
Homerum, qui digamma usur-
pabat, ubique occurrunt.' Vide
Spitznerum de Versu Heroico, p.
159. Jacobs. Addend. ad Præfat.
Anthol. Palat. iii. p. xxiv—
vi. Wuesteman. Præf. Theocr.
p. xxxviii—xli. et Brandre-
thum nostrum in nuperâ Iliadis
editione de hiatu Homérico ac-
curatissimè disserentem.

⁹¹ Displicet mutatio vocis et
personæ; male ἐκμαίνει με Κρα-
τίδας et σείεται ἐθείρα conveniunt.
Pro λιπαρὰ δ. π. α. σείετ' ἐθείρα
reponendum videtur λιπαρᾶ δὲ
π. α. σείει ἐθειρᾶ h. e. λιπαρὰν δ.
π. α. σ. ἐθειραν· de confusione
vide sup. 1. 96, αἵθειρα Harl.

⁹² Rufin. Anthol. i. p. 92,
Jacobs. ἀντὶ ρόδου γὰρ ἐγὼ τὴν
βάτον οὐ δέχομαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Κήγῳ μὲν δωσῶ τῇ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν,
Ἐκ τῆς ἀρκεύθῳ καθελὼν· τηνεὶ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὅπποκα πέζῳ
Τὰν οἶν τὰν πελλάν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Σίττ' ἀπὸ τῆς κοτίνῳ, ταὶ μηκάδες· ὧδε νέμεσθε, 100
Ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τῆς δρυὸς οὔτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κυναίθα,
Τουτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὥς ὁ Φάλαρος;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἐντὶ δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσιος, ἐντὶ δὲ κρητῆρ,
Ἐργον Πραξιτέλεος· τῇ παιδί δὲ ταῦτα φυλάσσω. 105

ΛΑΚΩΝ.

Χάμῃν ἐντὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει·
Ὀν τῷ παιδί δίδωμι, τὰ θηρία πάντα διώκεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἀκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπηδῆτε τὸν ἀμόν,
Μή μεν λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

⁹⁷ Ad ἐφίσδει Butler. *ινκουβατ*
πουλις (i. e. *incubat pullis*) in
marg.

⁹⁸ Meineke et vulg. *πεζῳ*, so-
læce ut videtur. *πέζῳ* Butler.
Burn. Harl. et alii.

¹⁰² *Κιμαιθα* Harl.

¹⁰⁵ ἔργον Πραξιτέλεος, 'Opus
Praxitelis artificio dignum, quo-
modo etiam dicunt *Δαιδάλου*

ποιήματα. Vide Harpoc. v. *Δαι-
δάλου*, Hesych. i. 874. sup.
Idyll. i. 32.' J. W. et xv. 79.
Sed in Virgilio Eclog. iii. 37,
'*divini opus Alcimedontis*,' ab ipso
Alcimedonte est cælatum, vide
ibi v. 44.

¹⁰⁸ ἔμὸν Barocc. Phillipps.

¹⁰⁹ μή μεν λωβάσησθε τὰς ἄμ-
πέλος ἐντὶ γὰρ ἄβαι. 'Quadruplex

ΛΑΚΩΝ.

Τοὶ τέττιγες, ὀρήτε, τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω. 110
 Οὐτῷ κ' ὕμεις θῆν ἐρεθίσδετε τῷς καλαμευτάς.

plex lectio notatur in scholiis
 ἄβαι, ἀβαι, ἄζαι, ἀνταί, —Gaisford.
 Quarum nulla sensum satis idoneum fundit, ipsâ quoque varietate corruptelam prodente. ἄβαι Butler. ἄβαι Harl. Cant. ἄβαι Burn. Si ἄβαι *pubescentes* significaret, fortasse non esset repudiandum: sed frustra talis sensûs exemplum quæras. Jam vero ἀβαι et ἄβαι eadem est lectio, ex quæ duæ conflatae sunt, ob \bar{u} et $\bar{\beta}$ (u) cum scriptionis tum vero pronuntiationis similitudinem. Sic VIII. 48. pro ἀνότεραι codex Phillipps. ἀβότεραι. Sic VII. 112. inter εὔρος et ἔβρος 'frequenti errore' ut ait Gaisfordius, fluctuant codices; sic inter νευρός et νεβρός VIII. 89. Sic αὔρα et ἄβρα Heliodor. VIII. 389. D'orvill. ad Charit. p. 45, λαβρφ̃ et λάρφ̃ Æsch. Pers. 110. Hinc ab Historiæ Græcæ Scriptoribus non contemnendis Demosthenes, in insulâ *Calaureâ* Argolidis extinctus, in *Calabriâ* Italiæ animam efflasse dicitur. Sed Theocritum videamus. Sensus est, 'Oro vos, *Locustæ*, ne *vites meas violetis*, sed si quæretur *quare?* Quid respondeam? Quia sunt ἀμαί, *meæ?* quia sunt ἀβαι, ἄζαι,

siccæ? Minimè gentium; Hæc omnia nihil ad rem. Sed *parcite, quæso, locustæ, quia sunt immaturæ*; quia '*vites meæ*' sunt '*novellæ*;' eæ quibus facile fiat injuria, nam etiam, ut ait poeta, *MATURIS metuendus Jupiter UVIS*, et unde nullum ad vos redundet commodum. Hanc igitur ἐπήρειαν, oro, ne admittatis in vos.

Quid fraudare juvat vitem CRES-
 CENTIBUS UVIS?

Tolle Cupidinem IMMITIS UVÆ, jam tibi lividos distinguet Autumnus racemos purpureo variis colore. Quare pro Codicum plurimorum lectione ἄβαι i. e. ἀβαι reponendum puto ὠμαί *crudæ*: ut Lucan. IV. 317, *crudus palmes* Colum. II. 10, *cruda novalia*; Infra Theocr. XI. 21, *φιαρτέρω ΟΜΦΑΚΟΣ ΩΜΑΣ*. Sic Philipp. Anthol. 1219 *σταφυλῆς ΩΜΟΝ ἀποσπάδιον*. Eustath. p. 38. 44. p. 211. 10, ὠμὸς καρπὸς, ὁ μὴ πέπειρος. Ita Hesych. ὠμὸς ἄωρος, et ὠμὸς et πέπων opponuntur Aristoph. Eq. 260. Jam vero \bar{a} et $\bar{\omega}$ sæpissime a scribis permutantur, ut vulgo, ita maximè in Theocriti Codicibus, ita ut ὠμαί in ἀβαι (*ἀβαι*) facillimè abierit. Hoc ipso idyllio v. 34

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
Αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
Σύνκα κατατρύγοντες ὑπηνέμιοι φορέονται.

115

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦ οὐ μέμνασ', ὅτ' ἐγὼν τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρῶς
Εὐ ποτεκιγκλίσδευ, καὶ τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'. ὅκα μάν ποκα τεῖνδί τυ δάσας
Εὐμάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ἀδε pro ᾧδε dant aliquot MSS.
et in v. 41 ᾧδε et ἀδε leguntur
pro αἰδε, item supra iv. 48, et
inf. xvi. 23. In ix. 34 pro
ἐξαπίνας Cod. Burn. ἐξαπίνως; pro
πᾶ, xi. duo habent πῶ; pro
ἀπαλᾶς, xiii. 8. unus ἀπαλῶς;
pro Διωναία, xv. 106, unus Δια-
ναία; pro πλαθάνω, xv. 115, duo
πλάθανα; pro παρισωθῆ, xviii.
25, unus παρισαθῆ; pro ᾧ καλά
ᾧ, xix. 38, duo ᾧ καλὰ ᾧ; pro
ῥωγάδας xxiv. 93, unus ῥαγάδας;
pro οἶδα νῶν Æschyl. Choeph.
232. Ald oἶδωνῶν. De μ et υ (β)
confusis nota omnia. Vide But-
ler. Æschyl. Ag. 118. Wellauer.
Pers. 155. Suppl. 3. μολών pro
βολών habet Aldus et Codices
nonnulli Soph. Aj. 877. μάρμα-
ρος et βόρβορος inter se per-
mutantur S. Chrysost. p. 66. B.

Fere adducor ut eandem medi-
cinam in Æschyli Eum. 769 ad-
hibendam esse credam, μῆδ' ἀκαρ-
πίαν τεύξῃτ', ἀφείσαι ΔΑΙΜΟΝΩΝ
σταλάγματα. Malim ΔΙΑΒΟΡΑ
σταλάγματα. Soph. Phil. 7. νόσφ
ΚΑΤΑΣΤΑΖΟΝΤΑ ΔΙΑΒΟΡΩΙ.
Rationes hujus correctiones intel-
ligent eruditi. Jam vero Theo-
criti Codex Canonicianus, cujus
lectionis delectum doctissimi Ja-
cobsoni humanitati debeo, habet
ἀβαὶ cum suprascripta νέαι quæ
glossa vocis ὦμαί facile esse potuit;
et in Codice Barocciano ipse hanc
glossam vidi μῆ μου βλάβῃτε τὰς
ἀμπέλους, εἰσὶ γὰρ ΝΕΑΙ ἔτι, quæ
lectionis nostræ interpretationes
commodæ sunt ut quæ maximè.
¹¹⁴ ad κανθάρος Butler. σκαρα-
βεος (i. e. scarabæus).

¹¹⁷ οἶχεο pro εἶχεο Burn.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· οὐχὶ παρήσθεν; 120
Σκίλλας ἰὼν γραιάς ἀπὸ σάματος ἀντίκα τίλλοις.

ΛΑΚΩΝ.

Κῆγώ μὲν κνίσδω, Μόρσων, τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
Ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἱμέρα ἀνθ' ὕδατος ρείτω γάλα, καὶ τὸ δὲ, Κράθι,
Οἶνῳ πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι. 125

ΛΑΚΩΝ.

Ῥεῖτω χά Συβαρίτις ἐμὴν μέλι· καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
Ἄ παῖς ἀνθ' ὕδατος τῇ κάλπιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ταῖ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἶγιλον αἶγες ἔδοντι,
Καὶ σχῖνον πατέοντι, καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται.

ΛΑΚΩΝ.

Ταῖσι δ' ἐμαῖς οἷεσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια 130
Φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥοδόκισσος ἐπανθεῖ.

¹²⁴ καλ—ἐνείκαι omittit Harl.
καὶ τό ποτ' ὄρθρον κ.τ.λ. his
substituens, et in personarum
descriptione errans.

¹²⁵ Cod. Butler οἷσια. Lobeck
ad Phryn. p. 301 οἷσνα. Sed vide
Passow. v. σίον.

¹²⁷ τὰν κάλπιδα Butler.

¹²⁸ κύτιλον Harl. Butler.

¹²⁹ κέονται Harl. Butler.

¹³¹ πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥοδόκισσος
ἐπανθεῖ. Ita Codices plurimi,
ut et Harl. Laud. Phill. et Cant.
ῥόδα κίσσος Canon. ῥοδοκισσός
Burn. ῥοδα κισσός Butler. καὶ ὡς
ῥόδα κίσσος Vaticani i. 8, 9.

Legat forsā quis cum Meinekio
καλῶς pro καὶ ὡς, comparans v.
119, xi. 5. Vide et vi. 20, ubi
καὶ τὰδ' et καλὸν habes confusa.
Sed post ἐπανθεῖ desiderari vide-
tur nomen fruticis, cui superflo-
rescat vel κισσὸς vel ῥοδόκισσος.
Sic Arist. Nub. 978 μῆλοισιν
ἐπανθεῖ χνοῦς, Herod. ii. 12 οὔ-
ρεσιν ἄλμῃ ἐπανθέουσα. Ipse nos-
ter xx. 21, καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πα-
ροῖθεν ἐπάνθεεν ἀδὺ τι κάλλος· cf.
i. 133, ἃ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ'
ἀρκενθοῖσι κομάσαι. Quare si
ῥοδόκισσος retinendum, pro καὶ
ᾧς legendum puto vel βατῶς vel

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρὰν οὐκ ἔφίλασε,

BATOIS *rubis*, β (*u*) et κ (*li*), simili ductu exaratæ, sæpissime a librariis permutantur. Vide Dobr. Adv. II. 275, 285, 333. Æschyl. Eum. 36 pro σωκεῖν habet Reg. L. σωβεῖν, pro βδεύκτροποι v. 52. Rob. κδεύκτροποι, pro νεβροῦ v. 111. Ald. νεκροῦ, pro ἐπιβριθεῖς Eum. 923 Reg. L. ἐπικριθεῖς. Ob βάτων et κατὰ (i. e. υἰάτῳ et λιατῶ) similitudinem accidit ut in Longi Pastoral. I. id quod in Cod. Flor. est λόχη βάτων in aliis Codicibus et editionibus plerisque perperam scriberetur λόχη κατὰ vel κάτω βάτων, qui quidem locus videtur indicare Longum in Theocrito suo hic legisse quod coniecimus, sic enim scribit —λοχη BATΩΝ καὶ ΚΙΤΤΟΣ ἐπιπλανώμενος—vide eundem IV. p. 100. ταῦταις ἀντὶ τῆς ἀμπέλους ΚΙΤΤΟΣ ἐπέκειτο. De ι et τ confusis vide sup. III. 17. Quod si ῥοδόκισσος nullus usquam frutex fuerit, quod Botanicis indagandum relinquimus, his Longi locis permotus et aliis, quas dixi, rationibus, pro ῥοδόκισσος Codicum aliorum lectionem adsciscerem ῥόδα κισσός, ita ut versus sic scriberetur

πολλὸς δὲ BATΩΝ ΡΟΔΑ ΚΙΣΣΟΣ
ἐπανθεῖ.

h. e. hederæ corymbos fundit vel

floribus serpit super ruborum rosas. De RUBORUM vel spinarum (κυνόσβάτων) ROSIS plura dicturi sumus ad XXVII. 9 quæ conferas, si libet. Interim rubis capras vesci notum ex Virgil. Georg. III. 314:

Pascuntur vero silvas, atque alta Lycæi,
Horrentesque RUBOS, et amantes ardua
dumos.

Colum. VII. 6. *Caprinum genus nec RUBOS aversatur, nec vepribus offenditur, et arbusculis fruticetisque maxime gaudet.* Hesych. in κυνάδα, κυνόςβατον ἢ φυτὸν, ὅπερ τὰς αἶγας νέμεσθαί φασι. Utcunque hæcerunt, in hoc ipso Theocriti loco, id ipsum quod coniecimus, BATΩΣ vel BATΩΝ, legisse Scholiastem inde probamus, quod ad v. 131. ita scribit, ἐστὶν εἶδος ῥοτάνης ΑΚΑΝΘΩΔΟΥΣ εὐκυνίας ΡΟΔΟΙΣ, quæ ad κισσὸν minimè pertinent, et quæ fere ipsa dixerat de ΚΥΝΟΣΒΑΤΩΙ ad v. 92 φυτᾶριον ὃ κυνόςβατός ἐστιν ὁμοῖον ΡΟΔΩΙ ἔχον τὸν καρπὸν παρομοῖον ταῖς ΡΟΔΕΑΙΣ, ΑΚΑΝΘΩΔΕΣ. Hesych. in κύναρος:—ἡ κυνόςβατος διὰ τὸ τραχὺ ΑΚΑΝΘΩΔΕΣ. Theoc. VII. 140, τήλοθεν ἐν πυκνῇσι BATΩΝ τρύζεσκεν ΑΚΑΝΘΑΙΣ.

¹³² πρὶν pro πρὰν Harl. Vide

Τῶν ὥτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ Εὐμήδους ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
Τὰν σύριγγ' ὥρεξα καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλασεν. 135

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,
Οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὺ δ', ὦ τάλαν, ἐσσι φιλεχθής.

ΜΟΡΣΩΝ.

Πάυσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τιν δέ, Κομάτα,
Δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὺ δέ, θύσας
Ταῖς Νύμφαις, Μόρσωνι καλὸν κρέας ἀντίκα πέμψον. 140

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πεμψῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
Νῦν ἀγέλα· κήγὼν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαῶ
Καττῷ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὅττι ποκ' ἤδη
Ἄνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς οὐρανὸν ὕμιν ἀλευμαι.
Αἰγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουχίδες· αὔριον ὕμιν 145
Πᾶσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι κράνας.
Οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορύπτιλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς
Τὰν αἰγῶν, φλασῶ τυ, πρὶν ἢ γέ με καλλιερῆσαι
Ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν· ἀλλὰ γενοίμαν,
Αἰ μή τυ φλάσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

vi. 41 ubi eadem in MSS. confusio.

¹³⁶ ad κίσσας Butler πικας (picas).

¹⁴⁴ τὸν pro τὰν ut 149. Butler. Harl.

¹⁴⁷ κορύπτιλος Harl. Burn.

¹⁴⁸ αἰγᾶν pro αἰγῶν, Codicum lectionem recte Theocrito vindicasse videntur Editores,

contra Bentleyi effatum in Epistolis i. p. 161. Phal. p. xxix. Schæfer ad Porson. Hec. 1061. Vide Buttmann. Gr. Gr. i. § 43, p. 173, inf. viii. 49. ἢ ἐμὲ omissa γ' Burn. Butler. qui gl. habet σακριφικαρὲ (sacrificare) ad καλλιερῆσαι.

¹⁴⁹ μοίσαις Harl.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ἙΚΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ μὲν τὸ εἰδύλλιον Βουκολιασταί. Δαμοίτας δὲ καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος θέρους ὄντος μεσημβρίας εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι, καὶ ἀμοιβαίως τὸν Πολυφήμου τοῦ Κύκλωπος πρὸς Γαλάτειαν ἔρωτα ἀμφότεροι ἄδουσι. ^a Καὶ ὁ μὲν Δάφνις προσδιαλέγεται τῷ Κύκλωπι περὶ τῆς Γαλατείας· ὁ δὲ Δαμοίτας, ^b ὑποκρίνων τὸν Κύκλωπα, ἀποκρινόμενος δῆθεν ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου. Τὰ πράγματα δὲ εἰσὶν ἐν Σικελίᾳ· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς τὸν Ἄρατον, οὗ μέμνηται καὶ ἐν Θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχοῦ· δύναται δὲ οὗτος εἶναι ὁ τῶν Φαινομένων ποιητής. Οὔρις (sic MS. Leg. Δούρις) φησὶν, διὰ τὴν τῶν θρεμμάτων πολυπληθίαν καὶ τοῦ γάλακτος ἰδρύσασθαι ἱερὸν ἐν Αἴτνῃ τῇ Γαλατείᾳ· Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθήριον ἐπιδημήσαντα, καὶ μὴ δυνάμενον ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν, ἀναπλάσαι, ὅτι Πολύφημος ἦρα Γαλατείας.

Argumentum huius Idyllii sic apud Calliergum legitur :
 Δαμοίτας καὶ Δάφνις θέρους ὄντος, μεσημβρίας εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι, καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ Κύκλωπος ὑπόθεσιν ἄδουσιν. Ἀρχεται μὲν οὖν τῆς ὥδῃς ὁ Δάφνις, ὡς πρὸς τὸν Κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος. Ὁ δὲ Δαμοίτας ἀποκρίνεται ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου δῆθεν. Τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ. Προσδιαλέγεται δὲ ὁ ποιητής Ἀράτῳ, οὗ μέμνηται ἐν τοῖς Θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχοῦ. Ὡρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι. Καὶ πάλιν· Μηκέτι φρουρεῶμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε. Δύναται δὲ οὗτος εἶναι ὁ τῶν Φαινομένων ποιητής.

^a MSS. καὶ ὁ μὲν δάφνις τὸν κύκλωπα μιμείται τινα διαλεγόμενον πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς Γαλατείας, ὁ

δὲ Δαμοίτας τὸν Κύκλωπα ὑποκρινόμενος.

^b Leg. ὑποκρίνεται. Schaefer.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ε'.

ΔΑΜΟΙΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ.

ΔΑΜΟΙΤΑΣ καὶ Δάφνις ὁ βωκόλος εἰς ἓνα χώρον
Τὰν ἀγέλαν ποκ', Ἄρατε, συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
Πυρρός, ὁ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
Ἐσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἅματι τοιάδ' αἶδον.
Πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν. 5

ΔΑΦΝΙΣ.

Βάλλει τοι, Πολύφαμε, τὸ ποίμνιον ἃ Γαλάτεια
Μάλοισιν, δνέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·
Καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν, τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
Ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ', ἴδε, τὰν κύνα βάλλει,
Ἄ τοι τὰν οἴων ἔπεται σκοπός· ἃ δὲ βαῦσδει 10
Εἰς ἄλα δερκομένα· τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει,
Ἄσυχὰ καχλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θεοῖσαν.

⁹ Pro ἄδ' Codex Mediolanensis servavit ἄνδ', unde omnino, ut videtur, reponendum ἀνίδε pro ἄδ' ἴδε, cujus sonum aures ægrè ferunt.

¹¹ τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει ἄσυχὰ καχλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θεοῖσαν. Pro καχλάζοντος lectionem Codicum plurimorum καχλάζοντα quam habent etiam Burn. Cant. Butler. Canon. Phill. restituere cum Kiesslingio (nam Meineke καχλάζοντος) non dubi-

tavi, quam metro frustra timentes Librarii e Codicibus extrudere conati sunt. Vide sup. ad v. 90. καχλάζοντα etiam habet Servius ad Virg. Eclog. ix. 58. Sensus est *pulcri fluctus leniter alluentes ostendunt eam currentem ex alto versus terram.* Eleganter articulus τὰ, pronomine νιν interjecto, a nomine καλὰ κύματα separatur, ut vii. 43, τάντοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι. Omnino literæ finales α et ος (oc) centies

Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
 Ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροά καλὸν ἀμύξῃ.
 Ἄ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας 15
 Ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει.
 Καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει.
 Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἧ γὰρ ἔρωτι
 Πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.
 Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν. 20

ΔΑΜΟΙΤΑΣ.

Εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε,
 Κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθόρημι
 Ἐς τέλος· αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος, ἔχθρ' ἀγορεύων,
 Ἐχθρὰ φέροιτο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν οὐ ποθόρημι, 25
 Ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαρὶ γυναικ' ἔχεν· ἃ δ' αἰόισα
 Ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται· ἐκ δὲ θαλάσσας
 Οἴστρεϊ παπταίνουσα ποτ' ἄντρά τε καὶ ποτὶ ποίμνας.

in Theocriti MSS. confunduntur. Vide modo III. 7. ubi inter ἀδαμαντῖνα et ἀδαμάντινος fluctuant Codices; sic x. 3, inter τρυχνὰ et τρυχνὸς; in XIII. 71, inter χαλεπὰ et χαλεπὸς; in XIV. 10, inter ἀσύχα et ἄσυχος; in XVI. 30, inter ἐσθλὰ et ἐσθλὸς; in XVII. 122, inter στειβομένα et στειβόμενος; in XXII. 66, inter ὀρθὰ et ὀρθός. Sic in Æschyl. Chœph. 238, pro πατέρος nuperi Editores ex Codice Mediceo dederunt πατέρα. Vide etiam Monk. Hippol. 563: Schæfer. Meletem. Crit. p. 52, p. 112, infr. ad VIII.

13. Cæterum pro αἰγιαλοῖς nonnulli Codices habent αἰγιαλοῖσι inter quos Baroccianus et Laudianus et Cantabrigiensis.

¹⁶ Vulgo φρύττει, sic Meineke. Sed cum plurimi Codices φρυγεῖ vel φρύγη, vel φρύγει afferant, hoc prætuli cum Boissonadio et Wuestemanno, ut et φρύγοντες, XII. 9. φρύγει Burn. φρύττει Butl. Canon. φρύγει Phil.

²⁰ καὶ τὰδ' Burn. ut alii pro καλόν.

²² οὐ τὸν Πᾶνα ἕνα γλυκύν Cant.

²⁴ ποτὶ οἶκον Cant.

Σίγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί· καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων
 Αὐτᾶς, ἐκνυζήτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα. 30
 Ταῦτα δ' ἴσως ἐσορεῦσα ποιεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
 Ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαζῶ θύρας, ἔστε κ' ὁμόσση
 Αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια τᾶςδ' ἐπὶ νάσω.
 Καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι.
 Ἥ γὰρ πρὸν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἧς δὲ γαλάνα, 35
 Καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δ' ἐμὴν ἅ μία κῶρα,
 Ὡς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνετο· τῶν δέ τ' οὐδόντι
 Λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
 Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον.
 Ταῦτα γὰρ ἅ γραιά με Κοτυτταρίς ἐξεδίδαξεν, 40
 Ἄ πρὶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκόωντι ποταύλει.
 Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε·
 Χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
 Αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βώτας,
 Ὡρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ· 45
 Νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο.

³⁹ σίγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί.

Pro CIGA veram puto conjecturam Briggsii ΕΙΠΑ dixi, jussi. Verba dicendi, sæpe jubendi, sensu adhiberi jam ab aliis monitum est, ut a Wellauer. ad Æschyl. Chæph. 91, a Schaefero infra ad xxiv. 47,

δμῶων δὴ τινα, πρέσβυ, σύ μοι ΦΡΑΣΩΝ
 ἡγεμονεῦσαι.

Ruhnkenius σίξα δ' ὕ. ν. κ. τὰν κύνα eleganter sane, sed vereor ut recte. σιγᾶ Codices nonnulli, et ὑλακτεῖ, quod habet Cod. Phill. cum glossâ συγχωρῶ δηλαδῇ. Glossam ἡρέμα ἐπέταξα præbent Laudianus et Baroccianus.

³⁵ Citat Serv. Virg. Eclog. II. 25.

³⁶ μοι Septem Codd. ap Gaisf. Vide ad V. 18.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο Θαλύσια· τὰ δὲ πράγματα ^αὑποκεῖνται ἐν Κῶ· ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ Θεόκριτος, ὅτε πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπῆει, φίλος κατέστη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει Λυκωπέως υἱοῖς, καὶ, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρόν ἐπὶ Θαλύσια Δῆμητρος, ἅπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου· ὅθεν καὶ διηγεῖται ὡς καθ' ὁδὸν ἐντυγχάνει Λυκίδα τῷ Κυδωνιάτῃ ἐκ Κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοις ^βὀμιλοῦντες διεξήρχοντο τοὺς ἐαυτῶν ἔρωτας. Ἦρα δὲ ὁ μὲν Λυκίδας παιδὸς Ἀγεάνακτος Μιτυληναίου· ὁ δὲ Θεόκριτος Μυρτοῦς ὄνομα. Λαμβάνει δὲ ὁ Θεόκριτος λαγωβόλον παρὰ Λυκίδου, καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

ΑΛΛΩΣ.

Ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῶ, ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει τοῖς Λυκωπέως υἱοῖς· κληθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ Θαλύσια Δῆμητρος, ἅπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου, οὐχ, ὡς Μούνατος φησὶ, μετὰ Φρασιδάμου καὶ Ἀντιγένους τῶν καλεσάντων αὐτόν.

^α ὑποκεῖνται deest Call. Editur e MSS.

^β ὀμιλοῦσι καὶ διεξέρχονται Call.

Θ Α Λ Υ Σ Ι Α .

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ζ'.

Ἦς χρόνος ἀνὶκ' ἐγών τε καὶ Εὐκριτος ἐς τὸν Ἀλεντα
 Εἴρπομες ἐκ πόλιος, σὺν δὲ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας·
 Τῇ Διοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος,
 Κ' Αντιγένης, δύο τέκνα Λυκώπεος, εἴ τί περ ἐσθλὸν
 Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν, ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ 5
 Χάλκωνος, Βούρυνναν ὅς ἐκ ποδὸς ἄννε κράναν,
 Εὐ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν
 Αἰγυριοὶ πτελέαι τε εὐσκίον ἄλσος ἐφαινον,
 Χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφές κομόωσαι.

VII. Hujus Idyllii scenam non, ut vulgo creditur, in Co insulâ, sed in Italiâ esse prope Veliam Lucaniæ et Buxentum (Πύξαν v. 130), dixit Hermannus in Opusculis, v. 79. Quam quidem sententiam mihi quidem non planè probavit vir eruditissimus. Opinio vulgaris his fundamentis innititur, quod versu primo fluvii Halentis mentio fit, (qui tamen fluvius est Lucaniæ; vide v. 123, et interpretes ad locum,) et Mosch. III. 99, legitur ποταμῷ παρ' Ἀλεντι Φιλητᾶς, Philetas vero, qui, ut omnes norunt, *Cous* erat, hoc etiam Idyllio, v. 40, memoratur; et versu decimo obviam se fert ἀνὴρ Κυδωνίος, qui majore cum veri similitudine in Co insulâ quam

Velie in Italiâ occurrere videtur. Denique ad Πύξας, v. 130, legitur Scholium, Πύξα πόλις τῆς Κῶ, ἐν ᾗ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἐξ οὗ καὶ Πυξίος Ἀπόλλων. Quare non sane video cur fidem Argumenti Scriptori derogemus dicenti τὰ πράγματα ἐν Κῷ, ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ Θεόκριτος ὅτε πρὸς Πτολεμαῖον εἶς Ἀλεξάνδρειαν ἀπήει.

¹ ἦς χρόνος—ἦρπομες ἐκ πόλιος. Bekker Anecd. 1198, ubi pro παρὰ Εὐκρίτῳ legendum παρὰ Θεοκρίτῳ, monente Meinekio; versum primum citat G. Chcerob. p. 720. 26, ed. Gaisford. σὺν καὶ τρίτος versu secundo Butler. Cant. ⁷ εὐ ἐνερεισάμενος benè Hermannus. vide xxv. 172, pro νυῖ· εὐ γ'.

Κοῦπῳ τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
 Ἀμῖν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο, καὶ τιν' ὀδίταν
 Ἑσθλὸν σὺν Μοΐσαισι Κυδωνικὸν εὖρομες ἄνδρα,
 Ὡνομα μὲν Λυκίδαν, ἧς δ' αἰπόλος· οὐδέ κέ τις μιν
 Ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔζοχ' ἔφκει.
 Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
 Κνακὸν δέρμ' ὥμοισι, νέας ταμίσιοιο ποτόσδον·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
 Ζωστῆρι πλακερῷ· ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαῖω
 Δεξιτερᾷ κορύναν, καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς
 Ὅμματι μειδιῶντι—γέλως δέ οἱ εἶχετο χεῖλες— 20
 Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
 Ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἵμασιαιῖσι καθεύδει,
 Οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἡλαίνονται;
 Ἡ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεται; ἢ τινος ἀστῶν
 Λανὸν ἐπιθρώσκες; ὥς τεῦ ποσὶ νειισομένοιο 25

¹¹ τῷ Βρασίλα vulgò ut Meineke. τὸ, Butler. Cant. et Burn. quod verum videtur et in plurimis aliis Codicibus legitur: quare recepi, ita quoque iubente Hermann. Longam syllabam metro frustratimentes intruserunt Librarii. Vide ad viii. 51. et sup. ad vers. 2. Βασίλα Cod. Reg. Paris. 335.

¹³ Ad ῥοικὰν Cod. Butler. ὀβλικουαμ (i. e. obliquam).

²¹ μεσαμέριον 'Vide Lobeck, ad Phrynich. p. 54. Schæfer. ad Demosth. p. 270. 9. qui scribendum monet τὸ μεσαμέριον. Vulgatam ferri posse puto.' J.W.

²² Ἐφ' αἵμασιαιῖσι et ἐν αἵμασιαιῖσι Codicum lectiones eodem

fere redeunt, et hoc loco aptiora esse quam ὑφ' αἵμασιαιῖσι agnoscant, opinor, qui in Italia aut Græcia æstatem egerint, et quanta sit lacertarum multitudo in earum regionum maceriis soli expositis et quantopere in summis muris apricari ament, cognoverint. Lacertas Herodotus a crocodilis Ægyptiis distinguens κροκοδείλους τοὺς EN THISI 'ΑΙΜΑΣΙΗΙΣΙ vocat II. 69.' J. W. ἐφ' Butler. Burn. ὑφ' Valcken. et ἡλαίνονται Hermann.

²⁵ Ad λανὸν Butler. habet adscriptum λακουμ, τορκουλαρ (i. e. lacum, torcular), ad 26. ad. πταίοισα, βερβέρανς (verberans),

Πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἄρβυλίδεσσιν αἰεῖδει.
 Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην· Λυκίδα φίλε, φαντὶ τὸ πάντες
 Ἔμμεν συρίκταν μέγ' ὑπείροχον ἐν τε νομεῦσιν,
 Ἐν τ' ἀμητήρεσσι· τὸ δὴ μάλα θυμὸν ιαίνει
 Ἀμέτερον· καί τοι, κατ' ἐμὸν νόον, ἰσοφαρίσδεν 30
 Ἐλπομαι· ἃ δ' ὁδὸς ἄδε Θαλυσιάς· ἧ γὰρ ἐταῖροι
 Ἀνέρες εὐπέπλω Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,
 Ὅλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γάρ σφισι πίοις μέτρω
 Ἀ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλῶάν.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, ξυνὰ γὰρ ὁδὸς, ξυνὰ δὲ καὶ αἴως, 35
 Βακολιασδώμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὄνασεί.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπνρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 Πάντες αἰοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
 Οὐ Δᾶν· οὐ γάρ πω, κατ' ἐμὸν νόον, οὔτε τὸν ἐσθλὸν
 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω, οὔτε Φιλητᾶν, 40
 Αἰδῶν· βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
 Ὡς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος, αὐτὸν γελάξας,

ad 34 ἀπαρχόμενοι, δαντες πριμι-
 τας (*dantes primitias*).

²⁸ συρικτὰν ἔμμεναι ex Codici-
 bus Palatinis et aliis Hermannus.

³⁰ 'καί τοι. Ne invecundè et
 inurbanè dictum putes, a quo
 vitio longè, si quis alius, abest
 Theocritus (vide infr. 38, Epig.
 xxii. 2) cogita poetam æmula-
 tione tanquam stimulo amicum
 excitare velle et ad cantandum
 p. ovocare.' J. W.

³⁵ ξυνὰ γὰρ ὁδὸς ξυνὰ δὲ καὶ ΑΩΣ.
 Vide Apollon. R. II. 173. Supra
 versu 21 tempus erat *meridianum*,
 undenam jam fit *matutinum*? Cui

quæstioni reponendum videtur
 αἴως latiore sensu hic pro *héméra* dici,
 haud secus atque a Bione VI. 18,

χαὶ νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα, καὶ ὁμοῖος
 ΑΩΣ.

Eja, inquit, experiamur uter al-
 terum vincat canendo; conveni-
 unt iter, dies "*datur locus, hora*."
 —'Αὼς *dies*, Musgr. Eur. Alcest.
 300, in Suppl. Notarum. Com-
 parare possis

*With hearts at ease, and knowledge
 in our hearts*

*That all the day and all the grove
 was ours.*

The Excursion III. p. 109

J. W.

Τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι, οὔνεκεν ἐσσί
 Πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 Ὡς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ 45
 Ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὀρομέδοντος,
 Καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον αἰοιδὸν
 Ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 Ἀλλ' ἄγε βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' αἰοιδᾶς,
 Σιμιχίδα· κήγῳ μὲν, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει 50
 Τοῦθ' ὅ, τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
 Ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν,
 Χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρά διώκη
 Κύματα, κῶρίων ὅτ' ἐπ' Ὀκεανῷ πόδας ἴσχει,
 Αἶκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας 55
 Ῥύσσηται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει·
 Χάλκυνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν
 Τόν τε νότον, τόν τ' εὐρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ·
 Ἀλκύνες, γλανκαῖς Νηρηῖσι ταῖτε μάλιστα
 Ὀρνίχων ἐφίλαθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἀλὸς ἄγρα. 60
 Ἀγεάνακτι πλόον διζήμενῳ ἐς Μιτυλάναν
 Ὄρια πάντα γένοιτο, καὶ εὐπλοον ὄρμον ἵκοιτο.
 Κήγῳ τήνῳ κατ' ἄμαρ, ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα
 Ἡ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω

⁴⁵ Ὡς est nam. Καὶ τέκτων—
 καὶ ὄρνιχες idem valet quod ὡς
 τέκτων—οὕτως ὄρνιχες ut sæpe
 τε—καί, τε—τε, καί—καί compa-
 rationibus inserviunt. Wellauer.
 Æschyl. Choeph. 69. Wytten-
 bach Plat. Phæd. p. 110. J. W.

⁴⁶ 'Oromedon unus e giganti-
 bus, non mons,' Hermann.

⁵³ Virg. Æn. ix. 668:

Quantus ob occasu veniens pluvialibus
 hædis
 Verberat imber humum.

⁵⁹ ἀλκύνες. Venustè ut solet
 S. Basil. Epist. T. iii. 83, de
 Oratione Concio ix.

'Vide Lucian. Halcyon. i. p.
 178, Hemsterhus.' J. W.

⁶³ ἀνήθινον. Vide Blomfield. ad
 Alcæum, in Mus. Crit. i. 436.

Τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυζῶ, 65
 Παρ πυρὶ κεκλιμένος· κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεί,
 Χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 Κνύζα τ' ἀσφοδέλω τε, πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
 Καὶ πίομαι μαλακῶς, μεμναμένος Ἀγεάνακτος,
 Αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
 Αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες· εἰς μὲν Ἀχαρνεύς,
 Εἰς δὲ Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει,
 Ὡς ποκα τὰς ξενέας ἡράσσατο Δάφνις ὁ βώτας.
 Χῶς ὅρος ἀμφεπολείτο, καὶ ὡς δρῦες αὐτὸν ἐθρήνευν,
 Ἰμέρα αἶτε φύνοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο· 75
 Εὐτε χιῶν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον,
 ἥ ἢ Ἀθῶ, ἥ Ῥοδόπαν, ἥ Κανέκασον ἐσχατόεντα.
 Αἰσεῖ δ', ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 Ζῶν ἐόντα, κακῇσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος·
 Ὡς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι 80
 Κέδρον ἐς ἀδείαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι·
 Οὐνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέει νέκταρ.
 ὦ μακαριστὲ Κομᾶτα, τὸ θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθης,
 Καὶ τὸ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τύ, μελίσσῶν
 Κηρία φερβόμενος, ἔτος ὥριον ἔξεπόνασας. 85
 Αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωῶς ἐναρίθμιος ὄφελος ἦμεν,
 Ὡς τοι ἐγὼν ἐνόμουν ἀν' ὥρεα τὰς καλὰς αἰγας,
 Φωνᾶς εἰσαΐων· τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
 Ἀδὺ μελίσσόμενος κατακέκλισο, θεῖε Κομᾶτα.

⁷³ Buttmannus in Friedmanni
 Misc. Crit. II. 1. p. 41. *Εχένας*;
 sed vulgatam tuetur Welcker.
 v. Wuestemannum. Ut *κενεὸς*
 III. 20, xv. 95, xvi. 10, xxvii.
 4, pro *κενός* ita *ξενέας* pro *ξένης*

adhibuerit Theocritus.

⁸¹ 'Κέδρον sine causâ Pal-
 merio et Wartono suspectum.
 Vide Monk. Alcest. 161.' J. W.
 Κέδρον citat Servius ad Virg.
 Eclog. x. 7.

Χὼ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὐθις 90
 Κῆγ' ὧν τοῖ' ἐφάμαν· Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
 Νύμφαι κῆμ' εἰδάζαν ἀν' ὥρεα βωκολέοντα
 Ἑσθλά, τὰ που καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
 Ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρειν
 Ἀρξενῦμ'· ἀλλ' ὑπάκοισον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις. 95
 Σίμιχίδα μὲν Ἑρωτες ἐπέπτарον· ἧ γὰρ ὁ δειλὸς
 Τόσσον ἐρῇ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἔρωντι
 Ὡρατος δ', ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῃ,
 Παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἀριστις,
 Ἑσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἶδεν 100
 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
 Ὡς ἐκ παιδὸς Ἀρατος ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἔρωτι.
 Τόν μοι, Πάν, Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
 Ἀκλῆτον τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσας,
 Εἴτ' ἔστ' ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακός, εἴτε τίς ἄλλος. 105
 Κῆν μὲν ταῦθ' ἐρῶς, ᾧ Πάν φίλε, μή τί τυ παῖδες
 Ἀρκαδιοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὥμους
 Τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·
 Εἰ δ' ἄλλως νεύσας, κατὰ μὲν χρῶα πάντ' ὀνύχασσι
 Δακνόμενος κνάσαιο, καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις. 110
 Εἷς δ' Ἡδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μέσσω

⁹⁶ ἐπέπτарον S. Basil. ad Esai. c. 12, ubi Fronto Ducæus multa non vulgaria dedit de sternutatione felicitatis præsigio.

⁹⁸ 'De rariore forma φιλαίτατος, vide Maltby ad v. φιλοτάριον. Thes. p. 901.' J. W.

¹⁰⁰ Ἀριστος Burn. Butl. De μέγα adverbio Monk. Alcest. 752.

¹⁰⁵ Eustath. Iliad κ. 67.

¹¹¹ εἷς δ' ΗΔΩΝΩΝ μὲν ἐν οὔρεσι, χεῖματι μέσσω, ἙΒΡΟΝ παρ ποταμόν.

Mirantur Berkelius et Hemsterhusius Theocritum Edonos prope Hebrum posuisse; hic pro Ἡδωνῶν scribi jubens Ζωναίων. Parum feliciter. Omnino Macedoniæ et Thraciæ et totius Græciæ Septentrionalis tanquam barbaræ

Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτον,
Ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομέοις,
Πέτρα ὑπὸ Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.

Ἵμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺν λιπόντες 115

Νᾶμα, καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ Διώνας,
ὦ μάλοισιν Ἐρώτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι,
Βάλλετε μοι τόξοισι τὸν ἡμερόεντα Φιλῖνον,
Βάλλετ'· ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δῦσμορος οὐκ ἐλεεῖ μεν.

Καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος· αἱ δὲ γυναικες, 120

Αἱ, αἱ, φαντί, Φιλῖνε· τό τοι καλὸν ἄνθος ὑπορρεῖ.

Μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε,
Μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
Κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιηραῖσι διδοίη·

baræ Regionis Geographiam quasi deditâ operâ ignorasse et despectui habuisse videntur Poëtæ Græci et Latini.—Instar omnium sit Lucanus, qui Pindum, celeberrimum Thessaliæ montem, collocavit in Thraciâ, et illum quidem apud *Edônas*, penultimâ brevi, et Philippos ad Ponti Euxini litus relegavit, Pharsal. i. 693. Sic Philippos cum Pharsaliâ confuderunt Ovidius, Florus, aliique. Sed ut ad EDONOS redeamus. Egregia est Bentleii annotatio ad Horat. III. 25. 9. ubi invictis argumentis legendum arguit,

Non secus in jugis

EDONIS Stupet Evias,

HEBRVM prospiciens, et nive candidam

Thracen, et pede barbaro

Lustratam Rhodopen—

in quâ tamen annotatione egregium Viri præstantissimi acumen

admirans illud quoque jure mireris eum ad sententiam suam tuendam hunc Theocriti locum omnium aptissimum non advocasse, quem si cum Horatiano contuleris vix de alterutrius verâ lectione dubitaveris. Cæterum vss. 111, 2, 3, citat Servius ad Virg. Eclog. x. 65.

¹¹⁶ καὶ οἰκεῦντες. κατοικεῦντες, Hermann. vide ad III. 17.

¹²⁴ ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιήραιοι διδοίη. Horatianum (Sat. II. 6. 45).

MATUTINA parum cautos JAM FRIGORA lædunt, contulerunt Interpretes: quod ideò commemoro ut quærendum moneam, num in loco vexato Bionis VII. 13,

οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ ΝΟΣΟΝ
ΟΡΙΑ τίκτει—

non legendum sit ΝΟΣΟΝ ΟΡΘΙΑ (*tempora matutina*) τίκτει, ubi ἐπεὶ est cùm.

Εἰς δ' ἐπὶ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας·
 Ἄμμιν δ' ἄσυχία τε μέλοι, γραία τε παρείη, 126
 Ἄτις ἐπιφθύσδοισα τά μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.

Τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἀδὺ γελάζας,
 Ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὥπασεν ἡμες.
 Χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά, τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 Εἶρφ' ὁδόν· αὐτὰρ ἐγών τε καὶ Εὐκριτος ἐς Φρασιδάμω
 Στραφθέντες, χῶ καλὸς Ἀμύντιχος, ἐν τε βαθείαις
 Ἀδείας σχίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες,

Ἐν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι.
 Πολλαὶ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 Αἵγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδε.
 Τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες

^{128, 9} Citat Max. Plan. Bachmann. Anecd. II. 107.

¹³² 'De formâ στραφθεῖς pro στρεφθεῖς, vid. Matth. Gr. Gr. § 191. ed. alter. § 186, ed. prior Baehr. ad Herodot. I. 130.' J. W.

¹³² 'Αμύντιχος i. q. Αμύντας, v. 2. De deminutivis in ἰχος vid. Kœn. ad Gregor. p. 291. ed. Lips. Matthiæ Gr. Gr. § 102. editionis prioris. Blomf. de v. ὀρτάλιχος gloss. ad Agam. v. 51. βοσπορίχω Demosth. p. 255. 20. "Qui hic est Ismenias inferius v. 954, Ismenichus dicitur." Elms. ad Aristoph. Acharn. 861. Conf. Schol. ad Acharn. 954.' J. W.

¹³⁷ 'Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο, quibus antra dedicare solenne erat antiqvis. Vid. Heyne ad Virg.

Æneid. I. 168. *Nympharum domus*. Vide ad Æsch. Eumenid. 22, et imprimis Pashley, Creta, Vol. I. p. 139. Chandler, *Travels*, Vol. II. chap. xxxii.' J. W.
^{132, 140} Comparari merentur Lucet. II. 132.

*Prostrati gramine molli
 Propter aquæ rivum sub ramis arboris
 altæ
 Non magnis opibus jucundè corpora cu-
 rant,
 Præcipuè cum tempestas arridet et anni
 Tempora conspergunt viridantes floribus
 herbas.*

Et Agath. Anthol. I. 175.

ἐνθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιεραῖς κυπαρίσσοις
 ὄρνιθες δροσερῶν μήτερες ὀρταλίχων,
 καὶ λιγυρὸν βομβεῦσιν ἀκανθίδες, ἥ δ'
 ὀλολυνγῶν
 τρύζει τρηχαλαῖς ἐνδιάουσα βάτοις.

Τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἃ δ' ὀλολυγὼν
 Τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις. 140
 Ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγῶν·
 Πωτῶντο ζουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 Πάντ' ὥσδεν θέρεος μάλα πίνος, ὥσδε δ' ὀπώρης.
 Ὅχλαι μὲν παρ ποσσὶ, παρὰ πλευρῇσι δέ μᾶλα
 Δασιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο 145
 Ὅρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε·
 Τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἀλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχουσai,
 Ἄρά γέ πα τοιόνδε Φόλῳ κατὰ λάϊνον ἄντρον
 Κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χείρων; 150
 Ἄρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ
 Τὸν κρατερόν Πολύφαιμον, ὅς ὥρεσι νᾶας ἔβαλλε,
 Τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι,
 Οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε, Νύμφαι,
 Βωμῷ παρ Δάματρος ἀλωάδος; ἅς ἐπὶ σωρῶν 155
 Αὔθις ἐγὼ πάζαιμι μέγα πτύνον· ἃ δὲ γελάξαι,
 Δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχουσα.

¹³⁹ ἔχον πόνον. Vide Pind. Pyth.
 II. 145. Auctor. Scuti. 305. Virg.
 Eclog. I. 59.

¹⁴⁶ Ad βραβύλοισι habet *prunus*
 (*prunis*) Butler.

¹⁵² ὥρεσι νᾶας ἔβαλλε. 'Hein-
 sii correctionem νᾶας pro λᾶας
 recepi,' Valcken. Quæ Valcken-
 ærii verba ideo citavi, ut obiter
 commemorem Heinsii in Theo-
 critum conjecturas multis in locis
 cum Thomæ Stanleii notis MSS.

conspirare, quæ in Academiæ
 Cantabrigiensis Bibliothecâ as-
 servantur. Præbent hæ notæ
 ad I. 61. τὸν ἐφ' Ἰμέρα; ad VII. 152.
 νᾶας; ad XX. 39. εἰς ἅμα in quæ
 omnia incidit quoque Heinsius, et
 cæteri Editores ut Heinsiana com-
 memorant.

¹⁵³ ἔσπεισε Butler.

¹⁵⁶ ἀδκουμουλουμ φιγαμ βεντιλα-
 βρουμ (i. e. ad cumulum figam
 ventilabrum) Butler. in marg.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΟΓΔΟΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΤΑ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. Εἰσὶ δὲ ἐρίζοντες ἀλλήλοις Δάφνις βουκόλος καὶ Μενάλκας ποιμὴν, εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον· ἔπαθλον δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας.

^a ΑΛΛΩΣ.

Τὰ μὲν πράγματα ἐν Σικελίᾳ· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. Μενάλκας καὶ Δάφνις, εἰς ἔριν βουκολικῶν ἁσμάτων καταστάντες, εἵλοντο κριτὴν τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται· ἔπαθλον δὲ ἐτίθεσαν τὰς ἰδίας σύριγγας, Προσέτι δὲ † κριτῆς ὁ Δάφνις εὖ μάλα ἄσας προσηγάγετο μαθητεῦσαι ἑαυτόν. Σωσίθεος δὲ † Δάφνιν γενόμενον, ὑφ' οὗ νικηθῆναι Μενάλκαν ἄδοντα, Πανὸς καὶ Νυμφῶν † κρίναντος γαμηθῆναι αὐτῷ θάλειαν. Ἀλέξανδρος δὲ φησὶν ὁ Αἰτωλὸς, ὑπὸ Δάφνιδος μαθεῖν Μαρσύαν τὴν λυρικὴν. Δάφνις βουκόλος, Μενάλκας ποιμὴν. μικτὸν διηγηματικόν.

^a Hoc argumentum reperitur in MS. Colbert. 1193. Ubi legitur ὁ δὲ νοῦς ἐκ τοῦ π. π.—εἰς ἔριν βουκολισμάτων κατ.—Δάφνις β.—διηγηματικόν desunt.

† [Pro κριτῆς fortasse legendum συριγτῆς, pro δὲ Δάφνιν lege δὲ

λέγει Δάφνιν ex Scholiasta, et κρίναντων pro κρίναντος; Obiter moneo, quae ad haec Argumenta leguntur, Gaisfordio deberi, nisi quae quum uncinis inclusa tum cursivis litteris sunt excusa.]

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ή.

ΔΑΦΝΙΣ, ΜΕΝΑΛΚΑΣ, ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ.

ΔΑΦΝΙΔΙ τῷ χαρίεντι συνήντετο βωκολέοντι
Μᾶλα νέμων, ὥς φαντί, κατ' ὥρεα μακρά Μενάλκας.
Ἄμφω τῷγ' ἤτην πυρρότριχῳ, ἄμφω ἀνάβω,
Ἄμφω συρίσδεν δεδαημένῳ, ἄμφω αἰίδεν.
Πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας. 5

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάωνι, λῆς μοι αἰεῖσαι;
Φαμί τυ νικασεῖν ὅσπον θέλω αὐτὸς αἰίδων·
Τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ·

ΔΑΦΝΙΣ.

Ποιμὰν εἰροπόκων οἴων συρικτὰ Μενάλκα,
Οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴτι πάθοις τὸ γ', αἰίδων. 10

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν, χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄλλὰ τί θησεύμεσθ', ὃ κεν ἀμῖν ἄρκιον εἶη;

VIII. ³ τωτήτην Burn.

¹³ ἀλλὰ τί θησεύμεσθ' ὃ κεν ἀμῖν
ἄρκιον εἶη. Sic Junta et Cod. Ca-
non. (nisi quod hic θησεύμεθ')
Burn. Butl. Cant. et vulg. nisi

quod ἀμῖν Burn. et Butl.; sic
Laud. Barocc. nisi quod hic θησε-
ύμεθ'. Miror Valckenaërium hunc
versum ita sine ullâ suspicionis
notâ edidisse. Verum quidem est

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θές γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Οὐ θησω ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μεν 15

eum hoc idyllium ferè totum Theocrito abjudicasse in Epist. ad Röver. p. XIX., sed sine exactiore interpolatorum versuum indicatione, quam ad v. 82, postea dedit, versus I—XXVII. et LXXXII—XCIII. Theocrito vindicans. Sed in Eclogâ verè Bucolicâ, qualis hæc est, Theocritum non potuisse sic versum claudere ἀμῖν ἄρκιον εἶη jam supra in Præfatione monuimus. Jam vero de lectione inter Membras minimè constat. Nonnulli Codices dant καὶ τίνα pro ἀλλὰ τι, plurimi ὅστις pro ὅκεν, unus certè χαμῖν, omnes fere ἄρκιος vel ἄρτιος. Bene monuit Hermannus ἄεθλος hic v. 13, præmium laboris non laborem ipsum significare. Quod item verum esse de ἄεθλος existimo XXI. 52. Σuidas ἄθλος, ἀρσενικῶς, καὶ τὸ ἔργον καὶ τὸ ΕΠΑΘΛΟΝ. Sic ἄθλον quoque interdum pro ἄεθλος certamen; vide Jacobs. Anthol. Not. Crit. p. 754. Quare Codicum auctoritate fretus καὶ τίνα et ἄρτιος (æqualis) restituenda esse censeo, et totum versum sic scribendum, καὶ τίνα θησεύμεσθα; τίς ἄμμι κεν. (vel ἄμιν

ἀν) ἄρτιος εἶη. Sententiam vides a Virgilio expressam Eclog. III. 27,

Vis ergo inter nos, quid possit uterque canendo

Experiamur? Ego hanc vitulam, ne forte recuses,

Bis venit ad mulctram, binos alit ubere fetus,

Depono; tu dic, mecum quo pignore certas.

De θησεύμεσθα; τίς, et θησεύμεσθ' ὅστις confusis vide sup. ad VI. 11. De ἄμιν Valcken. Adoniaz. p. 236. A. sic scribit 'Quod Grammatici Doriensibus velut proprium dicunt, secundâ correptâ, nusquam opinor legitur nostris in Editionibus Theocriti aut in Codicibus quorum innotuerunt lectiones; Eustathius tamen invenit in Idyll. VII. 135, ubi vulgatur ἄμμι· quod, ut sibi constet Poëta, reponi posset, in tribus saltem locis debet, VII. 11; VIII. 13; XI. 7; XVIII. 28; XXII. 147, 148.' Cæterum Hermannus conjecit καὶ τίνα θησευμεσθ' ὅτις ἀμῖν ἄρκιος εἶη. Jam his scriptis in Codice Phillippsiano inveni lectionem θησευμεσθ' ὃ κεν ἂν ἡμῖν ἄρκιον εἶη. Quod nostram lectionem aliquantum tuetur.

¹⁴ γ' omittit Butler.

Χά μάτηρ· τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἀλλὰ τί μὲν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλεον ἔξει ὁ νικῶν;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Σύριγγ', ἃν ἐποίησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
Λευκὸν καρὸν ἔχουσιν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν,
Ταύταν κατθέειν· τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἢ μὲν τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
Λευκὸν καρὸν ἔχουσιν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
Πρώαν νιν συνέπαζ'. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
Τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαζεν.
Ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσsetαι ἀμέων; 25

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,
Ὡ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.
Χοὶ μὲν παῖδες ἄῤυσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσας·
Χοὶ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρῖναι.
Πρᾶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἰκτὰ Μενάλκας. 30
Εἴτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοδὰν
Βωκολικὰν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος·

¹⁸ Notum fistulam Theocriti-
team hodie Græciæ pastoribus in
deliciis esse. Vide quæ de hâc
re scripsit Γεωγράφων ἀξιολιστό-
τατος Gul. Martin Leake (Græ-
cia Septentrionalis, I. p. 290).

¹⁹ καρὸν ἔχουσιν ἴσον Bach-
man. Anecd. II. 180.

²⁴ με pro γε benè Hermannus.

²⁹ ἤθελε κρῖναι Burn. cum ἦνθ'
ἐπακοῦσαι ut v. 1.

⁸⁰ δουλκίς βοξίς (i. e. *dulcis vo-
cis*) ad ἰκτὰ Butler.

^{31, 32} Hos versus interpolatoris
cujusdam fetum esse vix dubito.
Primum inutiles sunt et super-
vacanei; post λαχὼν ἰκτὰ Με-
νάλκας sequi debet continuè
Ἀγκεα καὶ ποταμοὶ v. 32: deinde
ἀμοιβαῖος nusquam nisi in hoc
Idyllio hic et v. 61, apud Bucol-
licos Poëtas comparet. Deinde

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄγρεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἶ τι Μενάλκας

Πάποχ' ὃ συρικτὰ προσφιλές ᾗσε μέλος,

Βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δέ ποκ' ἔνθη 35

Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἵπερ ὁμοῖον

Μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν,

Τοῦτο τὸ βωκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας

Τεῖνδ' ἀγάγη, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος

Οὔθατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,

Ἐνθ' ἂ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη,

Χῶ ποιμᾶν ξηρὸς τηνόθι, χαί βοτάναι.

in metrum bucolicum peccat Με-
νάλκας ἄρξατο πρῶτος. Equidem
ab eodem auctore consarcinatos
fuisse suspicor cui initium Idyllii
ix. debemus.

³³ Hoc carmen in metri ἡρωε-
λεγείου exemplum attulit Gram-
maticus ap. Bachmann. Anecd. dot.
II. 187, quod eo notabilius, ob
Valckenærii iudicium in Epis-
tolâ ad Röver. xiv. prolatum, hæc
ut 'penitus vetustis Grammaticis
ignota damnantis.' Vide etiam
quæ de versuum nonnullorum
hujus idyllii νοθείᾳ scripsit Her-
mannus Opuscul. v. p. 87.

⁴³ 'Non credo tam elumbem
versum a Theocrito esse profec-
tum: Legendum videtur ἔνθη

καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται cui respon-
det versus antistrophicus ἐνθ' ὃ
(forte ἔνθη) καλὸς Μίλων βαίνει
ΠΟΣΙΝ.' Meineke: cui tamen
bene respondit Hermannus neque
talem versum apud Bucolicos
Poëtas sine exemplo esse, neque
ob cæsurae varietatem esse inju-
cundum. Equidem hanc cæsu-
ram corrupto Bionis versui re-
stituendam arbitrator, Id. XIII,

μηδὲ λίπης μ' ἀγέραστον ἐπεὶ χῶ φοῖ-
βος ἀείδειν

μισθὸν ἔδωκε, τιμὴ δὲ τὰ πράγματα
κρέσσονα ποιεῖ.

Ubi pro
mendoso ΕΔΩΚΕ ΤΙΜΗΔΕ le-
gerem ΕΔΩΚΕΝ, ΜΗΔΕ dein-
de ποίει, hoc sensu, neque me
illaudatum dimittas, neque tamen
actiones

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἐνθ' οἷς, ἔνθ' αἶγες διδυματοκοί, ἔνθα μέλισσαι 45
 Σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρῦες ὑψίτεραι,
 Ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη,
 Χῶ τὰς βῶς βόσκων, χαί βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ᾠ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ᾧ βάθος ὕλας
 Μυρίον, ᾧ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι· 50
 Ἐν τήνῳ γὰρ τήνος· ἴθ' ᾧ κόλε, καὶ λέγε Μίλων',

actiones meas exaggeres; Neque parum neque nimis me lauda. Cod. Butler. ad ἐπινίσσεται habet φεκουεντατ (*sic*) (i. e. *frequentat*), et ad κόλε v. 51, μοντιλε (i. e. *mutile*) ἐπινείσσεται Burn. et Cant.

⁴⁶ πηδῶσι Cod. Reg. Paris. 335.

⁴⁹ ᾧ τράγε τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ citat. Serv. ad Virg. Eclog. VII. 7.

⁵¹ Μιλῶ Burn. Μίλω Cant. Butler. Hermannus legit

ἴθ' ᾧ κολε, καὶ λέγε φώκας
 Μίλωνι Πρωτεὺς καὶ Θεὸς ὦν ἔνεμε.

Sed fere omnes, quod sciam, Codices Μίλων, Μίλω, vel Μιλων' Maluerim igitur (recepto Μίλων, vocativo), scribere καὶ λέγε,—
 “Μίλων, Ὁ Πρωτεὺς φώκας, κ. θ. ω., ἔνεμε.” *Dic illi; ‘ο Milo, Proteus, licet Deus, phocas pavit.’* De sententiā vide suprā ad i. 110. Nihil apud Nostrum frequentius quam finalis vocalis brevis ante tenues aspiratas vel medias sequente

liquidā λ vel ρ producta; ubi brevem syllabam, metro solliciti, in longam sæpe transformarunt Librarii; vide ad VII. 1, 11. quod hic quoque factum puto. Exempla quædam adscribam. Hocipso idyllio 34 συρικτᾷ προσφίλεις, 54 μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων, II. 70 θρᾶσσα τροφὸς, v. 11 τῷ Κρόκυλος, v. 42 ὁ τράγος, v. 69 ἐν χάριτι κρίνης, v. 90 ὁ κρατίδας, v. 132 μὲ πρᾶν οὐκ ἐφίλασε, VII. 2 σὺν δὲ τρίτος ἄμμιν, VII. 5 ἀπὸ κλυτίας, VII. 101 παρὰ τριπόδεσσι, 108 ὅτῃ κρέα, etiam in *thesi*, VII. 24 ἢ μετὰ δαῖτᾳ κλητὸς, x. 29 τᾷ πρᾶτα λέγονται, x. 44 τᾷ δράγματα, x. 56 ταῦτᾳ χρὴ μοχθεῖντας, XIII. 3 τὰ καλὰ πρᾶτοις, 16 τῷ χρύσειον, XIV. 53 οὐκ οἶδᾷ πλὴν Σῆμος 65, διὰ χρὴ, XIV. 68 et xv. 85 ἀπὸ κροτάφων, xv. 86 ὁ τριφίλατος Ἀδωνις, xvii. 11 τῇ πρᾶτον. Sic Mosch. Epit. Bion. III. 92 σὲ πλέον Αρχιλόχοιο πο-

Ὡς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὦν, ἔνεμεν.

ΔΑΦΝΙΣ.

Μή μοι γὰν Πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα

Εἷη ἔχεν, μηδὲ πρόσθε θείην ἀνέμων·

Ἄλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ, 55

Σύννομα μάλ' ἐσοῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλα.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός,

Ὅρμισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα·

Ἄνδρὶ δὲ παρθενικᾷ ἀπαλᾷ πόθος. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ,

Οὐ μόνος ἡράσθην· καὶ τὴν γυναικοφίλας. 60

Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἔεισαν.

Τὰν πυμάταν δ' ᾧδαν οὕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας·

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδεν τᾶν ἐρίφων, φεῖδεν, λύκε, τῶν τοκάδων μεν,

Μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὀμαρτέω.

ὦ Λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; 65

Οὐ χρὴ κοιμάσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.

Ταὶ δ' οἷες, μηδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾷ κορέσασθαι

Ποίας· οὔτι καμῖσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται·

Σιττα νέμεσθε, νέμεσθε· τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι,

Ὡς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι. 70

Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰίδεν.

θεῖ Πάρος, 97 ὁ πρὶν μειδιῶντι
σὺν ὄμματι. Postquam hæc scrip-
seram, repperi Μίλω, ὡς Ὁ Πρω-
τεὺς in Codice Barocciano et in
alio Codice chartaceo cujus usum
mihi humanissimè concesserunt
Collegii Emmanuelis apud Can-

tabrigienses Magister et Socii;
unde lectioni nostræ Ὁ Πρωτεὺς
major accedit auctoritas.

⁵⁶ Vulgatam habent Cant. Em-
man.

⁶⁵ οὕτο Butler.

ΔΛΦΝΙΣ.

Κάμ' ἐκ τῷ ἄντρω σύνοφρυσ κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
 Τὰς δαμάλας παρελεῦντα, καλὸν καλὸν ἡμεῖς ἔφασκεν·
 Οὐ μὰν οὐδὲ λόγων ἐκρίθην ἅπο τὸν πικρὸν αὐτᾶ,
 Ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον. 75
 Ἄδει' ἃ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἄδὺν τὸ πνεῦμα·
 Ἄδὺν δὲ χῶ μόνος γαρνύεται, ἄδὺν δὲ χά βῶς·
 Ἄδὺν δὲ τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτῆν.
 Τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾷ μαλίδι μάλα·
 Τᾷ βοὶ δ' ἃ μόνος, τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί. 80
 Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὃ δ' αἰπόλος ᾧδ' ἀγόρευεν·

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Ἄδύ τι τὸ στόμα τοι, καὶ ἐφίμερος, ᾧ Δάφνι, φωνά·
 Κρέσσον μελπομένῳ τεῦ ἀκούμεν ἢ μέλι λείχεν.
 Λάσδεο τᾶς σύριγγος· ἐνίκησας γὰρ αἰείδων.
 Αἱ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85
 Τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ διδακτρά τοι αἶγα,
 Ἄτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροί.
 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη, καὶ ἀνάλατο, καὶ πλατάγησε
 Νικήσας· οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλοιτο.
 Ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπα 90

⁷² 'σύνοφρυσ—ὄφρῦς συνάγειν supercilia contrahere superbiæ et iracundiæ indicium. Confer Aris-
 toph. Nub. 581. τὰς ὄφρῦς ξυνή-
 γομεν ἀποιοῦμεν δεινά. Reiske
 ad. h. l. Sed vide ne hoc loco
 σύνοφρυσ sit junctis superciliis pul-
 chra. Conf. Burmann ad Ovid.
 Art. Amat. III. 201. Arte su-
 perciliū confinia nuda replentes.
 Ruperti Juvenal Sat. II. 93.

*Ille supercilium madidā fuligine tac-
 tum*

Obliquā producit acu. J. W.

^{79, 80} citat Serv. ad Virg. Eclog.
 v. 32.

⁸¹ ἄδύ τι τὸ στόμα τεῦ Hermann.

⁸⁶ ad διδάκτρα Butler, gloss.
 μερζες προ λαβορε μαγιστρι (i. e.
 merces pro labore magistri). οὐ-
 τω vulgo; sic Cant. Burn.

⁸⁹ νεβρὸς Phillips. et ἄλατο.

Ὡτερος· οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο.

Κῆκ τούτω Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο,
Καὶ νύμφαν, ἄκρηβος ἐὼν ἔτι, Ναῖδα γᾶμεν.

⁹¹ οὕτως duo Codices. ὡς tres et edd. antiquissimæ. Sic Butler. et Gregor. Cor. xcii. ubi etiam γαμεθεῖσ' ut Junta; γαμηθεῖσ' plurimi apud Gaisfordium, sic Butler. Cant. Canon. Laud. Phillipps. γαμηῆταισ' Burn. "κάγχοιτο Vat. 2" Sanctamandi; notandum νύμφα apud Bucolicos ultimam producere: obstat sanè locus, Bion. xv. 28, σὺ δὲ νύμφα καθένδεις, ubi tamen cum Briggsio νοσφί, vel μέσφα, vide Callim. Lav. Pall. 55, legendum videtur; vix dubitari potest quin verum sit νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο· οὕτω

καὶ vitiosum esse et numeri clamant et codicum varietates. Rescribi velim οὐχ οὕτω νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο· in quâ locutione inest quiddam bucolici leporis; *Non sic* (hoc est *non tantum*) sponsa, nuptum jam promissa, utcunque mærorem præ se ferens, ob matris et sororum consortium jam abrumpendum, doleat, quantum repulsâ acceptâ doluit puer alter.

⁹³ Νύμφαν Ναῖδα γᾶμεν. Apollodor. iii. 14. 6. p. 360, Heyne, Εριχθόνιος Πραξιθέαν Ναῖδα νύμφαν ἔγημεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝΝΑΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΤΑ μὲν πράγματα ^a ἐν Σικελίᾳ ὑφίστανται· νομεὺς δὲ ἐστίν, ὃς δεῖται Δάφνιδος καὶ ^b Μενάλκου, ὅπως ἀλλήλοις ἀντάσωσιν. Οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς τὸν Μενάλκαν ^c τοῦτον ὄντα αὐτοῦτον ὑπὲρ Μενάλκου Χαλκιδέως, ὃν φησὶν ἙρμΗΣΙΑΝΑΞ ἐρασθῆναι τῆς Κυρηναίας Εὐύππης, καὶ διὰ τὸ μὴ ἐπιτυγχάνειν αὐτῆς κατακρημνισθῆναι.

Προλογίζει ὁ ποιμὴν. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ τὸν αὐτὸν ὄν προεῖπε Μενάλκαν πάλιν φησὶ, τότε γὰρ ἴσως ἔνεμε μῆλα, νῦν δὲ βόας· ἢ ἕτερον Μενάλκαν βουκόλον.

^a ἐπὶ Σικελίας sine ὑφίστανται
Call.

^b Μενάλκα Call.

^c Plene distinguit post Μενάλκαν Calliergus, et Argumentum novum sic orditur: "Ἄλλως. Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας κείνται.

Ἐκκαλοῦνται δὲ ὑπὸ συννομέως Δάφνις καὶ Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ἀντάσωσιν. οὐδὲν ἔχει πρὸς Μενάλκαν τοῦτον ὄντα Σικελικόν, κ. τ. λ.

^a Post Σικελὸν videtur articulus τὰ excidisse. Schaefer.

NOMEΥΣ, Η ΒΟΥΚΟΛΟΙ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ θ'.

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ΒΩΚΟΛΙΑΣΔΕΟ Δάφνι· τὸ δ' ῥῳδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
 Ὡδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας,
 Μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρων·
 Χοὶ μὲν ἀμᾶ βοσκοιντο, καὶ ἐκ φύλλοισι πλανῶντο,
 Μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες· ἐμὶν δὲ τὸ βωκολιάσδεν 5
 Ἐμπροθεν· ἄλλοθε δ' αὖθις ὑποκρίνοιτο Μενάλκας.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἄδὺ μὲν ἅ μόςχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χά βῶς,
 Ἄδὺ δὲ χά σύριγξ, χῶ βωκόλος· ἀδὺ δὲ κήγών.
 Ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβᾶς· ἐν δὲ νένασται

IX. ^{1, 2} Duos priores versus ut Theocriti citat Maximus Planudes, Bachmann. Anecd. II. 76. Mibi ob inusitatam primi cæsura suspecti sunt, eo magis quod Cod. Mediol. optimus dat συναψάσθω et Codices quinque πρᾶτος αἶδε Δάφνι συναψάσθω δὲ Μενάλκας. Sic Burn. nisi quod ἐφάψασθαι, quod habet Phillipps; ἐφεψάσθω Cant. Scripserit forsitan Theocritus uno tantum versu,

βωκολιάσδεο Δάφνι, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας,

et ita legisse videtur Virgilius, locum hunc uno versu exprimens Eclog. III. 58,

Incipe, Damæta: tu deinde sequere Menalca.

Librarii, hiatus fortasse timentes, alterum versum finxerint. Versus sex priores Theocrito abjudicat Fr. Jacobs. ἐφαψάσθω Canon. cætera ut vulg.

⁶ Ἐμπροθεν ἄλλοτι Cant. ἔμ-
 ποσθεν ἄλλοσθεν Burn. omisso αὖθις, quod omittit quoque Cod. Parmensis et Junta. Sed quatuor certe Codices ἔμπροθεν, quod benè se habet, pro ἔμπροσθεν. Sic ἔκτοθεν x. 9. idem quod ἔκτοσθε II. 51. Vide Lobeck. Phryn. p. 6. p. 49. De σ et σθ confusis vide ad x. 35. ἔπροσθεν ἄλλοθεν Phill.

Λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας 10
 Λιψὲ κόμαρον τρωγοῖσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
 Τῷ δὲ θέρευσ φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
 Ὅσσον ἐρῶν τὸ πατρὸς μύθων ἢ ματρὸς ἀκούειν.
 Οὕτω Δάφνις ἄεισεν ἐμὴν· οὕτω δὲ Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κήγῳ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω 15
 Κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
 Φαίνονται, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαῖρας·
 Ὡν μοι πρὸς κεφαλῇ καὶ παρ' ποσὶ κῶεα κεῖνται.
 Ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνι χορία ζέει, ἐν πυρὶ δ' αἶναι
 Φαγοὶ χιμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὥραν 20
 Χείματος, ἢ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος.

Τοῖς μὲν ἐπεπλάταγῃσα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός,
 Αὐτοφνᾶ, τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων·
 Τήνῃ δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς 25
 Σιτήθην, πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας,
 Πέντε ταμῶν πέντ' οὖσιν· ὃ δ' ἐγκαναχέσατο κόχλῳ·
 Βωκολικαὶ Μῶσαι, μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὥδάν,
 Τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι·
 Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδὸνα φύσης· 30

¹² φρύγοντος ed Paris. Phill. et vulg.

¹³ ἐρῶντε ex Toup̄ii conjecturâ pro ἐρῶντι omnes receperunt. Sed, ut puto, festinantius. Nam cum duo Codices præbeant ἐρῶν τὸ, unus ἐρῶτο, et cum numerus singularis longè concinnior sit et ad comparisonem exprimen-

dam aptior, illud rescipsi, hoc sensu, *Quantum amans curat audire patris aut matris monita.* ἐρῶντι πρὸς Burn. ἐρῶντι Cant. Phill.

²¹ ἢ Burn.

²³ ἔτρεφεν Burn. Vide ad III. 16.

²⁴ αὐτοφῦκος Cod. Reg. Par. 335.

Τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
 Ἰρηκες δ' ἰρηξιν· ἐμὴν δ' αἶ Μῶσα καὶ ῥοδά.
 Τὰς μοι πᾶς εἴη πλείους δόμος· οὔτε γὰρ ὕπνος,
 Οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις

³¹ Matthæus Monachus in Cru-
 ssi Turco-Græcia, p. 256. τέττιξ
 μὲν τέττιγα τέρπει, ἰρηξ δ' ἰρηκα,
 ἄμμε δὲ μούσα καὶ ῥοδή. Obiter
 corrige Aristæneti, I. 18. ἡλικά
 γὰρ ΔΕΙ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρ-
 πειν τὸν ἡλικά. Lege AEI.

³³ οὔτε γὰρ ὕπνος,
 οὔτ' ἔαρ· ΕΞΑΠΙΝΑΣ γλυκερώτερον, οὔτε
 μελίσσαις
 ἀνθεα, ὅσσον ἐμὴν Μῶσαι φίλοι.

³⁴ Sic vulgo; ἔδαρ ἐργατίνας
 Valck. partim ex Eldikii con-
 jecturâ. Nec dubitari potest quin
 dativum post ἔαρ sensus flagitet.
 Neque ἔαρ ἐξαπίνας *ver subita-*
neum commodè reddi potest, ne-
 que sic redditum valde placet.
 Mihi quidem aliquando suspicio
 orta est, sic scriptam fuisse in
 Codicibus hanc vocem, ἐξ^{αίξι} ίνας
 tum ex ιξ (in αίξι) evasisse π,
 unde legendum esse αίξι νέαις vel
 αίξιν ἐμαῖς. Vid. VII. 97, τόσσον ἐρῇ
 Μυρτοῦς, ὅσον ΕΙΑΡΟΣ ΑΙΓΕΣ
 EPANTAI· ἐξ et αίξ facillimè in-
 ter se confundi norunt omnes;
 nam εἰ et αἰ idem sonus, cujus
 rei insigne documentum nuper
 dedit doctissimus harum rerum
 æstimator, Fredericus Field, in

egregiâ suâ S. Chrysostomi in S.
 Matthæum Homliarium editione
 p. 752. A, cui ut similes plures
 libros videat Anglia et ætas nostra
 vehementer utrique optandum
 est. Hæc, et quæ sequuntur, au-
 daciusculè scribo, quia ad locum
 sanandum nihil juvant Codices;
 ἐξαπίνας Codex Vaticanus in sche-
 dis Sanctamandi. ἐξαπίνευς Burn.
 et mox ὀρῶντι γαθεῦσι, cæteri nihil
 variant. An versus exciderit
 post ὕπνος statuere non audeo:
 sed penè persuadet Virgilius
 Eclog. v. 45,

*Tale tuum CARMEN NOBIS, divine
 poeta,
 Quale SOPOR FESSIS in gramine.*

ἐργατίνας non malè Heinsius, et,
 si nihil deest, supplendum aliquid
 quod εἶρι et ὕπνω respondeat.
 Quod cum ita sit, mihi venit in
 mentem pro ΕΞΑΠΙΝΑΣ corri-
 gendum esse ΕΥΞΑΜΕΝΟΙΣ *deside-*
rantibus, valde exoptantibus. Com-
 para x. 52. ΕΥΚΤΟΣ ὁ τῷ
 βατράχῳ, παιῖδες, βίος Bion. VI. 1.
 ΕΙΑΡΟΣ ὦ Μύρσων ἢ χείματος ἢ
 φθινοπώρῳ ἢ θέρειος, τί τοι ἀδὺν, τί
 δὲ πλεόν ΕΥΧΕΑΙ ἐλθεῖν. Omnes
 post hyemis inclementiam præci-
 puè

Ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν Μῶσαι φίλαι· οὐς γὰρ ὀρεῦντι 35
Γαθεῦσαι, τῷσδ' οὔτι ποτῶ δαλήσατο Κίρκα.

puè autem ii qui rure degunt,
VER INCREPITANT serum Ze-
phyrosque morantes. Jam verò
de ὕπνῳ confer Catulli choliambos
XXXI. 8.

O quid solutis est beatius curis?

Cum mens onus reponit, et peregrino

*Labore fessi venimus Larem ad nos-
trum,*

DESIDERATOQUE acquiescimus
LECTO.

Vide et Stat. Sylv. v. 5, ubi *Somni*
adventum post longam ἀγρυπνίαν
elegantissimis versibus exoptat.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἑργατῖναι ἢ Θερισταί· ἄδηλον δὲ ἐν ᾧ χωρίῳ ^aδιάκεινται τὰ πράγματα. Μίλων δὲ ἐστὶ καὶ Βάττος ἐν τῷ θερίζειν προσδιαλεγόμενοι ἀλλήλοις· ἐρᾷ δὲ ὁ Βάττος Βομβύκας αὐλητρίδος, Πολυβώτου τινὸς εἴτε ^bθεραπαινίδος, εἴτε θυγατρὸς· καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Μίλων ^cθερίζων αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα ἔσκωπτε. Τοῦ δὲ Βάττου ^dτὴν αὐτοῦ δυσθυμίαν εἰπόντος, ὅτι Βομβύκας ἐρῶ, καὶ διὰ τοῦτο κάμνω τὴν ψυχὴν, ὁ Μίλων προσπαίζων ^eαὐτῷ τὴν φίλην αὐτοῦ μάντιν Καλαμαίαν φησὶν, ἐπεὶ καὶ μέλαινα καὶ λεπτή καὶ ἀνάκωλος· τοιαῦται δὲ ἐν ταῖς χώραις ἀκρίδες. Βάττος δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ μεγαλορρήμονων ἔφη αὐτῷ, τυφλὸς γὰρ οὐ μόνον ὁ Πλούτος, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἔρως. ^fἘπειτα δὲ παρακληθεὶς ὑπὸ Μίλωνος εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἦσεν ὥδην, ἣν ὁ Μίλων διαπαίζας ἐτέραν αὐτὸς ἀναβάλλεται, περιέχουσιν τὰ περὶ τοῦ Λιτυέρσου τοῦ θείου, ὃν Ἡρακλῆς ἀνείλε πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. Ἐπὶ τέλει δὲ παραινεῖ αὐτῷ τοιαῦτα δεῖν ἄδειν τοὺς ἐργάτας, τὸν δ' αὐτοῦ ἔρωτα διηγέισθαι τῇ μητρὶ κατὰ τὸν ὄρθρον. Προλογίζει Μίλων.

^a διάκειται τὸ ἄσμα Call. et mox διαλεγόμενοι sine ἀλλήλοις.

^b θυγατρὸς, εἴτε θεραπαινῆς Call.

^c ἐρεθίζων Call. omisso ἔσκωπτε.

^d τὴν μὲν αὐτοῦ δυσθυμίαν Call.

^e σκώπτει addit Call.

^f Sic Call. Vaticani et Colb.

Ἐρεθισθεὶς (unus ὑπερερεθισθεὶς) δὲ ὑπὸ Μίλωνος ὁ Βάττος, ἀπήγγειλεν

ὥδην εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ, περιέχουσιν καὶ τὰ περὶ τὸν Λιτυέρσιν τὸν Μῆδον (Μίδου Call.) υἱόν, ὃν Ἡρακλῆς ἀνείλε πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. Πausάμενος δὲ τῆς ὥδης, ἀναδέχεται ὁ Μίλων ὡς πρέπουσαν ἐργάταις, παραινεῖ τε &c. &c. ἐργάτῃ ὥδην εἴρηκε, παραινεῖ δὲ Call.

ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ, Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ι.

ΜΙΛΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΤΟΣ.

ΕΡΓΑΤΙΝΑ βουκαῖε, τί νῦν, ᾧ ᾿ζυρέ, πεπόνθης;
 Οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα, ὥς τοπρὶν ἄγες,
 Οὔθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη,
 ὥσπερ οἷς ποίμνας, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
 Ποιός τις δείλαν τὴ καὶ ἐκ μέσω ἁματος ἐσσή,
 Ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὐλάκος οὐκ ἀποτρώγεις;

5

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὄψαμάτα, πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω,
 Οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΛΩΝ.

Οὐδαμά τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρί;

X. ¹ 'Cum Harlesii notâ de vocabulo βουκαῖος et de βον in compositis ἐπιτάσεως δηλωτικῇ conf. Fischer ad Weller III. 1. p. 236, 9. ὥζυρέ vid. Brunck. ad Aristoph. Lysistrat. 948. ἀλλ' ὥζυρά κατὰ-κείσο καὶ μή μοι φέρε μηδέν. Confer supr. ad Idyll. iv. 60. De prosodiâ vocis οἷζυρός vide Maltby Thes. p. 604, et infra ad Idyll. xxvii. 13. Ceterum ᾧζυρέ non tam blandiendi, ut allocutiones ad Idyll. iv. 60 collatæ, quam

reprehendendi vim habet. Vide Aristoph. Av. 1641. Nub. 655.' J. W.

³ οὔθ' ἐὼν Phillipps, cum multis MSS. ἀπολείπη Codices plurimi unde recepit Gaisfordius pro vulgatâ lectione ὑπολείπη quam habent Valckenaer. Meinek. et alii. ἀπολείπη etiam Burn.

⁵ δείλαντε Cant. δειλαῖε τὴ γ' ἐν ex Cod. Medio. Hermannus.

⁹ γάρ pro δὲ Burn. καπόθος Cant.

BATTOΣ.

Οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυνπνῆσαι δι' ἔρωτα;

10

ΜΙΛΩΝ.

Μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.

BATTOΣ.

Ἄλλ' ἐγώ, ὦ Μίλων, ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.

ΜΙΛΩΝ.

Ἐκ πίθῳ ἀντλείς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.

BATTOΣ.

Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μεν ἀπὸ σπόρῳ ἄσκαλα πάντα.

¹¹ Vid. Dobrae. Adversaria I. p. 486.

¹³ ἀντλείς δῆλος Phill. ὄξους Cant.

¹⁴ ἀπὸ σπόρῳ a satione, a serendi tempore (vide etiam XVI. 94) Codices ad unum omnes, quæ vox nescio an restituenda sit loco corruptissimo elegantis et ob bucolicum sermonis colorem commendabilis Scriptoris Theophylacti Simocattæ nuper ab eruditissimo Boissonadio denuo in lucem editi. Queritur agricola de bove, quem vicino commodaverat, non restituto, ita ut ipse arare non posset. μεχρὶς ὅτου, inquit, ὁ ΣΚΟΠΟΣ ἀντῇ διήνετο, στέργειν ἐδόκει τὰ δόξαντα, ἐγὼ δὲ τὴν ΤΥΡΑΝΝΟΝ ΑΝΤΑΗΝ θρηνῶ, οὐ γὰρ ἀροτῆρας βοῦς κекτήμεθα. Pro ΣΚΟΠΟΣ legi malim vel ΣΠΟΡΟΣ vel ΚΟΠΟΣ. Sed quid de cæteris faciendum? Pro ΤΥΡΑΝΝΟΝ ΑΝΤΑΗΝ repono

TAYPIANON ANTOΛΗΝ ΤΑΥΡΙ (signi cælestis) ΟΥΤΥΜ, i. e. arandi tempus jam præteritum, ut Arat. 714, οὐδ' ὅγε ΤΑΥΡΟΥ λείπεται ΑΝΤΕΔΔΟΝΤΟΣ. Schol. Arat. 137. ΑΝΤΟΛΗ ἐστὶ ἡ τοῦ ζωδίου παντος. Sic Alciphro. I. X. ΤΑΥΡΟΥ ἘΠΙΤΟΛΗΝ, et Virgil. Georg. I. 215.

VERE fabis satio...

Candidus auratis aperit quum cornibus annum

TAURUS, et adverso cedens Canis occidit astro.

Ita Manilius, TAURUS simplicibus donavit rura colonis — submittit aratris colla, jugumque suis poscit cervicibus ipse. De forma TAYPIANOS, Cattierius Gazophyl. p. 27; 'nascitur terminatio ἀνὸς a nominibus signa cælestia significantibus; ut α κριὸς Aries, κριανὸς, α ζυγὸς Libra, ζυγανὸς; similiter σκορπιανὸς, ΤΑΥΡΙΑΝΟΣ.' De stellarum ΑΝΤΟΛΑΙΣ vide Viros Doctos ad Æschyl. Ag. 7.

ΜΙΛΩΝ.

Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται;

15

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἄ Πολυβώτα,

Ἄ πρὸν ἀμώντεσσι παρ' Ἴπποκόωντι ποταύλει.

ΜΙΛΩΝ.

Εὔρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.

Μάντις τοι τὰν νύκτα χροίζεται ἡ καλαμαία.

ΒΑΤΤΟΣ.

Μωμᾶσθαι μ' ἄρχῃ τὴν τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλούτος,

Ἄλλὰ καὶ ὧ φρόντιστος Ἔρως. μηδὲν μέγα μυθεῦ. 20

ΜΙΛΩΝ.

Οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λαῖον,

Καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλεν· ἄδιον οὕτως

Ἐργαζῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

ΒΑΤΤΟΣ.

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι

Παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε, θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε. 25

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,

Ἴσχνάν, ἀλιόκανστον· ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.

Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντί, καὶ ἡ γραπτὰ ὑάκινθος·

Ἄλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.

Ἄ αἰῖ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, 30

Ἄ γέρανος τῶροτρον· ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

¹⁵ Ἄ Πολυβώτα genitivus doricus, *filia Polybotæ* confer II. 66, αἱ τῷ ὑβούλοιου· J. W.

²² κατὰ κόρας—ἀμβάλλον Burn.

²⁵ γὰρ ἀψησθαι Burn.

²⁹ τῷ στεφάνῳ—λέγοντι.

^{30, 1} Citat Serv. ad Virg. Eclog. II. 63.

³¹ τῷ αττρον Cant.

Αἶθέ μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι.
 Χρύσειοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ·
 Τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἡ ῥόδον, ἡ τὴν γέ μᾶλλον,
 Σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. 35

³³ αἶθε μοι ἦς ὅσα Κροῖσον ἔχειν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι ex Juntinâ (sic Phillipps) Valckenaerius. Sed ἔχειν redundat, nisi constructio sit αἶθε μοι ἦς ἔχειν αἶθε μοι. εἶσαν ὅσα κ. φ. π. Codd. Rom. Vat. Paris. Canon. ἦς sex Codd. ap. Gaisf. ἦσαν ὅσα Cant. ἦς ὅσσα unus; εἶσαν tres; ποκα om. quatuor. Quibus omnibus excussis, malletm εἶθε μοι εἶν, ὅσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι, vel quod habet Burn., et quod verius duco ob sequens κ' ἀνεκείμεθα, αἶθε μοι ἦς ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι et sic Hermannus, qui deinde τὼς τὴν μὲν αὐλὼς ἔχοισα. De a brevi ante Κροῖσον productâ vide quæ diximus ad VIII. 51.

³³ 'χρύσειοι inaurati, vide ad XVII. 124.' J. W.

³⁴ μᾶλλον τὴν Burn.

³⁵ σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ—Sic Codices fere omnes. σχολῆμ quatuor MSS. unde nihil lucramur. Σχῆμα quidem interpretantur *gestum saltatorium*; sed quæ tandem hæc locutio? *Gestum saltatorium habens et novos calceos in utroque pede*. Hæc sanè non elegantia est Theocritea. *Amictum* desideramus, quo indutus sibi

plaudat pastor, ut novis soleis calceatus. Quare pro ΣΧΗΜΑ legendum puto ΧΗΜΑ h. e. καὶ εἶμα et *pallium*. Oppian. Cyn. I. 99. αὐχένος αὐθ' ἐκάτερθε, παρήγορον ἐκ παλαμάων 'ΕΙΜΑ περιστέλλοιτ' ὀπίσω, qui εἶμα et πέδιλα jungit, v. 104, 105. ἡ χῆλ' τριβομένων λιπαροῖς ὑπὸ ποσσὶ ΠΕΔΙΛΩΝ μῆδ' ἄρα λῶπος ἔχειν μάλα λαῖον, οὐνεκεν 'ΕΙΜΑ πολλάκι κιννύμενον πνοίῃ. —σχῆμα Cant. Phill. qui habet ἐπ' ἀμφοτέροις ἀμυκλάδας, fortasse pro ἀμυκλαίας, nempe ἐμβάδας. In Xenoph. Cyrop v. p. 342 pro χρημάτων emendatur σχημάτων. In S. Chrysos. Hom. Matth. 512. C. σχημάτων et χρημάτων habes confusa; vide Fieldii collationes. Jam vero 'ΕΙΜΑ habet etiam Homerus Iliad σ. 538. Odyss. ζ. 535. 'ΕΙΜΑΤΑ Noster XXI. 13. XXIII. 39. 56. XXIV. 138. XXVII. 52. Deinde χ et σχ (i. e. σχ) ut et σ et σθ (vide Monk. Alcest. 222. Hippol. 431. Sup. IX. 2. I. 32) facillime compendio tachygraphico permutantur. De καὶ—δέ sup. I. 90. v. 139. XXVII. 2. Denique cum ΕΙΜΑΤΑ et ΚΑΙΝΑΣ ΑΜΥΚΛΑΣ compara Aristophanicum Av. 970 τῷ δόμεν 'ΙΜΑΤΙΟΝ καθαρόν

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τεύς,
Ἄ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΛΩΝ.

Ἦ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη βῶκος αἰοιδάς·

Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.

ὦ μοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.

40

Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λυτιέρσα·

Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λαῖον

Εὐεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὀττιμάλιστα.

Σφίγγετ', ἀμαλλοδέται, τὰ δράγματα, μὴ παριών τις

Εἴπη, σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός.

45

Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἅ τομὰ ὕμμιν

Ἦ Ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.

καθαρόν καὶ KAINA ΠΕΔΙΑΑ
et Charitonis i. p. 7 ed. Dorville
ἸΜΑΤΙΟΝ μαλακὸν ΥΠΟΔΗΜΑ
λεπτόν.

³⁸ ἐλελήθη βῶκος αἰοιδάς. Sic
Codices omnes excepto Romano,
qui dat ἐλελήθης, sed metro,
ut opinor, et linguâ reclamante.
Quare ex illa lectione ΕΛΕΛΗ-
ΘΗC reposuerim ΕΛΕΛΗΘΗ
'Ο,—ἐλελήθη ὁ βῶκος, quemad-
modum legisse videtur Scholi-
astes, locum interpretans, ὡς εὖ
ἐρρύνθμισεν 'Ο ΒΟΚΑΙΟΣ. Vide Bion.
161. ubi optimè legit Schaeferus
ἐμήναο θηρσὶ pro ἔμηνas· Ο et C,
confusa habes, ut alias centies,
in Æschyl. Choeph. 24 ubi pro
ΦΟΙΝΙΟΙΣ ΑΜΥΓΜΟΙΣ libri
dant ΦΟΙΝΙCΑ ΓΩΓΜΟΙΣ.
Huic quidem conjecturæ objici

poterit cæsura trochaicam in
quarto versûs pede Alexandrinos
poetas vitasse. Quod de Epicis
verum puto. Vide Hermannum
ad Orphic. p. 695, vide etiam
quæ in eandem rem dixit Wel-
lauer. ad Apollon. i. 542. Sed
hanc cæsura non detrectavit
Oppian. Cyn. III. 266. 393. IV.
206. non refugit noster VIII. 10.
XI. 7, 57 nisi ibi legendum ἐρρυθρὰ
πλαταγώνι' ἔχοισαν XII. 23. XIII.
68, si recte conjecimus. Post hæc
exarata inveni in editione Com-
melianâ, quæ in Bibliothecâ Bod-
leianâ nunc est, Dorvillii manu-
scriptum 'forte ὁ.'

⁴¹ Hos versus ad finem Idyllii
Miloni continuat Burn. rectè.

⁴² Ζέφυρον vide Bacchyl. apud
Anthol. Jacobs i. p. 202.

Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγεν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·

Ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει ταμόςδε μάλιστα.

Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῶ, 50

Καὶ λήγειν, εὐδοντος· ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει

Τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

Κάλλιον, ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἔψειν·

Μὴ 'πιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. 55

Ταῦτα χρή μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰίδεν·

Τὸν δὲ τεόν, βουκαῖε, πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα

Μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσα.

⁵⁰ ἄρχεσθ' ἀμῶντας Herman.
'et v. l. γ' Burn.

⁵³ ποιεῖν pro πιεῖν Phill.

⁵⁷ λυμηρὸν Burn. λοιμηρὸν Cant.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΥΠΟΚΕΙΤΑΙ ὁ Κύκλωψ, παρηγορῶν ἑαυτοῦ τὸν ἐπὶ Γαλατεία ἔρωτα δι' ᾧδης· προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῷ Νικίᾳ, Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητῆς γέγονεν Ἐρασιστράτου, ἰατροῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ. Μέννηται δὲ τοῦ Νικίου καὶ ἀλλαχοῦ ὁ Θεόκριτος.

ΑΛΛΩΣ.

Ὑπόθεσις τοῦ πράγματος. Ὑπόκειται Πολύφημος ὁ Κύκλωψ ἔρων τῆς Γαλατείας, καὶ ποιῶν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατεία ἔρωτα δι' ᾧδης· προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῷ Νικίᾳ, Μιλησίῳ τὸ γένος, οὗ καὶ ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον ^α ὑπὸ Θεοκρίτου Κύκλωπος, οὗ ἡ ἀρχή,

Ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε· οἱ γὰρ Ἔρωτες
Πολλοὺς ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ^β ἀμούσους.

Ἐπιγέγραπται δὲ Κύκλωψ ἡ Γαλάτεια. Γέγονε δὲ συμφοιτητῆς Ἐρασιστράτου Μιλησίου, ὡς φησὶ Διονύσιος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ Ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

^α F. ἀντιγεγραμμένον τῷ Θεοκρίτου Κύκλωπι. *Schaefer*.

In Call. MS. Colb. et Vat. 3. sic: ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον ὑπὸ Θεοκρίτου πρὸς Κύκλωπα. et mox ἦν γὰρ ἄρα ἀλ. Mox ἔρωντες Πολλάκι Call.

^β Post ἀμούσους in Call. Colb. et Vat. 3. Γέγραφε δὲ καὶ ἐπιγραμμάτιον Ἐρασιστράτου ἰατροῦ Μιλησίου ὡς φησὶ Διονύσιος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ἰατρῶν ἀνατροφῇ (ἀναστροφῇ Colb. ἀναγραφῇ Call.)

ΚΥΚΛΩΨ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ια.

ΟΥΔΕΝ ποττὸν ἔρωτα πεφύκη φάρμακον ἄλλο,
 Νικία, οὐτ' ἔγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον,
 ἥ ται Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδὺ
 Γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις· εὐρῆν δ' οὐ ῥαδίον ἐντι.
 Γινώσκειν δ' οἰμαί τυ καλῶς ἱατρὸν ἔοντα, 5
 Καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις.
 Οὕτω γοῦν ῥαῖστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,
 Ὡ ρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἦρατο τᾶς Γαλατείας,
 Ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε·
 Ἥρατο δ' οὐτι ῥόδοις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κικίννοις, 10
 Ἄλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.

XI. ¹ Extat in Codice Cantabrigiensi Scholium aliquanto locupletius quam quod vel in Argumento vel in Scholiis vulgo editis habetur. Quare exscribam; Μένηται δὲ τοῦ Νικίου καὶ ἀλλαχοῦ ὁ Θεόκριτος· ποιημάτων δὲ τι φέρεται ἀναγεγραμμένον ὑπὸ Θεοκρίτου Κύκλωψ, οὗ ἡ ἀρχὴ, ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε, οἱ γὰρ ἔρωτες πολλοὺς ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους, φέρεται δὲ τι ἐπιγραμμα ἰον Εἰρασιστράτου Ἰατροῦ Μιλησίου, οὐδὲν ἔρωτός μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι, εἰ μὴ ἡ παιδεία καὶ αἱ μούσαι. καὶ Καλλίμαχος φησι, ὡς ἀγαθὸς Πολύφαμος ἀνέυρατο τὰν αἰοιδὰν αἰ μούσαι τὸν Ἐρωτα κατίσχανον. (Callim. Ep. XLIX. 1. ubi ἀγαθὰν,

ἐπαιοιδάν, et κατισχαίνουσι.) Cum hoc idyllio non pigebit contulisse quæ scripsit Philostratus Major Imag. Lib. II. c. 18, p. 84. Welcker. cum notis eruditissius Welckeri p. 502. et Ovid. Met. XIII. 745.

¹ πεφύκει Meineke: scripsi πεφύκη cum Kiessling et Wuest. ex nonnullis Codicibus.

² ἔγχριστον Legenda sunt quæ de his medendi rationibus fuse disseruerunt Viri Eruditissimi et Reverendissimi Pearsonus de Symbolo Art. II. p. 89. Blomfieldius Æschyl. Prom. Vinc. 488, uterque loci Theocritei memor.

⁷ ῥαῖστα διάγων Phill.

¹⁰ ἦρατο δ' οὐτι ῥόδοις οὐ μάλοις οὐδὲ κικίννοις. Plerique Codices

Πολλάκι ταί ὅιες ποτὶ τῷλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
 Χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰείδων,
 Αὐτῷ ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσας,
 Ἐξ αὐῶς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος 15
 Κύπριος ἐκ μεγάλας τὸ οἱ ἥπατι πᾶζε βέλεμνον.
 Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε· καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
 Ὑψηλᾶς, ἐς πόντον ὀρῶν αἶειδε τοιαῦτα·
 ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
 Λευκότερα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἄρνός, 20
 Μόσχῳ γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς·
 Φοιτῆς δ' αὐθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
 Οἶχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.
 Φεύγεις δ', ὥσπερ ὅις πολὺν λύκον ἀθρήσασα.
 Ἡράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον 25

οὐ μάλοις, tum vel οὐδ' αὐ ρόδοις
 vel οὐδὲ ρόδοις; quinque Gais-
 fordiani dant οὐδ' αὐ ρόδῳ, unde
 versus fortasse sic repræsentan-
 dus,

ἦρατο δ' οὐ μάλοις οὐ δ' αὐ ρόδῳ οὐδὲ
 κικίννοισ.

μήλοις et ρόδοις hoc ordine Lon-
 gus III. p. 87. ed Villosion. ἀνδρα
 ποιήσεταιί τινα τῶν ποιμένων ἐπὶ
 μήλοις ἢ ρόδοις. Cur κικίννοις soli-
 citaverit Heinsius non video.

¹⁶ ἢ οἱ quinque Codices apud
 Gaisfordium, vulgo τὸ οἱ quod
 habent Cant. et Can. et probat
 Hermannus, ratus οἶ ita semper
 ab Alexandrinis Poetis usurpari
 ac si digamma haberet, ideoque
 neque vocalem longam ante οἶ
 corripi posse, neque brevem syl-

labam in consonante exeuntem
 non produci. Vide quæ dicturi
 sumus ad xiv. 56. Quædam hu-
 jus usus apud Tragicos in melicis
 exempla congessit Dindorf. Soph.
 Elect. 195. Meineke in Annot.
 Crit. censet τὸ accusativum esse
 post πῆξε, cui nominativus sit
 βέλεμνον Κύπριδος ἐκ μεγάλας;
 recte, ut opinor. Compares Ho-
 mericum. Il. v. 795. ἔλκος ἀναψύ-
 χοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ.
 ὁ οἱ Burn. cum rasura.

²⁰ Philost. l. c. ἐστὶ δὲ αὐτῷ
 ποιμενικὸν ᾄσμα ὡς λευκὴ τε εἴη.
 καὶ γαῦρος καὶ ἡδίων ὄμφακος.
 δ' ἄρνός Burn.

²³ ἰοῖσ' ὅκκα Cant. ἰοῖσα ὅκα
 Burn.

Ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρί, θέλοις' ὑακίνθινα φύλλα
 Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
 Παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πω νῦν
 Ἐκ τήνῳ δύναμαι· τιν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέεν.
 Γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὔνεκα φεύγεις· 30
 Οὔνεκά μοι λασία μὲν ὄφρ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 Ἐξ ὧτός τέταται ποτὶ θώτερον ὥς μία μακρά·
 Εἰς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὺς ἐπὶ χεῖλει.
 Ἄλλ' ὡντός, τοιοῦτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω,
 Κῆκ τούτων τὸ κρατιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω· 35
 Τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ,
 Οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεὶ.
 Συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
 Τιν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμᾶ κῆμαντὸν αἰείδων,
 Πολλάκι νυκτὸς ἁωρί· τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρὼς 40
 Πάσας μαννοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.

³² Philost. l. c. p. 84. μίαν ὑπερ-
 τείνων ὄφρ' τοῦ ὀφθαλμοῦ
 (ut in Picturâ Herculânensi vi-
 dere est) ἐνὸς ὄντος πλατεῖα δὲ
 τῇ ῥίνι ἐπιβαίνων τοῦ χεῖλους.

³³ ἥς pro εἰς ex inscriptione
 vetere et quinque Codd. auc-
 tore Buttmanno Gr. Gr. § 70. ut
 magis Doricum recepit Wueste-
 mann. εἰ δ' pro εἰς Canon.

³⁴ οὔτως Cant. in marg. et Burn.
 cum ὡντός suprascript. οὔτος τ.
 ἐ. β. χ. β. citat Servius ad Virg.
 Eclog. II. 21.

³⁶ Citat Serv. ad Virg. Eclog.
 II. 23.

³⁹ μοι μᾶλον Burn. ἀμῶ Cant.

⁴¹ Philostr. p. 84. αἰδεῖ ὡς

νεβρὸς τῇ Γαλατείᾳ σκυμνεύει
 καὶ ἄρκτους. Lectioni μαννοφό-
 ρως (pro vulg. ἀμνοφόρως quod
 habent Cant. Phill.) quam præ-
 bent Scholia et Codices aliquot,
 patrocinator Propertianum IV. 8.
 24. ARMILLATI colla *Molossa*
Canes, et quæ traduntur de
 pueris apud Græcos hodiernos
 corollas agnorum delicatulorum
 colla implicantibus *Montague*
Epist. p. 161; et illud ἀμνοφό-
 ρως valdè suspectum reddit, quod
 neque νεβρὸς de ove fæta neque
 ἀμνὸς de fætu dici possit, tum
 vero quod πᾶσας in hac versus
 sede ultimâ *corruptâ* bis usurpa-
 verit Theocritus, nunquam vero
 7—2 ultimam

Ἄλλ' ἀφίκευ τὸ ποτ' ἄμμε, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον·
Τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθῆν.

Ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς·

Ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, 45

Ἐντὶ μέλας κισσός, ἐντ' ἄμπελος ἂ γλυκύκαρπος·

Ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἂ πολυδένδρεος Αἴτνα

Λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προΐητι.

Τίς κεν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;

Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν, 50

Ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ,

Καίόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν,

Καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.

Ὡμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἂ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,

Ὡς κατέδυν ποτὶ τίν, καὶ τὰν χέρα τεῦς ἐφίλασα, 55

ultimam produxerit; tum vero, quod in totâ ejus personâ maxime est notandum, agrestis Polyphemi Theocritei indoles, Galatææ suæ gratiâ, elegantem et delicatulam se facere conatur. Munera quidem ejus amatoria sunt ursæ catuli; hoc *Cyclopis* est; sed *Cyclopis amantis* hæduli sunt molliculi eleganter monilia ferentes. Hæc a poetâ pulchrè sunt opposita. Quanto venustius igitur hoc et suavius quàm illud ἀμνοφόροι. Scripsit autem poeta μανοφόρως simplice ν. a μάνος, μανίον unde hodiernæ Græciæ Μανιάκης *Torquatus*.

⁴² ἐλεῖς Burn. cum ἐξεῖς superscript.

⁴³ τὰν γλαυκὰν δε θάλασσαν Bendl. Lucan. II. 673 in Virg.

Eclog. IX. 44, *INSANI feriant sine litera fluctus*, 'legendum puto INCANI quippe a Theocrito verbum verbo expressum.'

⁴⁹ τίς ἀντῶνδε Burn. κὰν Cant. Canon. et plurimi apud Gaisf. κὰντὶ unus; quibus perspectis legendum puto τίς τῶνδ' ἄντι, Quis horum in loco? Mirare Sanctamandum legentem κῦμ' ἐθέλοιτο et Valckenaerium id 'non incommode' fieri dicentem: sed cuinam mortalium illo non opus est *damus veniam petimusque vicissim?*

⁵⁴ ὧμοι ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἂ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα, sic vulg. et Cant. Tres Codd. ap. Gaisfordium ἐτεκέ με μάτηρ. quod habent item Burn. Phill.

Αἰ μὴ τὸ στόμα λῆς· ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά,

* Η μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,

᾿Ωστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.

Νῦν μάν, ὦ κορίον, νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῦμαι, 60

Αἰκά τις σὺν ναῖ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται,

* Ὡς κεν ἴδω, τί ποθ' ἀδὺ κατοικῆν τὸν βυθὸν ὕμμιν.

Ἐξένθοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,

* Ὡς περ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οἵκαδ' ἀπενθεῖν.

Ποιμαίνειν δ' ἐθέλοισ σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλγειν, 65

Καὶ τυρὸν πᾶσαι, τάμισον δριμύϊαν ἐνεῖσα.

Ἄ μάττηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ·

Οὐδὲν πά ποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,

⁵⁷ πλ. ε. ἐρυθρὰ ex Codice Vaticano prætulit Valcken. de quâ cæsurâ vide ad x. 38.

⁶⁰ νῦν μάν Bekker. Anecd. 856. 23 de κορίον. αὐτό γε νεῖν μαθεῦμαι Burn. νῦν μάν ὦ Γαλάτεια νῦν τό γε νεῖν μεμαθεῦμαι Cant.

⁶³ Citat Serv. ad Virg. Eclog. ix. 39.

⁶⁴ ἐνθαδε pro ὧδε Burn.

⁶⁷ αὐ μάττηρ ἀδικεῖ με MONA καὶ μέμφομαι αὐτᾷ. Sic omnes libri et editiones; sed, ut puto, mendosè. Quo enim jure dicere poterat *Mater me SOLA injuriâ afficit?* Nonne ipsa quoque *Galatea* eum spernens affecit injuriâ? Nonne *Cyclops* sibi quoque nocuit, amore captus et ut ipse ait φρένας ἐκπεποταμένος? Mirum sanè hoc tam ineptum μόνα viris doctis potuisse probari. Tu vero, amice lector, pro MONA reponere

KOPA. *O virgo, mater me lædit;* ita supra dixerat v. 25. ἡράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς, KOPA, iterum v. 30 γινώσκω, χαριέσσα KOPA, τίνος οὐνεκα φεύγεις, iterum v. 60 νῦν μάν, ὦ KOPION, νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῦμαι. Similitudo elementorum, ut in MSS. pinguntur, κ et μ (u et μ), ν et ρ (ρ et ρ), corruptelas creberrimas peperit. Sic μάκιστον et κάκιστον confusa sunt Soph. Œ. T. πονεῖν et κυρεῖν Œ. Col. 335. Sed, ut hæc et alia plurima, quæ in eandem rem afferri poterant, missa faciamus, satis habebimus duos locos indicare ubi eadem corruptela, quam hic notavimus, adhuc latet. Hodie in Bione xv. 15. editur

λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι
ΜΟΝΟΣ Ἀχιλλεύς,

ubi, ut vis et poetica proprietas versui restituatur, pro insulso

ΜΟΝΟΣ

Καὶ ταῦτ' ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὀρεῦσά με λεπτόν ἔοντα.
Φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
Σφύσδην, ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κήγὼν ἀνιῶμαι.

ᾠ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότησαι;
Αἴκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσας
Ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νοῦν.
Τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 75
Εὐρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

Πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
Κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπὴν κ' αὐταῖς ὑπακοίσω·
Δηλονότ' ἐν τᾷ γὰ κήγὼν τίς φαίνομαι ἡμες.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα, 80
Μουσίσδων· ῥᾶον δὲ διαγ', ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

ΜΑΝΟΣ indubie legendum ΚΩΡΟΣ,
i. e. PUER Achilles inter Lycomedæ
PUELLAS latuit. Oppositionem quæ
enter κώραις et κῶρος est, a poëta
debuisset fieri et factam fuisse
quivis sentit, vide ibi v. 7: hodie
quoque in Bion. i. 59 legitur,

χίρη δ' ἂ Κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ'
Ἔρωτες,

ubi pro κενοὶ quod sensu caret
lege μόνοι. Ov. Ep. xv. 155.
Mater Ityn, Sappho DESER-
TOS cantat AMORES.

⁷¹ σφύσδην ex plurimis Codd.
recepti, nam hoc idyllium sever-
ioris est Dorismi.

⁷⁶ γαλάτειαν καὶ καλλίον' ἄλλαν
Phill.

⁸⁰ ἐποίμαινεν. De hoc verbi
ποιμαίνειν usu et simili verborum
βουκολεῖν et αἰπολεῖν vid. Valck. et
Matthiæ ad Eur. Hippolyt. 151—
152, Blomf. Gloss. Æsch. Agam.

v. 652. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν
νέον πάθος, Wyttenb. Ind. Græ-
citatibus ad Plutarch. s. v. βουκολεῖν.
Tom. VIII. p. 331. βουκολεῖν fal-
lendi notione frequens esse, sed
ποιμαίνειν eâ significatione nus-
quam nisi in hoc Theocriti loco
legi auctores sunt Monkius et
Matthiæ ad Eur. Hippolyt. l. c.
conf. me (in Nott. MSS.) ad Æsch.
Eumenid. 78. τόνδε βουκολούμενος
πόνον. 91. τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἰκέτην. J. W.

⁸¹ Xen. Sympos. VII. 5. πολὺν
ἂν οἶμαι αὐτοὺς ῥᾶον διάγειν. Post
ἢ addunt εἰ interpretes. Vide quæ
dixerunt Porson. Adver. p. 42.
Blomfield. S. C. Theb. 193. et de
suppressis particulis ἢ, εἰ, Schae-
fer ad ix. 21. Vir Doctus in Mus.
Philolog. p. 243, et Bernhardt
Syntax, p. 385.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ^α ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἀΐτας, γέγραπται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον. ^β Ἐπιγέγραπται δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἐρωμένους Ἀΐτας ἔνιοι καλοῦσιν, ὥς Θεσσαλοί· καὶ γὰρ Ἀλκμάν τὰς ἐπεράστους κόρας Ἀΐτας λέγει· ^γ οἱ δὲ φασὶν Ἀΐτας τοὺς φίλους μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου· ἢ Ἀΐτας, οἷονεὶ μὴ ἰταμούς· Ἀΐτας ὁ σύμπνους καὶ συναΐτης καὶ συμπολίτης. Εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάττοιο, ^δ Ἀΐτης ἂν λέγοιτο ἀπὸ τοῦ ἄειν, καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι· ἐκτίθεται δὲ ^ε ὅπως ὁ ἐρῶν† καὶ οὐ φεῖδεται θεασάμενος τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτῆρας· εὐχεται δὲ, ^ς τῶν δύο ψυχῶν ἀρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι, καὶ φιλίας ἀσφάλειαν μέχρι τέλους ^ε ἐμμένουσιν, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ ^η μετ' αὐτοὺς φημίσωσιν αὐτῶν ^ι τὴν ὁμόνοιαν, λέγοντες ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους γεγενῆσθαι αὐτοὺς, οἷτινες ἀμοιβὴν

^α Inscribitur in Vat. 3. Υπόθεσις Ἐρατοσθένους.

^β ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα αἴτης, ἐπεὶδὴ καὶ τοὺς ἐρωμένους ἔνιοι αἴτας κ. Vat. Colb. Call.

^γ οἱ δὲ αἴτας τοὺς ἐταίρους· φασὶ δὲ (τινες Call.) γενέσθαι τοὺς ἀγαθούς οἷον (ἢ γον Colb.) μὴ ἵτας ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς, ἢ αἴτης ὁ συναΐτης καὶ συμπολίτης Vat. Colb. Call.

^δ λέγεται ἀπὸ τοῦ εἰσαίνειν καὶ εἰσπνεῖν Vat. Colb. Call. nisi quod initio habet λέγοιτο ἂν.

^ε πῶς Vat. Colb. Call.

† [Pro ΚΑΙΟΥΦΕΙΔΕΤΑΙ legendum esse conjecerim ΚΑΛΟΥC ἭΔΕΤΑΙ, καλοὺς ἥδεται i.e. amator gaudet videns mores amati esse probos.]

^ς τῶν om. Vat. Colb. Call.

^ε παραμένουσιν Vat. Colb. περιμένουσιν Call.

^η μεθ' ἐμᾶς Vat. Colb. Call.

^ι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι τούσδε ἢ οἱ τινες Vat. Colb. Call. nisi quod in extr. habet τούσδε, εἴ τινες.

φιλίας ἔπνευσαν πρὸς ἀλλήλους. ^k Ἐπαινεῖ δὲ καὶ τοὺς Μεγαρεῖς, ἐπὶ τῷ τετιμηκέηαι Διοκλέα, ὑπερασπίσαντα τοῦ ιδίου ἐρωμένου, ¹ ἢ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου τελευτῆς ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον· ὅθεν καὶ τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα, ἀγωνά τε ἐπ' αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι· τὸν δὲ καταφιλήσαντα τινὰ ἡδιστον, τοῦτον ὑπὸ τῶν ἄλλων στεφανοῦσθαι.

^k add. διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους
φιλίαν Vat. φιλίαν tantum Colb.

¹ καὶ Colb.

^m Sic habet Colb. et fere Vat.
ὅθεν οἱ Μεγαρεῖς ἔθαψαν αὐτὸν
δημοσίᾳ, καὶ ἐτίμησαν ὡς ἥρωα, καὶ
ἀγῶνα ἐποίουν ἐπ' αὐτῷ, ἐν ᾧ φασὶ
τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνί-

ζεσθαι. ἐπαινέσειεν ἂν τις τῆς παρα-
βολῆς τὸν ποιητὴν· παραβάλλει
γὰρ τῷ πόθῳ τὸ καῦμα, τὴν δὲ πα-
ρουσίαν τοῦ ἐρωμένου δρῦν κατασ-
κιαζούσῃ. In extr. habet Call.
τοῦτον ἀπὸ τοῦ κριτοῦ στεφα-
νοῦσθαι λέγουσιν.

ΑΙΤΗΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιβ'.

"ΗΛΥΘΕΣ, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἡοί;
 "Ηλυθες; οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
 "Οσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβύλοιο
 "Ηδιον, ὅσον ὅις σφετέρης λασιωτέρῃ ἀρνός,
 "Οσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός, 5
 "Οσσον ἐλαφροτέρῃ μόσχου νεβρός, ὅσον ἀδῶν
 Συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτῃ πετεηνῶν·
 Τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς· σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγὸν
 "Ηελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
 Εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν "Ερωτες 10
 Νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή·
 "Δοιῶ δὴ τινε τῷδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην
 Φῶθ'· ὁ μὲν εἰσπνηλος, φαίη χ' ὥ' μυκλαΐζων,
 Τὸν δ' ἔτερον πάλιν, ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι, αἶταν.
 "Αλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσω ζυγῶ. ἦ ῥα τότε ἦσαν 15
 Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς."
 Εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γάρ, ἀγήρω
 "Αθάνατοι· γενεαῖς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα
 "Αγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς "Αχέροντα·

XII. ¹ Hoc idyllium non Theocriti quidem sed suavissimi tamen Ionis poetæ censet Tib. Hemsterhus. ad Lucian I. p. 253. Vide et Blomfield. Æschyl. Pers. 694, et quæ contrariam in partem disservit Wuestemannus, p. 180.

⁹ φρύγοντος sic Burn. Phill. Cant. Codd. plerique pro vulg. φρύττοντος quod habet editio Mediolanensis, cujus rarissimi libri exemplar in Bibliothecâ Bod-

leianâ consuluimus. Vide IX. 12.

¹³ ὁ μὲν ἦν (ἦς Mediol. et Cant.) εἴσπνηλος vulgo. De εἰσπνήλης et εἴσπνηλος. vide Bentl. Callim. Frag. CLXIX. Schneider ad Xenophon. Sympos. IV. 15, ubi citat hunc versum Schneiderus omisso ἦν, quemadmodum extat in Cod. Burn. et Colbert. et sic Kiessling. Meineke ἦνθε εἰσπνίλος Phill.

¹⁴ πάλιν Burn.

¹⁵ ἔσσαν Burn.

“Ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἴτεω 20
 Πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ’ ἡϊθέοισι μάλιστα.”
 Ἄλλ’ ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
 Ἔσسونθ’, ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δὲ σὲ τὸν καλὸν αἰνέων,
 Ψεῦδεα ῥινὸς ὑπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 Ἦν γὰρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας, 25
 Διπλάσιον δ’ ὤνησας· ἔχων δ’ ἐπίμετρον ἀπῆλθον.
 Νισαῖοι Μεγαρήες, ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
 Ὀλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περιάλλα
 Ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλοπαῖδα.
 Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρῶτῳ 30
 Κούροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 Ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλην,
 Βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὴν ἐς μητέρ’ ἀπῆλθεν.
 Ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
 Ἦ που τὸν χαροπὸν Γαννυμήδεα πόλλ’ ἐπιβωστρεῖ, 35
 Λυδίῃ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὑποίῃ

²⁴ ψεῦδεα ῥινὸς ὑπερθεν ἀραιῆς
 οὐκ ἀναφύσω sic vulg. et Mediol.
 ἀναφύσων Burn. ἀραιᾶς hoc est
 καταράτον Heins. quod non intel-
 ligo. ἀραιῆς Burn. ἀραιᾶς Canon.
 Cant. Phill. ἀκράιῆς Briggsius ex
 conjectura. Mihi ἀραιῆς verum
 videtur; sed reddendum esse non
 exilis sed teneræ: ut sæpius apud
 Oppianum; Hal. II. 522, λαγό-
 νεσσιν ἀραιοῖς, I. 292, οὐδέ τι
 θερμὸν ἐμπνέειν ῥινῷ δε περιτρο-
 μέουσιν ἀραιῇ.

²⁷ Νισσαῖοι ed. Mediol.

²⁸ περὶ ἄλλων ξείνων Mediol.

³² De spectatoribus ludorum
 flores in caput Victoris funden-
 tibus omnia vulgata sunt post

notas Casauboni Sueton. Neron.
 p. 607, Interpretum ad Aris-
 toph. Equites 502, Ruhnken.
 Tim. p. 246. v. περιαγερόμενοι
 Phot. Lex. sub eadem voce, Te-
 rent. Maur. 166, Santen. So-
 phron. Mus. Crit. xxvii., Chry-
 sostom II. 884 ed. Savil. ‘No-
 bilem et generosum,’ ait Wues-
 temannus, ‘puerorum amorem
 apud Doriensium præcipue gen-
 tes increbuisse constat; cf. Welck-
 er Sapph. p. 39. Omnem turpi-
 tudinis suspicionem abjiciendam
 esse docet festi ratio quod publice
 instituitur: pueri victores coronis
 ornati ad matris gremium redeunt.’

³³ ἐὰν πρὸς Mediol.

Πεύθονται, μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

³⁷ πεύθονται, μὴ φαῦλον ἐτήτυμον. Ita Mediol. Cant. et vulgo, corrupte: ἐτήλυμον Phill. 'Hic Theocriti locus,' inquit Kiesslingius, 'nondum restitutus videtur.' Quare age videamus an affectæ sententiæ aliquâ ex parte mederi valeamus. 'Αργυραμοιβοί Nummularii' ut verbis Tertuliani utar, de Pœnitentiâ, p. 143, c. 10, *nummum examinant ne sculptus neve rusus neve ADULTER* (φαῦλος); et ut S. Hieronymus in Ruffin. I. p. 56 ed. Gravii 'Boni Trapezitæ ADULTERINÆ monetæ pecuniam reprobant. Item Epist. ad Ephesios, Lib. III. c. 4. *Omni studio legendæ sunt nobis Scripturæ ut probati trapezitæ sciamus, qui nummus probus sit, quis adulter.* Nummus adulterinus (φαῦλος) teste Julio Polluce III. x. vulgo vocabatur ΠΑΡΑΤΕΤΥΠΩΜΕΝΟΣ et nummulariorum erat, lapide Lydio adhibito, nummum ἐξετάζειν ἀργυραμοιβικῶς (de qua locutione vide quæ dederunt Viri Docti, Casaubon. ad Theophr. Char. Ethic. IV. p. 4 edit. Needham. Hemsterhus. ad Lucian I. p. 253. Blomfield. Agamem. 383) et falsis apponere σημειῶν, ὃ τὴν ΦΑΥΛΟΤΗΤΑ δηλοῖ (ut ait Harpocratio in. v. παράσημος ῥήτωρ) ἐπειδὴ ΠΑΡΑΤΕΤΥΠΩΤΑΙ, vel uti loquitur Lucianus de Conscrip. Hist. II. p. 14. 'ΑΡΓΥΡΑΜΟΙΒΙΚΩΣ ἕκαστα ἐξε-

τάζοντας τὰ μὲν παρακεκομμένα εὐθὺς ἀπορρίπτειν, παραδέχεσθαι δὲ τὰ δόκιμα ἀκριβῆ τὸν ΤΥΠΟΝ. Hinc Eurip. Elect. 554. τί μ' εἰσδέδορκας ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρ'; Jam vero literæ T et X (i. e. -|-) M et Π facile inter se mutantur. Hinc in Leonis Diaconi editione Niebuhrianâ habemus confusa ἀνετείχιζε et ἀνεχαίτιζε. Hinc μαθὼν et παθὼν confusa Demosth. Aphob. 850. 21 et passim; hinc Bion. xv. 22 inter μερίζετο et παρίζετο fluctuant Codices, hinc apud Theocritum x. 57. inter λυμηρὸν et λυπηρὸν, in xxii. 113. inter μάσσονα et πάσσονα, in xxv. 15. inter Μηνίου et Πηνειοῦ. Vide inf. xx. 25. Vide etiam Bastii Pal. Gr. p. 738. Greg. Cor. p. 580, p. 660, p. 661, p. 670 Schaefer. Hinc κατάπεμπτ' pro κατάμεμπτ' habet La. Soph. Œ. Col. 1695, hinc μάθης pro πάθης plures libri Elect. 1029. παθεῖν pro μαθεῖν Trachin. 673. Phil. 999. Quare, ut rem brevi præcidam, in Theocriti loco, pro ΕΤΗΤΥΜΟΝ reponendum puto ΕΧΗ ΤΥΠΟΝ et versum sic legendum πεύθονται, μὴ φαῦλον ἔΧΗ ΤΥΠΟΝ h. e. *nummum explorant nummularii num falso signatus sit.* S. Ambrosius in Div. Lucam. c. XIX, *Argentum examinatum reconde nec adulteram imaginem (ΦΑΥΛΟΝ ΤΥΠΟΝ) impiâ commutatione suscipias.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ἘΠΗΓΡΑΦΕΤΑΙ τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ὑλας. Πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι· ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν Ὑλαν καὶ Ἡρακλέα· τοῦ μὲν Ὑλα τὴν ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ἀρπαγὴν, τοῦ δὲ ^a Ἡρακλέους τὴν πλάνην καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ὑλα βάσανον. Ἰστέον ὅτι ὁ Ὑλας παῖς ὑπῆρχε Θεοδάμαντος τοῦ δρυτόμου, οὗ ἦρα Ἡρακλῆς πεπαιδεῦσθαι δὲ αὐτὸν φασὶν οἱ μὲν ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος· οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων Ἀμφιτρωνος καὶ Θεστιάδου. [Ἀμφιβάλλουσι † τινὸς υἱὸν τὸν Ἑρωτα· Ἡσίοδος μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς· Σιμωνίδης Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης· Ἀκουσίλαος Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος· Ἀλκαῖος ^b Ἐρίδος καὶ Ζεφύρου· Σαπφῶ Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ, καὶ ἄλλοι ἄλλων].

^a Dedi e MSS. pro Ἡρακλέος. | Hephæstionem p. 337. [] absunt

† [desiderari videtur λεκτέον.] | a Colb.

^b Leg. Ἰριδος. vide notas ad

ΥΛΑΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιγ'.

Ὅυχ ἅμιν τὸν Ἑρωτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἔδοκεῦμες,
 Νικία, ᾧ τινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 Οὐχ ἅμιν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἡμες,
 Οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἔσορῶμες·
 Ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός, 5
 Ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδὸς
 Τῷ χαρίεντος Ὑλα, τῷ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
 Καί νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατήρ ὥσεί φίλον υἷα,
 Ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ αἰοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 Χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὐδ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο, 10
 Οὐθ' ὅκα ἁ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς ἰώ,
 Οὐθ' ὅποκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν,
 Σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεῦρῳ·
 Ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
 Αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. 15
 Ἀλλ' ὅκα τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων

XIII. ¹⁰ ἦσαν Burn.

¹¹ ὅκα—ἀνάτρεχει Codices.

¹³ πετάλῳ pro πετεῦρῳ habet.
Cod. Reg. Paris 335.

¹⁴ πεποναμένος—'educatus. Mat-
thiæ ad Eur. Iph. Aul. 207.
Disсен. Pindar. Olymp. vi. 11.'
J. W.

¹⁵ αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων—αὐτῷ Me-
diol. αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων sic sine ac-
centu Canon. ἐξέλκων MS. To-
letanus. 'Sincerum esse (ἐλκων),'
inquit Valckenaerius 'nondum,

persuadet Toupius.' Qui neque
sibi ipsi persuasisse videtur, εἰκων
legendum in notis suis ad Scholia
conjiciens, quod occupaverat Vos-
sius; quod si ἔλκων sincerum sit,
translatio esse videtur a πωλοδ-
άμναις vel βοοδάμναις ducta, qui
jungunt pares coguntque gradum
conferre juvencos, ut in illo quo-
que nostri, ἀλλάλους ἐφίλησαν ἴσῳ
ζυγῷ XII. 15, et sic Scholiastes.
Aliam viam nuper iniit Donald-
sonus noster in libro reconditæ
eruditionis

Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο,
 Πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
 Ἴκετο χῶ ταλαεργός ἐς ἀφνειὰν Ἴαολκὸν
 Ἀλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρώϊνας· 20
 Σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινευ Ὑλας εὐδρον ἐς Ἀργώ,
 Ἄτις Κυνεᾶν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναῦς,
 Ἀλλὰ διεξᾷξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
 Αἰετὸς ὥς, μέγα λαῖτμα, ἀφ' ᾧ τότε χοιράδες ἔσταν.
 Ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ 25

eruditionis refertissimo, Novo Cratylo, p. 335. Equidem tamen cum Valckenaerio ἙΛΚΩΝ vix sanum puto. Quomodo enim ferri potest hæc figurarum perversa confusio? Quomodo, inquam, ferri, ut qui in versûs initio *juvenco* conferatur plaustrum vel, si mavis, aratrum bene trahenti (εὖ ἔλκων) in fine ejusdem *vir germanus* evadat? Qui ita scripserit, idem *jungat vulpes et mulgeat hircos*. Nos meliora de Theocrito nostro, poëticæ pulchritudinis æstimatore sagacissimo. Mihi quidem hæc loci sententia esse videtur, *Ut ex suo (Herculis) contubernio in virum perfectum Hylas abiret, VIR factus, ἀνὴρ, ex ΕΡΗΕΒΟ*. Jam vero omnia in hoc idyllio Doricam et quidem Laconicam referunt disciplinam, (Vide Viros Doctos ad XII. 13) a cujus institutis non abludunt quæ v. 36—38 legimus

κῶχ'εθ' Ὑλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἙΠΙΔΟΡ-
 ΠΙΟΝ οἰσῶν

αὐτῷ θ' Ἑρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τε-
 λαμῶνι

οἱ ΜΙΑΝ ἄμφω ἐταῖροι αἰεὶ δαίνυντο
 ΤΡΑΠΕΖΑΝ.

In ἔλκων igitur latere vocem suspicor quæ *consortium, contubernium, ὁμοτραπεζικὴν consuetudinem* eamque Spartanam exprimat. Quid multa? ἐξ pro εὖ ex Codice Toletano adscitâ, et αἱ pro ε, (vide supra ad IX. 34) et duabus literis transpositis, pro αὐτῷ δ' ἐξ ἔλκων legere mallet ἀντῷ δ' ἐξ αἰκλῶν, κ. τ. λ. h. e. *Ejus ex consortio, propriè ex MENSA COMMUNI, in virum fortem evaderet*. Quid ΑΙΚΛΑ Doricensibus sint vulgo notum. Vide præter Xenophontem in Laconicis et Athenæum, p. 139, Interpretes Hesychii in νν. αἰκλον et ἀναίκλεια et Müller. de Doricensibus II. 295 ed. Lond. Nec conjecturam nostram paulum confirmat alia Hesychii glossa ἐξ εἰκλω, ἀπὸ δείπνου. Vides ipsa fere Theocriti verba et eandem ferè, quam in hoc loco, literarum confusionem.

Ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένω εἶαρος ἤδη,
 Τᾶμος ναντιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
 Ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργῶ
 Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι·
 Εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν 30
 Αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
 Ἐκβάντες δ' ἐπὶ θίνα, κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
 Δειελινοί· πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 Λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ·
 Ἔνθεν βούτομον ὄξύ, βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 Κῶχεθ' Ὑλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
 Αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ, καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 Οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
 Χάλκεον ἄγγος ἔχων· τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 Ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκη, 40
 Κυνάνεόν τε χελιδόνιον, χλοερὸν τ' ἀδιάντον,
 Καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστis·
 Ὑδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνείκα καὶ Μαλῖς, ἔαρ θ' ὀρώωσα Νυχεία. 45
 Ἦτοι ὁ κῶρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν,
 Βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν·

⁴² ἄγρωστis Eustath. Odyss. vi.

91. In loco Etymologi p. 299. ἡ ἐν τοῖς ἔλεσι γνωμένη· ῥιζοβόλος γὰρ ἡ ἐπὶ πολὺ διικνουμένη pro ἡ (i.e. u) legendum videtur ἡ (i.e. καὶ). Sic xv. pro ἡ ὕδατι νίξειν habent sex Codices καὶ ὕδατι. Sic. xxi. 44 pro καὶ τις habet Aldina ἡ τις pro ἡϊον Æsch. Ag. 144. Robert. ἡϊον, pro ἡλυσis ibid. 243. Flor.

κλύοις. Unde in Moschi III. 107, pro ἡ τὰ χλωρὰ σέλινα reponendum puto καὶ τὰ χλωρὰ σέλινα. De Nymphis vide Schol. in Apoll. Rhod. I. 1235 ubi Apollonium, Theocritum, Nicandrum in hoc argumento tractando inter se variasse notatur.

⁴⁵ Εὐνείκα ex Codd. plerisque pro Εὐνίκα Gaisfordius, sic Burn.

Πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἀμφεδόνησεν
 Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 Ἀθρόος, ὡς ὅκα πυρσὸς ἀπ' οὐρανῷ ἤριπεν ἀστήρ 50
 Ἀθρόος ἐν πόντῳ· ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος,
 Κουφότερ' ὦ παῖδες, ποιείσθ' ὅπλα, πλευστικὸς οὖρος.
 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κῶρον ἔχουσιν
 Δακρύνοντ', ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν·
 Ἀμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
 ὦχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα,
 Καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὰ χεῖρ·
 Τρὶς μὲν Ὑλαν αὔσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός·
 Τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν· ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὰ
 Ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδόν, εἶδετο πόρρω. 60
 Ὡς δ' ὀπὸκ' ἡνῶγενεῖος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας
 Νεβρῷ φθεγξαμένης τις ἐν ὥρεσιν ὠμοφάγος λῖς,
 Ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
 Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 Παιδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. 65
 Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσος ἐμόγησεν
 Ὀρεα καὶ δρυμῶς, τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.

⁵¹ 'ναύταις δὲ τις εἶπεν ἑταίροις
 pauci libri rectissimè'—Herman-
 nus. ἑταῖρος Burn. Phill. Cant.
 ἑταίροις Codices nonnulli et Junt.
 quare placet mihi lectio Brunck-
 iana a Valckenaerio probata ναύ-
 τας δὲ τις εἶπεν ἑταίροις. Ov. Fast.
 III. 586. *Findite remigio, NAVITA*
DIXIT, aquas.

⁶⁸ ναὺς μένεν ἄρμεν' ἔχουσα
 μετάρσια τῶν παρεόντων ἰστία δ'
 ἡθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον Ἡ-
 ρακλῆα μένοντες. Ita vulg. Pro

μένεν Codd. plurimi μὲν quod
 habet Cant. Phill. Canon. et cum
 rasurâ Burn. Tres μὴν et μὰν.
 Locus sane intricatissimus. Spe-
 ciosè Hermannus γέμεν: sed γέμεν
 de φορτῷ non de ἐπιβάταις vel
 πληρώματι recte dici puto; et
 γέμε τῶν παρεόντων implebatur
 præsentibus, inficetius est quam
 pro genio Theocriti. Quod ad
 sensum attinet, comparari possunt
 Noster XXII. 13. κρέματα δὲ σὺν
 ἰστίῳ ἄρμενα πάντα. Et hoc ipsum

Ναῦς μένεν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων
 Ἰστία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
 Ἡρακλῆα μένοντες· ὁ δ', αἶ πόδες ἄγον, ἐχώρει

70

quod poëta scribit ita in Orphicis habes in eodem argumento dictum Argonaut. 653:

κραϊνὺς δ' ἐξ οὔρεος ἔπνεεν οὔρος
 ἐν δ' ἔπεσ' ἀργενναῖς ὀθόναϊς· Τίφυς
 δ' ἔγε γώνει
 νηὸς ἔσω περάαν, θινὸς δ' ἐκ πείσματα
 λύειν

Et Apollon. I. 1274:

ὦκα δὲ Τίφυς
 ἐσβαίνειν ὀρόθνηνεν ἐπαύρεσθαι δ' ἀνέ-
 μοιο,
 οἱ δ' εἴσβαινον ἄφαρ λελημένοι, ὕψι δὲ
 νηὸς
 εὐναίαις ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κά-
 λωας,
 κυρτώθη δ' ἀνέμῳ λῖνα μεσσόθι.

Vide etiam IV. 888:

ἐκ δὲ βυθοῖο
 εὐναίαις εἶλκον περιγυθῆες, ἄλλα τε
 πάντα
 ἄρμενα μῆρύνοντο κατὰ χρέος· ὕψι δὲ
 λαῖφος
 εἴρυσσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κε-
 ραίῃς.

Quibus cum comparari potest Virgilianum v. 829,

jubet ocus omnes
 Attolli malos, intendi brachia velis.
 Una omnes facere pedem, pariterque
 sinistros
 Nunc dextros solvere sinus, una ardua
 torquent
 Cornua, detorquentque.

His collatis mihi hoc videtur voluisse Theocritus, *Navis manebat habens nautica arma sus-*

pensa, mediâ autem nocte ea juvenes iterum demittebant, Herculem præstolantes. Quare pro μετάρσια τῶν παρεόντων legere malim μετάρσι, ἐτῶν παρεόντων *sociis* (ἐταίρους dixit v. 52) *præsentibus.* De ᾱ et ε̄ confusis vide ad xv. 7. notum est has literas in Codicibus MSS. simillimo ductu delinari. ἔται habet Apollon. I. 305, III. 1126. Vide Eustath. p. 641, 56. p. 681, 57. p. 1480, 8. De cæsura vide ad x. 38. Jam vero huc referantur HomERICA Odyss. IX. 77 ἀνὰ ἰστία λένκ' ἐρύσαντες Odyss. IX. 149. καθεῖλομεν ἰστία πάντα. Quare pro ἐξεκάθαιρον reponendum censeo αὐτε καθεῖλον· ΑΥΤΕ sic positum habet Noster xxvi. 22. Ἴνῳ δ' ΑΥΤ' ἔρρηξε σὺν ὤμοπλάτῃ μέγαν ὦμον, ubi notandum est hoc ipsum ΕΞ pro ΑΥΤ' præbere Codices Mediolanensem et Parisiensem; αὐ et αἰ facile permutantur, vide quæ dicturi sumus ad xiv. 4, xvi. 12. Hoc ipso idyllio, v. 15 ἐξελκων et εἰ ἔλκων, et ἐξ et αἰτ' confusa habes xvii. 136, ε̄ et αὐ sup. I. 75; deinde ε̄ ex αἰ ob pronuntiationis similitudinem oriri potuit. Sed de his videbunt harum rerum periti.

Μαινόμενος· χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.

Οὕτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται.

Ἡρακλέην δ' ἦρωες ἐκερτόμεον λιπονάνταν,

Οὔνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ·

Πεσδᾶ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν. 75

⁷³ Veniam mihi det lector benevolus, si nequeo mihi temperare, quin Codices et Editiones omnes hic in mendā cubare suspicer. Brevi, ἦρωες in ἦρωα mutandum arbitror. Quid plura? ΗΡΑΚΛΕΑ Argonautæ salsis dicteriis vellicabant, λιπονάνταν ΗΡΩΑ vocitantes οὔνεκεν ΗΡΩΗΣΕ. Dictitabant scilicet inter jocandum ἠρακλῆς ἦρωες ἠρώησε (vel, ut nonnulli Codices, ἠρώησε), ubi lusus est non injucundus in verbis ὑπηχητικοῖς inter se facetā collatione oppositis. Notum est in Codicibus MSS. ἦρωα sic scribi, ἦρῶ, ἦρωες

vero sic, ἦρῶ; et omnino in ullimis verborum syllabis, non disertè ipsis literis sed per tachygraphica compendia repræsentatis, sæpissime oscitantur Librarii. Cæterum ᾠ et ἔς crebro confunduntur; sic in idyll. i. 28, pro ἀμφῶες habet ἀμφῶα Cod. P. Marii Victorini, p. 157, Gaisford. Denique hiatum, ut fiebat, reformidabant librarii, quem non tantopere metuendum esse docet hujus ipsius idyllii v. 24,

αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα ἀφ' ᾧ τότε
χοιράδες ἔσταν.

Vide sup. ad V. 90.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ἘΝ τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ ^α ὑπόθεσις ἐστὶ καταστάσεως ἐρω-
τικῆς καὶ κοινῆς ^β τοῦ Κυνίσκας ἔρωτος· ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ
Αἰσχίνου μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινὶ, καταφρονοῦσα τοῦ
Αἰσχίνου. Θυνωνίχου δέ τινος ἐταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ
χρόνου, † δικαίως εἰσάγεται, ^γ καὶ προλέγει. τὰ δὲ πράγματα
ἐν Σικελίᾳ [Sic legitur arg. in Ed. Rom. abest a MS.]

^α διήγησις Colb. Coislín ^β καὶ Colb. ^γ προλέγων ὁ Αἰσχίνης Colb.

† [Vide ad ipsius idyllii vers. 1.]

ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ, ΗΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ 18.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

ΧΑΙΡΗΝ πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυνώνιχον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ἄλλὰ τὸ αὐτόν,

Αἰσχίνα.

XIV. ¹ τὸ αὐτὸς Burn. τὸ
αὐτὸν ex Reiskii conjecturâ vul-
go. Codices multi τοὶ αὐτὰ,
nonnulli αὐτὸ, unde τὰ αὐτὰ
Αἰσχίνα eadem quoque Æschinæ
(apprecor) conjecerit quis, vel
τοι αὐτὰ, Αἰσχίνα, hæc tibi etiam,
o Æschine. In argumento hujus
idyllii vulgo legitur, Θυνωνίχου

δὲ τινος ἐταίρου προσιόντος αὐτῷ
διὰ χρόνου, ΔΙΚΑΙΩΣ εἰσάγεται
καὶ προλέγει, ubi legendum ΕΙ-
ΚΑΙΩΣ, non ex composito, sed de
improviso, obiter; εἰκαῖος est for-
tuitus, ὁ τυχών, ab εἰκῇ temere;
Hesych. εἰκαίης, τυχούσης (lege
τῆς τυχούσης) unde εἰκαίως forte.
χαίρειν Burn. Cant.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Ὦς χρόνιος.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Πράσσομες οὐχ ὥς λῶστα, Θυώνιχε.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ταῦτ' ἄρα λεπτός,

Χῶ μύσταξ πολὺς οὗτος, αὔσταλέοι δὲ κίκιννοι.

Τοιούτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορίκτας,

5

Ὀχρὸς κἀννπόδατος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.

Ἦρατο μὰν καὶ τήνος, ἐμὴν δοκεῖ, ὅπτῳ ἀλεύρω.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Παῖσδεις ὦ ῥάθ' ἔχων· ἐμέ δ' ἂ χαρίεσσα Κυνίσκα

Ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρίζ ἀνὰ μέσσον.

⁴ ἀν' ἀναλέοι Burn. alii ἄρ'; sed, praeunte Wartono, αὔσταλέοι Schaeferus, de quâ confusione videndus Porson. Orest. 219, αὔσταλέος Hesiod. O. et D. 586. αὔσταλέη Auctor Scuti 265, bene Eustath. Odys. p. 1866. 34, αὔσταλέος, κατὰ διάλυσιν αὔσταλέος ἀπὸ τῶν αὖω—πάντως δὲ αὔσταλέος ὁ μὴ λοεσσάμενος καὶ χρισάμενος. In Ald. et Flor. legi ἀνγαλέοι ideo commemoro ut in Callimachi Fragm. cclxvi. ἢ ὑπὲρ αὔσταλέον, χαρίτων λόφον, —legendum suadeam ἢ ὑπὲρ Αἰγάλεων χαρίτων λοφον, Serino est de noto illo Atticæ Monte Ægaleo. In Schol. Aristid. p. 183, pro Ξέρξης καθῆστο εἰς τὸ Αἰγάλεων ὄρος καταντικρὺ Σαλαμῖνος,

mendosè Codices habent εἰς τὸ ἀνγάλεον. αἰ et αῦ in libris sæpissime permutantur; pro αῦη xvi. 12, plurimi Codices vitiose αἰεῖ. Jam vero Atticæ loca tangere amat Callimachus, apud quem Frag. ccxxxiv. pro ἀνδρ' ἐλαιὸν δ' ἐκ λειόθεν ἀμπρεύοντες optimè restituit sagacissimus Bentley Δεκελειόθεν, a *Decelea*, sed ulterius, ut opinor, progredi debbat Vir ingeniosissimus, et pro ἐλαιὸν reponere ἀλαὸν, hoc sensu, *hominem cæcum a Decelea accersentes*, ita ut in hoc versu Callimachus de magno illo ΤΥΡΤÆΟ locutus fuerit, quem luscum fuisse et ex Aphidnis, prope a DECELEA, a Spartanis jussu oraculi arcessitum accepimus.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Τοιοῦτος μὲν αἰὲ τὺ, φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχος, ὄξυς, 10
Πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καιρόν;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Ὀργεῖος, κήγών, καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἵπποδιώκτας
Ἄπις, καὶ Κλεύνικος ἐπίνομος ὁ στρατιώτας
Ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν· δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς,
Θηλάζοντά τε χοῖρον· ἀνῶξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς 15
Εὐώδη, τετόρων ἐτέων σχεδόν, ὡς ἀπὸ λανῶ.
Βολβός τις κοχλίας ἐξήρέθη· ἥς πότος αὔδς.

¹¹ εἶπον; sic ex Buttmani ad Plat. Men. p. 70, εἰπὼν Henrico Stephano acceptum referentis auctoritate Wuestemannus.

¹⁷ βολβός τις κοχλίας ἐξήρέθη, ita vitiose Codd. omnes nisi quod nonnulli omittunt τις, alii habent κοχλίας. Locus pene conclamatus. De *bulbis* et *cochleis* quidem in convivio apposis vide VV. DD. ad Martialem IV. 46. 11. Cum BULBIS COCHLEIS-que caseoque. Afra COCHLEA satis nota ex Horatio Sat. II. IV. 58, ubi videnda eruditissimi Heindorfii nota. Adde Valcken. Adoniaz. p. 221. Toup. Longin. XLIII. Sed de importuno illo ΤΙΣ quid faciendum? βολβός sex Codices, βολβοῦτης Cod. Reg. Paris. D. E. 335, βολβός τις (sic) Vat. 3. Sanctamandi; Valckenaerio placet Heraldii conjectura βολβός ΚΑΙ κοχλίας: sic autem

conjectare, secare nodum est non solvere; tum vero hâc ratione *unum* bulbum, *unam* cochleam *sex* convivis appositam non sine magna admiratione videremus. Et tamen manifestum est *singulari* numerum in his substantivis recte servari, *non* autem addi debere καὶ, quod et a lectione Codicum nimium quantum recedit, et seriem verborum turbat, quæ ἀσυνδέτως debent efferri, ut illa Philemonis ap. Athen. 64. E. σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμον, ὄξος, σίλφιον, ita ut non *unum* bulbum, sed *generaliter* *bulbos*, *cochleas*, apponi dictum sit. Quare repudiandum καὶ, in quo nemo unquam librarius poterat hæsitare, et quod ne in unâ quidem membranâ extat. Jam vero I et EI inter se sæpissime permutari, ut *eodem* ferè sono *prolatas*, nemo nescit. Hinc, ut uno idyllio

Ἦδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχειῖσθαι ἄκρατον

idyllio contentus sim, in XXI. 11, inter ἐρίσμασι et ἐρείσμασι v. 31, inter νικάῃη et εἰκάῃη v. 64, inter ἴσαι et εἶσα v. 64, variant vel MSS. vel editiones antiquæ. Hinc in vexato illo versu Æschyl. Suppl. 263,

χρανθεῖς' ἀνῆκε γαῖα μηνεῖται ἄκη,
ut nonnulli habent Codices, vel, ut alii, μήνη καὶ δάκη, legendum suspicor μηνῖσαι δάκη, h. e. tellus ἀνῆκε μηνῖσαι, sævire monstra submisit, ut Virg. Georg. I. 128,

Ille malum virus serpentibus addidit
atris,

PRÆDARIQUE LUPOS JUSSIT, pon-
tutque moveri,

sic Hor. I. II. 7, pecus egit visere. Nihil infinitivo post ἀνίημι frequentius, Hom. II. ξ. 362, ἀνῆκεν ἀμυνόμεναι, φ. 396, ἀνῆκεν οὐτάμεναι, χ. 252, στήμεναι Odyss. θ. 73, ξ. 465, ρ. 425. Mox in Æschyli versu 267, νεισθὸν, mendose pro μισθὸν, et pro ἄπιστα 274, hoc ipso scribarum errore ἰ et εἰ confundentium, habent nonnulli Codices ἄπειστα. Quare, ut ad nostrum locum revertar, pro ΒΟΛΒΟΣ ΤΙΣ ΚΟΧΛΙΑΣ vix dubito quin legendum sit ΒΟΛΒΟΣ, ΚΤΕΙΣ, ΚΟΧΛΙΑΣ apponebantur bulbos, pecten, cochlea; contrario errore, pro ΤΗΝΟΣ versu septimo hujusce idyllii Codex Mediceus habet ΚΤΗΝΟΣ; et

hic pro βολβός Codex Vaticanus præbet, teste Sanctamando, βολβός τις accentu non inclinato; ΚΤΕΙΣ est Pecten, Pectunculus marinus, ex genere τῶν ὀστρακοδέρμων ζώων, Aristot. Athen. 88. B. Sunt autem κτένες, pectines, εὐστόμαχοι, εὐπεπτοι, εὐκοίλιοι, vide ad Horat. Sat. II. 29,

OSTREA Circeiis, Miseno oriuntur
Echini,

PECTINIBUS patulis jactat se molle
Tarentum,

et Ennii Phagesia p. 187. ΚΤΕΝΕΣ ἐκ Μιτυλήνης Philyll. Athen. 86 E. Speusipp. ibid. D. κόγχους, ΚΤΕΝΑΣ, μῦς, πίννας, σωλήνας. Ὀστρεα, πίννη, ὀστρεον, μῦς, ΚΤΕΙΣ, σωλήν, κόγχη, inter quæ recenset ΚΟΧΛΙΑΣ, ibid. p. 88. D. Jam vero PECTINES, ostrea et cætera conchyliis vulgo una cum BULBIS et COCHLEIS ut hic apud Theocritum, mensæ apposita legimus. Vide modo cœnam Alexidos Athen. 63. F.

ΠΙΝΝΑΣ, ΚΑΡΑΒΟΝ,
ΒΟΛΒΟΥΣ, ΚΟΧΛΙΑΣ, κήρυκας, ὧ'
ἀκροκώλια,

et Xenarchi 64. A. cui accedat iterum Alexis Athen. 356. F.

ἐρῶντι δὲ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμ-
φέρει;

ὦν νῦν φέρων πάρεμι κήρυκας, ΚΤΕ-
ΝΑΣ,

ΒΟΛΒΟΥΣ, μέγαν τε πουλύπουν,
ἰχθὺς θ' ἀδρούς.

Liceat jam alterum locum, di-

Ὡτινος ἤθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ωτινος εἰπῆν.

Ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὥς ἐδέδοκτο· 20

Ἄ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ· τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν;

Οὐ φθεγγῇ; Λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὥς σοφὸς εἶπεν,

versi sane argumenti, indicare ubi K post Σ non sane, ut hic, omnino evanuit, sed in aliam abiit literam. In Ignatianarum Epistolarum ad Romanos III. p. 352, ed. Jacobson. leguntur hæ memoratu dignissimæ magni animi voces, Οὐδὲν φαινόμενον αἰώνιον. τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια· οὐ ΣΙΩΠΗΣ μόνον τὸ ἔργον ἀλλὰ μεγέθους ἐστὶν ὁ χριστιανισμός. Pro vitiosa voce σιωπῆς alia alii. Sed claro clarius est hoc velle Ignatium, 'Non pompæ sed praxeos, non theatri sed vitæ, rem esse Christianismum.' (οὐκ εἰς τραγῳδοὺς χρηστὸν, ἀλλ' εἰς τὸν βίον, ut ait ille) Quare ad humanissimi Editoris, Jacobsoni, iudicium referam num pro ΣΙΩΠΗΣ, quod nihili est, non, legendum sit ΣΚΟΠΗΣ, quam vocem habet Æschyl. Ag. 280. 300, Suppl. 694. 767, et quæ speculam notat, vel partem Theatri; Pollux IV. 127. 129. Sententiam Ignatianam expresserunt fusius, Greg. Nyssen. de Scopo Christiano II. p. 733. S. Chrysost. II. 450. 712. 907, V. p. 682. ed. Savil. Omnino literæ

σ hæc est forma, ut a librariis alteri literæ, ut fit, connexa corruptelas pepererit innumeras. De σχ et σθ cum χ et θ confusis diximus suprâ ad I. 32, II. 46, X. 35. Jam στ et π hinc confundi liquet, unde prope desperato Æschyli loco, Prom. 355, fortasse succurri poterit, τυφῶνα θούρον, πᾶσιν δὲ ἀντέστη θεοῖς. Pro πᾶσιν lege στάσις, et junge ἀντέστη στάσις adversam stationem tenuit contra Deos, ut Eur. Orest. 1248 στήναι τρίβον, Thuc. I. 37, θέσις κειμενη, Eur. Bacch. 883 ΣΤΑΣΙΝ ΕΣΤΑΝΑΙ, Soph. Phil. 275 ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΣΤΗΝΑΙ, cp. Æschyl. Eum. 36. Non multo secus Horatius III. 4. 54. ipse, ut Æschylus, de γίγασι μαχηταῖς loquens,

*Sed quid Typhœus et validus Mimas
Aut quid MINACI Porphyryion STA-
TU...*

*Contra sonantem Palladis ægida
Possent ruentes?*

²² λύκον εἶδες. Virg. Eclog. IX. 53. Vox quoque Mærin Jam fugit ipsa, LUPI MÆRIN videre priores; unde Sanctus Ambrosius, assiduus Virgilii, præcipue verò Georgicon, in Hexaemero suo imitator, et a Virgilii interprete diligentissime legendus, ad

Χῆφθα· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψαις.
 Ἐντί Λύκος, Λύκος ἐντί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
 Εὐμάκης, ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν. 25
 Τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα·
 Χάμιν τοῦτο δι' ὥτὸς ἔγεντό ποχ' ἄσυχον οὕτως.
 Οὐ μὰν ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 Ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βάθει ἦμες,
 Χῶ Λαρισσαῖος τὸν ἐμὸν Λύκον ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα· κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 Ἐκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί
 Παρθένος ἐξαέτις κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 Τάμος ἐγών, τὸν ἴσης τύ, Θυνώνιχε, πύξ ἐπὶ κόρρας
 Ἦλασα, κάλλαν αὖθις· ἀνείρυσασα δὲ πέπλῳς, 35
 Ἐξῶ ἀπώχετο θάσσον. Ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω;

D. Lucam x. 3, *Lupi, si quem priores hominem viderint, vocem ejus feruntur eripere*; unde doctissimi et humanissimi Schaeferi conjecturam, Λύκος εἰδέσ', si codices adstipularentur, non illibenter amplecterer: sed vulgata a Donato ad Terent. Adelph. iv. i. 22, commemoratur, et sensum idoneum fundit, si, quod narrat Antistes Mediolanensis, *lupum priorem ab homine visum exagitari* memineris, ita ut dixerit poeta 'Nonne eloqueris? tu enim muta non es, utpote quæ non prior a Lyco (λύκῳ) aspecta fueris, sed quæ eum prior aspexeris et ad amoris insaniam adegeris.'

²³ χῆφθα εὐμαρέως Codices κήφατ' vel κῆφατο. κῆφα Cant.

χῆφθα vel χᾶφθη lectio est conjecturâ fulta, a Stephano quidem, Wintertono, et aliis in textum recepta, sed post Valckenærium paucis probata. Inconcinnum enim ἡφθη *accensa est pro exarsit*; inconcinnius etiam ante ἄψαις. Verbum sane desiderari, quod inflammandi habeat notionem, in confesso est: neque aliud aptius inventum iri credo quam ἦθετο. Quare pro Codicum lectione κῆφατο rescribi malletm κῆθετο. Hesych. αἶθεσθαι, καίεσθαι· αἶθεται, καίεται λαμπρῶς. Noster II. 39, ἐπὶ τήνῃ πᾶσα καταίεομαι VII. 56, ἔρωσ KA-TAIΘEI VII. 102. ΑΙΘΕΤ' ἔρωτι. Pindar Olymp. I. 1. ΑΙΘΟΜΕΝΟΝ πῦρ, Frag. 48. ΑΙΘΟΜΕΝΑ δᾶς.

Ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος ; ἄλλον ἰοῖσα
 Θάλπε φίλον· τήνῃ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι.
 Μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
 Ἄψορρόν ταχινὰ πέτεται, βίον ἄλλον, ἀγείρεν·
 Ὡκντέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 Ἴθὺ δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, ᾗ πόδες ἄγον·

40

³⁸ τήνῃ τὰ σὰ δάκρυα μῆλα
 ῥέοντι, Kiesslingio interprete, *tuæ*
lacrymæ pro malis fluunt! ipsa
 interpretatione, quæ, pæne stu-
 pore movet, errorem prodente.
 Alii λαρὰ conjiciunt, alii μαχλᾶ,
 vel μαχλέ. Sed leviori manu
 res agenda est. Sensus est,
 Apage! alium quære amasium,
 me enim ludibrio habes; *ILLI*
tuæ fluunt lacrymæ, non mihi:
Illi non color tuus Certâ sede
manet; HUMOR et in GENAS fur-
tim labitur; ILLI manat multa
tuas LACRYMA per GENAS. Quare
 pro δάκρυα lege δάκρυσι; et locum
 interpretare, *Illi tuæ genæ LA-*
CRYMIS madent, non mihi; nam
 in Codd. MSS. σι (*i. e.* ci) in
 ā facillime et creberrimè abiit.
 Hinc in Bion i. 61, pro θηροῖ
 παλαίειν, hoc ipso errore quo
 nunc δακρυα pro δάκρυσι, habet
 Cod. Med. θῆρα παλαίειν. Sic
 μανίαν pro μάνυσιν habent libri in-
 fra XXI. 38. Μάλα (unde Latine
 MALÆ) sunt in ore humano supe-
 riora GENARUM teste Polluce II.
 87, hinc Lucian. II. 463, τὰ
 ΜΗΛΑ καὶ ὅσα τῆς ὀψεως ἀν-

τωπα παρ' Αλκαμένους λήψεται.
 Vide et Rufum Ephesium de
 appellationibus p. 531, et p. 551.
 ΜΗΛΑ, inquit, *malæ* et Priscis
 Latinis *Genæ*; ΜΗΛΑ pro *genis*
 habent Alexandrini Interpretes
 in Canticis Solomonis IV. 3,
 VI. 6, ubi Symmachus παρειαί.
 Comparari potest Nostri Epi-
 gramma VI. 1,

τί τοι πλέον εἰ κατατάξεις
 ΔΑΚΡΥΣΙ διγλήνους ΩΠΑΣ ὁδυρό-
 μενος;

Apollon. III. 1064, λιαροῖσι ΠΑ-
 ΡΗΙΔΑ ΔΑΚΡΥΣΙ δεῦεν, et in-
 star omnium Moschus IV. 57,

ΔΑΚΡΥΑ ΜΗΛΩΝ
 κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων
 ἔχοντο
 ὥς δ' αὖτως ΔΑΚΡΥΟΙΣΙ ΠΑΡΗΙΑ
 λεύκ' ἐδίανεν
 Αλκμήνη,

ubi etiam verbum plurale post
 neutrum plurale habes, ut in hoc
 Theocriti loco et centies apud
 Bucolicos; jam *dativi* post ῥέοντι
 exemplum præbet illud Euri-
 pideum Bacch. 142,

ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἶνῳ ῥεῖ
 δὲ μελισσῶν
 Νέκταρ.

³⁹ ἀηδῶν Burn. cum γρ. χελιδῶν.

Αἶνος θὴν λέγεται τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 Εἵκατι ταῖδ', ὀκτὼ ταῖδ', ἐννέα ταῖδε, δέκ' ἄλλαι,
 Σάμερον ἐνδεκάτα, ποτίθει δύο, καὶ δύο μᾶνες, 45
 Ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδὲ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 Οἱ δὲ Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶκται·
 Ἄρμες δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθματοί,
 Δύστανοι Μεγαρήες, ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοῖρᾳ.
 Κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι· 50
 Νῦν δέ ποθ', ὥς μῦς, φαντί, Θυνώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
 Χῶ, τι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 Οὐκ οἶδα· πλὴν Σῆμος, ὁ τὰς Ἐπιχάλκῳ ἐρασθεῖς,

⁴³ αἶνος θὴν λέγεται τις ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν,

ἔβα κεν ταῦρος Burn. ut quatuor
 Codices apud Gaisfordium; qua-
 tuor etiam ἔβακε, quatuor ἔβα
 κενταῦρος, unus Sanctamandi sine
 καὶ. Quare pro ΤΙΣ ΕΒΑ ΚΕΝ
 ΤΑΥΡΟΣ legere malletm TI,
 BEBAKEN ΤΑΥΡΟΣ nam ἔβα,
 in aoristo tempore, vix placet, et
 ἔβα κεν, hoc sensu, solæcum.
 De βέβακεν Wellauer. Æschyl.
 Ag. 37, et, quem citat, Erf. Soph.
 Trach. 40. Sensus est, 'Prover-
 bium fertur nescio quid, abiit tau-
 rus in sylvam. Victus abit, longe-
 que ignotis exulat oris,' ut de
 tauro suo ἀτιμαγέλα Virgilius,
 et ut Sophocles, Œd. Tyr. 476,
 Vide supr. ix. 4. Heysch. BE-
 BAKEN, ΟΙΧΕΤΑΙ.

φοιτᾷ γὰρ ὑπ'
 ἀγρίαν ὕλαν, ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 πέτρας ἄτε ΤΑΥΡΟΣ μελεῶς
 μελεῶ ποδὶ χρηρεύων.

⁴⁶ οὐδὲ Θρακιστὶ κέκαρμαι, i. e. ne
Thracum quidem more tondeor;
 de quibus Herod. i. 122, vel ut
 locum enarrat Scholiastes, διὰ τὸ
 ἀπηνυττημέναι μοι, οἷονεὶ οὐ μετα-
 μεμόρφωμαι οὐδὲ Θρακιστί, quæ,
 corruptissima sanè, sic, ut arbitror,
 restituenda sunt, διὰ τὸ ἀπηνυ-
 ττηκέναι μοι, οἷονεὶ οὐ μετακεκο-
 ρύφωμαι, quia a me se separavi,
verticem capitis intonsum habeo: de
 κορυφῇ multa Naekius ad Chæri-
 lum p. 130—144 cujus verba
 αὐχμαλέοι κορυφὰς τροχοκουράδες
 cum Theocriteis comparari pos-
 sunt. Cæterum hæc iis adde quæ
 de κ̄ et μ̄, ν̄ et ρ̄, confusis dixi-
 mus ad xi. 67.

⁴⁷ ἡ δὲ Λύκος νῦν πάντα Burn.
 non male, cum quo conspirare
 videntur Codd. plurimi, αὐτὸ δὲ Λύκῳ
 (an Λύκῳ?) exhibentes. οἱ δὲ Λύκος
 alii. αὐτὸ δὲ λύκῳ Cant.

Ἐκπλεύσας ὑγιῆς ἐπανῆλθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.

Πλευσοῦμαι κήγῶν διαπόντιος, οὔτε κάκιστος,

55

Οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ὡφέλε μὰν χωρῆν κατὰ νοῦν τεὸν ὦν ἐπιθυμεῖς,

Αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα σοι δοκεῖ, ὥστ' ἀποδαμεῖν,

Μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Τάλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις;

86

οὐδὲ κάκιστος

οὐδὲ πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.

Nihil variant Codices nisi quod Ben. v. habet corruptè ὁ μαλλος οὐδὲ τις: pro ὁ, ὡς dederunt editores nonnulli: sed, ut mihi quidem videtur, hoc ait Æschines, 'Unde amorī mederi possim vix invenio. Verum Simus æqualis meus miles factus navigatione se curavit. Navigabo ego quoque: πλευσοῦμαι κηγῶν διαπόντιος: Ego morbo laborans quo ille; ego navigaturus ut ille; ego neque pessimus militum neque sane optimus sed ferè æqualis illi?' Quare pro ὁ legendum puto οἱ illi, *Simo: ὁμαλὸς παρ*, ita cum dativo Noster xx. 50 ἀλλάοις ὁμαλοῖς: cæterum haud scio an non δε γέ οἱ vel δ ἔτι οἱ potius quam δέ τις οἱ malit quis propter ea quæ de τις et similibus ante οἱ non corripiendis dixit Hermannus ad Orphica p. 774. Quibuscum conferas quæ disputavit Wellauer ad Apollon. Arg. i. 1208

ὡς κεν οἱ ὕδωρ, quam lectionem miror eum probasse, quum κε verum ei debebat videri dicturo ad iii. 1205, τὸ μὲν (μὲν correpto) οἱ 'falsum esse docet metrum.' Vide eundem ad i. 643. Sed in contrariam partem vide infra xv. 112. παρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, et, quem advocat Fr. Wuestemannus, Jacobs. Not. Crit. Anthol. Pal. p. 135 et p. 904, 'γὰρ οἱ, correptum γὰρ, ut ap. Homer. Il. β. 665. λ. 339. ψ. 865. ω. 72. Sic etiam infra p. 192. n. 266. ἐφάνη γὰρ οἱ αὐτὰ Mosch. iv. 25, 42 et in plurimis aliis locis quæ ut omnia cum Herm. ad Orp. p. 775, pro depravatis habeam, a me impetrare non possum.' Hæc ille: cf. Nostrum xxii. 112, et xxiv. 42, ubi vocalis brevis ante οἱ eliditur et Bion. ii. 7. De Homérico quidem usu vide Brandrethum ad Iliad. α, v. 72; cui ob vim et naturam Literæ Æolicæ accuratissime indagatam plurimum debent harum literarum studiosi.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ἐλευθέρῳ ὅστις ἄριστος, 60
 Εὐγνώμων, φιλόμωσος, ἔρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς·
 Εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον·
 Πολλοῖς πολλὰ διδούς· αἰτεύμενος, οὐκ ἀνανεύων,
 Οἷα χρὴ βασιλῇ· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί,
 Αἰσχίνα· ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 65
 Λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ βεβακῶς
 Τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 Ἄι τάχος εἰς Αἴγυπτον· ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 Πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 Λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιῆν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν. 70

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ^a ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ μὲν τὸ εἰδύλλιον Συρακούσαι ἢ Ἀδωνιά-
ζουσαι. (^b τὰ δὲ πράγματά εἰσιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ) ὑποτίθεται
^c γάρ τινας, Συρακουσίας τὸ γένος, παρεπιδημούσας ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ, καὶ κατὰ ^d τάξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ
^e κοσμηθέντος Ἀδώνιδος ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς Πτολεμαίου τοῦ
Φιλαδέλφου γυναικός. Ἔθος γὰρ εἶχον οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
ἐν τοῖς Ἀδωνίοις καλουμένοις (ἐορτὴ δὲ ἦν ὑπὲρ τοῦ Ἀδώνιδος
τελουμένη,) κοσμεῖν εἰδῶλα τοῦ Ἀδώνιδος, καὶ μετὰ τῶν ὑπερ-
εχουσῶν ἐπὶ τὴν θάλατταν κομίζειν. Παραγίνεται ἡ Γοργῶ
πρὸς Πραξινόην, καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν ἐξέρχονται ἐπὶ τὴν
θέαν. Παρέπλασε δὲ τὸ ποιημάτιον ἐκ τῶν παρὰ Σώφρονι
θεμένων (*vide ad* xv. 7) τὰ Ἰσθμια. Ἔστι δὲ κεχωρισμένον

^a Deest hoc Eid. in Colb. Ar-
gumentum sic legitur in Coislin.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον
Συρακούσαι ἢ ἀδωνιάζουσαι. Ὑπο-
τίθεται δὲ γυναῖκας Συρακουσίας
τὸ γένος, ἐπιδημούσας ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ καὶ τοῦ σύνταξιν (*sic*) ἐπὶ
θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κοσ-
μηθέντος Ἀδώνιδος ὑπὸ Ἀρσινόης
τῆς τοῦ Φιλαδέλφου γυναικός. Ἐρ-
χεται δὲ Γοργῶ πρὸς Πραξινόην,
καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν, ἐξέρχεται
ἐπὶ θέαν. παρέπλασε δὲ τὸ ποιημά-
τιον ἐκ τῶν περὶ σῶφρο. Ἔθος δὲ
ἔχουσιν οἱ κατὰ Ἀλεξάνδρειαν κοσ-

μήσαντες εἰδῶλον του Ἀδώνιδος ἐν
τοῖς Ἀδωνίοις μετὰ νομιζομένων ἐπὶ
τὴν θάλατταν κομίζειν· αἱ δὲ Συρ-
ρακούσαι ἐξελθούσαι τῶν εἰκῶν
θανμάζουσι τὸν ὄχλον. ὅσα τε γὰρ
ἐν ἔχλῳ διατρέφει ὁ Θεόκριτος ἐπι-
δημήσας εἰς Ἀλεξάνδρειαν, χαριζό-
μενος τῇ βασιλίδι τὸν τε σκυλμὸν
καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν καὶ ἄδουσαν
τινὰ, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρ-
σινόης δι' ᾧδῆς ἀπαγγέλλουσιν.

^b Uncis inclusa desunt Call.

^c δὲ Call.

^d σύνταξιν Call.

^e κομισθέντος Call.

τοῦ ποιητικοῦ προσώπου· καὶ γὰρ πρόσωπα εἰσάγονται, ἥ τε Γοργώ, καὶ ἡ Πραξινοή, καὶ ἡ τῆς Πραξινοῆς θεράπεινα· ἄρχεται δὲ Γοργώ· Προϊόντος δὲ τοῦ εἰδυλλίου καὶ ἕτερα πρόσωπα παρεισάγονται, Γραῦς τις, Ἄνῆρ, καὶ γυνὴ Ἀοιδός.

Ultimorum loco hæc prostant in Ed. Rom. Αἱ δὲ Συρακούσαι, ἐξελθούσαι τῶν οἴκων, θαυμάζουσι τὸν ὄχλον, καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ. Διαγράφει δὲ ὁ Θεόκριτος ἐπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χαριζόμενος τῇ Βασιλίδι, τὸν τε σκυλμὸν καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἄδουσιν τινά, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσινόης δι' ὧδῆς ἀπαγγέλλουσιν.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιε'.

ΓΟΡΓΩ, ΠΡΑΞΙΝΟΗ, ΓΡΑΥΣ, ΞΕΝΟΣ, [ΕΤΕΡΟΣ
ΞΕΝΟΣ, ΓΥΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.]

ΓΟΡΓΩ.

ἘΝΔΟΙ Πραξινοά ;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Γοργοῖ φίλα, ὥς χρόνῳ· ἔνδοι.

Θαῦμ', ὅτι καὶ νῦν ἦνθες· ὄρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾶ·

Ἐμβάλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐχει κάλλιστα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Καθίζευ.

ΓΟΡΓΩ.

Ὡ τᾶς ἀδαμάτῳ ψυχᾶς· μόλις ὕμιν ἐσώθην,

Πραξινοά, πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5

Παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·

XV. ¹ Joannes de Tonis Din-
dorf. 33. 11. ἔνδοι pro ἐνδοῖ, ex
Herodiano Buttmannus G. G. §
116.

² 'ὄρη, see for. Cic. Epist. ad
tic. v. 1. *Antecesserat Statius ut
prandium nobis videret.* Terent.
Heautontem, III. 1. 50. *asperum
Pater, hoc est; aliud lenius, sodes,
vide,—ubi male Nonius s. v. as-
perum, para. ἰδεῖν Soph. Ajac.*

1165. Juvenal Sat. VIII. 96. *Prae-
conem, Chærippe, tuis circumspecte
pannis.* J. W.

³ 'Hom. Odys. T. 9. Εὐρυνόμη
φέρει δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ.
De hoc sedilia sternendi more
vide Blomfield. præf. Pers. p. III.
sq.' J. W.

⁴ ἀδαμάτου Burn. ἀδειμάντου
Cant. vide infra ad vers. 7.

‘Α δ’ ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δ’ ἐκαστοτέρῳ ἐμ’ ἀποικεῖς.

ἢ αὖ δ’ ὁδὸς ἄτρυτος, τὸ δ’ ἐκαστοτέρῳ ἐμ’ ἀποικεῖς, Ita Burn. et plerique Codices. ‘Sed ἐμ,’ Kiesslingii verbis utor ‘haud dubie vitiosum.’ Scaligeri μεῦ probant Stephanus, Salmasius, Hemsterhusius. Valckenaerius ἐκαστέρῳ ἄμμιν dedit. Ita quoque Meineke: Hermannus ἐμεῦ ἀφ’ ἐκαστέρῳ οἰκεῖς. ἐκαστοτέρῳ ἐμεῦ οἰκεῖς Canon. Et ἐκαστοτέρῳ rectè tumentur Kiesslingius et Wuestemannus; nam in his superlativis formandis multa poetis licentia permittenda et præsertim iis, qui, ut Sophron, quem in hoc idyllio expressit Theocritus, familiarem τῶν χυδαίων sermonem imitantur. Notum enim est Sophronem in mimis ἐκ προαιρέσεως σολοικίζειν; vide Valcken. Adon. p. 201 A. Jam si lectione Canonicianâ ἐμεῦ οἰκεῖς quis acquiesceret, non valde repugnarem, sed tamen hoc dicere mihi videtur Gorgo, *Via est laboriosa; simul et tu longius ab urbe habitas*. Nihil erat, vel inficetum potius, dixisse, *tu longe a με habitas*, μεῦ ἀποικεῖς, sed hoc ait, *rure lates*; quod fatetur mox ipsa Praxinoa, ταῦτ’ ὁ παράρος τῆνος ἐπ’ ἔσχατα γῆς ἔλαβ’ ἐνθών. Quare equidem pro ἐμ’ lego ἄμ’ præterea, simul, insuper, quâ voce, ultimâ quoque elisâ, bis in hoc ipso idyllio usus est Theocritus. v. 68.

v. 116. Habet quoque ἄμα decem aliis in locis. Hiatus idem est qui infra v. 122,

ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λεύκῳ ἐλέφαντος.

Et ἄμα præterea, ut Latine simul, passim legitur. Soph. Alet. vii. 3.

τοὺς δ’ οντας ἐσθλοὺς, ἐκ τε γενναίων ἄμα.

Vide Herman. Philoctet. 1150.

Thuc. i. 37, καὶ ἡ πόλις ἄμα ἀνταρκῇ θέσιν κειμένη. Xenophon de Re Equestri 10. 17, σοβαρὸν καὶ ἄμα ἡδὺν καὶ ἄμα γοργὸν ἰδεῖν, Heliodor. i. 8, οὐκ ἐκ καιρῷ γένοιτ’ ἂν καὶ ἄμα οὐκ ἂν ἐπαρκέσειε, Alciphro iii. 38, ἦν δὲ οὗτος ἄμα λαμπρὰ ζημία. Versio Alexandrina Regg. iii. 27, ἀδολεσχία αὐτῷ ἐστι καὶ ἄμα μὴ ποτε χρηματίζει.

Quod ad confusas ἐμ’ et ἄμ’ spectat; optime θαμένων τὰ Ἰσθμια pro θεμένων reposuit doctissimus Blomfieldius, Mus. Crit. ii. 346. Bothii ἐκὼν pro omnium Codicum lectione ἄκων Soph. Œ. Col. 521, nuper recepit Dindorfus, ut et Elmsleii ἐνδώσειν Œ. C. 1076 pro ἀν δώσειν sic ἀφίσταμαι et ἀμφίσταμαι habent Laurentiani Codices, Elect. 192 pro ἐφίσταμαι. Vide etiam Porsonum Phœniss. 1076, Dobræi Adversaria, i. p. 93. supr. ad xiv. 4. Denique ἐμὸν et ἄμὸν confusa videbis a librariis Soph. Elect. 279, 588, 1496. Philoct. 1314; et ē et ā permutatas centies in Theo-

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔσχατα γὰς ἔλαβ' ἐνθών,

criti Codicibus; Vide ad XIII. 68. habes, inquam, ἐπαχθῇ pro ἀπεχθῇ I. 141, ἀτρακίς pro ἀτρε-
κὲς II. 151, λεγελαῦντι pro λαλα-
γεῦντι V. 108. Infra XVII. 37, ἀπέμαζατο et ἐπεμάξατο præbent
Libri; in quarto jam supra hu-
jus ipsius idyllii versu habes in
nonnullis Codicibus ἀδεμάτων et
ἀδαμέτων pro ἀδαμάτων, habes
denique ἀμάς pro ἐμάς. II. 146,
ἀμῖν pro ἐμῖν III. 49, hoc ip-
sum ἐμὰ pro ἄμα XX. 39. Liceat
ex hac observatione medicinam
loco Bionis corruptissimo petere
XV. 7. De Achille loquitur apud
Lycomedem delitescente,

πῶς παῖς ἔσαστο φᾶρος, ὅπως δ' ἐψεύ-
σατο μορφᾶν,
χῶπως ἐν κώραις Λυκομηδίσιν ἀπαλέ-
γοισα
ἀηδήνητ' ἄπαστον Ἀχιλλέα Διῖδά-
μεια·

Pro ἄπαστον optime ἄπυστον
Toupius: Pro ἀηδήνητ' tres Co-
dices ἀηδήνατ' unus ἀειδήνατ':
legendum ἩΕΙΔΗ ΕΤ' ἈΠΥΣΤΟΝ no-
verat adhuc ignotum (habes ἩΕΙ-
ΔΗΣ Homer. II. χ. 280. ἩΕΙΔΗ
Od. I. 206. οὐδέ τις αὐτὸν ἩΕΙΔΗ
δμῶων) quæ ipsa Bionis verba sua
fecisse videtur Statius, idem ar-
gumentum tractans, Achilleidos
I. 560:

At procul occultum falsi sub imagine
sextus

ÆACIDEN furto jam NOVERAT
UNA latentem
DEIDAMIA virum.

Vides, inquam, ipsa fere Bionis
verba. Quid pro ἀπαλέγοισα, vel,
ut duo habent Codices, ἀπαλε-
γοισαι, rescribendum sit, dicant
peritiores; mihi quidem illud
Statianum NOVERAT UNA pene
persuasit, eum in suo Bionis Co-
dice habuisse κῆν πῶς (nam ita
Codices pro vulgatâ lectione χῶ-
πως) ἐν κώραις Λυκομηδίσι· χα-
καλα ἄα ἡεῖδη ἔτ' ἄπυστον Αχιλ-
λέα Διῖδάμεια. Nam, ut ait Ovid.
Metam. XIII. 164, DECEPERAT
OMNES, In quibus Ajacem, sumtæ
fallacia vestis. Hæc de elementis
ā et ē confusis, quibus illud quo-
que bonâ cum lectoris veniâ ad-
jungui velim, ab iis quæ jam
diximus lucem fortasse accedere,
Æschyli Sept. C. Thebas verss.
83 sq. ἙΛΕΔΕΜΝΑΣ πεδιοπλόκτυπος
ὥσὶ χρίμπτεται ΒΟΑ, ποτᾶται,
βρέμει δίκαν ὕδατος ὀροτύπον. De
fremitu exercitus Argivi loquitur,
quem MARIS æstuosi furori com-
parat. Pro ἐλεδεμνάς Rob. ἐλιδεμ-
νάς. In loco ancipiti, licet esse
audaciorem. Suspicio pro ΕΛΙ-
ΔΕΜΝΑΣ legi debere ΑΛΙΜΕ-
ΝΟΣ, importuosus, infinitus. In-
terpretis loco sit Soph. Œ. T.
420. ΒΟΗΣ δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ
ἔσται ΑΙΜΗΝ;

ἢ ἔλαβε emit, vid. Valck. p.
240 B. coll. Ast. ad Theophrast.
Charact. XVIII. p. 164.' J. W.

Ἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
Ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὁμοῖος. 10

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνωνα τοιαῦτα
Τῷ μικρῷ παρεόντος· ὄρη, γύναι, ὡς ποθορῇ τυ.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγω ἀπφύν.

ΓΟΡΓΩ.

Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν· καλὸς ἀπφύς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ἀπφὺς μὰν τῆνος πρώαν (λέγομεν δὲ πρώαν θήν 15
Πάντα) νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,
Κῆνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυσ.

ΓΟΡΓΩ.

Χώμὸς ταῦτά γ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
Ἑπταδράχμῳς κυνάδας γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν
Πέντε πόκῳς ἔλαβ' ἐχθές· ἅπαν ρύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ. 20

¹⁰ ἐμεῖο Cant.

¹⁴ Sic Gaisford. ex Codicibus
pro πότναν, vide Hermann. Eur.
Bacch. 367.

¹⁵ (λέγομεν τὰ πρώαν θήν Πάντα)
Herman. 'ut et Codices præbent
et poscit sententia.' δὲ omittit
Burn. et Canon.

¹⁵ 'πρώην: τὴν τρίτην ἡμέραν,
λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμε-
ρῶν. Phot. Lexic. s. v. πρώην,
proprie *nudius tertius*, ut apud
Thucyd. III. 113 hinc in univer-
sum *nuper*, vid. Gataker Antonin.
x. § 7. p. 355. Ed. Cantab.' J. W.

¹⁶ 'νίτρον. *Lomentum* aut *nitrum*

Cic. Epist. Famil. VIII. 14. Conf.
Ruhnken ad Timæum. p. 272.
Ast. ad Plat. Polit. Lib. IV. p.
430. A. H. St. Schweigh. Lexic.
Herodot. s. v. Λίτρον.' J. W.

¹⁷ ῆνθε Cant.

¹⁹ ἑπταδράχμῳς κυνάδας, sic præ-
ter Codd. Gaisfordianos habent
Burn. Canon. et Cant. Sensus
esse videtur *emit septenis drach-
mis*. ἑπταδράχμῳ Valcken. Sed
ab his nundinationibus Alexan-
drinis paulisper Hipponem de-
vertamur, ut corrupto S. Augus-
tini loco, ubi de mercatoriis item
tabernis agitur, mederi conemur.

Ἄλλ' ἴθι, τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λαζέυ.

Bāmes τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ,

Θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι

Κοσμῆν τὰν βασιλίσσαν· ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ὦν εἶδες χῶν εἴπας ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι.

25

ΓΟΡΓΩ.

Ἐρπην ὥρα κ' εἴη· ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

Ille igitur, in nobilissimis illis in Psalmos Commentariis ad Psalm. LXIII. ita scribit, prope a fine; 'Nonne si vis hodie fit, nonne si vis modo fit? Quid empturus es ut facias? Quæ SIMPLASIA quæsiturus? Quid sint ista SIMPLASIA nos ignorare patiuntur Benedictini; et in novissimâ sancti Patris editione, quam magno cum sacrarum litterarum emolumento nuper procurarunt Parisienses, nihil varietatis ex Codicibus allatum videmus nisi prodigiosam lectionem **TEMPLA ASIÆ**. Vulgo **EMPLASTRA**. Quid multa? Lege **SEPLASIA**—Gloss. Cyrill. **SEPLASIUM**, Παντοπωλείον. De vocis origine consuli potest J. G. Grævius, ad Ciceronis Orat. c. Pison. II. Seplasia sunt σκῆναι ἀγοραῖοι quales erant eæ de quibus hic v. 16 loquitur Noster.

²¹ 'περονατρίδα conf. Valek. et Wessel. Herodot. v. 87.' J. W.

²² θασόμεθ' ἄρ. Cant.

²³ ὦν εἶδες χῶν εἴπας. ὦν ἴδες

ὦν εἴπας (vel εἴπες) καὶ plurimi Codices. Alii εἶδες, sed pauciores. Greg. Cor. CXXXIV. ὦν ἴδες ὦν εἴπας, ubi Gregorii Cod. Cant. ὦν ἴδες χῶν εἴπας—ὦν ἴδες χῶν εἴπας καὶ Cod. Cant. Theocriti: sed Burn. affixo Praxinoæ nomine, ὡς εἶδες χῶν εἴπες, olim tamen (nam hoc per rasuram patet) habebat εἶδες ὦν εἴπες. Hermannus, 'ὦν ἴδες ὦν εἴπας, Quæ vidisti, ea potuisti narrare etiam ei qui non vidit. Neque enim opus, ut Codicum scripturam εἴπας καὶ in εἴπας κεν mutetur. Proverbii colorem habet indicativus præteriti.' Hæc ille: neque talis sensus in vulgata inesse non potest: ὦν et ὦν bis positus, etsi sensu diverso, ut ὡς—ὡς II. 82, ὅσον—ὅσον IV. 39. Fortasse legendum ὦν ἴδες ὦν εἴποις κατιδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι. vide ad I. 95 et ad v. 131. ὦν ἴδες ὦν εἴπαις κεν, Meineke.

²⁵ ἔρπην. Sic Codices plurimi, vide Buttmann. Gr. Gr. p. 366. ἔρπειν Meineke.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε,
 Θές πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήσονται καθεύδεν·
 Κινεῦ δὴ, φέρε θάσσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.
 Ἄδ' ὡς νᾶμα φέρει· δὸς ὅμως· μὴ πουλὺ ἄπληστε, 30
 Ἐγχει ὕδωρ· δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 Παῦσαι. ὅποια θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 Ἄ κλάξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὦδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχές ἐμπερόναμα
 Τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστώ; 35

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Μὴ μνάσης, Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρω μνᾶν
 Ἡ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

ΓΟΡΓΩ.

Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι τοῦτο·

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

κάλ' εἶπες·

Τῷμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν· κατὰ κόσμον

²⁷ 'αἶρε *affer*. vid. Soph. Aj. 545 cum Wesselingii notâ apud Erfurdt.' J. W.

³⁰ Vulg. ἄδ' ὡς, Codd. vel ἄδ' ἐς, vel αἰδὲς, vel ἄδ' εἰς, vel ἀδὲς, vel ἀδδὲς—Burn. ἄδ' ὡς, cum rasure, ἄδ' ἐς Cant. Fortasse legendum εἶδες; *Vidistin? mantele fert!* Nam in hoc esse τὸ γελοῖον videtur quod Praxinoa, quamvis ancillam *mantele* afferre jusserit vers. 27,

eam tamen nunc objurget quod non prius *aquam* attulerit—Hermannus, αἱ δὲ σμᾶμα φέρει allato Antiphanis loco Athen. ix. c. 77. Sed σμᾶμα Atticorum tantum esse videtur; vide Lobeck. Phryn. p. 253.

³⁸ Eldikii conjecturam πᾶ ποκ' ἔλειπες avidè amplexi sunt interpretes post Valckenaerium, pro vulgatâ ναὶ καλὸν εἶπες. Codices

Ἀμφίθες· οὐκ ἄζω τυ, τέκνον· μορμώ, δάκνει ἵππος. 40
 Δάκρ' ὅσ' ἐθέλεις· χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι·
 Ἐρπωμες· Φρυνγία, τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα,
 Τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαζον.
 ὦ θεοί, ὅσος ὄχλος· πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι
 Χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι. 45
 Πολλά τοι, ὦ Πτολεμαῖε, πεποιήται καλὰ ἔργα·
 Ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών, οὐδεὶς κακοεργὸς
 Δαλεῖται τὸν ἰόντα, παρέρπων Αἰγυπτιστί·

plurimi vel τοῦτο καλὸν εἶπες, vel τοῦτο κᾶπείπες, vel καῖπες, vel denique ΚΑΛΕΙΠΕΣ quod habet quoque Cant. in margine, et quod, divisis vocibus ut in Cant., verum puto, ideoque, in MSS. inventum, recepi, versibus ita constitutis,

ΓΟ· ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα σοι
 τοῦτο, ΠΡ. καλ' εἶπες·

τῷμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν,

καλ' εἶπες *bene ais*, ut Euripideum καλῶς ἔλεξας, de quo Monkius *Alcest.* 1109. καλὰ sic pro καλῶς dixit Homer. *Odyss.* ο. 10, ll. ζ. 326, θ. 400, ν. 116, ὦ 388. De φίλα pro φίλον vide ad *Odyss.* ρ. 15. πολλὰ καλὰ, ubi nos Angli *very well*, dicunt Græci hodierni. Noster xxvii. 47, καλὰ νέμεσθε. ΠΡ. ναὶ καλὸν εἶπες Burn. sed ex. s. m. nam olim (ut ex literarum vestigiis patet) habebat τοῦτο; καλὸν εἶπας Canon.

⁴¹ δάκρνε Burn. Canon. Cant.

⁴¹ 'Scribendum πῶς καὶ ποκα (sic)—καὶ ποτε vim interrogativam

intendunt. Vid. not. ad Cebet. Tab. § 1. *τίνες καὶ ποτε ἦσαν*, p. 36. Edit Glascuens. anni 1757. Porsoni *Opusc.* p. 180, et ad Eur. *Phœniss.* 1373.' J. W. καὶ πόκα Meineke.

⁴⁷ 'τὴν εἰς Αθήνας ὁδὸν οὐδὲν μέρος καθαρὸν καὶ ἀκίνδυνον ἵπὸ ληστῶν καὶ κακουργῶν ἔχουσαν Plutarch. *Thes.* p. 3, cap. vi. Vid. omnino Baehr. ad Herodot. I. 41. *μή τινες κατ' ὁδὸν κλωῖπες κακουργοὶ ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν.*' J. W.

⁴⁸ 'δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι, Æschyl. *Fragm.* 309. Ed. Schutz. ubi vid. *Grammaticorum locos.*; et conf. Brunck. ad Aristoph. *Thesmoph.* 922. παρέρπων *clam adrepens*, vid. Reiske et Schaefer. ad Demosth. p. 252. 2, ὅτε πρῶτον ἐκείνος εἰς Πελοπόννησον παρέδνετο et me ad Æschylum Pers. 98, παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα—παρὰ in compositis sæpe *clam* λάθρα significat, vid. Blomf. *Gloss.* Agam. 1422,

Οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
Ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια, πάντες ἔρειοί.

50

1422, “παρεδύνετο, ὡς ἐπὶ ληστοῦ
εἶπε τὴν λέξιν,” Schol. Bekker.
ad Demosth. p. 252. 2. Vid.
Victor. Var. Lect. iv. 23.’ J. W.

⁴⁹ ‘Conf. Bernhardt ad Eus-
tathii Commentar. in Dionys.
Perieget. v. 232, p. 880.’ J. W.

⁵⁰ οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι
ἄνδρες ἔπαισδον
ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια, παν-
τες ΕΠΕΙΟΙ.

Locus vexatissimus. Pro vitiosâ
lectione omnium fere Codicum
ἐρειοί (nam pauci non minus
mendosè ἐριοί) alia alii hariolati
sunt, ut ἔλειοι, ἄρειοι, ἀγρεῖοι,
ἀεργοί, ἔριθοι, quorum nullum
mihi verum videtur. Age vero,
videamus, an aliquid eruere que-
amus quod genium Theocriteum
sapiat, et non nimis a Codicum
scripturâ ΕΠΕΙΟΙ distet. Re-
gio, ubi sumus, est Ægyptus;
locus, ipsa Noxia Alexandria,
DOLIS aptissima tellus, ut ait
Propert. III. ix. 13. Vide Eus-
tath. Odys. δ. 83. Cæsar. B. C.
III. 10. Æschylei ἀποφθέγματος
omnes meminerunt, Frag. 309.
ed. Scholef. δεινοὶ πλέκειν τοι
μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Excogitan-
dum igitur aliquod nomen, quod
astutiæ quasi exemplar sit. Jam
vero lectorem minimè fugit, per-
sonas in his mimis fabulantes, de

heroicis et præcipuè de Troicis
rebus grandiloquenti sermocina-
tione garrire amare. Vide v. 61.
eis Τροίαν πειρώμενοι ἦλθον Ἀχα-
ιοί, cf. 110. 137. Omnino ver-
um est, Alexandrinos Poetas res
gestas Ptolemæi Homericis, quo
majorem iis gloriam concilient,
interpolare gaudere. Vide xvii.
118. Nomen igitur *proprium*, et
illud quidem *Homericum*, huic
loco, ut quod maximè conveniret.
Et *plurali* numero et posset esse
et deberet, quemadmodum v. 141,
οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ
Δευκαλίωνες. Jam, ut pro *for-*
tibus viris apud Æschylum, (ut
videtur) a Longino xxiii. 6, lau-
daum, habemus

Ἐξῆλθον Ἐκτορές τε καὶ Σαρπη-
δόνες,

ut Ovid. Trist. III. 7. *Irus*
pro *paupere*, *Cræsus* pro *divite*,

IRUS et est subitò, qui modo CRÆSUS
erat,

ut *Paris* pro *effæminato*, Vir-
gilio IV. 215, qui in Eclog.
VIII. 55, sit *Tityrus Orpheus*,
bis hoc modo loquendi usus
est; ut PHALARIS pro *tyranno*
Senecæ Tranq. Anim. I. 14; ut
Plauto Bacch. 903 ULYSSES pro
callido; ut Ciceroni Fam. IX. 14,
‘habere aliquem in consiliis NES-
TOREM,’ pro *sapiente*; ut Livio

Ἀδίστα Γοργοί, τί γενώμεθα; τοὶ πτολεμισταὶ

XXI. 10. *Hamilcar, Mars alter*
ob *fortitudinem*; et ut (verbis
Bentleii utor ad Lucan. I. 267)
'CATONES, NERONES, CATILINÆ
vocitati sunt qui eos æmulantur;
ut Velleio Paterc. II. 17, 'odio in
Romanos, HANNIBAL,' pro in-
fenso, ubi videnda Ruhnkenii no-
ta; ut Persio III. 79 'ærumnosi
SOLONES' pro *philosophis*; ut Ju-
venali IV. 133, PROMETHEUS pro
artifice; vide eundem X. 54; ut
Martiali VIII. 56, MÆCENATES
pro *literarum fautoribus*, et MA-
RONES pro *poetis*, et sexcenta hu-
jusmodi alia apud probatissimos
quosque scriptores; sic, ut ad
Theocritum revertar, diu est cum
pro vitioso EPEIOI legendum
putavi ΕΠΕΙΟΙ, ut sermo sit de
vafro illo Equi Trojani artifice
ΕΠΕΟ, Divæ prudentissimæ moni-
tis omnia factitante. Nam ἵππον
δουράτεον, Græcos heroas in per-
niciem Trojæ ex alvo ligneâ
pariturum, ΕΠΕΙΟΣ ἐποίησεν σὺν
Αθήνῃ, ut ait Homer. Odyss. XI.
523. Vide et Eur. Troad. 10.
Virgil. II. 15. 254. Quare EPEUS
jure a poetis astutiæ exemplar
et peritiæ est habitus; ut ab
Ovid. Fast. III. 825,

Et licet antiquo manibus collatus
ΕΠΕΟ

Sit prior, iratâ Pallade mancus erit.

Hi igitur ἐξ ἀπάτας κοκροταμένοι
ἄνδρες, de quibus hic loquitur nos-
ter, πάντες sunt ΕΠΕΙΟΙ; unus-
quisque eorum est alter quasi,
'doli fabricator ΕΠΕΥΣ.' Neque
verò prætermittendum, quo ap-
tior sententiæ esse appareat ΕΠΕΙ
persona, eum πυγμαχίῃ (quâ hi
Alexandrini quoque latrones,
nam δαλεῖται sup. 48, proprium
est πυκτῶν, vide XXII. 127) egre-
giè valuisse, id quod testatur
Eustath. p. 1325. 56, p. 1606.
60. Atridarum castris eum lixam
fuisse memorat Theocritus, vel
quicumque est Πελεκυδίου Scrip-
tor: vide Joseph. Scaliger. ad
Varron. L. L. p. 123, Blomfield.
Mus. Crit. II. p. 264. Notan-
dum etiam in Proverbio Di-
ogeniano (Parcem. Gr. p. 187.
ed. Gaisford.) pro Ἐπειοῦ δει-
λότερος Codicem Vaticanum ex-
hibere Ἐπειοῦ δολότητα. De
Epeo, equi Trojani artifice, dum
agimus, non abs re fuerit mo-
nere, ipsum nomen ex re factum
videri, et vocem ἐπειὸς inter Græ-
cum ἵππος et Latinam Equus
quasi mediam intercedere: quod
an alii jam ante animadverterint
nescio.

⁵¹ 'τί γενώμεθα Blomf. Gloss.
ad Æsch. Theb. 144, quem vide.'
J. W.

Ἴπποι τῷ βασιλῆος· ἄνερ φίλε, μή με πατήσης.
 Ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πύρρος· ἴδ' ὡς ἄγριος· κυνοθαρσῆς
 Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
 Ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδοι. 55

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει, Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν·
 Τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη,
 Ἴππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ταμάλιστα δεδοίκω
 Ἐκ παιδός· σπεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιόρει;

ΓΟΡΓΩ.

Ἐξ αὐλᾶς, ὦ μάτερ;

ΓΡΑΥΣ.

Ἐγών, ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρενθεῖν

60

Εὐμαρές;

ΓΡΑΥΣ.

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
 Καλλίστα παιδων, πείρα θὴν πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμὸς ἂν πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἦραν.

⁵³ ἀνέσταχ' Cant.

⁵⁵ ὠνάθην sic Codd. ὠνήμην
 Valcken.: sed vide Lobeck. ad
 Phryn. p. 13.

⁶⁴ καὶ ὡς κ. τ. λ. Plaut. Tri-
 numm. i. ii. 170. sqq.

*Sciunt quid in aurem rex reginae
 dixerit,*

*Sciunt quid Juno fabulata est cum
 Jove,*

*Neque facta neque futura tamen
 illi sciunt.*

Ruperti Juv. Sat. vi. 402. *Hæc*

ΓΟΡΓΩ.

Θάσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅστος ὄμιλος. 65

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θεσπέσιος, Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λαβὲ καὶ τὴν,

Εὐνόα, Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μὴ τὴν πλανηθῆς.

Πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρίξ ἔχει, Εὐνόα, ἀμῶν.

ὦ μοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἦδη

Ἔσχισται, Γοργοῖ. ποττῶ Διός, εἴτι γένοιο 70

Εὐδαίμων, ὦ ἄνθρωπε, φυλάσσεο τῷμπέχονόν μεν.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν, ὅμως δὲ φυλάζομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ἀθρόος ὄχλος·

ὦθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

eadem novit quid toto fiat in orbe.
sq. J. W.

⁶⁸ ἀμῶν Cod. Burn. δμωῆς cum
γρ. ἀμῶν. Sæpissimè permutan-
tur A et Δ, N et H cujus
confusionis hæc lectio exem-
plo sit. Miro errore in Æs-
chyl. Suppl. 227, pro τᾶμπλα-
κήμαθ' ὡς nonnulli libri dant
τᾶπλαενμάβως. Optimè locum
Bionis vitiosum, in corruptissimo
omnium idyllio xv. 14, emen-
davit Scaliger,

οὔτε τις Ἑλλήν
οὔτε Μυκηναίων οὔτ' Ἡλίδος οὔτε
Λακῶνων
μεῖνεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φέρων δισσιν
ἀναν ἄρνα,

λάνθανε δ' ἐκ κώραις Λυκομηδίσι μῶ-
νος Ἀχιλλεύς.

Pro ἄρνα ille Ἄρνα, rectè sine
dubio: in mendoso δισσιναναν
verbum non nomen, ut vulgo con-
jiciunt, latere videtur. Nam quo
pacto quis quid ferret ad Atri-
das, si domi maneret? Legendum
fortasse φέρων δὲ συνάγαγ' Ἄρνα
arma ferens sociorum contulit ar-
mis: tum versu proximo, pro
μῶνος reponendum κῶρος supra
monui ad xi. 67.

⁷³ ὥστε ῥύες Cant. ὥστε vulgo
ante Valck. legebatur. De crebrâ
horum vocabulorum confusione
vid.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Κεῖς ὥρας κῆπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἵης,
 Ἄμμε περιστέλλων· χρηστῷ κῶκτίρμονος ἀνδρός. 75
 Φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ', ὦ δειλὰ τύ, βιάζευ.
 Κάλλιστ' ἐνδοὶ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάζας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὦδε· τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
 Λεπτὰ καὶ ὡς χαριέντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Πότνι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι. 80
 Ποῖοι ζωογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν·
 Ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι·

vid. Schaeff. ad Longum, p. 333,
 p. 460, ad Apollon. Rhod. Tom.
 II. p. 30.' J. W.

⁷⁶ ἄγ' omittit Burn.

⁷⁹ λεπτὰ καὶ ὡς χαριέντα, θεῶν περο-
 νάματα φασεῖς.

Περονάματα, ut vulgo, Cant. et
 sic Canon. Reiskius περ νήματα,
 Ruhnken. θεῶν γε πονάματα,
 Valck. θεῶν νήματα, Codex Medi-
 ceus optimus habet ΠΕΡΝΕΥ-
 ΜΑΤΑ. *Specialis illa nendi vel*
texendi notio cum Dearum numi-
 nis mentione malè, meo quidem
 iudicio, congruit. Vox latioris
 significatonis, qualis esset ἔργα
 θεᾶων desiderari videtur. Huc
 etiam ducit Homericum, quod
 (uti monuit Valcken.) æmulatur
 Theocritus. Locus est Odyss.
 x. 221,

οἷα θεᾶων

λεπτὰ τε καὶ χαριέντα καὶ ἀγλαὰ
 ἔργα πέλονται.

Sic θεῶν δαίδαλμα (si rectè se
 habet) sup. i. 32. Quare, literis
 leviter mutatis, rescribere mallet,
 χερνάματα. De χερνήτης, vide
 Suidam in v. et Schol. Apoll. R.
 i. 972, et quæ dedit Blomfieldius
 ad Æsch. Prom. 922.—His scrip-
 tis ita Hermannum quoque conje-
 cisse ex ejus Opusculis intellexi.

⁸⁰ 'σφε h. l. est αὐτά. Hoc
 vocabulum, apud Atticos certe,
 perraro neutrius generis est vid.
 Matth. Gr. Gr. §. 147, ed. prior.
 qui hujus usus exempla dare
 videtur, sed videtur tantum.
 Conf. Brunck. ad Æsch. Prom.
 v. 9.' J. W.

⁸² ὡς ante ἔτυμ' omittit Burn.

Ἐμψυχ', οὐκ ἐννφαντά· Σοφόν τι χρῆμ' ὠνθρωπος.
 Αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέῳ κατάκειται
 Κλισμῷ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
 Ὁ τριφίλατος Ἄδωνις, ὃ κὴν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Παύσασθ', ὦ δύσταντοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι·
 Τρυγόνες· ἐκκνυισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΓΟΡΓΩ.

Μᾶ, πόθεν ὠνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
 Πασάμενος ἐπίτασσε· Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις; 90
 Ὡς εἰδῆς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 Ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
 Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

⁸³ 'Homo sacra res, Senec. Epist. 95. Vid. Ruhn. ad Terent. Eunuch. II. 2. 17. Conf. infr. v. 145. τὸ χρῆμα σοφώτερον, et Wexii notam ad Soph. Antig. 334. Plat. Ion. p. 534, κοῦφον χρῆμα ποιητής ἐστι· Strabo XIII. p. 617, Σαπφὼ θαυμαστόν τι χρῆμα· σοφόν τοι in h. l. citans scripsit Schol. ad Soph. Antig. 349. Vocabuli πρᾶγμα eodem modo de hominibus usurpati rariora sunt exempla. De hoc utriusque vocis usu vid. Fischer. apud Popponem ad Xenoph. Cyrop. VI. 1. 36, ubi mulier formosa ἄμαχον πρᾶγμα dicitur eodem modo Latine dicas *invicta res, invictum negotium*; vid. Fischer l. c. *Callisthenes quidem vulgare et notum negotium* Cic. ad Quint. Fratr.

II. 13.' J. W.

⁸⁶ ὄσκαν Burn.

⁸⁸ 'Hermogenes περὶ Id. p. 283, hunc ipsum locum respiciens λέξιν σεμνήν esse monet τὴν πλατεῖαν καὶ διογκοῦσαν κατὰ τὴν προφορὰν τὸ στόμα, quo in genere Doricæ vocalæ *ā* primæ debentur partes, ὃ γὰρ Θεόκριτος inquit ἀχθόμενόν τινα πεποίηκε Δωριζούσαις γυναιξὶ διὰ τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν τῷ *ā* τὰ πλεῖστα χρωμέναις· vid. Hemsterhus. Auctar. Emendat. in Hesych. ad v. πλατειαδύοντες; τρύγονες, vid. Mus. Philolog. Cant. Tom. I. p. 612, sqq. ad Soph. Trach. 1062, Hom. Iliad B. 212, ἀμετροεπὴς ἐκολά· J. W.

⁹² ὦ καὶ ὁ βελλεροφόντης Cant. cum vulg. in marg.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Μὴ φύη, Μελιτώδες, ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἶη,
Πλὰν ἐνός· οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξης.

95

ΓΟΡΓΩ.

Σίγα, Πραξινοά, μέλλει τὸν Ἀδωνιν αἰδεῖν
Ἄ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ πολυῖδρις αἰδός,
Ἄτις καὶ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε·
Φθεγξέϊται τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

ΓΥΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.

Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας,

100

⁹⁴ φύη Hermannus, vide XVII.
79. Sic Matthiæ. φύη Buttman-
nus, quæ lectio in Cod. Paris.
optimæ notæ apparet. φυῆ Cant.
Burn. 'φύη Hermannus quod
probabile videtur, φυῆ si bene
Græcum esset, priorem corripere
deberet, vid. infr. ad XVII. 79.'
J. W.

⁹⁵ ἰνός Burn. Canon. μή μοι
κενεὰν ἀπομάξης. Græfius γενεάν,
quod subarrisit Kiesslingio, cui
tamen hic locus videtur in de-
speratis habendus. Vix dubites
quin proverbium aliquod vul-
gare delitescat, cujus sensus sit,
*ne ludas operam, frustra enim
imperium in nos affectas*. Quare
mihi quidem non admodum dis-
plicet vulgata; ubi in ἀπομάξης
suppleri debet μάκτραν, *vas quo
pinsitur farina*, ut Aristoph. Ran.
1159, vel ut Nicandro Theriac.
708. *mortarium*. Haudquaquam
male igitur Scholium Theocriti
Florentinum, μὴ ἄπρακτον ἀποσ-

πογγίσης, '*ne actum agas, ne
vacuum mortarium abstergas*,'—
simili ferè translatione *operam
ludere* dixit Persius v. 138
digito terebrare salinum. For-
tasse tamen scripsit Theocritus
μή μοι κενεὰν ἀποκλάξης, h. e.
*Ne vacuum arcam, in quâ nihil
est quod custodias, obsera; ne
mihi imperes, in quam nullum jus
haves*. 'Vide xv. 33 ἢ ΚΛΑΞ τὰς
μεγάλας πᾶ λάρνακος; 43, τὰν αὐ-
λείαν (*nomine suppresso*) ἈΠΟΚΛΑ-
ΞΟΝ, XVI. 10, ΚΕΝΕΑΣ ἐπὶ πυθμένι
ΧΗΛΩ. 'Vid. Hemsterhus. Auctar.
emendat. in Hesych. Tom II. p.
1598, de Sophocleo versu (cujus
veram lectionem ab Hesychio
servatam nondum deprehende-
runt Sophoclis Editores) ὥς μήτε
κρούσαι, μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν
coll. Brunck. Lexic. Sophocl. s.
v. παρακρούεται.' J. W.

¹⁰⁰ Γολγόν τε Cant. Canon. et
Burn. ex correct: mox Ἐρύκαν
Cant.

Αἰπεινόν τ' Ἐρυκα, χρυσῷ παῖσδοις Ἀφροδίτα,
 Οἷόν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
 Μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον ὦραι,
 Βάρδισται μακάρων, ὦραι φίλαι, ἀλλὰ ποθεῖναι
 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φέροισαι. 105
 Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
 Ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 Ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός·
 Τὴν δὲ χαριζομένα, πολυνύμφε, καὶ πολύναιε,
 Ἀ Βερενικεΐα θυγάτηρ, Ἑλένα εἰκύνια, 110
 Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν.
 Πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
 Πὰρ δ' ἀπαλοὶ κῆποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 Ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα·
 Εἶδατά θ' ὅσσα γυναιῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται, 115
 Ἀνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἄμ' ἀλεῦρῳ,
 Ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
 Πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἔρπετὰ τᾷδε πάρεστι.

¹⁰⁵ βροτοῖσιν αἰεὶ Cant.

¹¹⁰ Βερενικεΐας corrigendum suspicabatur Valck. frustra, vid. Kiessl. coll. meâ notâ infr. xxviii. 9, Τελαμώνιε παῖ Soph. Ajac. 134, ὦ Ετεόκλειοι θύγατρεις θεαί Idyll. xvi. 104. Hujus generis exempla passim apud poetas occurrunt; similia sunt Τυνδαρίς παῖς, Eur. Orest. 1146. 1406, Hecub. 1254. κούρην Ωκεανίνην Hesiod. Theogon. 507. Θεστίας κόρη Eur. Helen. 133. Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης Iliad A. 336. οὐτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λη-

τῶας κόρης Æschyl. Fragm. 159. Schütz. eadem a Callimacho Λητωῖς vocatur Hymn. in Dian. v. 43. Λητωῖας, ibid. v. 83, ab ipso Æschylo Λητογένεια κούρα, S. C. Theb. 133.' J. W.

¹¹² πὰρ μὲν οἱ, ut cæteri quoque, Burn. Cant. Canon. Vide ad xiv. 56.

¹¹⁸ ἔρπειν non Dorico tantum sermone, quod putavisse videtur Valck. ad h. l. p. 399. sq. verum etiam Attico et Ionico, sæpe idem valet quod βαίνειν, ire, incedere, et ἔρπετα dici solent quævis

Χλωραὶ δὲ σκιάδες, μαλακῶ βρίθουσαι ἀνήθω,
 Δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερποτόνονται Ἐρωτες, 120
 Οἰοὶ ἀηδονιδῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων
 Πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὅζον ἀπ' ὅζω.
 ὦ βενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
 Αἰετώ, οἰνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες.
 Πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω, μαλακώτεροι ὕπνω, 125
 Ἄ Μίλατος ἐρεῖ, χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων.
 Ἐστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
 Τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ροδόπαχυς Ἀδωνις,
 Ὀκτωκαίδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.
 Οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ'· ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρὰ. 130
 Νῦν μὲν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτὰς χαιρέτω ἄνδρα.
 Ἀῶθεν δ' ἅμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθροαὶ ἔξω
 Οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὶνι πτύοντα·
 Λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,
 Στήθεσι φαινομένοις, λιγυρὰς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς. 135
 Ἐρπεις, ὦ φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐνθάδε, κῆς Ἀχέροντα,
 Ἀμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος· οὐτ' Ἀγαμέμνων
 Τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,

vis animantia præter volucra.
 Vid. omnino Valck. l. c. et quæ
 scripsi ad Æsch. S. C. Theb. 17.
 ἔρπετὰ καὶ πετεινά etiam Hero-
 dotus conjunxit Lib. I. 140, ubi
 Interpp. ad unum omnes reptilia
 intelligunt, quomodo etiam in
 Theocriti loco vulgo vertebant
 “volatilia et reptilia.” Equidem
 non dubito quin apud Herodo-
 tum quoque ἔρπετῶν nomine
 non reptilia modo verum etiam

bestiæ comprehendantur.—La-
 tine veritas *animantia terrestria,*
atque volucra. J. W.

¹²² πατῶμενοι Burn.

¹²⁶ Supra Μίλατος habet ὁ
 χωρηκος (χωρικός?) Burn.

¹²⁷ δὲ post ἔστρωται, Burn. ut
 Canon. Cant. et alii, deinde γρ.
 τῇδε δ' αὖ ἄλλα, vulgatam quoque
 præbens. An scripserit poeta
 ἔστρώται δὲ κλίνα Ἀδώνιδι?—Vide
 supra ad VIII. 52.

Οὐθ' Ἐκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίτατος εἵκατι παίδων,
 Οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθὼν, 140
 Οὐθ', ὃ ἔτι πρότεροι, Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 Οὐ Πελοπηϊάδαι τε καὶ Ἄργεος ἅκρα Πελασγοί.
 Ἴλαθι νῦν, φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
 Καὶ νῦν ἦνθες, Ἀδωνι, καὶ, ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἤξεις.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, τὸ χρῆμα σοφώτερον ἂ θήλεια. 145
 Ὀλβία, ὅσσα ἴσασι· πανολβία, ὡς γλυκυφωνεῖ.
 Ὥρα ὅμως κῆς οἶκον· ἀνάριστος Διοκλείδας.
 Χώνηρ ὄξος ἅπαν· πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
 Χαῖρε, Ἀδων' ἀγαπατέ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

¹⁴⁵ Vide vers. 83.

¹⁴⁶ γλυκύφωνος Cant. Idem ὀλβιαί (sic) et πανολβιαί, quæ pro variis lectionibus non sunt ha-

bendæ, nam finalis $\bar{\alpha}$ plerumque in Codd. MSS. ea est forma, ut ab $\bar{\alpha}i$ discerni nequeat.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΤΟΥΤΟ τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς Ἱέρωνα τὸν ^α Ἱεροκλέους, τὸν ἔσχατον Σικελίας τύραννον· κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρατηγὸς ^β ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ φθείρας τὰς δυνάμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀναγορευθῆναι· μετὰ δὲ τοῦτον ^δ ἤρξεν Ἱέρων ὁ Γέλωνος. Μηδὲν ^ε οὖν εἰληφῶς παρὰ τοῦ Ἱέρωνος ὁ Θεόκριτος τὸ εἰδύλλιον τοῦτο πεποίηκε, ^δ καὶ Χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν· ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια. Λέγουσι γάρ ^ε αὐτὸν ἔχειν δύο κιβώτια, τὸ μὲν Χαρίτων, τὸ δὲ Διδόντων· ὅτε οὖν τις παρ' αὐτὸν παρεγένετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια· ^ε εὐρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν Χαρίτων κενόν, τὸ δὲ τῶν Διδόντων πλήρες· καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος ἀνεκόπτετο.

^α Ηρακλέους ἔσχ. Colb.

^β Vulgo ὑποδειχθεὶς. Mox malim ἀναγορευθῆναι. Schaefer. ἀποδειχθεὶς in Colb. ἀναδειχθεὶς Coisl. ἀναγορευθῆναι dedi e Colb. Coisl.

^γ add. ἐπ' ὀλίγον Coisl.

^δ δ' Coisl.

^ε Sic in Coisl. διὰ τοῦτο Χάριτας τὸ εἰδύλλιον τοῦτο ἐπέγραψε· περὶ ᾧ καὶ λέγει τὰ Σιμωνίδου κι-

βώτια ἐμφαίνειν. ἔλεγον γὰρ ἐκεῖνον ἔχειν κιβώτια δύο, τὸ μὲν, Χαρίτων, τὸ δὲ, Διδόντων· ὅτε οὖν τις ἔγραψεν αὐτῷ χάριν, καὶ παρεγένετο μισθὸν αἰτῶν, ἐκέλευε τὰ κιβώτια φέρειν, καὶ δεικνύναι τῷ αἰτοῦντι ἀνεφγμένα. εὐρίσκετο οὖν, κ. τ. λ.

^ζ ἐκεῖνον Colb.

^η καὶ δεικνύνειν αὐτὰ ἀνεῳξάντα Colb.

ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΊΕΡΩΝ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ις'.

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κώραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
 Ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
 Μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντι, θεοὺς θεαὶ αἰέδοντι.
 Ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμες.
 Τίς γὰρ τῶν, ὅπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἁῶ, 5
 Ἀμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
 Ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτως ἀποπεμφεῖ;
 Αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
 Πολλὰ με τωθάσδοισαι, ὅτ' ἀλθίαν ὁδὸν ἦνθον.
 Ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλῶ 10
 Ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 Ἐνθ' αὖη σφίσιν ἔδρα, ἐπὰν ἄπρακτοι ἴκωνται.
 Τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ;
 Οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν, ὥς πάρος, ἐσθλοῖς

XVI. ¹ ἴτοι pro αἰεί Cant.

⁴ βροτοὶ οἱ δὲ Gaisfordius qui
 primus αἰείδωμες ex Codicibus de-
 dit. Cæterum hoc carmen non Do-
 ricâ dialecto scriptum sed eâ quæ
 ad communem Epicorum accedit.
 αἰέδοντι Cant. Canon. et Phillipps,
 et βροτοὶ utrobique.

¹² αὖη Codices fere omnes αἰεί
 sed in duobus αὖει in uno αὖην.
 Vide sup. XIII. 67. αὖη cum glossa
 ξηρά Cod. Phil. αὖη quoque bene
 servavit Cant. Cum his Nostri

querimoniis comparari possunt
 quæ eâdem fere in materiâ scrip-
 sit exul illustris Florentinus in
 Cantico xxii, *Le Tre Donne* in-
 scripto:

*Ciascuna par dolente e sbigottita
 Come persona discacciata e stanca;
 Queste così solette
 Venute son come a casa d' amico.
 Dolesi l' una con parole molte,
 En su la man si posa,
 Come succisa rosa.
 L' altra mantiene ascosa
 La faccia lucrimosa
 Discinta e scalza, e sol di se par donna.*

Αἰνεῖσθαι σπεύδοντι· νενίκανται δ' ὑπὸ κερδέων. 15
 Πᾶς δ', ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων, πόθεν αὖξεται ἄθρῃ
 Ἄργυρος· οὐδέ κεν ἰὼν ἀποτρίψας τινὶ δοίῃ·
 Ἄλλ' εὐθὺς μυθεῖται, ἀπωτέρῳ ἢ γόνυ κνήμα·
 Αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν αἰοιδούς·
 Τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὅμηρος· 20
 Οὗτος αἰοιδῶν λῶστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.
 Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὃ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
 Κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις·
 Ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ καὶ τινι δοῦναι αἰοιδῶν·
 Πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
 Ἀνθρώπων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν·
 Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
 Μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλητι νέεσθαι·
 Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας·
 Ὅφρα καὶ εἰν αἶδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 30
 Μηδ' ἀκλεῆς μύρηαι ἐπὶ φυγχρῷ Ἀχέροντος,
 Ὡσεὶ τις μακέλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας,

¹⁹ παῖδ' ὑπὸ Cant.

²⁰ αὐθις ἀκούσαι ἄλλον π. Cod. Paris, ap. Valck. vulg. habet Cant. ex correctione.

²³ ὦδε Cant.

²⁴ αἰοιδῶν ob v. 29, μουσάων ἱερόν· ὑποφήτας improbant Interpretes. αἰτῶν Passov. ἀοζῶν Hermann. Si quid mutandum, pro ΑΟΙΔΩΝ malim ΟΠΑΔΩΝ. In Bion. iv. 3. vulgo legitur ἔχων ἀνέραστον ΟΠΗΔΗΙ ubi nonnulli Codices ΑΕΙΔΗΙ alii ΔΕΙΔΗΙ. Confusio fluxerit ex similitudine Α, Δ et Π ut in MSS. pinguntur. Cum hoc loco conferri po-

test simillimus, Idyll. xvii. 111.

‘ψυχᾶ-δοῦναι Aesch. Pers. 827. ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν ubi minus bene Porsonus ψυχῇ-ἡδονῇ, vide Blomf.' J. W.

³⁰ ὄφρα κε εἰν αἶδαο Cant.

³² Hegesippus apud. Routh. R. S. i. 197, de nepotibus Judæ qui secundum carnem Christi D. N. frater vocabatur, apud Domitianum Imp. reis, μαρτυρίαν τῆς αὐτουργίας τὴν τοῦ σώματος σκληρίαν καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς συνεχοῦς ἐργασίας ἐναποτυποθέντας ἐπὶ τῶν χειρῶν τυλοῦς παριστάντες.

Ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίαν ἀκτῆμονα κλαίων.
 Πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα
 Ἀρμαλιὰν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35
 Πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακὸν
 Μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι·
 Μυρία δ' ἀμπεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον
 Ποιμένες ἔκκριτα μᾶλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
 Ἄλλ' οὐ σφὶν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40
 Θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος,
 Ἀμναστοὶ δέ, τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες,
 Δειλοῖς ἐν νεκέεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 Εἰ μὴ δεινὸς αἰοιδὸς ὁ Κήϊος αἰόλα φωνέων
 βάρβιτον ἐς πολύχορδον, ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς 45
 Ὀπλοτέροις· τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
 Οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
 Τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομώωντας
 Πριαμίδας, ἣ θῆλυν ἀπὸ χροιάς Κύκνον ἔγνω,
 Εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν αἰοιδοί; 50
 Οὐδ' Ὀδυσεύς, ἑκατόν τε καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεῖς

⁸³ εὐχὴν Cod. Reg. Paris. 335,
 ἀχὴν vel εὐχὴν. A. ἀχὴν Codi-
 ces non pauci apud Gaisf. de quā
 voce consule Eustath. Odys. β.
 84, et vide quæ dedit Blom-
 fieldius Æschyl. Agam. 408. δεινὴν
 Canon. Phillipps. et Cant. λινὴν H.

³⁶ 'Σκοπάδαισιν. Vitiosè Codd.
 nonnulli Σκοπάδεσσιν. Simili er-
 rore Ερεχθεΐδεσσιν olim legeba-
 tur in Demosth. p. 531, v. 2,
 ubi vide Schaefer. τανταλίδεσσιν
 Cod. Flor. in Æsch. Agam. 1448.
 Contrariò Νομάδαισιν MSS. non-

nulli in Aristoph. Av. 941. Con-
 fer quæ scripsit Kiessling. ad
 Idyll. XXI. 3. De Aleuadarum,
 Scopadarum, et Creondarum fa-
 miliis Thessaliæ principibus vid.
 Thirlwall, Hist. Græc. Tom. I.
 cap. x. p. 437. Conf. Wessel.
 Herodot. VI. 127. Ruhnken. ad
 Timæum, p. 22. sq.' J. W.

³⁹ Κλεώναις Cant. Canon. Phill.

⁴⁴ Δεινὸς Cant. Canon. κείνος
 Phill. ὁ θεῖος Cod. Reg. Par.
 335.

⁴⁷ σφιν Cant. ut sup. 12. Canon.

Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, αἶδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐνθὼν
 Ζωός, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύνκλωπος,
 Δηναιὸν κλέος ἔσχεν· ἐσιγάθη δ' ὁ συφορβὸς
 Εὖμαιος, καὶ βουσι Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίας 55
 Ἔργον ἔχων, αὐτὸς τε περίσπλαγχνος Λαέρτας,
 Εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς αἰοδαί.
 Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι·
 Χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνοντι θανόντων.
 Ἄλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος, ἐπ' ἄνι κύματα μετρεῖν, 60
 Ὅσος ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἀλὸς ὠθεῖ,
 Ἡ ὕδατι νίξειν θολερὰν ἰοειδέϊ πλίνθον,
 Καὶ φιλοκερδείᾳ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
 Χαιρέτω ὅστις τοῖος· ἀνήριθμος δέ οἱ εἶη
 Ἀργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἡμερος αὐτόν. 65
 Αὐτὰρ ἐγὼν τιμάν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 Πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 Δίξημαι δ' ὧ κεν θνατῶν κεχαρισμένος ἐνθῶ
 Σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθοντι αἰοδοῖς
 Κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος. 70
 Οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανός, οὐδ' ἐνιαυτούς·
 Πολλοὶ κινησεῦντι ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι,
 Ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται αἰοιδῶ,
 Ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας
 Ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἡρίον Ἴλου. 75
 Ἦδη νῦν Φοίνικες, ὑπ' ἀελίῳ δύνοντι
 Οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρόν, ἐρρίγαντι·
 Ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα,

⁵⁴ δ' ἂν ὑφορβὸς Cant.

⁶² καὶ pro ἢ Cant.

⁶³ καὶ φιλοκερδῇ καὶ Cant. cum
vulg. in marg.

⁶⁶ Vide Ciceronem de Amici-

tia xv. xvii.

⁶⁸ δίξημαι δὲ τίνι θνατῶ Cant.
cum v. l. θνατῶν.

⁷⁰ μεγάλου βασιλῆος Cant.

⁷² νικησεῦντι in marg. Cant.

Ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἱτεῖνοισιν·

Ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων, προτέροις ἴσος ἠρώεσσι, 80
Ζώννυται, ἵππεια δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.

Αἱ γὰρ, Ζεῦ κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι Ἀθάνα,

Κώρα θ', ἃ σὺν ματρὶ πολυκλάρων Ἐφυραίων

Εἴλαχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,

Ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι 85

Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας

Τέκνοις ἢδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν·

Ἄστεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις.

Δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλάβήσαντο κατ' ἄκρας.

Ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας· αἱ τ' ἀνάριθμοι 90

Μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι

Ἀμπεδίων βληχοῖντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὐλιν

Ἐρχόμεναι σκνιπαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·

Νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ,

Ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένους, ἐνδοθι δένδρων 95

Ἀχεὶ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι

Λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μὴδ' ὄνομ' εἴη.

Υψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν αἰοιοὶ

Καὶ πόντον Σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος

Ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν. 100

Εἰς μὲν ἐγών, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους

Θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλει Σικελὰν Ἀρέθουσιν

⁹⁴ ἐκτελείοντο κατὰ σπόρον
ὕψοι in marg. Cant.

⁹⁵ ἐνδείος Cant.

⁹⁹ ὅπη Cant.

¹⁰² ἴκοι Canon. Phill. Cant. ut
Codices ferè omnes; duo habent
μέλει, unus εἴκοι, nullus, quod
sciam, μέλοι, quod dedit Valcke-

naerius. Equidem in hâc Codi-
ciem varietate MEAEI, nihil aliud
latere suspicor quam ΜΟΛΟΙ ve-
niat, obveniat, contingat, cujus
glossa fuerit εἴκοι (i. e. ἥκοι) et
ipsum ἥκοι quod dedit Aldus.
Similiter in xx. 41 ab ὄρνις varia
lectio primum αἰετός, deinde αὐ-
τός

Ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
 ὦ Ἐτεόκλειοι θύγατρες θεαί, αἱ Μινύειον
 Ὀρχομενὸν φιλέοισαι, ἀπεχθόμενόν ποκα Θήβαις, 105
 Ἄκκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν· ἐς δὲ καλεύντων
 Θαρσήσας Μοίσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἰκοίμαν,
 Καλλεῖψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατὸν
 Ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰὲ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἶην.

τὸς fluxisse videtur; quam sagaciter detexit Gaisfordius. Possis etiam pro πᾶσιν ἴκοι transpositis literis legere πᾶσι κιοι *Utinam obveniat*: κίοι Hom. II. λ. 705, Od. γ. 347, Æschyl. Supp. 499.

Glossam ἐπέλθοι habet unus e Vaticanis. μέλοι Meineke.

¹⁰⁴ sq. τὸν M. Cant. ἑ Μινύειον—
 ἀπεχθόμενόν ποκα Θήβαις. Conf. Thirlwall. in *Historia Græcâ*, cap. iv. Vol. I. p. 91. sq.' J. W.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

^aΤΟΥΤΟ τὸ εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον γέ-
γραπται· Ἀρατεία δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. Ὁ δὲ Φιλάδελφος
Πτολεμαῖος Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερονίκης ἦν παῖς.
Διὸ καὶ ἀμαρτάνει ὁ Μούνατος, τοὺς χρόνους τοῦ Θεοκρίτου
ἀναβιβάζων εἰς τὸν Φιλοπάτορα, τοσούτου χρόνον μαχόμενος
διαστήματι.

[^a ἐκ τοῦ Ὁρφέως τὸ προοίμιον ἄρατος ἢ εἰσβολή—sic, corruptè Cant.]

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιζ'.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
Ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν αἰοδαῖς·
Ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
Καὶ πύματος, καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.
Ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἀμιθέων ἐγένοντο, 5
Ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον, ἐπιστάμενος καλὰ εἰπῆν,
Ὑμνήσαιμ'· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὕλατόμος ἐνθῶν,
Παπταίνει, παρεόντος ἄδην πόθεν ἄρξεται ἔργω. 10
Τί πρᾶτον καταλεξῶ; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπῆν,
Οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμασαν βασιλῆων.

XVII. ¹⁰ ἔργον Cant. 'Post | verborum est πόθεν ἄρξεται ἔρ-
ᾶδην tolle hypostigmen. Ordo | γω παρεόντος ἄδην.' J. W.

Ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
 Λαγίδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
 Βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι; 15
 Τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
 Ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
 Δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
 Ἐδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτραις.
 Ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα σφιν ταυροφόνιοι 20
 Ἰδρυται, στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
 Ἐνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδασι,
 Χαίρων νίωνῶν περιώσιον νίωνοῖσιν,
 Ὅττι σφέων Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας,
 Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες. 25

¹⁵ Λαγίδας sic Codd. multi apud Gaisf. Verum alii plurimi habent ὁ Λαγίδας ut Cant. Λαγιαῖδας Meineke.—ὁ Λαγίδας Edd. ante Gaisf. ὁ scribis deberi videtur, quibus molestiam fecerit media patronymici contra morem *producta*. Productionem defendas ex Λακρατίδῃ Aristoph. Acharn. 220. πολυχάριδα Lysistrat. 1098 et 1242. πολυθερσίδῃ Odyss. χ. 287, quarum lectionum nulla non manus sive correctorum sive corruptorum experta est. Ceterum in hoc loco legendum suspicari possis Λαγιαῖδας eadem analogiā quā βαττιάδης (Herodot. iv. 202, Catull. Carm. lxxv. 16. Forcellin. Lexic. s. v). Similis licentiæ exemplum in Æneid. ii. 82,

Belidæ nomen Palamedis et inclyta fama,

viros doctos valde torsit, et Brancius quidem in eo loco *Naupliadæ* rescripsit. Alia ejusdem generis dabit Heynii nota, velut *Lycurgiden* apud Ovid. in Ibi. v. 503. Conferendus omnino Kiddius de patronymicis in -ιδης et -ιαδης disserens ad Dawesium, p. 173 = 314. J. W.

¹⁹ 'Juvenal III. 66.

Ite, quibus grata est picta lupa barbara mitrâ. J. W.

²³ 'νίωνῶν.—De Philippi Macedonis stirpe ab Heraclidis ductâ vide Interpp. imprimis Valckenaer. ad Herodot. viii. 137. J. W.

²⁵ θεοὶ pro ἐοὶ Canon. et Cant. De νέποδες vide Bentl. Callim. Frag. lxxvii. cclx. Obiter restitue hanc vocem ἄμωμος. Calli-

Ἀμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας.
 Ἀμφοτέροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 Τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι ἡκεκορημένους ἥδη
 Νέκταρος εὐόδομοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 Τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτραν, 30
 Τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον, κεχαραγμένον ὄζοις.
 Οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρῳ Ἡβας
 Ὅπλα, καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
 Οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
 Ἐπρεπε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35
 Τὰς μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κῶρα
 Κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
 Τῷ οὐπω τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναῖκα,
 Ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἐὰν ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
 Ἥ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεον· ὧδέ κε παισὶ 40
 Θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 Ὅπποτε κεν φιλέων βαῖνη λέχος ἐς φιλεόισας.
 Ἀστόργῳ δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰὲν,
 Ῥηϊδίαι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐποτ' εἰκότα πατρί.

machi Fragmento ccccxlviii,

πάντες ἀφ' Ἡρακλῆος ἐτήτυμον εἰσὶ
 ΚΩΜΟΥ,

ἔσχα δ' ἐν πεδιοῖς οἷ

πόλιν ΙΤΑΔΩΝ ὤκισατε,

de Tarento loquitur; ut metro
 et sensui fiat medicina, legen-
 dum εἰσὶν ἈΜΩΜΟΙ, deinde secun-
 do versu ΙΤΑΔΙΚΩΝ. De κ et μ
 permutatis vide ad xi. 67.

²⁹ δῶμα h. l. cubiculum, δω-
 μάτιον, quod κοιτώνιον interpre-
 tatur Schol. Aristoph. Lysistrat.
 160. Conf. Ecclesiastus. v. 8. J. W.

³⁷ ἐπεμάξατο Cant.

⁴¹⁻² “Ita vir quando amans
 amatæ conjugio potiat, liberis
 suis ex eâ natis confidens (i. e.
 nihil veritus ne ab alio non a
 semet-ipso geniti sint) rem fami-
 liarem omnem committat;” quod
 a Ptolemæo Lagi filio factum,
 si quidem is cum Philadelpho
 quem ex Berenice genuerat reg-
 num suum communicavit. J. W.

⁴² βαῖνεν Canon. Cant.

⁴³ ἀλλοτρίῳ Cant.

⁴⁴ Conf. Doëring ad Catull
 Carm. lxii. 221,

- Κάλλει ἀριστεύοισα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 Σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 Εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν·
 Ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροισ' ἐπὶ νᾶμα κατενθῆν
 Κυνάεον, καὶ στυγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμόντων,
 Ἐς ναὸν κατέθηκας, εἰς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς. 50
 Πᾶσιν δ' ἥπιος ἄδε βροτοῖς μαλακῶς μὲν ἔρωτας
 Προσπνέει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
 Ἀργεῖα κύνανοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα,
 Μισγομένα Τυδῆϊ, τέκες Καλυδώνιον ἄνδρα·
 Ἀλλὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα 55
 Αἰακίδα Πηλῆϊ· σέ δ', αἰχμητὰ Πτολεμαῖε,
 Αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζαλος Βερενίκα.
 Καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλὸν ἔοντα,
 Δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρᾶταν ἴδες αἶω.
 Ἐνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον, 60

*Sit suo similis patri
 Manlio, et facile insciis
 Noscitur ab omnibus,
 Et pudicitiam suæ
 Matris indicet ore.*

Mitscherlich. Horat. Od. iv. 5.
 23. Heins. et Cleric. ad Hesiod.
 Op. et Di. 132, οὐδὲ πατήρ παί-
 δεσσιν ὁμοῖος. Dobræi Adver-
 sar. Tom. II. p. 385. Æschin. p.
 69. 15. H. St. ἐπεύχεται αὐτοῖς
 μήτε γῆν καρπὸν φέρειν μήτε
 γυναικας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν
 εἰκότα, ubi vid. Bremi Tom. II.
 p. 92. Morum similitudo indi-
 catur in Terentii loco Heaut. v. 4.
 17, *Convincas facile ex te natum,
 nam tui similis est probe.* Conf.
 etiam Shakespeare, Much Ado

about Nothing, act I. sc. 1, *Truly
 the lady fathers herself.* J. W.

⁴⁵ ποντνὶ ἀριστεύοισα Cant. sed
 cum vulg. in marg. 'Θεάων α
 πότνα pendere puto, non, ut
 Harlesius, ab ἀριστεύοισα, quæ
 ratio pausam minus auribus
 jucundam facit. Conf. Ὀσία,
 πότνα θεῶν. Eur. Bacch. 351.
 Hom. Hymn. in Cer. v. 118,

ἧ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων.

Blomfield. ad Callimach. Hymn.
 in Dian. v. 255, p. 111.' J. W.

⁴⁸ νᾶμα cum. γρ. νᾶα Cant.

⁵⁵ α δὲ θέτις Cant.

⁵² προσπνέοντι Cant. sed cum
 vulg. in marg.

⁵⁹ ἴδε Cant.

Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν.

Ἄ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καδ' δ' ἄρα πάντων

Νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δὲ πατρὶ ἐοικῶς

Παῖς ἀγαπατὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,

Φᾶ δέ, καθαπτομένα βρέφους χεῖρεσσι φίλαιοιν· 65

Ὀλβιε κῶρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ

Δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἐν δὲ μιᾷ τιμᾷ Τρίοπος καταθεῖο κολώναν,

Ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγυὺς ἐοῦσιν,

Ὅσσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων. 70

Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ

Ἐς τρίς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις·

Ζηνὸς που τόδε σῆμα. Διὶ Κρονίῳνι μέλοντι

Αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔζοχος, ὃν κε φιλάσῃ

Γεινόμενον ταπρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ, 75

Πολλὰς μὲν κρατέει γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας.

Μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν

Λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὁμβρῶ·

Ἄλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς Αἴγυπτος,

⁶⁸ ὄλβιος Cant.

⁶⁸ τρίοπτο Cant. τρίοπτον Canon.

⁷⁰ Ἴσον in marg. Cant.

⁷¹ ὑψοθε κλάγξεν Cant. cum vulg. in marg. κλάγξε φωνᾷ Canon.

⁷⁹ De prosodiâ verbi φύει ta-cent Interpretes, cujus priorem poëtæ perraro producunt. Vocabulum corripunt φύηται, Idyll. viii. 68. φύονται iv. 24, vii. 75. φυνούσης Æsch. S. C. Theb. 517. φύει Sophocl. Fragm. Incert. lxxxii. v. 5. Videndus Maltbyus

Thesaur. Prosod. p. lxxv. Ed. Secund. Primâ tamen productâ reperitur φύεται apud Menandr. Fragm. Incert. xxvii. 4, p. 206. Meinekianæ—φύη supra xv. 94, incerta forma est, et diversi generis. Plura sunt verba in -ύω quorum prosodia apud Theocritum, nisi vitiosæ lectiones sunt, ab usitatâ differt. Vid. ad Idyll. xiv. 35, xxii. 15, xxiii. 44, xxiv. 19. Vocalis υ productæ aliud exemplum est xxi. 46 ποτεφύετο. Et in senario apud

- Νεῖλος ἀναβλύζων διεράν ὅτε βώλακα θρύπτει. 80
 Οὐδέ τις ἄστυα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 Τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδμηνται,
 Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 Δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς.
 Τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει. 85
 Καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμενεται, Ἀρράβιας τε,
 Καὶ Συρίας, Λιβύας τε, κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφύλοισι τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλικεσσι
 Σαμαίνει, Λυκίοις τε, φιλοπτολέμοισι τε Καρσί,
 Καὶ νάσοις Κυκλάδεσιν· ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται 90
 Πόντον ἐπιπλῶντι· θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 Καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
 Πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δὲ οἱ ἀσπιδιώται
 Χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι.
 Ὀλβῳ μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας· 95
 Τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον

apud Schol. Pind. Pyth. VIII. 74.' J. W.

⁸⁰ 'θρύπτει *frangit, confringit*. Conf. Herodot. II. 12, τὴν Αἰγυπτον μελάγγαιόν τε καὶ καταρρηγνυμένην ὥστε εἶουσιν ἰλὺν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίας κατενηγνυμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, ubi mireris barbarum κατερρηγνυμένην ad hunc usque diem Herodoti editiones etiam novissimas maculare.' J. W.

⁸⁴ ἐνδεκάδες vulg. Cant. et sic Meinek. Sed Codd. quatuor ἐννεάδες quemadmodum viderunt legendum Schaeferus et Niebuhr. ius notante Wuestemanno. De

Ptolemæi opibus, vide Interpretes ad Prophetiam Danielis XI. 5.

⁸⁶ 'ἀποτέμενεται *earum partem imperio suo comprehendit*. Conf. Æsch. Suppl. 253, ὀρίζομαι δὲ τήντε Περραιβὼν χθόνα, et quæ ibi notavi.' J. W.

⁸⁸ παμφυλίοισι Cant.

⁸⁹ τε Κάρεσσι Cant.

⁹⁵ καταβεβρίθει Cant. 'καταβεβρίθει *prægravat*. De βρίθειν *deprimere* vid. Blomf. Gloss. Æsch. Theb. v. 138, et quæ scripsi ad Æsch. Pers. 338. ὀλβῳ βρίθειν intransitive dixit Eurip. Troad. v. 220.' J. W.

Πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
 Οὐ γάρ τις δῆϊων πολυκῆτεα Νεῖλον ἐπεμβὰς
 Πεζὸς ἐν ἄλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις·
 Οὐδὲ τις αἰγιαλόνδε θαῶς ἐξάλατο ναὸς 100
 Θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησιν.
 Τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι,
 Ξανθόκομος Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν·
 Ὡς ἐπίπαγχν μέλει πατρῷα πάντα φυλάσσειν,
 Οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ· τὰ δὲ κατεατίζετε αὐτός. 105
 Οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίοιι χρυσός,
 Μυρμάκων ἅτε πλούτος αἰεὶ κέχυται μογεόντων·
 Ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
 Αἰὲν ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι·
 Πολλὸν δὲ ἰφθίμοισι δεδῶρηται βασιλεῦσι, 110
 Πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἐταίροις.
 Οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱερὸν κατ' ἀγῶνας
 Ἴκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδὰν
 Ὡς οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰείδοντι Πτολεμαῖον 115
 Ἄντ' εὐεργεσίας. Τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη
 Ὀλβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 Τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 Ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
 Ἀέρι πα κέκρυνπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος. 120

⁹⁸ 'Nilus beluas marinis vel
 magnitudine vel noxá pares edu-
 cat. Et ex eo quantus sit æsti-
 mari potest quod ingentia anima-
 lia et pabulo sufficienti et ad
 vagandum loco continet. Seneca,
 Naturæ Quæst. Lib. iv. cap. i.
 p. 611. Elzev.' J. W.

quam ξανθόκομος, vid. Elms.
 Bacch. 154. Valck. ad Phœniss.
 120. Monk. ad Alcest. 587.
 Brunck. Soph. Ajac. v. 604.
 J. W.

¹¹⁰ Post hunc versum in Cant.
 inseritur v. 90.

¹²⁰ 'ἀέρι caligine. Odyss. ix.
 144, ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ'

¹⁰³ Ξανθόκομος magis poeticum

Μοῦνος ὄδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κονίη
Στειβόμενος καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη.

Ματρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἷσατο ναῶς·

Ἐν δ' αὐτῶς χρυσῷ περικαλλέας ἥδ' ἐλέφαντι

Ἰδρυσεν πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἄρωγός.

125

Πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄδε μηρία καίει

Μασὶ περιπλομένοισιν, ἐρευνθομένων ἐπὶ βωμῶν,

Αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος· τᾶς οὔτις ἀρείων

Νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ,

Ἐκ θυμῷ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.

130

Ὡδὲ καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,

Οὓς τέκετο κρείοισα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·

Ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρᾳ,

Χεῖρας φοιβήσασα μύροις, ἔτι παρθένος Ἴρις.

Χαῖρ', ὦ ἡναξ Πτολεμαίε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων

135

Μνάσομαι ἀμιθέων· δοκέω δ', ἔπος οὐκ ἀπόβλητον

Φθέγξομαι ἐσσομένοις· ἀρετάν γε μὲν ἐκ Διὸς ἔξεις.

ἦν οὐδὲ σελήνη οὐρανόθεν προὔ-
φαινε, vid. Heyne ad Iliad xvii.
644-649. Iliad. v. 864, οἷα δ' ἐκ
νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ.

Odyss. vii. 140-143. Semel tan-
tum apud Homerum aëra sig-
nificare videtur Iliad xiv. 288.
Vid. Heyne ad Lib. v. 776.' J. W.

¹²¹ θερμὰ κονίη γε Στειβομένα
Cant.

¹²² ἐκμάσσεται *tanquam exem-
plar exprimit sive sequendo re-
præsentat. ἐκμάσσεσθαι est imita-
tione exprimere. Conf. Interpp.
ad Aristoph. Thesmoph. 482—
514 Br. λέων λέων σοι γέγονεν
αὐτ' ἔκμαγμα σόν.* J. W.

¹²⁴ χρυσῷ. *Signa auro illi-
nebant antiqui. Catull. Carm.
LXXXI. 4,*

Inauratâ pallidior statuâ.

Vid. Matthiæ ad Eur. Helen.
262 et VV. DD. ad Aristoph.
Av. 574. ad Æd. R. 188, conf.
supr. x. 33, ubi paulo ante aurea
Galbæ statua fuerat. Tacit. Hist.
i. 36, h. e. ærea auro oblita, ut
Milliarium aureum, ibid. cap.
28. Conf. Forcellini et Schelleri
Lexic. s. v. aureus Herodot. ii.
182, ἀγαλμα ἐπίχρυσον Αθηναίης.
J. W.

¹³⁷ αἰτεῦ Callierg. pro ἔξεις vel
ἔξοις. Vocem omittit Cant.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΟΓΔΟΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΥ
ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΤΟΥΤΟ τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης ἐπιθαλάμιος, καὶ ἐν αὐτῷ τινα εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης. Τῶν δὲ ἐπιθαλαμίων τινα μὲν ἄδεται ἐσπέρας, ἃ λέγεται κατακοιμητικά, ἃ τινα ἕως μέσης νυκτὸς ἄδουσι. Τινὰ δὲ ὄρθρια, ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. Ἄδουσι δὲ τὸν ἐπιθαλάμιον αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἡ φωνὴ μὴ ἑξακούηται, λανθάνη δὲ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν παρθένων φωνῆς. E. Vat. 4. 5. 6. Habet etiam Call. in Scholiis.—(et fere eadem Cant.)

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ἡ.

ἘΝ ποκ' ἄρα Σπάρτα, ξανθότριχι παρ Μενελάω,
Παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι,
Πρόσθε νεογράπτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
Δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν,
Ἀνίκα Τυνδάρεω κατεκλάζατο τὰν ἀγαπατᾶν

5

XVIII. In Cod. Cant. legitur hoc Scholium (vide etiam Scholia Wartoniana) huic idyllio præmissum, ἐν αὐτῷ τινα εἴληπται ἐκ τοῦ νπρώτου Στησιχόρου Ἑλένης τῶν ἐπιθαλαμίων de quibus videndus Blomfieldius Mus. Crit. II. p. 262. ἐν ποκα θήβαις Callim. Lav. Pall. 57.

² θάλλονθ' ὑάκινθῳ κόσμον, et in marg. γρ. θάλλοντα κόσμον ὑάκιν-

θινον Cant. illud quoque Canon. Longus IV. p. 114. ὁρᾷς ὡς ὙΑΚΙΝΘΩ ὁμοίαν τὴν ΚΟΜΗΝ ἔχει.

⁵ κατεκλάζατο quod ex Juntinâ receperunt Editores, in Codice Toletano representatur. κατελ-έξατο cum κατεκλάγετο in marg. quæ lectio in duobus Codd. invenitur apud Gaisfordium, Cant. κατεκλίνετο duo Gaisfordiani. Vide Xenoph. Ephes. I. p. 207 Mist.

ἡγον

Μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός.
 Αἰδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἐν μέλος ἐγκροτέοισαι
 Ποσσὶ περιπλέκτοισ, περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.

Οὕτω δὴ πρῶϊζα κατέδραθες, ὦ φίλε γαμβρέ;

Ἦ ρά τις ἐσσι λίαν βαρυγούνατος; ἦ ρά φίλυπνος; 10

Ἦ ρά πολὺν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ;

Εὐδειν μὲν χρῆζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
 Παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
 Παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἕνας, καὶ ἐς αἰῶ,
 Κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἄδε. 15

Ολβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
 Ἐς Σπάρταν, ὅποι ὅλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.

Μοῦνος ἐν ἀμιθέοις Κρονίδαν Δία πευθερὸν ἐξεῖς.

Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὥχετο χλαῖναν,

Οἷα Ἀχαιῶδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα· 20

Ἦ μέγα τοί κε τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτεν ὁμοῖον.

Ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτὸς

Χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,

Τετράκισ ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία·

Τὰν οὐδ' ἂν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ. 25

Ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,

Πότνια νύξ ἄτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,

ᾧ καὶ ἡ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνεται ἐν αἰμίν.

ἦγον τὴν κόρην μετὰ λαμπάδων καὶ
 ὑμεναίων ἄδοντες, ἐπευφημοῦντες, καὶ
 εἰσάγοντες ΚΑΤΕΚΛΙΝΟΝ, ἣν δὲ αὐτὸς
 ὁ ΘΑΛΑΜΟΣ πεπονημένος—ἐπ' αὐτῇ
 τῇ σκηνῇ ΚΑΤΕΚΛΙΝΑΝ τὴν Ἀνθίαν,
 ΕΠΕΚΛΕΙΣΑΝ τε. Verum videtur
 κατεκλάζατο: vide Heysch. v.
 κατεκλάζετο et sup. xv. 77. Τυν-
 δαρίδα Cant.

¹⁰ φίλε Cant. pro λίαν. φίλος Can.

¹⁴ ἐνάνας Cant.

¹⁹ ἴκετο Cant. in marg.

²¹ τίκτεν Cant. Canon. τίκτει
 tres Codd. ap. Gaisf. unus τίκ-
 τοι.

^{26—28} ἀὼς ἀντέλλοισα, κ. τ. λ.
 Sic, ut vulg. Cant. et Canon.
 Ἄτε ex secundo versu repeten-
 dum in primo: et ὡς non raro
 intelligitur, non exprimitur, vide

Πιείρα μεγάλη ἅτ' ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα,

sup. xv. 88. Aristoph. Plut. v. 295 et Kœn. ad Greg. Cor. cxliii. et Schaefer. ad L. Bosii Ellips. v. ὦς. Sed locus affectus videtur. In primo versu desideratur aliquid, cui Aurora comparetur, et quæ Auroræ cedat, ut in versu sequente Veri cedit Hyems. Jam vero hæc est Nox: quare νύξ minimè sollicitanda. Brevi, in voce πότνια vitium latere videtur; et, ne lectorem diutius morer, equidem pro ΠΟΤΝΙΑ legendum esse censeo ΠΟΤ ΤΙΝ, hoc est, præ Te: ita ut demum sensus sit, Sicut exoriens Aurora prænitet, præ Te, o Nox; sicut Ver candidum, Hyeme recedente, prænitet; ita nobis prænitet Helena. Color orationis in Ποττιν, Νύξ, idem est qui supra II. 79, πολὺ πλέον ἢ τῷ ΣΕΑΑΝΑ, et qui Bion I. 93, πολὺ πλέον ἢ τῷ Διώνᾳ, et qui Virgilio Ecl. viii. 91, quæ nunc ego limine in ipso, TERRA, TIBI, mando. ποττᾶν habet noster Ep. xvii. 9, ποττῶν XI. 1, ποττῶ V. 74, xv. 70. Denique παρὰ ΤΙΝ V. 49. 52. 57. 65.

²⁹ πιείρα μεγάλη—πιείρα μεγάλη Cant. Canon. 'Etiam in hoc versu,' inquit Kiesslingius, 'Interpretes valde dissentiunt.' Quorum dissensiones, si licet, componere, pro virili parte, conemur. Animadvertite, quæso, num arbor

non debeat indicari, quæ, ut horto cyparissus, ita arvo decus sit. Nequeo enim a me impedire ut iis astipuler qui ita sententiam ordinant ἅτε κυπάρισσος μεγάλη πιείρα ἀρούρα ἢ κάπῳ κόσμος. Reclamant enim huic rationi scribendi leges, reclamant etiam tali structuræ Virgilianum Eclog. v. 32 manifeste hinc expressum,

Vitis ut arboribus decori est, ut vitibus uvæ,

Ut gregibus tauri, segetes ut pinguibus arvis,

Tu decus omne tuis.

Jam vero, ut dicam quæ sentio, si de viro loqueretur Poeta, nihil aptius responderet, quam illa Lucani I. 136, frugifero QUERCUS sublimis in agro. Sed de fœmina et quidem de HELENA sermo est, ita ut de procerâ (quod ex ἀνέδραμε quoque liquet) quæ cæteris arboribus emineat, et de speciosâ arbore quæ iis præniteat, cogitandum sit. Quare si quis motus Virgiliano

Fraxinus in sylvis pulcherrima, pinus in hortis,

Populus in fluviis, abies in montibus altis,

ΑΙΓΕΙΡΟΣ pro ΠΙΕΙΡΑ cum Huschkio reponeret, non admodum repugnarem, tantum si αἰγείροι ὕδατο—τρεφέες fluviatiles Hom. Odyss. x. 508, xvii. 208 recte ἀρούρα

arvo

Ἡ κάπῳ κυπάρισσος, ἣ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος, 30
 Ὡδὲ καὶ ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
 Οὔτε τις ἐν τάλάρῳ πανίσδεταί ἔργα τοιαῦτα,
 Οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκνότερον ἄτριον ἰσθῶ
 Κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.
 Οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι, 35

arvo tribuerentur. Quod tamen secus est. Quare ob Homer. II. σ. 541, Odyss. ψ. 311, servatā πειρά ἀρούρα, quod *pingui arvo* interpretatur Virgilius Ecl. III. 100, v. 33, pro ΜΕΓΑΛΑ ΑΤ' legere malim ΕΛΑΤΑ ΑΤ' h. e. *sicut abies*. Homero Odyss. v. 239, ἙΛΑΘΗ οὐρανομηκῆς, Ovidio Met. x. 94 *enodis ABIES*. Plin. N. H. XVI. 19 'ABIES *e cunctis amplissima est, et fœmina etiam prolixior*' (digna igitur quæ Helenæ comparetur) '*materie mollior, arbore rotundior, folio densior atque hilarior in totum*.' Atque ne quis hoc objiciat, ut *Populus in FLUVIIS tantum* pulcherrima, ita *ABIES tantum in MONTIBUS altis*, veniat iterum Plinius XVI. 30, '*Montes et VALLES diligit ABIES, NON NISI in aquosis proveniunt salices, alni, POPULI*.' Cui jungatur Auctor Geoponic. III. 13, p. 256. Needham. δυνατόν ἐν ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΙΣ φντεῦσαι ἐλαίαν καὶ πτελέαν καὶ λεύκην καὶ μελίαν καὶ πῖτνυ καὶ ΕΛΑΘΗΝ. Conjecturam nostram ΕΛΑΤΑ egregiè firmitat Patrum Græcorum disertissi-

mus, Basileius Magnus Hexaëm. Homil. v. cui hic Theocriti locus ob oculos fortasse obversatus fuerit, πάντα, ait ille, ANETPEXE δένδρα, τὰ τε πρὸς μήκιστον ὕψος διανίστασθαι πεφυκότα, ΕΛΑΤΑΙ, κεδροί, ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΙ. Cui accedat ex Italiâ, Basileii æqualis, S. Ambrosius, Hexaëm. III. 'Quid enumerem quanta varietas arborum, quàm patulæ Fagus, quam PROCERÆ ABITES, quam comantes Pinus, quam umbrosæ Ilices.' De hiatu in πειρά ἐλάτα ἄτ' librariorum sollicitos fuisse verisimile est et inde ortam corruptelam. Non dissimilem literarum permutationem habes supra v. 5, ubi pro var. lect. ΚΑΤΕΛΕΞΑΤΟ nonnulli Codices dant ΚΑΤΕΓΕΞΑΤΟ vel ΚΑΤΕΓΛΑΓΕΤΟ. Denique nobis suffragatur Apollonius, eidem arbori Medeam et Jasonem comparans; Dicuntur enim Argon. III. 968.

ἢ ὄρουσιν ἢ μακρησιν ἐειδόμενοι ΕΛΑΤΗΣΙΝ.

³⁴ καλεόντων, ut plerique Codd. Cant. De ᾱ et ε̄ confusis vide ad xv. 7.

Ἄρτεμιν αἰείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
 Ὡς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἱμεροὶ ἐντί.
 ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη·
 Ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
 Ἐρψοῦμες, στεφάνως δρεψέμεναι ἀδὺ πνέοντας, 40
 Πολλὰ τεοῦς, Ἑλένα, μεμναμένοι, ὥς γαλαθηναὶ
 Ἄρνες γεναίμενας οἷος μαστὸν ποθέοισαι.

Πράτα τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο
 Πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον·
 Πράτα δ', ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ 45
 Λασδόμεναι, σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται (ὥς παριῶν τις
 Ἀννείμῃ) Δωριστί· Σέβον μ'· Ἑλένας φυτὸν εἰμί.

Χαίροις, ὦ νύμφα, χαίροις, εὐπένθερε γαμβρέ.
 Λατῷ μὲν δοίῃ, Λατῷ κουροτρόφος, ὕμνιν 50
 Εὐτεκνίαν· Κύπρις δὲ, θεὰ Κύπρις, ἴσον ἔρασθαι
 Ἀλλάλων· Ζεὺς δὲ, Κρονίδας Ζεὺς, ἄφθιτον ὄλβον,
 Ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.
 Εὐδεται' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες,
 Καὶ πόθον· ἔγρεσθαι δὲ πρὸς αῶ μὴ 'πιλάθῃσθε. 55
 Νεύμεθα κάμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοιδὸς
 Ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν.
 Ὑμάν, ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

³⁹ δρόμον vide Callim. Lav. Pall. 23.

⁴¹ τεὰ Cant. Canon.

⁴³ πρᾶται Cant. et v. 45 πραται (sic).

⁴⁷ γράμμα τοῦ Cant.

⁴⁸ ταῦτ' εἰδῆ Cant. Canon.

⁵² δὲ omittit Cant.

⁵³ ἐνθης Cant.

⁵⁵ τι λάθῃσθε Cant. λαθῇσθαι.

Canon.

⁵⁸ ἦμαν Cant.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιθ'.

ΤΟΝ κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
 Κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρῶν
 Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὁ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ' ἐφύση,
 Καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε, καὶ ἄλατο· τᾷ δ' Ἀφροδίτα
 Δεῖξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν 5
 Θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλικά τραύματα ποιεῖ.
 Χὰ μάτηρ γελάσασα, Τὺ δ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
 Χὼ τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλικά ποιεῖς.

XIX. ⁷ Libri plerique præbent τί δ' οὐκ ἴσον—τὶ et τὸ, ut sæpius, confusa sunt ad Mosch. i. 29.

^a χὼ eo quod, quatenus rescripsi pro χῶ. Deinde post

τραύματα levi interpunctione factâ, locum sic intelligo, *Tu vero non simile (θηρίον) es apibus? eo quod parvus es, et quod ad tua (a te inflicta) vulnera spectat, quam magna acis.*

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κ'.

ΕΝΝΕΙΚΑ μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἀδὺν φιλᾶσαι,
 Καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· "Ερρ' ἀπ' ἐμεῖο·
 Βωκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; οὐ μεμάθηκα
 Ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκὰ χεῖλεα θλίβειν.
 Μὴ τύ γὰ μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα, μηδ' ἐν ὀνείροις. 5
 Οἷα βλέπεις, ὅπποῖα λαλεῖς, ὥς ἄγρια παῖσδεις·
 Ὡς τρυφερὸν λαλέεις, ὥς κωτίλα ῥήματα φράσδεις,
 Ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὥς ἀδέα χαίταν.
 Χεῖλέα τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι·
 Καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς. 10
 Τοιαῦδε μυθίσδοισα, τρὶς εἰς ἐὼν ἔπτυνσε κόλπον,
 Καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχές εἶδεν
 Χεῖλεσι μυθίσδοισα, καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα·
 Καὶ πολὺ τῇ μορφῇ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρὸς
 Καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἷμα, 15
 Καὶ χρόα φοινίχθην ὑπὸ τῷ λγος, ὥς ῥόδον ἔρσα.
 Χ' ἂ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν
 Ὅτι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσασθ' ἐταίρα.
 Ποιμένες, εἶπατέ μοι τὸ κρήγυνον· οὐ καλὸς ἐμμί;
 Ἄρά τις ἐξαπίνης με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε; 20
 Καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος,
 Ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὴν δ' ἐπύκαζεν ὑπὴναν·
 Χαῖται δ', οἷα σέλινα, περὶ κροτάφοισι κέχυντο·
 Καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
 Ὅμματά μοι γλανκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας· 25

XX. ¹² συνεχές· vide ad xxviii.

²⁵ Nimis jactabundum videtur
 ΝΟΛΛΟΠ. Prætulerim sane ΜΑΛΛΟΝ
 quod

Τὸ στόμα καὶ πακτῆς γλυκερώτερον· ἐκ στομάτων δὲ
 Ἐρρέέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μελικήρω.
 Ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 Κῆν αὐλῶ λαλέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαυλῶ,
 Καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὄρεα φαντὶ γυναῖκες, 30
 Καὶ πᾶσαί με φιλεῦνθ'· ἅ δ' ἀστρικά οὐκ ἐφίλασεν,
 Ἄλλ', ὅτι βωκόλος ἐμὶ, παρέδραμε· κοῦ ποτ' ἀκούει,
 Ὡς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει·
 Οὐκ ἔγνων δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο Βῶτα,
 Καὶ Φρυγίης ἐνόμεισεν ἐν ὄρεσιν· αὐτὸν Ἄδωνιν 35
 Ἐν δρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βωκόλος; ὃν γε Σελάνα
 Βωκολέοντα φίλασεν· ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μοιοῖσα
 Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε, καὶ εἰς ἓνα παιδὶ κάθευδε.
 Καὶ τύ, Ῥέα, κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τύ, 40
 ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθης;
 Εὐνείκα δὲ μόνον τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
 Ἄ Κυβέλας κρέσσω, καὶ Κύπριδος, ἃ τε Σελάνας.
 Μηκέτι μηδὲ σὺ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν

quod librarii non intelligentes
 recte dici ut μάλλον ἐνδικώτερος
 Æschyl. Theb. 655 ubi vide
 Blomf. et hîc, simili fere pleonas-
 mo, versu 27 γλυκερωτέρα Η με-
 λικήρω, in πολλὸν mutarunt. De
 M et Π permutatis vide ad XII.
 37.

³⁵ ἐν ὄρεσιν αὐτὸν Ἄδωνιν, ele-
 ganter Wassenburgius ἐν ὄρεσι,
 καὶ τον A. sed nec minus elegan-
 ter, ut opinor, Isaacus Vossius οὐ
 τὸν Ἄδωνιν interrogativè ut versu
 mox secuturo Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν;

³⁹ Codices nonnulli, ἐμα, unum
 ἅμα quod verum videtur: de ἐμα
 et ἅμα confusis vide supra ad xv.
 7.

⁴⁴ μήκετι μηδέ σὺ ΚΥΠΡΙ Τὸν ἈΔΕΑ.
 Diu est cum Criticorum optimus
 et doctissimus et nunquam sine
 veneratione nominandus, Isaacus
 Casaubonus, de hoc loco ita scrip-
 sit, 'Κύπρις hic est Eunica, quasi
 diceret, Tu, quæ altera tibi Venus
 videris.' Verissimè sanè, Vir eru-
 ditissime (ut de Hero suâ Lean-
 drus venustè apud Musæum 135,

Μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις, μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις. 45

Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Αθηναίη
μετ' Αθήνην),

sed illud admiror, cur postquam hæc dixisti cætera tacueris. Nonne tibi frigebat illud ἀδέα? Mihi certè, ut quod maximè. Quid enim Veneri cum ἀδέα? Fingunt sanè Ἀδωνιν hic innui. Sed hoc est, quod aiunt, obscurum per obscurius. Sensus est *'Tu qui me spernis, ipsa, utinam, a tuo amasio spernaris! Tu tibi Venus altera videris, Tu, ἃ Κυβέλας μείζων καὶ Κύπριδος ἃ τε Σελάνας. Esto igitur, per me licet, Venus; et cum VENUS sis, spernaris a tuo, —non tam marito (nam Vulcanus is est), quam viro, hoc est, a tuo MARTE. Pro ΑΔΕΑ igitur lege ΑΡΕΑ. Simili loquendi ratione cum Pericles vulgo ab Atheniensibus appellaretur ΖΕΥΣ Ὀλύμπιος, ex analogiæ poëticæ lege sequebatur ut ejus Aspasia a Cratino ἮΡΑ vocaretur; vide Schol. Plat. Menex. p. 407 Cratin. p. 89 ed. Runkel: sic, ut refert*

Apollodorus, vii. p. 25, ὁ μὲν Κῆνξ τὴν γυναῖκα ἔλεγεν HPAN, ἡ δὲ τὸν ἄνδρα ΔΙΑ. Sic Plaut. Casin. ii. iii. 14, *'Eja mea JUNO non decet te esse tam tristem tuo JOVI.*' Aristænet. ii. 13. ἈΡΙΛΑΝΗΝ με καλοῦσι πάντες, σὺ δὲ ΘΗΣΕΥΣ ἐμοί. Neque aliter ipse Theocritus xxvii. 1. ubi Pastor seipsum PARIDEM, dominam vero suam, ut sibi constet, appellat HELENAM. Vide eruditam notam Ruhnkenii ad Vell. Pater. ii. 82. Infinitum erat locus Poetarum congerere ubi Ἄρης καὶ Κύπρις conjunguntur. Vide modo Odyss. θ. 309. Æschyl. Suppl. 650. ed. Scholef. Cic. Att. iv. 16. Lucret. i. 31. Xenoph. Ephes. i. p. 30. Quod ad formam vocis attinet, habes Διομήδεος Sup. i. 114. Ἄρεος Callim Frag. ccccxlix. Ἄρεα Apollon. R. 1024. ΤΟΝ Ἄρεα TUUM Martem reddendum esse manifestum est, articulo pronominis vicem explente, vide i. 110, x. 37, xxi. 65.

Α Λ Ι Ε Ι Σ .

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κα'.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἄ ΠΕΝΙΑ, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
 Ἀντὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὔδειν
 Ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
 Κἂν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψάσῃσι, τὸν ὕπνον
 Αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.

5

Ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κείντο γέροντες,
 Στρωσάμενοι βρῦον αὖτον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 Κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 Κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,

XXI. Ad hoc corruptissimum omnium idyllium, Codicem C, Mediolanensem, eumque, ut credo, unicum, usurpavit D'Orvillius; Vaticanum unum (Vat. xi.) et duos Parisienses (Coislinianum et Regium,) Sanctamandus.

¹ 'Egregie de hâc sententiâ disputavit Casaub. ad Pers. Prolog. 10. *Magister artis, ingenique largitor venter.* J. W.

⁴ ἐπιψάσῃσι. Sic ex Junta et Calliergo hodie vulgatur. Sed vereor ne hæc lectio Librorum MSS. patrocínio destituatur. Vide quæ dicturi sumus ad v. 58. Codices D'Orvilliani et Sanctamandani solœcè ἐπιβησεῖσι (*sic*) vel ἐπιβησέῃσι vel denique ἐπι-

βάσῃσι cum Aldinâ. Mihi quidem legendum videtur ἐπισβέσῃσι, hoc est, *extinguat, dissipet*, hoc sensu, *si quis somno curas suas aliquantulum noctu dissipet, at sollicitudo somnum rumpit*. Vide vers. 27. σβεννύναι, ut in Horatiano II. Od. xi. 17, *DISSIPAT Enius CURAS edaces*. σβέσσαι μένος et similia apud Homerum et alios Poetas reperiuntur II. xvi. 678, xxi. 4. Vide infra xxiii. 26 οὐδέ κε τῷ ΣΒΕΣΣΩ τὸν ἐμὸν χόλον ubi Ald. σβέσω. Potes etiam proxime ad Codices accedere legendo σβήσῃσι quod pro σβέσῃσι usurpari testis est Phrynichus in apparatu p. 16.

Τοὶ κάλαμοι, τᾷγκιστρα, τὰ φυκίοεντά τε λῆδα, 10
 Ὀρμειαί, κύρτοι τε, καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,

¹⁰ τοὶ κάλαμοι τᾷγκιστρα τὰ φυκίοεντά τε λῆδα. Quid lḗda sint neque dixit quisquam neque facile videtur dicturus. Duo Codd. λῆγα; eleganter sane Briggsius δελῆτα, et ex Oppiano Hal. III. 414, 418, patet *fuc*o allectos captari pisces, et sic optimo sane ordine sequuntur primum κάλαμοι, mox ᾄγκιστρα, denique δελῆτα, *escæ*. Simili modo Capito Anthol. I. p. 103, venusto epigrammate,

κάλλος ἄνευ χαρίτων τέρπει μόνον, οὐ
 κατέχει δέ,
 ὡς ἄτερ ᾄγκίστρου νηχόμενον δέ-
 λεαρ.

Sed illud sane dignum est quod nullius non admirationem moveat, in hâc tam curiosâ piscatoriæ supellectilis recensione, unam rem eamque maximi momenti non commemorari. Habemus cymbam, stoream, pileos, nassas, fila, pelles, calamos, hamos. Ubi vero id sine quo hæc omnia nihili essent futura? ubi, inquam, Piscatoribus nostris sunt REMI? Non sic alii Poetæ suos ἄλιεῖς adornabant, ut Philipp. Anthol. I. p. 1. 186,

ΔΟΥΝΑΚΑΣ ἀκροδέτους καὶ τὴν ἀλι-
 νηχέα ΚΩΠΗΝ

γυρῶν τ' ᾄΓΚΙΣΤΡΩΝ λαιμοδακεῖς
 ἀκίδας.

Julianus I. p. 193,

Καμπτομένους ΔΟΝΑΚΑΣ, ΚΩΠΗΝ
 θ' ἄμα, νηὸς ἰμάσθλην,
 γυρῶν τ' ᾄΓΚΙΣΤΡΩΝ καμπυλόεσ-
 σαν ἴτυν.

Idem. p. 194.

ᾄΓΚΙΣΤΡΟΝ, ΚΩΠΗΝ, καὶ ΔΙΝΑ,
 καὶ ΔΟΝΑΚΑΣ

Vides eos *remorum* bene memores, ut sanè par erat: et cùm quatuor integros versus piscatoriis armis enumerandis daret Theocritus, an remorum poterat oblivisci? Non credo. Jam vero φυκίοεντα optime τᾷγκιστρα vocari, ut quæ *fucum* haberent implicitum, in liquido est. Hesych. φυκίοεν, φυκία ἔχον: hinc XI. 14. αἶονος φυκιοέσεως. Quare primum interpunctione sublatâ junge τᾷγκιστρα τὰ φυκίοεντα, deinde ut *remos* quoque in catalogum halieuticum denuo referamus, pro ΤΕ ΛΗΔΑ lege ΤΑ ΠΗΔΑ. Suidas ΠΗΔΟΝ, τὴν ΚΩΠΗΝ. Homer. Odyss. ή. 328. ἀναρρίπτειν ἄλα ΠΗΔΩΙ, ubi videndus Eustathius ita scribens κώπη ἐστὶ ἄρτι ΤΟ ΠΗΔΟΝ. Vide et Schol. Arat. Phœn. 155. Apollon. Rhod. IV. 200. ἐζόμενοι ΠΗΔΟΙΣΙΝ ΕΡΕΣΣΕΤΕ. Denique Π et Λ in Codicibus exarata plurimam habent similitudinem. Verbis utor doctissimi Bastii Palæogr. p. 730. De ā et ē satis dixi ad xv. 7. Cæterum cum

Μήρινθοι, κῶας τε, γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος,
 Νέρθεν τὰς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἴματα, πῖλοι.
 Οὔτος τοῖς ἀλιεύσιν ὁ πᾶς πόνος, οὔτος ὁ πλούτος.
 Οὔδεις δ' οὐ χύτραν εἶχ', οὐ κύνα· πάντα περισσὰ

15

cum his versibus conferri merentur Oppiani Halieutic. III. 71—87; 413—436.

¹² 'κῶας sanissimum puto. Pellem intelligas quā lembi trans-trum sternerant, quam ὑπέρ-σιον dicit Thucydides, et in quā, si opus erat, dormire poterant. Vid. omnino Schol. ad Thucyd. II. 93. Arnold. ibid. et Append. ad ejusdem Thucyd. Vol. II. p. 466, Thirlwall, Hist. Græc. Vol. III. p. 158. not. et ad Æschyl. Agam. 542, σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους—ὑπέρσιόν ἐστι τὸ κῶας ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες. Schol. ad Thucyd. I. c. Pellem illam Thucydidi ὑπέρσιόν Theocrito κῶας dictam, προσκεφάλαιον vocat Hermippus apud Hesych. s. v. πανικτόν. Vid. Blomfield. Gloss. ad Æsch. Pers. v. 402, Append. p. 212. ed. secund. Conf. Aristoph. Equit. 786, κᾶτα καθίζον μαλακῶς ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. Ran. 221, 236.' J. W.

¹⁴ οὔτος τοῖς ἀλιεύσιν ὁ πᾶς πόνος, οὔτος ὁ πλούτος

Pro πόνος Köhler πόρος, benè, vide ad vers. 16.

¹⁵ οὔδεις δ' οὐ χύτραν εἶχ', οὐ κύνα.
 'Versum hunc etiam in initio corruptum esse suspicor. Pro

οὔδεις enim usus οὔδέτερος postulat.' J. W. Οὔδεις pro οὔδέτερος stare nequit, quare, qui hoc diu jam sensit Hermannus Briggsii conjecturam probat,

οὔδος δ' οὐχὶ θύραν εἶχ' οὐ κύνα.

Sed pace viri doctissimi, quare quæso *limen* a cane janitore non custoditum, quasi aliquid notatu dignum, commemorasset poeta? Quare tam de custodiâ laborarent ii quibus nihil esset custodiendum? Deinde κύνα habere etiam *Irus* poterat: et si *venatores* essent vel pastores, non vero ἀλιεῖς, hi nostri boni senes, iis catulo opus fuisset; sed quid *Piscatoribus* cum 'multum laborante *Lyciscâ*?' Neque tamen ἵνα, ut ad hanc alteram lectionem transeamus, quod in textum recepit Kiesslingius, Græcum est, neque si Græcum esset prima syllaba corripì posset, ut Persianæ *heminae*, Sat. I. 129, nos satis docent. His præmissis, jam Codicum lectiones videamus. Pro οὐ κύνα (quod in solo Coisl. reperiri videtur) οὐλίνα^κ Mediol. οὐκίνα Vat. οὐλίνα (sic) Reg. Paris. Quibus excussis, vix opinor dubitabis quin OY KAINAN, hoc est non lectulum,

Πάντ' ἐδόκει τήνας ἄγρας πενία σφιν ἑταίρα.

legendum sit. Habebant Piscatores nostri neque ollam (χύτραν) quo victum coquerent, neque lectulum (κλίναν) quo dormirent. Quid simplicius? quid ad eorum egestatem declarandam aptius? Quod autem ad literarum confusionem spectat, habes ὕνός et ἰνός, ut idem sonantes, a librariis permutatas sup. xv. 95, et ὕ in fine vocis sæpe disparuisse jam supra monuimus I. 96. Id vero *lectum non habere* ita paupertatis proprium, ut fere in proverbium abierit. S. Basileius de Jejunio I. 32, Ἰωάννον ὁ βίος μία νηστεία ἦν, ὅς ΟΥ ΚΛΙΝΗΝ ΕΙΧΕΝ (vides ipsa Theocriti verba) οὐ ΤΡΑΠΕΖΑΝ, et S. Joan. Chrys. in Matth. II. p. 85, ed. Field. οὔτε στέγης ΟΥ ΚΛΙΝΗΣ οὔτε τραπέζης. Sed priora versus verba jam inspicimus. Οὐδεὶς uti jam dixit Hermanus, et ut a fratre meo desideratissimo reperio notatum, vitiosum est. Ne longe abeam, pro ΟΥΔΕΙΣΔ'ΟΥ ΧΥΤΡΑΝ ΕΙΧ'ΟΥ legi mallet ΟΥΔ' ΕΙΧΟΝ ΧΥΤΡΑΝ Οὐ κλίναν· πάντα περισσα. ΕΙΧ' repetitum a scribâ ad regendam vocem κλίναν in textum e margine irrepsisse videtur.

16

πάντα περισσά

παντ' ἐδόκει τήνας ἄγρας πενία σφιν ἑταίρα.

Ita vulg. sine sensu. Sed MSS. torum lectiones expendamus. τήνους Vat. quocum consentiunt Mediol. Paris. et 'ita legendum,' inquit Valcken. 'plerique consentiunt: ἄγρα pro ἄγρας Codices tantum non omnes. Tum pro σφιν ἑταίρα, quod Juntæ ferè soli debetur, multi habent σφᾶς ἑταίρους, nullus omnium, quod sciam, σφιν. Jam vero quid sibi πενία hoc loco velit non video, quæ quidem vox ex sequente versu (nam pro παντᾷ ibi Codd. πενία) in hunc locum intrusa fuisse videtur. Sensus ut opinor, hic est, *Omnia iis videbantur supervacanea præ piscatione et prædâ, quæ eos fecit socios.* Quare pro πενία legerem περὶ, ἃ (creberimâ literarum ν (ν) et ρ permutatione, vid. sup. XI. 67) et pro σφᾶς, ut metro consulatur et sensui, σφ' ἄγ', et servatâ Codicum lectione ἑταίρους, versum ita scriberem

πάντα περισσά

παντ' ἐδόκει τήνους ἄγρας πέρι, ἃ σφ' ἄγ' ἑταίρους.

Sic habet σφε pro αὐτῶ Noster xv. 80, pro ἰποῦς Callim. H. Dian. 80; ἄγε, omisso augmento, ut ἴδον, II. 82, XXII. 100,

ἔχεν,

Οὐδεὶς δ' ἐν μέσσω γείτων, παντᾶ δὲ παρ' αὐτὰν
 Θλιβομένην καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
 Οὐπὼ τὸν μέσατον δρόμον ἄννεν ἄρμα Σελάνας,
 Τοὺς δ' ἀλείεις ἤγειρε φίλος πόνος. ἐκ βλεφάρων δὲ 20
 Ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ᾠδάν.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ.

Ψεύδονται, φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 Τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς.
 Ἦδ' ἄρ' ἐξεῖδον ὀνείρατα, κούδέπω αἴως.
 Μὴ λαθόμεν; τί τὸ χρέμα; χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι; 25

ΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἀσφαλίων, μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 Αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὼν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 Ἀ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιῶτιν.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ.

Ἀρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 Οὐ σε θέλω τῶμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον. 30

ἔχεν, VI. 26, VII. 18, XIV. 21.
 Vide Wellauer. Apollon. II. 1072.
 et ἄγ' ἐταίρους ut Plat. Rep. IX.
 575. D. ἐπεισαγόμενος νέους ἐται-
 ρους et illud ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει
 θεὸς εἰς τὸν ὁμοῖον.

17 παντᾶ δὲ παρ' αὐτὰν
 θλιβομένην καλυβάν τρυφερὸν πρό-
 σέναχε θάλασσα.

Quod si ita fuisset, ut mare
 undequaque tugurium circum-
 strepens allueret, quomodo som-
 num essent capturi, quomodo
 salvi evasuri? Si ΠΑΝΤΑ, undi-
 que, mari tunsum fuisset, illico
 actum fuisset de plexili tugurio,
 retibus, nassis, storeis et omni
 γρύτῃ ἀλιεντικῇ, ut de ipsis καλύ-

βης inquilinis taceam. Sed apage
 errorem, qui sine ullâ Codicum
 auctoritate editiones invasit. Li-
 bri non ΠΑΝΤΑ sed ΠΕΝΙΑ.
 Sed unde casula θλίβεται? Sanè
 a ventis, non a mari; eam 'ἀνι-
 mosi Eurî franguntque feruntque.'
 Quamobrem ut II. 60 in libris
 confusa jam vidimus φλιᾶς, φι-
 λίας, et φλοιᾶς, et apud Apollon.
 Rhod. II. 278, ita in hoc versu a
 librariis permutata arbitror fuisse
 πενία et πνοιᾶ, et pro ΠΕΝΙΑ
 legendum ΠΝΟΙΑΙΔΕ παρ' αὐτὰν
 θλιβομένην καλύβαν, κ. τ. λ. ut
 XXII. 16, ΚΟΠΤΟΜΕΝΗ ΠΝΟ-
 ΙΑΙΣ τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
 Vide Arat. 417.

Ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζεν.
 Οὐ γὰρ νικαζῇ κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 Ἔστιν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 Ἄλλως καὶ σχολή ἐντι· τί γὰρ ποιῇν ἂν ἔχοι τις
 Κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι, μηδὲ καθεύδων 35
 Ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ; τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ.
 Φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγραν τόδ' ἔχειν.

³¹ τῶνείρατα πάντα μερίζεν·
 οὐ γὰρ νικαζῇ κατὰ τὸν νόον·

Sic vulg. sed ὡς γὰρ ἂν εἰκάξῃ
 Scaliger. ex proverbio μάντις δ'
 ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς; sed
 ὡς—et deinde παρ' ᾧ—parum ve-
 nuste, ut mihi quidem videtur,
 junguntur. Mihi potius nova
 sententia in οὗτος inchoare vide-
 tur: Legendum igitur fortasse,

τῶνείρατα πάντα μερίζεν,—
 τοῦναρ ἔν' εἰκάξῃ κατὰ τὸν νόον,

³⁵ μηδὲ καθεύδων
 ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ.

Vix dubitari potest, quin pro
 ἄσμενος, quam lectionem Codices
 ignorant, bene ex Libris restitu-
 erit ἄλλ' ὄνος vir de his litteris
 præclarissimè meritis Boissona-
 dius; neque dubitandum quin
 proverbium hic lateat, quod ἀμη-
 χανίαν et ἀπορίαν exprimat. Jam
 vero, cum pro ῥάμνῳ Codices
 præbeant ῥάμω, ῥάμῳ et ρα-|ω,
 possis fortasse legere δρυμῷ, sed
 aliam conjecturam veriore ducō,
 quam iudicio eruditi lectoris per-
 mittere vellem. Ut loquentis
 miseram conditionem exprimat,

sensus opinor debet esse '*Asinus
 libertatis et subsidii expers.*' Quare
 pro EN PAMΩI reponi mallem
 EN KAMΩI, i. e. in camo, sive
 capistro, quasi asinus capistratus,
 Anglicè muzzled. Hesych. ἐν
 κημῷ, ἐν κουρκούμῳ. Quid sit
 κουρκούμων (ita dictum ob forman
 cucurbitâ non absimilem) abunde
 docent Meursius Gloss. p. 279,
 Du Cange p. 1306, v. *Curcuma*,
 Veget. Art. Vet. II. 31, '*Curcu-
 mam constrictam oportet imponi
 ne depravet dentes et labia.*' Jam
 vero ἐν præpositio hoc sensu
 satis obvia ut Aristænet. I. 19,
 νεός ἐν ἀπαλῇ τῇ ὑπὲρ et Alex-
 andrini, Theocrito familiares,
 solenniter ἘΝ ΚΗΜΩΙ εἶναι di-
 cebant pro *captivum esse*. Tes-
 tes sunt LXXII Interpretes Ezech.
 XIX. 4, ἡγαγον αὐτὸν ἘΝ ΚΗΜΩΙ
 εἰς γῆν Αἰγύπτου, et v. 9, ἔθεντο
 αὐτὸν ἘΝ ΚΗΜΩΙ καὶ ἐν γαλεάγρα,
 ubi variant Latini Interpretes,
 alii in claustrō, alii IN CAMO, alii
 in caveâ reddentes. Qui vim
 metaphoræ capere volunt, vide-
 ant omnino quæ de voce φῖμος
 dis-

ΕΤΑΙΡΩΣ.

Λέγε μοί ποτε νυκτός

"Οψιν, πάντα τεῶ δὲ λέγων μάνυσον ἑταίρω.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ.

Δειλινὸν ὥς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν·

Οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ, 40

Εἰ μέμνη, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ'· εἶδον ἑμαντὸν

Ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεσδόμενος δ' ἐδόκευον

Ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.

Καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις

Πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται, ἰχθύα κηγών. 45

Χῶ μὲν τῷγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα·

Τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον,

disseruit Blomfieldius Æschyl. S. C. Theb. 458, et de κημός ad Ag. 229.

³⁸ Sic vulg. Sed *τά τις ἔσσεο* et deinde δὲ vel καὶ et λέγει Codices; unus λεγων. Mox *μάνυσον* Paris. Reg. *μάνυσον* Coislin. *μάνυσον* Ald. pro quo reposuerim *μάνυσιν*; de *α* et *σι* confusis vide ad xiv. 38. Post "Οψιν sensu et voce paulisper acquiescente, *breve* syllabam aures desiderant. Deinde, lectionibus Codicum inter se collatis, pro ΤΑΤΙΣ ΕΣΣΕΟΔΕΛΕΓΕΙ, hoc divinarem scripsisse Theocritum,

λέγε μοι ποτε νυκτός

ὄψιν, ἅπας, ὅσος εἶδε, λεγεί
μάνυσιν ἑταίρω,

vel ἅπας, ὅσος εἶδε, λέγων μάνυσεν
ἑταίρω si aliorum Codicum lec-

tionem prætuleris. Sensus eodem redit. *Quæcunque quis vidit, cum socio communicat.* Idem fere pro-verbium quod sup. xv. 25.

⁴² ΜΕΜΑΩΤΑ.—*In rupe, studio abreptum, vel gestientem*: hoc, ut mihi videtur, vitiosum. Quid autem vidit? vidit seipsum in rupe stantem, mox vero sessurum (vers. 42). Lege igitur ΒΕΒΑΩΤΑ, quod jam aliis placuit. Homer. Odyss. ε. 130, *περὶ τρόπιος ΒΕΒΑΩΤΑ*. Iliad. ε. 199, *Ἴπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἑμβεβαῶτα* ubi nonnulli Codices hoc ipso errore ἐμμεμαῶτα; "nam β(υ) ita scribitur ut cum μ facile confundatur." Ernest. ad loc. Vide sup. ad v. 109.

⁴³ 'Scripserat opinor ἐκ καλάμων. VALCK.

Τὼ χέρε τεινόμενος περὶ κνώδαλον, εὖρον ἀγῶνα,
 Πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαιροτέροισι σιδάροις.
 Εἰθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος, ἅρ' ἐμὲ νύξεις; 50
 Καὶ νύξη χαλεπῶς· καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.
 Ἦνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον· ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
 Παντᾷ τοι χρυσῷ πεπυκασμένον. εἶχε δὲ δεῖμα,
 Μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλαμένος ἰχθύς,
 Ἦ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτας. 55
 Ἦρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῷγκίστρω ἀπέλυσα,
 Μή ποτε τῷ στόματος τάγκίστρια χρυσὸν ἔχιοιεν,

⁴⁸ Sic vulg. sed Codices τεινόμενον περὶ κλώμενον. Equidem hoc eum dicere arbitror, *Arundo curvata est; manus lineam circumprehenderunt.* Quare pro ΠΕΡΙ ΚΛΩΜΕΝΟΝ, quod sensu vacat, legere malletm ΠΕΡΙ ΚΛΩΣΜ' ΕΛΟΝ. Κλῶσμα est *stamen* vel *filum piscatorium* quod impetu piscis (ver. 7) extantum piscator, omitta arundine, quæ in eò erat ut frangeretur, manibus prehendit; vide vers. 51.

⁴⁹ Pro μὲν Reiskius conjecit κεν. Vere, ut mihi quidem videtur; de structurâ vide Kühner, Gr. Gr. ed. Jelf. § 424. ἢ—

⁵⁰ νύξας Vat. et alii. Eldik. ἡρέμα: quare vix dubium videtur quin legendum sit ἡρέμα νύξα cum Briggsio.

⁵¹ Sic vulg. quod optimè re-
finxit Hermannus in

καὶ νύξας ἐχάλαξα καὶ οὐ φεύγοντος
ἔτεινα,

nam νύξαι et χαλέξας pro νύξη et χαλεπῶς Codices tuentur. Vide Soph. Antig. 715. Eur. Orest. 695. Confer etiam Oppiani Halieut. III. 468—481, 521—527.

⁵² Sic vulg. reclamantibus Viris Doctis, quorum conjecturas vide apud J. A. Jacobsium. Unâ voce ΗΝΥΣΙΔΩΝ Cod. Reg. Paris. τὸν ἄεθλον est *præmium* ut sup. VIII. 13. Deinde hoc sensu *præmio potitus sum* non dicitur ἀνύτω sed ἀνύτομαι. Vide Toup. Addenda ad XVIII. 17, ὡς ANYΣΑΙΟ. Similiter Aristoph. Plut. 196, καὶν τοῦτ' ANYΣΗΤΑΙ. Quare pro ANYΣΙΔΩΝ lege ANYΣΑΜΑΝ: sic XIII. 48 confusa habes a scribis ἈΠΑΛΩΣ et ἈΠΑΛΑΣ. Vide etiam quæ supra diximus de $\bar{\alpha}$ et $\bar{\omega}$ confusis ad v. 109, deinde compara locum simillimum sup. v. 144, ANYΣΑΜΑΝ τὰν ἀμνόν, ἐς οὐρανὸν ὕμνιν ἀλεῖμαι.

Καὶ τὸν μὲν πειστῆρσι κατῆγον ἐπ' ἡπείροιο,

⁵⁸ Sic vulg. ex Juntæ et Calliergi editionibus: sed πιστεύσασα καλάγε (vel καλήγε vel καλῶγε) τὸν ἡπέρατον Codd. Parisienses et idem utraque Aldina, nisi quod ἡπείρατον Satis ex hoc loco liquet opinor Juntam vel potius Juntinæ Editorem Philipppum Pandolphinum, in Theocriti textu refingendo, in dubiis præcipue locis nimium quantum ingenio suo indulsisse; et ut verum fatear, mihi quidem editionis Juntinæ fides adeo suspecta est, ut verrear, ne cum ab aliis et præcipue ab Aldinâ et a Codicibus, quorum notitiam habemus, discordet, non Theocritum sed Marcum potius Musurum legamus. Cujus nostræ opinionis rationes cuivis apparebunt Pandolphini Epistolam, Juntinæ præmissam, paulo diligentius inspicienti. Neque iis facile assentiar qui Juntinam Calliergo innotuisse negant. Nam et Calliergus suam absolvit editionem Romæ, Mensis Januarii die xv. A. S. MDCXVI. suam vero Philippus Junta Florentiæ Mensis Januarii die x. A. S. MDCXV. et cum Juntâ, eoque solo, nimis fideliter conspirat Calliergus, quam ut ab ejus editione nihil hausisse credatur. Restat tantum (si quis hanc sententiam amplecti malit) ut eosdem Codices, qui tamen nusquam jam

apparent, uterque usurpaverit. Quod mihi quidem non admodum fit verisimile. Sed hæc hactenus. Præpostera sane est vulgata lectio. Quid enim? Piscem hamo solvi, et *deinde* in continentem idque *funibus* trahi! Absit ut hæc tam insulsa nostro imputemus! Locum videamus: piscem extulit piscator v. 52, leniter hamo expediit v. 57; quid proximum? nonne domum redierit? nam jurat v. 59, se nunquam posthac mare tentaturum sed domi mansurum, piscis sui Regem. Hinc patet, Piscem nostro Piscatori quasi aureum *θησαυρόν* eumque sacrum (v. 54) esse; et ut *sacrum* thesaurum in *arcâ* condi debere. Jam vero κατελάγητο, κατεγλάγητο et κατεκλάξατο confusa videmus XVIII. 5, et κ et π sæpe in libris permutantur; vide modo Æschyl. Eum. 309, ubi κράκτορες pro πρακτόρες Reg. L. Quare Codicum et Aldinæ vestigiis insistens pro KAI TON MEN ΠΙΣΤΕΥ ΣΑΣΑΚΑΛΑ ΓΕΤΟΝΗΠ ΗΡΑΤΟΝ sic fere legendum suspicor, sed *suspicor* tantum, nam in loco tam ancipiti nihil pro certo affirmaverim, vel KAI TOTE MEN ΚΙΣΤΗΙ ΚΑΤΑΚΛΑΞΑ ΤΟΝ ΕΥΤ' ΑΡΡΗΤΟΝ, h. e. *Et tunc arcâ ego eum conclusi tanquam sacrum*. Κίστη est et *arca* num-

᾽Ωμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
 Ἄλλὰ μένειν ἐπὶ γᾶς, καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύειν. 60
 Ταῦτά με κάξ' ἡγείρε· τὸ δ', ὦ ξένε, λοιπὸν ἔρειδε
 Τὰν γνῶμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ σύ γε μὴ τρέσσης· οὐκ ὥμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθύν
 Χρύσειον ὡς ἴδες εὐρες· ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
 Εἰ δ' ὕπαρ, οὐ κνώσσω, τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις, 65
 Ἐλπίς τῶν ὕπνων· ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν,
 Μὴ σὺ θάνῃς λιμῶ, καὶ τοῖς χρυσοῖσιν ὀνείροις.

mularia et cista mystica, in quâ
 ἄρρητα *arcana* custodiebantur.
 Vide Toup̄ii notam ad xxvi. 7.
 Utramque notionem complecti-
 tur Horat. i. Serm. i. 67, *mihi*
plaudo Ipse domi simul ac num-
mos contemplor in ARCA—v. 71,
et tanquam parcere SACRIS Coge-
ris. De κατέκλαξα vide Valcken.
 Epist. Röver. p. lxii; ἄρρητα
 sunt ΚΙΣΤΑΙΣ φερόμενα μυστή-
 ρια, vide ad Aristoph. Lysist.
 643, et cum ΚΙΣΤΗΙ APPHTON
 KATEKΛΑΞΕ compara Ovidi-
 um Metam. ii. 554,

CLAVSERAT Actæo textâ de vi-
 mine CISTA.

Vel, si lectio πειστήρησι, seu po-
 tius πειστήρι *fune*, retinenda es-
 set, totum versum sic exhiben-
 dum arbitrarer, καὶ τὸν μὲν πεισ-
 τήρι KATHΓΑΓON ΑΙΩΡΗΤON
et piscem fune super humeros
suspensum domum deduxi. Inter-
 pretis vice fungatur Noster Idyll.

xxii. 51. ὑπὲρ νῶτοιο καὶ αὐχένος
 ἠΩΡΕΙΤΟ· Hesych. αἰωρήσας, ἐκκρε-
 μάσας. Vocem αἰωρῆιν fusius trac-
 tat Valcken. Adoniaz. p. 246.
 A. αἰωρητὸς Meleager lxxvii. 5.
 Sed de his iudicent Eruditi.

⁶⁵ Sensus planè est, 'Si vigi-
 lans, non dormiens, hæc ipsa loca
 explorabis, spes est fore ut som-
 nium tuum verum evadat; quære
 igitur piscem non aureum, sed
 carneum, ne fame pereas et *tuis*
aureis somniis. εἰ—οὐ, Bion. v.
 4. sed εἰ με vel εἰ γὰρ με Codd.
 unde fortasse scribendum εἰ γὰρ
 μὴ κνώσσω—Ἐλπίς absolute posi-
 tum ut iv. 42,

ἐλπίδες ἐν ζωῶσιν, ἀνέλπιστοι δὲ
 θανόντες.

τοῖς pro τοι χ. ὁ. emendatio est
 Scaligeri; articulo pro possessivo
 pronomine, *tuis*; vide ad xx. 44.
 de $\overline{\chi}$ et $\sigma\chi$ ($\sigma\chi$) confusis plura
 diximus ad x. 35.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Διόσκουροι κοινῇ ἰάδι. Vat. 9.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβ'.

ὙΜΝΕΟΜΕΣ Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱώ,
 Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πῦξ ἐρεθίζεν,
 Χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμάσιν.
 Ὑμνέομες καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
 Κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὴ ἀδελφούς, 5
 Ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἑόντων,
 Ἴππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὄμιλον,
 Ναῶν θ', αἱ δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα
 Ἄστρα βιαζόμεναι, χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
 Οἱ δέ, σφέων κατὰ πρύμναν αἶσαντες μέγα κῦμα, 10
 Ἡὲ καὶ ἐκ πρῶραθεν, ἥ ὅππα θυμὸς ἐκάστων,
 Ἐς κοίλαν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
 Ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα,
 Εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 Νυκτὸς ἐφερπύσας· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα, 15

XXII. ¹ Ad hoc idyllium, nullam, ut puto, membranam præter Vat. 9, et Regiam Parisiensem contulit Sanctamandus. Mediolanensem et duas Mediceas D'Orvillius quæ tamen conspi-

rabant et ex quibus fere nihil attulit.

¹⁵ Lob. Phryn. p. 283, ἐπιβρίσας pro ἐφερπύσας. 'ἐφερπύσας etiam propter penultimæ quantitatem quæ alibi corripi solet

Κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.

Ἄλλ' ἔμπας ὑμεῖς τε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νᾶας

Αὐτοῖσιν ναύταισιν οἰομένοις θανέεσθαι.

Αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλάνα

Ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20

Ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ

Φάτνη, σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.

Ὡς ἄμφω θνατοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,

Ἰππῆες, καθαρισταί, ἀεθλητῆρες, αἰοιδοί.

Κάστωρ, ἡ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεῖδεν; 25

Ἀμφοτέρω ὑμνέων, Πολυδεύκεα πρῶτον αἰείσω.

Ἡ μὲν ἄρα προφυγούσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας

Ἀργῷ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,

Βέβρυκας εἰσαφίκανε, θεῶν φίλα τέκνα φέροισα·

Ἐνθα μᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ 30

Τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.

Ἐκβάντες δ' ἐπὶ θίνα βαθὺν καὶ ὑπήμενον ἀκτὴν,

Εὐνὰς τ' ἐστόρνυντο, πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.

Κάστρω δ' αἰολόπωλος, ὃ, τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης

Ἀμφω ἐρημάζεσκον, ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων. 35

Παντοίην δ' ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην,

suspicioni obnoxium est. Vid. Maltby. Prosod. p. LXIV.' J. W.

¹⁷ 'ἔμπας Edd. vett. ἔμπας apud Sophoclem pro Ionico ἔμπας primus restituit Brunckius, Ajac. 122, quem sequuntur Lobbeckius, Erfurdcius Hermannus, invitis Codd.' J. W.

¹⁹ De ἀπολήγοντ' vide ad XXVIII. 4.

²² Arat. 905.

³⁶ 'Deleto cum libris quibus-

dam δὲ, conjungendus est cum iis qui præcedunt. Unde facile est, quod fecit Briggsius, etiam in v. 37 genuinam scripturam (εὐρον δ' αἰναον—κραναν) restituere, etiam si eam non conservasset Eustath. ad Dionys. v. 1055. Vide Herm. ad Eur. Ion. v. 117, et meam notam ad Æsch. Suppl. v. 548.—αἰνναος malè Græcum esse videtur, et αἰναος, καλλίναος pemultimam semper

Εὐρον αένναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ. αἱ δ' ὑπένερθεν
 Λάλλαι κρυστάλλῳ ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 Ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δ' ἐπεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι, 40
 Λεῦκαί τε, πλάτανοί τε, καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 Ἀνθεὰ τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 Ὅσος ἕαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε,
 Δεινὸς ἰδεῖν, σκληραῖσι τεθλαγμένος οὔατα πυγμαῖς 45
 Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, καὶ πλατὺ νῶτον,
 Σαρκὶ σιδαρείῃ, σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 Ἐν δὲ μῦες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
 Ἔστασαν, ἥ τε πέτροι ὀλοίτροχοι, οὔτε κυλίνδων
 Χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέζεσε δίναις 50
 Αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ ἀνχένος ἡωρεῖτο
 Ἄκρων δέρμα λέοντος ἐφημμένον ἐκ ποδεώνων.
 Τὸν πρότερος προσέειπεν ἀθλοφόρος Πολυδεύκης.

corripiunt. Vid. Elmsl. ad Eur.
 Med. 813. J. W.

³⁹ λάλλαι *calculi*, Heysch. παρα-
 ποτάμιοι ψῆφοι conjecturâ egre-
 giâ Ruhnkenius pro vitiosâ om-
 nium Codicum lectione ἄλλαι.
 Comparari merentur elegantes
 Ausonii versus Mosell. 61,

*Quam vada lene meant, liquidarum
 et lapsus aquarum*

*Prodit cœrulea dispersas luce figu-
 ras;*

*Quod sulcata levi crispatur arena
 meatu,*

*Inclinata tremunt viridi quod gra-
 mina fundo;*

*Utque sub ingenuis agitatae fontibus
 herbæ*

*Vibrantes patiuntur aquas; LUCET-
 que, lateque*

*CALCULUS, et viridem distinguit gla-
 rea muscum.*

*Haud aliter placidæ subter vada læta
 Mosellæ*

*Detegit admixtos non concolor herba
 LAPILLOS.*

⁴⁵ De auribus Pugilum τεθλαγ-
 μέναις videndus præter alios Hein-
 dorf. Plat. Gorg. 515 D. Protag.
 342 B. Taylor Combe, Brit.
 Mus. Marm. i. fig. 11. C. O.
 Müller. Archaeolog. § 329. 8.

⁴⁹ ἥ τε πέτροι ὀλοίτροχοι. Sic
 Valck. pro ἥ τε πέτροι ὀλοοίτρο-
 χοι Codex unus ap. Gaisf. ἥ τε,
 unus ὀλότροχοι.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Χαῖρε ξειν', ὅστ' ἐσσί. τίνες βροτοί, ὧν ὁδε χῶρος;

ΑΜΥΚΟΣ.

Χαίρω πῶς, ὅτε γ' ἄνδρας ὀρώ, τοὺς μήποτ' ὀπωπα; 55

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Θάρσει· μήτ' ἀδίκους, μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

ΑΜΥΚΟΣ.

Θαρσέω· κούκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἦδ' ὑπερόπτης.

ΑΜΥΚΟΣ.

Τοιόσδ' οἶον ὀράς· τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἰκάνοις. 60

ΑΜΥΚΟΣ.

Μήτε σύ με ξείνιζε· τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Δαιμόνι, οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης.

ΑΜΥΚΟΣ.

Γνώσσαι, εἴ σου δίψος ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Αργυρος, ἢ τίς ὁ μισθός, ἔρεῖς, ᾧ κέν σε π'θοιμεν;

ΑΜΥΚΟΣ.

Εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον, ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65

⁵⁴ 'χαῖρε—χαίρω πῶς; similes | Matthiæ ad Hecub. 424, me ad
in verbo χαίρειν lusus videas | Bacch. 1332.' J. W.
apud Monk. ad Eur. Alcest. 527, |

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Πυγμάχος, ἧ καὶ ποσσὶ θένων σκέλος, ὄμματα δ' ὀρθά;

ΑΜΥΚΟΣ.

Πῦξ διατεινόμενος, σφετέρης μὴ φείδωο τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμούς συνερείσω ἱμάντας;

ΑΜΥΚΟΣ.

Ἐγγὺς ὀράς· οὐ γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

⁶⁶ ὀρθός· Vat. vide de \bar{a} et \bar{o} Confusis v. sup. ad vi. 11, sic vers. 63. δίψα habet Vat. pro δίψος et fortasse rectè, nam, ut ait Blomfieldius Pers. 490, apud Homerum semper legitur δίψα ultimâ brevi nunquam δίψος, quod recentioris est atticismi. Vide etiam ad Choëph. 744.

⁶⁹ ἐγγὺς ὀράς οὐ γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πυκτής.

Sic Junta. γύνις Vat. 9. sed οὐ σὺ με ἄμος vel ἄμος Codd. Mediol. Medic. Par. edd. Ald. Callierg. Monuit Passovius in Lexico vocem falso scribi γύνις vel γύνις vox quippe quæ revera derivetur a γιννός *hinnus*, hoc est ἡμίονος. Vulgo autem ἀνδρόγυνος, μαλακὸς valere videtur. Vide ad Aristoph. Thesm. 143. Sed hæc mihi non satis faciunt. Rogat Pollux 'quocum conflicturus sit?' respondet Amycus. *En tibi! viden' me? Tu tibi pugil esse videris; de tuis cæstibus, si Diis placet, loqueris* (ἐμούς ἱμάντας, v. 68). *Sed ipse pugil cum tuis cæstibus TU MEUS vocaberis.* Et

ut hoc acerbior cum indignatione efferat non ad Pollucem disertè, sed heroico more ad *suum animum*, πρὸς ὃν κρατερόφρονα θυμὸν, stomachabundus et jactabundus loquitur Amycus. Vide Homer. Il. λ. 403, ρ. 90, σ. 5, φ. 53, χ. 98. Quare pro mendosâ Codicum lectione, ΟΥ CY ME ΑΜΟΣ ΚΕΚΛΗΣΕΘ' legendum puto Ω ΘΥΜΕ, ΕΜΟΣ ΚΕΚΛΗΣΕΘ', ο *ANIME MI*, *hic ipse pugil MEUS vocabitur*. Idem quoque more clarè ad Pollucem dicturus ver. 71,

σὸς μὲν ἐγὼ ΣΥ Δ' ΕΜΟΣ ΚΕΚΛΗΣΕΑΙ, εἵκε κρατήσω.

De ἐμός et ἄμος confusis sup. xv. 7. Formulam ὦ ΘΥΜΕ habes Eur. Med. 1049, Aristoph. Acharn. v. Pindar. Ol. II. 89, Donald. Nem. III. 26. Donald. Theognid. 695, 877, 1029. Archiloch. XIV. 1. Cæterum hiatus, in hac versus sede Bucolicis frequentatus, corruptelarum fons uberrimus; vide XIII. 73, v. 90. Buttmann. Arat. 951. Hermann. Orphic. p. 726. inf. vers. 116.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Ἦ καὶ αεθλον ἐτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; 70

ΑΜΥΚΟΣ.

Σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴκε κρατησω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

Ὅρνίχων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

ΑΜΥΚΟΣ.

Εἴτ' οὖν ὀρνίχεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι

Γινόμεθ', οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαιμέσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.

Ἦ ῥ' Ἀμυκος, καὶ κόχλον ἐλὼν μυκάσατο κοῖλον. 75

Οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστῳ,

Κόχλῳ φνυσθέντος, αἰὲ Βέβρυκες κομώωντες.

Ὡς δ' αὐτῷ ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας

Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπείροχος ἐν δαί Κάστῳ.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοεῖαις 80

Χεῖρας, καὶ περὶ γνῖα μακροὺς εἴλιξαν ἱμάντας,

Ἔς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.

Ἐνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,

Ὅππότερος κατὰ νῶτα λάβη φάος ἡέλιοιο,

Ἄλλ' ἰδρὶν μέγαν ἄνδρα παρήλυthes, ᾧ Πολύδευκες · 85

Βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔετο πρόσσω,

Χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον

Τυνδαρίδης ἐπιόντος · ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν,

Σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκῶς 90

Ἔς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαύτεον · ἐκ δ' ἐτέρωθεν

Ἦρωες κρατερόν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,

Δειδιότες, μήπως μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε

Χώρῳ ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.

Ἦτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς 95

Ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδὶς· ἔσχεθε δ' ὄρμῃς
 Παῖδα Ποσειδάωνος, ὑπερφιάλόν περ ἑόντα.
 Ἔστη δὲ πλαγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
 Φοῖνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
 Ὡς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμοὺς τε· 100
 Ὅμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστεινῶτο προσώπων.
 Τὸν μὲν ἄναξ ἐτάραξεν, ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς
 Πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
 Μέσσης ῥινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμὴν,
 Πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πλαγαῖς 105
 Ὑπτίος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη.
 Ἔνθα μάχῃ δριμύεια πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
 Ἀλλάλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
 Ἀνχένος ἀρχαγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' αἰεὶ ἐκ πλαγαῖς 110
 Πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδευκής.
 Σάρκες δ' οἱ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δὲ
 Αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ μᾶσσονα γυνῖα
 Ἀπτόμενος φορέεσκε πόνου, χροίῃ δ' ἔτ', ἀμείνω.
 Πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν, 115

¹⁰² ἐτίνασσε Mediol. Medic. Par.

¹⁰⁴ Vide XII. 24.

¹¹² οἱ vulgo receptum Reiskio debetur: Sed omnes Codices αἱ. Vide ad I. 95. XIV. 56. Et tutius fortasse, juxta eorum auctoritatem, sic locum repraesentare, interpunctione tantum leviter mutatâ, Σάρκες δ'—, αἱ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δὲ αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός, ὁ δ' αἰεὶ μᾶσσονα γυνῖα ἀπτόμενος φορέεσκε πόνου

χροίῃ δ' ἔτ' ἀμείνω, ita ut σάρκες ad utrumque, Amycum et Pollucem, referatur; de quo genere loquendi docte disseruit Valcken. Phoeniss. 1295. Cp. Homer. Odys. XII. 73 οἱ δὲ δύν σκόπελοι,—ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει—τὸν δ' ἕτερον χθαμαλώτερον ὄψει. Vide Forbiger ad Virg. Æn. XII. 161.

¹¹³ πᾶσσονα Ald. Junt. πᾶσσηνα Vat. vide ad XII. 37.

¹¹⁴ κρείως ἢ δέτ' pro χροίῃ δ' ἔτ' A d. vide ad V. 25.

Εἰπέ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα, ἐγὼ δ' ἐτέρων ὑποφήτης
Φθέγξομαι ὅσσ' ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτᾶ.

Ἦτοι ὄγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον,
Σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
Δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς· ἐτέρα δ' ἐπιβαίνων, 120
Δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
Καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·
Ἄλλ' ὄγ' ὑπεξανέδυν κεφαλῇ· στιβαρὰ δ' ἄρα χειρὶ
Πλάξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον, καὶ ἐπέμπεσεν ὦμψ·
Ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος· 125
Λαιῇ δὲ στόμα τύψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
Αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
Μέχρι συνηλοίησε παρήϊα· πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν
Κεῖτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε, νεῖκος ἀπανδῶν,
Ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130
Τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτασθαλον οὐδὲν ἔρεζας,
Ω πύκτα Πολύδευκες· ὅμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
Ὅν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κυκλήσκων,
Μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσσεσθαι.

Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ. σὲ δέ, Κάστορ, αἰίσω, 135
Τυνδαρίδα, ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.

Τὼ μὲν ἀναρπάζαντε δὺν φερέτην Διὸς υἱὸν
Δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· δοιῶ δ' ἄρα τώγε
Ἑσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῷ υἱᾷ Ἀφάρῃος,
Γαμβρῷ μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερός Ἴδας. 140
Ἄλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένον Ἀφάρῃος,
Ἐκ δίφρων ἅμα πάντες ἐπ' ἀλλάλοισιν ὄρουσαν,
Εἰργχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.

¹¹⁶ οἶσθας Meineke sine idonea ratione.

¹²³ ἄλλῃ Codices. λάϊη Junt. et Calliery.

¹²⁹ νεῖκος ex Codd. pro νῖκος restitui.

¹³⁵ ὕμνησ' ὦ φίλ' ἄναξ Codices Mediol. Medic. Paris.

Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' αὔσας·

Δαιμόνιοι, τί μάχης ἰμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145

Ἄλλοτρίαις χαλεποί, γυνναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;

Ἄμιν τοι Δεύκιππος ἐὰς ἔδνωσε θύγατρας

Τάσδε πολὺ προτέροις· ἄμιν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ.

Ἵμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον, ἐπ' ἄλλοτρίοις λεχέεσσι,

Βουσί, καὶ ἡμιόνοισι, καὶ ἄλλοτρίοις κτεάτεσσιν, 150

Ἀνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.

Ἡ μὰν πολλάκις ὕμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν

Αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' εἶπα, καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·

Οὐχ οὕτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε

Μναστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοῖμοι. 155

Πολλά τοι Σπάρτα, πολλὰ δ' ἱππήλατος Ἄλις,

Ἀρκαδία τ' εὐμαλος, Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,

Μεσσήνια τε, καὶ Ἄργος, ἅπασά τε Σισυφίς ἀκτά·

Ἐνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται

Μυρίαι, οὔτε φῦης ἐπιδευέες, οὔτε νόοιο, 160

Τάων εὐμαρὲς ὕμιν ὀπνίειν ἄς κ' ἐθέλητε·

Ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλουντό γε πενθεροὶ εἶναι·

Ἵμμες δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἠρώεσσι,

Καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῷον αἶμα.

Ἀλλά, φίλοι, τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165

Νῶϊ γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζόμεθα πάντες.

Ἴσκον τοιάδε πολλά· τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ὥχετο κῦμα

Πνοὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο· χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.

Σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

Πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170

Εἰ δ' ὑμῖν κραδία πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρῆ

¹⁵³ σταὺς εἶπα Codices; vulgata
ex editione Calliergi fluxit.

v. 212.

¹⁶¹ Ἀν ὀπνίμεν ut πολεμιζέμεν,

¹⁶⁴ ἄμα pro αἶμα Vat. Mediol.
Ald. Vide ad Epigr. xvii. 9.

Νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα λῦσαι,
 Ἰδας μὲν καὶ ὄμαιμος ἐὸς κρατερὸς Πολυδεύκης
 Χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀποσχομένῳ ὑσμίνης·
 Νῶϊ δ' ἐγὼ Κάστωρ τε διακρινώμεθ' Ἀρηϊ, 175
 Ὅπλοτέρῳ γεγαῶτε· γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 Ἀμετέροισι λίπωμεν· ἄλις νέκυσ ἐξ ἐνὸς οἴκου
 Εἰς· ἀτὰρ ὅλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἐταίρους,
 Νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
 Τάσδ' ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νείκος ἀναιρεῖν. 180

Εἶπε· τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θήσειν.
 Τῷ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 Τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον· ὃ δ' εἰς μέσον ἤλυθε Λυγκεὺς,
 Σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρᾶταν·
 Ὡς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροις δὲ λόφῳ ἐπένευον ἔθειραι.
 Ἐγχεσι μὲν πρᾶτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 Ἀλλάλων, εἶπου τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 Ἄλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
 Δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐν ἰτεῖνοισι παγέντα. 190
 Τῷ δ' ἄορ' ἐκ κολεοῦν ἐρυσσαμένῳ, φόνον αὖθις
 Τεῦχον ἐπ' ἀλλάλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 Πολλὰ μὲν εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἐνυζεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεὺς
 Τοιοῦτο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἔκετ' ἀκωκή. 195

¹⁷² αἵματι — ἔχθεα λῦσαι. sic
 vulg. Sed ἔγχεα λῦσαι Codd.
 quod recepit Boissonadius, et
 quod leviter correctum recipi
 debet. Pro ΛΟΥΣΑΙ lege ΔΕΥ-
 ΣΑΙ, *rigare hastas sanguine*. Virg.
 XII. 308 sparso RIGAT ARMA
 CRVORE. Homer. II. ρ'. 51
 ἈΙΜΑΤΙ οἱ ΔΕΥΟΝΤΟ κόμαι.

Qui plura velit, adeat egregiam
 Bentleii notam ad Horat. Carm.
 II. 1. 5 *Arma Nondum expiatis*
tincta cruoribus.

¹⁹⁰ Optimam Reiskii conjectu-
 ram ἐν ἰτεῖνοισι pro ἐνὶ δεινοῖσι
 receperunt Editores; vide sup.
 XVI. 79.

Τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 Φάσγανον ὅξυν φέροντος ὑπεξαναβαῖς ποδὶ Κάστῳ
 Σκαιῷ· ὁ δὲ πλαγεῖς ξίφος ἔκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 Ὠρμάθη ποτὶ σάμα πατρός, ὅθι καρτερός Ἴδας
 Κεκλιμένος θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200

Ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ
 Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἴσω
 Χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὁ δ' εἰς χθόνα κεῖτο νενευκῶς
 Λυγκεύς, κάδδ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρυὺς ἔδραμεν ὕπνος.
 Οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατρώῃ 205
 Παίδων Λαοκώωσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.

Ἦ γὰρ ὅγε στάλαν Ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
 Τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως Μεσσάνιος Ἴδας
 Μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα·
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν 210
 Μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.

Οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ.
 Αὐτοὶ τε κρατέοντε, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.

Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἀμετέροις κλέος ὕμνοις
 Ἐσθλὸν αἰεὶ πέμποιτε· φίλοι δέ γε πάντες αἰοιοὶ 215
 Τυνδαρίδαις, Ἑλένα τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
 Ἴλιον οἳ διέπερσαν, ἀρήγοντες Μενελάῳ,
 Ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χίος αἰοιδὸς,
 Ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς· 220
 Ὑμῖν δ' αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσῶν,
 Οἳ αὐταὶ παρέχουσι, καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 Τοῖα φέρω· γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον αἰοιδή.

ΕΡΑΣΤΗΣ Η ΔΥΣΕΡΩΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κγ'.

ἌΝΗΡ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω,
 Τὰν μορφὰν ἀγαθῷ, τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἔθ' ὁμοίω.
 Μίσει τὸν φιλέοντα, καὶ οὐδὲ ἐν ἅμερον εἶχε·
 Κούκ ἤδη τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἡλίκα τόξα
 Χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παῖδια βάλλει, 5
 Πάντα δὲ κῆν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρήs.
 Οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρνυμα
 Χείλεος, οὐκ ὄσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥοδόμαλον,
 Οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα.
 Οἷα δὲ θῆρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς, 10
 Οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῷ
 Χείλεα, καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον, εἶχεν ἀνάγκαν·
 Τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· φεῦγε δ' ἀπὸ χρώs
 Ὑβριν τᾷs ὀργᾷs περικείμενος, ἀλλὰ καὶ οὕτως

XXIII. ¹ In Theocritum is admodum esset iniquus qui hoc carmen ab eo scribi potuisse existimaret. Obiter moneo, quod neminem ferè fugit, posteriora hæc idyllia in paucissimis Theocriti Codicibus inveniri. Unicum tantum Vaticanum et duos Parisienses in hoc idyllio, is qui in decem prioribus idylliis viginti fere Codices nactus est, contulit Sanctamandus, nec duobus plures, Mediolanenses, recentes eos, evolvisse videtur D'Orvillius.

⁶ πάντα δὲ κῆν Vulg. sententia apertè manca est; verbis ut nunc sunt constitutis, ἀτειρήs ad Ἔρωτα referri debet contra mentem Poëtæ. Quare pro Πάντα ΔΕ ΚΗΝ, lege Πάντα Δ' ΕΗΝ—ἐήν, i. e. erat, ut sup. xvii. 13. xxv. 218.

¹³ φεῦγε δ' ἀπὸ χρώs
 ὕβριν ΤΑΣ ΟΡΓΑΣ ΠΕΡΙΚΕΙ-
 ΜΕΝΟΣ.

Sententia poetæ, quicunque demum is fuerit, hæc fuisse videtur, *Color fugit ejus insolentiam*. Hæc hactenus; sed quid de cæteris faciamus? Quantum quidem

con-

Ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς. 15

Λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαν φλόγα τᾶς Κυθερείας,
Ἄλλ' ἐνθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
Καὶ κύσε τὰν φλιάν· οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν·

Ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
Λαῖνε παῖ, καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦνθον 20

Λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκ ἔτι γὰρ σε,
Κῶρ, ἐθέλω λυπῆν κεχολωμένον· ἀλλὰ βαδίζω

Ἐνθα τύ μεν κατέκρινας· ὅπῃ λόγος ἦμεν ἀταρπόν
Ξυνὸν τοῖσιν ἐρώσι, τὸ φάρμακον ἔνθα, τὸ λᾶθος·

conjecturā assequi valeo, hoc voluerit, *color fugit insolentiam et iram ejus ob amorem* τοῦ αἵτου. Quare legendum esse arbitror ὕβριν, ΤΑΣ ΣΤΟΡΙΑΣ ΠΕΡΛ ΚΑΙ ΜΕΝΟΣ, hoc sensu, *color fugit ejus insolentiam et iram ob amorem*; nam amorem respuebat stomachabundus; de ε̄ et ā confusis vide sup. xv. 7, cætera deinde ita cum Brunckio constituenda,

ἀλλὰ καὶ οὕτως

Ἦν καλός, ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.

Quamvis enim sit verissimum, ΣΤΟΡΓΗΝ *naturalem* ferè *pietatis et amoris affectum* significare, tamen non raro Poetis Alexandrinis pro *quovis amore* adhibetur. Hoc ipso idyllio v. 63, ΣΤΕΡΓΕΤΕ Δ' ὕμμες αἵται, eodem sensu Moschus vi. 8, ΣΤΕΡΓΕΤΕ τοὺς φιλέοντας, Noster supra ii. 112, ΑΣΤΟΡΓΟΣ, cf. xiv. 50, ἈΠΟΣΤΕΡΞΑΙΜΙ. Sen-

tentiam in versu 15 eandem vides, quam in Pauli Silentiarii Epigrammate Anthol. i. 162,

ΥΒΡΙΣ ἔρωτας ἔλυσε· μάτην ὕδε μῦθος ἀλάται·

ΥΒΡΙΣ ἐμὴν ΕΡΕΘΕΙ μᾶλλον ἐρωμανίην,

et Aristænet. i. , βλοσυρὰ ἥρυνθρίασε μετ' ΟΡΓΗΣ, καὶ γέγονε τὸ πρόσωπον θυμουμένη ΚΑΛΛΙΟΝ.

¹⁶ Elegantem Eldikii conjecturam ἤνεικε τόσαν φλόγα τᾶς Κυθερείας pro ἔνικαι τοσαυ φαοτατος, uti corruptissimè locum exhibent Libri MSS. meritò receperunt Editores: simili figura Alciphro iii. 67: οὕτως ἐξεκαύθην εἰς ἔρωτα, ἀλλὰ καταλεύσατε με πρὶν ἢ ΠΙΘΗΝΑΙ τοῖς πόθοις: ubi obiter corrigendum ΠΡΗΣΘΗΝΑΙ *flagrare, uri Amore*.

²⁴ Nonnulli Λάθας, quod fortasse verum; vide Virg. vi. 714. Interea interpunctionem vulgatam leviter mutavi. Vide, si libet est, Kiesslingii notam.

Ἄλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
 Οὐδέ κε τῷ σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον· ἄρτι δὲ χαίρειν
 Τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι· οἶδα τὸ μέλλον·
 Καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστί, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
 Καὶ τὸ ἴον καλὸν ἐστὶν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ·
 Λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτει· 30
 Ἄ δὲ χιὼν λευκά, καὶ τάκεται, ἀνίκα παχθῇ·

³¹ ἃ δὲ χιὼν λευκά καὶ τάκεται ἀνίκα
 παχθῇ.

‘Παχθῇ suspectum est tum quia aoristi conjunctivus parum sententiae convenit, tum etiam quia aoristus hujus verbi passivus ἐπαγήν est (supr. xxii. 190) non ἐπήχθην. Hujus certè formæ exemplum nusquam reperire potui. Si hæc forma usquam occurrat, non displiceat ἀνικ’ ἐπάχθη. Herodian. viii. 4, τὰς δι’ ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιὼνας λύουσα ἢ τοῦ ἔτους ὥρα.’ J. W. Pro ΠΑΧΘΗ, quod non uno nomine vitiosum est, rescribendum fortasse ΘΑΛΠΗ h. e. *cum sol eam calefaciat*, vel intransitive *cum nix calefiat*, ut Soph. Ant. 415. Hujusce correctionis hæc est ratio; Literæ χ̄ et λ̄ sæpe permutatæ sunt a librariis; sic pro Ιναχίης Mosch. ii. 51 omnes libri εἰναιλῆς, supra v. 145, pro κερουχίδες tres MSS. Sanctamandi κερουλίδες, pro ἀπελύετο, vii. 147 duo ἀπεχύετο, pro αὐλείαν, xv. 43, Cod. Cant. αὐχέαν.

Hinc a ΘΑΛΠΗ habemus ΘΑΧ-ΠΗ unde transpositis literis vulgata mendosè ΠΑΧΘΗ. Θάλπω de solis calore vocem esse κυρίαν norunt omnes. Dixi literas λ et χ sæpe a librariis perperam permutari, cujus rei causa non obscura est; literæ enim λ ductus tantum perexiguus deest, quominus χ fiat. Hac observatione freti non invenusto Antipatri Epigrammati in Anthologiâ i. p. 306, Jacobs. nitorem pristinum restituemus; quod sic vulgo legitur, versu secundo misere claudicante,

εἰ καὶ βαιὺς ὁ τύμβος, ὁδοιπόρε, μὴ
 με παρέλθης,
 ἀλλὰ ΚΑΤΑ ΣΤΙΧΑΣ ἴσα θεοῖσι
 σέβου,
 τὸν γὰρ Πιέρισιν τιμώμενον ἔξοχα
 Μοῖσαις
 Ποιητὴν ἐπέων θεῖον Ὅμηρον ἔχω·

Homeri tumulus in rupe *marinâ* situs est, unde Paulus Silentiarius, *ibid.* p. 306,

ἐνθαδὲ Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα θεῖον
 Ὅμηρον
 κλεινὸς ἐπ’ ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει
 σκοπέλῳ.

Hoc igitur dicere voluit Antipater

Καὶ κάλλος καλὸν ἐστὶ τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
 Ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὸ φιλάσεις,
 Ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
 Ἀλλὰ τὺ, παῖ, κὰν τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον· 35
 Ὅπποταν ἐξενθὼν ἡρτημένον ἐν προθύροισι
 Τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μὴ με παρένθῃς·
 Στᾶθι δέ, καὶ βραχὺ κλαῦσον· ἐπισπείσας δέ τὸ δάκρυ
 Λῦσον τῷ σχοίνῳ με, καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
 Εἴματα, καὶ κρύνῃς με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον, 40
 Κὰν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα, μὴ με φοβαθῇς·
 Οὐ δύναμαι ζῆν, εἴγε διαλλάξας με φιλάσεις·
 Χῶμα δέ μοι κοίλανον, ὃ μεν κρύνει τὸν ἔρωτα.
 Κὰν ἀπίης, τόδε μοι τρίς ἐπάῦσον, ὦ φίλε, κεῖσαι·
 Ἦν δέ γε λῆς, καὶ τοῦτο, Καλὸς δέ μοι ὦλεθ' ἐταῖρος. 45
 Γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω·

pater, Viator, ne tumultum hunc
 præternaviges, sed cursu paulis-
 per retento, h. e. contrahens vela,
 inhibensque remos, venerare; pro
 ΚΑΤΑ ΣΤΙΧΑΣ igitur, lege unâ
 voce, ΚΑΤΑΣΤΕΙΛΑΣ ratem re-
 tinens. De ἰ et ἑ confusis plura
 ad XXIII. 46. Quod ad senten-
 tiam spectat, compara Incert.
 Anthol. I. p. 387,

παῦσαι νηὸς ἐρετμὰ, καὶ ἔμβολα,
 τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ.

⁴² οὐ δύναμαι ζῆν εἴγε διαλλάξας με
 φιλάσεις.

ζῆν (quod cæteri omnes igno-
 rant) Calli ergo debetur: δύναμαι
 εἶν σε Aldi editio prior, δ. εἶ σε
 secunda. ζῆ εἴστε Vat. tum inter
 διαλλάξας et διαλλάξεις, et φιλά-
 σας, φιλάσσας, et φιλάσης variant

Codices. Nullus quod sciam
 φιλάσεις. Fortasse scribendum,
 οὐδ' ὀνομάξαιμ', ἦν σε διαλλάξας με
 φιλάσης. Ne id significem quidem,
 non te prodam, si tu ultro mutato
 affectu me φιλάσεις. De ἂν omissâ
 vide II. 33.

⁴⁴ ἐπάῦσον φίλε, Græfius.—^ω
 sæpe ante vocativos irrepsit, vid.
 Elms. ad Eur. Bacch. 1365.
 ἐπάῦσον —, De correptione pe-
 nultimæ vid. Maltby Prosod.
 p. LXIV. J. W.

⁴⁶ Vulgo τὸ σοῖς στίχοισι χα-
 ράξω. Inter alia quæ ad ean-
 dem rem declarandam excitari
 possent testimonia, uti XXII. 39,
 hic versus argumento sit, vitia
 in his carminibus inesse multa

ΤΟΥΤΟΝ ΕΡΩΣ ΕΚΤΕΙΝΕΝ, 'ΟΔΟΙΠΟΡΕ · ΜΗ
ΠΑΡΟΔΕΥΣΗΣ
ΑΛΛΑ ΣΤΑΣ ΤΟΔΕ ΛΕΞΟΝ, ΑΠΗΝΕΑ ΕΙΧΕΝ
ΕΤΑΙΡΟΝ.

ἽΩδ' εἰπὼν λίθον εἶλεν· ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
Ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον, ἦπτεν ἀπ' αὐτῶν 50
Τὰν λεπτὰν σχοινῖδα· βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ·
Τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
Νεκρός. ὁ δ' αὐτ' ὥϊξε θύρας, καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
Αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἡρτημένον· οὐδ' ἐλυγίχθη
Τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ 55

omnibus qui nobis innotuerunt
Codicibus Manuscriptis antiqui-
ora; id quod jam monuit Valck-
enaerius. Quis enim non videat,
utī nos docuerunt Porsonus et
Schaeferus, pro σοι στίχοισι le-
gendum esse σοῖς τοίχοισι *tuis*
parietibus? In Notis MSS, quæ
in Bibliothecâ Collegii SS. et
Indiv. Trin. Cantabrigiæ asser-
vantur, scripsit Bentleius ad
Hesych. βάθος, στίχος—'an τοί-
χος?' Sic pro ΕΠΙΔΕΙΞΟΝ ΤΙΧΟΥΣ
πρὸς τὸν ΙΑΙΣΟΝ βαδίσαιμεν in
Frontini Epistolâ VII. p. 398, ed.
Francf. reponendum est ΕΙ' ΕΞΟΝ
ΤΕΙΧΟΥΣ πρὸς τὸν ἸΑΙΣΣΟΝ βαδί-
σαιμεν. Nempe, σοι στίχοισι et
σοῖς τοίχοισι eodem ferè sono a
recentioribus Græcis effereban-
tur. Idem de τίχους et τέχους
verum est. *Paulatim* ait S. Hie-
ronymus in Michæam. cap. VI,
'librariorum errore factum est ut
σχῶνοι, i. e. funes, pro σχίνοις, hoc

est *lentiscis*, *legerentur*.' Quas
ipsas voces habes confusas a li-
brariis supra Idyll. v. 129, VII. 13.

⁵⁵ 'νέον pro τοῦ νέου mortem
juvenis Kiessling. conf. me ad
Eur. Med. 48, νέα γὰρ φροντὶς
οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. Æsch. Choeph.
746, νέα δε νηδὺς αὐταρκῆς τεκνων.
Eumenid. 822. Pers. 750, νέω
θράσει. 768, νέα φρονεῖ. Sed in
hoc loco parum placet hæc
interpretatio. Conferas potius
Æsch. Eumenid. 195, αἵματος
δέκτωρ νέον. Ibid. 339, μαυροῦ-
μεν ὑφ' αἵματος νέον, me ad Æsch.
Suppl. 337, πόλεμον αἶρεσθαι νέον,
et ad Choeph. 164. In hujus
modi locis νέος, quod proprie
est *novus*, *insperatus*, *præter opi-
nionem accidens*, per euphem-
ismum quendam pro νεόκοτος
insolens, *præter modum tristis*,
positum videtur. Vide Monk.
ad Eur. Hippolyt. 860, Markl.
ad Eur. Suppl. 1032 (1042),

Schneider

Εἶματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά· βαῖνε δ' ἐς ἄθλως
 Γυμναστῶν, καὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 Καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δὲ
 Ἴστατ' ἐπὶ κρηπιδὸς Ἔρω, ὑδάτων ἐφύπερθεν.
 Ἄλατο καὶ τῷ γαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον·
 Νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά.

60

Χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 Στέργετε δ' ὕμεις αἷται· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

Schneider ad Æsch. Theb. 345.
 J. W.

⁵⁷ An ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ, καὶ ΘΗ-
 ΔΕ *hâc ipsâ viâ?* De Gymnasio
 sup. II. 80, Heysch. τῇδε ἐνταῦθα,
 quo sensu habet Noster sæpius
 II. 101, IV. 67, V. 32, V. 57, V.
 118, VIII. 40. Eurip. Orest. 871.
 In eo erat feritas, quod quâ pro-

fectione mortuum aspexit, eâ gym-
 nasia solita et balineas petiit.

⁶¹ Pro vulg. αἶμα ex Codice
 uno et ed. Ald. quæ habent ἄμα,
 feliciter Sanctamandus eruit νᾶμα
 quod nuperi Editores merito ad-
 sciverunt. Vide XIII. 59.

⁶³ αἷται debetur Casaubono.
 Codd. αἷτας vel εὐήτες.

ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κδ'.

ἩΡΑΚΛΕΑ δεκάμηνον ἔοντά ποχ' ἅ Μιδεῶτις

Ἀλκμήνα, καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,

Ἀμφοτέρως λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,

Χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου

Ἀμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.

5

Ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·

Εὐδετ' ἐμὰ βρέφεια γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,

Εὐδετ' ἐμὰ ψυχὰ, δὴ ἀδελφεῶ, εὔσοι τέκνα,

Ὅλβιοι εὐνάζοισθε, καὶ ὄλβιοι αὖ ἴκοισθε.

Ὡς φαιμένα δῖνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος. 10

Ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύνειν ἄρκτος

Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον·

Τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύν πολυμήχανος Ἥρη

Κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας

Ὠρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων 15

Οἴκω, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.

Τῷ δ' ἐξελυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω

Αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ

Ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυνον ἰόν·

Ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον, 20

Καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο (Διὸς νοέοντος ἅπαντα)

Ἀλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.

XXIV. ¹ Citat Georg. Choerob. 175. 6. ed. Gaisf.

¹⁷ Alii ἐξελυσθέντες quod praefert Valckenaerius.

¹⁹ 'Insolens ἐξέπτυνον penultimâ correptâ πτύοντα eandem vocalem producit supr. xv. 133. vid. Malt-

by Prosod. p. LXV. et in Thes. s. γ. πτύω. An legendum ἐξέπτυσαν quod ascribis mutatum esse potuit, propter ἐκύλιον et λάμπεσκε. De prosodia verborum in -ύω apud Theocritum vid. supr. xvii. 79.' J. W.

Ἦτοι ὄγ' εὐθὺς ἄϋσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
 Κοίλῳ ὑπὲρ σάκεος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 Ἴφικλῆς· οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 Φευγέμεν ὀρμαίνων· ὁ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
 Ἡρακλῆς, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶ,
 Δραζάμενος φάρυγος, ὅθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
 Οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
 Τῷ δ' αὖτε σπείραισιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα 30
 Ὀψίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῇ αἰὲν ἄδακρυν·
 Ἄψ δὲ πάλιν διέλυνον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 Δεσμῷ ἀναγκαίῳ πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρῇν.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πράτα.
 Ἄνσταθ' Ἀμφιτρύνων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν· 35
 Ἄνστα, μηδὲ πόδεςσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 Οὐκ αἶεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 Ἡ οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
 Πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄτερ ἡριγενείας;
 Ἔστί τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν. 40
 Ὡς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῃ κατέβαινε πιθησας·
 Δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὃ ῥ' οἱ ὑπερθε
 Κλιντῆρος κεδρίνῳ περὶ πασσάλῃ αἰὲν ἄωρτο.
 Ἦτοι ὄγ' ὠριγνάτο νεοκλώστῳ τελαμῶνος,

³³ 'ἀναγκαίῳ quem effugere nequeunt, ineluctabilis. vide Heyne ad Pind. Pyth. xii. 27.' J. W.

³⁹ 'Legendum ἄτερ tanquam, sicuti, καθαρᾶς ἄτερ ἡριγενείας neque per se placet, et post νυκτὸς ἄωρι iners et importunum est.' J. W.

⁴² ὁ οἱ ὑπερθε habet Cod. Vat. quod, ob vocalem ante οἱ non elidendam, præfert Meineke ad Bion. ii. 7. vide ad i. 95, xiv.

16, xv. 270. et Buttmann. ad Arati Phænomen. 50. 'Quàm sint digammi observantes hi Poëtæ ex ipsorum monumentis non pro arbitrio refictis existimari debet. Itaque iambum μέν οἱ intactum reliqui hîc et 485 et 703.' Hæc ille.

⁴³ 'κλιντῆρος κεδρίνῳ vid. Monk. et Wuestemann ad Eur. Alcest. 161 κεδρίνων δόμων.' J. W.

Κουφίζων ἑτέρα κολεόν, μέγα λώτινον ἔργον. 45

Ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.

Δμῶας δὴ τότ' αὔσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·

Οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,

Δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.

Ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ. 50

Οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι

Δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος, σπεύδοντος ἐκάστω.

Ἦτοι ἄρ' ὥς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα

Θῆρε δύω χεῖρεσσιν ἀπριῖξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,

Συμπλήγηδην ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα 55

Ἐρπετὰ δεικανάεσκεν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων

Κωροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῦιν

Πατρὸς εὐὸ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.

Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον λάβε κόλπον

Ξηρόν ὑπαὶ δείους ἀκράχολον Ἴφικλῆα· 60

Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν

Παῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτῳ.

Ὅρνηχες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον αἶδον·

Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,

Ἀλκμήνα καλέσασα, χρέος κατέλεξε νεοχμόν, 65

⁴⁷ ἐκφυσῶντας vid. ad Æsch. Choeph. 612 πνέονθ' ἃ κυνόφρων ὕπνω.—αὔσεν δμῶας ut αὔσας παῖδας Soph. Œd. Col. 1598. vid. not. ad Æschyl. fragm. 154. Hom. Odyss. ix. 65, πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον αὔσαι.' J. W.

⁴⁸ 'Notandum ὅτι cum comparativo, quem usum exemplis carere putaverunt Dukerus et Baurer ad Thucyd. vii. 12.' J. W.

⁵⁰ 'αὐτὸς αὐτεῖ minus commode ab hero de seipso quam a famulâ de hero dici putavit Valck. Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 335 Xanthiæ verba contulit dominum simulantis in Aristoph. Ran. 520 φράσσον—αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.' J. W.

⁵⁹ βάλε Codd. λάβε ex conjecturâ Schæferi nuperi receperunt.

Καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
 Ἐνώγει. Μηδ', εἴτι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 Αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὥς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
 Ἀνθρώποις ὅ,τι Μοῖρα κατὰ κλωστήρης ἐπείγει,
 Μάντι Εὐηρείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω. 70

Τὼς ἔλεγεν βασιλεία· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως·
 Θάρσει, ἀριστοτόκεια γύναι, Περσηΐον αἶμα.
 Ναὶ γάρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὕσσω
 Πολλαὶ Ἀχαιῖάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
 Χερὶ κατατρίψοντι, ἀκρέσπερον αἰείδοισαι 75
 Ἀλκμήναν ὀνομαστί· σέβας δ' ἔση Ἀργεῖαισι.

Τοίος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα
 Ἀμβαίνειν τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως,
 Οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
 Δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν 80
 Μόχθως· θνατὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ.
 Γαμβρός δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἱ τὰδ' ἐπῶρσαν
 Κνώδαλα φωλεύοντα βρέχος διαδηλήσασθαι.

Ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὅπανίκα νεβρόν ἐν εὐνᾷ
 Καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει. 85

Ἀλλά, γύναι, πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ εὐτυκον ἔστω,
 Κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσατ', ἥ παλιούρω,
 Ἡ βάτω, ἥ ἀνέμῳ δεδονημένον αἶον ἄχερδον·
 Καῖε δὲ τῷδ' ἀργίαισιν ἐπὶ σχίζουσι δράκοντε
 Νυκτὶ μέσῃ, ὅκα παῖδα κανὴν τεδὸν ἤθελον αὐτοί. 90

Ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
 Ῥυφάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέροισα,
 Ῥωγάδας ἐς πέτρας, ὑπερούριον· ἅψ δὲ νέεσθαι
 Ἀστρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεεῖω

⁹⁴ 'ἄστρεπτος vid. Blomf. Gloss. Liv. xxi. 22. 7.' J. W.
 Æsch. Choeph. v. 93 ἀστροφόισιν ⁹⁴ καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα
 ὁμασιν, me ibid. 97. Ruperti θεεῖω. De sulfure in lustrationi-

Πρᾶτον· ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὥς νενόμισται, 95

Θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ·

Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,

Δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέθοιτε.

Φᾶ, καὶ ἐρώησας ἐλεφάντινον ᾧχετο δίφρον

Τειρεσίας, πολλοῖσι βαρὺς περ ἑὼν ἐνιαυτοῖς. 100

Ἡρακλῆς δ' ὑπὸ ματρί, νέον φυτὸν ὥς ἐν ἁλώῃ,

Ἐτρέφετ', Ἀργεῖω κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.

Γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν,

Υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεύς, ἄγρυπνος ἥρως.

Τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἷστων, 105

Εὐρυτος, ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.

Αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασεν

Πυξίνα ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος.

Ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδρυστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες

bus adhibito multa multi. Vide Eustath. 1934. 50. VV. DD. ad Juvenal. II. 158, Benteium contra Collinsium p. 211. In Euripidis Helena, 866, ed. Matthiæ, ubi hujus suffitionis mentio fit, gravis restat corruptela adhuc tollenda,

ἡγοῦ σύ μοι φέρονσα λαμπτήρων σέλας
ΘΕΙΟΝ δὲ ΣΕΜΝΟΥ θεσμόν ΑΙΘΕ-
ΡΟΣ ΜΥΧΩΝ,

ὥς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανὸν δεζώμεθα,
ubi sane mireris eruditum Editorem affirmantem 'nunquam θεσμός in Tragicis legi' quum sexies minimum in Æschyli unius Reliquiis reperiatur. Equidem versum secundum ita scribendum puto,
ΘΕΙΟΝ τε, σεμνὸν θεσμόν, ΑΙΘΕΡΟ-
ΣΜΥΧΩΝ

Procede, quæso, ferens lampadas

et sulfur auras fumigans. Ap-
positionis genus est in σεμνὸν
θεσμόν quale in Virg. VI. 223.
Pars ingenti subiere feretro *Triste
ministerium*, de quo consulendus Blomfieldius Æschyl. Ag.
218 ἔτλα θυγατὴρ γενέσθαι θυγα-
τρὸς—προτέλεια ναῶν. Adjecti-
vum αἰθερόσμυχος *æthera fumi-
gans* an alibi inveniatur nescio;
sed legitimè compositum esse
satis demonstravit Emsleius in
censurâ Eur. Suppl. Herm. p. 248
ed. Lips. Porson. Orest. 62. De
σμίχῳ et compositis vide erudi-
tissimam Hemsterhusii διατριβὴν
ad Lucian I. p. 351. Eustath. p.
781 ab eo citatus ΣΜΥΞΑΙ, τὸ
καῦσαι ἢ καπνὸν ἐκ πυρὸς ἀναδοῦναι
ὃ καὶ τύφειν λέγεται.

Ἀλλάλως σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσά τε πύκται 110
 Δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἃ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 Πυγμαῖοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνη,
 Πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείας διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Ἀρπαλύνκῳ Φανοτῇ· τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσω
 Θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι. 115
 Τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 Ἴππους δ' ἐξέλασσαι ὑφ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 Ἀσφαλέως κάμπτοντα, τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,
 Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
 Αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων 120
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια· καὶ οἱ ἀαγεῖς
 Δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 Δούρατι δὲ προβολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα,
 Ἄνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν,
 Κοσμησαί τε φάλαγγα, λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι 125
 Δυσμενέων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεύσαι,
 Κάστωρ ἱππαλίδας ἔδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐνθῶν,
 Ὀππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 Ναῖε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.
 Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοις πολεμιστὰς 130
 Ἄλλος ἦν, πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.
 ὦδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 Εὐνὰ δ' ἧς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρός,
 Δέρμα λεόντειον, μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ.
 Δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὀπτά, καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος, 135
 Δωρικός, ἀσφαλέως κε φνυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
 Αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἶνυτο δόρπον,
 Εἶματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.
 [Λεῖπει τὸ τέλος τοῦ παρόντος Εἰδυλλίου.]

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ,

Η, ΚΑΤΑ ΤΙΝΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ,
ΑΥΓΕΙΟΥ ΚΛΗΡΟΣ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κέ.

[Λείπει ἡ ἀρχή.]

ΤΟΝ δ' ὁ γέρον προσέειπε, φυτῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς,
Παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·

Ἐκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων μυθήσομαι, ὅσσ' ἔρεεῖνεις,
Ἐρμέω ἄζόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνοδίοιο·

Τὸν γὰρ φασὶ μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι, 5
Εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.

Ποῖναι μὲν βασιλῆος εὐτρίχες Αὐγείας
Οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν, οὐθ' ἓνα χῶρον·
Ἄλλ' αἱ μὲν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἐλισοῦντος,
Αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, 10
Αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρνος, αἱ δὲ καὶ ᾧδε.
Χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.

Αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσὶ περ ἔμπης
Πάντεσσιν νομοὶ ᾧδε πεθηλότες αἰὲν ἔασι,
Πηνεοῦ ἄμ μέγα τίφος· ἐπεὶ μελιηδέα ποίην 15

XXV. 'De hujus Idyllii scriptore (præter Viros Doctos a Kiesslingio laudatos) vide Kidd. ad Dawes p. 165=101 ed. Burgess. p. 389=326 ed. Lips. 1800.' J. W. Vide et Hermann. ad Orphica p. 691—790. 'Quid? an Apollonii Rhodii et alterius Poëtæ qui carmen inter Theocritea xxv. scripsit auctoritas parvi est facienda, qui cum Hymni (Homeric) locos exquisitores ad imitationem vocarint quantam jam tum vetustatis opinionem habuerint sa-

tis declarant.' Ruhnken. Præf. Hymn. in Cer. xi.

⁹ 'Vulgatam νάοντος pro νέμονται revocari jubet Kiessling. in ind. s. v. νέμειν.' J. W.

¹⁵ Πηνεοῦ: Μηνίου vulg. sed nonnulli Codd. Πηνείου vel Πηνίου. Sic Ἀλφεοῦ pro Ἀλφειοῦ Pindar Ol. i. 92 et Ol. ii. 14, xi. 50 et plurimis aliis in locis et Noster sup. iv. 6. Hinc excusandus Virgilius Georg. iv. 355. Tristis Aristæus PENEI genitoris ad undam. De M et Π confusis vide xii. 37.

Λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἵαμεναί τε
 Εἰς ἄλιν, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει.
 Αὐλιν δέ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιά χειρὸς
 Φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
 Κεῖνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηετανὰ πεφύασι, 20
 Χλωρὴ τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο
 Ἱερὸν ἀγνὸν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 Εὐθύς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 Δέδμηνθ', οἱ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 Ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 Ἔσθ' ὅτε βάλλοντες, καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 Οὕρους μὲν ἴσασι φυτοσκάφοι, οἱ πολυεργοὶ
 Ἐς ληνοὺς ἰκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
 Πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' εὐφρονος Ἀνγείας,
 Πυροφόροι τε γύαι, καὶ ἀλῶαι δενδρήεσσαι, 30
 Μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης.
 Ἄς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 Ἦι δίκη οἰκῶν, οἷσιν βίος ἐπλετ' ἐπ' ἀγροῖς.
 Ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἐνισπε (τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 Ἔσσεται), οὗ τινος ὥδε κεχρημένος εἰλήλουθας. 35
 Ἦέ τοι Ἀνγείην ἦ καὶ δμῶν τινὰ κείνου
 Δίττει, οἷ οἱ ἔασιν. ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδῶς
 Πάντα μάλ' ἐξείποιμ'. ἐπεὶ οὐ σέ γε φημὶ κακῶν ἔξ
 Εμμεναι, οὐδὲ κακοῖσιν εἰκότα φύμεναι αὐτόν,
 Οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦ ῥά νυ παῖδες 40
 Ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
 Ναί, γέρον, Ἀνγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
 Εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἡγαγεν ἐνθάδε χρεῖώ.
 Εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστνυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις, 45
 Δήμον κηδόμενος, διὰ τε κρίνησι θέμιστας,
 Δμῶν δὴ τίνα, πρέσβν, σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι,
 Ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης,

ἽΩι κε τὸ μέν κ' εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο παθοίμην.

Ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεός γ' ἐπιδενέα φωτῶν. 50

Τὸν δ' ὁ γέρων ἑξαῦτις ἀμείβετο, διὸς ἀροτρεύς·

Ἀθανάτων, ὧ ξεῖνε, φραδῇ τινὸς ἐνθάδ' ἰκάνεις·

ἽΩς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.

ἽΩδε γὰρ Ἀνγείης υἱὸς φίλος Ἡελίοιο,

Σφωϊτέρω σὺν παιδί, βίῃ Φυλῆος ἀγανού, 55

Χθιζός γ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἥμασι πολλοῖς

Κτῆσιν ἐποψόμενος, ἧ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν·

ἽΩς που καὶ βασιλεύσιν ἐεῖδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν

Αὐτοῖς κηδομένοισι σωώτερος ἔμμεναι οἶκος.

Ἄλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μίν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω 60

Αὔλιν ἐς ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.

ἽΩς εἰπὼν ἡγεῖτο· νόφ' δ' ὄγε πολλὰ μενοίνα,

Δέρμα τε θηρὸς ὀρῶν χειροπληθῇ τε κορύνῃν,

Ὅππόθεν ὁ ξεῖνος· μέμαεν δέ μιν ἐξερέεσθαι.

Ἄψ' δ' ὅκνη ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, 65

Μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιο

Στερχομένῳ· χαλεπὸν δ' ἐτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.

Τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,

Ἀμφότερον, ὁδμῇ τε χροός, δούπῳ τε ποδοῖν.

Θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος 70

Ἀμφιτρωνιάδῃ Ἡρακλεῖ· τὸν δὲ γέροντα,

Ἀχρεῖον κλάζοντε περισσαινόν γ' ἐτέρωθεν.

Τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν, ἀπὸ χθονὸς ἄσσον αἰείρων,

Φευγέμεν ἄψ' ὀπίσω δειδίσσετο· τρηχὺ δὲ φωνῇ

ἽΗπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ, 75

Χαίρων ἐν φρεσὶν ἧσιν, ὅθ' οὐνεκεν αὔλιν ἔρυντο,

Αὐτοῦ γ' οὐ παρόντος· ἔπος δ' ὄγε τοῖον ἔειπεν·

ἽΩ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες

Θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι· ὥς ἐπιμηθές.

Εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν, 80
 "Ἴδει δ', ὧτε χρὴ χαλεπαιέμεν, ὧτε καὶ οὐκί,
 Οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρυσεν περὶ τιμῆς.
 Νῦν δὲ λήην ζάκοτόν τι καὶ ἄρρηνές γένητ' αὐτῶς.
 Ἦ ῥα καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταῦλιον ἵζον ἰόντες.
 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους, 85
 Δείελον ἦμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
 Ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλιά τε σηκούς τε.
 Αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαί ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 Ἐρχόμεναι φαίνονθ', ὥσεί νεφέη ὕδατόεντα,
 Ὅσσά τ' ἐν οὐρανῷ εἰσὶν ἐλαυνόμενα προτέρῳσε 90
 Ἡὲ νότιοιο βίῃ, ἥε Θρηκὸς βορέαο.
 Τῶν μὲν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
 Οὐδ' ἄνυσσι· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
 Ἴς ἀνέμου, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐθις ἐπ' ἄλλοις.
 Τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦει. 95
 Πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδῖον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι,
 Ληϊδὸς ἐρχομένης· στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
 Μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ρεῖα πλήσθησαν
 Εἰλιπόδων· ὅϊες δὲ κατ' αὐλὰς ἡυλίζοντο.
 Ἐνθα μὲν οὔτις ἔκηλος, ἀπειρεσίῳ περ ἑόντων, 100
 Εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρομένος ἔργου·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 Καλοπέδιλ' ἀράρισκε, παρασταδὸν ἐγγυὺς ἀμέλγων·
 Ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἵει,
 Πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος· 105
 Ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν·
 Ἄλλος ἐσηῆγεν ἔσω ταύρους, δίχα θηλείων.
 Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,

⁸² οὐκ ἂν οἱ quod dant nonnulli Codices, pro vulg. τοι, unice verum videtur.

Ἦντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.

Σὺν δ' υἱὸς τε, βίη τε βαρύφρονος Ἡρακλῆος, 110

Ὡμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.

Ἐνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν

Ἀμφιτρυωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμές αἰεῖ,

Ἐκπάγλως θαύμαζε βοῶν τόγε μυρίον ἔθνος

Εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει 115

Ἀνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν, οὐδὲ δέκ' ἄλλων,

Οἷγε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλέων.

Ἡέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόδ' ἔζοχον ὥπασε δῶρον.

Ἀφνειὸν μήλοισι πέρι πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα 120

Ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου

Βουκολίοις, αἵτ' ἔργα καταφθίνουσι νομῶν.

Αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βοές, αἰὲν ἀμείνους

Ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι

Ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια, θηλυτόκοι τε. 125

Ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχώοντο,

Κνήμαργοί θ' ἐλικές τε· διηκόσιοί γε μὲν ἄλλοι

Φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἷγ' ἔσαν ἤδη.

Ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυνώδεκα βουκολέοντο

Ἱεροὶ Ἡελίου· χροιὴν δ' ἔσαν ἡὔτε κύκνοι, 130

Ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν·

Οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθιλέα ποίην

Ἐν νομῷ, ᾧδ' ἐκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.

Καὶ ῥ' ὅπότε ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες

Ἐς πεδῖον δρυμοῖο, βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων, 135

Πρῶτοι τοί γε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤεσαν ὁσμήν·

Δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο, φόνον λεύσسونτε προσώπῳ.

Τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφί τε, καὶ σθένει ᾧ,

Ἡδ' ὑπεροπλή, Φαέθων μέγας· ὃν ῥα βοτῆρες

Ἀστέρι πάντες εἶσκον, ὅθ' οὐνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140

Βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ἌΟΣ δ' ἦτοι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροθοῖο λέοντος,
 Αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν εὐσκόπῳ Ἡρακλῆϊ,
 Χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη, στιβαρόν τε μέτωπον.
 Τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ 145
 Σκαιοῦ ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 Κλάσσε βαρύν περ ἑόντα· πάλιν δέ μιν ὥσεν ὀπίσσω,
 Ωμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 Μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 Θαύμαζεν δ' αὐτὸς τε ἄναξ, υἱὸς τε δαΐφρων 150
 Φυλεὺς, οἳ τ' ἐπὶ βουσί κορωνίσιν βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.
 Τῷ δ' εἰς ἄστνυ, λιπόντε κατ' αὐτόθι πίνοντας ἀγρούς,
 Ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίῃ θ' Ἡρακληείῃ.
 Λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
 Λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 Ἥ ρα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο,
 Οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ εὐῶσα·
 Τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 Αὐγείῳ φίλος υἱός, ἔθεν μετόπισθεν ἑόντα, 160
 Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 Ξεῖνε πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
 Ὡσεῖ περ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι·
 Ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἀργεος ὡς νέος ἀκμὴν
 Ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς ἀνὴρ, Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο· 165
 ἌΟΣ δ' ἦτοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
 Οὔνεκεν Ἀργείων τις, ἔθεν παρεόντος, ὄλεσσε
 Θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 Κοίλῃν αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος·

¹⁴² σκύλος pro σκύτος metri causa Toupus, quem reliqui fere omnes sequuntur.

Οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως, ἧ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο 170

Αὐτόθεν, ἧ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἧς Μυκλήνην.

Ὡς κείνός γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
Εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.

Ἔλπομαι οὐχ' ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλίων 175
Ἡέ σέ, δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει

Χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὃ τοι περὶ πλευρα καλυπτει.

Εἰπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, (ἵνα γνῶω κατὰ θυμόν,

Ἡρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί.)

Εἰ σύ γ' ἐκεῖνος, ὃν ἄμμιν ἀκούοντεςσιν ἔειπεν

Οὐζ' Ἐλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς, 180

Εἰπέ δ', ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίου αὐτὸς ἔπεφνες,

Ὅππως τ' εὐνῶρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.

Οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὗροις

Ἰμείρων ἰδέειν· ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,

Ἄλλ' ἄρκτους τε, σύας τε, λύκων τ' ὀλοφῶϊον ἔρνος. 185

Τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·

Οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο,

Γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεούσιν.

Ὡς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου

Φυλεύς, ὅφρα κιούσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἶη, 190

Καὶ ῥά τε ῥήτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος,

Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·

ὦ Αὐγυϊάδῃ, τὸ μὲν ὅ, τι με πρῶτον ἀνῆρεν,

Αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.

Ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου, 195

¹⁷² κείνός γ' ἀγόρευε Flor. Cæteri
omissâ γ'.

¹⁸⁸ Hesiod Op. et Di. 709 μηδὲ
ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν Conf.
Blomf. Gloss. Æsch. Choeph. 260
γλώσσης χάριν δὲ κ. τ. λ. nos ibid.

(264) et ad Prom. v. 294 μάτην
χαριτογλωσσέω. J. W.

¹⁹⁴ κατὰ στάθμην recte ad amus-
sim vid. ad παρὰ στάθμην Æsch.
Agam. 1016. J. W.

Ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίσσαι ἀκούειν,
 Νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ, πολέων περ ἑόντων
 Ἀργείων, οὐδεὶς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
 Οἷον δ' ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 Ἰρῶν μνηίσαντα φορωνήεσσιν ἐφείναι. 200
 Πάντας γὰρ Πισῆας ἐπικλύζων, ποταμὸς ὥς,
 Λῖς ἄμοτον κεραϊῖζε· μάλιστα δὲ Βεμβιναίους,
 Οἱ ἔθεν ἀγχίμολοι ναῖον, ἄτλητα παθόντες.
 Τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
 Εὐρυσθεύς, κτείνειν δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 205
 Αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὕγρον ἐλών, κοίλην τε φαρέτρην
 Ἰῶν ἐμπλείην, νεόμην· ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 Εὐπαγές, αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνιο,
 Εὐμετρον· τὸ μὲν αὐτός, ὑπὸ ζαθέφ' Ἑλικῶνι
 Εὐρών, σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ρίζης. 210
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἵκανον,
 Δὴ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ
 Νευρεῖν, περὶ δ' ἰὼν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.
 Πάντῃ δ' ὅσσε φέρων, ὀλοὸν τέρας ἐσκοπιάζον,
 Εἷ μιν ἐσαθρήσαιμι, πάρος γ' ἐμὲ κείνον ἰδέσθαι. 215
 Ἥματος ἦν τὸ μεσηγνύ, καὶ οὐδέπῃ ἵχνια τοῖο
 Φρασθῆναι δυνάμην, οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
 Οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἦν ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
 Φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 Οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον, ὅρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 Πρὶν γ' ἰδέειν, ἀλκῆς τε παραντίκα πειρηθῆναι.
 Ἦτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 Βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας
 Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ, χαροπὸν τε πρόσωπον, 225
 Στήθεά τε· γλώσση δὲ περιλιχμάτο γένειον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην,

Ἐν ῥίῳ ὑλήεντι, δεδεγμένος, ὀππόθ' ἵκοιτο·
 Καὶ βάλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερόν εἰς κενεῶνα
 Τηϋσίως· οὐ γάρ τι βέλος δια σαρκοῦς ὄλισθεν 230
 Ὀκριόεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίη.
 Αὐτὰρ ὁ κρατα δαφεινὸν ἀπὸ χθονὸς ὥκ' ἐπάειρεν
 Θαμβήσας, πάντα δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
 Σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνεν.
 Τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον οἷστον ἀπὸ νευρῆς προϊάλλον, 235
 Ἀσχαλὼν, ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
 Μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἔδρα.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυνώδυνος ἰός·
 Ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὐτῷ.
 Τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον, ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς, 240
 Αὖ ἐρύειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὅσσοις
 Θῆρ ἄμοτος· μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύησιν ἔλιξε
 Κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ ἀνχὴν
 Θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριζαν ἔθειραι
 Σκυζομένη· κυρτὴ δὲ ράχῃς γένετ' ἡύτε τόξον, 245
 Πάντοθεν εἰλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
 Ὡς δ' ὅταν ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ, πολέων ἴδρις ἔργων,
 Ὀρπηκας κάμπησιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
 Θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ·
 Τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεὸς 250
 Καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πῆδησεν ὑφ' ὀρμῇ·
 Ὡς ἐπ' ἐμοὶ λῆς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο,
 Μαιμώνων χροὸς ἄσαι, ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 Χειρὶ προεσχεθόμην, καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ρόπαλον κόρσης ὑπὲρ αὐὸν αἰείρας, 255

²³³ διέδρακεν sic Meineke ex
 tribus Codd. pro διέδραμεν. Vide
 ad xi. 67.

²⁴² 'ἔλιξεν κέρκον. Conf. Jerem.
 Taylor, *Holy Dying*, cap. iv. Sect.
 i. § i. p. 121. Ed. 1680.' J. W.

Ἦλασα κάκκεφαλῆς· διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 Αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήματος ἀγριέλαιον
 Θηρὸς ἀμαιομακέτοιο· πέσεν δ' ὄγε, πρὶν γ' ἔμ' ἰκέσθαι,
 Ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη,
 Νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω 260
 Ἦλθε, βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλαιο.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραιφρονέοντα βαρεῖαις
 Νωσάμενος, πρὶν γ' αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 Αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἦλασα προφθάς,
 Ῥίψας τόξον ἔραζε πολὺρραπτὸν τε φαρέτρην· 265
 Ἦγchon δ' ἐγκρατέως, στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 Ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρύνῃ οὐνχεσσι·
 Πρὸς δ' οὐδας πτέρνησι πόδας στερεῶς ἐπίζον
 Οὐραίους ἐπιβάς· πλευρῇσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
 Μέχρι οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας, ὀρθὸν αἰέρας 270
 Ἄπνευστον· ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαχεν ἄδης.
 Καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
 Θηρὸς τεθνεώτος ἀπαὶ μελέων ἐρυσαίμην,

²⁶⁸ πρὶν γ' ex uno Codice Hermannus pro vulg. πρὶν τ'.

²⁶⁹ ἔνωσάμενος Callimacho tribuit Suidas, quæ forma quum apud Callimachum nusquam extet, hoc Idyllium Suidæ temporibus non Theocriti sed Callimachi nomen inscriptum habuisse suspicatur Dawesius Misc. Crit. p. 101 = p. 165 de formâ νῶσαι agens de quâ vid. etiam Kiddium p. 165 sq. Dawesii suspicionem redarguit Burgessius p. 389 sq. = p. 326 sq. ed. Lips. 1800. J. W. Vide suprâ ad II. 3.

²⁶⁴ ἦλασα H. Steph. Sed Codices ἔφθασα vel ΕΦΑΣΑ unde legendum arbitror ΕΦΛΑΣΑ *con-tudi*. Vide *sup.* v. 147. εἴ τι ν' ὀ-χευσεῖς τῶν αἰγῶν φλασῶ (vel ut alii Codices φλασσῶ) τυ. Pindar. Nem. x. 125, penultimâ aoristi *corruptâ*, ξεστὸν πέτρον ἔμβαλον στέρνῳ πολυδευκέος ἄλλ' οὐ νιν ΦΛΑΣΑΝ. Plura de verbo φλᾶν videas apud Blomfield. ad Choëph. 26. De omissâ Λ vide ad vers. 275.

²⁷⁰ μέχρις Codd. uno atque altero excepto ut videtur omnes. μέχρι Meineke ob sequens οἱ.

Αργαλέον μάλα μόχθον· ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
 Τμητή, οὐδὲ λίθοις, πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ὕλῃ. 275
 Ἐνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι,
 Αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσιν.
 Τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα· καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν,
 Ἐρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 Οὐτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος, 280
 Πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.

²⁷⁵ Sic vulgo; sed ΥΛΗΙ omnes corruptum esse judicarunt. Quid enim? Postquam dixerat *ferro* non scissile, supervacaneum erat addere, et *ligno* non scissile. Sed hoc dicere voluisse videtur, *neque ferro neque saxo perviam pellem esse, neque ulli alii materiæ*; quare pro "ΥΛΗΙ scripserim ΑΛΛΗΙ, h. e. nulla alia ratione. De Α perperam nunc omissâ nunc geminatâ tum ante tum post Α vide quæ diximus ad. I. 96. Sic xxix. 25 pro ἀπαλῶ

Codex C. habet ἀπαλλῶ et in xiii. 53 pro ὕλαν unus ὕλλε contra metrum. Vide et supra vers. 55 ubi pro φυλῆος dat φιλλῆι Par. et ad 264. ΑΛΛΗΙ adverbialiter sumptum, vide sup. II. 6. 127 Soph. Antigon. 138. Wex. I. p. 123. II. p. 101. Hom. II. α. 120, ο. 51, ν. 49. Eur. Heracl. 773. Ion. 162. Comparari potest sup. II. 34:

καὶ τὸν ἐν ἄδᾳ
 κινήσαις ἀδάμαντα, καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ΑΛΛΟ.

ΑΗΝΑΙ, Η ΒΑΚΧΑΙ,

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κς'.

ἼΝΩ κ' Αὐτονόα χά μαλοπάρῃος Ἀγαυά,
Τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ εἰσαί.

XXVI. ¹ 'Poetas qui de Pen-
thei interitu carmina scripserunt
multos indicavit Elmsleius in
Argum. ad Eur. Bacch. pp. 14
—16. ἐς ὄρος Cithæronem an
Parnassum?—Eur. Bacch. 103,
βρόμιος ὅστις ἄγει θιάσους εἰς ὄρος
εἰς ὄρος. Ibid. 148, σύνοχα φοι-
τάσω εἰς ὄρος εἰς ὄρος, coll. v.
26, infr. Rem in Cithærone ges-
tam fingit Euripides in Bacchis,
in Parnasso Æschylus Eume-
nid. 26, ubi vid. Schol.' J. W.
Nullos Codices neque ad hoc
neque ad quod proximè sequi-
tur idyllium contulisse videtur
Sanctamandus; nec duobus plu-
res D'Orvillius. De re ipsâ, Pen-
thei cæde, vide Philostratum,
I. xviii. cum eruditis Welckeri
notis. Sed ignoscat, quæso, lec-
tor si a Pentheo inter religio-
nis orgia discerpto ad Martyris
egregiæ pro Christianâ fide,
Blandinæ, paulisper fata de-
vertar, quorum luculenta extat
historia in Epistolâ Viennens-
ium, ab erudito et Venerabili
Viro, Routhio, in Reliquiis Sa-
cris edita, I. 268. Verba sunt

p. 273, ἡ βλάνδινα τοσάντης
ἐπληρώθη δυνάμεως, ὥστε ἐκλυθῆναι
καὶ παρεθῆναι τοὺς κατὰ διαδοχὰς
παντὶ τρόπῳ βασανίζοντας αὐτήν,
ἀπὸ ἐωθινήs ἕως ἐσπέρας—καὶ θαν-
μάζειν ἐπὶ τῇ παραμένειν ἔμπνου
αὐτὴν παντὸς τοῦ σώματος διερ-
ρωγόςτος, καὶ ἡνεωγμένον—ubi, si-
mili sensu positum quo ἔρρηξε in
hoc loco Nostri Poëtæ, διερρωγμέ-
νον quidem sanissimum est, quæ
autem sequuntur, non item. Quid
enim est ἡνεωγμένον? quod etiam
si sensum idoneum funderet, talis
forma nusquam gentium reperi-
enda est. Sensus est *corpus erat
disruptum et discerptum*. Hæc
significatione, διαφέρειν σῶμα di-
cebant Græci, ut *differre corpus*
Latini. Vide Lambinum ad Ho-
rat. Epod. v. 99, 'membra dif-
ferent lupi,' et Interpretes ad
Aristoph. Eq. 294, διαφορήσω
σ', εἴ τι γρύξεις. Valck. Herod. VII.
10. 8. Blomf. Æschyl. Choeph.
62, διαλῆς ἄτα διαφέρει. Le-
gendum igitur, litteris ΔΙ a præ-
cedente ΚΑΙ revocatis, pro ΚΑΙ
ἡνεωγμένον, levi mutatione, καὶ
ΔΙΕΝΗΝΕΜΕΝΟΝ *corpore disrupto et*

Χαί μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα,
Κισσὸν τε ζῶοντα, καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς,

quasi dissipato. Dum de exquisitissimis egregiarum et divino spiritu imbutarum fæminarum suppliciis agimus, liceat huc spectantem Clementis Romani locum tangere qui nondum etiam post doctissimi Jacobsoni curas omnino perpuratus est. Loquitur Clemens de tormentis quibus affecti sunt Christi Martyres non *virilis* tantum sexus, verum etiam *fæminæ*, eæque florentissimæ et tenerrimæ ætatis. Sed verba ejus videamus. Leguntur Epistol. I. c. vi. p. 29, τούτοις τοῖς ἀνδράσιν ὁσίως πολιτευσαμένοις συνηθροίσθη πολὺ πλῆθος ἐκλεκτῶν οἵτινες πολλὰς αἰκίας καὶ βασάνους παθόντες ὑπόδειγμα κάλλιστον ἐγένοντο ἐν ἡμῖν· διὰ ζῆλος διωχθεῖσαι γυναῖκες, ΔΑΝΑΙΔΕΣ, ΚΑΙ ΔΙΠΚΑΙ, αἰκίσματα δεινὰ καὶ ἀνόσια παθοῦσαι, ἐπὶ τὸν τῆς πίστεως βεβαίον δρόμον κατήντησαν καὶ ἔλαβον γέρας γενναῖον αἱ ἀσθενεῖς τῷ σώματι. Dixerat de *viris*; loquitur jam de *fæminis*, γυναιξίν, tum de *puellis*. Ita S. Cyprianus Epistol. p. 13. Fell. *Beatas etiam FÆMINAS, quæ vobiscum sunt in eadem confessionis gloriâ constitutæ, quæ Dominicam fidem tenentes, et sexu suo fortiores, exemplum de suâ constantiâ præbuerunt.* Si-

militer S. Augustinus Serm. CXLIII. *Frustrâ de diabolo queritur, qui non vult credere in Christum; quem judicatum, id est foras missum, non solum VIRI, sed etiam MULIERES et pueri, et PUELLÆ Martyres vicerunt.* Vide Tract. in D. Joann. cxiii. Tertullian ad Mart. 3. Episcopi Hipponensis encomium repetiit Leo Magnus Serm. LXXII, *Pro hac fide per universum mundum non solum VIRI, sed etiam FÆMINÆ nec tantum impubes PUERI, sed etiam teneræ VIRGINES usque ad effusionem sui sanguinis decertarunt.* Quare ut ad Clementem revertar, portentis illis verborum ΔΑΝΑΙΔΕΣ ΚΑΙ ΔΙΠΚΑΙ, Cithæroni et Pentheo Poetæ nostri aptioribus quam Patri Christiano, valere jussis, eorum in loco reponamus NEΑΝΙΔΕΣ, ΠΑΙΔΙΣΚΑΙ, et conferamus S. Clementis Alexandrini Pædagog. I. c. v. p. 105. Potter. οὐ μοι δοκεῖς Ἀττικῆς ἐπαῖειν φωνῆς παρ' ἧς ἐστὶν ἐκμαθεῖν τὰς καλὰς καὶ ὠραίας ἔτι δὲ καὶ ἐλευθέρας NEΑΝΙΔΑΣ ΠΑΙΔΙΣΚΑΣ καλουμένας. Phrynich. p. 239, Lobeck. ΠΑΙΔΙΣΚΗ, τοῦτο ἐπὶ τῆς θεραπαίνης οἱ νῦν τιθέασιν οἱ δ' ἀρχαῖοι ἐπὶ τῆς NEΑΝΙΔΟΣ. Sed dum hoc agimus, locum S. Clementis qui illum quem jam citavimus

Ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμῶς,
 Τὼς τρεῖς τῇ Σεμέλᾳ, τὼς ἐννέα τῇ Διονύσῳ.

5

vimus proxime præcedit paulisper expendamus. Ad exempla sacrorum in Stadio Christiano ἀγωνιστῶν provocans, ἔλθωμεν, inquit, ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα γενομένους ΑΘΛΗΤΑΣ, et paucis interjectis λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶ[ν ἡμῶν] τοὺς ΑΓΑΘΟΥΣ ἀποστόλου[ς Ὁ Περ]ος οὐχ ἓνα οὐδὲ δύο ἀλλὰ πλείονας ὑπήνεγκεν πόνοους. Jacobson. p. 9. Needham. Geop. I. p. 28. Suicer. Thes. II. 3111. Voces uncinis inclusæ absunt a Codice. De lectione ΑΓΑΘΟΥΣ diu et a multis quæsitum est. Sed quum de *Agone Christiano* aperte agatur, quemadmodum testantur illa ἀθλητὰς, et quæ mox sequuntur, βραβεῖον, et cap. VII. ἐν τῷ αὐτῷ ἐσμέν σκάμματι, καὶ ὁ αὐτὸς ἡμῖν ὁ ΑΓΩΝ, pro ΑΓΑΘΟΥΣ et quæ sequuntur videtur legendum esse ΑΘΛΟΥΣ ἀποστόλου ἡμῶν, ὃς οὐχ ἓνα οὐδὲ δύο ἀλλὰ πλείονας ὑπήνεγκεν πόνοους. De D. Petro loquitur. Sed iudicent peritiores. Certe in hac Epistolâ illustranda quæ per tot annos publice in sacris Ecclesiæ Synaxibus legebatur, Criticorum curæ dignissimè versantur. Unum tantum alterum locum ejusdem Epistolæ eamque ad eandem rem facientem jam

videamus, quo de *præmiis* in Stadio Christiano propositis agitur. Οἱ ὑπομένοντες, ait cap. XLV. ἐν πεποιθήσει δόξαν καὶ τιμὴν ἐκκληρονόμησαν, καὶ ΕΠΑΦΡΟΙ ἐγένοντο ἀπὸ τῶν Θεοῦ ἐν τῷ μνημοσύνῳ αὐτοῦ. Quid illud sibi ΕΠΑΦΡΟΙ velit nemo facile dixerit. Alii scribunt ἐλαφροὶ, alii ἀνέπαφοι, alii ἑπαρχοι. Sed clarum est, hoc dixisse Sanctum Patrem, *præmiis donati sunt a Deo*, ob partam in certamine sacro victoriam. Quare legendum puto ΕΠΑΘΛΟΦΟΡΟΙ *præmiorum compotes*. Pindar. Nem. III. 146, ἵπποι λαβόντες ἑπαθλα, ΑΘΛΟΦΟΡΟΥ λήματος ἔνεκεν. Vide sup. XII. 53 αἰθλοφόρος Πολυδεύκης. Literæ λ̄ et ρ̄ eodem fere ductu in MSS. pinguntur: ita ut si scriptura fuisset ΕΠΑΘΛΟΙ^{ΦΟΡ} hæc corruptio facile potuisset oriri.—ΑΘΛΕΙΝ et ΑΘΛΗΣΙΣ voces sunt κύριαι de luctâ Christiana, cujus item præmium ΑΘΛΟΝ, vel ΕΠΑΘΛΟΝ dicitur; Martyr. Polycarp. 18 εἰς τῶν ΗΘΛΗΚΟΤΩΝ μνήμην. Martyr. Ignat. 4, τοῦ στεφάνου τῆς ΑΘΛΗΣΕΩΣ.

⁶ Mihi, ut et aliis, πεπονάμενα vitiosum videtur. Interpretantur quidem *simulacra affabre facta*. Sed hæc mysteria

Ἴερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι,
 Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 Ὡς ἐδίδασχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
 Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἅπο πάντ' ἐθεώρει, 10
 Σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Αὐτονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 Σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχω,
 Ἐξαπίνης ἐπιούσα· τὰ δ' οὐχ ὀρώωντι βέβαλοι.
 Μαίνεται μὲν τ' αὐτά, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15

elaborata fuisse nusquam legimus; potius informia fuisse satis constat. Vide Wesseling. ad Diod. Sic. I. 22. De orgiis; quæ ferebant bacchantes, fusè disseuerunt Turnebus Adversar. XXI, D'Orville ad Chariton. p. 264, Interpretes ad Catull. LXIV. 260. ad Horat. I. XVIII. 12, Stat. Theb. II. 662: quæ ipsæ bacchantes ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΙ a re nuncupabantur. Sed neque hæc mysteria aris imposita sunt, sacrificiorum instar. Quare aliquid in ΠΕΠΟΝΑΜΕΝΑ adhuc latet. In ultimis verborum syllabis sæpe hallucinari librarios supra monui, ad XIII. 73. Jam vero finales syllabæ -μενα et -ματα crebro confunduntur, quippe quæ compendiis μνα et μετα describantur. Exemplorum affatim dabit Bastius in Comm. Palæog. p. 819. Denique ARIS LIBA imponebantur a sacrificantibus; et BACCHI aris imprimis. Ovid. Fast. III. 733:

Nomine ab auctoris ducunt LIBAMINA nomen,
 LIBAQUE, quod sacris pars datur inde FOCIS.
 LIBA Deo fiunt: succis quia dulcibus ILLE
 Gaudet, et a BACCHO mella reperta ferunt.

Virg. Georg. III. 394:

BACCHO dicemus honorem
 Carminibus patriis lancesque et LIBA feremus.

Quare pro ΠΕΠΟΝΑΜΕΝΑ rescribe ΠΟΠΑΝΕΥΜΑΤΑ h. e. LIBA; Philippi Epigr. ap. Ruhnk. Tim. Lex. v. πόπανα, Σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδάκων λαγαρόν ΠΟΠΑΝΕΥΜΑ πρόκειται. Hæc dona Bacchæ Theocriteæ v. 8 κατέθεντο ἐπὶ βωμῶν, idem fit apud Aristoph. Plut. v. 660 ἐπεὶ δὲ βωμῶνι ΠΟΠΑΝΑ καὶ προθύματα καθωσιώθη; hæc etiam Bacchæ ἔκ κίστας ἐλοῖσαι (v. 7) offerunt. Iterum ad lectionem nostram ποπανεύματα tuendam succurrit Aristophanes, Thesm. 284 ὦ θράττα τὴν ΚΙΣΤΗΝ κάθελε, κατ' ΕΞΕΛΕ τὰ ΠΟΠΑΝΑ.

Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος· αἱ δ' ἐδίωκον,
Πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνειρύνσασαι.

Πενθεὺς μὲν τόδ' εἶπε, Τίνος κέχρησθε, γυναῖκες;
Αὐτονόα δὲ τόδ' εἶπε, Τάχα γνώσῃ, πρὶν ἀκοῦσαι.

Μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα, 20
Ὅσπον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·

Ἴνῳ δ' αὐτ' ἑρρήξε σὺν ὠμοπλάτα μέγαν ὦμον,
Λάξ ἐπὶ γαστέρα βάσα· καὶ Αὐτονόα ῥυθμὸς αὐτός.

Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες,
Ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἵματι πᾶσαι, 25

Ἐξ ὄρεος πένθημα, καὶ οὐ Πενθῆα, φέροισαι.

Οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθέμεναι Διονύσῳ
Φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν,—

Εἴη δ' ἐνναέτης, ἣ καὶ δεκάτῳ ἐπιβαίνοι·
Αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι, καὶ εὐαγέεσσιν ᾄδοιμι. 30

Ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος·
Εὐσεβέων παῖδεςσι τὰ λῶϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.

Χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι
Ζεὺς ὕπατος μεγάλην ἐπιγουνίδα θήκατο λύσας·

Χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς 35
Καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημένοι ἡρώϊναις,

Αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν, ὀρίναντος Διονύσῳ,

Οὐκ ἐπιμωμητόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιο.

Ο ΑΡΙΣΤΥΣ
ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ.
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κζ'.

ΔΑΦΝΙΣ.

ΤΑΝ πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε βωκόλος ἄλλος·
Μᾶλλον ἐμ' ἢδ' Ἑλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

ΚΟΡΗ.

Μὴ κανχῶ, σατυρίζκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

ΚΟΡΗ.

Τὸ στόμα μὲν πλύνω, καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα.

5

XXVII. ¹ τὰν πινυτὰν Ἑλέ-
ναν Πάρις ἤρπασε βωκόλος. Aga-
memonem πᾶσαν ταραῖαι τὴν
Ἑλλάδα ἵνα ῥύσῃται τὴν Ἑλένην
ἀπὸ λεπρῶν ποιμένος αἰτ S.
Justin. Martyr ad Græcos i. 1,
ubi sanè mireris pro vitioso
λεωρῶν Editores non reposuisse
λεωργῶν, de quâ voce vide Blom-
fieldium Prometh. 5, Ruhnken.
Ep. Crit. 8, ποιμὴν λεωργὸς
Horatio est PASTOR PERFIDUS,
Od. i. xv. 1.

² μᾶλλον ἐμ' ἢδ' Ἑλένα. Sic
vulgo. Scaligeri conjecturam ἄλ-
λον benè in κάλλον et alterum
refinxit Kiesslingius; nam μ̄ et κ̄
sæpe permutari notum est;
vide supra iv. 1, xi. 67, xiv.
46, et καὶ sententiæ vim auget;
de καὶ—δὲ vide ad x. 35, et

quæ nuper scripsit Scholefieldius
ad Æschyl. Eumen. v. 65, 384.
Tum ex conjecturâ Reiskii et Her-
manni pro ἐμ' ἢδ' rescribe ἐμὰ δ',
hoc sensu, *Paris quidem Helenam
vi abduxit, mea vero Helena me
ultro petit*; compara Virgilianum
Ecl. iii. 68, *parta meæ Veneri sunt
munera*. Vide quæ diximus supra
ad Idyll. v. 90. Hermannus Opusc.
v. 114 idyllium inchoari vult ver-
sibus 10—13, totumque alternis
μονοστίχοις decurrere. Suspiceris
duas Idyllii partes esse; primam
disticho incipere, et disticho clau-
di; secundam, versu decimo ex-
orsam, totam esse μονοστιχοειδῆ.
Primum versum nonnulli Κορη
tribuerunt; fortasse rectè. Vide
ad v. 9.

ΔΑΦΝΙΣ.

Πλύνεις χεῖλεα σείο; δίδου πάλιν, ὄφρα φιλάσω.

ΚΟΡΗ.

Καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

Μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη.
Ἄ σταφυλὶς σταφίς ἐστι, καὶ οὐ ῥόδον αὖον ὀλεῖται.

Δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοι τινὰ μῦθον ἐνίψω. 10

⁹ ἡ σταφύλη σταφίς ἐστι, καὶ οὐ
ῥόδον αὖον ὀλεῖται.

Locus, ut vulgo fertur, molestissimus, idē τὸ ῥόδον Jacob. ἔσται καὶ ῥόδον, metro parum consulentes, Reisk. et Brunck. καλόν Is. Vossius. Si hic versus rectē Daphnidi tribuitur, ut plerique censent, in KAI OY vitium latet. Jam vero K et B, *li* et *u*, sæpe confundi jam supra monuimus Idyll. v. 131, ut et I et T supra III. 17. Hinc pro KAI ΩΣ in Idyll. v. 131 jam legendum mihi videri dixi BATΩΣ; hīc verò pro KAI OY reponendum arbitror BATOY. Βάτου ῥόδον est RVBI vel SPINÆ rosa. Ut Plinii verbis utar N. H. XXI. 4, Rosa in RUBO quoque provenit. XXIV. 14, RUBI ferunt Rosæ similitudinem, qui vocatur cynosbatus (Anglice dog-rose). Vide etiam Theophrast. III. 18, et Schol. Theoc. v. 92, et locum nostrum respexerit, Theocrito quum patriâ tum poetiâ facultate et scribendi genere conjunc-

tus, Calpurnius Siculus, Eclog. XI. 21,

*Non hoc semper eris; perdunt et
gramina flores,
Perdit SPINA ROSAS, nec semper
lilia cudent,
Nec longum tenet uva comas, nec
populus albet.*

Donum forma breve est.

Vide tamen ne hic versus rectius Κόρη assignetur, ita ut totum idyllium monostichis constet: conf. ad v. 2; hoc sensu Racemus *fiet uva passa* (vide ad Virg. Georg. II. 93, Passo psythia utilior), *et rosa quum siccata fuerit, non perdetur*, sed ex eâ fient unguenta, de quibus Celsus VI. 18, Plin. N. H. XIII. 1, Pallad. VI. XIII. et Geoponici passim. Et ἐστι vix placet: nam uva non est, sed erit uva passa. Hæc si vera sunt, pro ΕΣΤΙ KAI OY, lege ΕΣΤΑΙ, ΙΔ' OY ῥόδον αὖον ὀλεῖται. Ἴδὲ pro ἡδὲ et glossam peperit καί, quâ in textum receptâ, ἔσται in ἐστι mutatum est, ut metro ruenti succurreretur. Οὐ a voce suâ ὀλεῖται sejungitur, ut sup. I. 141.

ΚΟΡΗ.

Οὐκ ἑθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδελῆ μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

Δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης.

ΚΟΡΗ.

Τὰν σαντῶ φρένα τέρψον· οἷζύνον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

Φεῦ φεῦ, τὰς Παφίας χόλον ἄζωο καὶ σύγε κώρα.

ΚΟΡΗ.

Χαιρέτω ἂ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἴη.

15

ΔΑΦΝΙΣ.

Μὴ λέγε· μὴ βάλλῃ σε, καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον ἔλθῃς.

ΚΟΡΗ.

Βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι.

[Μὴ 'πιβάλλῃς τὰν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.]

¹³ 'οἷζυρόν Scaliger, prosodiā invitā, vid. Brunck. ad Aristoph. Lysistrat. 948, οἷζυρός apud Ionicos et Doricos poetas penultimam producit, apud Atticos corripit; J. W. οἷζυορεεν (sic) Cod. Mediol. οἷζύνον expressit Calpurn. Sic. III. 59, torrida Mopsi Vox, et carmen inops et acerbæ stridor avenæ.

¹⁵ 'ἵλαος penultimam producit supr. v. 18. Vid. Heyne Iliad. A. v. 583.' J. W.

¹⁸ Versus, quem uncinis inclusi, alienum locum invasisse videtur. Neque recte se habet. Quid enim sibi vult ΕΙΣΕΤΙ? Kiesslingius quidem ita vertit,

Ne mihi injeceris manum, et insuper labium laniabo. Sed hæc male inter se cohærentia versum vitio laborare satis declarant. Equidem legendum puto ΕΙΓ' ΕΤΙ, et totum sic exhibendum, interpunctione leviter mutatâ,

μὴ 'πιβάλλῃς τὰν χεῖρα, καὶ εἴ γ' ἔτι χεῖλος, ἀμύξω.

Ne mihi injicias manum tuam, et si insuper labium tuum (injeceris), mordicabo. Semel monuisse satis sit, puellam, non nimis pudicam, refragari quidem videri, sed videri tantum; ideoque minitendo non deterrire sed provocare; *Fugit ad salices et se cupit ante videri.*

ΔΑΦΝΙΣ.

Οὐ φεύγεις τὸν Ἑρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλα.

ΚΟΡΗ.

Φεύγω, ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν αἰεῖς. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

Δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσει.

ΚΟΡΗ.

Πολλοὶ μ' ἐμνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔαδε.

ΔΑΦΝΙΣ.

Εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω.

ΚΟΡΗ.

Καὶ τί, φίλος, ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

Οὐκ ὀδύναν, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείαν. 25

ΚΟΡΗ.

Ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἐοὺς τρομέειν παρακοίτας.

ΔΑΦΝΙΣ.

Μᾶλλον αἰὲ κρατέουσι· τίνα τρομέουσι γυναῖκες;

ΚΟΡΗ.

Ὡδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἀλλὰ τεὰ βασίλεια μογοςτόκος Ἄρτεμῖς ἐστίν.

ΚΟΡΗ.

Ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροῖα καλὸν ὀλέσσω. 30

¹⁹ Οὐ φενξείς Brunck. Οὐ φεύ-
γοις Scaliger: bene, nam οὐ φεύ-
γεις neque commodum, neque
verum. Sed rescribendum vide-
tur ΟΥ CY ΦΥΓΟΙΣ τὸν Ἑρω-
τα; nam *Puella* hæc, et *ceteræ*
Virgines sibi invicem opponun-

tur. Requiritur igitur pronomen
CY quod inter ΟΥ et ΦΥ facile
poterat excidere.

²⁰ Legi malim αἰεῖραις, vel αἰεῖροις.
Ego quidem Amoris servitium fu-
gio, tu vero Ejus jugum utinam
semper feras!

ΔΑΦΝΙΣ.

* Ἦν δὲ τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι νῆας.

ΚΟΡΗ.

Καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμον ἄξιον, ἣν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

Πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἐξεῖς.

ΚΟΡΗ.

* Ὅμννε, μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπεινθῇν.

ΔΑΦΝΙΣ.

Οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι. 35

ΚΟΡΗ.

Τεύχεις μοι θαλάμῳς, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς;

ΔΑΦΝΙΣ.

Τεύχω σοι θαλάμῳς, τὰ δὲ πῶεα καλὰ νομεύω.

ΚΟΡΗ.

Πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα κεν τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

Αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

Οὔνομα σὸν λέγε τῇνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει. 40

ΔΑΦΝΙΣ.

Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μάτηρ δὲ Νομαία.

³⁵ Sic vulg. μὰ ἐλισά; οὐ μὰν οὐ τὸν Πᾶνα collato v. 14 Schaefer; quam doctissimi Viri conjecturam in textum admisit Meineke. Quærendum tamen videtur, num post ὅμννε vers. 34 non respondendum esset ὅμννμι,—velut in illo Eurip. Med. 744, ΜΗ· ΟΜΝΥ πέδον γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πα-

τρός—ΑΙ· ὍΜΝΥΜΙ γαῖαν, Ἥλιον θ' ἀγνὸν σέβας. Quare τὸν post αὐτον ejecto, pro ΟΥΜ' ΑΥΤΟΝ mallet OMNYM' ΑΥΤΟΝ Πᾶνα, καὶ ἦν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι. Comparari potest xxx. 22, ΟΜΝΥΜΙ σοι Κυθήρη ΑΥΤΑΝ σε καὶ τὸν ἄνδρα. vide inf. 63.

ΚΟΡΗ.

Ἐξ εὐηγενέων ἄλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.

ΔΑΦΝΙΣ.

Οὐδ' ἄκρα τιμήεσσα πατήρ δέ σοί ἐστι Μενάλκας.

ΚΟΡΗ.

Δεῖξον ἐμοὶ σέθεν ἄλσος, ὅπη σέθεν ἴσταται αὖλιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

Δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. 45

ΚΟΡΗ.

Αἶγες ἐμαί, βόσκεσθε τὰ βωκόλῳ ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ταῦροι, καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένην ἄλσεα δείξω.

ΚΟΡΗ.

Τί ῥέξεις, σατυρίσκε; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μᾶλα τεὰ πρῶτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.

⁴³ In hoc Carmine, in tantâ Codicum inopiâ, nam Mediolanensis tantum, inter omnes Dorvillianos, hoc habet idyllium, nullus vero omnium Vaticanorum, ad emendandi δεύτερον πλοῦν sæpius recurrendum est. Et in hoc loco quis poetam scripsisse quæ vulgo feruntur crediderit? Nam ut ἄκρα τιμήεσσα Græce dici largiamur, præclara sane ratio puellam ambiendi, genus invidiosè elevare. Codex. Mediol. TIMHEΣΣΙ. Unde, vocibus divis et interrogativè expressis, legi malletm Οὐδ' ἄκρα τί μὴ ἔσσι; vel, si mavis, τί μὴ εὔσα; (pro τιμήεσσα) h. e. Fateor; tu non me inferior (χερείων) es; imo, quânam in re non

egregia es? Hoc, quod ad te ipsam spectat; et quod ad genus, pater tuus est Menalcas; hoc sufficit. De constructione, Kühner G. G. § 873, 3, 4, Jelf. Ἄκρα egregia; vide Blomf. Æschyl. Ag. 611. Herod. v. 124. ψυχὴν οὐκ ΑΚΡΟΣ, VII. 5 Εὐρώπη ἀρετὴν ΑΚΡΑ, VII. 111 τὰ πολέμια ΑΚΡΟΙ.

⁴⁹ Pro διδάξω, alia alii; πιάξω, μαλάξω, διδράξω: sed sensum loci parum cepisse videntur Interpretes. Pastor suas opes, quæ omnes sponsæ suæ sint futuræ, 33, monstraturus, (vid. 44—47) arbitror, *poma*, ΜΑΛΑ, manu fert, prima amoris dona. Vide III. 10 ἡνίδε σοι δέκα ΜΑΛΑ

ΚΟΡΗ.

Ναρκῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. τεὰν πάλιν ἔξελε χεῖρα. 50

ΔΑΦΝΙΣ.

Θάρσει, κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.

ΚΟΡΗ.

Βάλλεις εἰς ἀμάραν με, καὶ εἴματα καλὰ μαιίνεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἄλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἡνίδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

Φεῦ φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέστιχες· ἐς τί δ' ἔλυσας;

φέρω,—καὶ αὔριον ἄλλα δεκ' οἰσῶ;
III. 41 ΜΑΛ' ἐν χερσὶν ἔχων δρό-
μον ἄννευ. v. 88 ubi Kiessling.
Virg. Ecl. III. 71, et omnino Longi
Pastoral. III. ad fin. p. 98 Villois-
son. ubi id ipsum facit Daphnis
quod hoc in loco (v. 48) Pastor
Theocriteus, ἐξίκετο τρηνῆσαι τὸ
ΜΗΛΟΝ, καὶ κομίσαι δῶρον χλόῃ
—ταῦτα εἰπὼν ὁ Δάφνις ἐντί-
θησὶν τὸ μῆλον τοῖς τῆς
Χλόης κόλποις. Et gremio ta-
lia dona consignantur Calpurn.
Sic. III. 76. tibi sæpe palumbes
sæpe etiam leporem deceptâ matre
paventis Misimus in gremium;
Catull. LXV. 19. Ut missum sponsi
furtivo munere MALUM Procurrit
casto virginis e GREMIO. Quare
pro ΔΙΔΑΞΩ rescribe ΔΕΔΕΞΟ
accipe; ut Homer. II. é 228 σὺ
τόνδε ΔΕΔΕΞΟ. υ. 377 χ: 340
χαλκὸν χρυσὸν τε ΔΕΔΕΞΟ. Accipe
hæc mala tua, tibi muneri data:
χρυσάοντα μᾶλα interpretatur Vir-

gilius Ecl. II. 51, tenerâ lanu-
gine mala, nihil ille de sensu
somniaans quem in hoc loco vul-
go finxerunt. Pro τεὰ, suspica-
bar τρία, ut δέκα III. 10 Virg
Ecl. III. 71.

⁵⁴ φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέστι-
χες, ἐς τί δ' ἔλυσας;

ἀπέσχισες vulgo, ἀπέσχασας Toup.
Sed ineptissimum est dictu, *mi-
tram discidisti, et cur solvisti?*
quasi jam *discissa* postea *solvi* pos-
set. Tum ἐς τί minime placet. De-
inde in his non dici solebat μίτραν
ἀποσχίζειν, sed simpliciter μίτραν
λύειν, sic Mosch. II. 160 λῦσε δὲ
οἱ μίτραν καὶ οἱ λέχος ἐντυον
ῶνται. Vide Meurs. ad Callim. H.
Jov. 21. Apoll. Rhod. I. 287.
MITPAN ΕΛΥΣΑ. Schrader ad
Musæum 272. Brevi, ἐς, ex ul-
timâ syllabâ verbi ἀπέστιχες male
repetitum, ejiciendum puto; tum
pro ΑΠΕΣΤΙΧΕΣΤΙΔ' legendum
ΑΠΟ ΣΤΗΘΕΣΦΙΝ a pectore, et
totum

ΔΑΦΝΙΣ.

Τῇ Παφίᾳ πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.

55

ΚΟΡΗ.

Μίμνε, τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἤχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἀλλάλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

Τῷμπέχονον ποίησας ἐμοὶ ράκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἄλλαν ἀμπεχόναν τᾷς σᾶς τοι μείζονα δωσῶ.

ΚΟΡΗ.

Φῆς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δόιης. 60

ΔΑΦΝΙΣ.

Αἰθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα. Σὴ ἐρημιάς οὐκέτι πιστή.

totum versum ita repræsentandum φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπὸ στήθεσφιν ἔλυσας. Hom. II. λ. 373. θώρηκα Ἀγαστρόφον ἰφθίμοιο αἶνντ' ΑΠΟ ΣΤΗΘΕΣΦΙ παναίολον. De *mitra* ἐπιστηθίῳ, *pectoralī*, vide Wartonum ad h. l. Corrigendus obiter liber Judith. cap. ix. 2, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Συμεὼν ᾧ ἔδωκας ἐν χειρὶ ρομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλογενῶν, οἳ ΕΛΥΣΑΝ ΜΗΤΡΑΝ παρθένον εἰς μίασμα. Lege ΜΙΤΡΑΝ. Librariis vocales ι et η idem sonabant.

⁶² Ἄρτεμι μὴ νεμέσα· σὴ ἐρημιάς οὐκέτι πιστή.

Vocem ἐρημιάς varie corrigunt, Νηϊὰς Toupius, Ὀρηϊὰς Briggsius, rescribentes. Sed vereor ut recte sensum loquentis ceperint, quæ, ut fit, statim, cum culpam admisit, a seipsâ noxam amoliri et in aliud quid conjicere tentat. Quid autem potissimum vitio prætendat? quâ excusatione se tueatur? In loco, ut opinor, paratissimam sibi videt peccandi occasionem, peccatique commissi purgationem. *Locus*, in quo sum (secum cogitare videtur) *solitarius* est: ego sine arbitro, ego sine vindice. Sed tamen *locus hic tibi*, Diana, quæ mihi *patrona Virgo* es, (vers.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ῥεξῶ πόρτιν ῥερωτι, καὶ αὐτᾶ βῶν Ἀφροδίτα.

ΚΟΡΗ.

Παρθένος ἔνθα βέβακα· γυνὰ δ' εἰς οἶκον ἀφερψῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἀλλὰ γυνὰ μάτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα. 65

Ὡς οἱ μὲν, χλοεροῖσιν ἱαινόμενοι μελέεσσιν,

Ἀλλάλοις ψιθύριζον· ἀνίστατο φώριος εὐνά.

Χὰ μὲν ἀνεγρομένα γε διέστιχε μᾶλα νομεύειν,

Ὅμμασιν αἰδομένα, κραδία δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη,

Ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαρημένος εὐνᾶς. 70

15) *præ omnibus placet, tu ἄλσεα καὶ νομὸν colis; imo solitudo hæc tua est. Quare Dianam, pudicitiae Deam, obliquè tangit, quasi suæ impudicitiae ream. Hoc est vetus illud vitium εἰς τὸν Θεὸν τὸ φανῶλον ἀναφέρειν de quo Eur. Ion. 1523 ὄρα σὺ, μῆτερ, μὴ σφαλεῖς*

ἃ παρθένοις ἐγγίγνεται νοσήματ' ἐς κρυπτοὺς γάμους, ἔπειτα τῷ Θεῷ προστίθης τὴν αἰτίαν; id quod pressè dixit Virgilius, sibi cuique DEUS fit dira CUPIDO. Quare legendum puto σὴ ἐρμημία, h. e. tua hæc solitudo non amplius tuta est.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΗ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΤΟΥΤΟ τὸ εἰδύλλιον σύγκειται εἰς ἡλακάτην ἐλεφαντίνην, ἣν πλέων ἐπὶ Μίλητον ὁ Θεόκριτος πρὸς Νικίαν τὸν ἱατρὸν δῶρον ἐκόμιζε τῇ τούτου γυναικὶ Θευγενίδι. Γέγραπται δὲ αἰολίδι διαλέκτῳ, περὶ [παρὰ] τὸ Σαπφικὸν ἐκκαϊδεκασύλλα-
βον, τὸ,

Ῥοδοπαχέες ἀγναὶ Χάριτες δεῦτε Διὸς κόραι.

Ὁ δὲ λόγος πρὸς τὴν ἡλακάτην. Καὶ ἔστι τὸ ἐξῆς, γλανκᾶς Ἀθάνας δῶρον ἡλακάτῃ φιλέριθε, τοῦτ' ἐστὶ φίλεργε, ταῖς γυναιξίν. E Vat. 6. et C.

Η Λ Α Κ Α Τ Α.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κή.

ΓΛΑΥΚΑΣ, ᾧ φιλέριθ' ἀλακατα, δῶρον Ἀθανάας
Γυναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπήβολος.
Θαρσεῦσ' ἄμμιν ὁμάρτει πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαάν,
Ὅππα Κύπριδος ἱρὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑφ' ἀπαλῶ.

XXVIII. ¹ "Initium hujus carminis (ait Hermannus Opusc. v. 115) egregie restituit Theodorus Bergk, juvenis optimæ spei, qui, ne literâ quidem de veterum Codicum scriptura recedens, scribendum vidit,

γλανκᾶς, ᾧ φιλέριθ' ἀλακάτα, δῶρον Ἀθάνας
γυναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπά-
βολος'—"

Idem fecerat jam Briggsius, et prius etiam Hemsterhusius apud

Gaisf. Poet. Min. Gr. Tom. iv. p. 214. cum antea perperam legere-
tur πόνος, οἰκωφελέεσσιν' σὸς ἐπή-
βολος. Sensus est, Hemsterhu-
sio Interprete, *Matronis quæ rei familiari student usus tuus per-
opportunist et gratus est.* De Metro vide Gaisford. Hephæst. p. 310.

⁴ ἀπαλῶ in metrum peccare uno fere ore dixerunt Interpretes. Equidem tamen vix ausim affir-
mare *brevem* vocalem, utcunque

Τᾷδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα παρ Διός, 5
 "Οππως ξεῖνον ἐμόν τέρψοιμ' ἰδὼν κἀντιφιλήσομαι
 Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν,
 Καὶ σέ, τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγεννημέναν,
 Δῶρον Νικιέας εἰς ἀλόχῳ χέρρῳσ ὀπάσσομεν.

res se aliter vulgo habeat, non potuisse in initio vocis vi cæsurae *produci*, quum id ab aliis poëtis et ab ipso Theocrito factitatum video. Legimus enim apud Nostrium ἄλυτον XXVII. 16, legimus συνέχες XX. 12, πέρυσιν XXIX. 26, ἔνοχλεῖς XXIX. 26, ubi plura. Homeri usum fusius declaravit Spitznerus de versu heroico p. 77, et Maltbyus in Thesauro Metrico p. xx. ed. 1824: neque aliorum poetarum neglexit; a quo congesta exempla si diligenter inspexeris haud scio an tutius duxeris cum Kiesslingio ἀπαλῶ intactum dimittere. His adjungas, Æolicæ dialecti, quæ in hoc carmine regnat, proprium esse consonantes literas geminare, ita ut syllaba natura brevis τῇ προφορᾷ producat. Dixerunt scilicet Æoles pro ξένος, ξέννος, pro ἔνη, ἔννη, pro κενός, κέννος, pro ὄπη, ὄππα, v. 4 pro ὄπως, ὄππως, v. 6. pro ὀπάσαι, ὀππάσαι pro σελήνη, σελλάνα; Vide Interpretes ad Greg. Cor. de Dialect. Dor. XIII. p. 200. Æol. XI. p. 588 et XXXIV. p. 610 ed. Schaefer. Jam vero ut rem ipsam videamus, quam Theo-

critus ob oculos habet, finge tibi ædem Veneris culmo recenter tectam, ΚΑΛΑΜΩ ΧΑΩΡΟΝ ὑφ' ἈΠΑΛΩ, id quod Virgilius expressit in re diversâ *Hic VIRIDES TENERA prætexit ARUNDINE ripas* Ecl. VII. 12. Domos Sardianas describens Herodotus v. 101, ait αἱ μὲν πλεῦνες οἰκίαι ΚΑΛΑΜΙΝΑΙ, ὅσαι δὲ αὐτῶν καὶ πλίνθιναι ἦσαν, ΚΑΛΑΜΟΥ εἶχον τὰς ὀροφάς. His specie non multum dissimile fuisse videtur Milesium hoc Veneris marinæ templum, Niciæ fortasse operâ nuper, cum hæc scribebat Theocritus, vel exstructum, vel denuo tecto arundineo auctum. Sed hæchactenus; interim Livium XXXIV. 27 advocare liceat *casas arundine textas*, et Plinium N. H. XVI. 36 *Septentriones populos memorantem arundineo tegulo domus suas operientes; durantque ævis tecta illa*; et nemini non familiare Virgilianum *Romuleoque RECENS horrebat regia CULMO*, et quæ ad illum locum citant Interpretes, Vitruv. II. 1, et Ovid. Fast. III. 182:

Que fuerit nostri, si quæris, regia nati;

Aspice de CANNIS STRAMINIBUS-QUE domum.

Σὺν τᾷ πολλὰ μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις, ἀνδρείοις πέπλοις, 10
 Πολλὰ δ', οἷα γυναιῖκες φορέοις, ὑδάτινα βράκη.
 Δὺς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοῖς ἐν βοτάνᾳ πόκοις
 Πέζαιντ' αὐτοετεί, Θευγενίδος γ' εἵνεκ' εὐσφύρω·
 Οὕτως ἀνυσιεργός· φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 Οὐ γὰρ εἰς ἀκίρως οὐδ' ἐς ἀεργῶς κεν ἐβολλόμαν 15
 Ὅππᾶσαι σε δόμῳ, ἀμετέρας εὔσαν ἀπὸ χθονός.
 Καὶ γὰρ σοι πατρίς, ἃν ὥς Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας,
 Νάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
 Νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σοφὰ
 Ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραῖς ἀπαλαλκόμεν, 20
 Οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,
 Ὡς εὐαλάκατος Θευγενὺς ἐν δαμότισιν πέλῃ,
 Καὶ οἱ μνᾶσθιν αἰεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχῃς ξένῳ·
 Κεῖνο γὰρ τις ἐρεῖ τῷ, ποτιδῶν σ', ἧ μεγάλα χάρις

¹⁰ *Accusativos Æolicos esse ἀνδρείοις πέπλοις notent tirones, quemadmodum 13 μαλακοῖς πόκοις, 15, 16 ἀεργῶς δόμοις, 20 νόσοις λυγραῖς, quod cum Bergkio monuit Hermannus. Vide Alcæi locum Mus. Crit. I. p. 429 κυλίχ-ναις μεγάλαις ποικίλαις—πλείαις edit. Matthiæ (ed. Lips. 1827) p. 32.*

¹³ αὐτοενεὶ reponit Bergkius et probat Hermannus, αὐτοεντεῖ Vat. cæteri αὐτοετεί.

²¹ Μίλλατον habet Cod. Vat. ita quoque præcipiente Chærobosco Bekker. Anecd. p. 1398. Μίλλατος λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς ὥσπερ ὁμιλος ὁμιλλος, πέδιλον πέδιλλον. Cui adjungas Grammaticos a

Koenio citatos ad Gregorium Corinth. de dialecto Æol. XI. p. 588 Schaefer. Μίλλατον quoque non Μίλλητον dixisse Æolas tradunt Veteres magistri ibid. XXI.

²⁴ Versus elumbis et sensus expers, et minime dignus qui, ut nunc se habet, in hoc venustissimo carmine inveniatur. Hermannus quidem rescribi vult Κεῖνο γὰρ Φερέει τῷ ποτιδοῖσ'; sed levioere operâ res agenda est. ΕΡΕΙΤΩ Vulg. Codicis tum Mediol. tum Vatic. hæc est lectio, κεῖνο γὰρ τις ἐρεῖ ΤΩΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝ Σ'; mira sane lectio, sed veræ proxima. Lege κεῖνο γὰρ τις ἐρεῖ ΤΩΠΟΣ, ΙΔΩΝ Σ' h. e. hoc enim verbum dicet aliquis, quum te conspexerit,

Δώρω ξὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιμᾶντα τὰ παρ' φίλων. 25

‘*certe magna gratia est cum parvo munere.*’ ΤΩΠΟΣ pro ΤΟ ΕΠΟΣ ut τῶροτρον, τῶγκιστρα, τῶλγεος, τῶμπέχονον, τῶνείρατα, τῶστέα, τῶραμένω, et alia similia apud Nostrum. ΕΠΟΣ ΕΡΕΙ ut ΕΠΟΣ ΕΡΕΙΝ Homer. Odyss. ξ' 131, et 463, ὁ 27. II. λ' 652. Compares, si libet, Æschyl. Choeph. 91 ἢ ΤΟΥΤΟ ΦΑΣΚΩ ΤΟΥΠΟΣ, S. C. Theb. 264 ΤΟΥΤ' ἄντ' ἐκείνων ΤΟΥ-

ΠΟΣ αἰροῦμαί σεθεν.—ΕΙΔΩΝ et ΙΔΩΝ non raro confuderunt librarii; vide Æschyl. Suppl. 212 cujus erroris rationes attigimus supra ad xiv. 17. In hoc loco ΠΟΣΕΙΔΩΝ vocibus *junctis* perperam dederunt scribæ; contrario errore vocibus *perperam divis*is supra xi. 20 ΠΟΤ' ΙΔΗΝ pro ΠΟΤΙΔΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΘ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ τοῦτο εἰς παῖδα ἀποστρεφόμενον τὴν τοῦ φιλοῦντος φιλίαν· διὸ καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν πειράται, ὥς μὴ σπουδαίως πρὸς τὴν φιλίαν αὐτοῦ διακείμενον. Τὸ δὲ μέτρον τοῦτο Σαπφικὸν πεντάμετρον τεσσαρεσκαίδεκάσύλλαβον. Ἡ δὲ ὁμιλία, παρ' ὅσον εἰρῆσθαι γεγράφασιν, Οἶνος καὶ ἀλήθεια παρὰ τὴν παροιμίαν. Ε MS. Vat. 6. Colbert. Taurin. K. C.

ΠΑΙΔΙΚΑ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κθ'.

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται, καὶ ἀλάθεα·
Κᾶμμες χρὴ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.
Κῆγών μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶ.
Οὐκ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,
Γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοίας ἔχω, 5
Ζῆ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
Χῶταν μὲν τὴ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
Ἀμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλης τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
Πῶς ταυτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν;
Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, νέος προγενεστέρῳ, 10

XXIX. ¹ Viris Doctis a Schaefero et Gaisfordio memoratis qui hoc carmen non Theocrito sed Alcæo tribuerunt adde Heindorfium Horat. Sat. I. iv. 89. Ha-

bent hoc carmen MSS. 'Vat. 6 et 11, sed ultimus nullam novam lectionem profert.' SANCTAMANDUS.

Τῷ κεν λῳΐον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις·

Ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρέῳ,

Ὅππα μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὀρπετόν.

Νῦν δέ, τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,

Ἄλλον δ' αὖριον, ἐξ ἑτέρῳ δ' ἕτερον ματῆς. 15

Καί κεν σεῦ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσῃ,

Τῷδ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένενυ φίλος

Τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο.

Ἀνδρῶν τῶν ὑπερανορέων δοκέεις πνέειν.

Φίλει δ', ᾧς κε ζῳς, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰί. 20

Αἱ γὰρ ᾧδε ποιῆς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεται

Ἐξ ἀστῶν· ὁ δέ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει,

¹⁹ Sic vulg. solæcè. Quomodo enim ὑπερανορέων ab ὑπεράνωρ? Quod cum ferre non posset Valck. pro ἀνδρῶν τῶν audacter legebat χλιδῶντων quod recepit Brunck. τῶς ὑπερηγορίας Briggs. Sed, ne unâ quidem literâ mutatâ locum sanare posse videmur. Sublatâ. post ἐθήκαο distinctione, lege ἀνδρῶν, τῶν ὑπὲρ ἀνορεῶν δοκέεις πνέειν· h.e. *Tu hunc diligis, illum vero respuis Virorum quorum super virilitates tu*) qui tantum *puerulus* es) *superbè spirare tibi arrogas*: vide vers. 10, 33. Ἀνορεῶν genitivus pluralis est; optimè, ob *emphasim*, eodem casu et numero quo ἀνδρῶν, ab ἀνορέα; unde ἀνορέαις ter apud Pindarum P. 8, 95. N. 3, 19. I. 3, 29 ed. Donaldson. Hâc correctione adhibitâ, cætera φίλει κ. τ. λ., quæ aliter male præ-

cedentibus cohærent, rectè et ordine sequuntur.

²⁰ φίλει δ' ᾧς κε ζῳς τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰί.

Voculam κε ante ζῳς *brevem* manere posse nondum mihi persuasit Wuestemannus, allato exemplo iv. 32, ἃ τε Ζάκυνθος, et nonnullis ejusdem generis, quorum ratio est diversa. Vide Gaisf. ad Hesiod. 587. Legendum fortasse, ᾧς ζοός ἦς. sup. II. 5 οὐδ', ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοί εἰμέες. xiv. 70 ᾧς γόνυ χλωρόν.

²² Supra dixi ad vi. 12, ut veram lectionem stabilirem, Articulum apud Nostrum non invenustè a suo nomine separari; cujus rei exempla plura afferre poteram quæ hic adscribere liceat:

I. 30, ἃ δὲ κατ' αὐτὸν καρπῷ ἐλιξ εἰλείται.

Ὅς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται,
 Κῆμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέω.
 Ἄλλ' ἀπρίξ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχουαι.
 Ὅμνάσθην, ὅτι πέρυσιν ἦσθα νεώτερος,

25

I. 139, τὰ γε μὰν λῖνα πάντα
 λελοίπει.

I. 141, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

VII. 121, τὸ τοι καλὸν ἄνθος
 ὑπορρεῖ.

VII. 145, τοὶ δ' ἐκέχυντο ὄρπακες
 βράβυλοί τε καταβρίθοντες ἔρασδε.

XVI. 4, οἱ δὲ βροτοὺς βροτοὶ
 αἰδῶμες, et hunc ipsum locum.

XXIX. 22, ὁ δέ τοι κ' ἔρος οὐ
 χαλεπῶς ἔχοι, quibus addi potest
 Mosch. II. 70, τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ
 εἶδεν ὄνειρον.

²⁶ Locus varie tentatus, sed
 successu parum felici, ideo quod
 vera ejus constructio fefellisse
 videtur Interpretes. Verba ὅτι
 γηραλέοι πέλομες minimè ab ὁμ-
 νάσθην pendent. Pendent autem
 ab ἀποπτύσαι, et struenda sunt,
 πρὶν ἀποπτύσαι ὅτι καὶ γηραλέοι
 πέλομες καὶ ῥυσσοί, h. e. priusquam
 me despectui habeas eo quod et
 senex sum et rugis obsitus. De-
 inde, ut tota sententia sibi con-
 stet, pro ΟΜΝΑΣΘΗΝ, quod nihili
 est, levi mutatione lege ΑΜΝΑΣΘΗΝ,
 infinitivum aoristi primi Æoli-
 cum pro ἀναμνασθῆναι, ut μεθυ-
 σθῆν pro μεθυσθῆναι apud Alcæum
 Mus. Crit. I. 425. 'Pro -ῆμεν',
 verba sunt Kœnii ad Greg. Cor.

p. 310, ed. Schaefer. 'maxime
 in aoristis passivis nonnulli -ῆν
 pronuntiabant.' Sensus est, Me-
 mento te anno proximè elapso fuisse
 juniorem, priusquam me fastidias
 quod senex sum. De πέρυσι primâ
 syllabâ productâ vide ad xxviii.
 4, quibus adde quæ dixit Brunc-
 kius ad Apollon. Rhod. I. 1274,
 citatus a Gaisfordio ad xx. 12.
 Spitzner. Vers. Heroic. p. 19, de
 liquidarum præcipue vi ἐκτατικῇ,
 'Syllaba brevis,' inquit, 'in cæ-
 surâ posita, vi insequentis literæ,
 quam et Eustathius ad Iliad β'
 44, p. 170, et Draco de Metris
 Poët. p. 9, agnoverunt, *produci*
potest;' inter quas *producendi*
vi 'primum locum ρ tenet, in
 medio ponuntur, λ et μ, in pos-
 tremo ν.' Hinc apud Nostrum
 iis quæ dedimus ad xxviii. 4,
 accedant xvi. 62 ἢ ὕδατι νίξειν,
 xvi. 102 θυγάτερες, xxii. 19
 ἀπολήγοντι, xxv. 73 ὄγε λάεσσι,
 xxv. 87 μετ' αὐλιά τε σηκούς τε,
 xxv. 211 ὁθι λῖς, xxviii. 25
 δώρω ξύν, ὀλίγω. Hoc in loco,
 Oxoniæ schedis Dorvillianis vidi
 notatum, 'ex codice Ismaelis
 Bouilland Parisiensis πέρρυσιν, ut
 sit dactylus.'

Χῶτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι
 Καὶ ῥυσοί, νεότατα δ' ἔχεν παλινάγρετον
 Οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίας φορεῖ·
 Κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν. 30
 Ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
 Καὶ μοι τῷραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
 Ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχης,
 Ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέϊοι φίλοι.
 Αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπεις, 35
 Ἐν θυμῷ τε λέγεις, τί με, δαιμόνι, ἐνοχλεῖς·
 Νῦν μὲν κῆπὶ τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
 Βαίην, καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερων·
 Τόκκα δ', οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
 Προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῷ πόθῳ. 40

³⁶ ἐνοχλεῖς, vide v. 26.

³⁹ Vide ad xxviii. 10.

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λ'.

ἌΔΩΝΙΝ ἢ Κυθήρη
 Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
 Στυγνὰν ἔχοντα χαίταν,
 Ὠχράν τε τὰν παρειάν,
 Ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὰν 5
 Ἔταξε τὼς Ἐρωτας.
 Οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
 Πᾶσαν δραμόντες ὕλαν
 Στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον,
 Δῆσάν τε κἀπέδησαν. 10
 Χῶ μὲν, βρόχῳ καθάψας,
 Ἔσυρεν αἰχμάλωτον·
 Ὁ δ', ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
 Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
 Ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς· 15
 Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.
 Τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα·
 Πάντων κάκιστε θηρῶν,
 Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
 Σὺ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας. 20

XXX. ¹ 'Idyllium Theocriti falso inscriptum,' PORSON. ad Aristoph. Lysist. 1246.

² 'Dirum aprum invenerunt, Kiessl. Id si dicere voluit hic Pseudo-Theocritus aut solœce locutus est, aut scripsit τὸν στυγνὸν ὕν ἀνεῦρον. Possis quidem

στυγνὸν *tristem* interpretari vid. me ad Æsch. Agam. 625. Hermann. ad Philoct. 166; sed eâ significatione non amplius solœcum sed ineptum foret.' J. W. Legendum forsan στυγνοὶ h. e. *tristes Amores rimati sunt sylvas.*

Ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ὦδε ·
 Ὅμνυμί σοι, Κυθήρη,
 Αὐτάν σε, καὶ τὸν ἄνδρα,
 Καὶ ταῦτά μεν τὰ δεσμά,
 Καὶ τῶςδε τῶς κυναγῶς, 25
 Τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σευ
 Οὐκ ἤθελόν πατάξαι ·
 Ἄλλ' ὥς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
 Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα
 Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν 30
 Ἑμαινόμαν φιλᾶσαι ·
 Καί μεν σίναζε κραντήρ.
 Τούτους λαβοῦσα, Κύπρι,
 Τούτους κόλαζε, τέμνε ·
 Τί γὰρ φέρω περισσῶς 35
 Ἑρωτικῶς ὀδόντας;
 Αἱ δ' οὐχί σοι τὰδ' ἀρκεῖ,
 Καὶ ταῦτ' ἐμεῦ τὰ χεῖλη.
 Τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;
 Τόν δ' ἠλέησε Κύπρις, 40
 Εἶπέν τε τοῖς Ἑρωσι
 Τὰ δεσμά οἱ ἑπιλῦσαι.
 Ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει,
 Κᾶς ὕλαν οὐκ ἔβαινε ·
 Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν 45
 Ἑκαίε τῶς Ἑρωτας.

³² μεν. Sic vulg. Malim μιν. *Eum læsit dens.*

⁴⁶ *Accedens ad ignem exurebat Amores.* Kiessl. Quod non intelligo; jungenda sunt προσελθὼν τῶς Ἑρωτας ἔκαιε (αὐτοὺς) τῷ

πυρὶ, h. e. suo igne inflammavit *Amores*; vide v. 29. Hinc Illi flagrantés sunt. Frigidum sanè, sed ut cætera in hâc cantilenâ, quæ utinam Theocritea nunquam invasisset.

ΕΚ ΤΗΣ
Β Ε Ρ Ε Ν Ι Κ Η Σ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΟΝ.

ΚΑΙ τις ἀνὴρ αἰτείτ' εὐαγρεσίαν τε καὶ ὄλβον,
Ἐξ ἀλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
Σφάζων ἀκρόνυχος ταύτη θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,
Ὅν λεῦκον καλέουσιν· ὃ γὰρ φιαρώτατος ἄλλων,
Καί κε λῖνα στήσαιο, καὶ ἐξερύσαιο θαλάσσας
Ἐμπλεα.

XXXI. Athen. VII. 284. A.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Α. I.

ΤΑ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἡ κατάπυκνος ἐκείνα
Ἐρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι.
Ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθιε Παιάν·
Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσει.
Βωμόν δ' αἰμάξει κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός,
Τερμίνθον τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

ΑΛΛΟ. β. II.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
Βωκολικῶς ὕμνως, ἄνθετο Πανὶ τάδε·
Τῷς τρητῷς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὅξυν ἄκοντα,
Νεβρίδα, τὰν πῆραν, ᾗ ποκ' ἐμαλοφόρει.

ΑΛΛΟ. γ. III.

Εὐδεις φυλλοστρώτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
Ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
Ἄγρευει δέ τυ Πάν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
Κισσὸν ἐφ' ἡμερτῷ κρατὶ καταπτόμενος,
Ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὸ φεῦγε,
Φεῦγε μεθεῖς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

I. Anthol. Pal. vi. 336.

II. Anthol. Pal. vi. 177.

III. Anthol. Pal. ix. 338.

⁶ καταγρόμενον. καταγόμενον Pal.
sive Vat. καταγρόμενον vulg. unde
Brodæus καταγρόμενος, κατεγρό-
μενος. 'Non liquet,' ait Jacobs;

sed hoc, opinor non obscurum est
in καταγρόμενον vocem latere quæ
somni tacite super palpebras ser-
pentis et quasi καταστάζοντος
vim et natantia lumina solventis
declaret; ut igitur apud Latinos
sopor leni quasi flumine destillare
dicitur,

ΑΛΛΟ. δ'. IV.

Τήναν τὰν λαύραν, τῶς αἱ δρύες, αἰπόλε, κάμψας
 Σύνκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφές ζόανον,
 Τρισκέλές, αὐτόφλοιοι, ἀνούατον· ἀλλὰ φάλητι
 Παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
 Σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ
 Ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 Δάφναις, καὶ μύρτοισι, καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
 Ἐνθα πέριξ κέχυται βοτρύοποις ἔλικι
 Ἀμπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 Κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη·
 Ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι,
 Μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὅπα.
 Ἐξέο δὴ τηνεῖ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
 Εὐχέ' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους·
 Κεύθους ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἀνανεύσῃ,
 Τοῦδε τυχών, ἐθέλω τρισσὰ θύῃ τελέσαι·
 Ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα, τὸν ἴσχω
 Σακίταν· αἰοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

dicitur, sic Pind. Pyth. 14 Somni
 νεφέλα, γλεφάρων αἰδὼν κλαῖστρον,
 καταχεῖται, et καρδία ἰαίνεται κώ-
 ματι. Sic Aristoph. Vesp. 7,
 κατὰ ταῖν κόραιν ὕπνου τι κα-
 ταχεῖται γλυκύ, et suavissimè
 Sappho, ἀμφὶ δ' ὕδωρ ψυχρὸν κελα-
 δεῖ δι' ὕσδων μαλίνων, αἰθυσσομένων
 δὲ φύλλων ΚΩΜΑ ΚΑΤΑΠΕΙ. Quare
 pro Codicis Palatini lectione, κῶμα
 ΚΑΤΑΓΡΟΜΕΝΟΝ, legi fortasse debet
 κῶμα ΚΑΤΕΙΒΟΜΕΝΟΝ. Hesych. ΚΑ-
 ΤΕΙΒΟΜΕΝΟΝ; ΚΑΤΑΠΕΟΝ. In MSS.

αγ et εἰ eodem ductu pinguntur.

IV. Anthol. Pal. ix. 437.

⁵ ἔρκος δ' εὐθ' ἱερὸν (sic) Pal.
 κᾶπος δὲ σκιερὸς ed. Flor. (σακὸς
 δ' εὖ ἱερὸς CalliERG. cum κᾶπος in
 marg.) ἔρκος δὲ σκιερὸν malit F.
 Jacobs; sed vera scriptura huc-
 usque latuisse videtur. Equidem
 minimè dubito quin pro ΔΕ
 ΣΚΙΕΡΟΣ legendum sit ΔΕ ΣΦ'
 ἸΕΡΟΣ. Σφὲ, *Eum* (Priapum)
 sacer cingit κᾶπος vel σακός. Hinc
 patet variarum lectionum fons.

ΑΛΛΟ. έ. V.

Λῆς, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, διδύμοις ἀνυλοῖσιν ἀεῖσαι
 Ἄδύ τι μοι; κῆγὼν πακτίδ' ἀειράμενος
 Ἀρξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θελξεί
 Δάφνις, καροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
 Ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὀπισθεν,
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

ΑΛΛΟ. ς. VI.

Ἄ δέιλαιε τὸ Θύρσι, τί τοι πλέον, εἰ καταταξεῖς
 Δάκρυσι διγλήνους ὥπας ὀδυρόμενος;
 Οἴχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς ἄδαν·
 Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος·
 Αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήνας
 Ὅστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένης;

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ. ζ. VII.

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλατον ὁ τῷ Παιήονος υἱός,
 Ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
 Νικία· ὅς μιν ἐπ' ἅμαρ αἰεὶ θυσέεσιν ἱκνεῖται,
 Καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
 Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς
 Μισθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφήκε τέχναν.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΟΡΘΩΝΟΣ. η. VIII.

Ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων,
 Χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴης.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον· ἀντὶ δὲ πολλὰς
 Πατρίδος ὀθνεῖν κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

V. Anthol. Pal. ix. 433.

³ ταξεῦμαι Pal.

VI. Anthol. Pal. ix. 432.

⁵ τί τὸ πλέον Brunck.

VII. Anthol. Pal. vi. 337.

⁶ Vide Buttmann. Schol. Odys.

λ. 613. p. 394.

VIII. Anthol. Pal. vii. 660.

³ ἀντὶ δὲ πολλὰς πατρίδος· Mihi
 πολλὰς sincerum esse non per-
 suadet

ΑΛΛΟ. θ'. IX.

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδες, μηδὲ παρ' ὥρην
 Ναυτίλος ἴσθ' ὥς ἐστ' οὐ πολλὸς ἀνδρὶ βίος.
 Δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν θάσον ἐλθεῖν
 Ἥπείγειν, κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίας,
 Ἐμπορος, ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
 Ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδους.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΜΟΥΣΩΝ. ι. X.

Ὑμῖν τοῦτο, θεαί, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
 Τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
 Μουσικός. οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τήδε
 Αἶνον ἔχων, Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΕΥΣΘΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΟΣ. ια. XI.

Εὐσθένης τὸ μνᾶμα· φυσιογνώμων ὁ σοφιστής,
 Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 Εὖ μιν ἔθαψαν ἐταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα
 Χ' ὕμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦς.

suadet F. Jacobs. Neque enim πολλὰς πατρίδος *amplissimo patriæ agro* significare posse facile credam, neque si posset, sensum idoneum præberet. βώλου pro πολλὰς Heinsius. Variam lectionem ἀντὶ δὲ φίλης ex Cod. affert Hemsterhusius; quare simplicissimâ et tutissimâ ratione adhibita, malim, duâbus vocibus *transpositis*, ἀντὶ φίλης δὲ πατρίδος.

IX. Anth. Pal. VII. 533.

X. Anthol. Pal. VI. 338.

XI. Anthol. Pal. VII. 661.

⁴ Versus mendosus: αὐτῆς Codd. et tres ΑΛΙΜΩΝ ΩΣ contra sensum et metrum: deinde ἦν. Alia aliter corrigunt—Jam, cur ὕμνοθετῶν, *Poëtarum*, injecta fuerit mentio, nisi quod mortuum *cecinerint*? Quare, revocatis αὐτῆς et ἦν, pro ΑΛΙΜΩΝ lego ΩΔΙΜΩΝ i. q. αἰοῖδιμον ut ᾠδῇ pro αἰοιδῇ; αἰοῖδιμον ἐσσομένοισι Homer II. ζ'. 358 Callim. L. P. 121, sup. XIII. 7. De his adjectivis videndus Blomf. Æsch. Ag. 395. Sensus erit, *sepelierunt eum amicis*, et

Πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθναὼς ὁ σοφιστής·

Καίπερ ἄκις ἐὼν, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

ΕΙΣ ΤΡΙΠΟΛΑ ΤΩ ΔΙΟΝΥΣΩ ΑΠΟ ΔΗΜΟΤΕΛΟΥΣ. ιβ'. XII.

Δαμοτέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε,

Καὶ σὲ τὸν ἡδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς,

Μέτριος ἦν ἐν παισὶ, χορῶ δ' ἐκτήσατο νίκην

Ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὀρών.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ. ιγ'. XIII.

Ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκειο τὴν θεὸν εἰπὼν

Οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας

Οἶκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε

Ξυνόν. αἰεὶ δέ σφιν λῶϊον εἰς ἔτος ἦν

Ἐκ σέθεν ἀρχομένοις, ὦ πότνια· κηδόμενοι γὰρ

Ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΕΥΡΥΜΕΔΟΝΤΟΣ. ιδ'. XIV.

Νήπιον νιὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός,

Εὐρύμεδον, τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.

Σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται

Τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

ipsius (ξείνης terræ) *poëtis dicen-*
dum, quàm charus fuerit. De α̃ et
ω̃ confusis vide ad v. 109. Nec
displiceret ΑΙΔΙΝΟΝ, legendum;
et ω̃ς sic—Judicet lector.

⁶ ἄκις ita Codd. *δοικος* D.
Heinsius.

XII. Anthol. Pal. vi. 339. In
voce *Δαμοτέλης* variant libri; duo
Codd. *Δαμομένης* qui in lem-
mate vocatur *Δαμομέδων*.

⁷ τῶν pro θεῶν Blomf. Pers.

Præf. xxv. et Dobræus Aristoph.
Addend. p. 126. Quod ad θεῶν mo-
nosyllabum spectat, vide Theog.
171 Θεοῖς εὐχον οἷς ἐστὶ μέγα κρά-
τος οὐ τι ἄτερ Θεῶν. 202 θεῶν ὑπερ-
έσχε νόος. Idem 142, 171, 330,
1280. Mimn. II. 4. θεῶν (mono-
syll.) μακάρων. Solon. v. 3, xv. 2.

³ πασι Pal. vide ad xvii. 9 ubi
eadem scripturæ varietas.

XIII. Anthol. Pal. vi. 340.

XIV. Anthol. vii. 658.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. ιε'. XV.

Γνώσομαι, εἴτι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 Ἐκ σέθεν ὡσανύτως ἴσον, ὁδοιπόρ', ἔχει.
 Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς· ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 Κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

ΕΙΣ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ. ις'. XVI.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε,
 Σπουδᾷ· καὶ λέγ', ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθης,
 Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέφῳ,
 Τῶν πρόσθ' εἴτι περισσὸν ᾠδοποιῶν·
 Προςθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
 Ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

ΕΙΣ ΕΠΙΧΑΡΜΟΝ. ιζ'. XVII.

Ἄ τε φωνὰ Δώριος, χῶν' ἡρ' ὁ τὰν κωμωδίαν
 Εὐρών, Ἐπίχαρμος.
 ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
 Τὴν ὦδ' ἀνέθηκαν
 Τοῖ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται Πελωρεῖς τᾷ πόλει,

XV. Anthol. Pal. vii. 659.

XVI. Anthol. Pal. ix. 599.

XVII. Anthol. Pal. ix. 600.

⁵ πελωρὶ σταῖ πόλει Pal. qui
 cæteris est Vat. ut Gaisfordio,
 cujus in editione dicitur habere
 πελορισταί. πελωριστᾷ Vulg. πε-
 δωριστᾷ Tyrwhitt. ex conjectura,
 quam recepit F. Jacobs: sed quâ
 ratione Syracusas πεδωριστὰν πό-
 λιν urbem excelsam dixerit, quæ
 fermè tota in insulâ sita est, eâ-
 que humili, non expedio. Neque
 Scaligeri conjecturam Πελωρεῖς

τᾷ πόλει magis probabilem duco.
 'Nam,' ut benè Reiskius, 'quid
 Pelorenses cum Syracusis? et
 soline illi, exclusis cæteris Syra-
 cusanis, Epicharmo statuum de-
 dicaverint?' Imo diserte aiunt
 ei dedicari statuum ὡς πολίτην,
 ideoque a πολίταις. Quare pro
 ΠΕΛΩΡΙΣ ΤΑΙ, vel, ut alii Co-
 dices, ΠΕΛΟΡΙΣΤΑΙ, legendum
 puto ΠΕΔΟΙΚΙΣΤΑΙ, πεδοικισ-
 ται, hoc est, coloni, inquilini, Do-
 ricæ (vide vers. 1) pro μετοικισ-
 ται; ut πεδοίκον χελιδόνος Doricæ

Οἱ' ἀνδρὶ πολίτα,
 Σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων μεμναμένοι
 Τελεῖν ἐπίχειρα.

pro μετοίκου apud Æschylum, referente Hesychio, et plurima alia ut, πέδα, sup. xxix. 25, 38. πεδαός, πεδάρισος, πεδαίχμιος de quibus Blomfieldius in Gloss. Prom. v. 277, 735, 952. Choëph. 581, 832. Notum Syracusas coloniam se esse a Corinthiis deductam gloriari; sup. xv. 90 Συρακοσίας ἐπιτάσσεις; ὡς εἶδῃς καὶ τοῦτο Κορίνθιαί εἰμες ἄνωθεν xxviii. 17, καὶ γὰρ σοι πατρίς, ἄν ὥξ' Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας Νάσω Τρινακρίας μυελὸν ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν. Præterea vox ἐνίδρυνται hanc emendationem firmat, quippe quæ μετοικιστῶν propria sit. Vide sup. xvii. 102, et Toup. ad h. l.

⁷ σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων Vulg. γὰρ omittit Vat. χρὴ μένων ed. Flor. ῥημάτων Vat. μεμναμένους Codd. μεμναμένοι ex conjecturâ Toupii dederunt Editores. Vulgatam lectionem σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων vitiosam esse quivis sentit. Fac enim Epicharmum, quod poetis non admodum familiare, et quod de Simonide fere solo antiquorum traditur, magnam vim auri et argenti possedisse; hæc tamen valde debilis esset ratio cur statua in ejus honorem Baccho dedicaretur. Neque vero

altera lectio, quam Jacobsium probasse miror, σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων plus habet quo se tueatur. Nam, primum, *acervum habere verborum*, quis unquam dixit? deinde ipsum hoc, *talem congeriem habere*, in cujus honorem, et præsertim in cujus poetæ honorem, redundaret? Tali ῥημάτων farragine non statuum meruisset Epicharmus; imo dignus habitus esset qui e scenâ exploderetur, non is *cujus ad exemplar Plautus properaret*. Equidem μεμναμένους Codicum omnium lectionem restituendam censeo; tum sensum esse, *Nobis munus dedit* (sc. Epicharmus) quid sit illud munus declarant versu sequenti, πολλὰ γὰρ ποττὰν ζοᾶν εἶπε χρήσιμα, μεγάλη χάρις αὐτῷ; oportet igitur nos hujus muneris memores, ei pretium justum (vel mercedem) solvere. Quare pro ΣΩΡΟΝ ΓΑΡ ΕΙΧΕ ΧΡΗ ΜΕΝΩΝ, legendum puto ΔΩΡΟΝ ΠΑΡΕΙΧΕ· ΧΡΗ ΜΕΝΩΝ μεμναμένους τελεῖν ἐπίχειρα. *Donum nobis debet; oportet igitur nos ejus bene memores eum remunerari*. Librarii ὦν, doricam formam pro οὔν, igitur, fortasse parum capientes, alias lectiones commenti sunt.

Πολλὰ γὰρ πὸτ τὰν ζῶαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα.
Μεγάλα χάρις αὐτῷ.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΚΛΕΙΤΑΣ, ΤΡΟΦΟΥ ΜΗΔΕΙΟΥ. ιη. XVIII.

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσῃ
Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ, κήπέγραψε Κλείτας.
Ἐξεῖ τὰν χάριν ἅ γυνὰ ἀντὶ τήνων
Ὡν τὸν κῶρον ἔθρεψε. τί μάν; ἔτι χρήσιμα τελευτᾷ.

ΕΙΣ ΑΡΧΙΛΟΧΟΝ. ιθ. XIX.

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἰσίδε τὸν πάλαι ποιητὰν
Τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
Διῆλθε κήπὶ νύκτα καὶ ποτ' ἁῶ.

⁹ ζῶαν Codd. vide Blomf. S. c. T. 935. πᾶσιν Pal. cæteri παισὶ. Vide ad xxii. 164, xxiii. 61, Epig. xii. 3.

XVIII. Anthol. Pal. vii. 663.

⁴ τιμᾶν Pal. καλεῖται vulg. sed τελευτᾷ Pal. sive Vat. etiam *frugi vocatur*, Kiessling. quod minime placet; nutricem a puero *χρησίμην vocatam* fuisse autumat Jacobsius: hoc autem *unde datum sumit*? Mihi locus sic constituendus esse videtur, τί μάν; ἔτι χρήσιμ' οὐ τελευτᾷ, hoc sensu quo illud in vulgus notum, Ἀκήρατοι χαρίτων κῆποι, *sepulchrum statuit gratus ob officia ab eâ accepta*. Quidni ita faceret? nam ipsa quidem periit, sed ejus officia adhuc utilia, τήνα οἷς τὸν κῶρον ἔθρεψε, non perierunt; vivit enim puer ejus operâ ab eâ nutritus, vivit inquam, ut hanc sepulcri gratiam ei rependat;

Sic nutrix defuncta superstite vivit alumno. Contrarium hoc est illi, de quo, clientium Romanorum nomine, acerbè queritur Juvenalis iii. 124, *Perierunt tempora longi Servitii; nusquam minor est jactura clientis*. Alteram Codicum lectionem, *χρήσιμα καλεῖται*, olim hanc fuisse suspirior *χρήσιμ' οὐκ ὀλεῖται*, eodem ferè sensu quo nostra *χρήσιμ' οὐ τελευτᾷ*. *Utilia non peribunt*: (nam, si homo *oblitus est*, at *Dî meminerunt*, meminit *Fides*) quæ locutio proverbium sapit; *ā* et *oi* sæpe confundi a librariis, indè factum, quod non rarò vel junctos literarum ductus distrahebant, vel divisos connectebant; perperam utrumque. Permutationem *ā* et *oi*, indidem natam, attigimus supra i. 95.

XIX. Anthol. Pal. vii. 664.

Ἡ ρά μιν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγάπεν Ἀπόλλων,
 Ὡς ἐμμελὴς τ' ἔγεντο καπιδέξιος
 Ἐπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΗΝ ΗΡΑΚΛΕΙΑΝ
 ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ. κ'. XX.

Τὸν τῷ Ζανὸς ὄδ' ὕμιν υἱὸν ὠνήρ,
 Τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
 Πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος ξυνέγραψεν ὥκ Καμείρου,
 Χώσους ἐξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους.
 Τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῆς,
 Ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας
 Πολλοῖς μασὶν ὕπισθε κήνιαντοῖς.

ΕΙΣ ΙΠΠΩΝΑΚΤΑ. κα'. XXI.

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππώναξ κεῖται.
 Εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχεν τῷ τύμβῳ.
 Εἰ δ' ἐσσί κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
 Θαρσέων καθίζεν, καὶ θέλης, ἀπόβριζον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ἙΑΥΤΟΥ ΒΙΒΛΟΝ. κβ'. XXII.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραψα,
 Εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκόσιος,
 Υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίννης·
 Μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὐ ποτ' ἐφελκυσάμην.

κγ'. XXIII.

Ἀστοῖς καὶ ζείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα·
 Θεὸς ἀνελεῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης·

XX. Anthol. Pal. ix. 598.

XXI. Anthol. Pal. xiii. 3.

XXII. Anthol. Pal. ix. 434.

ᾠ Συρακοσίων Vat. sed in uno

Codice a Valckenaerio inventum
 est Συρακούσιος.

XXIII. Anthol. Pal. ix. 435.

Ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω, τὰ δ' ὀθνεῖα Κάϊκος
Χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

κδ. XXIV.

Αὐδήσει τὸ γράμμα, τι σᾶμά τε, καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ·
Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXIV. Anthol. Pal. vii. 262, ubi Theocrito diserte assignatur, quare mireris in nullâ adhuc, quod sciam, Theocriti editione	comparere. Αὐδήσει τί τὸ γράμμα, τί σᾶμα τε; καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ; sic versum refingit Fr. Jacobs.
--	--

INDEX*

GRÆCUS IN THEOCRITUM.

A.

Α'. Ερ. 6, 1.
 ἀαγῆς. ἀαγεῖς διφροι. 24, 121.
 ἄβαι. 5, 109.
 ἀβλαβῆς. τὸ ἀβλαβὲς ἐνθὺς ἔθηκας. 12, 25. ἀβλαβὲς ὕδωρ. 24, 96.
 ἀγαθός. πόταγ' ὦ 'γαθὲ. 1, 62. τίνος ὦ 'γαθὲ τόσσον ἔρασαι. 1, 78. παῖσδεις ὦ 'γαθ' ἔχων. 14, 8. τὰν μορφὰν ἀγαθῷ ἀγαθοῦ. 23, 2. ἀγαθὸς ἀκούσεται ἐξ ἀστῶν. 29, 21. πατὴρ μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ. Ερ. 14, 4. γνώσσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον. Ερ. 15, 1.
 ἀγάλλεσθαι. καρπῷ ἔλιξ ἐιλεῖται ἀγαλλομένα κροκδεντι. 1, 31.
 ἄγαλμα. ἄλατο καὶ τῷγαλμα 23, 60. ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον. 30, 28. ἄγαλμα ἀπ' ἐνώδους κέδρου. Ερ. 7, 4. τῷγαλμα μαρμαρίουν. Ερ. 10, 2.
 Ἀγαμέμνων. 15, 137.
 ἄγαν. ἄγαν δύσεως καὶ ἀμήχανος. 1, 85. ἄγαν φιλοκέρτομος. 5, 77. ἀνὴρ ὄζος ἄγαν. 15, 148.
 ἀγανός. ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν. 13, 54.
 ἀγάνως. 17, 85.
 ἀγαπατός. τί χαρίτων ἀγαπατὸν ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; 16, 108. κατεκλάξτο τὰν ἀγαπατὰν μναστεύσας Ἑλέναν. 18, 5.
 ἀγαπητός. χαῖρε Ἀδων' ἀγαπητὲ. 15, 149. ὁ δὲ, πατρὶ ἐοικὼς παῖς ἀγαπητός ἔγεντο. 17, 64.
 ἀγαστὸν. 1, 126.
 Ἀγαυά. 26, 1.
 ἀγανός. 25, 55.
 ἀγγέλλειν. ἀγγεῖλειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα. 12, 19. ἀγγελέοντας. 16, 86.
 ἀγγελος. 6, 32.
 ἄγγος. 13, 39.
 ἄγειν. τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο;

2, 65. ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν. 2, 102. ποτὶ τὰν κράναν ἄγε. 3, 4. τὰν ἀγέλαν αγε. 3, 43. ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας. 3, 47. τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας. 4, 35. τὸν Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα. 7, 93. κῆν τι Μενάλκας τῇδ' ἀγάγοι. 8, 40. οὐθ' ἔον ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι. 10, 2. ἃ πόδες ἄγον. 13, 70. 14, 42. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. 15, 40. τὸν ἄγοντα διαχρησεῖται. 15, 54. καὶ ὡς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἥρην. 15, 64. Ἀδωνν ἀπ' ἀενάου Ἀχέροντος μαλακαίποδες ἄγαγον Ὠραι. 15, 103. οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐτ' ἐνιαυτοῦς. 16, 71. ὕπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι. 17, 33. τοῦ γάρ με καὶ ἡγαγεν ἐνθάδε χρεῖω. 25, 44. δεῖλον ἡμαρ ἄγων. 25, 86. τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ εἰσσαι. 26, 2. καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον. 27, 32. μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω ἀμέραν. 29, 7. ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτήν. 30, 5.
 ἀγείρειν. βίον ἄλλον ἀγείρειν. 14, 40.
 ἀγείσθαι. ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα. 11, 11.
 ἀγέλα. τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρνος ἄγε Μελάμπους. 3, 43. φριμάσσειο πᾶσα τραγίσκων ἀγέλα. 5, 142. τὰν ἀγέλαν συνάγαγον. 6, 2. πᾶσαν τὰν ἀγέλαν ἐξεῖς. 27, 33. ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας. 27, 70.
 ἀγελαῖος. ἀμφ' ἀγελαῖαις βουσὶν ἔργον ἔχων. 16, 55.
 ἀγεληδόν. 16, 92.
 ἀγήρως. εἰ γὰρ ἀγήρῳ ἀθάνατοι. 12, 17.
 ἀγκᾶς. 8, 55.
 ἀγκίστριον. μήποτε τῷ στόματος τάγκίστρια χρυσὸν ἔχουσιν. 21, 57.
 ἄγκιστρον. τῷγκιστρα. 21, 10. χῶ μὲν τάγκιστρῳ ποτεφύετο. 21, 46. ἐκ τῷγκίστρω ἡρέμα αὐτὸν ἀπέλυσα. 21, 56.
 ἀγκοῖναι. 3, 44.

* Hic repetere liccat, quod in præfatione monui, hunc indicem, ab editione Reiskianâ desump. tum, Hesleri, impigerrimi Viri, diligentia debere.

ἄγκος. ἄγκεια καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος. 8, 33. ὡς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει. 20, 33.

ἀγκρούεσθαι. μέλος ἀγκρούεσθαι, κηϋ τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι. 4, 31.

ἀγκύλος. τὸν κάλαμον ὑπὸ τοῦ κινήματος ἀγκύλον εἶχον. 21, 47.

ἀγλαΐζειν. ἀγλαΐσει σοι τοῦτο. Ep. 1, 4.

ἀγλαός. ἐς πόλιν ἀγλαάν Νείλειω. 28, 3.

ἀγνοεῖν, ἀγνοεῖν. οὐδὲ κέ τις μιν ἡγνοίησεν ἰδὼν. 7, 14.

ἀγνός. ἱερὸν ἀγνόν. 25, 22. ἀγνάς, ἀγνάς ἄνθεμα Χρυσσογόνας. Ep. 13, 2.

ἀγνύναι. τὰ ἄκρα δοῦρ' ἐάγη. 22, 190. διάνδιχα τρηχὺν ἀγριέλαιον ἔαξα. 25, 256.

ἀγοράσδην, ἀγοράσδων. 15, 16.

ἀγορεύειν. ἐγὼ ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω. 5, 76. ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων. 6, 23. Δάφνιν ποτιδὼν ἀγόρευε Μενάλκας. 8, 5. ὁ αἰπόλος ᾧδ' ἀγόρευεν. 8, 81.

ὡς κείνος ἀγόρευε. 25, 172. δέρμα θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει χειρῶν καρτερὸν ἔργον. 25, 175.

ἀγοστός, νυμφίον γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ. 17, 129.

ἄγρα. ἀπ' ἄγρας κεκμακῶς ἀμπαύεται. 1, 16. ἐξ ἀλὸς ἄγρα. 7, 60. πάντ' ἐδόκει τήμας ἄγρας. 21, 16. ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τῷνείρατα πάντα μερίζεν. 21, 31. φαντὶ αἰὲν ἄγραν τόδ' ἔχειν. 21, 37.

ἀγρεύειν. Ep. 3, 3.

ἀγρευτήρ. ἰχθύος ἀγρευτήρες. 21, 6. ἀγριέλαιος. ἀγριελαῖα κορύναν δεξιτερᾷ ἔχεν. 7, 18. χλωρῇ ἀγριέλαιος. 25, 21. τρηχὺν ἀγριέλαιον διάνδιχα ἔαξα. 25, 257.

ἄγριος. ἀγρίῳ ἐν πυρὶ καταβάλλω. 2, 54. τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον. 13, 6. ἰδ' ὡς ἄγριος. 15, 53. ὡς ἄγρια παῖσδεις. 20, 6. θεοῦμενοι ἄγριον ὕλην. 22, 36. ἄγριος εἰ, πρὸς πάντα παλίσκοτος. 22, 58. ἄγρια δ' αὐτῷ χεῖλεα. 23, 11. ἄγριε παῖ καὶ στυγνὲ. 23, 19. ἀγρίησιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε καῖε. 24, 89. δρυὸς ἄγρια φύλλα. 26, 3. ἄγριον ἔρπετόν. 29, 13.

ἀγροίκως. ἀγροίκως φιλέειν. 20, 4.

Ἄγροιώ. 3, 31.

ἀγροιώτης. Νύμφαι, δεῖναι θεαὶ ἀγροιώταις. 13, 44. σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις δέδμηντο. 25, 23. κακὸν τέρας ἀγροιώταις. 25, 168.

ἀγρός. τὰν μοι πατὴρ ἔτρεφεν ἀγρός.

9, 23. ἀγροὺς δ' ἐργάζονται τεθαλότας. 16, 90. οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς. 25, 33. ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος. 25, 48. κτήσις νηρίθμος ἐπ' ἀγρῶν. 25, 57. στείνονται πίνονες ἀγροὶ μυκηθμῷ. 25, 97. λιπόντε κατ' αὐτόθι πίνοντας ἀγροὺς. 25, 153.

ἀγρότερος. ἀγρότερα ἀγροτέροις λῖνα φοβερὸν κακόν. 8, 58. βοῶν ἕνεκ' ἀγροτερῶν. 25, 135.

ἀγρυπνεῖν. δι' ἔρωτα ἀγρυπνήσαι. 10, 10.

ἀγρυπνία. 21, 37.

ἀγρυπνος. 24, 104.

ἄγρωστις. 13, 42.

ἀγρώτης. 25, 51.

ἄγχειν. ὃς λύκος ἄγχει. 5, 106. εἰς Μόλων ὑπὸ τᾷσδε παλαίστρας ἄγχοιτο. 7, 125. ἡγchon δ' ἐγκρατέως. 25, 266.

ἀγχιάλος. ἐξ Ἑλικῆς ἀγχιάλιοι. 25, 165.

ἀγχιθύρος. 2, 71.

ἀγχιμόλος. οἱ ἔθεν ἀγχιμόλοι ναῖον. 25, 203.

Αγχίσας. 1, 106.

ἀγχοῖ. 22, 40. ἀγχοῖ πατὴρ. 24, 133.

ἀγών. ἐξ ἱερῶν ἦνθον ἀγώνων. 16, 47. ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας. 17, 112. περικλώμενον, εὔρον ἀγῶνα. 21, 48. ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι. 24, 115. μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων. 24, 120.

ἄδακρος. 24, 31.

ἀδαμάντινος. ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα. 3, 39.

ἀδάμας. κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα. 2, 34. στερεοῖο ἐξ ἀδάμαντος τετυγμένα. 17, 11.

ἀδάματος. 15, 4.

ἄδας ὑπ' ἔρωτος ἐς ἄδαν ἔλκομαι. 1, 130. τὸν ἐν ἄδα κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα. 2, 33. ἄ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἶχετ' ἐς ἄδαν. Ep. 6, 3.

ἄδειν. ποτὶ Χρόμιον ἄσας ἐρίσδων. 1, 24. ἐγὼ δ' ὕμνον καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσῃ. 1, 145. ἄσειμαι, ποτὶ τὰν πῖτυν. 3, 38. ἄδιον ἄσῃ. 5, 31. ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει. 7, 72. ἄσει δ' ὡς ποικ' ἔδεκτο. 7, 78. ὁ συρικτὰς προσφιλέας ἄσε μέλος. 8, 34. ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι. 8, 55. τὸν ἐμὸν Λύκον ἄδεν. 14, 30. ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἄδωμεν αἰδαῖς. 17, 2.

ἀδεῖν. οὕτω πινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικα. 17, 38. αὐτὸς εὐαγγέσειν ἄδοιμι. 26, 30.

ἀδελφεή. 26, 35.
 ἀδελφεός. ἐσσυμένως ἐδίωκον δοιῶ ἀ-
 δελφεῷ. 22, 139. δὴ ἀδελφεῷ. 24, 8.
 ἀδελφός. ὑμνέομεν Λακεδαιμονίους δὴ
 ἀδελφούς. 22, 5.
 ἄδην, παπταίνει παρεόντος ἄδην πόθεν
 ἀρξεται ἔργον. 17, 10.
 ἄδης. ψυχὴν πελώριον ἔλλαβεν ἄδης.
 25, 271.
 ἀδηφάγος. 22, 115.
 ἀδιάντων. 13, 41.
 ἀδικεῖν. μὴδ' ἀδίκει μ'. 8, 64. ἀ μάτηρ
 ἀδικεῖ με μόνα. 11, 67.
 ἄδικος. μήτ' ἀδίκους, μήτ' ἐξ ἀδίκων
 φάθι λεύσσειν. 22, 56.
 ἄδιον. v. ἀδύς.
 ἄδιστος. v. ἀδύς.
 Ἄδρηστος. 24, 129.
 ἀδύς. ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα ἀ πίτυς
 μελίσδεται. 1, 1. ἀδύ καὶ τὸ συρίσδες.
 1, 2. ἄδιον, ὦ ποιμάν, τὸ τεὸν μέλος.
 1, 7. τό γε μὰν τεὸν ἀδύ τέτυκται. 3, 27.
 ἄδιον ἀσπῇ ταδε. 5, 31. στασῶ δὲ καὶ
 ἀδέος ἄλλον ἐλαίω. 5, 54. κάθησαι ἀδέα
 συρίσδων. 6, 9. ἀδύ γελάξας. 7, 42.
 ἀδύ μελίσδόμενος. 7, 89. ἀδεῖ' ἀ φωνά
 τας πόρτιος, ἀδύ τὸ πνεῦμα· ἀδύ δὲ χῶ
 μόσχος γαρύεται, ἀδύ δὲ χά βῶς. ἀδύ δὲ
 τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ρέον αἰθριοκοιτεῖν.
 8, 76, 77, 78. ἀδύ τι τὸ στόμα τοι. 8, 82.
 ἀδύ μὲν ἀ μόσχος γαρύεται, ἀδύ δὲ χά
 βῶς· ἀδύ δὲ χά σύριγξ, χῶ βυκόλος.
 ἀδύ δὲ κήγων. 9, 7, 8. ἄδιον οὕτως ἐργαξῇ.
 10, 22. ἀδύ κατοικεῖν τὸν βυθόν. 11, 62.
 πότος ἀδύς. 14, 17. ἀνὴρ εἰς ἄκρον ἀδύς.
 14, 61. ἀδίστα Γοργοί. 15, 51. στεφάνος
 δρεψεύμεναι ἀδύ πνέοντας. 18, 40. ἀδύ
 φιλάσαι. 20, 1. ὡς ἀδέα χαίταν ἔχεις.
 20, 8. ἀδύ τι κάλλος ἐμοὶ ἐπάνθεεν. 20,
 21. ἀδύ τὸ μέλιδμα. 20, 28. τὸν ἀδέα
 μήτε κατ' ἄστυ, μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις.
 20, 44. τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον.
 23, 35. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν
 ἀδέα τέριψις. 27, 4. ἀδύ τι αὐλοῖσι ἀεί-
 σαι. Ep. 5, 2.
 Ἄδωνις. ὠραίος χῶδωνις. 1, 109. ὥδω-
 νις, ἐπὶ πλέον ἀγαγε λύσας. 3, 47.
 θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν. 15, 23. ὁ τριφί-
 λατος Ἄδωνις. 15, 86. μέλλει τὸν Ἄδω-
 νιν αἰεῖν. 15, 96. τὸν Ἄδωνιν ἀπ'
 Ἀχέροντος ὧραι ἀγαγον. 15, 102. ἔστ-
 ρωται κλίνα τῷ Ἀδωνιδι τῷ καλῷ. 15,
 127. ῥοδόπαχος Ἄδωνις. 15, 126. φίλ'
 Ἄδωνι. 15, 136, 143. χαῖρε Ἄδων' ἀγα-

πητὲ. 15, 149. αὐτὸν Ἄδωνιν ἐν δρυμοῖσι
 φίλασε. 20, 35. Ἄδωνιν ἢ Κυθήρη ὡς
 εἶδε νεκρὸν. 30, 1.
 ἀδῶρητος. 16, 7.
 ἀεθλεύειν. 24, 115.
 ἀεθλητὴρ. 22, 24.
 ἄεθλον. ἄεθλον καταθεῖναι. 8, 11, 12.
 ἄεθλον ἐτοίμων. 22, 70. μαχεσσαίμεσθ'
 ἐπ' ἀέθλω. 22, 74.
 ἄεθλος. ἤνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον. 21, 52.
 τὸν ἄεθλον τελεῖν. 25, 204. χῶσους ἐξε-
 πόνασεν, εἴπ' ἀέθλους. Ep. 20, 5.
 ἀεθλοφόρος. 22, 53.
 αἰεῖ. αἰεῖ κομώντες. 22, 77. κλέος
 ὕμνοις ἐσθλὸν αἰεῖ πέμποιτε. 22, 215. αἰεῖ
 κρατέουσι, sc. τὴν ἀρχὴν. 27, 27. μνάσιν
 αἰεῖ παρέχης. 28, 23. τὸν ὕμιον ἔχειν
 αἰεῖ. 29, 20. αἰεῖ μιν θυέσσιν ἰκνεῖται.
 Ep. 7, 3. αἰεῖ σφιν λῳῖον ἦν. Ep. 13, 4.
 αἰεῖδιν. τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰεῖς, 1,
 61. οὐκέτ' αἰεῖω. 3, 52. ἐσδόμενοι
 θέρεος μέσῳ ἄματι τοιάδ' αἰεῖον. 6, 4.
 Δαμοίτας τὰδ' αἰεῖον. 6, 20. αἰεῖδων
 νίκημι. 7, 41. ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰεῖδων
 φοῖβος μεγαίροι. 7, 100. αἰεῖδων κόρυδοι καὶ
 ἀκανθίδες. 7, 141. ἄμφω δεδαημένω αἰεῖ-
 δον. 8, 4. λῆς μοι αἰεῖσαι. 8, 6. πρῶτος δ'
 ὦν αἰεῖ Μενάλκας. 8, 30. οὕτω Δάφνης
 αἰεῖσεν ἐμῖν. 9, 14. παρὼν αἰεῖσα νο-
 μεῖσι. 9, 29. χρηὲ μοχθεῖντας ἐν ἀλίῳ
 ἄνδρας αἰεῖδον. 10, 56. ὁ δὲ τὰν Γαλά-
 τειαν αἰεῖδων. 11, 13. ἀμὰ κήμαντὸν
 αἰεῖδων. 11, 39. μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰεῖ-
 δειν. 15, 96. θεοὺς θεοὶ αἰεῖδοντι. 16, 3.
 βροτοὺς βροτοὶ αἰεῖδωμεν. 16, 4. μουσάν
 δ' ὑποφῆται αἰεῖδοντι Πτολεμαῖον. 17,
 115. Ἀρτεμιν αἰεδοῖσα, καὶ εὐρύστερνον
 Ἀθάναν. 18, 36. ἄρξομι αἰεῖδιν. 22, 25.
 Πολυδύεκα πρῶτον αἰεῖσω. 22, 26. σὲ
 Κάστρον αἰεσω. 22, 135. ἀκρέστερον
 αἰεδοῖσαι Ἀλκμήναν ὀνομαστί. 24, 75.
 διδύμοις αὐλοῖσιν αἰεῖσαι ἀδύ τι. Ep. 5, 1.
 πρὸς λύραν αἰεῖδιν. Ep. 19, 6.
 αἰεκής. πλαγαῖς αἰεκέσι πρόσωπον
 συμφύρειν. 22, 110.
 αἰερίν. αἰεράντες μέγα κῦμα. 22, 10.
 εἰς ἐνὶ χείρας αἰερον. 22, 65. τοὺς μὲν
 ὕγε λάεσσιν, ἀπὸ χθονὸς ὕσσον αἰερίων,
 δειδίσσεται. 25, 73. ῥόπαλον αὐὸν αἰερας.
 25, 255. ὀρθὸν αἰερας ἄπνευστον. 25,
 270. σὺ ζυγὸν αἰὲν αἰερεῖς. 27, 20. κη-
 γὼν πακτίδ' αἰεράμενος. Ep. 5, 2.
 ἀέκων. λιπὼν ἀέκουσαν. 27, 34.
 ἀέναος. τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάου Ἀχέ-

ροντος μαλακαίποδες ἄγαγον ὤραι. 15, 102. ἀέναον ρεῖθρον. Ερ. 4, 5.

ἀένναος. εὔρον ἀένναον κράναν. 22, 37.

ἀέξειν. 25, 17.

ἀεργός. ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά. 15, 26. οὐδ' ἐς ἀεργῶς ἐβολλόμαν ὀππάσαι σὲ δόμῳ. 28, 15.

ἄξεσθαι. Ἐρμέω ἀζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίῳ. 25, 4. τὰς Παφίας χόλον ἄξιο. 27, 14.

ἄζυξ. ἄζυγα κώραν φιλέειν. 27, 7.

ἀηδονιεύς. ἀηδονιῆς ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων. 15, 121.

ἀηδονίς, ἀηδών. μουσίσοδο Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι ὁμοῖον. 8, 38. ζουθαὶ ἀηδονίδες. Ερ. 4, 11.

ἀηδών. τοῖ σκῶπες ἀηδόνι γαρούσαινο. 1, 136. οὐ θεμιτόν ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν. 5, 136. ἀηδὼν συμπάντων λιγύφῳνος αἰδοτότῃ πετεηνῶν. 12, 6.

ἀήρ. ἀέρι πα κέκρυπται. 17, 120.

ἀήτης. σιγῶντι αἴται. 2, 38. χαλεποῖς ἐνέκυρσαν αἴταις. 22, 9.

Ἀθάνα, αἰείδοισα εὐρύτερον Ἀθάναν. 18, 36. ὄμματά μοι ἔην χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας. 20, 25.

Ἀθανάα, γλανκάς Ἀθανάας δῶρον. 28, 1.

Ἀθαναία. ὅς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. 5, 23.

ἀθάνατος. εἰ γὰρ ἀγήρω ἀθάνατοι. 12, 18. ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοισι ὁ τεκὼν. 15, 47. τὴν μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θανάτων ἀνθρώπων ἐποίησας Βερενίκαν. 15, 106. ἵμνεῖν ἀθανάτους. 16, 2. ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἄδωμεν αἰδοῦσιν. 17, 2. ὕμνοι καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν. 17, 8. ἀθάνατοι καλεῦνται. 17, 25. ὧδε ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη. 17, 131. γαμβρὸς ἀθανάτου κεκλησεται. 24, 82. παῖδες ἀθανάτων τοιοῦδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι. 25, 41. ἀθανάτων φραδῇ τινας ἐνθάδ' ἱκάνεις. 25, 52. οἷον ἀθανάτων τιν' ἐῖσκομεν ἀνδράσι πῆμα ἐφείναι. 25, 199. ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ μοι θῆκε. 25, 276. ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί. Ερ. 13, 6.

ἀθέσφατος. ἀθέσφατον ὄλβον ρύμεθ' ἐνδυκέως. 25, 24.

Ἀθηναία. 15, 80.

Ἀθηναῖος. 14, 6.

ἀθλημα. ταῖν χειροῖν ἀθλήματα. 21, 9.

ἄθλον. 1, 3.

ἄθλος. βαῖνε δ' ἐπ' ἄθλον γυμναστῶν. 23, 56.

ἀθρεῖν. λύκον ἀθρήσασα οἷς. 11, 24. τὰ ποικίλα ἀθρήσον. 15, 78. πόθεν οἷσεται ἀθρεῖ. 16, 16.

ἀθρόος. κατήριπε ἐς μέλαν ὕδωρ ἀθρόος 13, 50. ἀστήρ ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀθρόος ἐς πόντον. 13, 51. ἀθρόος ὄχλος. 15, 72. ἄμμες μιν ἀθροαί ἔξω οἰσεῦμες. 15, 132. ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο. 25, 252.

αἱ. αἱ αἱ ἔρως ἀνιρρέ. 2, 55. αἱ αἱ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος. 4, 40. αἱ αἱ Φιλίνε. 7, 121.

αἱ εἰ, αἱ τοι πιστεύσαιμι. 5, 20. αἱ λῆς. 5, 64. αἱ μὴ τυ φλάσαιμι. 5, 150. αἱ τι Μεναλκας προσφιλὲς ἦσε μέλος. 8, 33. αἱ δ' ἀφέρπη. 8, 43. 47. αἱ δέ τι λῆς με διδάξει. 8, 85. αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ δοκέω λασιώτερος ἦμες. 11, 50. αἱ ὧδε ποῆς. 29, 21. αἱ. 16, 82.

αἶα, γαῖα. 17, 91.

Αἰακίδας. 17, 56.

Αἶας. Αἶας, ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρως. 15, 138. βαρὺς Αἶας, 16, 74.

αἰγείρος. αἰγείροι πετελαί τε εὐσκίον ἄλσος ἔφαινον. 7, 8. ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο αἰγείροι πετελαί τε. 7, 136.

Αἰγιαλῆς. 25, 174.

αἰγιαλός. τὰ κύματά νιν φαίνει ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν. 6, 12. αἰγιαλόνδε ἐξάλατο. 17, 100.

αἰγιβότας. Πᾶνα τὸν αἰγιβόταν ὄρφανίσωμεν ὕπνον. Ερ. 5, 6.

αἰγίλος. 5, 128.

αἰγίοχος. ὕμνομες αἰγίῳχῳ Διὸς υἱῷ. 22, 1. ἐκ Διὸς αἰγίῳχῳ τιμὰν ἔχει αἰετός οὗτος. 26, 31.

αἰγίπυρος. 4, 25.

Αἰγύπτιος. θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτήσιν. 17, 101.

Αἰγυπτιστὶ. 15, 48.

Αἴγυπτος. ἃ τάχος εἰς Αἴγυπτον. 14, 68. οὗτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς Αἴγυπτος. 17, 79.

Αἴγων. οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος. 4, 2. ὦ τάλαν Αἴγων. 4, 26.

αἶδας ἄδης. τὰν αἰδοῶν οὐ τί πω εἰς αἶδαν τὸν ἐκκλεάθοντα φυλαξεῖς. 1, 63. τὰν αἶδαο πύλαν ἀραξεῖ. 2, 160. βασιεύονται ταὶ βόες εἰς αἶδαν. 4, 27. εἰν αἶδαο κεκρυμμένος. 16, 30. αἶδαν εἰς ἔσχατον ἐσλθὼν ζωός. 16, 52.

αἰδεσθαι αἰδεῖσθαι. αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτει. 24, 68. ὄμμασιν αἰδομένη. 27, 69.

αἰδοῖτο. Δεῖ Κρονίῳνι μέλῃται αἰδοίου βασιλῆος. 17, 74.

αἰεὶ αἰεῖ. αἰεὶ φοιτῶσαι. 5, 113. αἰεὶ ἀολλέες ἐριδμαίνουσι. 12, 30. αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει. 16, 1. αἰεὶ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέξιν. 16, 25. αἰεὶ πλεόνων ἔχει ἡμερος αὐτόν. 16, 65. αἰεὶ ἀπαρχομένοιο. 17, 109. αἰεὶ μάσσονα γυνῖα φορέεσκε. 22, 113. αἰεὶ δαλεῖτο πρόσωπον. 17, 127. αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέεσθε. 24, 98. αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῃ ἦει. 25, 95.

αἶεν. αἶ δ' αἶοισα ζαλοὶ με. 6, 26. οὐκ αἶεις. 24, 37. αἶοι εὐμενέως ὁ θεός. Ερ. 4, 18.

αἶεν αἰεῖ. τὸσον αἶεν. 2, 151. φθονερὸν κακὸν αἶεν. 15, 10. αἶεν αἰδοῖτο, ὑμνεῖν ἀθανάτους. 16, 1. ἀστόργου γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἶεν. 17, 43. αἶεν ἀπαρχομένοιο. 17, 109. φαντὶ γάρ αἶεν ἄγραν τόδ' ἔχειν. 21, 37. αἶεν ἄδακρυ. 24, 31. ξίφος αἶεν ἄωρτο. 24, 43. νομοὶ ὥδε τεθιγλότες αἶεν ἔασι. 25, 14.

αἰετὸς. αἰετὸς ὡς, μέγα λαῖτμα. 13, 24. ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος αἰετῷ. 15, 124. Διὸς αἷσιος αἰετὸς ὄρνις. 17, 72. ἐκ Διὸς τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος. 26, 31. αἰθαλίῳν. αἰθαλίῳνες τέττιγες. 7, 138. αἰθαλόεις. ἐπ' αἰθαλόεντι πετεῦρω. 13, 13.

αἶθε εἴθε. αἶθε γενοίμαν μέλισσα. 3, 12. αἶθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βοκόλος. 5, 62. αἶθ' ἐναρίθμιος ὠφελος ἦμες. 7, 86. αἶθε μοι ἦσαν. 10, 32. αἶθε δυνάμαν ἐπιβάλλειν. 27, 61.

αἶθιν. Ἐρως πολλάκις Ἀφαιστοιο σέλας φλογερώτερον αἶδει. 2, 134. ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἔρωται. 7, 102.

Αἰθίοπες. 7, 113.

Αἰθιοπῆες κελαῖνοι. 17, 87.

αἰθριοκοιτεῖν. 8, 78.

αἶθριος. 4, 43.

αἶκα εἶκε. αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον. 1, 4. αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας. 1, 5. αἶκα τὰ Μῶσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται. 1, 9. αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν. 5, 21. αἶκ' ἐνθης. 5, 51. αἶκ' ἐνθῶν ταλάρος πλέκοις. 11, 73.

αἶκε εἰ ἄν. 5, 55.

αἶκεν εἰ ἄν. αἶ δέ κ' ἀρέσκη τήναις. 1, 10. αἶκέν μοι τὸν ἐφίμερον ὕμνον αείσης. 1, 61. αἶκεν τὸν λυκίδαρ ῥύσσηται. 7, 55.

αἶμα. μέλαν αἶμα. 2, 13. 55. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἶμα. 20, 15. αἶμα ῥέεν. 21, 46. ἐκ δ' ἔπτυσεν αἶμα φοῖνιον. 22, 98. ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἶμα. 22, 125. πατρῷον αἶμα. 22, 164. αἶματι χρή ἔχθεα λῦσαι. 22, 171. αἶμα ἐφονίχθη. 23, 61. περσῆιον αἶμα. 24, 72. βεβρωκὸς κρειῶν τε καὶ αἵματος. 25, 224. πεφυρμέναι αἶματι πᾶσαι. 26, 25.

αἶμσσιᾶ. ἐφ' αἶμασιᾶσι ἤμενος. 1, 47. ἄνδρα παρ' αἶμασιᾶσι πεφύκει. 5, 93. σαῦρος ἐφ' αἶμασιᾶσι καθεύδει. 7, 22.

αἰμάσσειν. βωμὸν αἰμάζει τράγος. Ερ. 1, 5.

αἰματόεις. 22, 7.

αἰμοβόρος. γαστέρας ἄμφω αἰμοβόρος ἐκύλιον. 24, 18.

Αἶμος. 7, 76.

αἰνεῖν. αἰνέω τὰν Κρότωνα. 4, 32. ἐγὼ σὲ τὸν καλὸν αἰνῶν. 12, 23. οὐκ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις ἐσθλοῖς αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. 16, 15. αἰνήσει σέο λέκτρον. 27, 39. σεῦ τὸ καλὸν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι. 29, 16.

αἰνόθρυπτος. 15, 27.

αἰνολέων. 25, 168.

αἶνος. 14, 43.

αἶνος. Ερ. 10, 4.

αἰνός. αἶμα πέλωρα δύω. 24, 13. θηρίον αἰνόν. 25, 205. λῖς αἰνός. 25, 252.

αἰνυσθαι. τυννὸν ἄνεν πυρὸς αἰνυτο δόρπον. 24, 137.

αἰνῶς. 25, 240.

αἶξ. αἶγα τὴ λαψῆ. 1, 4. αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας. 1, 5. τὰς αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ. 1, 14. αἶγά τοι δωσῶ διδυματόκον. 1, 25. τὴν δίδου τὰν αἶγα. 1, 143. ταὶ αἶγες μοι βόσκονται κατ' ὄρος. 3, 1. βόσκε τὰς αἶγας. 3, 3. λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω. 3, 34. αἶγες ἐμὴν φίλαι. 4, 39. αἶγες ἐμαί. 5, 1. ἔθυσσε ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα. 5, 12. παρεύσας αἰγὸς πρωτοτόκειο. 5, 27. τὰς αἶγας ὄρης. 5, 73. τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω. 5, 84. αἶγες ἐμαὶ θαρσείτε κερουχίδες. 5, 145. εἰ τιν' ὀχεύσεις τὰν αἰγᾶν. 5, 148. ἐγὼν ἐνόμενον ἄν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας. 7, 87. ἐνθ' αἶγες διδυματόκοι. 8, 45. ὦ τράγε, τὰν λευκᾶν αἶγαν ἄνερ. 8, 49. ἂ αἶξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει. 10, 30. αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε. 27, 46.

αἰολομίταις. 17, 19.

αἰολόπῳλος. 22, 34.
 αἰολος. αἰδὸς αἰόλα φωνέων. 16, 44.
 αἰπεινός. 15, 101.
 αἰπολεῖν. αἰπολέοντα διδάξει. 8, 85.
 αἰπολικὸν θάγμα. 1, 56.
 αἰπόλος. αἰπόλε. 1, 1. 12. ὥπόλοι
 ἦνθον. 1, 80. αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. 1,
 86. ὥπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας. 1,
 87. πρόσπτυξαι με τὸν αἰπόλον. 3, 19.
 βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἃ Κλε-
 αρίστα. 5, 88. ὀρῇτε τὸν αἰπόλον ὡς
 ἐρεθίσδω. 5, 110. δυνέρωτα τὸν αἰπόλον
 ἄνδρα καλεῖσα. 6, 7. ἥς αἰπόλος. 7, 13.
 αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐφέκει. 7, 14. τήνῳ πῳς.
 ἐνταῦθα τὸν αἰπόλου ἦν καλέσωμες. 8,
 26. ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσαι. 8, 28.
 ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίναι. 8, 29. ὁ δ'
 αἰπόλος ὦδ' ἀγόρευεν. 8, 81. τήναν τὰν
 λαύραν, τῷς αἰ δρύες, αἰπόλε, κάμψας.
 Ερ. 4, 1.
 αἶπος. 7, 148.
 αἶπυς. αἶπυ σῆμα. 1, 125. ξανθὰς
 ἔδος αἶπυ Διώνας. 7, 116.
 αἶρειν. τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
 5, 20. αἶρε τὸ νῆμα. 15, 27. κλέος
 ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι. 17, 117.
 αἶρεῖν. αἶκα τήνος ἔλῃ κεραὸν τράγων.
 1, 4. τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλεν. 2,
 131. μᾶλ ἐνὶ χερσὶν ἔλῳν. 3, 41. τίς
 κεν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοι-
 το. 11, 49. πρόσθεν ἔλοιμαν. 16, 67.
 μέγαν Πριάμοιο δόμον ἔλόντες. 17, 119.
 πῶς μὲν ἔλῳ μέγαν ἰχθύν. 21, 49. κό-
 χλον ἔλῳν μυκάσατο κοῖλον. 22, 75. λίθον
 εἴλεν. 23, 49. οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον
 ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἔλόντες. 24, 48. κέρας
 ὑγρὸν ἔλῳν. 25, 206. τόξον ἔλῳν. 25,
 212. ἱερὰ ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν
 ἐλοῖσαι. 26, 7. κεφαλὰν παιδὸς ἐλοῖσα.
 26, 20.
 Αἷσαρος. 4, 17.
 αἰσθάνεσθαι. 15, 14.
 αἷσιος. 17, 72.
 Αἰσυνίδας. 13, 17.
 αἰσυνήτης. 25, 48.
 Αἰσχίνας. ἀλλὰ τοὶ αὐτῷ Αἰσχίνα. 14,
 2. φίλ' Αἰσχίνα. 14, 10. 65.
 αἵτας. τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὡς κεν ὁ
 Θεσσαλὸς, εἴποι αἵταν. 12, 14.
 αἵτε, εἵτε. αἵτε Συβάρτα, αἵτ' ἐμόν
 ἐστί τὸ ποίμνιον. 5, 74. 75.
 αἵτεῖν. τάν με Ἐριθακίς αἵτεῖ. 3, 36.
 αἵτεῦμενος οὐκ ἀνανεῶν. 14, 63. αἵτεῖν
 δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ. 14, 64. ἀρετήν ἐκ

Διὸς αἵτεῦ. 17, 137. πλόον εὐάνεμον
 αἵτεῦμεθα παρ Διὸς. 28, 5.

αἵτης. ἡ φιλότης τοῦ χαρίεντος αἵ-
 τῳ. 12, 20. στέργετε δ' ὕμμες αἵτας.
 23, 63.

Αἵτνα. Θύρσις ὅδ' ὡς Αἵτνας. 1, 65.
 οὐδ' Αἵτνας σκοπιάν. 1, 69. Αἵτνα μᾶ-
 τερ ἐμά. 9, 15. πολυδένδρεος Αἵτνα.
 11, 47.

αἰφνίδιον. 21, 5.

αἰχμάλωτος. 30, 12.

αἰχμητὰς ὕμνεῖν αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
 16, 103. αἰχμητᾶ Πτολεμαίῳ. 17, 57.

αἰχμητή. αἰχμητὰ Πτολεμαίῃ. 17,
 56. αἰχμηταῖς Κιλικέσσι σημαίνει. 17,
 88.

αἶψα. αἶψα ἀπολήγοντ' ἄνεμοι. 22,
 19. ἐκ μεγάλου αἶψ' ολίγος γένετ' ἀν-
 δρὸς. 22, 113. αἶψα φεύγειν ὠράμθη.
 22, 198. αἶψα προγέγοντο λύχνους ἅμα
 δαιομένοισι δῶδες. 24, 51. αἶψα πᾶν
 χρέος ἐκτετέλεσται. 25, 53. τοὺς κύνες
 προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν. 25,
 68.

αἰών. δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰ-
 ὶνας ἔκειντο. 16, 43.

αἰών. ἐπ' αἰῶνος κατετάκετο φυκί-
 ἔσσας. 11, 14. κύματ' ἐπ' αἰὶνι πτυόν-
 τα. 15, 133.

αἰωρεῖν. ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος
 ἤωρεῖτο δέρμα λέοντος. 22, 51. ξίφος
 αἰὲν ἄωρτο. 24, 43.

ἀκάματος. 11, 51.

ἄκανθα. ἴα φορέοιτε, ἄκανθαι. 1, 132.
 ἃ ἄκανθὰ με ἔπαταξε. 4, 50. ἀπ' ἀκάν-
 θας ταὶ καπνυαὶ χαίται. 6, 15. ἃ ὀλο-
 λυγῶν ἐν πυκινῇσι βάτων ἀκάνθαις τρύ-
 ζεσκεν. 7, 140. ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 δεδόνато. 13, 64. ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάν-
 θας. 24, 32.

ἀκανθίς. 7, 141.

ἄκανθος. 1, 55.

ἀκάχεσθαι. νύμφα ἀκάχοιτο. 8, 91.

ἀκήλητος. 22, 169.

ἀκήρατος. 22, 38.

ἄκις. Ερ. 11, 6.

ἄκιρός. 28, 15.

ἄκισ. 1, 69.

ἀκλεής. 16, 31.

ἄκλητος. ἄκλητον τήνοιο φίλας ἐς
 χεῖρας εἵρεισαι. 7, 104. ἄκλητος ἐγὼ
 μίμνομι. 16, 106.

ἀκμή. ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς καρ-
 τερὸς. 22, 185. ἀνὴρ νέος ἀκμήν. 25, 164.

ἀκοίμητος. Νύμφαι ἀκοίμητοι. 13, 44.
 ἀκοίτις. 17, 39.
 ἀκοντιστάς. 17, 55.
 ἀκούειν. οὐκ ἀκούσας. 4, 6. πόκ' ἐγὼ
 παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ἦ καὶ ἀκούσας.
 5, 39. μικρὸν ἀκουσον. 5, 66. ἀκούω,
 χρῆμα καλὸν τι κοσμήν τάν βασιλίσσαν.
 15, 23. τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι. 16,
 20. κ' οὐποτ' ἀκούει. 20, 32. πάλαι
 τινὰ σέθεν περί μῦθον ἀκούσας. 25, 162.
 ἄμμιν ἀκούνοντεςσιν ἔειπεν. 25, 179.
 ἀκούνοντες μῦθον. 25, 186. ἐπεὶ λελίη-
 σαι ἀκούει. 25, 196. τάχα γνώση, πρὶν
 ἀκοῦσαι. 26, 19. ἴν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκού-
 σης. 27, 12. ἐπὴν ἐμόν οὐνομ' ἀκούση.
 27, 39. ἀγαθὸς ἀκούσσει ἐξ ἀστῶν. 29,
 21.
 ἄκους, ἄκων. Ep. 2, 3.
 ἄκρα. ἄκρα τιμήεσσα. 27, 43.
 ἀκράτιστος. 1, 51.
 ἄκρατος. τόσον αἰὲν ἔρωτος ἀκράτῳ
 ἐπεχέιτο. 2, 152. ἔδοξ' ἐπ'χεισθαι ἄκ-
 ρατον. 14, 18.
 ἀκράχολος. 24, 60.
 ἀκρέμων. ἐνδοθι δένδρων ἀχέϊ ἐν ἀκ-
 ρεμόνεσσιν. 16, 96. τερμίνθον τρώγων
 ἔσχατον ἀκρέμονα. Ep. 1, 6.
 ἀκρέσπερον. ἀκρέσπερον αἰδοῖσιν.
 24, 75.
 ἀκρηβος. 8, 93.
 ἀκριβής. ποῖοι ζωογράφοι τὰκριβέα
 γράμματ' ἔγραψαν. 15, 81. ἀκριβής
 ὁμμασι Λυγκεύς. 22, 194.
 ἀκριδοθήρα. 1, 52.
 ἀκρίς. ἀκρίδες ὠδε λαλεῦντι. 5, 34.
 ἀκρίδες. 5, 108. βάτραχος ποτ' ἀκρίδας
 ὡς τις ἐρισδῶ. 7, 41.
 ἀκρόκομος. ἀκρόκομοι κυπάρισσοι. 22,
 41.
 ἄκρος. μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας
 ὀλοφυγδόνα φύσης. 9, 30. χειμῶνος ἄκ-
 ρω. 11, 37. φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 12, 31. εἰς ἄκρον αἰῶς. 14, 61. λῶπον
 ἄκρον περουᾶσθαι. 14, 66. ὅσα δρυὸς
 ἄκρα φέροντι. 15, 112. Ἄργεος ἄκρα
 Πελασγοί. 15, 142. Λιβύας ἄκρον σφν-
 ρόν. 16, 77. ἄκρα χειρῶν δάκτυλα. 19,
 2. μῦες ἐν στερεοῖσι βραχίσιον ἄκρον
 ἵπ' ὤμον ἔστασαν. 22, 48. δέρμα ἄκρων
 ἀφήμμενον ἐκ ποδεώνων. 22, 52. ἄκρον
 τύψε γένειον. 22, 88. τὰ ἄκρα δούρ'
 ἐάγη. 22, 189. ἄκραν χεῖρα ἐκόλουσεν.
 22, 196. ἄκρον ὑποστάς μισθόν. Ep.
 7, 5.

ἀκρωρείη. 25, 31.
 ἀκτὰ. 22, 158.
 ἀκτὴ. ἐκβάντες ἐπὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν.
 22, 32.
 ἀκτῆμων. πενήν ἀκτῆμονα κλαίων,
 16, 33.
 ἀκτίν, ἀκτίς. βάλλετο ἀκτίνεσσιν
 ἅπαν πρόσωπον. 22, 86.
 ἄκτιος. 5, 14.
 ἄκυλος. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀριμα-
 λίδες.
 ἀκωκῇ. 22, 195.
 ἀλάβαστρον. χρύσει' ἀλάβαστρα. 15,
 114.
 ἀλάθεια. ἐπ' ἀλαθείᾳ. 7, 44.
 ἀλαθῆς τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα. 2.
 94. εἶπε καὶ Ἄγριοι τὰλαθέα. 3, 31.
 ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω. 5, 76.
 μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα καλέ-
 σασα. 24, 64. οἶνος λέγεται καὶ ἀλαθέα.
 29, 1. κάμνης χρῆ μὲθύοντας ἀλαθέας
 ἔμμεναι. 29, 2.
 ἀλαθινὸς ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
 13, 15. χαλκεὺν νιν ἀντ' ἀλαθινῷ τιν ὦδ'
 ἀνέθηκαν. Ep. 17, 3.
 ἀλακάτα. 28, 1. ἡλακάτα.
 ἄλας. 15, 17.
 ἀλάσθαι. ἀλῶμενος ὥρεα καὶ ὄρυμνός.
 13, 66. ἑκατὸν καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεῖς
 16, 51.
 ἄλατο. ἄλλεσθαι.
 ἀλγεῖν. ἀλγέω τὰν κεφαλάν. 3, 52. τὴν
 ἄλγεος. 5, 41. τὸν δάκτυλον ἀλγῶ τοῦτον.
 8, 23. ὁ δ' ἄλγεε. 19, 3.
 ἄλγος. τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες. 1. 19.
 κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος. 1, 103. τὰ
 Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν 5, 20. χρῶσα
 φοινίχην ὑπὸ τῷλγεος 20, 16.
 ἀλδήσκειν, ἔθνεα μυρία φωτῶν λήϊον
 ἀλδήσκουσιν 17, 78.
 ἀλέγειν, οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεᾶν
 ἀπομάξης. 15, 95. οὐκ ἀλέγω, μηδ' ἄλλος
 ἀπεχθέμεναι Διούσιφ φροντίζει 26, 27.
 ἄλειφαρ, τετράρες ἀπολύετο ἄλειφαρ.
 7, 147. ὑγρόν ἄλειφαρ λαζόμεναι. 18,
 45.
 ἀλήκτωρ. 7, 123.
 Ἀλέξανδρος. 17, 18.
 Ἀλεύας, 16, 34.
 ἀλεύμαι ἄλλεσθαι.
 ἀλευρον, ἥρατο τήνος ὀπτῶ ἀλεύρω 14,
 7. ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ ἄμ'
 ἀλεύρω. 15, 116.
 Ἄλγης, ἄλεντος, ἐνθὼν ἐς τὸν Ἄλεντα. 5,

123. ἐς τὸν Ἄλυντα εἵρομενος ἐκ πόλιος. 7, 1.

ἀλίβατος, ἀλιβάτου πῆτρας ἅπο παντ' ἐθεώρει. 26, 10.

ἀλιεύς. οὗτος τοῖς ἀλιεύσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος. 21, 14. τοὺς ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος. 21, 20.

ἀλίθιος ὅτ' ἀλιθίην ὁδὸν ἦνθον. 16, 9.

ἀλιθίως. 10, 40.

ἀλικία. ἐν ἀλικίᾳ θανὼν τύμβου ἔτυχε. Ep. 14, 1.

ἀλίκος ἀλίκον ἄνδρα δαμάσδει. 4, 55.

ἀλικά τραύματα ποιεῖ. 19, 6. τὰ τραύματα ἀλικά ποιεῖς. 19, 8.

ἀλιόκανστος, 10, 27.

ἄλιος ἄλιος ἄμμι δεδύκει. 1, 102. χρημοθεύοντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰδέειν. 10, 56. Ἄλις Ἥλις. 22, 156.

ἄλις. ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος. 10, 13.

ἄλις πάντεσσιν Ὅμηρος. 16, 20. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου εἰς. 22, 177. λειμῶνες φέρουσιν εἰς ἄλις. 25, 17.

ἀλιτρός. εὖρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. 10, 17.

ἀλίτρυτος. 1, 45.

ἀλκή. ἀλκῆς πειρηθῆναι. 25, 222.

ἄλκιμος. 25, 42.

Ἄλκιππα. 5, 132.

Ἄλκμῆνα. Ἄλκμῆνας υἱὸς, Μιδεᾶτιδος ἡρώνας. 13, 20. ἃ Μιδεᾶτις Ἄλκμῆνα. 24, 2. ἐξέγροντο Ἄλκμῆνας φίλα τέκνα. 24, 22. Ἄλκμῆνα ἐσάκουσε βοᾷς. 24, 32. Ἄλκμῆνα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον Ἰφικλῆα. 24, 59. Τειρεσίαν μάντιν Ἄλκμῆνα καλέσασα. 24, 65. αἰδοῖσθαι Ἄλκμῆναν ὀνομαστί. 24, 76.

ἀλκυών. χάλκυονες στορεσεῦντι τὰ κύματα. 7, 57. ἀλκυόνες. 7, 59.

ἄλλα ἄλλη. 15, 127.

ἄλλαλοι δύο μᾶνες, ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων. 14, 46. ὅπως μὴ γείτονες ὤμες ἀλλάλαις. 15, 10. ἀλλάλοις ὀμαλοι. 15, 50. ἴσων ἔρασθαι ἀλλάλων. 18, 52. ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες. 18, 54. φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες. 22, 82. φόνον τεύχον ἐπ' ἀλλάλοισι. 22, 192.

ἄλλεσθαι. εἰς κύματα τῆνα ἀλεῦμαι. 3, 25. ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός. 3, 37. ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα. 3, 42. ἐς οὐρανὸν ἀλεῦμαι. 5, 144. ἄλατο 19, 4. ἄλατο καὶ τῷγαλμα. 23, 60. ἀθρόος ἄλτο. 25, 252.

ἄλληλοι. ἀλλήλους ἐφίλησαν ἰσῶ ζυγῶ. 12, 15. ἀλλήλους σφάλλονται παλαίσμασιν. 24, 110. ἀλλήλαις λαλέοντι τεδὺν

γάμον αἱ κυπάρισσοι. 27, 57. ἀλλήλοις ψιθύριζον. 27, 67.

ἄλλοθεν. ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος νεκείουσ' ἐπέεσσι. 1, 34. ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος Ἑρακλῆϊ. 25, 70.

ἄλλοκα. ἄλλοκα μὲν τήνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεύσα. ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. 1, 36. 37. ἄλλοκά μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω. 4, 17. ἄλλοκα σκαίρει ἀμφὶ Δάτυμνον. 4, 19. Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει. 4, 43.

ἄλλότριος. ἀσπόργου γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰὲν. 17, 43. πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾷν ἐστάσατο κώμαις. 17, 99. πῶς ἐπὶ νύμφαις ἀλλοτρίοις χαλεποί. 22, 146. ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν. 22, 149, 150.

ἄλλοφρονεῖν. πᾶς ἐπὶ γαῖαν κείτ' ἀλλοφρονέων. 22, 129.

ἄλλυδις. 22, 20.

ἄλλυτος. ἐς λῖνον ἄλλυτον ἔλθης. 27, 16.

ἄλλωθεν. 9, 6.

ἄλλως. εἰ δ' ἄλλως νεύσαις. 7, 109.

ἄλλως καὶ σχολῇ ἐντι. 21, 34.

ἀλμυρά. ἀλμυρά κλαῦσεις. 23, 34.

ἀλοιᾶν. σῆτον ἀλοιαντες. 10, 48.

ἄλοχος. φίλων μόρον ἀγγελέοντας τέκνοις ἢ δ' ἀλόχοισιν. 16, 87. ἐπεὶ ἴοι φίλας ἐς δῶμ' ἀλύχοιο. 17, 29. ἰφθίμα ἄλοχος. 17, 138. μνηστεύειν ἀλόχους. 22, 155. ἀλόχῳ πιθήσας. 24, 41. δῶρον Νικιέας εἰς ἀλόχῳ χερόρας ὀπάσσομεν. 28, 9.

ἄλς. εἰς ἄλα δερκομένα 6, 11. ἐξ ἀλὸς ἐρχομένας 6, 14. ὅσαις ἐξ ἀλὸς ἄγρα. 7, 60. ἐσορῶν τὰν Σικελαν ἐς ἄλα. 8, 56.

ἄλς. ἄλεσσι μεμιγμένον ὕδωρ. 24, 59. ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης. 27, 60.

ἄλσος. ἀνὰ πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται. 1, 83. οὐκέτ' ἀνὰ ὀρυμῶς, οὐκ ἄλσεα 1, 117. ἄλσος ἐπ' Ἀρτέμιδος. 2, 67. ὑπὸ τᾷλσεα καθίζας. 5, 32. εὐσκιον ἄλσος. 7, 8. αὐλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος. 25, 169. πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἐξεῖς. 27, 33. δεῖξον ἐμοὶ σέθεν ἄλσος. 27, 44. ἵνα παρθένῳ ἄλσεα δείξω. 27, 47.

ἀλύσκειν. οὐκ ἔστιν ἀλύξαι ἀνθρώποις. 24, 68.

Ἀλφειὸς. ἱερὸν θεῖοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο βόσκονται. 25, 10.

Ἀλφεὸς. 4, 6.

Ἀλφεσίβοια. 3, 45.

ἄλφιτον. ἄλφιτα πυρὶ τάκεται. 2, 18.

ἄλωα, 1, 46.

ἄλωα. ἃ δαίμων ἐνέκριθον ἀνεπλήρωσεν ἄλων. 7, 34.

ἄλωα. ἄλωαι δενδρήεσαι. 25, 30.

ἄλωας, 7, 155.

ἄλώπηξ. ἀμφὶ μιν δὺ' ἄλώπεκες. 1, 48. μισέω τὰς δασυκέρκος ἄλωπεκας. 5, 112.

ἄμα. οὐθ' ἄμα λαιστομεῖς τῷ πλατίον. 10, 3. ὥστε ταῦτα φέρειν ἄμα πάντ' ἐδυνάθεν. 11, 59. ποιμαίνειν ἐθέλοις σὺν ἐμὴν ἄμα. 11, 65. πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες. 15, 68. ἀνθεα μίσγονται ἄμ' ἀλεύρω. 15, 116. αἰεὶ χαρίτεσσιν ἄμ' εἶην. 16, 109. οἱ ἀριστῆες ἄμα πάντες κελάδῃσαν. 22, 99. ἀνέσχεθε ἀμφοτέρας ἄμα χεῖρας. 22, 130. ἐκ δίφρων ἄμα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 22, 142. αἶψα προγένοντο λύχνους ἄμα δαιομένοισι δμῶες. 24, 51. ὄφρα κυῶσιν ἄμα σφίσιν ἄρκιος εἶη. 25, 190. ἐγὼ θάμνοισιν ἄμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην. 25, 227.

ἄμα, ἄμα. χῶ μὲν ἄμα βόσκουντο. 9, 4. ἄμα κῆμαντόν αἰδῶν. 11, 39.

ἄμαθύνειν. ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἄμαθύνει. 2, 26.

ἄμαιμάκετος, 25, 258.

ἄμαλδύνειν. χρήματα ζῶντες ἄμαλδύνουσι θανόντων. 16, 59.

ἄμαλλοδέτης. 10, 44.

ἄμα. ἃ πρὸν ἀμῶντεσσι ποταύλει. 10, 16. ἄρχεσθαι ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ. 10, 50. θαλλὸν ἀμάσας. 11, 73.

ἀμαξιτός. ἥδη εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτόν. 2, 76.

ἄμαρ, θέρεος μέσῳ ἄματι τοιάδ' αἰδῶν. 6, 4. τῆνο κατ' ἄμαρ. 7, 63. πόλός τις δέιλαν τε καὶ ἐν μέσῳ ἄματος ἐσση. 10, 5. ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὀρώσα. 11, 69. εἰ μέσον ἄμαρ ὀροῖτο. 13, 10. νότῳ τρίτον ἄμαρ αἰέντι. 13, 29. ἐπ' ἄμαρ ἕκαστον. 17, 96. ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ. 24, 84. ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρός αἰνυτο δόρπον. 24, 137. τῶδε ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον. 29, 14.

ἄμαρα. βάλλεις εἰς ἀμαραν με. 27, 52.

ἀμαρνγμα. 23, 7.

Ἀμαρυλλίς. κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα. 3, 1. ὦ χαρίεσς Ἀμαρυλλί. 3, 6. 4, 38. Ἀμαρυλλί φίλα. 3, 22. κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι. 4, 36.

ἀμαυρός. ἀμαυρὴ φάτνη. 22, 21.

ἀμβαίνειν. 24, 78.

ἀμβάλλεσθαι φιλικὸν μέλος ἀμβάλειν. 10, 22.

ἀμβομβεῖν. ἀμβομβεῦσα μέλισσα. 3, 13.

ἀμβροσία. ἀμβροσίαν ἀποστάξασα. 15, 108.

ἀμβρόσιος. ποτὸν ἀμβρόσιον. 11, 48. εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λυκοσφύρον Ἡβας αὐτόν ἄγουσι. 17, 32.

ἀμείβεσθαι. ἐνόησα θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον. 2, 104. τὸν ἐγὼ ἀμείψην. 7, 27. τᾷ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο. 23, 13. ὁ γέρων ἐξαυτὶς ἀμείβετο. 25, 51.

ἀμείνων. κῆμ' ἔφαθ' ἃ μάτρη Πολυδεύκεος ἤμεν ἀμείνω. 4, 9. χροίῃ ἀμείνων. 22, 114. αἰεὶ ἀμείνους γεινόντο. 25, 128.

ἀμέλγειν. ἔς τε κ' ἀμέλξης. 1, 6. αἰγὰ τοι δωσῶ ἐς τρίς ἀμέλξει. 1, 25. ὥς μιν ἀμέλξας σπείσω ταῖς μοίσαις. 1, 143. τὸ δ' ἀμελγέ νιν. 1, 151. κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγες. 4, 3. τίς παρεύσας αἰγὸς πρωτοτόκιο κακὰν κύνᾳ δῆλετ' ἀμέλγειν. 5, 27. αἶγας ἀμέλγω. 5, 84.

αὐτὸς ἀμέλγεις 5, 85. τὸ κράτιστον ἀμελγόμενον γάλα πίνω. 11, 35. γὰλ' ἀμέλγειν. 11, 65. τὰν παρεῖσαν ἀμελγε. 11, 75. ἦν ὕλον αὐτὸ. παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγων. 25, 103.

ἀμέρα. μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω ἀμέραν. 29, 8.

ἀμέργειν. ἀμερξάμεναι φύλλα. 26, 3. ἄμερος. οὐδὲ ἐν ἄμερον εἶχε. 23, 3.

ἀμέτερος. κείνος δινοῖτο πόθ' ἀμετέρῃσι θύρησιν. 2, 31. θυμὸν λαίνει ἀμετέρων. 7, 30. τὰν ἀμετέρων ὁδὸν εἵρπον. 8, 75. θαρσῆσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρῃσιν ἰκοίμαν. 16, 107. γονεῦσι μὴ πολὺν πένθος ἀμετέροις λείπωμεν. 22, 177. ἀμετέροις κλέος ὕμνοις ἐσθλὸν αἰεὶ πέμποιτε. 22, 214. ἀμετέρας εὖσαν ἀπὸ χθονός. 28, 16.

ἀμετρος. μύρμακες ἀμετροί. 15, 45.

ἀμητῆρ. ἐν ἀμητῆρεσσι. 7, 29.

ἀμηχανεῖν. τὸ φάρμακον ἀμηχανέοντος ἔρωτος. 14, 52. ὅτε μιν ἀμηχανέοντι ἐνόησε. 22, 103.

ἀμήχανος. 1, 85.

ἀμίθεος. μῶνους ἐν ἀμιθείῳ Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς. 18, 18. Κάστορι οὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθείῳ πολεμιστῆς ἄλλος ἔην. 24, 130.

ἀμῖν. χάμῖν ἐστι κύων φιλοποίμνιος. 5, 106. οὐδὲ τὸ σᾶμα ἀμῖν τῷ Βρασίλα κατεφαίνετο. 7, 11. ὃ κέν ἀμῖν ἄρκιον εἶη. 8, 13. οὐχ ἀμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεκε. 13, 1. οὐχ ἀμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἡμες. 13, 3. χάμῖν τοῦτο δι' ὧτος ἔγεντό ποθ' ἦσυχά οὕτως. 14, 27. ἀμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ. 22, 148.

ἄμμε τίς ἄμμε τίς κρινεῖ. 5, 61. τίς ἄμμε κρινεῖ. 8, 25. ἄμμε ἐλελήθει βῶκος. 10, 38. ἄμμε περιστέλλων. 15, 75.

ἄμμες. ἄμμες ἐρίσδομες. 5, 67. ἄμμες ἐπίνομες. 14, 20. ἄμμες οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι. 14, 48. ἄωθεν ἄμμες νιν ἔξω οἴσευ-
μες. 15, 132. ἄμμες βροτοί. 16, 4. ἄμμες πᾶσαι συνομάλικες. 18, 22. ἄμμες ἐς δρόμον ἐρψοῦμες. 18, 39.

ἄμμι ἄλιος ἄμμι δεδύκει. 1, 102.

ἄμμιγα. Ερ. 5, 3.

ἄμμιν. οὐ θέμις ἄμμιν συρίσδεν. 1, 15. ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνά πτόλιν ὠρύνονται. 2, 35. πῶς τὰδε ἔσσεται ἐξ ἵσου ἄμμιν. 5, 25. σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας. 7, 2. ἄμμιν ἀσυχία μέλοι. 7, 126. πολ-
λαὶ ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο αἰγέριοι. 7, 135. παρὰ πλευρῇσι μᾶλα δαφιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο. 7, 145. φέ-
ρων ἄλλας ἄμμιν. 15, 17. ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ. 15, 59. θλίβεται Εὐνόα ἄμμιν. 15, 76. ἄμφω ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστὸν. 22, 170. ὃν ἄμμιν ἀκου-
όντεσσιν ἔειπεν. 25, 179. Ἄρτεμις ἄμ-
μιν ἀρήγοι. 27, 17. ἄμμιν ὁμαρτεῖ. 28, 3.

ἄμναστος. 16, 42.

ἀμνεῖος. ὑπ' ἀμνεῖαν θέτο χλαῖναν παῖδα. 24, 61.

ἀμνῖς. οὐκ ἀπὸ τὰς κρίνας σίττ' ἀμ-
νίδες. 5, 3. βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμ-
νίδας. 8, 35.

ἀμνός. εὐβοτον ἀμνὸν ἔρειδε. 5, 24. θές ἰσμάτορα ἀμνόν. 8, 14. οὐ θησῶ πόκα ἀμνόν. 8, 15.

ἀμνοφόρος. πᾶσας ἀμνοφόρως. 11, 41.

ἀμοιβαδῖς. ἀμοιβαδῖς ἄλλοθεν ἄλλος νεικεῖονσ' ἐπέεσσι. 1, 34. ἀμφοτέροισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδῖς. 22, 96.

ἀμοιβαῖος. ἀμοιβαῖην ὑπελάμβανε ἀοι-
δὰν βοκωλικὰν. 8, 31. ταῦτα δι' ἀμοι-
βαίων οἱ παῖδες ἄεισαν. 8, 61.

ἀμοιρος. 21, 30.

ἀμολγεὺς. αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ. 8, 87.

ἀμόλγιον. 25, 106.

ἀμός. αἶ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἀμόν. 5, 108.

ἄμος. ἄμος ἐνήργει. 4, 61. ἄμος ἀν-
τέλλουσι Πελεΐαδες. 13, 25. ἄμος στρέ-
φεται ἐς δύσιν ἄρκτος. 24, 11.

ἄμοτον. 25, 202.

ἄμοτος. 25, 242.

ἀμπαύειν, ἀναπαύειν. σῶμα κεκμακὸς ἀμπαύων. Ερ. 3, 2. ἀπ' ἄγρας κεκμακὸς ἀμπαύνται. 1, 17.

ἀμπεδῖον, ἀνὰ πεδῖον. μυρία ἀμπεδῖον Κρανώνιον ἐνδιάσκον ποιμένους μῆλα. 16, 38. ἀμπεδῖον βλήχουτο. 16, 92.

ἀμπέλαγος ἀνὰ πέλαγος. 22, 20.

ἀμπελεών. 25, 157.

ἀμπελος. μή μεν λωβάσῃσθε τὰς ἀμ-
πέλος. 5, 109. ἄμπελος ἂ γλυκύκαρ-
πος. 11, 46. βοτρυνόπαις ἄμπελος. Ερ. 4, 9.

ἀμπεχόνη. 27, 59.

ἀμπέχονον. τῶμπέχονον λαζεῖν. 15, 21. τῶμπέχονον φέρε μοι. 15, 39. φύλασσο τῶμπέχονόν μεν. 15, 71. τῶμπέχονον ποίησας ἐμὸν ράκος. 27, 58.

ἀμπνεῖν. πρὶν αὐθις ὑπότροπον ἀμ-
πνευθῆναι. 25, 263.

ἀμπυξ. 1, 33.

ἀμυκλαί. 10, 35.

Ἀμυκλαῖοι. 22, 122.

ἀμυκλαΐσδεν. φαίη χ' ὠμυκλαΐσδων. 12, 13.

Ἄμυκος. 22, 69. ἦ ῥ' Ἄμυκος. 22, 75. ἅπαν Ἀμυκοῖο πρόσωπον. 22, 86.

ἄμυλος. 9, 21.

Ἀμύντας. 7, 2.

Ἀμύντιχος. 7, 132.

ἀμύσσειν. ἀμφοτέροισιν ἄμυσσεν ἀ-
μοιβαδῖς. 22, 96. εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 27, 18.

ἀμυχμός. 24, 124.

ἀμφαίνειν. ἀμφαίνει μέγαν ὦμον. 24, 12.

ἀμφίθυρος. 14, 42.

ἀμφικαλύπτειν. πασάν ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυπεν. 13, 48.

Ἀμφικλῆς. Ερ. 13, 3.

ἀμφιλαφῆς. 24, 46.

ἀμφιπιᾶζειν. χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύ-
κος. Ερ. 6, 4.

ἀμφιπολεῖν. ἀμφιπολεῖς μέγα Μαί-
ναλον. 1, 124. χῶς ὄρος ἀμφεπολεῖτο. 7, 74.

ἀμφίπολος. 24, 91.

ἀμφιστέλλεσθαι. κἀμφιστεилаμένα
τὰν ξυστίδα. 2, 74.

ἀμφιτιθέναι. κατὰ κόσμον ἀμφίθεσ.
15, 40. ἀμφίθεσ ἐκ ρεθέων σῶν εἴματα.
23, 39. δέρμα ἀμφεθέμην μελέεσσιν. 25,
278.

Ἀμφιτρίτη. 21, 55.

Ἀμφιτρώων. Ἀμφιτρώωνος ὁ χαλκεο-
κάρδιος υἱός. 13, 5. Ἀμφιτρώων ὅπλον
ἀπεσκόλευσεν. 24, 5. ἀνσταθ' Ἀμφι-
τρώων. 24, 35. ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρώ-
ωνα ἐρπετὰ δεικανάεσκεν. 24, 55. Ἀμ-
φιτρώων ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν παῖδα.
24, 61. Ἀργεῖου κεικλημένος Ἀμφιτρώ-
ωνος. 24, 102. Ἀμφιτρώων δν παῖδα φίλα
φρονέων ἐδίδασκεν. 24, 119.

Ἀμφιτρωονιάδας. 13, 55.

Ἀμφιτρωονιάδης. ὑλάοντες ἐπέδραμον
Ἀμφιτρωονιάδῃ Ἡρακλεί. 25, 71. ἀρ-
ρήκτον ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν Ἀμφι-
τρωονιάδης. 25, 113. Ἀμφιτρωονιάδαο
βῆν ὑπέροπλον ἰδόντες. 25, 152.

ἀμφοτέρος. μάκυνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν
ἔχοισα. 7, 157. χρύσειο ἀμφοτέροισιν
ἀνεκείμεθα. 10, 33. καινὰς ἐπ' ἀμφοτέ-
ροισιν ἀμύκλας. 10, 35. φασὼ τὼς πό-
δας ἀμφοτέρως μεν σφύσδειν. 11, 70.
εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν
Ἔρωτες νῶϊν. 12, 10. δοιῶ τινε τῷδε
μετ' ἀμφοτέροισιν γενέσθην φῶτε. 12, 12.
ἀνέρρῃξαν τοίχους ἀμφοτέροισι. 22, 13.
ἀμφοτέροισι ὑμνέων. 22, 26. πολλοὶ κα-
τὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ τοίχων ἄν-
δρες ἔβαινον. 22, 30. ἀμφοτέραισιν ἄμυσ-
σεν ἀμοιβαδὺς. 22, 96. ἀνέσχεθε ἀμφοτέρας
ἄμα χεῖρας. 22, 130. ἀμφοτέροισι λόφον
ἐπένευον ἔθειραι. 22, 186. ἀμφοτέροισι
λούσασα. 24, 3. κύνες ἐνόησαν ἀμφοτέ-
ρον. 25, 69.

ἄμφω. ἐς πόθον ἡνθομες ἄμφω. 2, 143.
ἐπὶ κράναν τιν' ἄμφω ἐσδόμενοι. 6, 3.
ἄμφω τῶγ' ἦτην πυρότοτρίχω, ἄμφω
ἀνάβω, ἄμφω συνρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω
αἰεῖδεν. 8, 3, 4. ἄμφω ἐταῖροι. 13, 38.
ἀμφοῦν πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακ-
λείδας. 17, 26. ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθοί,
ὦ φίλοι ἄμφω. 22, 23. ἄμφω ἐρημάζε-
σκον. 22, 55. δηρισσόμεθ' ἄμφω. 22, 70.
ἄμφω ἀνελπίω. 22, 170. γαστέρας ἄμφω
αἰμοβόρους ἐκύλιον. 24, 17. ἄμφω βαρεῖ
ἐνεδήσατο δεσμῷ. 24, 27. ἄμφω χεῖρας
ἔπλαξε. 24, 107. περὶ σκότος ὅσσε οἱ
ἄμφω ἦλθε. 25, 260.

ἀμφώης. κισσύβιον ἀμφώης. 1, 28.

ἄμωμος. 18, 25.

ἄν, ἀνά. 25, 15.

ἀναβάλλεσθαι. τῷ δ' ἐπι Δαμοίτας
ἀνεβάλλετο. 6, 20. Δάφνης λιγυρῶς
ἀνεβάλλετ' αἰεῖδεν. 8, 71.

ἀναβλύζειν. Νεῖλος ἀναβλύζων. 17,
80.

ἄναβος. τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖ-
δα μολύνει. 5, 87. ἄμφω ἦτην ἀνάβω.
8, 3.

ἀναγιγνώσκειν. ὅπως κακὰ θηρί' ἄν-
έγνω. 24, 23.

ἀνάγκα. εἶχεν ἀνάγκαν. 23, 12.

κακαὶ ἀνάγκαι. ἐχθροὺς ἐκ νάσσιο
πέμψειαν. 16, 85.

ἀναγκαῖος. δεσμοῦ ἀναγκαίου ἐκλυσιν
εὐρεῖν. 24, 33.

ἀνάθρεμμα. κακῶς ἀνάθρεμμα λεαίνας.
23, 19.

ἀναιδής. ἀναιδέας εἶδεν ὁδόντας. 24,
24.

ἀναινεσθαι. εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνῆ-
νηταὶ τις ὁδίτην. 25, 6.

ἀναιρεῖν νεῖκος. 22, 180.

ἀνακεῖσθαι. χρύσειο ἀμφοτέροισιν
ἀνεκείμεθα τῷ Ἀφροίτα. 10, 33.

ἀνακλαῖειν. τήνον θανόντα λέων ἀνεκ-
λανσε. 1, 72.

ἀνακόπτειν. στιβαροὺς θυρᾶν ἀνακό-
ψατ' ὀχλήας. 24, 49.

ἀνακράζειν. Αὐτονόα δεινὸν ἀνέκραγε.
16, 12.

Ἀνακρέων. Ερ. 16, 3.

ἀνάλιπος. 4, 56.

ἀνάλλεσθαι. ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνῆλα-
το. 8, 88.

ἀναμέλπειν. λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοι-
δάν. 17, 113.

ἀναμετρεῖσθαι. λόχον ἀναμετρήσα-
σθαι. 24, 125.

ἀνανεύειν. αἰτεῦμενος, οὐκ ἀνανεύων.
14, 63. ἡν δ' ἀνανεύσῃ. Ερ. 4, 15.

ἀνάνυτος. ἀνάνυτα κωτίλλοισαι. 15,
87.

ἄναξ. ἐνθ' ὧναξ. 1, 128. κακῆσιν ἀτα-
σταλῆσιν ἄνακτος. 7, 79. ἐν δόμοις ἄνα-
κτος ἀρμαλὴν ἐμετρήσαντο πενέσται.
16, 34. Πήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Ἀπόλ-
λων. 17, 70. τὸν ἄναξ ἐτάραξεν. 22, 102.
σὺ ὕμνησά μοι ἄναξ. 22, 135. ὕμιν
κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χίος αἰοῖδος.
22, 218. ἵνα τέτμοιμεν ἄνακτα. 25, 61.
οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες θηρίων.
25, 78. τοῦ μὲν ἄναξ ἐδράξατο σκαιοῦ

κέρας. 25, 145. θαύμαζον αὐτός τε ἀναξ, υἱός τε δαίφρων φυλεὺς. 25, 150.
 ἀνάξιος. ἔρωτος ἀνάξιε. 23, 20.
 Ἀναξώ. 2, 66.
 ἀναπληροῦν. ἀνεπλήρωσεν ἄλωαν. 7, 34.
 Ἄναπος. οὐ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' Ἀνάπω. 1, 68. τὸν ποιμένα ποτ' Ἀνάπω τοῖον νέκταρ ἔπεισε. 7, 151.
 ἀνάριθμος. ἀνάριθμοι μῆλων χιλιάδες. 16, 90.
 ἀνάριστος. 15, 147.
 ἀναρπάζειν. ἀναρπάξαντε δοιὰς Λευκίπιοι κόρας. 22, 137.
 ἀναρρήσκειν. ἀνερρῆξαν τοίχους ἀμφοτέρους. 22, 12. αἵματι χρηὴ νεῖκος ἀναρρῆξαντας ἔχθεα λύσαι. 22, 172. στάλαν ἀναρρήξας. 22, 208.
 ἀνάρσιος. οὐδε θύρας ἄρραξεν ἀνάρσιος. 2, 6. θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτήρσιν. 17, 101.
 ἀνάσσαντος. ἀνάσσαντο ἐγένοντο. 6, 46.
 ἀνάσσεσθαι. ποταμοὶ ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ. 17, 92.
 ἀνασχέθειν. ἀνέσχεθε ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας. 22, 129.
 ἀνασχίζειν. 25, 277.
 ἀνατιθέναι. Δάφνις ἄνθετο Πανὶ τάδε. Ep. 2, 2. ὁ τὸν τρίποδ' ἀναθεῖς. Ep. 12, 2. χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ τιν ὦδ ἀνέθηκαν. Ep. 17, 4.
 ἀνατρέπειν. ἀνετραπετο φρένα λύπα, 8, 90.
 ἀνατρέχειν. ἅ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς Διὸς ἄως. 13, 11. ἅτ' ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα. 18, 29.
 ἀναύειν. ταὶ γυναῖκες μακρὸν ἀνάυσαν. 4, 37.
 ἀναφύειν. ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας. 10, 40.
 ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθεῖν ἀραιῆς οὐκ ἀναφυσῶ. 12, 24.
 ἄνθηρα. 5, 93.
 ἀνδρείος. 28, 10.
 ἀνδριάς. Ep. 8, 1.
 ἀνδρίον. φθονερὸν καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον. 5, 40.
 ἀνδριστί. 18, 23.
 ἀνέγρεσθαι. ἀνγορμένη διέστιχε. 27, 68.
 ἀνειρύνειν. ἀνειρύσασα δὲ πέπλως. 14, 35. πέπλως ἐκ ζωστήρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνειρύσασαι. 26, 17.
 ἀνελκύνειν. ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν. 21, 52.

ἀνελπιστος. ἀνελπιστοὶ θανόντες. 4, 42.
 ἄνεμος. πνοιῇ ἀνέμοιο. 25, 168. ἀνέμῳ δεδουημένον αὔον ἄχερδον. 24, 88. τόσα μετὰ πρῶτοισι κυλινδει ἰς ἀνέμον. 25, 94.
 ἀνεμῶλιον. 25, 239.
 ἀνεμῶνα. 5, 92.
 ἀνευγεκύν. οὕτω ἀνευείκατο φωνὰν. 23, 18.
 ἀνέξοδος. 12, 19.
 ἀνέρεσθαι. ὅ, τι με πρῶτον ἀνίρειν. 25, 193.
 ἀνερωτᾶν. πάντες ἀνθρώτευν, τί πάθει κακόν. 1, 81.
 ἄνεν. 24, 137.
 ἀνευρίσκειν. στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον. 30, 9.
 ἀνέχειν. βαρὺν ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα. 1, 96. καίόμενος ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν. 11, 52. ἀνασχὼν εὐτρίχα δειρὴν. 18, 57. ξιφένον ἀμυχμὸν ἀνέχεσθαι. 24, 124.
 ἀνεψίδς. ἄμφω ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστὼν. 22, 170.
 ἀνήθινος. ἀνήθινον στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω. 7, 63.
 ἄνηθον. 15, 119.
 ἀνὴρ. ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες. 1, 33. τῆνον ποτιδέρεκεται ἄνδρα γελεύσα. 1, 36. αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. 1, 86. ἔκλυσε δῖνα τὸν μῶσαις φίλον ἄνδρα. 1, 141. φίλον καταθύσομαι ἄνδρα. 2, 3. ἴνυξ, ἔλκε τν τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 2, 17. 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. εἴτε καὶ ἀνὴρ. 2, 44. νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν ἀνέρος. 2, 138. τὸν ἄνδρα τὸν δρυτόμον βοστρήσοις. 5, 63. δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα. 6, 7. ὀδίταν Κυδωνικὸν εὐρομες ἄνδρα. 7, 12. φιλαίτατος ἀνέρι. 7, 98. ὦ τράγε, τῶν λευκῶν αἰγῶν ἀνερ. 8, 49. τίς πόθος τῶν ἐκτοθεν ἐργάτα ἀνδρὶ. 10, 9. ταῦτα χρηὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας ἀεῖδεν. 10, 56. χρύσειοι ἄνδρες πάλας ἦσαν. 12, 16. χαίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα θυνώνιχον. 14, 1. χλαμυδηφόροι ἄνδρες. 15, 6. ἀνερ φίλε. 15, 52. ἔχοισα τὸν αὐτῆς ἄνδρα. 15, 131. ὥς ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις ἐσθλοῖς ἀνείσθαι σπεύδοντι. 16, 14. ἀνδρῶν ἱπτολεμαῖος ἐνὶ πρῶτοις λεγέσθω. 17, 3. τί κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἶν ὀλβίῳ. 17, 116. οὐδὲ εὐδεν ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι. 21, 3. ἐξ ἀμφοτέρων τοίχων ἄνδρες

έβαινον. 22, 31. ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μήποτ' ὅπωπα. 22, 55. Τιτυῶ ἑναλίγκιος ἀνὴρ. 22, 94. ἐκ μεγάλου αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. 22, 113. θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 22, 200. ἀνὴρ πολυφίλτρος. 23, 1. φίλ' ἀνδρῶν. 24, 40. οὐ ἀνέρος ἥσσο- νες ἄλλοι. 24, 79. ἐδρυστρόφοι ἄνδρες. 24, 109. χώνηρ ὁ τὰν κωμῳδίαν ἐνυῶν. Ep. 17, 1.

ἀνήριθμος. μύρμακες ἀνήριθμοι. 15, 45. ἀνήριθμός οἱ εἶη ἄργυρος. 16, 64.

ἀνθεῖν. ὡς πατησεῖς γλάχων' ἀνθεῦ- σαν. 5, 56. δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθεῖσιν κυπά- ρισσοι. 27, 45.

ἄνθεμα. ἄνθεμα ἀγνᾶς Χρυσογόνας. Ep. 13, 2.

ἀνθέριξ. 1, 52.

ἄνθος. τὸν ἀναβὼν ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει. 5, 87. νῖν φέρβον μαλακοῖς ἄνθεσι μέλισσαι. 7, 81. τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρέει. 7, 121. οὔτε μελίσσαις ἄνθεα. 9, 35. ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶ πάντοτ' ἄμ' ἀλεύρω. 15, 116. ἄνθεα εὐώδη. 22, 42.

ἄνθρωπος. ὠνθρωπε. 5, 16. 15, 71. κοῦφον τοῦτο καὶ ἡδὺ γίνετ' ἐπ' ἀνθρώ- ποις. 11, 4. σοφόν τι χορήμ' ὠνθρωπος. 15, 83. μᾶ πόθεν ὠνθρωπος. 15, 89. ὕμ- νέομες ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἡδὴ ἐόντων. 22, 6. οὐκ ἔστιν ἀλύξαι ἀνθρώ- ποις. 24, 69. ἀνθρώποισι μετέμμεναι. 25, 79. οὐδὲ ἀνθρώπων τις φαινόμενος. 25, 218. ἀνθρώποισι νόσους ἀπαλαλκόμεν. 28, 20. ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδω. Ep. 9, 1.

ἀνία. ἃ ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρωνν ἐντοσθεν ἀνία. 2, 39. γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. 27, 24. τὸν φιλέοντ' ἀνίας διδῶν. 29, 9.

ἀνίαν. Δέλφισ ἐμ' ἀνίασεν. 2, 23. ἐπεὶ κηγῶν ἀνίωμα. 11, 71.

ἀνιέναι. γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με. 11, 23. ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνείσαι. 15, 134. λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀένντος. 18, 27. σου δίψος ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει. 22, 63.

ἀνιέναι. μῆλα ἐκ βοτάνης ἀνιόντα. 25, 87.

ἀνιρὸς. ἔρως ἀνιρὲ. 2, 55. ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιρῆσι, διδοίη. 7, 124. μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκῶν ἀνιρὸς ἔσσεσθαι. 22, 184.

ἀνίκα. ἀνίκα ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπ- ποι. 2, 147. ἀνίκ' ἔθυσσε ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα. 5, 11. ἀνίκ' ἐπύγίζον τῷ. 5, 41. τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε. 6, 21. ἥς χρόνος, ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὐκκριτος ἐς τὸν

Ἄλεντα εἴρπομες ἐκ πόλιος. 7, 1. ἀνίκα καὶ σαῦρος ἐφ' αἵμασιαῖσι καθεύδει. 7, 22. ἀνίκα πρᾶτον ἦνθες. 11, 25. ἀνίκα κατεκλάξατο Ἐλέαν. 18, 5. ἀνίκα πίπ- τει. 23, 30. ἀνίκα παχθῇ. 23, 31. ἀνίκα ἀλμυρὰ κλαύσεις. 23, 34. ἀνίκα τήνας ὅστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται. Ep. 6, 5.

ἀνίκατος. 22, 111.

ἀνιστάται. μὴ ὁ τράγος ὕμιν ἀναστῇ. 1, 152. ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός. 15, 53. ἄνσταθ' Ἀμφιτρώων. 24, 35. ἄνστα. 24, 36. ἄνστατε ὁμῶς ταλασίφρονες. 24, 50. ὀρθὸς ἀνέστη. 25, 149. ἀνίστατο φῶριος εὐνή. 27, 67.

ἀνοίγειν. ἀνῶξα βύβλινον αὐτοῖς ἐν- ὠδή. 14, 15. Δύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶκται. 14, 47.

ἀνορθοῦν. τὸν Ἀφροδίτα ἦθελ' ἀνορ- θῶσαι. 1, 139.

ἀνούατος. εὐρήσεις ξόανον ἀνούατον. Ep. 4, 3.

ἀνταμείβεσθαι. ὁ δ' ἀνταμείβετο τοί- ως. 24, 71.

ἀντάξιος. δωτίαν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας. 17, 114.

ἀντέλλειν. ἄμος ἀντέλλοντι πελειάδες. 13, 25. ἄως ἀντέλλοισα. 18, 26.

ἀντία. ἀντία κοικύζοντες. 7, 48. ἀντία Ἡρακλῆος ἔδρα σφιν ἴδρυνται. 17, 20.

ἀντιαχεῖν. ξοθαὶ ἀηδονίδες μυυρίσ- μασιν ἀντιαχεῖσι. Ep. 4, 11.

Ἀντιγένης. 7, 4.

Ἀντιγόνα. 17, 61.

Ἀντίοχος. 16, 34.

ἀντιφιλεῖν. ὕκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεῖς. 12, 16. ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺν πλέον.

17, 40. κἀντιφιλήσομαι Νικίαν. 28, 6. ἀντλεῖν. ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς δηλον. 10,

13.

ἀντολή. τουτὶ βοσκησείσθε ποτ' ἀν- τολὰς. 5, 103.

ἄντρον. τοῦτο κατ' ἄντρον παρκυπ- τοῖσα. 3, 6. ἐς τεδὺν ἄντρον ἰκόμαν. 3, 13. παπταίνουσα ποτ' ἄντρα. 6, 28. ἱερὸν ὕδωρ νυμφᾶν ἐξ ἄντρον κατειβό- μενον. 7, 137. λαῖνον ἄντρον. 7, 149. κῆγῳ καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ κοίλαις ἐν πέτρῃσιν. 9, 15. ἐν τῶντρῳ τὰν νύκτα διαξείς. 11, 44. ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. Ep. 3, 5. στάντες ἄντρον ὀπισθεν. Ep. 5, 5.

ἄντυξ. εὐκῆλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὁπαδοί. 2, 166. σείων καρτερόν ἐγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρᾶταν. 22, 184.

άνειν. άννε πικρόν ξρωτα, καί ἐς τέλος άννε μοίρας. 1, 93. δρόμον άννευ. 3, 41. ανυσάμαν τὸν άμυνόν. 5, 144. ἐκ ποδὸς άννε κράναν. 7, 6. ὡς ανύσαιο. 18, 17. οὐπω τὸν μέσατον δρόμον άννευ άρμα σελάνας. 21, 19.

άνυναι. ὁ χρόνος άννυτο φεύγων. 2, 92. τάν μεσαταν ὁδὸν άννυμες. 7, 10.

ανυπόδατος. κἀνυπόδατος. 14, 6.

ανυσιεργός. 28, 14.

άνυσσις. 25, 93.

άνω. 15, 125.

άνωγειν. υποκρίνεσθαι νιν ήνώγει. 24, 67.

άνωθεν. εἴτι περ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἐτ' άνωθεν. 7, 5. ἴσον κάτω, ἴσον άνωθεν. 8, 19. 22. Κορίνθιαι εἰμὲς άνωθεν. 15, 91. άνωθεν άπαν πατρῷιον αίμα. 22, 164.

άξενος. 13, 75.

άξιος. τὸ σθένος άξιον άβας. 1, 44.

άμμες οὔτε λόγω τινὸς άξιοι. 14, 48. ἐδονον άγεις γάμον άξιον. 27, 32.

αἰοιδά τάν αἰοιδάν φυλαξεῖς. 1, 62.

άρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλοι, άρχετ' αἰοιδᾶς. 1, 64. 70. 79. 84. 94. 104. 108. 114. 122. λήγετε βωκολικᾶς αἰοιδᾶς. 1, 127. 131. 137. 142. βωκολικᾶς ταχέως άρχώμεθ' αἰοιδᾶς. 7, 49. αἰμοιβαῖην ύπελάμβανε αἰοιδάν βωκολικάν. 8, 31. λιγυράς άρξώμεθ' αἰοιδᾶς. 15, 135. λιγυράν αναμέλνθαι αἰοιδάν. 17, 113.

αἰοιδῇ. χαλεπαὶ ὁδοὶ τελέθουσιν αἰοιδᾷ Μουσᾶν άπάνευθε Διὸς. 16, 69.

αἰοιδῇ. καλὰς ποῶν αἰοιδᾶς. 10, 38. ἐπεσσομένοισι γενοίμεθα πᾶσιν αἰοιδῇ. 12, 11. Ἰάονος ανδρὸς αἰοιδᾶι. 16, 57. αῥθανάτων τὸν άριστον ἐπὴν ᾄδωμεν αἰοιδᾶις. 17, 2. γεράων θεοῖς κάλλιστον αἰοιδῇ. 22, 223. λιγυφθόγγοισιν αἰοιδᾶις κόσσυφοι άχεῦσι μέλι. Ep. 4, 9.

αἰοιδίμος. 13, 9.

αἰοιδός. ταὶ μῶσαι με φιλεῦντι πολὺ πλέον, ἢ τὸν αἰοιδὸν Δάφνιν. 5, 80. κήμὲ λέγοντι πάντες αἰοιδὸν άριστον. 7, 38. ποτὶ χῖον αἰοιδὸν αντία κοκκύζοντες. 7, 47. πολυῖδρις αἰοιδός. 15, 97. αἰὲν αἰοιδόις. 16, 1. θεοὶ τιμῶσιν αἰοιδούς. 16, 19. οὔτος αἰοιδῶν λῶστος. 16, 21. δεινὸς αἰοιδός ὁ Κήϊος. 16, 44. ἐμοῦ κεχρήσετ' αἰοιδού. 16, 73. σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν. 17, 6. αἰοιδοί. 22, 24. ὑμῖν κῦδος άνακτες ἐμή-σατο χῖος αἰοιδός. 22, 218.

αἰοιδότατος. αἰδῶν συμπάντων αἰοιδο-τάτη πετεηνῶν. 12, 7.

αὐλλῆς. αὐλλέες κούροι ἐριδιμαίνουσι. 12, 30.

άορ. 22, 191.

απάγχειν. απαγξασθαι με ποιησεῖς. 3, 9.

απαῖ. 22, 121.

απαλάλκειν. ανθρωποισι νόσους λν-γρὰς απαλαλκόμεν. 28, 20.

απαλός. απαλῶ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμα-ράνθη. 3, 30. απαλάν πτέριν ὤδε πατη-σεῖς. 5, 55. ανδρὶ παρθениκᾶς απαλᾶς πόθος. 8, 59. απαλωτέρα ανρὸς. 11, 20. ἐφερόν τοι μάκων' απαλάν. 11, 57. πα-σᾶν' έρως απαλᾶς φρένας άμφεκάλυψε. 13, 48. υἱὸς απαλός. 14, 25. απαλοὶ κᾶ-ποι. 15, 113. εἶδοντ' Ἡρακλῆα θῆρε δύω χεῖρεςσιν απαλαῖσιν έχοντα. 24, 54. ὑπὸ σοὺς πέπλους απαλὸν νάκος βάλλω. 27, 53. ὕπα Κύπριδος ἱρὸν καλάμω χλω-ρόν ὑφ' απαλῶ. 28, 4.

απαλός. περίξ απαλῶ στύματος. 29, 25.

απαμείβεσθαι. τοιῷδ' άπαμείβετο μύ-θω. 8, 8. τὸν άπαμειβόμενος προσέφη. 25, 42.

απάνευθε. 16, 70.

απάνευθεν. 16, 109.

απάρθενος. με έθηκε άπάρθενον ήμεν. 2, 41.

απάρχεσθαι. ὄλβω άπαρχόμενοι. 7, 33. αἰὲν άπαρχόμενιοι. 17, 109.

άτας. ἐκ χορὸς αίμα άπαν εκπέπωκας. 2, 56. τὰς μοι άπάσας λῖψ από σκοπιᾶς έτίναξε. 9, 10. άπαν ρύπος. 15, 20. πλα-τειάσδοισαι άπαντα. 15, 88. παισὶ σφε-τέροισιν επιτρέπει οἶκον άπαντα. 17, 41. βάλλετο ακτίνεσσιν άπαν Αμύκιοι πρόσ-ωπον. 22, 86. άπασα Σισυφίς ακτά. 22, 158. άπαν πατρῷιον αίμα. 22, 164. Διὸς νοέοντος άπαντα. 24, 21. κλᾶρον άπαντα ναῖε. 24, 128. άπασαι ζωοτόκοι ήσαν. 25, 124.

απάτα. ἐξ άπάτας κεκροταμένοι αν-δρες. 15, 49.

απαυδᾶν. νεῖκος άπαυδῶν. 22, 129.

απειλεῖν. απειλήσασα φαγεῖν βρέφος. 24, 16. πρηχὺ φωνῇ ήπείλει μάλα πᾶσιν. 25, 75.

απείναι. ποθέσαι τινά τῶν άπεόντων. 10, 8.

απειπεῖν. έστε κ' άπείπης. 5, 22.

απειρέσιος. 25. 100.

άπειρος. 17. 77.

απειθεῖν. v. άπέρχεσθαι.

ἀπενθεῖν. ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον. 2, 84. οἴκαδ' ἀπενθεῖν. 11, 64. ἔχων ἐπίμετρον ἀπῆνθον. 12, 26. ἔην πρὸς μητέρ' ἀπῆνθεν. 12, 33.
ἀπέρχσθαι. ὄμνυε, μὴ μετὰ λέκτρα ἀπέλθης. 27, 34.
ἀπέχεσθαι. μοι τέκτων μέγ' ἀπέκθε-
ται. 7, 45. φιλείοισι ἀπεχθόμενον ποτε
θήβαις. 16, 105. χεῖρας ἐρώησουσιν ἀ-
πεχθομένας ὑσμίνης. 22, 147. μῆδ' ἄλ-
λος ἀπεχθέμεναι Διονύσῳ φροντίζοι. 26,
27.
ἀπεχθῆς. Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθῆς.
1, 101. ἔκλυσε δῖνα τὸν οὐ νύμφαισιν
ἀπεχθῇ. 1, 141.
ἀπηνῆς. σφῶ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες.
22, 169. ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβου. 23, 1.
ἀπηνέα εἶχεν ἐταῖρον. 23, 48.
ἀπιέναι, εἰ μὴ ἀπεί τουτῶθεν. 4, 48.
ἀπικεσθαι κᾶν ἀπίκη. 23, 44. ὕπη
μηδὲν ἀπίζεται ἄγριον ἐρπετόν. 29, 13.
ἀπιον. ἀπίοιο πεπαίτερος. 7, 120.
Ἄπις. 14, 13.
Ἄπις. οὐ τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδα-
λον εὐροῖς. 25, 183.
ἀπληστος. 15, 30.
ἄπνευστον. 25, 271.
ἀποβαίνειν. ἐς ἀλαθινὸν ἀνδρ' ἀποβαίη.
13, 15. κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. 15, 38.
ἀποβάλλειν. τί τὸν φιλέοντ' ἀπο-
βάλλη. 11, 19.
ἀπόβλητος. ἐπος οὐκ ἀπόβλητον φθέγ-
γομαι ἐσσομένοις. 17, 136.
ἀποβρίζειν. κᾶν θέλῃς, ἀπόβριζον.
Ἐρ. 21, 4.
ἀποδάσσεσθαι. ἐὰς ἀπεδάσσαι τιμᾶς.
17, 50.
ἀποδεῖν. δῆσάν τε κἀπέδησαν. 30,
10.
ἀποδέρειν. τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα. 25,
278.
ἀποδημεῖν. 14, 58.
ἀποδρῦπτειν. μὴ σαρκὸς ἀποδρῦψῃ
δυνῆσσι. 25, 267.
ἀποδύνει. τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Κα-
λαίθιδος. 5, 15.
ἀποδῦναι. τὰν βαίταν ἀποδὺς. 3, 25.
ἀποθνήσκειν. κῆκα μάποθάνω. 3, 27.
ἀποκείν. τὸ δ' ἑκαστοτέρω ἐμ' ἀποι-
κεῖς. 15, 7.
ἀποίχεσθαι. ἔξω ἀπῶχето θᾶσσον. 14,
36. ἀπρεσβύτις ἀπῶχето. 15, 63. ναὶ
ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι
ὄσσων. 24, 73.

ἀποκλᾶν. ἄρμενα πάντα εἰκῇ ἀπο-
κλασθέντα. 22, 14.
ἀποκλείειν. τὰν αὐλείαν ἀπόκλαζον.
15, 43. ὁ τὰν νυδὸν ἀποκλάζας. 15, 77.
ἀποκλίνειν. ποτὶ τὰν πίτυν ὠδ' ἀποκ-
λινθεῖς. 3, 38. ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά.
7, 140.
ἀπόκομμα. πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμ-
νω. 10, 7.
ἀποκρίνεσθαι. οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἀπο
τὸν πικρὸν αὐτᾶ. 8, 74.
ἀπολήγειν. αἶψα ἀπολήγοντ' ἄνθρωποι.
22, 19.
ἀπόλλυσθαι. ἀπώλετο οὗτος ὁ μισθός.
10, 45. τὸ λοιπὸν ἀπώλετο. 29, 6.
Ἀπόλλων. καὶ γὰρ ἐμ' ὠπόλλων φι-
λέει μέγα. 5, 82. Δῆλον ἐτίμασεν κνα-
νάμπυκα φοῖβος Ἀπόλλων. 17, 67. Ῥή-
ναιαν ἀναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων. 17, 70.
υἱὸς Ἀπόλλωνος. 24, 104. Ἀπόλλωνος
νομίοιο ἱερὸν. 25, 21. Δάλιος Ἀπόλλων.
Ἐρ. 19, 4.
ἀπολύειν. τετράενες πίθων ἀπολύετο
κρατὸς ἀλειφαρ. 7, 147. ἥρעה αὐτὸν
ἐγὼ ἐκ τῷγκίστρον ἀπέλυσα. 21, 56.
ἀπομάττειν. οὐκ ἀλέγω, μὴ μοι κε-
νεὰν ἀπομάξῃς. 15, 95.
ἀποπαύεσθαι. τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύ-
σατο. 1, 138. 7, 90.
ἀποπέμπειν. οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους
ἀποπεμπεῖ. 16, 7. τραπέξῃ μειλίζαντ'
ἀποπέμψαι. 16, 28.
ἀποπλάττεσθαι. ἀποπλαγχνέντες ἐταί-
ρων. 22, 35.
ἀπόπροθεν. τοὺς κύνες προσιόντας
ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν. 25, 68. ἐπ'
ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀθρόος ἄλτο. 25, 252.
ἀπόπροθι. 13, 61.
ἀποπτύειν. ἀποπτύω τὸ φίλαμα. 27, 5.
ἀπορρέειν. τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρέει.
7, 121.
ἀποσβεννύναι. ὅσον αἶγες ἐμὴν φίλαι,
ὅσον ἀπέσβας. 4, 39.
ἀποσκυλεύειν. καλὸν ὕπλον ἀπεσκύ-
λευσε πεσόντος. 24, 5.
ἀποσπένδειν. 2, 43.
ἀποστάζειν. ἀμβροσίαν ἐς στηθος ἀ-
ποστάζασα γυναικὸς. 15, 108.
ἀποστείνω. ὄμματα οἰδήσαντος ἀπε-
στείνωτο προσώπου. 22, 101.
ἀποστείχειν. Τὰν μίτραν ἀπέστιχες.
27, 54.
ἀποστέργειν. καὶ μὲν ἀποστέρξαιμι.
14, 50. ἀποστέρξαι πόθους. Ἐρ. 4, 14.

ἀποσύρειν. παν ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. 22, 105.

ἀποτεμένεσθαι. φοινίκας ἀποτεμένεται. 17, 86.

ἀποτιθέναι. ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι. 8, 70.

ἀπότιλμα. γράϊαν ἀποτίλματα πηρῶν. 15, 19.

ἀποτρίβειν. ἰὸν ἀποτρίβας. 16, 17. πρὶν γήρας ἀποτρίβειν νεότητα. 24, 131.

ἀποτρώγειν. τὰς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγει. 10, 6.

ἀποφέρειν. μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποιοῇ. 1, 3.

ἀποφεύγειν. φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς. 23, 13.

ἀποφθίμενος. 22, 141.

ἄπρακτος. ἐπὶ ἄπρακτοι ἔκωντι. 16, 12.

ἀπρεπής. ἀπρεπὲς ἀνδρίον. 5, 40.

ἀπρίξ. ἀπρίξ ἔχεν ἄμων. 15, 68. εἶδοντ' Ἡρακλῆα θῆρε δύν χειρεσσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα. 24, 54.

ἄπτειν. κῆξαπίνης ἄφθη. 2, 25. κῆφθα εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτὰς καὶ λύχον ἄψαις. 14, 23.

ἄπτειν, ἦπτεν ἀπ' αὐτῶν τὰν λεπτῶν σχοινίδα. 23, 50.

ἄπτεσθαι. τὰ οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτας. 1, 35. ὦν γὰρ χ' ἄψησθε θεαί. 10, 25. Κυανεᾷν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναῦς. 13, 22. αἰεὶ μᾶσσονα γυῖα ἀπτόμενος φορέσκε πόνον. 22, 114. ἀπτομένα κεφαλαῖς παίδων. 24, 6. τί ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν. 27, 43.

ἀπφῦς. οὐ λέγω ἀπφύν. 15, 13. καλὸς ἀπφῦς. 15, 14. ἀπφῦς τήνος πρῶαν ἀγοράσδων. 15, 15.

ἀπωθεῖν. ἐκ βλεφάρων ὑπνον ἀπωσάμενοι. 21, 21.

ἀπωθεν. 1, 15.

ἀπωτέρω. 16, 18.

ἄρ. 25, 45.

ἄρα. ἄρα τοῖονδε κρητῆρ' ἐστάσατο χείρων. 7, 149. ἄρα τήνον τὸν ποιμένα τοῖον νέκταρ ἔπεισε. 7, 151. ἄρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε. 20, 20. ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποτ' ἐνύπνια. 21, 29. ἄρ' ἐμὲ νύξεις. 21, 50.

ἀραβεῖν. πυκνοὶ ἀράβησαν ὀδόντες. 22, 126.

ἄραιος. ψεύδεα ρήνους ὑπερθευ ἄραιῆς οὐκ ἀναφυσῶ. 12, 24. ἀραιὰ ἔκετο φωνὰ ἐξ ὕδατος. 13, 59.

ἀραρίσκειν. ἀμφὶ πόδεσσιν ἱμάσι καλοπέδιλ' ἀράρισκε. 25, 103.

ἀράρσειν. τὰν αἰῶνα πύλαν ἀραξεῖ. 2, 160.

Ἄρατος. τὰν ἀγέλαν ποτ' Ἄρατε, συνάγαγον. 6, 2. Ὄρατος ὁ φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ. 7, 98. ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἔρωτι. 7, 102. μηκέτι τοι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε. 7, 122.

ἀράχνη. 16, 96.

ἀράχνιον, ἀράχνια εἰς ὕπλ' ἀράχνια λεπτὰ διαστήσαιντο. 16, 96.

ἀρβυλίδες, λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰδεῖ. 7, 26.

ἀργαλέος, ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης. 1, 98. ἀργαλέον μάλα μόχθον. 25, 274.

Ἀργεῖος. ἔρως Ἀργεῖω ἐπὶ παιδί. 13, 49. ἀτῆς Ἀργείας θυγάτηρ. 15, 97. Ἀργεῖα κνάνοφρον. 17, 53. σέβας ἐση Ἀργεῖασι. 24, 76. Ἀργεῖον κεκλημένος Ἀμφιτρώωνος. 24, 102. οὐνεκεν Ἀργεῖων τις ὄλεσσε θηρίον. 25, 167. Ἀργεῖων οὐδεὶς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι. 25, 198. ἀργιστής. 25, 131.

Ἀργόθεν. 24, 109.

Ἄργος. Ἄργος ἄκρα Πελαγοῖ. 15, 142. Μεσσάνα τε καὶ Ἄργος. 22, 58. πολλὰ ἐξήρατ' ἀγώνων Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια. 24, 121. φυνὰς Ἄργεος ἔλθων. 24, 127. παρ' Ἀδρήστοιο λαβῶν ἱππήλατον Ἄργος. 24, 129. ἦλυθε στεῖχων τις ἀπ' Ἄργεος. 25, 164. Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο αὐτόθεν. 25, 170.

ἀργυραμοιβός. 12, 37.

ἀργύρεος. ἐπ' ἀργυρέω κατὰκειται κλισμῷ. 15, 84. πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις ἀργυρέοις. 15, 114. ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὕγρον ἄλειφαρ λαζόμεναι. 18, 45.

ἀργύριον. φθόρος ἀργυρίου. 15, 18. ἀργυρίω καθαρῷ μῶν. 15, 36.

ἄργυρος. πῶθεν οἴσεται ἀθρεῖ, ἄργυρον. 16, 17. ἀνιρήμιος οἱ εἴη ἄργυρος. 16, 65. αἱ ὑπένερθεν ἄλλαι ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο. 22, 39. ἄργυρος, ἡ τίς ὁ μισθὸς ἐρεῖς. 22, 64.

Ἀργῶ. κατέβαινεν Ὑλλας εὐέδρον ἐς Ἀργῶ. 13, 21. κοίλαν καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργῶ. 13, 28. οὐνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ. 13, 74. ἡ προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας Ἀργῶ. 22, 28. ἄργωστις. 13, 42.

ἄρδεν. τί μεν τὸ χιτῶνιον ἄρδεις. 15, 31.

Ἀρέθουσα. χαῖρ' Ἀρέθουσα. 1, 117. Σικελὴν Ἀρέθουσαν ὕμνεῖν. 16, 102.

ἀρείων. ὅστις ἀρείων βωκολιαστάς ἐστι. 5, 67. τὰς οὐτὶς ἀρείω νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῶ. 17, 128.

ἀρέσκων. αἱ δὲ κ' ἀρέσκη τήναις. 1, 10. τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν. 1, 60. ὄρη φίλος, εἰ τοι ἀρέσκει. 7, 50. ἐμὸν κακὸν, οὐ τοι ἀρέσκω. 14, 36. εἴ τοι ἀρέσκει. 14, 65. οἷζυον οὐδὲν ἀρέσκει. 27, 13.

ἀρετῇ. 17, 137.

ἀρήγειν. ἀρήγοντες Μενελάω. 22, 217. Ἄρτεμις ἄμιν ἀρήγοι. 27, 17.

ἀρηρῶς. ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν ἀρηρότα νωλεμές αἰεὶ. 25, 113.

Ἄρης. διακρινώμεθ' Ἀρῆι. 22, 175.

Ἀριάδνα. 2, 46.

ἀρίζηλος. ἀρίζηλος Βερενίκα. 17, 57. ἀρίζηλος ἐτέτυκτο. 25, 141.

ἀριθματός. ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν. 16, 87.

ἀριθμεῖν. τὰ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι. 8, 16. κάλλιστος Ὑλᾶς μακάρων ἀριθμεῖται. 13, 72. ἀμφοτέροι ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχον Ἡρακλῆα. 17, 27. ἀριθμητός. 14, 48.

ἀριθμός. 25, 92.

ἀρίσματος. 25, 158.

ἀρίστερος. ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά. 7, 130. βάλον ἀριστερόν εἰς κενεῶνα. 25, 229.

ἀριστεύειν. ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς. 12, 27. ἄτις καὶ Σπέρχην ἠρίστευσε 15, 98. κάλλει ἀριστεύουσα θεάων. 17, 45.

ἀριστεὺς. οἱ αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο. 13, 17. τίς ἂν ἀριστῆας Λυκίῳ ποτὲ ἔγνω. 16, 48. ὅποι ὅλλοι ἀριστέες. 18, 17. οἱ ἅμα πάντες ἀριστῆες κελεύθησαν. 22, 99. οὐχ οὕτω ἀριστῆες οἶκει. 22, 154.

Ἄριστις. 7, 99.

ἄριστος. κῆμὲ λέγοντι πάντες αἰοῖδον ἀριστον. 7, 38. ἐσθλὸς ἀνὴρ μέγ' ἀριστος. 7, 100. ἐλευθέρω οἶος ἀριστος. 14, 59. ἐλευθέρω ὅστις ἀριστος. 14, 60. ἀθανάτων τὸν ἀριστον ἐπὶν ἄωμεν αἰοδαῖς. 17, 2. οἷσι θεοὶ τὸν ἀριστον ἐτίμησαν βασιλῆων. 17, 12. ἐπεὶ οἱ νᾶες ἀρισταί πόντον ἐπιπλώοντι. 17, 90. οὗτος ἀριστός ἐστιν οὐνεοκρίτας. 21, 32.

ἀριστοτόκεια. 24, 72. ἀριφραδέως. 25, 175.

ἀριφραδῆς, πάντες ἀριφραδέες. 24, 39.

Ἀρκάδες. ἵππομανὲς φυτὸν ἐστί παρ' Ἀρκάσι. 2, 48.

Ἀρκαδία. 22, 157.

Ἀρκαδικός. παῖδες Ἀρκαδικοί. 7, 107.

ἀρκεῖν. ἀρκεῖ τοι ποππύσθεν. 5, 7. εἰ οὐχί σοι τὰδ' ἀρκεῖ. 30, 37.

ἄρκευθος. νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθουσι κομάσαι. 1, 133. ἐκ τᾶς ἀρκεύθου παθελῶν. 5, 97.

ἄρκιος. ὃ κεν ἄμιν ἄρκιον εἴη. 8, 13. ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη. 25, 190.

ἄρκτος. ἐγγύθεν ἄρκτον. 7, 112. ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν. 22, 21. ἅμος στρέφεται μεσουκτίον ἐς δύσιν ἄρκτος. 24, 11.

ἄρκτος. ὦ ἂν ὦρεα φωλάδες ἄρκτοι. 1, 115. τρέφω σκύμνω τέσσαρας ἄρκτων. 11, 41. ἀλλ' ἄρκτους τε. 25, 185.

ἄρμα. πολλοὶ κινήσουσιν ἐτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι. 16, 72. ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος. 18, 30. οὕτω τὸν μέσαντον δρόμον ἄνυνε ἄρμα σέλανας. 21, 19. ἵππους ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι. 24, 117.

ἀρμαλῆ. 16, 35.

ἀρματοπηγός. 25, 247.

ἄρμενον. ναὺς μένεν ἄρμεν' ἔχουσα μετάρσια τῶν παρέοντων. 13, 68. κρέμαται σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα. 22, 13.

ἄρμενος. πῶς ταῦθ' ἄρμενα. 29, 9.

ἄρμοι. 4, 51.

ἀρμονία. 10, 39.

ἀρνακίς. ἀρνακίδας τὰδε πατησεῖς. 5, 50.

ἄροτρον. ἃ γέρανος τῷροτρον. 10, 31.

βόες τρίβοντες ἄροτρον. 13, 31.

ἄρουρα. ἀνέδραμε κοσμος ἀρούρα. 18, 29. ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνεῖος ἀρούραις. 24, 106.

ἀρπάξω. μὴν ἀρπάξασα. 17, 48. τὰν Ἑλέαν Πάρις ἥρπασε. 27, 1.

Ἀρπάλυκος. 24, 114.

Ἀρράβια. 17, 86.

ἀρράσσειν. οὐδὲ θύρας ἀρράξεν ἀνάρσιος. 2, 6.

ἄρρηκτος. θάλασσα κοπτομένη ἀρρήκτοις χαλάζαις. 22, 16. ἀρρήκτον ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν. 25, 112. ἀνχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα. 25, 264.

ἀρρήνης. 25, 83.

ἄρς. ἄρνα τυ σακίταν λαψῇ γέρας. 1, 10. αἱ δὲ κ' ἀρέσκη τήναις ἄρνα λαβεῖν. 1, 11. χιμαῖρᾶν δέρματα τῶν μαλακῶ-

τερα τετράκις ἀρνῶν. 5, 57. ὡς τὸ μὲν ὄρνες ἔχωντι 8, 70. ἀπαλωτέρα ἀρνός. 11, 20. θαλλὸν ἀμάσας τοῖς ἄρνεσσι φέροις. 11, 74. οἷς σφετέρης λασιωτέρῃ ἀρνός. 12, 4. ἐσχατιαὶ ἄρνα νέον βόσκοντι. 13, 26. γαλαθηναὶ ἄρνες γειναμένης διος μαστὸν ποθέοισαι. 18, 42. ματέρες ἀρνῶν μαλακοὺς πόκους πέξαιντο. 28, 12. ῥέξω ἄρνα, τὸν ἵσχω, σακίταν. Ερ. 4, 17.

ἄρσεν. ἄρσена τέκνα. 22, 4.

ἄρσην. ἐπιρρέξαι ἄρσена χοῖρον. 24, 97.

Ἀρσινόα. 15, 111.

ἀρτᾶν. ὀππότεν ἡρτημένον ἐν προθύροισι τοῖσι τεοῖσιν ἴδης. 23, 36. τὸν νεκρὸν εἶδεν αὐλᾶς ἐξ ιδίας ἡρτημένον. 23, 54.

Ἄρτεμις. τὸν Ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν ἄδᾳ κινήσαις Ῥαδάμανθα. 2, 33. ἄλσος ἐπ' Ἀρτέμιδος. 2, 67. Ἄρτεμιν αἰδοῖσα. 18, 36. μόνον Ἰλαος Ἄρτεμις εἶη. 27, 15. πάλιν Ἄρτεμις ἀρήγοι. 27, 17. τεῇ βασιλείᾳ μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστὶ. 27, 29. Ἄρτεμι μὴ νεμέσα. 27, 62.

ἄρτι. πόνον ἄρτι λιποῦσι. 2, 80. ἐνόησά μιν ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον. 2, 104. ἄρτι γενειάσδων. 11, 9. ἄρτι χαίρειν τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. 23, 26. ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἐσχατον ὄρθρον αἰδον. 24, 63. σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι. 25, 163.

ἀρτιγλυφής. ἀρτιγλυφὲς ξόανον. Ερ. 4, 2.

ἀρτίζειν. νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο. 13, 43.

ἀρτιπαγής. στάλικες ἀρτιπαγεῖς. Ερ. 3, 2.

ἄρτος. ἐν ὕπνοις πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται. 21, 45. ἐν κανέφ μεγάς ἄρτος Δωρικὸς. 24, 135.

ἀρχαγός. 22, 110.

ἀρχαῖος. ὡ ρχαῖος Πολύφamos. 11, 8. σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς. 26, 11.

ἄρχειν, ἄρχεσθαι. ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοῖδᾶς. 1, 64. 70. 73. 76. 79. 84. 89. 94. 99. 104. 108. 111. 114. 119. 122.

ἄρχεσθαι. ἐκ τίνος ἄρξομ' ἐγὼ. 2, 65. πρῶτος ἄρξατο Δάφνις. 6, 5. βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' αἰοῖδᾶς. 7, 49. ᾧ τὸν γεραίρεν ἀρξεῦμ'. 7, 95. Μεγάλλας ἄρξατο πρᾶτος. 8, 32. ὠδᾶς ἄρχεο

πρᾶτος. 9, 1. 2. ὅς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγεις. 10, 6. μωμᾶσθαι μ' ἄρχῃ τυ. 10, 16. ἄρχεσθαι ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ. 10, 50. λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοῖδᾶς. 15, 135. ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα. 17, 1. Κάστορος ἡ πρῶτον Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεῖδιν. 22, 25. ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. Ερ. 5, 3. αἰείσφιν λῳῖον ἦν ἐκ σέθεν ἀρχομένοις. Ερ. 13, 5.

ἀρχή. 14, 30.

Ἀρχίας. 28, 17.

Ἀρχίλοχος. Ερ. 19, 1.

ἀρχός. 25, 43.

ἀρωγός. πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς. 17, 125.

ἀσᾶσθαι. ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς. 25, 240.

ἄσκαλος. ἀπὸ σπύρω ἄσκαλα πάντα. 10, 14.

ἀσκητός. ἀσκητὰ πέπλω καὶ ἄμπυκι. 1, 33. εἰματα οὐκ ἀσκητὰ. 24, 138.

ἄσμενος. 21, 36.

ἀσπάλαθος. ἐν ὄρει ἀσπάλαθοι κομόωντι. 4, 57. κάγκανα ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσατε. 24, 87.

ἀσπασίως. 16, 7.

ἀσπιδιώτας ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν. 14, 67.

ἀσπιδιώτης. 17, 93.

ἀσπίς. σείων καρτερὸν ἐγχοῦς ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρᾶταν. 22, 184. χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα. 24, 14. ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα. 24, 123.

ἄσσουν. ἄσσουν ἰοῖσα. 1, 112. βάλον ἄσσουν ἰόντος ἀριστερόν εἰς κενεῶνα. 25, 229.

Ἀσσύριος. Ἀσσυρίη παρὰ ξείνιοιο μαθοῖσα. 2, 162.

ἀστεμφής. 13, 37.

ἀστήρ. χαίρετε ἄλλοι ἀστέρες. 2, 166. πυρρὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἦριπεν ἀστήρ ἀθρόος ἐς πόντον. 13, 50. ὃν βοτῆρες ἀστέρι πάντες εἵσκον. 25, 140.

ἄστοργος. μ' ἐσιδὼν ὠστοργος. 2, 112. ἀστόργου γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτριῇ νόος αἰν. 17, 43.

ἀστός. ἡ τιнос ἀστῶν λανὸν ἐπιθρώσκεις. 7, 24. ἀγαθὸς ἀκούσεται ἐξ ἀστῶν. 29, 22.

ἀστράγαλος. οἱ πόδες ἀστράγαλοι τεύ. 10, 36.

ἄστρεπτος. 24, 94.

ἄστρον. δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανι-

όντα ἄσπρα βιαζόμεναι. 22, 2. μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄσπρα φέροντα ἀμβαίνειν. 24, 77.

ἄστυ. εἴλαχας μέγα ἄστυ. 16, 84. ἄστυα προτέροισι πάλιν ναίοντο πόλιν. 16, 88. οὐδὲ τις ἄστυα τόσσα βρότων ἔχει ἔργα δαέντων. 17, 81. τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστυ μήτ' ἐν ὄρει φίλοις. 20, 44. εἰ ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένη. 25, 45. εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστυος. 25, 56. τῷ εἰς ἄστυ ἐστιχέτην. 25, 153.

ἀστυκός. ἀστυκά χεῖλα θλίβειν. 20, 4. τὰ ἀστυκά μ' οὐκ ἐφίλασεν. 20, 31.

ἄσυχα. τὴν ποταίεσμαι ἄσυχα. 2, 11. ἄσυχα νεῦσον. 2, 100. κύματα ἄσυχα καχλάζοντα. 6, 12.

ἀσυχία. 7, 126.

ἄσυχος. 14, 10.

ἀσφαλέως. περὶ νύσσαν ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι. 24, 118. ἀσφαλέως φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι. 24, 136.

ἀσφαλής. 2, 34.

ἀσφάλιον. 21, 26.

Ἀσφαλίον. 21, 26.

ἀσφαλτος. τεῖχος ἀσφάλτῳ δήσασα. 16, 100.

ἀσφαραγεῖν. ἀσπιδιῶται χαλκῷ μαρμαίρουσι σεσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι. 17, 94.

ἀσφόδελος. στιβάς πεπνυκασμένα ἀσφοδῆλφ. 7, 68. ἀμερζάμεναι ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς. 26, 4.

ἀσχαλᾶν. ἀσχαλῶν. 25, 236.

Ἀταλάντα. ἡ Ἀταλάντα ὡς ἕδεν. 3, 41. μή μοι χρυσεῖ Ἀταλάντας εἴη ἔχειν. 8, 53.

ἀτάρ. ἀτάρ τόσον αἰὲν ἔρωτος ἀκράτῳ ἐπεχείτο. 2, 151. ἀτάρ ὥλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἐταίρους. 22, 178.

ἀταρπός. 23, 23.

ἀταρτηρός. νιφέντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου. 22, 28.

ἀτασθαλίη. κακῆσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος. 7, 79.

ἀτάσθαλος. ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας. 22, 131.

ᾗ τάχος. 14, 68.

ᾗτε. 1, 13.

ἀτειρής. 23, 6.

ἄτερ. οὐδὲ φθιμένον μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι. 3, 48. καθαρᾶς ἄτερ ἡριγενείης. 24, 39.

ἀτέραμνος. πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω. 10, 7.

ἀτιμαγελεῖν. μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες. 9, 5.

ἀτιμαγέλης. 25, 132.

ἀτιμος. ἀτιμοπάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ. 14, 49.

ἀτιτάλλειν. πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν. 15, 111. καὶ σε Κόως ἀτίταλλε. 17, 58.

ἄτλητος. ἄτλητα παθόντες. 25, 203.

ἀτρακτυλῖς. ὡς βαθεῖαι ται ἀτρακτυλίδες ἐντί. 4, 52.

Ἀτρείδης. τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει. 17, 118.

ἀτρεκέως. οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως. 25, 170. ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα. Ερ. 16, 6.

ἀτρεκῆς. οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἔδμεν. 2, 151.

ἀτρέμας. 7, 19.

Ἀτρεὺς. 18, 6.

ἄτριπτος. ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις δεδόνατο. 13, 64.

ἄτροπος. ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ιαύων. 3, 49.

ἄτρυντος. 15, 7.

Ἀττικὸς. 12, 28.

ἀτύζειν. τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύζει. 1, 56.

αὐαλέος. αὐαλέοι κικῖνοι. 14, 4.

αὐγά. 6, 38.

Αὐγείας. ποίμναι βασιλῆος ἐύτριχες Αὐγείαιο. 25, 7. πᾶν δὴ πεδίον τόδ' Αεὐφρονος Αὐγείαιο. 25, 29. Αὐγείω φίλος υἱός. 25, 160.

Αὐγείης. ἡέ τοι Αὐγείην διζέαι. 25, 36. Αὐγείην ἐθέλοισι εἰσιδέειν. 25, 43. Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἡελίοιο. 25, 54. Αὐγείης ἐπὶ πάντας ἰὼν θεῖτο βοαύλους. 25, 108.

Αὐγηιάδης. 25, 193.

αὔειν. χῶ παῖδες αὔσαν. 8, 28. ἦτοι ὄγ' εὐθὺς αὔσεν. 24, 23. δμῶας δὴ τότ' αὔσεν. 24, 47.

αὐερούειν. 25, 241.

αὔθι. 11, 22.

αὔθις. τὸν ξένον ἐς πόλιν αὔθις ζῶντ' ἄφες. 5, 78. τὸν δὲ μέτ' αὔθις κρηγῶν τοῖ' ἐφάμαν. 7, 90. αὔθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτόυν. 7, 156. οὐδ' αὔθις ἀδωρήτους ἀποπεμφεῖ. 16, 7. τὰ ἄλλα κορύσσεται αὔθις ἐπ' ἄλλοις. 25, 94. πρὶν αὔθις ὑπότροπον ἀμπευθῆναι. 25, 263.

αὐλά. ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ. 15, 60. τὸν νεκρὸν εἶδεν αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἡρτημένον. 23, 54.

αὐλαξ. τὰς αὐλακος οὐκ ἀποτρῶγεις. 10, 6. αὐλακας εὐρύνοντι βόες. 13, 31. φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος. 25, 219.

αὐλεία. τὰν αὐλείαν ἀπόκλαζον. 15, 43. αὐλεῖν. αὐλεῖ Δαμοίτας. 6, 44. αὐλησεῦντί μοι δύο ποιμένες. 7, 71. αὐλή. οἷες κατ' αὐλὰς ἠϋλίζοντο. 25, 99. τεύχεις δῶμα καὶ αὐλὰς. 27, 36. αὐλητρίς. 2, 146. αὐλίζεσθαι. οἷες κατ' αὐλὰς ἠϋλίζοντο. 25, 99.

αὐλιον. κατ' αὐλία ποσσὶ χορεύσαι. 7, 153. ἐσσυμένως ποτὶ ταῦλιον ἵζον ἰόντες. 25, 84. μῆλα ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία. 25, 87.

αὐλις. βόες ἀγελήδων ἐς αὐλιν ἐρχόμεναι. 16, 92. αὐλὶς σφισιν φαίνεται. 25, 18. ἐγὼ τοι ἡγεμονεύσω αὐλιν ἐς ἡμετέστην. 25, 61. οὐνεκεν αὐλιν ἔρυντο αὐτοῦ οὐ παρεόντος. 25, 76. ὄλεσσε αἰνολέοντα κοιλὴν αὐλιν ἔχοντα. 25, 169. ὅπῃ σθένε ἵσταται αὐλις. 27, 44.

αὐλός. ἀρκεῖ τοι καλᾶμας αὐλὸν πομπύσδεν ἔχοντι. 5, 7. ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν. 6, 43. τὼς αὐλὼς ἔχοισα. 10, 34. αὐλῷ λαλέω. 20, 29. διδύμοις αὐλοῖσιν ἀείσαι. Ερ. 5, 1.

αὐξέσθαι. στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο πλέξασαι. 18, 43.

αὖος. χαί βόες αὐότεραι. 8, 48. ἐν πυρὶ αὖαι φαγοὶ χειμαίνοντος. 9, 19. αὖη σφίσιν ἔδρη. 16, 12. στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι. 21, 77. ἀνέμῳ δεδουνημένον αὖον ἄχερδον. 24, 48. σκύτος αὖον ἰδὼν λέοντος. 25, 142. ρόπαλον κόρσης ὑπερ αὖον ἀείρας. 25, 255.

αὖριον. βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγή-τοιο παλαίστραν αὖριον. 2, 9. κακὸν ποτὸν αὖριον οἰσῶ. 2, 58. καὶ αὖριον ἄλλα τοι οἰσῶ. 3, 11. τάχ' αὖριον ἔσσετ' ἄμεινον. 4, 41. αὖριον ὕμμε πάσας ἐγὼ λουσῶ. 5, 145. τὸ αὖριον οὐκ ἐσορῶμες. 13, 4. ἄλλον αὖριον. 29, 15.

αὐτάρ. αὐτάρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν. 1, 52. αὐτάρ ὁ μάντις ἔχθρ' ἀγορεύων ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον. 6, 23. αὐτάρ ἐγὼν τε καὶ Εὐκρι-τος στραφθέντες ἐν χαμενίσιν ἐκλίνθη-μες. 7, 131. αὐτάρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἠμῆσιζαιμι. 17, 7. αὐτάρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο δέρμα λέοντος. 22, 51. αὐτάρ ὅγ' ἱετο πρόσσω. 22, 87. αὐ-

τάρ ὁ πλαγείς ὕπτιος ἐν φύλλοισιν ἐξετανύσθη. 22, 105. αὐτάρ αἰοδὸν ἔθη-κεν Εὐμολπος. 24, 107. αὐτάρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἀνευ πυρὸς αἶνυτο δόρπον. 24, 137. αὐτάρ βουκολίοισι νομοὶ ὧδε τεθη-λότες αἰὲν ἔασι. 25, 13. αὐτάρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαί φαινόντο. 25, 88. αὐ-τάρ ἐγὼ κέρας ὑγρόν ἐλὼν νεόμην. 25, 206. αὐτάρ ἐπεὶ τὸν χώρον ἵκανον. 25, 211. αὐτάρ ἐγὼ ἅμα θάμνοισιν ἐκρύφθην. 25, 227. αὐτάρ ὁ κρᾶτα ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν. 25, 232.

αὐτε. τῷ αὐτε σπείρησιν ἐλίσσεσθην περὶ παῖδα. 24, 30. Ἴνῳ αὐτ' ἐρρήξε μέγαν ὦμον. 26, 22.

αὐτεῖν. παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐ-τεῖ. 24, 37. αὐτὸς αὐτεῖ. 24, 50.

αὐτῇ. ὑμνήσας Ἀχιλλῆα πύργον αὐτῆς. 22, 220.

αὐτίκα. τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος αὐτίκα Δέλφει. 2, 29. ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός. 2, 119. πείσαι τοι τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν. 4, 11. κακὸν τέλος αὐτίκα παρ-σῶν. 4, 47. δωσῶ τῇ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν. 5, 96. σκίλλας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις. 5, 121. ὠρχεῦντ' ἐν μαλακῷ ται πόρτιες αὐτίκα ποῖα. 6, 45. τοῖς αὐτίκα δῶρον ἔδωκα. 9, 22.

αὐτίς. αὐτίς ὅπως στάση Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα. 1, 112. φόνον αὐτίς τεύ-χον ἐπ' ἀλλὰλοισι. 22, 191.

αὐτόγα. 11, 60. αὐτόθι.

αὐτοετεί. 28, 13.

αὐτόθε. 5, 60.

αὐτόθεν. 25, 171.

αὐτόθι. αὐτόθι βωκολιάσδεν. 5, 60.

ἀ αὐτόθι διαρθύπτεται. 6, 15. νῦν αὐ-τόθι νεῖν γε μαθεῖμαι. 11, 60. λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγροὺς. 25, 153.

αὐτομάτως. οὐχ ὁ καιρὸς αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐν δρόμον. 21, 27.

Αὐτονόα. Ἴνῳ καὶ Αὐτονόα. 26, 1. Αὐτονόα τόδ' ἔειπε. 26, 19. Αὐτονόας ρυθμὸς αὐτός. 26, 23.

αὐτὸς. εὐμαρέως ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψαις. 14, 23. ὧδε φέρ' αὐτάν. 15, 33. μαίνετο αὐτὰ. 26, 15. Αὐτονόας ρυθμὸς αὐτός. 26, 23. αἶθ' αὐτὰν δυνάμει καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν. 27, 61.

αὐτοῦ. 25, 257.

αὐτόφλοιος. βάκτρον αὐτόφλοιοι. 25, 208. ξόανον αὐτόφλοιοι. Ερ. 4, 3.

αὐτοφυῆς. Δάφνιδι κορύναν αὐτοφυᾶ. 9, 24.

αὐτῷ. 1, 92.

αὐτῳ. ἐσκαλέσασα τεδὸν ποτὶ μέλα-
θρον αὐτῳς ἡμίφλεκτον. 2, 133. αὐτῳς
ἀπαλῶ ποτὶ πᾶχεϊ ἐξεμαράνθη. 3, 30.
ἀπρεπὲς ἀνδρίου αὐτῳς. 5, 40. λίην
ἀρρήνους γένεθ' αὐτῳς. 25, 83. ἔπесε προ-
πάροιθε ποδῶν ἀνεμῶλιον αὐτῳς. 25, 239.

αὐχὴν. αἱ οἱ ὠδήκанти κατ' αὐχένα
πάντοθεν ἴνες. 1, 43. λιπαρὰ παρ' αὐ-
χένα σείετ' ἔθειρα. 5, 91. ὑπὲρ νώτοιο
καὶ αὐχένος ἡωρεῖτο δέρμα λέοντος. 22,
51. ἐς στῆθος καὶ ἐξω χεῖρας ἐνώμα
αὐχένος. 22, 110. κατὰ αὐχένα νέρθ'
ἐπὶ γαίης κλάσσε. 25, 146. πᾶς οἱ αὐ-
χὴν θυμοῦ ἐνεπλήσθη. 25, 243. αὐχένος
ἀρρήκτιο παρ' ἰνὶον ἦλασα. 25, 264.

αὐχμηρός. ἀμφὶ χαίτας αὐχμηράς πε-
πάλακτο φόνῳ. 25, 225.

αὐχμὸς. 8, 57.

Ἀφαιστος. Ἔρως πολλάκις Ἀφαιστοιο
σέλας φλογερώτερον αἶθει. 2, 134.

ἄφαντος. 4, 5.

ἀφάπτει. ἄρκρον δέρμα ἀφημένον ἐκ
ποδεώνων. 22, 52.

ἄφαρ. ἐμοὶ ἄφαρ ἔξεσεν αἶμα. 20, 15.
ἔγκατα εἴσω χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν. 22,
203. ἐδράξατο χεῖρι παχείῃ σκαιοῦ ἄφαρ
κέρας. 25, 146. ἄφαρ μάχης ἐμνήσατο.
25, 243.

Ἀφαρένς. ὕτ' Ἀφαρήος. 22, 139. ὅτε
τύμβον ἔκανον ἀποφθιμένον Ἀφαρήος. 22,
141.

Ἀφαρήιος. 22, 207.

ἄφανρός. πῶς ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαν-
ροτέροισι σιδάροις. 21, 49.

ἀφέρπειν. ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων. 4, 29.
αἱ δ' ἂν ἀφέρπη. 8, 43. 47. γυνὴ εἰς
οἶκον ἀφερψῶ. 27, 64.

ἄφθιτος. 18, 52.

ἄφθονος. χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.
8, 40. πάρεστι ἄφθονον αὐτῷ. 10, 53.

ἀφίεμαι. τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις ζῶντ'
ἄφες. 5, 79. ὁ εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε
τέχνην. Ερ. 7, 6.

ἀφικνεῖσθαι. ἀφίκεν τὸ ποτ' ἄμμε.
11, 42. αἶκα τις ξένος ὧδ' ἀφίκεται. 11,
61. τοιούτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθα-
γοριστᾶς. 14, 5. ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἤξεῖς.
15, 144. ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ. 15, 149.
ἐς Θήβας ἀφικοντο. 26, 25.

ἀφνεὺς. ἔκετο χῶ παλαεργὸς ἐς ἀφ-
νειᾶν Ἰαολκὸν 13, 19. βᾶμες τῷ βασι-
λῆος ἐς ἀφνεῖῷ Πτολεμαίῳ. 15, 22. ἐκ
πατέρων μεγάλαις ἀφνεῖδς ἀρούραις. 24,

106. ἀφνεῖον μῆλοισ περὶ πάντων ἔμμε-
ναι ἀνδρῶν. 25, 119.

ἀφνεὺς. τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἕκαστον ἐς
ἀφνεὺν ἔρχεται οἶκον πάντοθε. 17, 96.

ἀφ' οὐ τότε. 13, 24.

Ἀφροδίτα. τὸν Ἀφροδίτα ἦθελ' ἀνορ-
θῶσαι. 1, 138. ὥχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως τα-
χιναὺς φρένας, ἄτ' Ἀφροδίτα. 2, 7. δινεῖθ'
ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας. 2,
30. αἶκεν τὸν Λυκίδαυ ὀπτεύμενον ἐξ
Ἀφροδίτας ῥύσσηται. 7, 55. χρύσειο ἀμ-
φότεροί κ' ἀνεκέιμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ. 10,
33. χρυσῷ παῖζουσ' Ἀφροδίτα. 15, 101.
κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφρο-
δίτα. 17, 45. τᾷ Ἀφροδίτᾳ δεῖξεν τὰν
ὀδύναυ. 19, 4. ῥέξω αὐτᾶ βῶν Ἀφροδίτα.
27, 63. τῷ εἶπεν Ἀφροδίτα. 30, 17.

ἀφρόντιστος. ὠφρόντιστος Ἔρως. 10,
20.

ἀφύσσειν. οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ.
7, 65.

ἀφ' ὧ. 2, 4. 157.

Ἀχαιῖας. οἷα Ἀχαιῖάδων γαῖαν πατεῖ
οὐδεμί ἄλλα. 18, 20. πολλοὶ Ἀχαιῖάδων
μαλακὸν περὶ γούνατι νᾶμα χεῖρι κατα-
στρέψοντι. 24, 74.

Ἀχαιῖς. 18, 20.

Ἀχαιοί. ἐς Τροίην πειρώμενοι ἦλθον
Ἀχαιοί. 15, 61. Ἀχαιῶν πτολίεθρα. 22,
157. ὑμνήσας νῆας Ἀχαιῶν. 22, 219.
Ἀχαιὸς ἀνὴρ. 25, 165. ὃν ἔειπεν οὐξ
Ἑλίκηθεν Ἀχαιὸς. 25, 180.

Ἀχαρνεὺς. 7, 71.

ἀχέιν. τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἀχει. 2,
36. μέλη ἀχέιν. 8, 34. κόσσυφιο ἀχεῖ-
σιν ποκιλότραυλα μέλη. Ερ. 4, 10.

ἀχέιν. τέπτιζ ἔνδοθι δένδρων ἀχει ἐν
ἀκρεμόνεσσιν. 16, 96.

ἄχερδον. 24, 48.

Ἀχέρων. ἀγγεῖλειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον
εἰς Ἀχέροντο. 12, 19. ὁ κῆν Ἀχέροντι
φιλεῖται. 15, 86. οἷόν τι τὸν Ἀδωνυ
ἀπ' ἀενάου Ἀχέροντος ἀγαγον Ὠραι. 15,
102. ἔρπει εἰς Ἀχέροντα. 15, 136. μὴδ' ἀ-
κλεῆς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος. 16,
31. ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν θυμὸν ἐς
εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος, 16,
41. Βερενίκα εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύ-
στονον οὐκ ἐπέρασεν. 17, 47.

ἀχην. 16, 33.

ἀχθεσθαι. μέγα ἀχθομαι. 5, 35. ἀχθό-
μενοι σακέεσσι βραχίονος ἰτεῖνοισιν. 16,
79.

Ἀχιλεὺς. ῥέξας Ἀχιλεὺς ὅσσην μέ-

γας. 16, 74. Θέτις βαθύκολπος ἀκουτιστὰν Ἀχιλλῆα. 17, 55. ὑμνήσας Ἀχιλλῆα πύργον αὐτῆς. 22, 220.

ἄχος. 3, 12.

ἄχραντος. 1, 60.

ἀχρεῖον. ἀχρεῖον κλάζοντε. 25, 72.

ἀχρεῖος. 17, 106.

ἄχρι. 23, 50.

ἄχρις. 3, 17.

ἀχρουν. 10, 49.

ἄψ. ἄψ δὲ πάλιν διέλυνον. 24, 32. ἄψ δὲ νέεσθαι ἄστρεπτος. 24, 93. ἄψ ὅκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα. 25, 65. φευγέμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσσετο. 25, 74.

ἄψορβρον. 14, 40.

ἄωθεν. 15, 132.

ἄων. ἐπ' ἄοι κύματα μετρεῖν. 16, 60.

ἄωρι. πολλάκι νυκτὸς ἄωρι. 11, 40. νυκτὸς ἄωρι οἶδε τοῖχοι πάντες ἀριφραδέες. 24, 38.

ἄωρτο. αἰωρεῖν.

ἄως. ἄω τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι. 2, 148. ξυνὰ ἄως. 7, 35. αὐτῷ ἐπ' αἰῶνος κατετάκετο φυκιοέσσας ἐξ αὐῶς. 11, 15. ἄ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς Διὸς ἄως. 13, 11. ὅποσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἄω. 16, 5. ὅτε πρῶταν ἴδες ἄω. 17, 59. καὶ ἔναν, καὶ ἐς ἄω τεὰ ννὸς ἦδε. 18, 14. ἄως ἀντέλλοισα. 18, 26. ἔγρεσθαι πρὸς ἄω. 18, 55. κοιδέπω ἄως. 21, 24. ὄλβιοι ἄω ἴκοισθε. 24, 9. οὐ τὸ κλέος διήλθε κηπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἄω. Ep. 19, 3.

ἄωτος. στέφον τὰν κελέβαν φοινικέω οἶος ἀώτῳ. 2, 2.

ἄωτος. θεῖος ἄωτος ἡρώων. 13, 27.

B.

βαδίζειν. βαδίζω, ἔμβα τὴν μεν κατέκρινας. 23, 22.

βαθέως. βαθέως κοιμᾶσθαι. 8, 66.

βάθιον. 5, 43.

βάθος. ὦ βάθος ὕλας μυρίον. 8, 49. πόσιος ἐν βάθει ἡμες. 14, 29.

βαθύκολπος. 15, 55.

βαθὺς. βαθὺν κισσύβιον. 1, 27. ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα. 3, 42. ὡς βαθεῖαι ἀτρακτυλίδες ἐντὶ. 4, 51. ἐν βαθείαις τροχόνοις χαμευνῶσιν ἐκλίνθημες. 7, 132. βαθὺς ὕπνος ἔχει τὸν 8, 65. βαθὺν εἰσέδραμε Φᾶσιν. 13, 23. βαθὺν ἐτάμοντο. 13, 35. αὔσειν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαίμους.

13, 58. παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον. 18, 14, ἐκβάντες ἐπὶ θῖνα βαθὺν. 22, 32.

βαθύσκιος. 4, 19.

Βαίνειν. βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγίτοιο παλαίστραν. 2, 8. βασεῦνται ταὶ βόες εἰς αἶδαν. 4, 26. ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν. 14, 43. ἐπ' ἀμφοτέρων βεβακίως. 14, 66. ἐκκλέψας ποκ' ἔβα νάκος. 5, 9. βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ. 15, 22. τοὶ ἔβαν ἐς χώραν. 15, 57. χά μὲν ἔβα με λιποῖσα, 20, 17.

βαίτα. τὰν βαίταν ἀποδὺς. 3, 25. τὰν βαίταν ἀπέδυσσε. 5, 15.

βάκτρον. 25, 207.

Βάκχος. μανιδέος ὄργια Βάκχον. 26, 13. ὦ Βάκχε. Ep. 17, 3.

βάλανος. τῇ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος. 8, 79.

βάλλειν. πτώκας βάλλει. 1, 110. βάλλε κάτῳθε τὰ μοσχία. 4, 44. βάλλει ἀπίτυς ὑψόθε κύνους. 5, 49. βάλλει μάλοισι τὸν αἰπόλον. 5, 88. βάλλει τοι τὸ ποίμνιον ἃ Γαλάτεια μάλοισι. 6, 6. πάλιν ἄδε τὰν κύνα βάλλει. 6, 9. εἶδον, τὸ ποίμνιον ἀνίκε' ἔβαλλε. 6, 21. βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἡμερόντα Φιλῖνον, βάλλετε. 7, 118, 119. ὅς ὥρσει λᾶας ἔβαλλε. 7, 152. κάρη βαλοῖσαι. 16, 11. βάλλετο ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκιο πρόσωπον. 22, 86. μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέραιο φονῆα. 22, 209. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει. 23, 5. Ἀλκμήνα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον Ἰφικλῆα. 24, 59. προπόλοις σπύρον ἐν νεοῖσιν ἐστ' ὅτε βάλλοντες. 25, 26. σφετέραισιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι. 25, 163. βάλον ἀριστερόν εἰς κενεῶνα. 25, 229. μεσσηγὺς ἔβαλον στηθέων. 25, 237. μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε. 27, 16. βαλλέτω, μὴ ἐθέλοι. 27, 17. βάλλεις εἰς ἀμάραν με. 27, 52. ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος βάλλω. 27, 53. βάπτειν. ἃ παῖς ἀνθ' ὕδατος τὰν κέλπιδά κηρία βάψαι. 5, 127. βάψαι ἐπειγόμενος. 13, 47.

βάρβιτος, βάρβιτον. 16, 45.

βάρδιστος. βάρδισται μακάρων Ὠραι φίλαι. 13, 104.

βαρεῖν. βεβαρημένα ὠδίνεσσιν. 17, 61.

βαρυνούνατος. 18, 10.

βαρυνάμιος. 15, 138.

βαρύνειν. ἔρχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι. 22, 143.

βαρὺς. βαρὺν ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα. 1, 96.

Κύπρι βαρεῖα. 1, 100. τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα φίλον καταθύσσομαι ἄνδρα. 2, 3. βαρὺς θεός. 3, 15. βαρὺς Αἴας. 16, 74. Πέρσαισι βαρὺς θεός. 17, 19. κατὰ βλεφάρων οἱ βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος. 22, 204. βαρὺν ἐξέπτνυν ἰόν. 24, 19. ἀμφω βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ. 24, 27. δμῶας αὔσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας. 24, 47. πολλοῖς βαρὺς ἐὼν ἐνιαυτοῖς. 24, 100. κατὰ αὐχένα ἐπὶ γαίης κλάσσε βαρὺν περ' ἐόντα. 25, 147. δδύναισι παραιφρονέοντα βαρεῖαις νωσάμενος. 25, 262.

βασιλεία. τὼς ἔλεγεν βασιλεία. 24, 71. τεῇ βασιλεία μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν. 27, 19.

βασιλεύειν τῷ χρυσῷ. 21, 60.

βασιλεύς. οἷα χρή βασιλῆα. 14, 64. βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ. 15, 22. τοὶ πτολεμισταὶ ὕπποι τῷ βασιλῆος. 15, 52. οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων. 17, 12. ὄλβω πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας. 17, 95. τυχὼν ἐβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα. 22, 122. ποιμναι βασιλῆος Αὐγείας. 25, 7. οἱ βασιλῆῖ ὄλβον ρυόμεθα. 25, 24. ὡς βασιλεὺς ἐκείνους ἐν φρεσὶν ἦσιν. 25, 58. αἰμάρτευν βασιλῆῖ. 25, 111. οἷ γε πολὺρρηγες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων. 25, 117.

βασιλίσσα. 15, 24.

βασκαίνειν. τὸν τότ' ἐτάκεν βασκαίνων. 5, 13. ὡς μὴ βασκανθῶ. 6, 39.

βαστάζειν. βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα. 16, 78.

βατεῖν. ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται. 1, 87.

βάτος. ἢ ἰα φορέοιτε βάτοι. 1, 132. τηλόθεν ἐν πυκνῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις. 7, 140. κάγκανα βάτω ξύλ' ἐτοιμάσατε. 24, 88.

βάτραχος. βάτραχος ποτ' ἀκρίδας ὡς τις ἐρίσδω. 7, 41. εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ βίος. 10, 52.

Βάττος. θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε. 4, 41. μὴ ἀνάλιπος ἔρχο, Βάττε, 4, 56. βαῦσδεν. 6, 10.

βδέλλα. 2, 56.

βέβαλος. ὃς τόσων ἐκέρησεν, ὅς' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι. 3, 51. τὰ οὐχ ὀρων-τι βέβαλοι. 25, 14.

Βέβρυκες, βέβρυκας εἰσαφίκανε. 22, 29. αἰεὶ Βέβρυκες κομῶντες. 22, 77. Βέβρυκες ἐπαύτεον. 22, 91. ἀρχαγὸς Βεργὸς Βεβρύκων. 22, 110.

βέλεμον, τὸ οἱ ἦπατι πᾶξε βέλεμον. 11, 16. βέλεμνα χειρὶ προεσχεθόμην. 25, 253.

Βελλεροφῶν. 15, 92.

Βέλος, πῶς πικρά βέλη ποτὶ παιδία βάλλει. 23, 5. οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκοῦς ὄλισθεν ὀκρυόνει. 25, 230. χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης. 27, 28.

Βεμβινιαῖοι. 25, 202.

Βέντιστος. βέντισθ' οὔτος, 5, 76.

Βερενίκα, ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα ἔπρεπε θηλυτέρης. 17, 34. Βερενίκα εὐειδὴς Ἀχέροντα οὐκ ἐπέρασεν. 17, 46. ἀρίζηλος Βερενίκα. 17, 57. 15, 107. 15, 110.

Βιάζεσθαι, ἀγ' ὦ δειλὰ τὸν βιάζεν. 15, 76. ἄστρον βιαζόμεναι. 22, 9.

Βίαις. Βίαντος ἐν ἀγκοῖνησιν ἐκλίνθη. 3, 44.

βίη, φαντὶ νυν Ἑρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν. 4, 8. Αὐγείης σφωίτερον σὺν παιδί, βίη φίλης ἀγαυοῦ εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος. 25, 55. νέφη ἐλαυνόμενα νότοιο βίη. 25, 91. βίη πολύφρονος Ἑρακλῆος. 25, 110. τῶν προφέρεσκε βίηφι. 25, 138. Ἀμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες. 25, 152. βίη Ἑρακλείη. 25, 154. βίη σισθεντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλῳ. 25, 261.

βίος. εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ βίος. 10, 52. οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς. 25, 33. οὐ πολλὸς ἀνδρὶ βίος. Ερ. 9, 2. ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε ξυνόν. Ερ. 13, 3.

βλάπτειν, φιλοκερδεῖν βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν. 16, 63. τυχὼν ἐβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα. 22, 122.

Βλέμνες, πέτρα ὑπὸ Βλεμύνων. 7, 114. βλέπειν. κάτω βλέψας. 8, 75. τᾶς κόρηνος ἁ τομὰ ἐς ξέφυρον βλεπέτω. 10, 47. οἷα βλέπεις; 20, 6. ὁμασι λοξὰ βλέποισα. 20, 13. κῶραι δεινὸν βλέπον. 23, 12.

βλέφαρον. ἐκ βλεφάρων ὕπνον ἀπωσάμενοι. 21, 20. κατὰ βλεφάρων οἱ βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος. 22, 204.

βλήχεσθαι. ἀμπεδῖον βλήχωντο. 16, 92.

βλοσυρος. ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ. 24, 116.

βοᾷ, βοᾶς ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἴη. 16, 97. ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐσπασατο κόμῃς. 17, 99. ἐσάκουσε βοᾶς. 24, 34.

βοᾶσθαι. Εἰλειθυίαν ἐβάωσατο. 17, 60.

βόαυλος, ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοά-
λους. 25, 108.

βόειος. σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοεί-
αις χεῖρας. 22, 80.

βόεος. ὑμνέομες χεῖρας ἐπιζεύξαντα
βοέοισιν ἱμάσιν, 22, 3.

βοηθός, 22, 23.

βοηνόμος. 20, 41.

βολβός. 14, 17.

βόλος. μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει.
1, 40.

βομβεῖν. ὧδε καλὸν βομβεῖντι ποτὶ
σμάνεσσι μέλισσαι. 1, 107. 5, 46. ἃ
βομβεῖσα μέλισσα. 3, 13.

Βομβύκα. 10, 26, 36.

Βορέας. νέφη ἐλαυνόμενα βίη Θρηκός
βορέας. 25, 91.

βορέης. 10, 46.

βόσις. 25, 8.

βόσκειν. αἶγες βόσκονται κατ' ὅρος
3, 2. βόσκε τὰς αἶγας. 3, 3. βόσκειν μοι
αὐτὰς ἔδωκεν. 4, 2. καλὸν αὐτῷ κρινὸν
ἐγὼ βόσκω. 5, 83. τουτὶ βοσκησείσθε
ποτ' ἀντολάς. 5, 103. βόσκειτ' ἐκ ψυ-
χᾶς τὰς ἀμνίδας. 8, 35. χῶ τὰς βῶς βό-
σκων. 8, 48. χῶ ἀμὰ βόσκοντο. 9, 4.
βοτὰ χίλια βόσκω. 11, 34. ἐσχατιαὶ ἄρνα
νέον βόσκοντι. 13, 26. οὐ πᾶσαι βόσ-
κονται ἵαν βόσιν, οὐδ' ἓνα χῶρον. 25, 8.
ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποιήν ἐν
νομῷ. 25, 132. οὐ μάλα τηλίκᾳ βόσκει.
25, 184. αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε. 27, 47.

βοτάνᾳ. ται δῖες ἀπῆνθον χλωρᾶς ἐκ
βοτάνας. 11, 13. ματέρες ἀρνῶν μαλα-
κοὺς ἐν βοτάνᾳ πόκους πέζαινο. 28, 12.

βοτάνη. κράναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν
φυτὸν. 8, 37. χαὶ βοτάναι, 8, 44. ἀνά-
ριθμοι μῆλων χιλιάδες βοτάναις διαπιαν-
θεῖσαι. 16, 91. πίονα μῆλα ἐκ βοτάνης
ἀνιδύνα. 25, 87.

βοτήρ. 25, 139.

βοτόν. βοτὰ χίλια βόσκω. 11, 34. οἱ
αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος. 25, 120.

βοτρυόπαις. Ερ. 4, 8.

βουκαῖος. ἐργατῖνα βουκαῖε. 10, 1. τὸν
τεν, βουκαῖε, πρέπει ἔρωτα μυθίδεν τᾷ
ματρὶ. 10, 57.

βουκολεῖν. Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἂν
ᾤρεα βουκολέοντα. 7, 92. Δάφνιδι συν-
ῆγματο βουκολέοντι Μενάλκας. 8, 1.
Σελάνᾳ βουκολέοντα φίλασεν. 20, 38.
ἄλλοι μετὰ τοῖσι δυνώδεκα βουκολέοντο.
25, 129.

βουκόλιον. τοῦτο τὸ βουκόλιον πι-
αίνετε. 8, 39. βουκολίοισι νομοὶ ὧδε
τεθηλότες αἰὲν ἔασι. 25, 13. μετόπισθε
βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦει. 25, 95. οὐκ ἐπή-
λυθε νοῦσος βουκολίοις. 25, 122.

βουκόλος. ἐπὶ βουσί κορωνίσιν βουκό-
λοι ἦσαν. 25, 151. ὁ βουκόλος ἄμμιγα
θελξεῖ. Ερ. 5, 3.

βουλά. φρεσὶν ἐγκατάθιτο βουλάν.
17, 15.

βούλεσθαι. ἀγαθοῖς πολέες βούλονται
γε πενθεροὶ εἶναι. 22, 162.

βουλεύειν. ἀπάνευθε Διὸς μέγα βου-
λεύοντος. 16, 70. τότε δὴ βούλενον. 25,
272.

Βουπράσιον. 25, 11.

Βούρειᾳ. 7, 6.

βοῦς. πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες. 1,
74. ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων. 1, 120.
εἰπέ μοι, τίνας αἱ βόες. 4, 1. βασιύνται
ταὶ βόες εἰς αἶδαν. 4, 26. μυκητᾶν ἐπί-
ουρε βοῶν Δάφνι. 8, 6. χαὶ βόες αὐότε-
ραι. 8, 48. βόες τρίβοντες ἄροτρον. 13,
31. μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο
βόεσσι. 16, 37. βουσὶν ἀμφ' ἀγελαίαις
ἔργον ἔχων. 16, 55. βόες ἀγγελῶδ' ἐς
αὔλιον ἐρχόμεναι. 16, 92. θωρηχθεὶς ἐπὶ
βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίης. 17, 101.
πολλὰ πλανθέντα βοῶν ἐπὶ μηρία καίει.
17, 126. ἐπὶ βουσὶ καὶ ἡμίονοισι. 22,
150. βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ. 25, 1. ἡ
βόεσσι μένος κεραῖῃσιν ἀέξει. 25, 17.
βόες μάλα μυρία ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνοντο. 25, 88. μετόπισθε
βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦει. 25, 95. σηκοὶ
βοῶν ρεῖα πλήσθησαν ἐλιπόδων. 25, 98.
βοῶν μυρίον ἔθνος εἰσρόνον. 25, 114.
αἰεὶ πλέονες κερααὶ βόες. 25, 123. βοῶν
ἔνεκ' ἀγροτεράων. 25, 135. πολλὸν ἐν
ἄλλοις βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν. 25, 141.
ἐπὶ βουσὶ κορωνίσιν βουκόλοι ἦσαν. 25,
151. οὐ δὲ ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ.
25, 218.

βούτας. βούτας μᾶν ἐλέγεν. 1, 86.
Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μῆνато βούτα. 20, 34.
βούτομον. 13, 35.

βράβυλον. ὄρπακες βραβύλοισι κατα-
βρίθοντες. 7, 146. ὅσον μῆλον βραβύλοιο
ἦδιδον. 12, 3.

βράγχιᾳ. 11, 54.

βράκος. οἶα γυναῖκες φορέοισ' ὑδάτινα
βράκη. 28, 11.

Βρασίλας. 7, 11.

βραχίων. ἀχθέμενοι σακέεσσι βραχίον-

νας. 16, 79. μῦες ἐν στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὤμων ἔστασαν. 22, 48. ἐξ ὑπάτιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη. 25, 149. μέχρι οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας. 25, 270.

βραχὺ. 23, 38.

βραχὺς. 21, 13.

βρέφος. αἰσθάνεται τὸ βρέφος. 15, 14. μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον. 15, 55. βρέφος νεογλόν. 17, 58. καθαπτομένα βρέφους χεῖρεσσι φίλησιν. 17, 65. εὐδετ' ἐμὰ βρέφεια. 24, 7. ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα. 24, 16. ἐπῶρσαν κνώδαλα βρέφος διαδηλήσασθαι. 24, 83.

βρίθειν. σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά. 1, 46. βριθόμενος στεφάνοισιν. 12, 33. σκιάδες βριθοῦνται ἀνήθῳ. 15, 119.

βροτὸς. πάντεσσι βροτοῖσιν αἰεὶ τι φέροισαι. 15, 105. ἄμμες βροτοὶ οὔδε. βροτοὺς βροτοὶ αἰδῶμεν. 16, 4. πᾶσιν ἥπισσι βροτοῖς. 17, 51. οὐδέ τις ἄσπεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων. 17, 81. ἀρὰ τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε. 20, 20. τίνες βροτοί, ὧν ὕδε χώρος. 22, 54. οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτὸν. 23, 11. κηδόμενοι ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί. Ep. 13, 6.

βρόχθος. 3, 54.

βρόχος. ὀφρᾷ τοι ἦλθον λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον. 23, 21. βρόχῳ καθάψας. 30, 11.

βρόνον. 21, 7.

βρυχᾶσθαι. δεινὸν βρυχῶντο. 25, 137. βρώσκειν. βεβρωκῶς κρειῶν τε καὶ αἵματος. 25, 224.

βύβλιος. 14, 15.

Βυβλῖς. 7, 115.

βυθός. κατοικεῖν τὸν βυθόν. 11, 62. ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νᾶας. 22, 17. ἐκ βυθοῦ. 22, 40.

βύρσα. ὑπὸ βύρσαν ἔδω ἰός. 25, 238. βούλευον, ὅπως λασιαύχονα βύρσαν θηρὸς τεθνεώτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι. 25, 272.

βύσσος. 2, 73.

βωκολιάζειν. ὕστερα βωκολιαζεις. 5, 44.

βωκολιάσδεν. αὐτόθι βωκολιάσδεν. 5, 60. ἄγε δὴ, βωκολιασδῶμεσθα. 7, 36. βωκολιάσδεο, Δάφνι. 9, 1. ἐμὴν τὴν βωκολιάσδεν. 9, 5.

βωκολιαστὰς. 5, 68.

βωκολικός. τὰς βωκολικὰς ἐπὶ πλεόν ἔκειο μῶσας. 1, 20. ἄρχετε βωκολικὰς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 1, 64. 70. 73. 76. 79. 84. 89. 94. 99. 104. 108. 111. 114. 119. 122. λήγετε βωκολικὰς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς. 1, 127. 131. 137. 142. ἄγε, βωκολικὰς ταχέως ἀρχώμεθ' αἰοιδᾶς. 7, 49. ἀμοιβαῖην ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδᾶν βωκολικὰν. 8, 32. βωκολικαὶ Μῶσαι, μάλα χαίρετε. 9, 28. ὁ μελίσδων βωκολικοὺς ὕμνους. Ep. 2, 2.

βωκόλος. τὼς οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος. 1, 92. ὁ βωκόλος ὕμνιν ἐγὼ οὐκέτ' ἀν' ὕλαν. 1, 116. τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὔρον. 4, 13. χῶ βωκόλος ἐξεγέλασεν. 4, 37. αἰθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὦδε. 5, 62. Δάφνις ὁ βωκόλος. 6, 1. ἀδὺ χά σύριγξ, χῶ βωκόλος. 9, 8. βωκόλος ὦν, ἐθέλεις με κύσαι. 20, 3. ὅτι βωκόλος ἐμμί, παρέδραμε. 20, 32. Εὐδυμῖον τίς ἦν; οὐ βωκόλος. 20, 37. Εὐνίκα μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν. 20, 42. τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βωκόλος ἄλλος. Μᾶλλον ἐμ' ἢδ' Ἑλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φίλεῦσα. 27, 1. 2. βωκόλον. τὰ βωκόλα ἔργα νοήσω. 27, 46.

βώκος. 10, 38.

βῶλαξ. Νεῖλος ἀναβλύζων διεράν βῶλακα θρύπτει. 17, 80.

βωμός. πῶμα διεκρυνώσατε, Νύμφαι, βωμῷ παρ Δάματρος ἀλωάδος. 7, 155. πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία καίει ἐρευνομένων ἐπὶ βωμῶν. 17, 127. ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς. 26, 5. ἱερα εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν. 26, 8. βωμόν αἰμάζει τράγος. Ep. 1, 5.

βῶς. χῶ τὰς βῶς βόσκων. 8, 48. ἀδὺ χά βῶς. 8, 77. 9, 7. ῥέξω αὐτᾶ βῶν Ἀφροδίτα. 27, 63.

βωστρεῖν. τὸν ἄνδρα τὸν δρυτόμον βωστρήσομες. 5, 64. βωστρέομες. 5, 66. βώτας. ἦνθον τοὶ βῶται. 1, 80. τὸν βῶταν νικῶ Δάφνιν. 1, 113. σύρισδε Δάφνις ὁ βώτας. 6, 44. τὰς Ξενέας ἠράσματο Δάφνις ὁ βώτας. 7, 73.

Γ.

γα. μήτ' ὦν τὴν γα τοῦτον ὀνάσης. 5, 69. μήτ' ὦν τὴν γα τῷδε χαρίζῃ. 5, 71.

γᾶ. μή μοι γᾶν Πέλοπος εἶη ἔχειν. 8, 53. ἐν τᾷ γᾶ κήγῶν τις φαίνομαι ἦμες. 11, 79. τὰν γᾶν ἐπάταξε. 19, 4.

μένειν ἐπὶ γᾶς. 21, 60. ἀμερξάμεναι ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς. 26, 4.

γαθεῖν. ὅσον περι πλέγματι γαθεῖ. 1, 54. ἐν νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι. 7, 134. οὓς ὀρώσαι γαθεῖν. 9, 36.

γαῖα. οἷα Ἀχαιῶδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα. 18, 20. νενευκῶς ἐς γαῖαν. 22, 91. πᾶς ἐπὶ γαῖαν κείτ' ἄλλοφρονέων. 22, 128. ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο. 22, 182. εἰς γαῖαν προσόντες πυγμάχοι. 24, 111.

γαίη. πολλὰς κρατεῖ γαίης. 17, 76. κατ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης κλάσσε. 25, 146. πέσεν ὅγε ὑψόθεν ἐν γαίῃ. 25, 259.

γάλα. ἐγὼ πορθμεί Καλυδωνίῳ ἔδωκα τυρόντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος. 1, 58. στασῶ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος ταῖς Νύμφαις. 5, 53. στασῶ ὀκτῶ γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος. 5, 58. Ἱμέρα ἀνθ' ὕδατος ρέιτω γάλα. 5, 124. παντὰ γάλακτος οὐθατα πλήθουσιν. 8, 41. τὸ πράτιστον ἀμελγόμενον γάλα πίνω. 11, 35. ἀμφοτέρους ἐμπλήσασα γάλακτος. 24, 3. πέπληντο ἀγῆχυν γάλακτος. 25, 105.

γαλαθηνός. γαλαθηναὶ ἄρνες. 18, 41. σπεῖρσιν ἐλίσσεσθην περὶ παῖδα γαλαθηνόν. 24, 31.

γαλάνα. ἥς γαλάνα. 5, 35. λιπαρά γαλάνα ἀμπέλαγος. 22, 19.

Γαλάτεια. βάλλει τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια μάλοισι. 6, 6. ὅκ' ἦρατο τᾶς Γαλατείας. 11, 8. ὁ τὰν Γαλάτειαν αἰέδων. 11, 13. ὦ λευκὰ Γαλάτεια. 11, 19. ἐξένθοις, Γαλάτεια. 11, 63. εὐρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν. 11, 76.

γαλέη. 15, 28.

γαμβρός. 24, 82.

γαμβρός. ὀκτωκαιδεκέτης ἡ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός. 15, 129. ὦ φίλε γαμβρέ. 18, 9. ὄλβιε γάμβρ'. 18, 16. χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ. 18, 49. γαμβρῷ μελογάμω. 22, 140.

γαμεῖν. τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι. 3, 40. νύμφα γαμεθεῖς' ἀκάχοιτο. 8, 91. Νύμφαν, ἄκρηβος ἐὼν ἐτι, Ναῖδα γάμεν. 8, 93.

γάμος. ὦδε ἀθανάτων ἱερός γάμος ἔξετελέσθη. 17, 131. γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης. 18, 58. ἀμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ. 22, 148. γάμον ἐκλέψατε δώροις. 22, 151. τοῦτον ἑάσατε πρὸς τέλος

ἐλθεῖν νῶϊ γάμον. 22, 166. οὐδὲ τὸν ἄλλον εἶδε φίλον γάμον ἐκτελέσαντα. 22, 206. γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. 27, 24. οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην. 27, 25. τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον. 27, 32. ἀλλήλαις λαλέοντι τεδν γάμον αἱ κυνάρισσοι. 27, 57.

Γανυμήδης. 12, 35.

γαρύεσθαι. κῆξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαντο. 1, 136. ἀδὸν χῶ μόςχος γαρύεται, ἀδὸν δὲ χά βῶς. 8, 77. 9, 7.

γαστήρ. τᾶς γαστρὸς ἐφευδόμεθα. 21, 41. γαστέρας ἀμφω αἰμοβόρως ἐκύλιον. 24, 17. λαξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα. 26, 23. γαυλός. στασῶ ὀκτὰ γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος. 5, 58. ἔστι μοι γαυλὸς κυπαρίσσιος. 5, 104.

γαμριᾶν. ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γανριόντες. 25, 133.

γαῦρος. μόςχῳ γαυροτέρα. 11, 21.

γεγαῶς. θεοὶ νέποδες γεγαῶτες. 17, 25. ὀπλοτέρω γεγαῶτε. 22, 176.

γείνεσθαι. ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 17, 35. δν φιλασεῖ γεινόμενον ταπρῶτα. 17, 75. γαλαθηναὶ ἄρνες γειναμένης οἷος μαστὸν ποθέοισαι. 18, 42. εἴτ' ὀρνίχεςσιν εἰκότες, εἴτε λένουσι γεινόμεθα. 22, 74. αἰεὶ ἀμείνους ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος. 25, 124.

γείτων. Δάβα τῷ γείτονος υἱός. 14, 24. ὅπως μὴ γείτονες ὤμες ἀλλάλαις. 15, 9. οὐδεὶς ἐν μέσῳ γείτων. 21, 17.

γελᾶν. τήνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα. 1, 36. οἷα γελῶντι. 1, 90. ἅ Κύπρις γελάοισα. 1, 95. λάθρη γελάοισα. 1, 96. ὁ αἰπόλος ἀδὸν γελάσας. 7, 42. ὁ δὲ γελάσαι. 7, 156. χά μάτηρ γελάσασα. 19, 7. Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε. 20, 1. σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. 20, 15. γελάσας κατέθηκε πάρος ποδοῦν πατρὸς ἐοῦ δεινὰ πέλωρα. 24, 57.

γέλως. 7, 20.

γενεά. γενεαῖς διηκοσίησιν ἔπειτα ἀγγεῖλειν ἐμοὶ τις εἰς Ἀχέροντα. 12, 18. τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον. 22, 183.

γενεῖαν. μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν. 14, 28.

γενειὰς. 2, 78.

γενειάσδην. ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε. 11, 9.

γενειήτας. εἰς θάλαμον Ἡβας αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς νιόν. 17, 33.

γένειον. κατὰ τὰ γένεια. 6, 36. ὥς

μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις. 20, 8. γλώσση περιλιχμάτο γένειον. 25, 226.

γένειον. 22, 88.

γεννήτας. 17, 33.

γένος. τὸ τοι γένος ἡ σατυρίσκοις ἡ Πάνεσσιιν ἐρίσδει. 4, 62. ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος. 8, 33. γένος μιν εἶναι ἔφασκον ἐκ Περσῆος. 25, 172.

γένυς. ἐς γένυν ἔρπει λευκαίνων ὁ χρόνος. 14, 69.

γεραίρειν. ᾧ τὺ γεραίρειν ἀρξεῦμαι. 7, 94.

γεραίτερος. "Εκτωρ, 'Εκάβας ὁ γεραίτερος εἵκατι παίδων. 15, 139. ἐπ' ἀγρῶν γεραίτερος. 25, 48.

γέρας. 10, 31.

γέρας. αἶκα αἶγα λάβη τήνος γέρας. 1, 5. ἄρνα σακίταν λαψῇ γέρας. 1, 10. ὕμνοι ἀθανάτων γέρας αὐτῶν. 17, 8. ἴσων Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν. 17, 69. σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι. 17, 109. γεράων θεοῖς κάλλιστον αἰοῖδῃ. 22, 223.

γερόντιον. 4, 58.

γέρων. γριπεὺς γέρων. 1, 39. ἄπωθεν ἀλτῖρτοιο γέροντος. 1, 45. ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία. 4, 4. ἀμφί οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος. 7, 17. κρητῆρ' 'Ηρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χείρων. 7, 150. ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κείμετο γέροντες. 21, 6. γέρων ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος. 21, 12. γράμματα τὸν παῖδα γέρων Δίνος ἐξεδίδαξεν. 24, 103. ὁ γέρων βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ. 25, 1. ναί, γέρον, Αὐγείην ἐθέλοιμι εἰσιδέειν. 25, 43. τὸν ὁ γέρων ἐξαυτὶς ἀμείβετο, διὸς ἀγρώτης. 25, 51. τὸν γέροντα περισσαιν. 25, 71.

γεύειν. χαλεπὸν, χορίων κύνα γεῦσαι. 10, 11. ὥς μὲν γεύμεθα πίσσας. 14, 51.

γεώλοφον. τῆδε καθίξας ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον. 1, 13. ὦδε νέμεσθε, ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον. 5, 101.

γῆ. 15, 8.

γηραλέος. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα πάντες γηραλέοι. 14, 69. πατρὶ γηραλέφ τίνα μῦθον ἐνίψω. 27, 38.

γηρᾶν. τὸ ἱὸν καλόν ἐστιν ἐν εἵαρι, καὶ ταχὺ γηρᾶ. 23, 29.

γῆρας. σφέων Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας. 17, 24. πρὶν ἀποτρίψαι νεότητα. 24, 131.

γηράσκειν. οἱ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν. 12, 2.

γίγνεσθαι. οὐ τράγος αὐτὸς ἐγεντο. 1, 88. αἶθε γενοίμαν μέλισσα. 3, 12. γενοίμαν Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 5, 149. παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἐγεντο. 8, 92. ἐπεσσομένοις γενοίμεθα πᾶσιν αἰοῖδῃ. 12, 11. δοιῶ τινε τῷδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην φῶτε. 12, 12. ᾧτινι τοῦτο θεῶν πόκα τέκνον ἐγεντο. 13, 2. ἀγαθὸς καὶ αἰοιδίμος αὐτὸς ἐγεντο. 13, 9. χάμιν τοῦτο δι' ὥτὸς ἐγεντό ποθ' ἥσυχα οὕτως. 14, 27. τί γενοίμεθα. 15, 51. δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν. 15, 56. αὐτῷ μοί τι γένοιτο. 16, 19. ὁ πατρὶ εὐκίως παῖς ἀγαπητὸς ἐγεντο. 17, 64. ὄλβιε κῶρε γένοιτο. 17, 66. λίην ζάκοτον τε καὶ ἀβρόνιες γένεθ' αὐτῶς. 25, 83. σε τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν δῶρον ὁπάσσομεν. 28, 8. τῷδ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένεν φίλος. 29, 17. ἐμμελὲς ἐγεντο. Ερ. 19, 5.

γίνεσθαι. κοῦφόν τι τοῦτο καὶ ἀδὺ γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις. 11, 4. τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι. 11, 58. μάχης οὐ γίνετ' ἐρωῇ. 22, 192. τῶν οὐτὶς ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνεται ὄντων. 25, 92.

γινώσκειν. οὐδ' ἐγνω, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζωοί εἰμές. 2, 5. οὐδ', ὡς πάλιν οἶκαδ' ἀπῆνθον, ἐγνω. 2, 85. νῦν ἐγνω τὸν Ἑρωτα. 3, 15. γινώσκειν οἶμαι τὸ καλῶς. 11, 5. γινώσκω, τίνας οὐνεκα φεύγεις. 11, 30. οὐκ ἐγνω, ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μῆντα βούτα. 20, 34. γινώσκει, εἴ σου δίψος ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει. 22, 63. τάχα γινώση, πρὶν ἀκοῦσαι. 26, 19. οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλῃσθ' ἀπὸ καρδίας· γινώσκω. 29, 5. γινώσσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον. Ερ. 15, 1.

Γλαύκα. 4, 31.

γλαυκός. ἀλκύνους, γλαυκαῖς Νηρηΐσι ταί τε μάλιστα ὀρνίχων ἐφίλαθεν. 7, 59. τὰν γλαυκὰν θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν. 11, 43. ὅπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' αῶ. 16, 5. ὅσσ' ἀνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἄλδς ὠθεῖ. 16, 61. γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης. 21, 55. γλαυκᾶς δῶρον Ἀθανάας. 28, 1.

γλαφυρός. Ἡετίωνι χάριν γλαφυράς χερὸς ἄκρον ὑποστὰς μισθόν. Ερ. 7, 5.

γλάχων. ὦδε πατησεῖς γλάχων' ἀνθεύσαν. 5, 26.

γλυκερός. βοτάναι, γλυκερόν φυτὸν. 8, 37. οὐτ' ἔαρ ἐξαπίνης γλυκερώτερον. 9, 34. τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδὲν. 11,

53. ὅς κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεί-
λεσι χεῖλη. 12, 32. θάρσει, Ζωπυρίων,
γλυκερόν τέκος. 15, 13. ὕσσα ἀπὸ γλυ-
κερῷ μέλιτος. 15, 117. τὸ στόμα πακτᾶς
γλυκερώτερον. 20, 26. ἐκ στομάτων ἐρ-
ρόε μοι φωνὰ γλυκερώτερα, ἢ μελικήρῳ.
20, 27. εὐδετ', ἐμὰ βρέφεια, γλυκερόν
καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον. 24, 7.

γλυκύκαρπος. ἄμπελος ἢ γλυκύκαρπος.
11, 46.

γλυκύμαλον. 11, 39.

γλυκὺς. ναὶ τὸν γλυκὺν, ἦνθον, ἔρωτα.
2, 118. ὡς μέλι τοι γλυκὺ τούτο κατα
βρόχθοιο γένοιτο. 3, 54. οὐ τὸν ἐμὸν
τὸν ἕνα γλυκὺν. 6, 22. οὐνεκά οἱ γλυκὺ
μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ. 7, 82.
φοιτῆς αὐθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος
ἔχη με. 11, 22. ἄλλος τοι γλυκίων ὑπο-
κόλπιος. 14, 37. ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέ-
ροντος. 16, 40. ναὶ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος
ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσω. 24, 73.

γλυκύφωτος. 15, 146.

γλυφάνος. κισσύβιον ἔτι γλυφάνοιο
ποτόσδον. 1, 28.

γλύφειν. ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα
κέδρου. Ερ. 7, 4.

γλῶσσα. μηκέτ' ἐπὶ γλῶσσας ἄκρας
ὀλοφυγδόνα φύσης. 9, 30. ψεύδεσθαι
ὀδοιπόρου ἔφαντο γλώσσης μαψιδίοιο
χαριζόμενον παροῦσιν. 25, 188. γλῶσση
περιλιχμάτο γένειον. 25, 226.

γυαμός. 22, 100.

γυνῶν. ἵνα γνῶω κατὰ θυμὸν. 25, 177.

γυνῶμα. κατὰ γυνῶμαν ἀπέβα τοι. 15,
38. τὴν, ὦ ξένη, λοιπὸν ἔρειδε τὰν γυνῶ-
μαν. 21, 62.

Γολγός. 15, 100.

γονεύς. γονεῦσι μὴ πολὺ πένθος ἀμε-
τέροις λείπωμεν. 22, 176.

γονή. ῥηϊδίαι γοναῖ. 17, 44.

γόνος. 25, 159,

γόνυ. ἐνερεϊσάμενος πέτρα γόνυ. 7, 7.
ποιεῖν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν. 14, 70.
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι μίμνοντι. 16, 11.
ἀπωτέρω ἢ γόνυ κυήμα. 16, 18. τοῦ
ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαῖον γόνυ χεῖρα.
22, 196.

Γοργῶ. Γοργῶ φίλα, ὡς χρόνῳ, ἐνδοῖ.
15, 1. μὴ μνάσης, Γοργοῖ. 15, 36. ἀ-
δίστα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα; 15, 51. δίχα
μεν τὸ θερίστριον ἥδη ἔσχισται, Γοργοῖ.
15, 70.

γούν. 11, 7.

γούνυ. Νύμφαι σφετέροις ἐπὶ γούνασι
κοῦρον ἔχουσαι. 13, 53. μαλακὸν περὶ
γούνατι νᾶμα χειρὶ καταστρέφοντι. 24,
74.

γραῖα. ποίας ἔλιπον γραίας δόμον.
2, 91. ταῦτα ἂ γραῖα με, Κοτυτταρίς,
ἐξεδίδαξεν. 6, 40. γραῖα παρείη. 7, 126.
γραῖος. σκύλλας γραίας ἀπὸ σάματος
αὐτίκα τίλλοις. 5, 121. γραῖαν ἀποτίλ-
ματα πηρῶν. 15, 19.

γραμμὰ. τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον.
6, 18.

γράμμα. γράμματα ἐν φλοιῷ γεγρά-
ψεται. 18, 47. γράμματα τὸν παῖδα
γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν. 24, 103.

γράμμα. ποῖοι ζωογράφοι τάκριβέα
γράμματ' ἔγραψαν. 15, 81.

γράμμα. 23, 46.

γραπτὸς. ἂ γραπτὰ ἰάκινθος. 10, 28.

γράφειν. ποῖοι ζωογράφοι τάκριβέα
γράμματ' ἔγραψαν. 15, 81.

γράφειν. γράμματα ἐν φλοιῷ γεγρά-
ψεται. 18, 47. γράψον τότε γράμμα.
23, 46. ὃς τὰδε γράψα. Ερ. 22, 1.

γριπεὺς. τοῖς μέτα γριπεὺς τε γέρων,
πέτρα τε πέτυκται λεπρᾶς. 1, 39. θύν-
ως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεὺς. 3, 26.

γυᾶ. 25, 30.

γυῖον. φαίης γυῖων νιν ὅσον σθένος
ἔλλοπιεύειν. 1, 42. περὶ γυῖα μακροὺς
εἵλιζαν ἱμάντας. 22, 81. αἰεὶ μᾶσσονα
γυῖα φορέσκε. 22, 113. δεξιτερῆς ἡ-
νεγκεν ἀπαὶ λαγόνους πλατὺ γυῖον. 22,
121.

γυμνάσιον. 2, 80.

γυμναστής. βαίνει ἐπ' αἶθλον γυμνα-
στῶν. 23, 57.

γυμνός. νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν
ἔθηκας. 5, 13. αἱ σκυζόμεναι γυμνοῖς
ποσὶν οἰκαδ' ἴασι. 16, 8. γυμναὶ ἐν χερσι
μάχαιραι. 22, 146. εἰμὶ γυμνά. 27, 58.
γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν. 30, 30.

γυμνοῦν. εἴ που τί χροὸς γυμνωθὲν
ἴδοιεν. 22, 188.

γυνά. ἔντοσθεν γυνά, τί θεῶν δαίδαλ-
μα, τέτυκται. 1, 32. εἴτε γυνά τήνῳ
παρακέκλιται. 2, 44. νυμφίον γυνά περι-
βάλλετ' ἀγοστῶ. 17, 129. ἀπτομένα
γυνὰ κεφαλᾶς παίδων. 24, 6.

γυναικοφίλας. 8, 60.

γυνή. με τάλαινα ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε
κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν. 2, 41. ὦ γύναι,
εσκαλέσασα πτόν ποτὶ τούτο μέλαθρον.
2, 132. μιν αὐτε γυναικὸς ἔχει πόθος. 2,

150. ζαλῶ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα. 3, 50.
 ἄλλαν τινα φαμί γυναῖκ' ἔχεν. 6, 26.
 ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός. 12, 5. ὄρη, γύναι, ὡς ποθορῇ τὸν.
 15, 12. θάρσει, γύναι. 15, 73. πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναῖκες. 20, 30. θάρσει, ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆιον αἶμα. 24, 72. ἀλλὰ γύναι, πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῶ εὐτυκον ἔστω. 24, 86. τίνος κέχρησθε, γυναῖκες; 26, 18. αἱ ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες. 26, 24. ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας εὐὸς τρομέειν παρακοίτας. 27, 26. τίνα τρομέουσι γυναῖκες; 27, 27. γυνὴ εἰς οἶκον ἀφερψῶ. 27, 64. γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός. 27, 65. γυναιξὶ νόος οἰκωφελέεσσι σὸς ἐπήβολος. 28, 2. οἶα γυναῖκες φορέουσ' ὑδάτινα βράκη. 28, 11. ἐξεῖ τὴν χάριν ἢ γυνή. Ep. 18, 3.
 γύνυς. 22, 69.

Δ.

δα. οὐ δαν. 4, 17. 7, 39.
 δαγύς. ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χροά. 2, 110.
 δαιδάλεος. οὐτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πνικινώτερον ἤτριον ἰστώ, 18, 33. δαιδάλεον ὥρμησε μετὰ ξίφος. 24, 42.
 δαίδαλμα. 1, 32.
 δαίειν. οὐδέ τις ἄστυα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων. 17, 81. Κάστωρ Ἰππαλίδας ἔδασεν. 24, 127. πολλ' ἔδασοφά φάρμακα. 28, 19.
 δαίεσθαι. οἱ αἰψα προγένοντο λύχνους ἄμα δαιομένοισι ὁμῶς. 24, 51.
 δαιμόνιος. δαιμόνιοι, τί κέρδος ὁ μυρίος ἐνδοθὶ χρυσὸς κείμενος. 16, 22. δαιμόνι' οὐδ' ἂν τοῦ γε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης. 22, 62. δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε. 22, 145.
 δαιμονίως. Ep. 11, 4.
 δαίμων. τὴν ποταεῖσομαι ἄσυχᾳ, δαίμων. 2, 11. τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω. 2, 28. αἱ αἱ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος. 4, 40. ἃ δαίμων εὐκριθὼν ἀνεπλήρωσεν ἄλκω. 7, 34.
 δαίνυσθαι. οἱ μίαν ἄμφω ἑταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν. 13, 38.
 δαῖς. μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπέγειαι; 7, 24. ἀνέρες εὐπέπλω Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι. 7, 32. κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο δειελιοὶ. 13, 32.
 δαῖς. ὑπείροχος ἐν δαῖ. 22, 79.
 δαίτηθεν. 17, 28.

δαίφρων. 25, 150.
 δάκνειν. κατὰ χροά πάντ' ὀνύχεςσι δακνόμενος κνάσαιο. 7, 110. ἦν καὶ τι δάκνης. 12, 25. δάκνει ἵππος. 15, 40.
 δάκρυ. τήνῃ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ρέοντι. 14, 38. ἐπισπείσας τὸ δάκρυ. 23, 38. καταταξέεις δάκρυσι διγλήνους ὥπας. Ep. 6, 2.
 δακρύνειν. πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ. 2, 64. δάκρνε, ὅσα θέλεις. 15, 41.
 δακρύνεις. 13, 54.
 δάκτυλον. 19, 3.
 δάκτυλος. 8, 23.
 δαλεῖν. τῶσδ' οὐ τι ποτῶ δαλήσατο Κίρκα. 9, 36. οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται τὸν ἰόντα. 15, 48. αἰεὶ ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον. 22, 127.
 Δάλιος. Ep. 19, 4.
 δαμάλα. Ep. 4, 17.
 δαμάλη. πολλὰι δαμάλαι καὶ πόρτιες ᾠδύραντο. 1, 75. δαμάλαι αὐτὸν μυκόμεναι ὧδε ποθεῖντι. 4, 12. Δάφνις ἔχων δαμάλας. 8, 36. κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα τὰς δαμάλας παρελῶντα. 8, 73. ἐν δὲ νένασται λευκῶν ἐκ δαμαλῶν καλὰ δέρματα. 9, 10. καλὸν σοι, δαμάλας φιλέειν. 27, 7.
 δαμᾶν, δειδιδότες, μὴ πως μιν δαμάσειε ἀνὴρ. 22, 93.
 δαμάσδειν. ὁσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἄλικον ἄνδρα δαμάσδει. 4, 55.
 Δαμάτηρ. ἀνέρες εὐπέπλω Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι. 7, 32. πᾶμα διεκρανώσατε βωμῶ παρ Δάματρος ἀλωάδος. 7, 155. Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ. 10, 42.
 Δαμοίτας. Δαμοίτας καὶ Δάφνης εἰς ἓνα χῶρον τὰν ἀγέλαν συνάγαγον. 6, 1. τῷ ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο. 6, 20. τὸν Δάφνην ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε. 6, 42. αὔλει Δαμοίτας. 6, 44.
 δᾶμος. κακοχράσμων ὁ δᾶμος. 4, 22. τοῦτον αὐτὸν ὁ δᾶμος ἔστας' ἐνθάδε. Ep. 20, 6.
 Δαμοτέλης. Ep. 12, 1.
 δαμότης. 4, 21.
 δαμότις. 28, 22.
 δασπλητὴς. 2, 14.
 δασύθριξ. ἐκ δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνακὸν δέρμ' ὥμοισι. 7, 15.
 δασύκερκος. μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας. 5, 112.
 δάφνα. 2, 23.
 δάφνη. πᾶ μοι ταὶ δάφναι. 2, 1. ἐντὶ δάφναι τηνεῖ. 11, 45. ταὶ μελάμφυλλοι

δάφναι. Ep. 1, 3. ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων
τηλεθάει δάφναις. Ep. 4, 7.

Δάφνις. πᾶ ποκ ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις
ἐτάκετο. 1, 66. Δάφνι, τίς τυ κατατρύ-
χει; 1, 77. Δάφνι, τάλαν, τί τυ τάκεαι.
1, 82. τὸ θῆν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι,
λυγίζεῖν. 1, 97. τὰν χῶ Δάφνις ποτα-
μείψατο. 1, 100. τὸν βώτανικῶ Δάφνιν.
1, 113. Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς
βόας ὥδε νομεύων· Δάφνις, ὁ τὼς ταύρως
καὶ πόρτιας ὥδε ποτίσδων. 1, 120, 121.
χῶ Δάφνις ἔβα ρόον. 1, 140. τὰ Δάφνι-
δος ἄλγε' ἀροίμαν. 5, 20. ταὶ Μῶσαι
με φιλεῦντι πολὺ πλεόν, ἢ τὸν αἰοδὸν
Δάφνιν. 5, 81. Δαμοίτας καὶ Δάφνις, ὁ
βωκόλος, εἰς ἓνα χῶρον τὰν ἀγέλαν συνά-
γαγον. 6, 1. πρῶτος ἄρξατο Δάφνις. 6,
5. τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε. 6,
42. σύρισδε Δάφνις ὁ βώτας. 6, 44. τὰς
Ξενίας ἡράσσατο Δάφνις ὁ βώτας. 7, 73.
Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήμτετο βουκολέ-
οντι Μενάλκας. 8, 1. πρῶτος ποτὶ Δάφ-
νιν ἰῶν ἀγόρευε Μενάλκας. 8, 5. μυκη-
τῶν ἐπίουρε βοῶν, Δάφνι. 8, 6. τὸν χῶ
Δάφνις τοιῶνδ' ἀπαμείβετο μῦθῳ. 8, 8.
Δάφνις ἔχων δαμάλας. 8, 36. βωκολιάσ-
δεο, Δάφνι. 9, 1. οὕτω Δάφνις αἰεῖσεν
ἐμὴν. 9, 14. Δάφνιδι κορύναν. 9, 23. Δά-
φνις ἐγὼ. 27, 41. Δάφνις ὁ λευκόχρως
ἄνθετο Πανὶ τάδε. Ep. 2, 1. εὐδεις φυλ-
λοστρώτι πέδῳ, Δάφνι. Ep. 3, 1. ἀπο-
στέρξαι τοὺς Δάφνιδος πόθους. Ep. 4, 14.
ὁ βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ Δάφνις. Ep.
5, 4.

δαφινός. 25, 232.

δαφιλίως. 7, 145.

δὲ γάρ. αἱ δέ οἱ φδήκанти κατ' αὐχένα
πάντοθεν ἴνες. 1, 43. πατὴρ δέ σοι ἐστὶ
Μενάλκας. 27, 43.

δεδαημένος. ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω.
8, 4.

δεδοίκειν. ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν
ταμάλιστα δεδοίκω. 15, 58.

δεδύκειν. ἄλιος ἄμμι δεδύκει. 1, 102.

δείδειν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες. 1, 16
δειδιότες, μήπως μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε.
22, 93.

δειδίσσεσθαι. τοὺς ὕγε φενγέμεν ἄψ
ὀπίσω δειδίσσεται. 25, 74.

δειελινός. 13, 33.

δείελος. 25, 86.

δεικανέσκειν. ὁ ἐς πατέρ' ἐρπετὰ δει-
κανάεσκειν. 24, 56.

δεικύναι. τᾷ Ἀφροδίτῃ δεῖξεν τὰν

οδύναν. 19, 5. δεῖξον ἐμοὶ σέθεν ἄλσος.
27, 44. ἵνα παρθένῳ ἄλσέα δεῖξω. 27, 47.

δείλαιος. Ep. 6, 1.

δειλαῖος. Θέστυλι δειλαία· πᾶ τὰς
φρένας ἐκπεπότασαι. 2, 19. ὥς μεν περὶ
θυμὸς ἰάφθη δειλαίας. 2, 83. δειλαῖαι
αὐται, τὸν βωκόλον ὥς κακὸν εὔρον. 4, 13.
ἢ μὲν δειλαῖαι γε. 4, 14. ἀκμὰν, ὦ δει-
λαῖ. 4, 60. ὦ μοι δειλαία. 15, 69.

δειλαν. 10, 5.

δειλινόν. 21, 39.

δειλός. ὁ δειλὸς ἐρῇ Μυρτοῦς. 7, 96.
ἄγ' ὦ δειλὰ, τὸν βιάζευ. 15, 76. δειλοῖς
ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο. 16,
43. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μάλα δειλὰ. 27,
51. ἢ καὶ ὁ δειλὸς ἐκ σέθεν ὠσαύτως ἔχει.
Ep. 15, 1.

δειλῶς. 30, 15.

δεῖμα. 21, 53.

δειμαίνων. 27, 21.

δεῖν. ἄς ἐκ θυμῷ δέδεμαι. 2, 61. τὸν
δάσας ἐκάθηρε. 5, 118. τεῖχος ἀσφάλτῳ
δήσασα. 16, 100. δῆσάν καπέδησαν. 30,
10.

δεῖν. ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν. 14, 19.
αἰτεῖν δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ. 14, 64. ποιεῖν
τι δεῖ, ἄς γόνυ χλωρόν. 14, 70. ὕδατος
δεῖ. 15, 29.

δεινόν. κῶραι δεινὸν βλέπον. 23, 12.
δεινὸν βρυχῶντο. 25, 137. νιν ἀνέκραγε
δεινὸν ἰδοῦσα. 26, 12.

δεινός. Νύμφαι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώ-
ταις. 13, 44. δεινὴν ἐκ πατέρων πενήν
ἀκτῆμονα κλαίων. 16, 33. δεινὸς αἰοδὸς
ὁ Κῆϊος. 16, 44. δεινὸς ἰδεῖν. 22, 45.
δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέ-
τα. 22, 190. θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ
πέλωρα. 24, 58. πύκται δεινοὶ ἐν ἱμάν-
τεσσι. 24, 111. Ἑρμέω ἀζόμενος δεινὴν
ὄπιν. 25, 4. δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ
νόημα μαθεῖν. Ep. 11, 2.

δεῖος. ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
ξηρὸν ὑπαὶ δέιους ἀκράχολον. Ἰφικλῆα.
24, 60.

δειπνεῖν. δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ. 21, 40.

δεῖπνον. 24, 135.

δειρῇ. 18, 57.

δέκα. κείμεν ἐν κλιτῇρὶ δέκ' ἄματα
καὶ δέκα νύκτας. 2, 86. ἡνὶ δέ τοι δέκα
μᾶλα φέρω. 3, 10. οὐ κεν ἐφασκέ τις
ἀνδρὸς ληϊδ' ἐνός τόσσην ἔμεν, οὐδὲ δέκ'
ἄλλων. 25, 116.

δεκάμηνος. 24, 1.

δέκατος. δεκάτῳ ἐπιβαῖνοι. 26, 29.

Δέλφισ. τὰ Δέλφιδος ὅστέα πάσσω. 2, 21. ἐγὼ ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν αἶθω. 2, 23. Δέλφισ ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνει. 2, 26. ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφισ. 2, 29. ὡς καὶ Δέλφιν ἱδοίμι. 2, 50. τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ᾤλεσε Δέλφισ. 2, 53. εἶδον Δέλφιν. 2, 77. ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν. 2, 103. ὡς Δέλφισ ἔραται. 2, 149.

Δελφίς. Ερ. 1, 4.

δέμειν. χλωραὶ σκυιάδες δέδμνται. 15, 120. οἱ χρύσειος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ δέδμηται. 17, 18. σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις δέδμνται. 25, 24.

δέμνιον. νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν ἀνέρος. 2, 137. στορέσειν καλὰ δέμνια. 6, 33.

δενδρήεις. ἀλωαὶ δενδρήεσσαι. 25, 30.

δένδριον. 29, 12.

δένδρον. ταὶ ἐπὶ δένδρῳ ὄρνιχες λαλαγεῦντι. 5, 47. δένδρεσι χειμῶν φοβερὸν κακὸν. 8, 57. ἀηδονιῶδες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων. 15, 121. ἔνδοθι δένδρων ἀχρεὶ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. 16, 95.

δεξιός. ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός. 3, 37. κατὰ δεξιὸν ὦμον λῶπον ἄκρον περονᾶσθαι. 14, 65. παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον. 25, 161.

δεξιτερός. ροικὰν ἔχεν ἀγριελαίῳ δεξιτερῷ κορύναν. 7, 19. τό οἱ αἰὲν ἔχανδαν δεξιτερῇ χεὶρ. 13, 57. δεξιτερῆς ἦνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον. 22, 121.

δέον. τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. 14, 50.

δέος. ἐμέ δέος ἴσχει ὀκνηρόν. 24, 35. κατὰ σταθμοὺς χλωρόν δέος εἶχεν ἕκαστον. 25, 220.

δέπας. ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος. 1, 55. ἦν δέ τοι τὸ δέπας. 1, 149.

δέρκεσθαι. εἰς ἅλα δερκομένα. 6, 11.

δέρμα. αὐτὰ λοιπὰ ὅστ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. 2, 90. ὑπεσσεῖται χιμαιρᾶν δέρματα. 5, 57. ἐκ τράγιον εἶχε κνακὸν δέρμ' ὦμοισι. 7, 16. ἐν δὲ νένασται λευκᾶν ἐκ δαμναλᾶν καλὰ δέρματα. 9, 10. ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων. 22, 52. δέρμα λέοντειον. 24, 134. δέρμα θηρὸς ὀρών. 25, 63. δέρμα θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει χειρῶν καρτερὸν ἔργον. 25, 175. δέρμα λέοντος ἀρασχίζειν ὀνύχεσσι. 25, 277.

δεσμός. ἄμφω βαρεῖ ἐνεδήσατό δεσμῷ. 24, 27. δεσμοῦ ἀναγκαίου ἔκλυσιν εὐρεῖν. 24, 33. ὁμνυμι ταῦτά μου τὰ δεσμά. 30, 24. τὰ δεσμά ἐπὶ λῦσαι. 30, 41.

δέσποινα. Ἀσσυρίῳ, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα. 2, 162. δέσποινα, ἂ Γολγόν τε καὶ Ἰθάλιον ἐφίλασας. 15, 100. δεσπότης. 5, 10.

Δευκαλίωνες. 15, 141.

δεῦρο. δεῦρ' ὑπὸ τὰν πετελέαν ἐσδώμεθα. 1, 21. δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους. 27, 10. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πετελέας. 27, 12. δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδίῳαι κυπάρισσοι. 27, 45.

δεῦτε. 8, 50.

δεύτερος. μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ. 1, 3. τὴ με δευτέρα ἐκ πυρός εἶλεν. 2, 131. δεύτερος αὖ Δάφνης λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰεῖδεν. 8, 71.

δέχεσθαι. καὶ μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε. 2, 124. ὡς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπὸλον εὐρέα λάρναξ. 7, 78. δεξαμένα παρὰ ματρός. 17, 59. δεδεγμένος, ὅπποθ' ἴκοιτο. 25, 228.

δῆ, δέ. 25, 12.

δηθὰ. 1, 38.

δήϊος. οὐ τις δηῖων πολυκίττα Νείλον ἐπεμβάς. 17, 98.

δηλεῖσθαι. πάρος τινὰ δηλήσασθαι. 22, 189.

δήλεσθαι. τίς παρεύσας αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγειν. 5, 27.

δηλονότι. 11, 79.

Δῆλος. 17, 67.

δῆλος. 10, 13.

δῆμος. 25, 46.

δηναιδός. 16, 54.

δηρίειν. ἦ καὶ ἄεθλον ἐτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισσόμεθ' ἄμφω. 22, 70. οὐκ ἄν τοι θηρῶν τις ἐδήρισευ περὶ τιμῆς. 25, 82.

Δηῷ, Δημήτηρ. 7, 3.

Δία. 2, 46.

διάγειν. ῥάϊστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν. 11, 7. ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς. 11, 44. ῥᾶον διᾶγ' ἢ χρυσὸν ἔδωκεν. 11, 81.

διαδηλεῖσθαι. βρέφος διαδηλήσασθαι. 24, 83.

διαδραμεῖν. ν. διατρέχειν.

διαδύναμι. τὸν κισσὸν διαδύς, καὶ τὰν πτέρυν. 3, 14.

διαίδεσθαι. ἀλλὰ γέ τοι διαίεσομαι. 5, 22.

διαθρύπτειν. ἃ αὐτόθι διαθρύπτεται. 6, 15. διαθρύπτεται ἤδη. 15, 99.

διατῆν. παισὶ φιλήματα διατῆ. 12, 34.

διακρανοῦν. πῶμα διεκρανώσατε. 7, 154.

διακρίνειν. διακρινώμεθ' Ἀρηϊ. 22, 175. διὰ τε κρίνησι θέμιστας. 25, 46.

διάκριτος. 22, 163.

διαλακτίζειν. οὐλαν ποσὶν διελακτισε χλαῖναν. 24, 25.

διαλλάσσειν. εἴ γε διαλλάξας με φιλάσεις. 23, 42.

διάλυν. ἀψ πάλιν διέλυν. 24, 32.

δίφροι χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας. 24, 122.

διαμπερέως. 25, 120.

διάνδιχα. 25, 256.

διαπέρθειν. Ἴλιον οἱ διέπερσαν. 22, 217.

διαπιαίνειν. ἀνάρηθμοι μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιαυθεῖσαι. 16, 91.

διαπόντιος. 14, 55.

διαπρό. 22, 201.

διαστείχειν. ἀνεγρομένη διέστιχε μᾶλα νομέειν. 27, 68.

διασχίζειν. κάλαμος διασχισθεῖς. 8, 24.

διατίνεσθαι. ομματα ὀρθὰ πῆξ διατίνάμενος. 22, 67.

διατέμνειν. κάλαμος με διασχισθεῖς διέτμαξεν. 8, 24.

διατρέχειν. νεφέλαι διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι. 22, 20. πάντῃ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι σκεπτόμενος. 25, 233.

διαφαίνειν. αὖς ἀντέλλουσα καλὸν διέφαινε πρόσωπον. 18, 26.

διαπαινεσθαι. ἃ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνετ' ἐν ἡμῖν. 18, 28.

διαχεύειν. ἔγκατα εἴσω χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν. 22, 203.

διαχρᾶσθαι. διαχρησέεται τὸν ἄγοντα. 15, 54.

διγλήνους. τί τὸ πλεόν, εἰ καταταξέεις δάκρυσι διγλήνους ὥπας ὀδυρόμενος. Ερ. 6, 2.

δίδακτρον. 8, 86.

διδάσκαλος αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος. 21, 2. ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς. 21, 33.

διδάσκειν. ὃν ποκ' ἐόντα παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. 5, 37. πολλὰ ἄλλα Νύμφαι κῆμὲ διδάξαν. 7, 92. αἱ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' ἀπολέοντα διδάσαι. 8, 85. μιν πάντ' ἐδίδαξε. 13, 8. κοῦκ ἐκ

σοῦ με διδάσκεισθαι τόδ' ἔοικεν. 22, 57. μᾶλα σε φρονέοντα διδάσκω. 24, 70. Ἑρμείω διδασκόμενος παρὰ παιδί. 24, 113. Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν αὐτός. 24, 119. ὡς ἐδίδασχ'. 26, 9. μᾶλα τεὰ πρῶτιστα τάδε χροάοντα διδάξω. 27, 49.

διδόναι. αἰγά τοι δωσῶ διδυματόκον. 1, 25. ἐγὼ πορθμεί Καλυδωνίῳ αἶγα ἔδωκα. 1, 57. τάν με Ἑριθακίς αἰτεῖ καὶ δωσῶ οἱ. 3, 36. βόσκει μοι αὐτὰς ἔδωκεν. 4, 2. μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι. 4, 18. κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι. 4, 36. τάν μοι ἔδωκε Λύκων. 5, 8. κῆγῳ μὲν δωσῶ τᾶ παρθένῳ ἀντίκα φάσσαν. 5, 96. ὃν τῷ παιδί δίδωμι. 5, 107. ὁ ὀρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιρῆσι διδοίη. 7, 124. τήναι τάν μιτύλαν δωσῶ τὰ διδάκτρα τοι αἶγα. 8, 86. ῥῶον δὲ διαγ' ἡ χρυσὸν ἔδωκεν. 11, 81. πολλοῖς πολλὰ διδοὺς. 14, 63. ὅς ἐμῳ. 15, 30. οὐδὲ κεν ἰδὼν ἀποτρίψας τινὶ δοίῃ, 16, 17. τὸ καὶ τινι δοῦναι αἰδοῦν. 16, 24. Λατῷ μὲν δοίῃ, Λατῷ κοροτρόφος, ἔμμιν εὐτεκνίην. 18, 50. οὐδ' ἂν τοῦ γε πειεῖν ὕδατος σύ γε δοίης. 22, 62. δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσῃ. 27, 21. ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μεῖζονα δωσῶ. 27, 59. φῆς μοι πάντα δόμεν, τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης. 27, 60. διδοῦν. καὶ τὸ δίδον τάν αἶγα. 1, 143. κοῦφας διδοῖ ποθέοντι μερίμνας. 17, 52. δίδου πάλιν, ὅφρα φιλάσω. 27, 6. τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν. 29, 9.

διδυματόκος. αἰγά τοι δωσῶ διδυματόκον. 1, 25. τοὶ λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω. 3, 34. πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω. 5, 84. ἐνθ' αἶγες διδυματόκοι. 8, 45.

δίδυμος. διδύμοις αὐλοῖσιν αἰεῖσαι. Ερ. 5, 1.

διελθεῖν. ν. διέρχεσθαι.

διεξάισσιν. διεξάιξε αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα. 13, 23.

διερὸς. Νεῖλος διεράν βῶλακα θρύπτει. 17, 80.

διέρχεσθαι. ὠμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον. 25, 111. οὐ τὸ μυρίον κλέος διῆλθε κῆπὸν νύκτα καὶ πρὸς αῶ. Ερ. 19, 3.

δίξεσθαι. Ἀγεάνακτι πλόον διζήμενῳ ἐς Μιτυλάναν ὥρια πάντα γένοιτο. 7, 61. δίξημα, τινὶ θνατῶν κεχαρισμένος

ἐνθω σὺν μοίσαις. 16, 68. ἡέ τοι Ἀν-
γείνῃ ἢ καὶ δμῶων τινα κείνου διζέαι.
25, 37.

δηκόσιοι. γενεαῖς διηκοσίησιν ἔπειτα
ἀγγεῖλειεν ἐμοὶ τις εἰς Ἀχέροντα. 12,
18. δηκόσιοι ἄλλοι φοίνικες. 25, 127.

δίστασθαι. ἀράχνια εἰς ὕπλ' ἀράχλαι
λεπτὰ διαστήσαιντο. 16, 97.

δικάζειν. 23, 63.

δίκη. 25, 33.

δικλῖς. 14, 42.

δίκτυον. 1, 40.

δίνα. 1, 140.

δινεῖν. ὡς δινεῖθ' ὕδε ρόμβος ὁ Χάλ-
κεος ἐξ Ἀφροδίτας, ὡς κείνος δινοῖτο
πὸθ' ἀμετέρῃσι θύρῃσιν. 2, 30. 31. δι-
νασε σάκος μέγα. 24, 10.

δίνη. 22, 50.

Διοκλείδας. φθόρος ἀργυρίου, Διοκλεί-
δας. 15, 18. ἀνάριστος Διοκλείδας. 15,
147.

Διοκλῆς. 12, 29.

Διομήδης. ὅπως στάση Διομήδους ἄσσον
ιοῖσα. 1, 112. σὺ λαοφόνον Διομήδεα
τέκες. 17, 53.

Διόνυσος. καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι
πόρτιν ἐλαύνει. 20, 33. κάμον τῷς ἐν-
νέα τῷ Διονύσῳ. 26, 6. ὡς αὐτὸς ἐθυμά-
ρει Διόνυσος. 26, 9. μηδ' ἄλλος ἀπεχθέ-
μεναι Διονύσῳ φροντίζοι. 26, 27. χαίρει
Διόνυσος. 26, 33. ἔργον ἔρεξαν ὀρίαντος
Διονύσου. 26, 37. ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διό-
νυσε, καὶ σε ἀναθεῖς. Ep. 12, 1.

διος. 25, 51.

Διόφαντος. 21, 1.

δίπλαξ. 25, 254.

διπλάσιος. 12, 26.

δις. ὑμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον
τέκνα κούρης Θεστιάδος. 22, 4. δις μα-
τέρες ἀνῶν μαλακοὺς πόκους πέζαιντ'
αὐτοετεί. 28, 12.

δίφραξ. μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔ-
δραμε. 14, 41.

δίφρος. ἐκ δίφρων ἅμα πάντες ἐπ'
ἀλλάλοισιν ὄρουσαν. 22, 142. ἐλεφάν-
τινον ὄρχετο δίφρον Τειρεσίας. 24, 99.
οἱ ἀαγεῖς δίφροι χρόνῳ διέλυσαν ἱμάν-
τας. 24, 122. θάλλψας ἐν πυρὶ πρῶτον
ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρω. 25, 249.

δίφρος. 15, 2.

δίχα. δίχα μεν τὸ θερίστριον ἔσχι-
σται. 15, 69. δίχα θηλειῶν. 25, 107.

δίψος. 22, 63.

διώκειν. θηρία τᾶλλα διώκει. 1, 110.

δὺν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώ-
κειν. 5, 107. οὐ φιλέοντα διώκει. 6, 17.
ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νύτος ὕγρα διώκει
κύματα. 7, 53. ἃ αἰζ τὸν κύτισον, ὁ λύ-
κος τὰν αἶγα διώκει. 10, 30. τί τὸν
φεύγοντα διώκει. 11, 75. δοῦν τῷ γε
ἐσσυμένῳς ἐδίωκον ἀδελφεῷ. 22, 139. αἱ
ἐδίωκον. 26, 16. ἦν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι
27, 35.

Διώναι. οἰκεῦντες ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ
Διώνας. 7, 116. Διώνας πότνια κούρα.
17, 36.

Διωναία. 15, 600.

Διωνύσος. μᾶλα ἐν κόλποισι Διωνύ-
σοιο φυλάσσω. 2, 120. οὐδὲ Διωνύσου
τις ἀνὴρ ἱερὸς κατ' ἀγῶνας ἔκετο. 17,
112.

δμῶς. δμῶας αὔσειν ὕπνον βαρὺν ἐκφυ-
σῶντας. 24, 47. οὔτετε πῦρ ὅτι θάσσον,
δμῶες ἐμοί. 24, 49. αἶψα προγέγοντο
λύχνους ἅμα δαιομένοισι δμῶες. 24, 52.
ἡέ τοι' Ἀνγείνῃ ἢ καὶ δμῶων τινα κείνου
διζέαι. 25, 36. δμῶων τινα τῶνδε σύ μοι
φράσον ἡγεμονεῦσαι. 25, 47.

δοιοί. δοιαὶ τριάδες. 17, 84. ἀναρπά-
ξαντε φερέτην δοιάς Λευκίπποιο κόρας.
22, 138.

δοῶ. δοῶ τι με τῷδε μετ' ἀμφοτέροισι
γενέσθην φῶτε. 12, 12. δοῶ τῷ γε ἐσ-
συμένῳς ἐδίωκον ἀδελφεῷ. 22, 138.

δοκεῖν. Ὡρᾶν πεπλυσθαι νῦν ἐπὶ κρά-
ναισι δοκασεῖς. 1, 150. ἐμὶν δοκεῖ. 11, 2
αἶ τοι αὐτὸς ἐγὼ δοκέω λασιώτερος
ἤμες. 11, 50. ὡς ἐδοκέυμες. 13, 1. ἐδοξ'
ἐπιχειῖσθαι ἄκρατον. 14, 18. ἐπίνομες, ὡς
ἐδέδοκτο. 14, 20. πολλοῖς δοκέων καλὸς
ἤμες. 14, 25. δοκία θεοῖς ἐδόκει. 15, 32.
δωρίσδεν ἔξεστι τοῖς Δωριέεσσι. 15, 93.
δοκέω ἔπος οὐκ ἀπόβλητον φθέγγομαι
ἐσσομένοις. 17, 136. πάντα περισσά
πάντ' ἐδόκει τήνας ἄγρας. 21, 16. ἀν-
δρῶν τῶν ὑπερηνορέων δοκέεις πνέειν.
29, 19.

δοκεῦν. πέτραισιν ἐν Ἰκαρίασι δο-
κεύσας. 9, 26. καθεζόμενος δόκευον ἰχ-
θύας. 21, 42.

δόκιμος. 28, 18.

δόλος. 1, 50.

δόμος. ποίας ἔλιπον γραιᾶς δόμον. 2,
91. ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον
Ὡρομέδοντος. 7, 46. τᾶς μοι πᾶς εἴη
πλεῖος δόμος. 9, 33. πολλοὶ ἐν Ἀντιόχῳ
δόμοις ἀρμκλῆν ἐμετρήσαντο πενέσται.
16, 34. οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ

δέδμηται. 17, 17. οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμω ἐνὶ πίνυι χρυσός. 17, 106. μέγαν Πριάμοιο δόμον ἐλόντες. 17, 119. ἐνεπλήσθη δόμος σπεύδοντος ἐκάστου. 24, 52. οὐκ εἰς ἀκμᾶς οὐδ' ἐς ἀεργῶς ἐβαλλόμεν ὀππάσαι σε δόμους. 28, 16.

δόναξ. Ερ. 2, 3.

δονεῖν. πολλαὶ ἄμμιν ὑπερθε κατακρατὸς δονέοντο αἷγειροι πετελαί τε. 7, 135. ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις παῖδα ποθῶν δεδόνατο. 13, 65. ἀνέμῳ δεδονημένον αἶον ἄχερδον. 24, 88.

δόρπον. 24, 137.

δόρυ. 17, 103.

δορυσσοός. 22, 136.

δούλα. τᾷ δούλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα. 2, 94.

δοῦπος. 25, 69.

δοῦρυ. ἥδη βασταῶζουσι Συρακῶσιοι μέγα δούρα. 16, 78. ἐτινάξατο δούρατος ἀκμᾶς. 22, 185. τὰ ἄκρα δοῦρ' ἐάγη. 22, 190. δούρατι προβολαίῳ ἀνδρὸς ὀρέξασθαι. 24, 120.

δοχμός. 22, 123.

δράγμα. δράγματα ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχουσα. 7, 157. σφίγγετ', ἀμαλλοδέται, τὰ δράγματα. 10, 44.

Δράκανον. 26, 33.

δράκων. κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας ὥρσεν ἐπὶ πλατύν οὐδὲν. 24, 14. καίε ἀγρίησιν ἐπὶ σχίζησι δράκοντε νυκτὶ μέγα. 24, 89.

δραμεῖν. τρέχειν.

δράττεσθαι, δραζάμενος φάρυγος. 24, 28. τοῦ προσιόντος ἐδράζατο χειρὶ παχείῃ σκαίου κέραος. 22, 145.

δραχμή. ἐπτά δραχμῶν κυνάδας πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθρὸς. 15, 19.

δρέπειν. φύλλα ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. 11, 27. στεφάνως δρεψεύμεναι. 18, 40.

δριμύς. οἱ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθεται. 1, 18. τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα. 11, 66. μάχῃ δριμεῖα γένητο. 22, 107.

δρίον. περὶ δρία πολλὰ πεφύκει. 13, 40.

δρόμος. δρόμον ἄνυσεν. 3, 41. ἦς δρόμος ὠντός. 18, 22. ἄμμες ἐς δρόμον ἐρψοῦμες. 18, 39. οὐπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυσεν ἄρμα σελάνας. 21, 19. οὐχ ὁ καιρὸς αὐτομάτως τὸν παρέβα τὸν ἐν δρόμον. 21, 27.

δροσόεις. τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα. Ερ. 1, 1.

δρόσος. 15, 132.

δρυῖνος. ἐν πυρὶ δρυῖνῳ χορία ζέει. 9, 19.

δρυμός. ἀνὰ δρυμός. 1, 117. δρυμῶ μιν ἔτρεφε μάτηρ. 3, 16. αλώμενος δρυμός. 13, 67. Ἄδωνιν ἐν δρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλυσεν. 20, 36. ὅπότ' ἐκ λασίοιο προγενεοῖατο θῆρες ἐς πεδῖον δρυμοῖο. 25, 135.

δρῦς. ἄπερ ταὶ δρύες. 1, 23. τηνεὶ δρύες. 1, 106. τοῦτω δρύες. 5, 45. ἔχε τὰς δρύας. 5, 61. οὐκ ἀπὸ τὰς δρύος οὗτος ὁ Κῶναρος. 5, 102. τὰς δρύος εἴχεο τήνας. 5, 117. ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήμεν. 7, 74. τὸν ὑπὸ δρυσὶν κατακέκλισο. 7, 88. ἔνθα δρύες ὑψίτεραι. 8, 46. τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος. 8, 79. ἐντὶ δρύος ξύλα μοι. 11, 51. ὅσα δρύος ἄκρα φέρονται. 15, 112. ἀμερζάμεναι λασίας δρύος ἄγρια φύλλα. 26, 3. τὼς ὡ δρύες. Ερ. 4, 1. ἐγγὺς στάντες λασίας δρύος. Ερ. 5, 5.

δρυτόμος. τὸν δρυτόμον βωσπρήσμε. 5, 64.

δύνειν. δεδύκει Δάφνις. 1, 102.

δύναι. οὐδ' ὡς ὑπὸ βύρσαν ἐδυ ἰός. 25, 238.

δυνασθαι. οὐδὲ τι φωνᾶσαι δυνάμει. 2, 108. οὐθ' ἐν δῶγον ἄγειν ὀρθὸν δύναι. 10, 2. οὐδέτι πω νῦν ἐκ τήνῳ δύναμαι. 11, 29. ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην. 11, 59. οὐ δύναμαι ζῆν. 23, 42. οὐδ' ὅπῃ ἔχνηα τοιοῦτο φρασθῆναι δυνάμην. 25, 217. αἰθ' αὐτὰν δυνάμην καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν. 27, 61.

δυνατός. Ερ. 4, 4.

δύνειν. ὑπ' ἡλείῳ δύνοντι οἰκοῦντες. 16, 76. δύνοντα οὐρανοῦ ἄστρα βιάζόμεναι. 22, 8.

δνοκαῖδεκα. 26, 5.

δύσεως. δύσεως ἄγαν ἐσσί. 1, 85. δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῖσθαι. 6, 7.

δύσις. 24, 11.

δυσμενής. δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας. 16, 89. δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελείθιοι. 24, 98. λόχον ἀναμετρήσασθαι δυσμενέων ἐπιόντα. 24, 126.

δύσμορος. 7, 119.

δυσσεβής. 26, 32.

δύσσοος. τί πάθω; τί ὁ δύσσοος. 3, 24. τὰς ἐλαίας τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. 4, 45.

δύστανος. δύστανος Μεγαρήες. 14, 49. παύσασθ', ὦ δύστανος, ἀνάνυτα κωτίλαιοι. 15, 87.

δυνώδεκα. 25, 129.

δωδεκάτος. 15, 103.

δώδεκα. παρθενικά δώδεκα ταί πρᾶται πόλιος. 18, 4. δώδεκα οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν μόχθους. 24, 80.

δωδεκαταῖος. ὅς μοι δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧ τάλας οὐδέποθ' ἦκει. 2, 4. νῦν δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧ νιν οὐδε ποκ' εἶδον. 2, 157.

δῶλα. 2, 94.

δῶλος. 5, 5.

δῶμα. Ἰγῡξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμόν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 2, 17. 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. & 63. ὡς καὶ Δελφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τόδε δῶμα περῆσαι. 2, 50. φάτο, οἱ στεφάνοισι τὰ δῶματα τῆνα πυκάζου. 2, 153. ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο. 17, 29. περὶ ἱαχὲ δῶμ' ὑμεναίῳ. 18, 8. ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον. 24, 40. καθαρῶ πυρώσατε δῶμα θεείῳ. 24, 94. τεύχεις δῶμα. 27, 36.

δῶναξ. 20, 29.

δωρεῖσθαι. ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον Κρατίδα δωρήσομαι αὐτὸς. 5, 99. τιν, Κομάτα, δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα. 5, 139. τὰν τοι κορύναν δωρήσομαι 7, 43. πολλὸν ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι. 17, 110.

Δωριεῖς. δωρίσδεν ἔξεστι τοῖς Δωριέεσσι. 15, 93. ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐούσιν. 17, 69.

Δωρικός. ἄρτος Δωρικός. 24, 136.

Δώριος. φανὰ Δώριος. Ερ. 17, 1.

Δωρίς. παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωρίδα ὄλπαν. 2, 156.

δωρίσδεν. δωρίσδεν ἔξεστι τοῖς Δωριέεσσι. 15, 93.

Δωριστί. 18, 48.

δῶρον. αἶκα ταῖ Μῶσαι τὰν ὀρίδα δῶρον ἀγώνται. 1, 9. δῶρον ἐμὴν νιν ἐλείπεν. 4, 30. τοῖς αὐτίκα δῶρον ἔδωκα. 9, 22. γάμον ἐκλέγατε δώροις. 22, 151. δωρά τοι ἦλθον λοίσθια ταῦτα φέρων. 23, 30. ἥελιος ᾧ παιδὶ τόδ' ἔξοχον ᾠπασε δῶρον. 25, 118. τᾷ Παφίᾳ πρῶτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω. 27, 55. γλαυκᾶς ᾧ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας. 28, 1. σε δῶρον Νικίεας εἰς ἀλοχῶ χέρρας ὀπάσσομεν. 28, 9. ἡ μεγάλη χάρις δῶρῳ ξὺν ὀλίγῳ. 28, 25.

δωτίνα. ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ᾠπασε τέχνας. 17, 114.

Ε.

ἐᾶν. τὰν γλαυκὰν θάλασσαν εἶα ποτὶ

χέρσον ὀρεχθεῖν. 11, 43. παιδὶ ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον. 18, 13. τοῦτον ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν νῶϊ γάμον. 22, 165.

ἔαρ. παντᾶ ἔαρ. 8, 41. οὐτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον. 9, 34. ὕσσον ἔαρ χειμῶνος ἥδιον. 12, 3. ἔαρ ὀρώσα Νυχτεία. 13, 45. λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος. 18, 27. ὕσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας. 22, 43.

ἔβενος. 15, 123.

Ἔβρος. 7, 112.

ἐγγύθεν. ἡ ρά γε τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἤμεν. 3, 8. τό τοι γένος ἡ σατυρίσκους ἐγγύθεν ἐρίσδει. 4, 63. ὁ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει. 7, 72. ἐγγύθεν ἄρκτου. 7, 112. τὸ ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ κελάρυσθεν. 7, 136. ὅτε παίδων λιχμῶμενοι ἐγγύθεν ἦλθον. 24, 20.

ἐγγύθι. 21, 8.

ἐγγὺς. ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐούσιν. 17, 69. παρασταδὸν ἐγγὺς ἄμελγον. 25, 103. ἐγγὺς στάντες λασίας ὀρνύς. Ερ. 5, 5.

ἐγείρειν. ἄρχεσθαι ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῶ. 10, 50. ἃ πενία μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει. 21, 1. τοὺς ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος. 21, 20.

ἐγέρσιμος. εὐδεν' ἐγέρσιμον ὕπνου. 24, 7.

ἐγκαναχᾶσθαι. ὁ ἐγκαναχίστατο κοχλῳ. 9, 27.

ἐγκατα. 22, 202.

ἐγκατατιθέναι. ὅκα φρεσὶν ἐγκαταθοῖτο βουλὰν. 17, 14.

ἐγκεῖσθαι. ἐγὼ τιν ὅλος ἐγκειμαι. 3, 33.

ἐγκέφαλος. 25, 261.

ἐγκρατέως. 25, 266.

ἐγκροτεῖν. ἐγκροτέοισι ποσσὶ περιπλέκτοισι. 18, 7.

ἐγκύρειν. χαλεποῖς ἐνέκυρσαν αἰήταις. 22, 9.

ἐγρεσθαι. ἐγρεσθε πρὸς αἶω. 18, 55.

ἐγχεῖν. οὐ μελεδαίνει τὸν τὸ πλεῖν ἐγχεῖντα. 10, 53. ἐγχεῖ ὕδωρ. 15, 31.

ἐγχος. ἐγχεσι βαρυνόμενοι. 22, 143. σείων καρτερὸν ἐγχος. 22, 184. ἐγχεσι τιτυσκόμενοι. 22, 187.

ἐγχριστος. φάρμακον ἐγχριστον. 10, 2.

ἐγών. τὰς αἰγας ἐγών ἐν τῷδε νομευσῶ. 1, 14. Δάφνις ἐγών ὅδε τῆνος. 1, 120. τὸν τοι ἐγών φυλάσσω. 3, 22.

οὐ μέμνας', ὅτ' ἐγὼν τὸν κατήλασα. 5, 116. ὡς τοι ἐγὼν ἐνόμουν αἴγας. 7, 87. ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος ἐς Φρασιδάμω στραφθέντες. 7, 131. αἶ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεις. 11, 50. τᾶμος ἐγὼν πύξ ἐπὶ κόρρας ἦλασα. 14, 34. ἐγὼν, ὦ τέκνα. 15, 60. τὸν ἐγὼν οὐδύναισι παραιφρονέοντα νωσάμενος. 25, 262.

ἔδιν. τοὶ λύκοι ὠδέ μ' ἔδοντι. 3, 53. ταὶ ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγλιον αἴγες ἔδοντι. 5, 128.

ἔδον. ἔδον γάμον ἄξιον. 27, 32.

ἐδνοῦν. ἡμῖν Δεύκιππος ἐὰς ἔδνωσε θύγατρας. 22, 147.

ἔδος. 7, 116.

ἔδρα. ἀντία Ἡρακλῆος ἔδρα σφιν ἴδρυται. 17, 20. τὰν ἔδραν ἐκύλισεν ὑπέκ ποδός. 23, 52. ὅθι πνεύμονος ἔδρα. 25, 237. σοὶ ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι. Ερ. 14, 3.

ἔδρη. 16, 12.

ἐδριᾶν. παρ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἐδριᾶει. 17, 19.

ἐδροστροφός. 24, 109.

ἐδωδᾶ. ἐκ καλάμων πλάνον κατέσειον ἐδωδᾶν. 21, 43.

εἶδεσθαι. ὡς καὶ βασιλεῦσιν εἶδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν. 25, 58.

ἐέρση. ἰδρὼς μεν κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις. 2, 107.

ἔχεσθαι. ἐξόμενος φάτο μῦθον. 2, 113. ἔξεο τηνεῖ. Ερ. 4, 13.

ἐην. εἶναι.

ἔθειρα. λιπαρὰ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα. 5, 91. ὑππειαὶ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι. 16, 81. ἀμφοτέροις λόφων ἐπένευον ἔθειραι. 22, 186. πυρσαι ἔφριξαν ἔθειραι. 25, 244.

ἐθειράζειν. ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες. 1, 34.

ἐθέλειν. τὸν Ἀφροδίτα ἤθελ' ἀνορθῶσαι. 1, 139. ὅκα τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι. 3, 40. ὁ αἰπόλος ἤθελε κρίναι. 8, 29. ποιμαίνειν ἐθέλοις σὺν ἐμῖν. 11, 65. τούτων ὑπέρτεροι οὐρανῖνες ἔσσονθ', ὡς ἐθέλουσιν. 12, 23. πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρὸν. 14, 11. ἐπὰν ἐθέλοντι νέεσθαι. 16, 28. βωκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι. 20, 3. φθέγξομαι, ὡς ἐθέλεις σν. 22, 117. τᾶων εὐμαρὲς ὕμνον ὀπνίειν, ἄς κ' ἐθέλῃτε. 22, 161. νεβρόν σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει. 24, 85. ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αἰγτοῖ. 24, 90.

Αὐγεῖν ἐθέλομι εἰσιδέειν. 25, 43. οὐκ ἐθέλω. 27, 11. βαλλέτω, ὡς ἐθέλει. 27, 17. ἦν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι. 27, 35. οὐχ ὕλας φίλειν μ' ἐθέλῃσθ' ἀπὸ καρδίας. 29, 4. ὅκκα οὐκ ἐθέλεις τὸν. 29, 8. τὸν ἄνδρα οὐκ ἤθελον πατάξαι. 30, 27. ἐθέλω τρισσά θύη τελέσαι. Ερ. 4, 16.

ἔθεν. προσέειπε Διὸς γόνον ἔθεν μετόπισθεν ἐόντα. 25, 160. ἔθεν παρεόντος. 25, 167. οἱ ἔθεν ἀγχίμολοι ναῖον. 25, 203. ἔθνος. ἔθνεα μυρία φωτῶν. 17, 77. βοῶν μυρίον ἔθνος εἰσρόων. 25, 114.

εἰ. 12, 17.

εἶα. 5, 78.

εἰαμενῇ. 25, 16.

εἶαρ. εἶαρος αἴγες ἔρανται. 7, 97. περὶ τύμβον ἀολῆες εἶαρι πρώτῳ κούροι ἐριδμαίνονσι. 12, 30. τετραμμένον εἶαρος ἦδη. 13, 26. τὸ ἴον καλὸν ἐστὶν ἐν εἶαρι. 23, 29.

εἰαρνός. εἰαρνοὶ κόσσυφοι ἀχεῦσιν μέλη. Ερ. 4, 9.

εἶ γε. 23, 42.

εἶδατα. 15, 115.

εἶδεν. οἶδεν Ἀριστις. 7, 99. τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ; οὐκ οἶδα. 16, 14. εἰπὲ θεᾶ. σὺ γὰρ οἶσθα. 22, 116. οἶδα τὸ μέλλον. 23, 27. ἐγὼ τοι σάφα εἰδῶς πάντα μάλ' ἐξείποιμι. 25, 37. οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως. 25, 170.

εἶδεν. κοῦδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτῆς. 2, 25. εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμῃππον ἰόντας. 2, 77. νῦν δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧ νιν οὐδὲ ποκ' εἶδον. 2, 157. εἶδον, τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε. 6, 21. παρεὼν μάλα σχεδόν, εἶδετο πόρρω. 13, 60. λύκον εἶδες. 14, 22. ὦν εἶδες, χῶν εἶπας ἰδοῖσα τὴν τῶ μὴ ἰδόντι. 15, 25. μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχὲς εἶδεν. 20, 12. χρηστὰ εἶδον. 21, 29. εἶδον ἔμαντὸν ἐν πέτρα μεμαῶτα. 21, 41. οὐδὲ ἰχθὺν χρύσειον εἶδες ἢ ἔυρες. 21, 64. οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατρώῃ φίλον γάμον ἐκτελέσαντα. 22, 205. τὸν νεκρὸν εἶδεν αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἡρτημένον. 23, 53. ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας. 24, 24. ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα θῆρε δύω χείρεσσιν ἔχοντα. 24, 53. ὃ μ' εἶδε θῆρ ἄμοτος. 25, 241. ὡς εἶδε νεκρὸν ἦδη. 30, 2. Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέφῃ. Ερ. 16, 3.

εἰδεῖν. ὡς εἰδῆς καὶ τοῦτο. 15, 91. ἥδει, ᾧ τε χρή χαλεπαινόμεν. 25, 81. ὡς σάφ' εἰδῆς. Ερ. 20, 6.

εἰδέναι. κούκ ἤδη τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός. 23, 4.

εἶδος. οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν. 6, 34. οἶόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. 25, 40.

εἶθαρ. 25, 213.

εἶθε. εἶθε γενοίμαν μέλισσα. 3, 12. εἶθ' ἦν μοι ροικόν τὸ λαγωβόλον. 4, 49. εἶθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες νῶϊν. 12, 10.

εἴκατι. ἔχων εἴκατι μᾶλα. 4, 10. Ἀάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ τυρῶ. 5, 86. εἴκατι ταῖδ'. 14, 44. Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων. 15, 139. ἑκατόν τε καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεῖς. 16, 51.

εἴκε. 2, 126.

εἴκειν. κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ εὐκώς. 1, 41. αἰπολῷ ἀνδρὶ εὐοικας. 1, 86. αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐφίκει. 7, 14. Ἑλένα εἰκυῖα. 15, 110. τέκνα οὐποτ' εὐοικότα πατρὶ. 17, 44. ὁ πατρὶ εὐκώς παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. 17, 63. κούκ ἐκ σοῦ διδάσκεισθαι τόδ' εὐοικεν. 22, 57. εἴτ' ὀρνίχισσιν εὐοικότες εἴτε λένουσι γεινόμεθα. 22, 73. οὐχ οὕτω ἀριστήσσειν εὐοικε. 22, 154. ὀλίγω τοι εὐοικε κακῶ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 22, 180. οὐ σέ φημι κακοῖσιν εὐοικότα φύμεναι αὐτόν. 25, 39.

εἰκῇ. 22, 14.

εἰκών. Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέφρ. Ερ. 16, 3.

Εἰλείθυια. 17, 60.

Εἰλειθυήν. χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης. 27, 28.

εἰλεῖν. καρπῷ ἔλιξ εἰλεῖται κροκόεντι. 1, 31.

εἰλίτους. σηκοὶ βοῶν ρεία πλήσθησαν εἰλιπόδων. 25, 99. πᾶσιν μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν. 25, 131.

εἰλίσσειν. περὶ γυνῖα μακροὺς εἰλιξαν ἱμάντας. 22, 81.

εἰλιτενής. 13, 42.

εἰλύειν. πάντοθεν εἰλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἱξύν. 25, 246.

εἶμα. κεῖτο εἶματα. 21, 13. ἀμφίθες ἐκ ρεθέων σῶν εἶματα. 23, 40. εἶματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά. 23, 56. εἶματα οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔνυπτο κνήμας. 24, 138. εἶματα καλὰ μαινεῖς. 27, 52.

εἶμες. εἶναι.

εἶν. εἶν αἶδαο κεκρυμμένος. 16, 30. ποιήσαι καλιὰν μίαν εἶν ἐνὶ δενδρίῳ. 29, 12.

εἶναι. ἔασι. νομοὶ ᾧδε τεθηλότες αἰεὶν

ἔασι. 25, 14. ἡέ τοι Αὐγείην, ἡ καὶ δμῶων τινὰ κείνον δίζχει, οἳ οἱ ἔασι. 25, 37. παῖδες ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι. 25, 41. ἔην. οἷος ἔην ὁ Λαγίδας Πτολεμαῖος. 17, 13. ὅμματά μοι ἔην χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας. 20, 25. οὐδὲ ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσί καὶ ἔργοις. 25, 218. εἶμές. οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζωοὶ εἶμές. 2, 5. ἐν καλῷ εἶμές. 15, 73. τί τιν, εἰ κωτίλαι εἶμές. 15, 89. Κορίνθιαι εἶμές ἀνωθεν. 15, 91. ἔμεν. οὐ κεν ἔφασκέ τις, ἀνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν. 25, 116. ἔμμεν. ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον. 7, 28. ἔμμεναι. μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι. 16, 27. οὐ σέ γε φημί κακῶν ἐξ ἔμμεναι. 25, 39. ἐείδετα σωώτερος ἔμμεναι οἶκος. 25, 59. ἀφνειὸν μήλοισ περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν. 25, 119. χρῆ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι. 29, 9. ἐμμί. οὐ καλὸς ἐμμί. 20, 19. ὅτι βωκόλος ἐμμί, παρέδραμε. 20, 32. ἐντί. ἐντί πικρός. 1, 17. οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐντί. 3, 39. ἐντί οὐδὲν ἱερὸν. 5, 21. ἐντί Μόρσων. 5, 65. ἐντί μοι παρ' ὕδωρ ψυχρόν στιβάς. 9, 9. τὸ ἶον μέλαν ἐντί. 10, 28. ἐντί μέλας κισσός, ἐντ' ἄμπελος ἂ γλυκύκαρπος, ἐντί ψυχρόν ὕδωρ. 11, 46. 47. ἐντί Λύκος, Λύκος ἐντί. 14, 24. τυτθὸν θηρίον ἐντί μέλισσα. 19, 6. ἐντί. ὡς βαθεῖαι ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί. 4, 52. ἐντί ἀβαί. 5, 109. ἐντί δάφναι τῆνεί, ἐντί ραδίηναι κυπάρισσοι. 11, 45. Μῶσαι θεαὶ ἐντί. 16, 3. τὰς πάντες ἐπ' ὅμμασιν ἵμεροι ἐντί. 18, 37. χέρες τοι ἐντί μέλαιναι. 20, 9. εἴσα μούνη εἴσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ. 2, 64. τρεῖς αὐταὶ εἴσαι. 26, 2. ἔσαν. οἴγε πολὺ ῥήγες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων. 25, 117. πάντες ἐπιβήτορες οἴγ' ἔσαν ἤδη. 25, 128. χοροῖν ἔσαν ἡύτε κύκνοι. 25, 130. ἐσσεῖται. χά στιβάς ἐσσεῖται πεπνυκασμένα. 7, 67. ἔσσεται. ἔσσεται Ἀγαένακτι καλὸς πλὸς ἐς Μιτυλάαν. 7, 52. τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμῶν. 8, 25. ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμοῦ κεχρήσεται ἀοιδοῦ. 16, 73. τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ ἔσσεται. 25, 35. ἐσση. ποῖός τις δέιλαν τε καὶ ἐν μέσῳ ἄματος ἐσση. 10, 5. ἐσσί. δύσερως τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί. 1, 85. εἴτ' ἐσσί κατ' ᾧρεα μακρὰ Λυκαίου. 1, 123. ὡς λάλος ἐσσί. 5, 75. τυ, ᾧ τάλαν, ἐσσί φιλεχθής. 5, 137. οὐνεκεν ἐσσί πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ

Διὸς ἔρνος. 7, 43. ἡ ῥά τις ἐσσι λίαν βαρυγύννατος. 18, 10. τὸ οὐκ ἴσος ἐσσι μελίσσαις. 19, 7. χαῖρε ξεῖν', ὅστ' ἐσσι. 22, 54. εἰ ἐσσι κρήνους. Ep. 21, 3. ἐσσόμενος. ἔπος οὐκ ἀπόβλητον φθέγξομαι ἐσσόμενοις. 17, 137. ἤμεν. ἡ ῥά γε τοι σιμός καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἤμεν. 3, 8. κῆμ' ἔφαθ' ἃ μάτηρ Πολυδεύκεος ἤμεν ἀμείνω. 4, 9. οὐ σε θέλω τῷμω φαντάσματος ἤμεν ἀμοιρου. 21, 30. ὅπῃ λόγος ἤμεν ἀταρπὸν. 23, 23. ἤμες. αἶθ' ἐπ' ἐμὲ ζωῖς ἐναριθμῖος ὠφελές ἤμες. 7, 86. ἐκ μοισᾶν ξενίῃον ὥπασεν ἤμες. 7, 129. μέε καλὸν ἤμες ἔφασκεν. 8, 73. αἶ τοι αὐτὸς ἐγὼ δοκέω λασιώτερος ἤμες. 11, 50. ἐν τᾷ γὰρ κηγῶν τις φαίνομαι ἤμες. 11, 79. οὐχ ἀμῖν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται ἤμες. 13, 3. Ἀθηναῖος ἔφατ' ἤμες. 14, 6. πολλοῖς δοκέων καλὸς ἤμες. 14, 25. ἤμες. πόσιος ἐν βάθει ἤμες. 14, 29. ἦς. αὐτὰ λοιπὰ ὅστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. 2, 90. ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν. 2, 92. μ' εἰ ἐδέχεσθε, τὰδ' ἦς φίλα. 2, 124. τὰ πρόσωπα θερμότερ' ἦς, ἢ πρόσθε. 2, 140. οὐδὲ Εὐμάρη τῷ δεσπότη ἦς τοι ἐνεύδεν. 5, 10. ἦς ὁ μὲν αὐτῶν πυρρὸς. 6, 2. ἦς γαλάνα. 6, 35. ἦς χρόνος, ἀνικ' εἰροπμοες ἐκ πόλιος. 7, 1. ἦς αἰπόλος. 7, 13. χωρὶς οὐδέποκ' ἦς. 13, 10. τὰ Ἰάσωνος ὕστερα πάντ' ἦς. 13, 67. εὐνά ἦς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός. 24, 133. ἦσθα. ἡ στωμύλος ἦσθα. 5, 79. πρότερόν ποκα μουσικός ἦσθα. 10, 23. ἦσθε. πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο. 1, 66. ὥμες ὅπως μὴ γείτονες ὥμες ἀλλάλαις. 15, 9.

εἰνάλιος. κατέδαρθον ἐν εἰναλίοις πόνοισιν. 21, 39.

εἰνεκα. 28, 13.

εἰνόδιος. Ἑρμέω ἀζόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνοδίοιο. 25, 4.

εἰπεῖν. εἰπέ μοι, τίνας αἱ βόες. 4, 1. τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε. 6, 42. τὸν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν. 10, 37. ὅμως εἰπὸν τί τὸ καινόν. 14, 11. τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ. 16, 13. ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπῆν. 17, 11. ὡς νᾶσος ἔειπεν. 17, 71. εἰπέ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα. 22, 116. αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' ἔειπα. 22, 153. εἶπε. 22, 181. ὦδ' εἰπὼν λίθον εἶλεν. 23, 49. ὦ κε τό μεν κ' εἵπομι. 25, 49. ὡς εἰπὼν ἠγείτο. 25, 62. ἔπος ὅγε τοῖον ἔειπεν. 25, 77. εἴπ' ἄγε νῦν μοι

πρῶτον. 25, 177. ὃν ἄμμιν ἀκούοντεςσιν ἔειπεν Ἀχαιοὺς. 25, 179. εἰπέ, ὅπως ὁλοὺν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες. 25, 181. ὡς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου. 25, 189. Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε. 26, 18. Αὐτονόα τόδ' ἔειπε. 26, 19. τὴν θεὸν εἰπὼν οὐρανίαν. Ep. 13, 1. πολλὰ ποτὶ τὰν ζοᾶν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα. Ep. 17, 9. χῶσους ἐξεπόνασεν, εἴπ' ἀέθλους. Ep. 20, 5.

εἶριον. εἶρια τᾷδε πατησεῖς. 5, 50.

εἰροπόκος. ποιμᾶν εἰροπόκων ὅτῳ. 8, 9.

εἰσαΐειν. φωνᾶς εἰσαΐων. 7, 88.

εἰσαφικάνειν. Βέβρυκας εἰσαφίκανε. 22, 29.

εἰσδραμεῖν. ν. εἰστρέχειν.

εἰσείδειν. Ἀρχίλοχον εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητάν. Ep. 19, 1.

εἰσελεῖν. ν. εἰσέρχεσθαι.

εἰσεθεῖν. πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες. 15, 66.

εἰσέρχεσθαι. ὄππως Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον. 25, 182.

εἰσέτι. 27, 18.

εἰσιδέειν. 25, 44.

εἴσκειν. ὃν βοτῆρες ἀστέρι πάντες εἴσκον. 25, 140. οἶον ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἀνδράσι. 25, 199.

εἰσοραῖν. βοῶν μυρίον ἔθνος εἰσορόων. 25, 115.

εἴσπνιλος. 12, 13.

εἰστρέχειν. βαθὺν εἰσέδραμε Φᾶσιν. 13, 23.

εἴσω. εἴσω ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος. 13, 30. ἔγκατα εἴσω χαλκὸς ἄφαρ διέχενεν. 22, 202.

εἶτα. εἶτα ἀμοιβαῖην ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδᾶν βωκολικᾶν. 8, 31. εἴθ' ὑπομμνάσκων τῷ τραύματος. 21, 50.

εἴτε. εἴτ' οὖν ὀρνίχεςσιν ἐοικότες, εἴτε λέουσι γεινόμεθα. 22, 73. εἴτ' ἐτύμως μαντεύεται, εἴτε καὶ οὐκί. 25, 178.

Ἑκάβα. 15, 139.

ἕκαστος. ὦτινος ἦθελ' ἕκαστος. 14, 19. τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται ὅκον πάντοθε. 17, 96. ὅππα θυμὸς ἐκάστου. 22, 11. ἐνεπλήσθη δόμος σπεύδοντος ἐκάστου. 24, 52. σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάστοις. 25, 12. ἀμφί σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμι κε τοῦδε πελώρου. 25, 195. κατὰ σταθμοὺς χλωρόν δέος εἶχεν ἕκαστον. 25, 220.

ἐκαστοτέρω. 15, 7.
 Ἐκάτα. ποταεῖσμαι τᾷ χθονίᾳ Ἐκα-
 τα. 2, 12. χαῖρ' Ἐκάτα δασπλήτι. 2,
 14.
 ἐκατὸν. 16, 51.
 ἐκατοντάς. τρεῖς πολίων ἐκατοντάδες
 ἐνδεδόμηνται. 17, 82.
 ἐκβαίνειν. ἐκβάντες ἐπὶ θῖνα. 13, 32.
 22, 32.
 ἐκβάλλειν. ὁ πλαγεῖς ξίφος ἐκβαλεν.
 22, 198. χερῶν οἱ ἐκβαλε τυκτὰν μάρ-
 μαρον. 22, 210.
 ἐγγελᾶν. χῶ βωκόλος ἐξεγέλασεν.
 4, 37.
 ἐκδιδάσκειν. ταῦτα ἄ γραία με ἐξεδί-
 δαξεν. 6, 40. γράμματα τὸν παῖδα γέ-
 ρων Δίνος ἐξεδίδαξεν. 24, 103.
 ἐκεῖνος. ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος. 23, 33.
 οὐ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις βουκολίοις.
 25, 121. εἰ σὺ ἐκεῖνος. 25, 179. ἡ κατά-
 πικνος ἐκεῖνα ἔρπυλλος κείται ταῖς Ἑ-
 λικωνιάσι. Ερ. 1, 1.
 ἐκηλος. λαοὶ ἔργα περιστέλλουσιν
 ἐκηλοι. 17, 97. ἐνθα οὔτις ἐκηλος εἰστή-
 κει. 25, 100.
 ἐκθαρσύνειν. 22, 91.
 ἐκκαθαίρειν. ἰστία ἡῖθεοι ἐξεκάθαιρον.
 13, 69.
 ἐκκενοῦν. ἐξεκένωσαν θυμὸν ἐς σχε-
 δῖαν Ἀχέροντος. 16, 40.
 ἐκκλέπτειν. τὴν τὸ ποῖον Λάκων ἐκ-
 κλέψας ποικ' ἐβα νάκος. 5, 9.
 ἐκκναισεῖν. ἐκκναισεῖντι. 15, 88.
 ἐκκριτος. ἐκκριτα μῆλα. 16, 39.
 ἐκλεάθων. 1, 63.
 ἐκλυσσις. δεσμοῦ ἀναγκαίου ἐκλυσιν
 εὐρεῖν. 24, 33.
 ἐκμαίνειν. κῆμε ὁ Κρατίδας τὸν ποι-
 μένα λεῖος ἐκμαίνει. 5, 91.
 ἐκμαραίνειν. αὐτως ἀπαλῶ ποτὶ πά-
 χεϊ ἐξεμαράνθη. 3, 30.
 ἐκμάσσεσθαι. ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη.
 17, 122.
 ἐκμυθεῖσθαι. ἐκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων
 μυθήσομαι. 25, 3.
 ἐκπαγλον. 25, 133.
 ἐκπάγλως. 25, 114.
 ἐκ πῖθω ἀντλεῖς. 10, 13.
 ἐκπίνειν. τί μεν μέλαν ἐκ χροῦς αἷμα
 ἄπαν ὡς βδέλλα πέπωκας. 2, 56.
 ἐκπλεῖν. Σῖμος ἐκπλεύσας ὑγιῆς ἐ-
 πανῆλθε. 14, 54.
 ἐκπουεῖν. ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξε-
 πόνασα. 7, 51. νεοὶ ἐκπουεῖντο ποτὶ

σπόρον. 16, 94. κῆμὲ μαλθακὸν ἐξεπό-
 νασε σιδαρέου. 29, 24. χῶστος ἐξεπόνα-
 σεν εἰπ' ἀέθλους. Ερ. 20, 5.
 ἐκποτάσθαι. πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπό-
 τασαι. 2, 19, 11, 72.
 ἐκπτύνειν. ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα. 22, 93.
 βαρὺν ἐξέπτυνον ἰδὺν. 24, 19.
 ἐκράανθεν. ν. κραίνειν.
 ἐκτανύνειν. ὕπτιος ἐν φύλλοισιν ἐξε-
 τανύσθη. 22, 106. μέχρσι οἱ ἐξετάνυσσα
 βραχίονας. 25, 270.
 ἐκτελεῖν. ἔτος ὥριον ἐξετέλεστας. 7,
 35. ὥδε ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετε-
 λέσθη. 17, 131. οὐδὲ τὸν ἄλλον εἶδε φί-
 λον γάμον ἐκτελέσαντα. 22, 206. πᾶν,
 ὃ θέλεις, αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται. 25,
 53. πολλὰ ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις
 πέπλοις. 28, 10.
 ἔκτοθεν. 10, 9.
 ἔκτοσθε. 2, 51.
 ἔκτωρ. 15, 139.
 ἐκφαίνεσθαι. ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν.
 22, 21.
 ἐκφεύγειν. ἐτώσιος ἔκφυγε χειρὸς.
 25, 236.
 ἐκφυσᾶν. ὁμῶς αὖσεν ὕπνον βαρὺν
 ἐκφυσῶντας. 24, 47.
 ἐκχύειν. ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα θοῶς
 κροτάφοιο χανόντος. 22, 125.
 ἐκῶν. 22, 134.
 ἐλαία. τὰς ἐλαίας τὸν θαλλὸν τρώ-
 γοντι. 4, 44.
 ἔλαιον. πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφαλ-
 μοῖσιν ὀπώπει. 4, 7. στασῶ καὶ ἀδέος
 ἄλλον ἐλαίω. 5, 54. τὰ τ' ἐν ὕγρῳ ἐλαίῳ.
 15, 117.
 ἐλάσσω. μηδὲν ἔλασσον ἔχοι. 8, 36.
 ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον. 11, 42.
 ἐλαύνειν. ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 3, 2. καὶ μὲν ἐς στομάλιμον ἐλαύνεται.
 4, 23. πῦξ ἐπὶ κόρρας ἤλασα. 14, 35.
 ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακὸν μόνχοι. 16, 36.
 ὡς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν
 ἐλαύνει. 20, 33. μέσας ῥινὸς ὕπερθε κατ'
 ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ. 22, 104. ὅσσα ἐν
 οὐρανῷ εἰσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε. 25,
 90. ῥόπαλον ἤλασα κακκεφαλῆς. 25, 256.
 αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίου ἤλασα. 25,
 264. ὁ ἐξόπισθ' ἐλαύνων. 30, 13.
 ἔλαφος. τῶς κύνας ὠλαφος ἔλκοι. 1,
 135.
 ἐλαφρὸς. ἥς οὐδὲν ἐλαφρόν. 2, 92. ἐ-
 λαφρὸς πάντεσσι μετ' ἡθίοισι καλεῖ-
 μαι. 2, 124. ὅσσην ἐλαφροτέρη μόνχον

νεβρός. 12, 6. Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐπ' ἐλαφρῶ. 22, 212.

ἐλεεῖν. τὸν ζεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ με. 7, 119. τὸν ἠλέησε Κύπρις. 30, 39.

ἐλεῖν. ν. αἰρεῖν.

ἐλελόγχει. ν. λαγχάνειν.

Ἑλένα. ἡ Βερενικεία θυγάτηρ Ἑλένα εἰκυῖα. 15, 110. τὰν ἀγαπητὰν μυστήσας Ἑλέναν. 18, 6. ἐπεὶ Ἑλένα παρισσῶ. 18, 25. ἡ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαιμόνι κόσμος. 18, 31. πολλὰ τεῦ, ὦ Ἑλένα, μεμναμένοι. 18, 41. Ἑλένας φυτὸν εἰμί. 18, 48. φίλοι πάντες ἀοιοὶ Ἑλένα. 22, 216. τὰν τινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε βωκόλος ἄλλος· Μᾶλλον ἔμ' ἢ δ' Ἑλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλεῖσα. 27, 1, 2.

ἐλευθέρος. ὦ λεύθερε. 5, 8. Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος. 14, 59. ἐλευθέρῳ ὅστις ἄριστος. 14, 60.

ἐλεφάντινος. ἐλεφάντινον ὥχετο δίφρον. 24, 99.

ἐλέφας. ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος αἰετῶ. 15, 123. αὐτοὺς χρυσῶ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι ἴδρυσεν. 17, 124. σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν δῶρον ὀπάσσομεν. 28, 8.

ἐλθεῖν. ν. ἔρχεσθαι.

Ἑλίκη. Ἑλίκας λίπε ῥίον. 1, 125.

Ἑλίκη. Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλιοι. 25, 165.

Ἑλίκηθεν. 25, 180.

ἐλικτός. τάνδε φέρε σύριγγα καλὰν, περὶ χεῖλος ἐλικτὰν. 1, 129. κρατὶ ἔχων λεύκαν πάντοτε πορφυρέησι περιζώστροισιν ἐλικτὰν. 2, 122.

Ἑλικῶν. 25, 209.

Ἑλικωνιάδες. ἐκεῖνα ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι. Ερ. 1, 2.

ἐλινυῖν. ἐλινυῖσαι τὸ καῦμα. 10, 51.

ἔλιξ. καρπῷ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι. 1, 31. ταῦροι κνήμαργοί θ', ἔλικές τε. 25, 127. περίξ κέχνται βοτρυόπαις ἔλικι ἄμπελος. Ερ. 4, 8.

Ἑλισοῦς. 25, 9.

ἐλίσσειν. σπεύρῃσιν ἐλίσσεσθην περὶ παῖδα. 24, 30. μακρὴν παρ' ἰγνύσῃν ἔλιξε κέρκον. 25, 242.

ἐλίχρυσος. κισσὸς ἐλιχρυσῶ κεκοινισμένος. 1, 30. τοῖς ξανθοτέρᾳ ἐλιχρύσοιο ἦν γενειάς. 2, 78.

ἔλκειν. μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει. 1, 40. ὑπ' ἔρωτος εἰς ἄδαν ἔλκομαι,

1, 130. τῶς κύνας ὠλαφος ἔλκοι. 1, 135. ἱγγεῖ ἔλκε τὸ τήνον ἐμόν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 2, 17. 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. πᾶ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις. 7, 21. εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἄποβαίη. 13, 15. ὑμεῖς ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας. 22, 17.

ἔλκος. ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος. 11, 15. ὡς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ τερὶ στόμα τε γναθμούς τε. 22, 100.

Ἑλλάσποντος. 13, 29.

ἐλλοπιεύειν. 1, 42.

ἐλπεσθαι. τοὶ ἰσοφαρίσδεν ἔλπομαι.

7, 31. οὐ γὰρ κεν ἔφασκέ τις, οὐδὲ ἐώλπει. 25, 115. ἔλπομαι, οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλίων ἢ σε. 25, 174.

ἐλπῖς. ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες. 4, 42. ἐλπῖς τῶν ὕπνων, ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν. 21, 66.

ἐλπιστός. ἐλπιστῶν ὕπνων χάτει. ν. ἐλπῖς.

ἐμβαλλεῖν. ἐμβαλε ποτίκρανον. 15, 30.

βρόχον ἐμβαλε τραχήλῳ. 23, 51.

ἐμβασιλεύειν. ὕπν Σεμίραμις ἐμβασίλευεν. 16, 100. τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει. 17, 85.

ἐμεῖο. ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο. 20, 2.

ἔμεν. ν. εἶναι.

ἐμεῦ. παρεόντος ἐμεῦ. 14, 21. οὗτος αἰδιῶν λῶστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν. 16, 21. ἀπ' ἐμεῦ φύγε. 20, 10. τὰ ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ. 22, 61.

ἐμῖν. κοῦτε τι τήνος ἐμῖν ἐπεμέψατο μέσφα. 2, 144. παρ' ἐμῖν ἐτίθει τὰν Δωρίδα ὀλπαν. 2, 156. Τίτυρ' ἐμῖν τὸ καλὸν πεφίλαμένε. 3, 3. ζαλωτὸς ἐμῖν Ἐνδυνίῳ. 3, 49. δῶρον ἐμῖν νιν ἔλειπεν. 4, 30. ὅσον αἶγες ἐμῖν φίλαι. 4, 39. αἴτ' ἐμῖν Ἰλαοὶ τε καὶ εὐμενέες τελέθιοιεν. 5, 18. ρείτω χά Συβαρίτις ἐμῖν μέλι. 5, 126. καλὰ ἐμῖν ἂ μία κόρα. 6, 36. ὡς παρ' ἐμῖν κέκριται. 6, 37. ἐμῖν τὸ βωκολιάσδεν ἔμποθεν. 9, 5. οὕτω Δάφνις ἄεισεν ἐμῖν. 9, 14. ἐμῖν ἂ μῶσα καὶ ᾠδὰ. 9, 32. ὅσον ἐμῖν μῶσαι φίλαι. 9, 35. ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμῖν τὰν νύκτα διαξέεις. 11, 44. ποίμαίνειν ἐθέλοις σὺν ἐμῖν. 11, 65. ἐμῖν δοκεῖ. 14, 7. ἐπίνομες ἐν χώρῳ παρ' ἐμῖν. 14, 14. οὐκ ἐπ' ἐμῖν. 15, 72.

ἐμμελὴς. Ερ. 19, 5.

ἔμμεν. ν. εἶναι.

ἔμμεναι. ν. εἶναι.

ἔμμηνος. ἀρμαλὴν ἔμμηνον ἔμετρήσαντο πενέσται. 16, 35.

ἐμμί. ν. εἶναι.

ἐμοῖο. ἐμοῦ. ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμοῖο. 15, 10.

ἐμός. οὐδέτι πω ποτὶ χεῖλος ἐμόν θίγεν. 1, 59. ὡς τὸν ἐμόν βαρὺν εὔντα φίλον καταθύσσομαι ἄνδρα. 2, 3. ἱγῆξ, ἔλκε τὸν τῆνον ἐμόν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 2, 17. 22, 27, 32, 37, 42, 47, 52, 57, 63. ἄγαγε εἰς ἐμὰ δῶματα Δέλφιν. 2, 103. θᾶσαι μὲν θυμαλγές ἐμόν ἄχος. 3, 12. αἶγες ἐμαί. 5, 1. μὴ τύ τις ἡρώτα, αἴτ' ἐμόν ἐστι τὸ ποίμνιον. 5, 75. οὐ τὸν ἐμόν τὸν ἕνα γλυκύν. 6, 22. κατ' ἐμόν νόον, 7, 30. Αἴτνα μᾶτερ ἐμά. 9, 15. ἀνίκα πράτον ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ. 11, 26. ἀδύ τι κάλλος ἐμὲν ἐπύκαζεν ὑπήναν. 20, 22. οὐ σε θέλω τῷμω φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον. 21, 30. ὅτῳ ἐμούς συνερεῖσω ἱμάντας. 22, 68. σὺ ἐμός κεκληίσεαι, εἴ κε κρατήσω. 22, 71. θμαιμος ἐμός κρατερὸς Πολυδεύκης. 22, 173. ὡς ἐμός οἶκος ὑπάρχει. 22, 222. δῶρά τοι ἦλθον λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμόν βρόχον. 23, 21. εὐδετ', ἐμὰ βρέφεα. 24, 7. εὐδετ' ἐμὰ ψυχὰ. 24, 8. οἴσετε πῦρ, δμῶες ἐμοί. 24, 49. ναί ἐμόν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὕσσαν. 24, 73. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης. 27, 12. νόον ἐμόν οὐτὶς ἔαδε. 27, 22. ἐπὶν ἐμόν οὐνομ' ἀκούσῃ. 27, 39. δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαί ραδιναί κυπάρισσοι. 27, 45. ὕππως ζεῖνον ἐμόν τέρψομι ἰδῶν. 28, 6.

ἔμπας. 10, 29.

ἐμπερόναμα. 15, 34.

ἔμπης. ἔμπης ὑμεῖς ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νᾶας. 22, 17. βουκολίοισι, περιπλήθουσιν περ ἔμπης πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασιν. 25, 13.

ἐμπίπτειν. χλωρῇ παλίσσυντον ἔμπεσε ποίη. 25, 231.

ἐμπλειος. κοίλην φαρέτραν ἰὼν ἐμπλεῖν ἐλὼν. 25, 207.

ἐμπλέκειν. ἐμπλέξας κισσοῖο καλύκασιν καὶ εὐδόμοισιν σελίνοις. 3, 23.

ἐμπλήθειν. ἀμφοτέρους ἐμπλήσασα γάλακτος. 24, 3. παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης. 24, 46. ἐνεπλήσθη δόμος σπεύδοντος ἐκάστου. 24, 52. πᾶν ἐνεπλήσθη πεδίου. 25, 96. πᾶς αὐχὴν θυμοῦ ἐνεπλήσθη. 25, 244.

ἐμποθεν. 9, 6.

ἐμφύλιος. θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 22, 200.

ἐμφύναι. τί μεν μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα ἐμφὺς ἅπαν πέπωκας. 2, 56.

ἐμφυλχος. 15, 83.

ἐν εἰς. ἐν πυρὶ βάλλω. 2, 54.

ἐναλίγκιος. 22, 94.

ἐναλλος. πάντα ἥναλλα γένοιτο. 1, 134.

ἐναν. 18, 14.

ἐναντίον. 5, 29.

ἐναντίος, ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς πυγμαῖος. 22, 65. ὁ ἐναντίος εἶχετο χερσὶν Ἑρακλῆς. 24, 26.

ἐναργεῖν. ἄμος ἐνάργει. 4, 61.

ἐναριθμῖος. 7, 68.

ἐν δέ, ἐνῆν δέ, 2, 68.

ἐνδεῖσθαι. ἀμφω βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ. 24, 27.

ἐνδεκα. 11, 40.

ἐνδεκάς. ἐνδεκάδες τρεῖς. 17, 84.

ἐνδεκατῖος. 10, 12.

ἐνδέκατος. 14, 45.

ἐνδέμειν. τρεῖς οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδμνηται. 17, 82.

ἐνδιάσκειν. μυρία ἀμπεδίων Κρανώνιον ἐνδιάσκειν ποιμένες μῆλα. 16, 38. ἔνθα ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσκει. 22, 44.

ἐνδιαθρύπτεσθαι. ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ. 3, 36.

ἐνδινεῖν. ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι. 15, 82.

ἐνδιος. τέττιξ ποιμένας ἐνδιους πεφυλαγμένους. 16, 95.

ἐνδοθεν. εἰ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν. 25, 80. τί ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν. 27, 48.

ἐνδοθι. πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθι κράνας. 5, 146. ὁ μυρίος ἐνδοθι χρυσος κείμενος. 16, 22. μακέλα τετυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας. 16, 32. τέττιξ ἐνδοθι δένδρων ἀχρεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. 16, 95.

ἐνδοῖ, ἐνδον ἐστὶ. ἐνδοῖ Πραξινόα; ἐνδοῖ. 15, 1. ἐνδοῖ πᾶσαι. 15, 77.

ἐνδον. τὸ βρέφος μένει ἐνδον. 15, 55. κραδίη οἱ ἐνδον ἰάνθη. 27, 69.

ἐνδυκέως. 25, 25.

Ἐνδυμίων. ζαλωτὸς ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαῶν Ἐνδυμίων. 3, 50. Ἐνδυμίων τίς ἦν; 20, 37.

ἐνέγκαι. δεξιτερῆς ἠνεγκεν ἀπαί λαγόνος πλατὺ γυῖον. 22, 121.

ἐνεῖκαι. ἅ πῖτυς ὄχρας ἐνεῖκαι. 1, 134.

τὰ δέ τ' οἰσὺν καρπὸν ἐνείκει. 5, 125.
λοίσθιον οὐκ ἤνευκε τὰ σύμφορα τὰς
Κυθερείας. 23, 16.

ἐνεκα. 25, 135.

ἐνεκεν. 17, 46.

ἐνερείδειν. εὐγ' ἐνερεισάμενος πετρα
γόνυ. 7, 7.

ἐνεύδειν. οὐδὲ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἧς
τοὶ ἐνεύδεν. 5, 10.

ἐνήσθαι. ἔνθα ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμε-
νος ἐνδιάσκει. 22, 44.

ἔνθα. ἔνθ' ὕδατος ψυχρῷ κρᾶναι δύο.
5, 47. ἔνθ' οἷς, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι,
ἔνθα μέλισσαι σμάναε πληροῦσιν. 8, 45.
ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν. 8, 47.
ἔνθα Κιανῶν αὐλακας εὐρύνοντι βόες. 13,
30. ἔνθ' αὐτὴ σφίσιν ἔδρη. 16, 12. ἔνθα σὺν
ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδησι. 17, 22.
ἔνθα Εἰλείθειαν ἐβώσατο. 17, 60. ἔνθα
μίας πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἄνδρες ἔβαι-
νον. 22, 30. ἔνθα ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐν-
ήμενος ἐνδιάσκει. 22, 45. ἔνθα πολλὸς
σφίσι μόχθος ἐτύχθη. 22, 83. ἔνθα καὶ
ἔνθα παριστάμενος. 22, 95. ἔνθα μάχη
δριμεῖα γένετο. 22, 107. ἔνθα κόραι
τοκέσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται μυ-
ρία. 22, 159. βαδίζω ἔνθα μεν κατέκ-
ρινας. 23, 23. ἔνθα τὸ λάθος. 23, 24.
ἔνθα οὕτως ἐκλήσθ. 25, 100. ἔνθα ἀρρήκ-
τόν περ ἔχων θυμὸν ἐκπάγλως θαύμαζε.
25, 112. ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ
φρεσὶ θῆκε. 25, 276. παρθένος ἔνθα βέ-
βηκα. 27, 64. ἔνθα πέρυξ κέχυται βοτ-
ροῦπαις ἔλκι ἀμπελος, Ερ. 4, 8.

ἐνθάδε. ἔρπεις καὶ ἐνθάδε εἰς Ἀχέρου-
τα. 15, 136. τοῦ με ἡγαγεν ἐνθάδε χρειῶ.
25, 44. ἀθανάτων φραδῇ τινὸς ἐνθάδ'
ἰκάνεις. 25, 52. ἡλυθὲ τις ἀπ' Ἀργεος
ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς ἀνὴρ. 25, 165. μνηστήρ
τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω. 27, 23. τοῦτον αὐτὸν
ὁ δᾶμος ἔστασ' ἐνθάδε. Ερ. 20, 7. ὁ μου-
σοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππώναξ κέϊται. Ερ. 21, 1.

ἐνθεῖν. ἦνθ' Ἑρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ'
οὔρεος. 1, 77. ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποι-
μένες, ὅποιοι ἦνθον. 1, 80. ἦνθ' ὁ Πρί-
ηπος. 1, 81. ἦνθε ἀδεῖα ἁ Κῦπρις. 1, 95.
ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον τὰν Σικελάν. 1, 124. ἔνθ'
ᾠναξ. 1, 128. ἦνθον κῆγῳ, ναὶ τὸν γλυ-
κὺν ἦνθον ἔρωτα. 2, 118. ἐς πόθον ἦνθο-
μες ἄμφω. 2, 143. αἶκ' ἔνθης. 5, 51.
αἶθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὧδε Λυκάπας.
5, 62. ἴθ' ὧ ξένε, μικρὸν ἀκουσον τῇδ'
ἐνθῶν. 5, 67. ὁ αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι.
8, 28. ἦν δέ ποκ' ἔνθη Δάφνης. 8, 35.

ἀνίκα πρᾶτον ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ. 11,
26. αἶκ' ἐνθῶν ταλάρως πλέκοις. 11, 73.
θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. 15, 2. καὶ νῦν
ἦνθες, Ἀδωνι. 15, 144. πολλὰ με τωθάσ-
δοισαι, ὅτ' ἀλιθίην δόδον ἦνθον. 16, 9. ἐξ
ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων. 16,
47. διζήμεαι, τίνοι θνατῶν κεχαρισμένους
ἐνθῶ σὺν μοίσαις. 16, 68. ὡς ἐξ εὐπατ-
ριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθη. 18, 53.
ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε. 23, 58.
ἐπὶ ἄν ἐς οἶκον ἐνθης. Ερ. 16, 2.

ἐνθεν. 13, 35.

ἐνὶ. ἀτιμοπάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ. 14, 49.
ἀνδρῶν Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοις λεγέ-
σθω. 17, 3. οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ
πίονι χρυσός. 17, 106. οὐτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ
πυκινώτερον ἤτριον ἰστίῳ κερκίδι συμ-
πλέξασα ἔταμε. 18, 33. χῶρῳ ἐνὶ στενῶ.
22, 94. δοῦρα, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι πα-
γέντα. 22, 190. σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ
βάλλομαι ἄρτι. 25, 163.

ἐνιαυτός. οὕτω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐ-
ρανός, οὐδ' ἐνιαυτός. 16, 71. πολλοῖσι
βαρὺς ἐὼν ἐνιαυτοῖς. 24, 100. πολλοῖς
μασὶν ὅπισθε κῆνιαυτοῖς. Ερ. 20, 8.

ἐνιδρύειν. τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνί-
δρυνται πεδίοισιν. 17, 102. τοὶ Συρα-
κόσσαις ἐνιδρυνται πελωριστᾶ πόλει.
Ερ. 17, 2.

ἐνίεμαι. τάμισον δριμεῖαν ἐνείσα. 11,
66.

ἐνίσπειν. σύ περ μοι ἐνίσπε, οὔτινος
ᾧδε κεχρημένος εἰλήλουθας. 25, 34. ἵνα
σοὶ τινα μῦθον ἐνίψω. 27, 10. πατρὶ
γηραλέῳ τίνα μῦθον ἐνίψω; 27, 38.

ἐνναέτης. 26, 29.

ἐννέα. γινώσκων οἶμαι τὸ ταῖς ἐννέα
πεφίλαμένον ἔξοχα Μοίσαις. 11, 6. ἐν-
νέα ταῖδε. 14, 44. κάμουν τῶς ἐννέα τῷ
Διονόσῳ. 26, 6. κεχαρισμένον ἐννέα πά-
σαις τῷγαλμα θῆκε. Ερ. 10, 1.

ἐννεακαίδεκα. 15, 129.

ἐννεάφωνος. σύριγγα ἐποίησα καλὰν
ἐγὼ ἐννεάφωνον. 8, 18. κῆγῳ σύριγγ'
ἔχω ἐννεάφωνον. 8, 21.

ἐννέπειν. μ' ἐπικερτομέοισα τὰδ' ἐν-
νεπεν. 20, 2.

ἐννύαι. εἴματα οὐκ ἀσκητὰ μέσας
ὑπὲρ ἐννυτο κηίμας. 24, 138.

ἐνοικεῖν. καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ κοίλαις
ἐν πέτρῃσιν. 9, 15.

ἐνόρχας. τὸν ἐνόρχαν τὸν Λιβυκὸν
Κνάκωνα φυλάσσει. 3, 4.

ἐντανύειν. τόξον ἐντανύσαι. 25, 105.

ἐνταῦθα. 8, 26.
 ἐντὶ. v. εἶναι.
 ἔντοσθεν. ἔντοσθεν γυνὰ τέτυκται. 1, 32. ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία. 2, 39.
 ἐν τῷδε. 1. 14.
 ἐνυάλιος. ἔρκος ἐνυαλίον ταμεσίχροος. 25, 279.
 ἐνύπνιον. 21. 29.
 ἐνύφαντος. 15, 83.
 ἐν χάριτι κρίνειν τινα. 5, 69.
 ἐνώπιος. 22, 152.
 ἐξαέτις. 14, 33.
 ἐξαιρεῖν. βολβός τις κοχλίας ἐξηρέθη. 14, 17. τεὴν ἔξελε χεῖρα. 27, 50.
 ἐξαιρεσθαι. πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων κειμήλια. 24, 120.
 ἐξαλαπάζειν. μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε. 2, 85.
 ἐξάλλεσθαι. οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός. 17, 100.
 ἐξανέχειν. στάλαν Αφαρτίου ἐξανέχουσιν τύμβω ἀναρρήξας. 22, 207.
 ἐξανύειναι. δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανύοντα ἄστρα βιαζόμεναι. 22, 8.
 ἐξανύειν. λεπτήν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες. 25, 156.
 ἐξαπίνας. οὐτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον. 9, 34. ἔκλαιεν ἐξαπίνας θαλερώτερον, ἢ περὶ μητρὶ παρθένος ἐξαέτις. 14, 32. ἄρα τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε. 20, 20. ἐξαπίνας ἐπιούσα. 26, 14.
 ἐξάρχειν. τὰν πυμάταν ῥῥαν οὕτως ἐξάρχε Μενάλκας. 8, 62.
 ἐξαῦτις. 25, 51.
 ἐξεγείρειν. ταῦτά με κᾶξήγειρε. 21, 61.
 ἐξέγρεσθαι. τότε' ἐξέγροντο Ἀλκμήνας φίλα τέκνα. 24, 21.
 ἐξελλύειν. τῷ ἐξελλυσθέντες ἐπὶ χθορνὶ. 24, 17.
 ἐξειπεῖν. ἐγὼ κέ τοι σάφα εἰδὼς πάντα μάλ' ἐξείποιμι. 25, 38.
 ἐξελαύνειν. ἵππους ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι. 24, 117.
 ἐξελεῖν. v. ἐξαιρεῖν.
 ἐξενθεῖν. ἐξενθοῖσα λάθοιο οἴκαδ' ἀπενθεῖν. 11, 65. ὅππότεν ἐξενθὼν ἡρτημένον ἐν πρυθόροις τοῖσι τεοῖσιν ἴδης. 23, 36.
 ἐξερέεσθαι. 25, 64.
 ἐξερωεῖν. μέσης ἐξηρώησε κελεύθου. 25, 189.
 ἔξεστι. 15, 93.

ἐξετάζειν. οὐ μὰν ἐξήταξα. 14, 28.
 ἐξευρίσκεσθαι. πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνα. 24, 112.
 ἐξήκοντα. 18, 24.
 ἐξόπιθεν. 25, 267.
 ἐξόπισθε. 30, 13.
 ἐξόρπαξ. 23, 15.
 ἐξόσδειν. κακὸν ἐξόσδεις. 20, 10.
 ἔξοχα. αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐώκει. 7, 14.
 γινώσκειν ταῖς ἐννέα πεφιλαμένον ἔξοχα Μοῖσαις. 11, 6.
 ἔξοχος. ὃν φιλασεῖ γενόμενον ταπρῶτα. 17, 74. ἥελιος ᾧ παιδί τόδ' ἔξοχον ὥπασε δῶρον. 25, 118.
 ἔξω. ἔξω ἀπώχετο θάσσον. 14, 36.
 ἄμμες νιν ἀθροαί ἔξω οἰσεῦμες. 15, 132.
 ἐς στήθος καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα αὐχένος. 22, 109.
 ἐοῖσα. v. εἶναι.
 ἐορτά. 15, 26.
 ἐός. οὐθ' ἐὼν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα. 10, 2. ἐὼν πρὸς μητέρ' ἀπῆνθεν. 12, 33. ἐὼν ἐφίλασεν ἄκοιτιν. 17, 39. ἐὰς ἀπεδάσσαο τιμᾶς. 17, 50. τρίς εἰς ἐὼν ἔπτυνσε κόλπον. 20, 11. οὐχ ὁ καιρὸς αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὼν δρόμον. 21, 27. ἡμῖν Δεῦκιππος ἐὰς ἔδνωσε θύγατρας. 22, 147. πάρος κατέθηκε ποδοῦν πατρός ἐοῦ δεινὰ πέλωρα. 24, 58. ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἐὼς τρομέειν παρακοίτας. 27, 26.
 ἐπάδειν. ποῖας ἔλιπον γραίας δόμον, ἄτις ἐπάδεν. 2, 91.
 ἐπαείρειν. κράτα δαφοινὸν ἀπὸ χθορνὸς ὡκ' ἐπαείρειν. 25, 232.
 ἐπαινεῖν. λῳῖον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαι. 29, 11.
 ἐπακολουθεῖν. ἐκ τῷ ἐπακολούθει. 30, 42.
 ἐπάκοος. 8, 25.
 ἐπακούειν. ὁ αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσαι. 8, 28.
 ἐπαμύνειν. Ζεὺς ἐπάμυνε. 22, 110.
 ἐπὰν. ἐπὰν ἄπρακτοι ἴκωνται. 16, 12.
 ἐπὰν ἐθέλονται νέεσθαι. 16, 28. ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθης. Ερ. 16, 2.
 ἐπανέρχεσθαι. ὕγις ἐπανῆλθε. 14, 54. Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθὼν. 15, 140.
 ἐπανθεῖν. πολλὸς καὶ ὥς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ. 5, 131. ἐμοὶ τὸ παρθοῖεν ἐπὰν-θεν ἀδύ τι κάλλος. 20, 21.
 ἐπάνωθε. πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μου-σποιωῶν. Ερ. 20, 3.

ἐπαξόνιος. θάλλψας ἐν πυρὶ ἐπαξονίω κύκλα δίφρω. 25, 249.

ἐπαυέν. τότε μοι τρίς ἐπαύσον. 23, 44.

ἐπαυτεῖν. Βέβρυκες ἐπαυτεον. 22, 91.

ἐπέγρυσθαι. Ἀλκμήνα ἐτέγρετο πράτα. 24, 34.

ἐπεῖ. ἐπεῖ γλυκὺν ἐξεκένωσαν θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος. 16, 40. ἐπεῖ πάρα μυρία εἰπῆν. 17, 11. ἐπεῖ Ἑλένα παρισωθῆ. 18, 25. ἐπεῖ δειπνεῖντες ἐν ὥρᾳ τᾶς γαστροῦς ἐφειδόμεθα. 21, 40. ἐπεῖ σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοαίαις χεῖρας. 22, 80. ἐπεῖ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 22, 130. ἐπεῖ μογέοιεν ἀκάνθας. 24, 32. ἐπεῖ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων κειμήλια. 24, 120. ἐπεῖ μελιδῆα ποίην λειμῶνες φέρουσιν. 25, 15. ἐπεῖ οὐ σέ γε φημί κακῶν ἐξ ἔμμεναι. 25, 38. ἐπεῖ οὐ μάλα τηλίκᾳ βόσκει. 25, 184. ἐπεῖ λελίχσαι ἀκούειν. 25, 196. ἐπεῖ τὸν χώρον ἔκανον. 25, 211. ἐπεῖ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ τμητῇ. 25, 274. Δελφίς ἐπεῖ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσε. Ep. 1, 4. ἐπεῖ Εὐρυμέδοντος κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς. Ep. 15, 3.

ἐπείγειν. ἡ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγει. 7, 24. κρωσσὸν βάψαι ἐπειγόμενος. 13, 47. πολὺς σφισι μὸχος ἐπειγομένοις ἐτύχῃ. 22, 83. μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπείγει. 24, 69.

ἐπεῖ κα. 18, 56.

ἐπεῖναι. εἰς ὄφθαλμὸς ἔπεστι. 11, 33. ἐπεσσομένοις γενοίμεθα πᾶσιν αἰοδῇ. 12, 11.

Ἐπειοί. Αὐγεῖν ἐθέλομι ἀρχὸν Ἐπειῶν εἰσιδέειν. 25, 43. μυθεῖτο ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν. 25, 166.

ἔπειτα. γεναῖς διηκοσίησιν ἔπειτα ἀγγεῖλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα. 12, 18. Ἀλκμήνα ἔπειτα ποτὶ σφύγγην βαλε κόλπον Ἰφικλῆα. 24, 59. ἔπειτα ἄλεσσι μεμιγμένον ἐπιρραίνειν ἀβλαβὲς ὕδωρ. 24, 95. ἥελιος ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους. 25, 85. ἔπειτα βόες μάλα μυρία φαίνοντο. 25, 88. αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν εὐσκόπῳ Ἡρακλεῖ. 25, 143.

ἐπελθεῖν. ν. ἐπέρχεσθαι.

ἐπεμβαίνειν. πολυκήτεα Νεῖλον ἐπεμβαῖ. 17, 98.

ἐπεμπήπτειν. ἐπέμπεσεν ὦμῳ. 22, 124.

ἐπενθεῖν. πρὸν αὐτὸς ἐπενθὼν κατελάμβανον. 4, 60.

ἐπεοικέειν. πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθναὼς ὁ σοφιστής. Ep. 11, 5.

ἐπέρχεσθαι. τὰ ἐπήλυθε πῖονα μῆλα ἐκ βοτάνης ἀνιόντα. 25, 86. οὐ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις βουκολίοις. 25, 121. τάχα τίς τοι ἐπέρχεται. 27, 56.

ἐπεσθαι. ἅ τοι τᾶν δῶν ἔπεται σκοπός. 6, 10.

ἐπεσσομένοι. ν. ἐπεῖναι.

ἐπέχειν. ὁ κούρος ἐπέχε ποτῶ πολυχανδέα κρωσσόν. 13, 46.

ἐπήβολος. 28, 2.

ἐπηετανός. πλατάνιστοι ἐπηεταναί. 25, 20.

ἐπῆν. ἐπῆν αὐταῖς ὑπακοίσω. 11, 78. ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπῆν ἄδωμεν αἰοδαῖς. 17, 2. ἐπῆν θέρος ὥριον ἔλθῃ. 25, 28. αἰνῆσει σέο λέκτρον, ἐπῆν ἐμόν οὖνομ' ἀκούση. 27, 39.

ἐπηρεφής. βάκτρον ἐπηρεφέος κοτίνοιο. 25, 208.

ἐπιβαίνειν. τῆς σῆς οὐκ ἐπιβαίνω. 22, 59. ἑτέρα ἐπιβαίνων. 22, 120. δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας. 24, 122. λαοφόρον ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου. 25, 155. πτέρνησι πόδας στερεῶς ἐπέιζον οὐραίους ἐπιβάς. 25, 269. δεκάτω ἐπιβαῖνοι. 26, 29.

ἐπιβάλλειν. χαίρειν τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. 23, 27. μὴ πῖβ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν. 27, 61.

ἐπιβήτωρ. πάντες ἐπιβήτορες ἔσαν. 25, 128.

ἐπιβουκόλιον. 25, 95.

ἐπιβουκόλος. 25, 1.

ἐπιβρίθειν. δειδιότες, μὴ πως μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε. 22, 93. ὦμῳ ἐπιβρίσας. 25, 148.

ἐπιβρύειν. ἄνθεα ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας. 22, 43.

ἐπιβώμια. 16, 26.

ἐπιβωστρεῖν. τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωστρεῖ. 12, 35.

ἐπιγουνῖς. 26, 34.

ἐπιγράφειν, κητέγραψε Κλείτας. Ep. 18, 2.

ἐπιδέξιος. αὐλῖς σφισὶν ἦδε τῆς ἐπιδέξια χειρὸς φαίνεται. 25, 18.

ἐπιδευής. κόραι, οὔτε φῦς ἐπιδευέες, οὔτε νόοιο. 22, 160. ἄλλον ἄλλου ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν. 25, 50.

ἐπιδόρπιος. ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν. 13, 36.

ἐπιδραμεῖν. v. ἐπιτρέχειν.

ἐπιέναι. ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν. 14, 67. ἄκρον τύψε γένειον ἐπιόντος. 22, 89. λόχον ἀναμετρήσασθαι δυσμενέων ἐπιόντα. 24, 126. ἐξαπίνας ἐπιούσα. 26, 14.

ἐπιζευγνύναι. ὑμνέομες Πολυδεύκεα χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοόισιν ἱμάσιν. 22, 3.

ἐπιθρώσκειν. τίνος ἀστῶν λανὸν ἐπιθρώσκεις. 7, 25.

ἐπιθυμεῖν. ἔχεις πάλαι, ὦν ἐπεθύμεις. 10, 17. παρθένος ἐξαέτις κόλπω ἐπιθυμήσασα. 14, 33. ὥφειλε χωρεῖν κατὰ νοῦν τεόν, ὦν ἐπεθύμεις. 14, 57.

ἐπικαίειν. πολλὰ πιανθέντα βοῶν ἐπὶ μῆρία καίει. 17, 126.

ἐπικεῖσθαι. πολλὸς ἐπέκειτο νενευκῶς ἐς γαῖαν. 22, 90. τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ. 24, 116.

ἐπικερτομεῖν. μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν. 20, 2.

ἐπικλύζειν. ἐπικλύζων ποταμός. 25, 201.

ἐπιλαμβάνειν. πολλὸν ἐπελάμβανε χῶρον. 13, 65.

ἐπιλανθάνεσθαι. μὴ 'πιλάθησθε. 18, 55. Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται. Ερ. 10, 4.

ἐπιλύειν. τὰ δεσμά οἱ 'πιλύσαι. 30, 41.

ἐπιμαίεσθαι. τῇλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν. 23, 57.

ἐπιμάσσεσθαι. τῆς κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδιῶς ἐπεμάξατο χεῖρας. 17, 37.

ἐπιμελητής. ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε. 10, 54.

ἐπιμέμφεσθαι. κοῦτε τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμφατο μέσφα τοι ἐχθές. 2, 144.

ἐπίμετρον. 12, 26.

ἐπιμηθής. ὡς ἐπιμηθές! 25, 79.

ἐπιμώμητος. ἔργον ἔρέξαν οὐκ ἐπιμώμητον. 26, 38.

ἐπινάχεσθαι. παιδὸς ἐπενάχετο φωνά. 23, 61.

ἐπινεύειν. τί μοι ἔδον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἣν ἐπινεύσω. 27, 32.

ἐπινεύειν. ἀμφοτέροις λόφων ἐπένευον ἐθειραι. 22, 186.

ἐπινίσσεσθαι. ἔνθ' ἂ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται. 8, 43.

ἐπίουρος. 8, 6.

ἐπιπάσσειν. ἐπίπασσε Θέστυλι. 2, 18.

ἐπίπαστος. φάρμακον ἐπίπαστον. 11, 2.

ἐπιπλαταγεῖν. τοῖς ἐπεπλατάγησα. 9, 22.

ἐπιπλώειν. οἱ νᾶες ἄρισται πόντον ἐπιπλῶντι. 17, 91.

ἐπιτρέπειν. τοι μέγα εἶδος ἐπιτρέπει. 25, 40.

ἐπιτταίρειν. Σιμιχίδα Ἐρωτες ἐπέπταρον. 7, 96. ἀγαθὸς τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι ἐς Σπάρταν. 18, 16.

ἐπιρραίνειν. 24, 96.

ἐπιρρέζειν. Ζηνὶ ἐπιρρέξει καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον. 24, 97. ἐπιρρέζειν χίμαρον καλόν. Ερ. 4, 15.

ἐπιρρεῖν. ὄχλος πολλὸς ἄμμιν ἐπιρρεῖ. 15, 59.

ἐπίσκοπος. ἐπίσκοπον εἶναι οἷστῶν. 24, 105.

ἐπισκύνιον. 24, 116.

ἐπισπένδειν. ἐπισπείσας τὸ δάκρυ. 23, 38.

ἐπισπεύδειν. σκιπναῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν. 16, 93.

ἐπίστασθαι. συρίσδεν ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων. 11, 38. ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν. 17, 7. ἐπιστάμενος δόρυ πάλλιν. 17, 103. ἐπιστάμενος λιγυράν ἀναμελψαί ἀοιδᾶν. 17, 113. οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι, ὡς Ἑλένα. 18, 35.

ἐπισχερῶ. 14, 69.

ἐπίταδες. 7, 42.

ἐπιταμεῖν. v. ἐπιτέμνειν.

ἐπιτάσσειν. πασσάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις. 15, 90. τὸν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον. 25, 204.

ἐπιτανύεσθαι. ὁ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεὶς μυῶν. 25, 148.

ἐπιτέμνειν. μὴ 'πιτάμης τὰν χεῖρα. 10, 55.

ἐπιτίτθιος. 24, 53.

ἐπιτρέπειν. παισὶ σφετέρουσιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα. 17, 41.

ἐπιτρέχειν. θεσπέσιον ὑλάοντες ἐπέδραμον Ἑρακλεῖ. 25, 70.

ἐπιτυμβίδιος. ἐπιτυμβίδιοι κορυθαλίδες. 7, 23.

ἐπιφθύσδειν. λέγ' ἐπιφθύσδοισα. 2, 62. γραῖα παρεῖν ἐπιφθύσδοισα. 7, 127.

ἐπιφράζεσθαι. σφῶν ἄλλον ἐπιφραζόμεθα πάντες. 22, 166.

Ἐπίχαλκος. 14, 53.
 ἐπίχαρμα. 2, 20.
 Ἐπίχαρμος. Ερ. 17, 2.
 ἐπιχεῖν. ἔρωτος ἀκράτῳ ἐπεχεῖτο. 2, 152. ἐπιχεῖσθαι ἀκρατον. 14, 18.
 ἐπίχειρα. Ερ. 17, 8.
 ἐπιχθόνιος. αὐτοὺς ὕδρυσεν πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς. 17, 125.
 ἐπιχώριος. ἐπιχώριον ἔρνος. 26, 11.
 ἐπιψαύειν. κἄν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι τὸν ὕπνον. 21, 4.
 ἐποίχσθαι. ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ. 25, 32.
 ἐπομύναι. ὅρκον ἐγὼ, τὸν ἐπόμοσα, ταρβῶ. 21, 62.
 ἐπόπτεσθαι. κτῆσιν ἐποινόμενος. 25, 57.
 ἐπόρειν. ἐπώρσαν κυνῶδα φωλεύοντα. 24, 82.
 ἐπορούειν. αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐνσκόπῳ Ἡρακλῆϊ. 25, 143.
 ἔπος. ἔπος οὐκ ἀπόβλητον φθέγγομαι ἐσσομένοις. 17, 136. ἔπεα ποιεῖν. Ερ. 19, 6.
 ἔπος. νεικεῖονσ' ἐπέεσσι. 1, 35. κοῦρον ἀγανοῖσι παρεψυχῶντ' ἐπέεσιν. 13, 54. μὴ τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθῆσαιτο. 25, 66. ἔπος τοῖον ἔειπεν. 25, 77.
 ἐπουράνιος. τὸν φασὶ μέγιστον ἐπουρανίῳ κεχολῶσθαι. 25, 5.
 ἐποψ. οὐδ' ἔσποας κύκνοις. 5, 137.
 ἐπτὰ. ἐπτὰ δραχμῶν κυνάδας ἔλαβ' ἐχθές. 15, 19.
 ἐπτάδραχμος. ν. ἐπτά.
 ἔρα. ποτ' ἔραν. 15, 10. ν. ἔραζε, ἔρασδε.
 ἔραζε. 25, 265.
 ἔρῃν. τὸν κακῶς ἡράσσαο νίκας. 4, 27. ἥρων αὐτῶς. 6, 29. τῶς Ξενέας ἡράσσατο Δάφνις. 7, 73. ἔρῃ Μυρτοῦς. 7, 97. οὐ μόνος ἡράσθη. 8, 60. ἐρῶν πατρός μύθων καὶ ματρός ἀκούειν. 9, 13. ἡράσθη ἐγῶγε τεῦ. 11, 25. ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον. 23, 24.
 ἔρασδε. 7, 146.
 ἔρασθαι. τίους τόσσον ἔρασαι. 1, 78. κῆπέ μοι, ὥς Δέλφεις ἔραται. 2, 149. οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας. 5, 132. ἐγὼ Εὐμήδους ἔραμαι μέγα. 5, 134. εἵαρος αἴγεις ἔρανται. 7, 97. ἐγὼ ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖς. 10, 12. Πολύφαμος ἦρατο τῆς Γαλατείας. 11, 8. ἦρατο οὐ τι ρόδοις, οὐ μάλοις, οὐδε κικίνους, ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις.

11, 10. ἦρατο παιδὸς τῷ χαρίεντος Ὑλα. 13, 6. ἦρατο καὶ τῆνος ὀπτῷ ἀλεύρω. 14, 7.
 ἔραστας. 23, 15.
 ἐρατεινός. οἰκῆσεις κατὰ Μίλατον ἐραννὰν μετ' Ἰάωνιν. 28, 21.
 ἐρατός. Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας. 7, 103.
 ἐργάζεσθαι. ἄδιον οὕτως ἐργαξῇ. 10, 23. ἀγρούς ἐργάζονται τεθαλότας. 16, 90.
 ἐργάτας. τίς πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρὶ. 10, 9.
 ἐργατίνas. ἐργατίνα βουκαῖε, τί πεπόνθεις. 10, 1. οὐδ' εὐδαι ἀνδράσιν ἐργατίνασι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι. 21, 3.
 ἔργον. ἔστι μοι κρητὴρ ἔργον Πραξιτέλους. 5, 105. ἔργον ἐπ' ἐργῳ. 15, 20. τοῖς ἔργοις τὰν ψυχὰν προτέθηκα. 15, 37. οὐκέτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις ἐσθλοῖς αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. 16, 14. βουσὶν ἀμφ' ἀγελαῖαις ἔργον ἔχων. 16, 56. παπταίνει, ποθεν ἄρξεται ἔργον. 17, 10. λαοὶ ἔργα περιστῆλλοντι ἐκηλοῖ. 17, 97. ἀνθεα εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις. 22, 42. ρέξαι τι λιλαίμενος μέγα ἔργον. 22, 118. κουφίζων κολέον, μέγα λῶτινον ἔργον. 24, 45. παυσάμενος ἔργοιο. 25, 2. ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ. 25, 32. ἀνήρ κεχηρμένος ἔργου. 25, 101. νοῦσοι ἔργα καταφθεύουσι νομῆων. 25, 122. χειρῶν καρτερόν ἔργον. 25, 176. οὐδὲ ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσί καὶ ἔργοις. 25, 218. τὸδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίαντος Διονύσου. 26, 37. τὰ βωκόλων ἔργα νοῆσω. 27, 46. πολλὰ ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις. 28, 10. Κύπριδος ἔργα τελεῖν. Ερ. 4, 4. ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. Ερ. 7, 6.
 ἔρδιν. φάρμακα ἔρδοισα. 2, 15. κῆν ταυθ' ἔρδεις. 7, 106.
 ἐρεεῖν. ἐκ τοῖ προφρων μυθήσομαι, ὅσσ' ἐρεεῖνεις. 25, 3.
 ἐρέθειν. σφετέραις φρεσὶν ἤρθον ᾧδαν. 21, 21.
 ἐρεθίζω. πύξ ἐρεθίζω. 22, 2. ἐρεθίζετο μάλλον ἐραστας. 23, 15.
 ἐρεθίσδιν. τοὶ τέττιγες, ὀρήτε, τὸν αἰπόλον ὥς ἐρεθίσδω· οὕτω κ' ὅμμες θῆν ἐρεθίσδετε τῶς καλαμευτάς. 5, 110. 111.
 ἐρείδω. τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ἐρείδε. 5, 24. τὸν μοι ἄκλητον τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσεις. 7, 104. ἐρείδε τὰν γνωμάν. 21, 62. ἐρεσιάμενος ἐπὶ τοῖχω φοβερὸν λίθον. 23, 49.

ἐρείκη. ὅς τὰς ἐρείκας τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίσσεται. 5, 64.

ἐρεῖν. ἃ Μίλατος ἐρεῖ. 15, 126. τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς. 22, 64. κείνο τις ἐρείτω ποτιδῶν σε. 28, 24. κηγῶ τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶ. 29, 3. οὐχ ἐτέρως τις ἐρεῖ. Ep. 10, 3. χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς. Ep. 15, 3. ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα. Ep. 16, 6.

ἐρείδος. 15, 50.

ἐρείπειν. ὅτε πυρρὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἥριπεν ἀστήρ ἀθρόος ἐς πόντον. 13, 50.

ἐρεῖσμα. γέρον ἐπ' ἐρεῖσμασι λέμβος. 21, 12.

ἐρεσθαι. οὐδὲ ἀνθρώπων τις ἔην φαινόμενος, ὄντιν' ἐροίμην. 25, 219.

ἐρετμός. ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς. 12, 27.

ἐρεύγειν. ὅσον βαθὺς ἥρυγε λαίμῳς. 13, 58.

ἐρεύθεσθαι. ὦ μάλοισιν Ἐρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι. 7, 117. ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν. 17, 127.

ἐρευνᾶν. τέκτων, ὅστις ἐρευνῇ ἴσων ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὀρομέδοντος. 7, 45. ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν. 25, 221.

ἐρημαΐσκειν. ἄμφω ἐρημαΐzesκον. 22, 35.

ἐρημῖας. 27, 62.

ἐρητυσάσκειν. ἐρητύσασκε ὕλαγμοῦ. 25, 75.

ἐριδμαίνειν. ἀλλήлес εἶαρι πρώτῳ κοῦροι ἐριδμαίνουσι. 12,

ἐρίζειν. ὅς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἥρισεν. 5, 23.

Ἐριθακίς. 3, 35.

ἐριθηλὴς. ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην. 25, 132.

ἐριθος. 15, 80.

ἐρικυδὴς. θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι. 17, 108.

ἐρινεός. ὄρηκας κάμψην ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο. 25, 248.

ἐρινός. 25, 250.

ἐριον. τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίζατο. 5, 26.

ἐρις. ὅς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἥρισεν. 5, 23. ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμοῖο. 15, 10.

ἐρίσδεν. ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων. 1, 24. φαντί νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν. 4, 8. τό τοι γένος ἡ σατυρίσκους ἐγγύθεν, ἡ Πάνεσσι κακοκνάμωσιν ἐρίσδει. 4, 63. τὸν ἔρισδε. 5, 30. ἄμμες ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων βωκολιαστάς

ἔστι. 5, 67. οὐ θεμιτὸν, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν. 5, 136. ἐπεὶ καὶ πρώτος ἔρισδεν. 6, 5. βάτραχος ποτ' ἀκρίδας ὡς τις ἐρίσδω. 7, 41.

ἐριφος. αἰξ, ἃ δὲ ἔχοισ' ἐρίφως. 1, 26. αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν. 5, 21. κεῖται ὠριφος. 5, 24. ὠριφος ἰσοπαλὴς. 5, 30. ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὕγρα διώκη κύματα. 7, 53. ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι. 8, 50.

ἔρκος. 25, 279.

Ἐρμᾶς. 1, 57.

Ἐρμείας. Ἐρμεία διδασκόμενος παρὰ παιδί Ἀρπαλύκῳ. 24, 113.

Ἐρμῆς. Ἐρμέω ἀζόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνοδίοιο. 25, 4.

ἔρνος. κρατὶ ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος. 2, 121. ἐσσι πᾶν ἐπ' ἀλαθεία πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος. 7, 44. λύκων ὀλοφῶϊον ἔρνος. 25, 185. σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς, ἐπιχώριον ἔρνος. 26, 11.

ἔρξαι. πολλοὺς εὐ ἔρξαι παῶν. 16, 25.

ἔρος. 29, 22.

ἔρπειν. ἔρπε ποτ' Ἰδαν, ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν. 1, 105. 106. ἔρφ' ὦδ', ἔρπε. 5, 44. οὐχ ἐρψῶ τηνεῖ. 5, 45. ἐς τὸν Ἄλεντα εἵρπομες ἐκ πόλιος. 7, 2. ἔρπην ὦρα κ' εἰη. 15, 42. ἄμμες ἐς δρόμον ἥρι καὶ ἐς λειμῶνια φύλλα ἐρψοίμες. 18, 40.

ἐρπετόν. πᾶντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἐρπετὰ τᾷδε πάρεστι. 15, 118. ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα ἐρπετὰ δεικανάεσκεν. 24, 56. ὅππῃ μὴδὲν ἀπίζεται ἀγριον ἐρπετόν. 29, 13.

ἐρπυλλος. Ep. 1, 2.

ἐρρεῖν. ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο. 20, 2.

ἐρρίγειν. ἤδη νῦν φοίνικες ἐρρίγασιν. 16, 77. ν. ρίγειν.

ἔρσα. χρῶα φοινίχθην ὑπὸ τῶλγεος, ὡς ρόδον ἔρσα. 20, 16.

ἐρύειν. τῷ ἄορ' ἐκ κολεοῖν ἐρυσσαμένω. 22, 191. τότε βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν θηρὸς τεθνεῖωτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι. 25, 273.

ἐρυθρός. ἔφερον τοι μάκων' ἀπαλὰν, ἐρυθρὰ πλαταγῶνι' ἔχοισαν. 11, 57.

ἐρύκειν. τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι. 7, 127.

Ἐρυνξ. 15, 101.

ἔρυσθαι. χαίρων, ὅθ' οὐνεκεν αὐλιν ἔρυντο αὐτοῦ οὐ παρεόντος. 25, 76.

ἔρχεσθαι. τὰν σκύλακες τρομέοντι

έρχομεναι νεκίων ἀνά τ' ἡρία καὶ μέλαν αἶμα. 2, 13. μὴ ἀνάλιπος ἔρχο, Βάττε. 4, 56. φράξο μὴ τὰς παιδὸς ἐπὶ κνῆμαισιν ὁρούσῃ ἐξ ἀλὸς ἐρχομένης. 6, 14. ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῖ; ἤλυθες. 12, 1. 2. ποθειναὶ ἐρχονται. 15, 105. αἶδαν εἰς ἔσχατον ἐλθὼν ζωὸς. 16, 52. ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλῆος ἔρχεται ἀνθρώποισι. 16, 58. βόες ἀγγελῶν ἐς αὐλὴν ἐρχόμεναι. 16, 93. "Ἰδαν ἐς πολυδένδρον ἀνὴρ ὕλητόμος ἐλθὼν. 17, 9. τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνὸν ἔρχεται οἶκον πάντοθε. 17, 96. ἀπ' οὐλύμποιο μολοῖσα Λάτμιον ἀν νάπας ἦλθε. 20, 39. ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν, πάλιν οἴκαδ' ἰκάνοις. 22, 60. τοῦτον ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν νῶϊ γάμον. 22, 165. ὁ δ' εἰς μέσον ἤλυθε Λυγκεὺς. 22, 183. ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάρθοις. 23, 17. ἀπ' ὀφθαλμῶν κακὸν πῦρ ἐρχομένοις λάμπεσκε. 24, 19. παίδων ἐγγύθεν ἦλθον. 24, 20. μοι ἔνισπε, οὔτινος ὥδε κεχηρημένος εἰλήλουθας. 25, 35. Αὐγείης χθιζὸς εἰλήλουθεν ἀπ' ἄσπεος. 25, 56. βόες μάλα μυρίαὶ ἀλλαι ἐπ' ἀλλαις ἐρχόμεναι φαίνοντο. 25, 89. πᾶν ἐνεπλήσθη πέδιον, πᾶσαι κέλευθοι, λήϊδος ἐρχομένης. 25, 97. ἤλυθε στείχων τις ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ. 25, 164. νόσφιν ἢ ὅθεν ἦλθε. 25, 197. περὶ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω ἦλθε. 25, 261. μὴ ἐς λίνον ἄλλουτον ἐλθης. 27, 16. ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός. Ep. 7, 1.

έρωειν. οὐνεκεν ἡρώσηε τριακοντάζυγον Ἀργῶ. 13, 74. χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὕσμίνης. 22, 174. ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον. 24, 99.

έρωῃ. 22, 192.

"Ερως. ᾤχετ' ἔγων "Ερως ταχινὰς φρένας. 2, 7. νῦν ἔγνω τὸν "Ερωτα βαρὺς θεός. 3, 15. ὠφρόντιστος "Ερως. 10, 20. τὸν κλέπταν ποτ' "Ερωτα κακὰ κέντασε μέλισσα. 19, 1. κοῦκ ἦδη τὸν "Ερωτα, τίς ἦν θεός. 23, 4. τοῦτον "Ερως ἔκτεινεν. 23, 47. λαϊνέας ἴστατ' ἀπὸ κρηπίδος "Ερως. 23, 59. οὐ φεύγεις τὸν "Ερωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 27, 19. ῥέξω πόρτιν "Ερωτι. 27, 63.

έρως. οἱ ὑπ' ἔρωτος δηθὰ κυλοιδιόντες ἐτώσια μοχθίζονται. 1, 37. τὸν αὐτῶ ἄννε πικρὸν ἔρωτα. 1, 93. τὸ θῆν τὸν ἔρωτα κατεύχεο λυγιξεῖν. 1, 97. ἄρ οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης. 1,

98. κῆν αἶδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος. 1, 103. ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφεις. 2, 29. φράξέ με τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἔκετο, πότνα Σελάννα. 2, 69. 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ ἔρωτα. 3, 42. ἡ ἔρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. 6, 18. θερμὸς ἔρως αὐτῶ με καταίθει. 7, 56. ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὅστέον αἶθετ' ἔρωτι. 7, 102. ἀγρυπνῆσαι οἱ ἔρωτα. 10, 10. τεὸν πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα μυθίδεν τῇ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρενοῖσα. 10, 57. οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, ἢ ται Πιερίδες. 11, 1. ἐποίμανεν τὸν ἔρωτα. 11, 80. οὐχ ἄμιν τὸν ἔρωτα μόνους ἔτεκε. 13, 1. πασάν ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν Ἀργεῖω ἐπὶ παιδὶ. 13, 48. τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα. 14, 26. μαλακοὺς ἔρωτας προσπνέει. 17, 51. οὐχὶ φίλαμα, τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα. 23, 9. λάινε παῖ, καὶ ἔρωτος ἀνάξιε. 23, 20. χῶμα μοι κοίλανον, ὅ μεν κρύψει τὸν ἔρωτα. 23, 43. πυρὶ προσελθὼν ἔκαε τῶς ἔρωτας. 30, 45.

έρωτᾶν. μὴ τύ τις ἡρώτα, αἶτε Συναρτα, αἶτ' ἐμόν ἐστι τὸ ποίμνιον. 5, 74.

"Ερωτες. Σιμυχίδα τοὶ "Ερωτες ἐπεπταρον. 7, 96. ὦ μάλοισιν "Ερωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι. 7, 117. εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοιτέροσιν "Ερωτες νῶϊν. 12, 10. οἱ κῶροι ὑπερπωτῶνται "Ερωτες. 15, 120. ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὴν ἔταξε τῶς "Ερωτας. 30, 6. εἶπεν τοῖς "Ερωσι. 30, 40.

έρωτικός. ἐρωτικός, εἰς ἄκρον αἰδὺς. 14, 61. τί φέρω περισσοὺς ἐρωτικούς ὀδόντας. 30, 36.

έρωτις, τὸ γερόντιον ἢ ῥ' ἔτι μύλλει τήναν τὰν κνῆνοφρον ἐρωτίδα; 4, 59.

έρωτύλος. τί μ' οὐκέτι καλεῖς τὸν ἐρωτύλον. 3, 7.

ἐσάγειν. ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους. 25, 107.

ἐσαθρεῖν. εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι. 25, 215. ἐσακούειν. οὐκ ἐσακούεις; 4, 46. ἡὔγε-νιος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας νεβρῶ φθεγξαμένης. 13, 61. Ἀλκμήνα ἐσακούσε βοᾶς. 24, 34.

ἐσαν, ν. εἶναί.

ἐσβλέπειν. ἡ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον. 6, 35.

ἐσδεσθαι. δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσ-

δῶμεθα. 1, 21. ἐπὶ κράναν τιν' ἄμφω ἐσδόμενοι τοιάδ' αἶδον. 6, 4.

ἐσείδειν. μ' ἐσιδῶν ὥσποργος ἔζετ' ἐπὶ κλιντῆρι. 2, 112. χρησδεῖς ὦν ἐσιδεῖν; 8, 11. χρησδῶ τοῦτ' ἐσιδεῖν. 8, 12. παύσασθαι ἐσιδῶν τυ οὐδέτι πω νῦν ἐκ τήνῳ δύναμαι. 11, 28. ἦδη μυρὶ ἐσείδον ὀνειράται. 21, 24. ὡς ἀγαλμ' ἐσείδον. 30, 28.

ἐσθλός. εἴ τι περ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἐπ' ἀνῶθεν. 7, 4. τιν' ὀδίταν ἐσθλὸν σὺν Μοῖσαισι Κυδωνικὸν εὐρομες ἄνδρα. 7, 12. οὔτε τὸν ἐσθλὸν Σικελίδαν νίκημι. 7, 39. Νύμφαι κημὲ δίδαξαν πολλὰ ἐσθλά. 7, 93. ἐσθλὸς ἀνὴρ μέγ' ἀριστος. 7, 100. οὐκετ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις ἐσθλοῖς αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. 16, 14. ὅφρα ἐσθλὸς ἀκούσης. 16, 30. κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι. 17, 117. ἀμετέροις κλέος ὕμνοις ἐσθλὸν αἰεὶ πέμποιτε. 22, 215.

ἐσκαλεῖν. ὦ γύναι, ἐσκαλέτασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον. 2, 132.

ἔσκεν. οὐκ ἔσκε σιδήρῳ τμητῇ, οὐδὲ λίθῳ. 25, 274.

ἐσορᾶν. ἐσορῇ τὰς μηκάδας. 1, 87. ἐπεὶ ἐσορῆς τὰς παρθένους. 1, 90. οὐκ ἐσορῆτε τὸν μευ τὰν σύριγγα πρῶαν κλέψαντα Κομάταν. 5, 3. ταῦτα ἴσως ἐσορῶσα ποιεῦντά με πολλάκι. 6, 31. ἐσορῶν τὰν Σικελᾶν ἐς ἄλλα. 8, 56. τὸ αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. 13, 4.

ἐσπέριος. χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκη κύματα. 7, 53.

ἐσπασθαι. χάρις οὐχ ἔσπετο μύθοις. 22, 168.

ἐσσεῖται. ν. εἶναι.

ἔσσεται. ν. εἶναι.

ἐσση. ν. εἶναι.

ἐσσι. ν. εἶναι.

ἐσσύμενος. ν. εἶναι.

ἐσσυμένως. δοῖω τῶγε ἐσσυμένως ἐδίδικον ἀδελφεῷ. 22, 139. ἐσσυμένως ποτὶ ταῦλιον ἰόντες. 25, 84.

ἔσταν. ν. ἰστάναι.

ἔστε. τοι διαίεσσομαι, ἔστε κ' ἀπείπης. 5, 22. ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔστε κ' ὁμόσση αὐτά. 6, 32. χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπνυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν κυῖζα ἀσφοδέλῳ τε. 7, 67.

ἐστηκέναι. ν. ἰστάναι.

ἐστίν. 22, 205.

ἐσχαρεῶν. πῦρ ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες. 24, 48.

ἐσχατιά. ἐσχατιαὶ ἄρνα νέον βόσ-

κοντι. 13, 25. μέχρι πρὸς ἐσχατιάς πολυπίδακος ἀκρωρεῖς. 25, 31.

ἐσχατοῖς. 7, 77.

ἔσχατος. εὖρος ἔσχατα φνκία κινεῖ. 7, 58. ἐπ' ἔσχατα γῆς ἔλαβ' ἔνθῳ. 15, 8. αἶδαν εἰς ἔσχατον ἐλθὼν ζωός. 16, 52. ἀμφότεροι ἀριθμύνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα. 17, 27. ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον αἶδον. 24, 63. τράγος τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα. Ep. 1, 6.

ἔσω. χαλεπὸς ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσεν. 13, 71. ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους. 25, 107. ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρόβοι. Ep. 3, 5.

ἐταίραι. με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσας ἐταίρα. 20, 18. πενία σφιν ἐταίρα. 21, 16.

ἐταῖρος. ἐταῖροι ἄνδρες εὐπέπλω Δαμάτερι δαῖτα τελευντι. 7, 31. οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν. 13, 38. πολλὸν ἀγαθοῖσιν ἐταῖροις. 17, 111. πάντα τεῷ λέγων μῖνυσον ἐταῖρῳ. 21, 38. ἀποπλαγχθέντες ἐταῖρων. 22, 35. ὅλλοι πάντας εὐφρανεύουσιν ἐταῖρους. 22, 178. καλὸς μοι ὦλεθ' ἐταῖρος. 23, 45. ἀπηνέα εἶχεν ἐταῖρον. 23, 48. εὖ μιν ἔθανσαν ἐταῖροι ἐπὶ ξείνης ξέον ὄντα. Ep. 11, 3.

Ἐτεόκλειος. ὦ Ἐτεόκλειοι χάριτες θεαί. 16, 104.

ἐτεόν. 25, 173.

ἔτερος. τὸν ἕτερον πάλιν, ὡς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι, αἶταν. 12, 14. ἐγὼ ἐτέρων ὑποφῆτης φθέγγομαι, ὡς ἐθέλεις σὺ. 22, 116. ἐτέρᾳ ἐπιβαίνων. 22, 120. κουφίζων ἐτέρᾳ κολεόν. 24, 45. χαλεπὸν, ἐτέρου νόον ἰδμεναι ἀνδρός. 25, 67. ἔλπομαι, οὐχ ἕτερον τὸδε τλήμεναι Αἰγιαλῶν, ἡέ σέ. 25, 174. ἐτέρηφι βάκτρον εὐπαγές. 25, 207. ἐτέρηφι βέλεμα χειρὶ προσσχεθόμην. 25, 253. τῇ ἐτέρῃ ρόπαλον κόρσης ὑπερ αὐὸν αἶερας. 25, 255. ἐξ ἐτέρῳ ἕτερον ματῆς. 29, 15.

ἐτέρωθεν. ἐτέρωθεν ἦρωες κραπερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον. 22, 92. τὸν γέροντα περισσαινὸν ἐτέρωθεν. 25, 72.

ἐτέρως. Ep. 10, 3.

ἐτήτυμος. χρυσὸν πεύθονται ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί. 12, 37.

ἐτοιμάζειν. κάγκανα ἀσπαλάθῳ ξύλ' ἐτοιμάσατε. 24, 87.

ἐτοῖμος. ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα. 13, 63. τὰ ἐξ ἐμεῦ οὐκ

ἐν ἐτοίμῳ. 22, 61. ἢ καὶ ἄεθλον ἐτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισσόμεθ' ἄμφω. 22, 70. αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοῖμοι. 22, 155.

ἔτος. ἔτος ὥριον ἐξετέλεστας. 7, 85. ἀνῶξα βύβλινον αὐτοῖς εὐώδη, τετόρων ἐτέρων. 14, 16. κείς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νηὶς ἦδε. 18, 15. αἰεὶ ἀμείνους ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος. 25, 124. αἰεὶ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν. Ερ. 13, 4.

ἔτυμος. ὡς ἔτυμ' ἐστήκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεύντι. 15, 82.

ἐτύμως. 25, 178.

ἐτώσια. ἐτώσια μοχθίζοντι. 1, 38, 7, 48. ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς πάντοθεν. 22, 102.

ἐτώσιος. 25, 236.

εὐαγεῖν. αὐτὸς εὐαγέοιμι. 26, 30.

εὐαγής. εὐαγέεσσι ἄδοιμι. 26, 30.

εὐαλάκατος. 28, 22.

εὐάνεμος. πλόνον εὐάνεμον αἰτεύμεθα πᾶρ Διὸς. 28, 5.

εὐβοτος. τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ἔρειδε. 5, 24.

Εὐβουλος, ἦνθ' ἂ τῷ Ὑβούλιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξῶ. 2, 66.

εὐγε. 4, 62.

εὐγνώμων. 14, 61.

εὐδαίμων. 15, 71.

Εὐδάμιππος. εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας. 2, 77.

εὐδεῖν. εὐδον τ', εἴκε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦ ἐφίλασα. 2, 126. ἀμύντας λήγειν εὐδοντος. 10, 51. εὐδεῖν χρῆζοντα κατ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τὸν. 18, 12. εὐδετ' ἐς ἀλλήλων στέρνον φιλότητα πνέοντες καὶ πόθον. 18, 54. οὐδὲ εὐδεῖν ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι. 21, 2. εὐδετ' ἐμὰ βρέφεια γλυκερόν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον. 24, 7. εὐδετ' ἐμὰ ψυχά. 24, 8. εὐδεῖς φυλλοστρῶτι πέδω, Δάφνι. Ερ. 3, 1.

εὐδιος. σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδια πάντα. 22, 22.

εὐέδρος. κατέβαινεν Ὑλᾶς εὐέδρον ἐς Ἀργῶ. 13, 21.

εὐειδής. Βερενίκη εὐειδής. 17, 47. χαῖροι εὐειδής Σεμέλα. 26, 35.

εὐεργεσίη. Μουσάων ὑποφῆται αἰδοντι Πτολεμαῖον αὐτ' εὐεργεσίης. 17, 116.

εὐεργος. τοῦτο τὸ λαῖον εὐεργον εἶη. 10, 43.

εὐγενής. ἐξ εὐγενέων. 27, 42.

Εὐηρείδας. μάντι Εὐηρείδα. 24, 70.

εὐθέως. 30, 7.

εὐθριξ. ἀνασχὼν εὐτριχα δειρήν. 18, 57. ποίμναι βασιλῆος εὐτριχες Αὐγείας. 25, 7.

εὐθῶ. 26, 15.

εὐθυμεῖν. ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις. 15, 143.

εὐθὺς. οἶχη εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με. 11, 23. ἦν καὶ τι δάκης, τὸ ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας. 12, 25. εὐθὺς μυθεῖται. 16, 18. εὐθὺς αὖσεν, ὅπως κακὰ θηρὶ ἀνέγνω. 24, 23. εὐθὺς σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις δέδμηται. 25, 23. τῷδ' εὐθὺς πλεόν ἢ τριέτης ἐγένεν φίλος. 29, 17.

εὐκαμπής. λαβὼν εὐκαμπέα τόξα. 13, 56.

εὐκέατος. ὄρηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο. 25, 248.

εὐκηλος. ἀστέρες, εὐκῆλοιο κατ' ἀντγα νυκτὸς ὁπαδοί. 2, 166.

εὐκριθος. ἂ δαίμων εὐκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλῶαν. 7, 34.

Εὐκριτος. ἐγὼ τε καὶ Εὐκριτος ἐς τὸν Ἄλεντα εἵρπομες ἐκ πόλιος. 7, 1. ἐγὼν τε καὶ Εὐκριτος ἐς φρασιδάμω στραφθέντες. 7, 131.

εὐκτός. 10, 52.

Εὐμαιος. 16, 55.

εὐμάκης. 14, 25.

εὐμαλος. 22, 157.

Εὐμάρας. οὐδὲ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἦς, τοι ἐνεῦδεν. 5, 10. Εὐμάρα τὰς αἶγας ὀρῆς φίλε τῷ Συβαρίτα. 5, 73. τὸν δάσας Εὐμάρας ἐκάθηρε. 5, 119.

εὐμαρέως. εὐμαρέως ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχρον ἄψαις. 14, 23. ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται. 29, 23.

εὐμαρής. παρενθεῖν εὐμαρῆς. 15, 61. τᾶν εὐμαρῆς ὕμνιν ὀπυῖεν, ἅς κ' ἐθέλητε. 22, 161.

εὐμενεῖν. ἢ οἱ εὐμενέονσα παρίστατο. 17, 62.

εὐμενής. αἱ τ' ἐμὴν Ἰλαοὶ τε καὶ εὐμενέες τέλεθιοιεν. 5, 18.

εὐμετρος. βάκτρον εὐμετρον. 25, 209. Εὐμήδης. ἐγὼ Εὐμήδους ἐραμαι μέγα. 5, 134.

Εὐμολπος. 24, 108.

εὐνά. τεὸν πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνάν ὀρθρευοῖσα. 10, 58. ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα. 13, 63. ἢ ῥα πολὺν τιν' ἔπινας, ὅτ' εἰς εὐνάν κατεβάλλεν. 18, 11. ἐπέικα

πρᾶτος αἰοῖδός ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ. 18, 57. ὁ ἐξ εὐνᾶς κατέβαινε. 24, 41. νεβρὸν ἐν εὐνᾷ καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει, 24, 84. εὐνὰ ἧς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς. 24, 133. κεχαρημένος εὐνᾶς. 27, 70.

εὐνάζεσθαι. ὀλβιοι εὐνάζοισθε. 24, 9. εὐνή. εὐνὰς ἐστόρνυντο. 22, 33. ἀνίστατο φῶριος εὐνή. 27, 67.

Εὐνίκα. Εὐνίκα καὶ Μαλῖς. 13, 45. Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν αὐτὸν φιλάσαι. 20, 1. Εὐνίκα μόνᾳ τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν. 20, 42.

Εὐνόα. ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτῇ. 15, 2. Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα. 15, 27. Εὐνόα, οὐ φενξῇ. 15, 54. λαβέ τὸν, Εὐνόα Εὐτυχίδος. 15, 67. ἔχεν, Εὐνόα, ἀμῶν. 15, 68. θλίβεται Εὐνόα ἄμυν. 15, 76.

εὐντα. ν. βαρύνειν.

εὐδομος. ἐμπλέξας εὐδόμοισι σελίνοισ. 3, 23. κεκορημένος νέκταρος εὐδόμοιο. 17, 29.

εὐπαγῆς. βάκτρον εὐπαγές. 25, 208. εὐπακτος. τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνον ἐκ κηρῷ σύριγγα καλὰν. 1, 128.

εὐπατρίδης. ἐξ εὐπατρίδων εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθῇ. 18, 53.

εὐπένθερος. χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ. 18, 49.

εὐπέπλος. ἐταῖροι ἀνέρες εὐπέπλω Δαμάτερι δαῖτα τελευντι. 7, 32.

εὐπλόκαμος. Θασέα φαντὶ ἐν Δίᾳ λαοσθῆμεν εὐπλοκάμου Ἀριάδνας. 2, 46.

εὐπλοος. εὐπλοον ὄρμον ἴκοιτο. 7, 62. εἰρίσκειν. μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρὲ τι μᾶχος. 2, 95. τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὐρον. 4, 13. τιν' ὀδίταν ἐσθλὸν σὺν Μοῖσαισι Κυδωνικὸν εὐρομες ἄνδρα. 7, 12.

εὐρεῖν θεὸς τὸν ἀλιτρὸν. 10, 17. εὐρεῖν οὐ ράδιόν ἐστι. 11, 4. τὸ φάρμακον εὐρε. 11, 17. εὐρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν. 11, 76. περὶ κνώδαλον εὐρον ἀγῶνα. 21, 48. οὐδὲ ἰχθὺν χρύσειον εἶδες, ἢ εὐρες. 21, 64. εὐρον ἀένναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ ὕδατι πεπληθύναν ἀκηράτῳ. 22, 37. δεσμοῦ ἀναγκαῖον πειρώμενοι ἐκλυσιν εὐρεῖν. 24, 33. οὐ τοσονδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὐροῖς. 25, 183. τὸ ὑπὸ ζαθέφ' Ἐλικῶνι εὐρῶν. 25, 210. σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφές ξόανον. Ep. 4, 2. ὁ τὰν κωμωδίαν εὐρωῶν. Ep. 17, 2.

εὐρος. ἀλκύνους στορεσέυντι τὸν εὐρον. 7, 58.

Εὐρυμέδων. ἐν ἀλικίᾳ αὐτὸς, Εὐρυμέδων, τύμβον τοῦδε θανῶν ἔτυχες. Ep. 14, 2. Εὐρυμέδοντος κείται τῆς ἱερᾶς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς. Ep. 15, 3.

εὐρύνειν. ἐνθα Κιανῶν αὐλακας εὐρύνουτι βόες τρίβοντες ἄροτρον. 13, 31.

εὐρύς. ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ. 7, 78. γλυκὺν ἐξεκένωσαν θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος. 16, 41. παταγεῖ εὐρεῖα θάλασσα. 22, 15. πολλὰ εἰς σάκος εὐρὺ ἐνυξεν. 22, 193.

Εὐρυσθεὺς. 25, 205.

εὐρύστερνος. ἀείδωσα εὐρύστερνον Ἀθάναν. 18, 36.

Εὐρυτος. 24, 106.

εὐρὼς. χά σύριγγ' εὐρῶτι παλύνεται. 4, 28.

Εὐρώτας. δρόμος αὐτὸς χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώτῳ λοετροῖς. 18, 23.

εὔσα. ἡδὴ εὔσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν. 2, 76. ἐβαλλόμεν ὀππάσαι σε, ἀμετέρας εὔσαν ἀπὸ χθονός. 28, 16.

εὐσεβῆς. εὐσεβέων παιδεύσει τὰ λῶια. 26, 32.

Εὐσθενής. Εὐσθενέος τὸ μῆμα. Ep. 11, 1.

εὐσκιος. ταὶ παρ' αὐτὰν αἵγειροι πτελέαι τε εὐσκίον ἄλσος ἔφαινον. 7, 8.

εὐσκοπος. αὐτῷ ἐπόρουσεν εὐσκόπῳ Ἡρακλῆϊ. 25, 143.

εὐσοος. εὔσοα τέκνα. 24, 8.

εὐσφυρος. Θευγενίδος εἵνεκ' εὐσφύρω. 28, 13.

εὐτεκνία. δοίη Λατῶ κουροτρόφος ὕμιν εὐτεκνίην. 18, 51.

εὐτμητος. ἀμφὶ πόδεσσιν εὐτμητοῖσιν ἱμάσι καλοπεδίλ' ἀράρισκε. 25, 102.

εὐτυκος. πῦρ τοι ὑπὸ σποδῷ εὐτυκον ἔστο. 24, 86.

Εὐτυχίς. λαβέ τὸν, Εὐνόα, Εὐτυχίδος. 15, 67.

εὐυδρος. εὐύδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον. 25, 182.

εὐφάμως. 26, 8.

εὐφραίνειν. τόσσον ἔμ' εὐφρανᾶς σὺ φανεῖς. 12, 8. ὅλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἐταίρους. 22, 178.

εὐφρων. πᾶν πεδίον τόδ' εὐφρονος Αὐγείαιο. 25, 29.

εὐχέσθαι. εὐχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδος με πόθους. Ep. 4, 14.

εὐώδης. εὐώδης μελίτεια. 4, 25. ἀνῶξα

βύβλινον αὐτοῖς εὐώδη. 14, 16. τῆς κόλπων ἐς εὐώδη ραδίνας ἐπεμάξατο χεῖρας. 17, 37. ἀνθεα εὐώδη. 22, 42. ρεῖθρον πάντοσε τηλεθάει εὐώδει κυπαρίσσω. Ep. 4, 7. τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἀγαλμα κέδρου. Ep. 7, 4.

ἐφαβικὸς. ἐπὶ νεκρῷ εἴματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά. 23, 56.

ἐφαβος. ἀνὴρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβου. 23, 1. κακὸν ἔκτεινεν ἐφαβον. 23, 60.

ἐφάπτεσθαι. χειρὸς ἐφαψαμένα. 2, 139. ἐφαψάσθω. 9, 2.

ἐφαρμόσδην. ἀνθερίκεσσι πλέκει ἀκριδοθήραν σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. 1, 53.

ἐφέζεσθαι. ἀηδονίηες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων. 15, 121.

ἐφελκύνεσθαι. Μοῦσαν ὀνηεῖν οὐποτ' ἐφελκυσάμην. Ep. 22, 4.

ἐφέπεσθαι. ἐφεψάσθω Μενάλκας. 9, 2.

ἐφέρππει. τὰ Κάρνεα ἐφέρπει. 5, 83. ἐφερπύζειν. πολλὸς ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος νικτὸς ἐφερπύσας. 22, 15.

ἐφессάμενος. Ep. 8, 4.

ἐφείναι. πῆμα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 25, 200.

ἐφίσσθαι. κτεῖναι μ' ἐφίστο θηρίον αἰνόν. 25, 205.

ἐφίσσθαι. Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίσσεται Ὀρθων. Ep. 8, 1.

ἐφίμερος. τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰσισης. 1, 61. ἐφίμερος φωνά. 8, 82.

ἐφίσδην. τῆναι ἐφίσδει. 5, 97.

ἐφίστασθαι. αἰφνίδιον θορυβεῖσιν ἐφίστάμεναι μελεδῶναι. 21, 5.

ἐφύπερθεν. 23, 59.

Ἐφύρα. ὡς Ἐφύρας Ἀρχίας. 28, 17.

Ἐφυραί. πολυκλήρων Ἐφυραίων εἰλαχας μέγα ἄστυ. 16, 83.

ἔχειν. ἂ δὲ ἔχοισ' ἐρίφως. 1, 26. βαρὺν ἀνὰ θυμὸν ἔχουσα. 1, 96. στασῶ ὀκτῶ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἔχοισας. 5, 59. αἱ ἔχοντι λεπτόν ἀπὸ πρίονιο λεπύριον. 5, 94. τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας. 5, 117. ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα. 6, 30. γέλως οἱ εἶχετο χεῖλεως. 7, 20. Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχουσαι. 7, 148. δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχουσα. 7, 157. σύριγγ' ἐποίησα καλὰν λευκὸν καρὸν ἔχουσαν. 8, 19. κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον, λευκὸν καρὸν ἔχουσαν. 8, 21, 22. ὡς τὸ μὲν ῥῥνες ἔχωντι. 8, 70. ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον. 11, 42. παῖς-

δεῖς ὦ ἄγαθ' ἔχων, 14, 8. τίς ἔχεν μεδοεῖς νοῦν. 14, 21. ἔχεν, Εὐνόα, ἀμῶν. 15, 68. Κύπρις ἔχουσα τὸν αὐτῆς χαίρετῳ ἄνδρα. 15, 131. πολλὸν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι. 17, 108. παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσιν. 18, 2. μόνους ἐν ἀμειβείοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς. 18, 18. χρόνον αἱ νύκτες ἔχοντι. 21, 25. πνοιή ἔχοισ' ἀνέμοιο. 22, 168. ὁ ἐναντίος εἶχετο χερσὶν Ἡρακλέους. 24, 26. θνητὰ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ. 24, 81. πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσέα καὶ νομὸν ἐξεῖς. 27, 33. ἐξεῖ τὴν χάριν ἢ γυνὴ ἀντὶ τήνων, ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψε. Ep. 18, 3.

ἐχέστονος. περὶ ἰὸν ἐχέστονον εἴθαρ ἔβησα. 25, 213.

ἐχθαίρειν. τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι. 24, 29.

ἐχθὲς. κοῦτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθὲς. 2, 144. τό μεν νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν. 5, 2. καμ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρος κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα. 8, 72. πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθὲς. 15, 20.

ἐχθιστος. ἐχθιστον ἔχων ὑποκάριον ἔλκος. 11, 15.

ἐχθος. αἵματι χρὴ νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα λῦσαι. 22, 172.

ἐχθρὸς. ὁ μάντις ὁ Τηλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων, ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον. 2, 23. 24. ἐχθροὺς ἐκ νάσσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι. 16, 85.

ἐψην. 10, 54.

Z.

ζάθεος. τὸ αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ἐλικῶνι. εὐρών. 25, 209.

ζάκοτος. λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρήνεις γένεθ' αὐτῶς. 25, 83.

Ζάκυνθος. 4, 32.

ζαλοῦν. ζαλῶ Ἰασίωνα. 3, 50. ζαλοῖ με, καὶ τάκεται. 6, 27.

ζαλωτός. 3, 49.

ζατεῖν. πάντ' ἄλσέα ποσσὶ φορεῖται ζατεῖσα. 1, 85. ἐλπίς τῶν ὕπνων ζατεῖ τὸν σάρκινον ἰχθύν. 21, 66.

ζαχρεῖος. εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις δότιν. 25, 6.

ζεῖν. ἐν πυρὶ δρύνειν χορία ζεῖ. 9, 19. ἐμοὶ ἄφαρ ἔξεσεν αἷμα. 20, 15.

Ζεὺς, Ζηνὸς & Διὸς. χὼ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἶθριος, ἄλλοκα δ' ὕει. 4, 43. θάσαι μ', ὦ Κορύδων, ποτὶ τῷ Διὸς. 4, 50. μὴ τύ τις ἡρώτα, ποττῷ Διὸς. 5,

74. ἐσσί πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος. 7, 44. τὰ καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἀγαγε φάμα. 7, 93. τὴν οὐ μέλει, οὐ μὰ Δι', οὐδέν. 11, 29. ἃ λευκίππος ἀνατρέχει ἐς Διὸς ἁῶς. 13, 11. πάντα γυναικες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' "Ἡρην. 15, 64. αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει. 16, 1. Ζεῦ, κύδιστε πάτερ. 16, 82. ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ εἰς Δία λήγετε Μοῖσαι. 17, 1. Διὶ Κρονίῳνι μέλονται αἰδοῖοι βασιλῆες. 17, 73. Ζηνὸς ποῦ τόδε σῆμα. *ibid.* ἐν λέχος στόρουνσι λαῖναι Ζῆνι καὶ "Ἡρῃ. 17, 133. μούνης ἐν ἀμιθείῳ Κρονίδαν Δία πευθερόν ἐξεῖς. 18, 18. Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τᾶν μίαν ὥχετο χλαῖναν. 18, 19. Ζεὺς, Κρονίδας Ζεὺς, ἀφθιτον ὄλβον. 18, 52. ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς. 21, 23. ὑνέομες Λήδας τε καὶ αἰγιόχῳ Διὸς υἱῷ. 22, 1. ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱός. 29, 95. δύω φερέτῃν Διὸς υἱῷ δοῖας Λευκίπποιο κόρας. 22, 137. Ζεὺς ἐπάμυνε. 22, 210. Διὸς νεόντος ἅπαντα. 24, 21. δώδεκα οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν μόχθους. 24, 80. Ζηνὶ ἐπιβρέξει καθυπερτέρῳ ἄρσενι χοῖρον. 24, 97. Διὸς ἀλκιμος υἱός. 25, 42. προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο Ἀνγείειω φίλος υἱός. 25, 159. ὄλεσσε θηρίον, αἰνολέοντα, κοίλῃν αὖλιν ἔχοντα, Διὸς Νεμέιοι παρ' ἄλσος. 25, 169. ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος. 26, 31. ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόνετι Ζεὺς ὑπάτος μεγάλην ἐπιγουνίδα θήκατο λύσας. 26, 34. πλόον ἐνάνεμον αἰτεύμεθα παρ Διὸς. 28, 5. τὸν τοῦ Ζανὸς υἱὸν πρῶτος ἐπάνωθε μουσσοποιῶν Πείσανδαος ξυνέγραψεν. *Ep.* 20, 1. ζέφυρος. τὰς κόρυθος ἃ τομὰ ὕμῃν ἐς ζέφυρον βλεπέτω. 10, 47.

ζῆν. τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις ζῶντ' ἄφες. 5, 79. κάλλος καλὸν ἐστί τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆ. 23, 32. οὐ δύναμαι ζῆν. 23, 42. ζῆ τὰν σὰν ιδέαν. 29, 6.

ζοός. οὐδ' ἐγνώ, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές. 2, 5.

ζοά. πολλὰ ποττὰν ζοᾶν τοῖς παισὶν εἶπε χοῖσιμα. *Ep.* 17, 9.

ζοία. τὸ ἡμισυ τᾶς ζοίας ἔχω. 29, 5.

ζόφος. ἡἷλος ποτὶ ζόφον ἔτραπεν Ἰππους. 25, 85.

ζυγός. ἀλλήλους ἐφίλησαν ἴσω ζυγῷ. 12, 15. κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο δειελῖνοι. 13, 32. σὺ ζυγὸν αἰὲν αἰεῖεις. 27, 20.

ζῶειν. χρήματα ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων. 16, 59. ἀμερξάμεναι κισσὸν ζῶντα. 26, 4. φίλει, ὥς κε ζῶης, τὸν ὅμοιον ἔχειν αἰεὶ. 29, 20.

ζωή. ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδω. *Ep.* 9, 1.

ζωννύναι. ἐν αὐτοῖς Ἱέρων ζώννυνται. 16, 81.

ζωογράφος. ποῖοι ζωογράφοι τάκριβέα γράμματ' ἔγραψαν. 15, 81.

ζωός. ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν. 4, 42. ἀσεῖ, ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπὸλον εὐρέα λάρναξ ζῶν ἐόντα. 7, 79. αἶθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὥφελος ἦμεν. 7, 86. αἶδαν ἐς ἐσχατον ἐλθὼν ζωός. 16, 53.

ζωοτόκος. ἅπασαι ζωοτόκοι ἦσαν περῖωσια. 25, 125.

Ζωπυρίων. 15, 13.

ζωστήρ. ἀμφὶ οἱ στήθεσσι γέρον ἐσφίγγετο πέπλος ζωστήρι πλακερῷ. 7, 18. πέπλως ἐκ ζωστήρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνειρύσασαι. 26, 17.

H.

ἦ. ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίσκοτος, ἦ ὑπερόπτης. 22, 58. τίς κεν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο. 11, 49.

ἦ. εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦ ρα Φιλῶνδα. 4, 1. ἦ πὰ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγες; 4, 3. ἦ ρά γε λεύσσεις; 4, 53. τὸ γερόντιον ἦ ρ' ἔτι μύλλει τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα; 4, 58. ἦ οὐ μέμνασ', ὅτ' ἐγὼν τὸ κατήλασα. 5, 116. ἦ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπέγειαι; ἦ τιнос ἀστῶν λαὸν ἐπιθρώσκει; 7, 24.

ἦ. ἦ ρ' Ἀμυκος. 22, 75. ἦ ρα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταῦλιον ἵζον ἰόντες. 25, 84.

ἦ. ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας τανίκα κεμακῶς ἀμπαίνεται. 1, 16. ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς ἄδαν ἔλκομαι ἦδη. 1, 130. ἦ ρά με τόσον ἐφθασας. 2, 114. ἦ μάν τοι λευκὰν εἰδυματόκον αἶγα φυλάσσω. 3, 34. ἦ στωμύλος ἦσθα. 5, 79. ἦ γὰρ ἐταῖροι ἄνδρες εὐπέπλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι. 7, 31. ἦ γὰρ ὁ δειλὸς τόσσον ἐρῇ Μυρτοῦς. 7, 96. ἦ μέγα τοί κε τέκοιτο. 18, 21. ἦ μάν πολλακίς ὕμῃν αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' εἶπα. 22, 152. ἦ ὅγε στάλαν Ἀφαρηῖον ἐξανέχουσαν τύμβιν ἀναρρήξας. 22, 207. ἦ ρά νυ παιδὲς ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι. 25, 40.

ἦ. ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἦ με παρήμεν. 2, 116.

Ἡβα. οἱ εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἡβας ὕπλα ἄγουσιν. 17, 32.

ἦβη. τάχα σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἦβη. 27, 8.

ἡγεῖσθαι. ὡς εἰπὼν, ἡγεῖτο. 25, 62. ἡγεμονεύειν, ἐγὼ ὁδὸν ἡγεμόνευον. 11, 27. δμῶν τινὰ τῶνδε σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσαι. 25, 47. ἐγὼ τοι ἡγεμονεύσω αὖλιν ἐς ἡμετέρεην. 25, 60.

ἦδε. 25, 139.

ἦδεν. νόον ἔμὸν οὐτις ἔαδε. 27, 22.

ἦδη. ἦδη φράσδει πάντα. 1, 102. τετραμμένον εἶαρος ἦδη. 13, 26. καὺτὰ συναγαίρομαι ἦδη. 15, 57. διαθρύπτεται ἦδη. 15, 99. ἦδε νῦν Φοίνικες ἐρρίγασιν. 16, 76. ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα. 16, 78. τὸ οἰκέτις ἦδν. 18, 38. ἦδη μυρ' ἐσειδὼν ὀνειράτα, κοῦδέπω ἄως. 21, 24. ὑμνέομε Λακεδαιμονίους δὺ ἀδελφούς, ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἦδη ἐόντων. 22, 6. αἶς νυμφίοι ἦδη ἐτοῖμοι. 22, 155. πάντες ἐπιβήτορες ὄλγ' ἔσαν ἦδη. 25, 128. Ἄδωνιν ἢ Κυθήρη ὡς εἶδε νεκρόν ἦδη. 30, 2.

ἦδος. 16, 40.

ἦδς. ὕσον μῆλον βραβύλοιο ἦδιον. 12, 4. πρὶν με παρήπαφες ἦδδὲ μύθῳ. 27, 11. ὅ σε τὸν ἡδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς. Ep. 12, 2.

Ἡδωνοί. εἴης Ἡδωνῶν ἐν οὐρεσι χεῖματι μέσσω. 7, 111.

ἦε. ἦε καὶ ἐκ πῶράθεν. 22, 11. ἦε τοι Αὐγείην, ἦ καὶ δμῶν τινὰ κείνου δίξεις; 25, 36. ἐλαυνόμενα ἦε νότοιο βίῃ, ἦε Θρηκὸς βορέαο. 25, 91. ἦ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἦε Μυκήνην. 25, 171. ἔλπομαι, οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγυαλήων, ἦε σέ. 25, 175.

ἥελιος. σκερὴν ὑπὸ φηγὸν ἡελίου φρύττοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὡς τις. 12, 9. Φοίνικες, ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι οἰκεῖντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν. 16, 76. ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβῃ φάος ἡελίοιο. 22, 84. Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἡελίοιο. 25, 54. ἥελιος ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππου. 25, 85. Ἡέλιος ᾧ παιδὶ τὸδ' ἔζοχον ὥπασε δῶρον. 25, 118. ἄλλοι μετὰ τοῖσι δνῶδεκα βουκολέοντο ἱεροὶ Ἡελίου. 25, 130.

Ἡετίων. Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς μισθόν. Ep. 7, 5.

ἦῆρ. τῶν οὐτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνεται ὄντων. 25, 92.

ἦίθεος. ἐλαφρὸς καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡϊθέοις καλεῖμαι. 2, 125. ἦ σὴ φιλότῃς πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡϊθέοις μάλιστα. 12, 21. ἰστία ἡϊθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον. 13, 69.

ἦκα. 25, 161.

ἦκειν. ὅς μοι δωδεκαταῖος, ἀφ' ᾧ τάλας οὐδέποθ' ἦκει. 2, 4. ἦξῳ, ναὶ τὸν Πᾶνα. 4, 47. ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἦξεις. 15, 144. ἦξει καιρὸς ἐκείνος, ὅπανίκα καὶ τὸ φίλάσεις. 23, 33.

ἡλαίνεσθαι. οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλίδες ἡλαίνονται. 7, 23.

ἡλικιώτας. 14, 54.

ἡλίκος. ἡλίκα τόξα χερσὶ κρατεῖ. 23, 4.

ἦμαρ. οἱ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν. 12, 2. ἄς ἡμεῖς ἐργοῖσιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ. 25, 32. ἡμασι πολλοῖς κτῆσιν ἐποψόμενος. 25, 56. δεῖλον ἦμαρ ἄγων. 25, 86. ἡματος ἦν τὸ μεσηγνόν. 25, 216. ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ αἰεὶ θυέσσιν ἰκνεῖται. Ep. 7, 3.

ἦμεν. v. εἶναι.

ἦμενος. κράναν ἐνόησεν ἡμένῳ ἐν χώρῳ. 13, 40.

ἦμες. v. εἶναι.

ἡμέτερος. ἡμετέρας χάριτας ὑποδέξεται οἴκῳ ἀσπασίως. 16, 6. ἐγὼ τοι ἡγεμονεύσω αὖλιν ἐς ἡμετέρεην. 25, 61. ἡμυγένειος. 6, 3. ἡμίθεος. ἔρπεις καὶ ἐνθάδε κ' εἰς Ἀχέροντα ἡμιθέων μονώτατος. 15, 137. ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο. 17, 5. σέθεν ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων μνάσσομαι ἡμιθέων. 17, 136.

ἡμίονος. ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότῃτα πολλῶν ἡμιόνων πρόσθεν ἐλοίμαν. 16, 67. βουσί καὶ ἡμιόνοισι, καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν ἄνδρα παρετρέψασθε. 22, 150.

ἡμισυς. τὸ ἡμισυ τᾶς ζωῆς ἔχω. 29, 5.

ἡμίφλεκτος. ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μελαθρον, αὐτως ἡμίφλεκτον. 2, 133.

ἦν. τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες; 8, 26. ἦν ποκ' ἐνθῇ Δάφνις. 8, 35. ἦν καὶ τι δάκνῃς. 12, 25. ἀδύ μοι τὸ μέλιδμα, ἦν σύριγγι μελίσδω. 20, 28. ἦν ὅλος αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμείλξω. 23, 25. ἦν λῆς, καὶ τοῦτο. 23, 45. ἦν τέκνῃς φίλα τέκνα. 27, 31.

ἦν ἐπινεύσω. 27, 32. ἦν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι. 27, 35. ἦν ἀνανέυση. Ερ. 4, 15.

ἦνιδε. ἦνιδε τοι τὸ δέπας. 1, 149. ἦνιδε, σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' αἴηται. 2, 138. ἦνιδε τοι δέκα μᾶλα φέρω. 3, 10. ἦνιδε κείται ὥριφος. 5, 23.

ἦπαρ. τό οἱ ἦπατι πᾶξε βέλεμνον. 11, 16. χαλεπὸς ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν. 13, 71.

ἦπειρος. τὸν πειστῆρσι κατῆγον ἐπ' ἠπείριοι. 21, 58.

ἦπιος. 17, 51.

"Ηρᾱ. ὅκκα θύοντι τᾷ "Ηρᾱ. 4, 22.

Ἡρακλῆς. Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοις ἀκάνθαις παῖδα ποθῶν δεδόντα. 13, 64. Ἡρακλῆν ἦρωες ἐκερτόμεον λιποναῦταν. 13, 73. ὁ ἐναντίος εἶχετο χερσὶν Ἡρακλῆς. 24, 27. Ἡρακλῆς ὑπὸ ματρὶ, νέον φυτὸν ὥς ἐν ἀλωᾷ, ἐτρέφετο. 24, 101.

Ἡρακλείδας. 17, 26.

Ἡρακλείη βίη. 25, 154.

Ἡρακλῆς. κρατὶ ἔχων λεύκαν, Ἡρακλῆος ἱερὸν ἔρνος. 2, 121. φαντί νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν. 4, 8. ἄρα τοιόνδε κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χείρων; 7, 150. ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν Ἡρακλῆϊ. 13, 37. ἀντία Ἡρακλῆος ἔδρα σφιν ταυροφόνου ἔδρευται. 17, 20. ἀμφοτέροι ἀριθμῶνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα. 17, 27. Ἡρακλέα δεκάμηνον ὄντα ἁ Μιδεάτις Ἀλκμήνα χαλκίαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα. 24, 1. ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα, 24, 16. ὥς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα θῆρε δὴ ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα συμπλήγῃ. 24, 53. Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ. 24, 132. θεσπέσιον ὑλάοντες ἐπέδραμον Ἀμφιτρυωνιάδῃ Ἡρακλεῖ. 25, 71. βίη πολύφρονος Ἡρακλῆος. 25, 110. αὐτᾷ ἐπόρουσεν ἐνσκόπων Ἡρακλῆϊ. 25, 143. ὄφρα ρήτερον φάμενον κλύοι Ἡρακλῆος. 25, 191.

ἠρέμα. 21, 56.

"Ηρη. πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἡρην. 15, 64. ἐν λέχος στόρνυσι λαύειν Ζηνὶ καὶ "Ηρῇ. 17, 133. πολυμήχανος Ἡρη. 24, 13.

ἦρι. ἄμμες ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμῶνια φύλλα ἐρψύμες. 18, 39. ἦρι συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις ριγᾶτω πᾶσαν. 24, 91.

ἠριγενεῖη. καθαρᾶς ἄτερ ἠριγενεῖης. 24, 39.

ἦριον. τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι ἐρχομένην νεκύναν ἀνὰ ἠρία. 2, 13. ὄθι Φρυγὸς ἦριον Ἴλου. 16, 75.

ἠρώϊνα. Ἀλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἠρώϊνας. 13, 20.

ἠρώϊνη. Καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἠρώϊναις. 26, 36.

ἦρως. ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος ἠρώων. 13, 28. Αἴας, ὁ μέγας βαρυνάμιος ἦρως. 15, 138. Ἰέρων, προτέροις ἴσος ἠρώεσσι. 16, 80. ἦρως, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο. 17, 5. ἦρως ἐκαλέσατο πάντας Μαγνήσεως ἀπὸ ναὸς Κάστωρ. 22, 78. ἦρως κρατερὸν Πολυδεῦκα θαρσύνεσκον. 22, 92. ὤμμες ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἠρώεσσι. 22, 163. φίλοι πάντες ἀοιδοὶ Τυνδαρίδαις, Ἐλένα τε, καὶ ἄλλοις ἠρώεσσιν. 22, 216. ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἦρως. 24, 78. Λίνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἦρως. 24, 104. εἶπ' ἄγε μοι, ἦρως, ἵνα γνῶω, εἶπ' ἐτύμως μαντεύομαι. 25, 178.

ἦς. 18, 22.

ἦς. ν. εἶναι.

ἦσθα. ν. εἶναι.

ἦσθαι. ὀλίγος κῶρος ἐφ' αἵμασιαισιν ἦμενος. 1, 48.

ἦσσω. οὐ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἦσσονες ἄλλοι. 24, 79.

ἦστε. ν. εἶναι.

ἦσυχᾶ. 14, 27.

ἦτοι. ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες ἔσσονθ', ὡς ἐθέλουσιν. 12, 22. ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπέιχε ποτῶ πολυχανδέα κρωσσόν. 13, 46. ἦτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδὺς. 22, 95. ἦτοι τὰ ἄκρα δοῦρ' ἐάγη. 22, 189. ἦτοι ὅγ' εὐθὺς αὔσεν. 24, 23. ἦτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεωκλώστω τελαμῶνος. 24, 44. ἦτοι ἄρ' ὡς εἶδοντ' ἐμιτίθιον Ἡρακλῆα θῆρε δὴ χεῖρεσσιν ἔχοντα. 24, 53. ἦτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν. 25, 223.

ἦτριον. 18, 33.

ἠγένης. 13, 61.

ἠῦτε. 22, 49.

ἠῦτε. χροῖην ἔσαν, ἠῦτε κύκνοι, ἀργησταί. 25, 130. κυρτὴ ράχιν γένετ', ἠῦτε τόξον. 25, 245.

ἦχος. ἦλυθες ἀκούω. 27, 56.

ἦως. ἦλυθες τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἦσι. 12, 1.

Θ.

θαεῖσθαι. θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 22, 200.

θάημα. 1, 56.

θαητός. 15, 84.

θάλαμος. σὺν κακαῖς Μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο καὶ νύμφαν ἐφόβησε. 2, 136. οἱ εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἦβας ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν. 17, 32. πρὸςθε νεογράπτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο. 18, 3. τεύχεις μοι θαλάμους; 27, 36. τεύχῳ σοι θαλάμους. 27, 37.

θάλασσα. ἐκ θαλάσσης οἰστρεῖ. 6, 27. ἀλκύνοντες στορεσεῦντι τὰν θάλασσαν. 7, 57. τὰν γλαυκὰν θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν. 11, 43. τίς κεν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο. 11, 49. πολλὰς θαλάσσης. 17, 76. θάλασσα πᾶσα καὶ αἶα καὶ ποταμοὶ ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ. 17, 91. παντὰ παρ' αὐτὴν θλιβομένην καλύβαν τρυφερὸν προέσναχε θάλασσα. 21, 18. παταγεῖ εὐρεῖα θάλασσα. 22, 15.

θαλερώτερον. 14, 32.

θαλία. σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδησι. 17, 22.

θάλλειν. θάλλοντα σέλινα. 13, 42. ἀγροὺς ἐργάζονται τεθαλότας. 16, 90. παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι. 18, 2. ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλόσι ἐξετανύσθῃ. 22, 106. βουκολίοισι πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθιλότες αἰὲν ἔασι. 25, 14.

θαλλὸς. τὰς ἐλαίας τὸν θαλλὸν τρώγουσι. 4, 45. θαλλὸν ἀμάσας τοῖς ἄρνεσσι φέροις. 11, 73. ἄλεσσι μεμιγμένον θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ. 24, 96.

θάλπειν. οὐ πυρὶ θάλπει. 5, 31. ἄλλον ἰοῖσα θάλπε φίλον. 14, 38. θάλψας ἐν πυρὶ ἐπαξόνει κύκλα δίφρῳ. 25, 249.

θαλύσια. 7, 3.

Θαλυσιάς ὁδός. 7, 31.

θαμβεῖν. κρᾶτα δαφνοῖν ἀπὸ χθονὸς ὧκ' ἐπάειρεν θαμβήσας. 25, 233.

θάμνος. ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην. 25, 227.

θάνατος. θανάτου σχεδὸν ἦεν. 22, 130. πάρος κατέθηκε ποδοῖν πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωσα. 24, 58.

θανέεσθαι et

θανεῖν. v. θνήσκειν.

θάπτειν. μὴ βάθιον τήνῳ πυγίσματος ταφείης. 5, 43. εὐ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξεινῆς ξένον ὄντα. Ep. 11, 3.

θαρσαλέως. 24, 115.

θαρσεῖν. θαρσεῖν χρη. 4, 41. θαρσέω. 4, 44. 22, 57. αἴγες ἐμαί, θαρσεῖτε, κερουχίδες. 5, 145. θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος. 15, 13. θάρσει, Πραξινοά. 15, 56. θαρσήσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρῃσιν ἰκοίμαν. 16, 107. παισὶ θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα. 17, 41. θάρσει, μήτ' ἀδίκους, μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν. 22, 56. θάρσει, ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆιον αἶμα. 24, 72. θάρσει, κῶρα φίλα. 27, 51. θαρσεῦσ' ἄμμι ὁμάρτει. 28, 3. θαρσέων καθίζειν. Ep. 21, 4.

θαρσύνεσκειν. ἥρως κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον. 22, 92.

θάσασθαι. v. θεᾶσθαι.

Θασεὺς. πόκα Θασέα φαντὶ ἐν Δία λασθῆμεν ἐϋπλοκάμου Ἀριάδνας. 2, 45. θᾶσον. ἔζω ἀπώχετο θᾶσσον. 14, 36. φέρε θᾶσσον ὕδωρ. 15, 29. οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον. 24, 48.

θαῦμα. 15, 2.

θαυμάζειν. ἐκπάγλως θαύμαζε. 25, 114. θαυμάζον αὐτὸς τε ἄναξ, υἱὸς τε δαίφρων, Φυλεὺς. 25, 150.

θαυμάζεσκειν. θαυμάζεσκον ἀκούοντες μῦθον. 25, 186.

θεᾶ. ὦν γὰρ χ' ᾤψησθε, θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε. 10, 25. Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις. 13, 44. Μῶσαι θεαὶ ἐντὶ. θεοὺς θεαὶ ἀεῖδοντι. 16, 3. ὦ Ἑτεόκλειο χάριτες θεαί. 16, 104. κάλλει ἀριστεύουσα θεᾶν πότν' Ἀφροδίτα. 17, 45. Κύπρις, θεᾶ Κύπρις, ἴσον ἔρασθαι ἀλλήλων. 18, 51. εἰπέ, θεᾶ. σὺ γὰρ οἶσθα. 22, 116. ὑμῖν τοῦτο, θεαί, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις τῷ γαλαμ Ξενοκλῆς θῆκε. Ep. 10, 1.

θεᾶσθαι. θάσασθαι. θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὁσδεῖ. 1, 149. τὰν πομπὰν θάσασθαι. 2, 72. θᾶσαι θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. 3, 12. θᾶσαι μ', ὦ Κορύδων, ποτὶ τῷ Διός. 4, 50. θᾶσαι ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λυτιέρσῃ. 10, 41. θασομεναι τὸν Ἄδωνιν. 15, 23. θᾶσαι, Πραξινοά, περὶ τὰς θύρας ὅσσοι ὄμιλοι. 15, 65. θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον. Ep. 16, 1.

θέειν. τὰ νιν κύματα φαίνει ἐπ' αἰγυαλοῖο θεόισαν. 6, 12. πρόσθε θέειν ἀνέμων. 8, 54.

θέειον. καθαρῷ πυρώσατε δῶμα θεεῖω. 24, 94.

θεΐνειν. ἀλλήλους ὄλεον στερεοῖς θεΐνοντες ἱμάσιν. 22, 108.

θεῖος. θεῖε Κομάτα. 7, 89. ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος. 8, 33. θᾶσαι ταῦτα τὰ τῷ θεῖῳ Λυτιέρσα. 10, 41. ναυτιλίαν μιμνάσκειτο θεῖος ἄωτος ἥρώων. 13, 27. ἱερὸν θεῖου παρα ῥόνον Ἀλφειοῖο. 25, 10. σοὶ ἔδρα θεοῖσι μετ' ἀνδράσι. Ep. 14, 3.

θέλγειν. ὁ βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ. Ep. 5, 3.

θέλειν. φαμί τὸ νικασεῖν, ὅσπον θέλω αὐτὸς, αἰδῶν. 8, 7. θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. 11, 26. δάκρυε, ὅσσα θέλεις. 15, 41. Εὐνίκα μ' ἐγάλαξε, θέλοντά μιν ἀδὸν φιλάσαι. 20, 1. οὐ σε θέλω τῶμῳ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον. 21, 30. οὐκ ἔτι σε θέλω λυπῆν κεχολωμένον. 23, 22. τοὶ πᾶν, ὃ θέλεις, αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται. 25, 53. χῶταν σὺ θέλῃς, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω ἀμέραν. 29, 7. κἂν θέλεις, ἀπόβριζον. Ep. 21, 4.

θέμεν. v. τιθέναι.

θέμις. οὐ θέμις, ᾧ ποιμᾶν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν συρίσδεν. 1, 15. διὰ τε κρίνησι θέμιστας. 25, 46.

θεμιτὸς. οὐ θεμιτὸν, ποτ' ἀηδὸνα κίσσας ἐρίσδεν. 5, 136.

θένειν. ποσὶ θένων σκέλος. 22, 66.

Θεόκριτος. Ep. 22, 1.

θεὸς. ἰλάσκειο τὴν θεὸν εἰπὼν οὐρανίαν. Ep. 13, 1.

θερίστριον. 15, 69.

θερμός. νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν ἀνέρος. 2, 137. τὰ πρόσωπα θερμότερ' ἦς, ἢ πρόσθε. 2, 141. θερμὸς ἔρως αὐτῷ με καταίθει. 7, 56. μῦθος ὕδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κούη, στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη. 17, 121.

θέρος. ἐπὶ κρᾶναν ἐσδόμενοι θέρος μέσῳ ἅματι. 6, 4. τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύττει. 6, 16. ἐν θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιοπέσσι νομεῖοις. 7, 113. πάντ' ὥσδεν θέρος μάλα πίονος. 7, 143. ἀδὸν, τῷ θέρος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκuiteν. 8, 78. τοῦ θέρους φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεαδίω. 9, 12. τυρὸς οὐ λείπει μ'

οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ. 11, 36. τὰ μὲν θέρος, τὰ δὲ γίνεταί ἐν χειμῶνι. 11, 58. ψεύδονται πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον τῷ θέρος μινύθειν. 21, 23. μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος. 21, 26. ἐς λινοὺς ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ. 25, 28.

θεσπέσιον. 25, 70.

θεσπέσιος. 15, 66.

θεσπίζειν. χρησμὸς ἂ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίζασα. 15, 63.

Θεσσαλικὸς. Θεσσαλικὸν τι μέλισμα. 14, 31.

Θεσσαλὸς. ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι. 12, 14. ὁ Θεσσαλὸς ἵπποδιώκτας. 14, 12. Θεσσαλὸς ἵππος. 18, 30.

Θεστιὰς. ὑμνέομες ἄρσενα τέκνα κοῦρης Θεστιάδος. 22, 5.

Θέστυλις. φέρε Θέστυλι. 2, 1. ἐπίπασσε, Θέστυλι δειλαία. 2, 19. Θέστυλι, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται. 2, 35. Θέστυλι, λαβοῖσα τὸν τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαζον τὰς τήνῳ φλιάς. 2, 59. ἄγε, Θέστυλι, μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρὲ τι μᾶχος. 2, 95.

Θέτις. 17, 55.

Θευγενὺς. Θευγενίδος εἵνεκ' ἐϋσφύρω. 28, 13. εὐαλάκτος Θευγενὺς ἐν δαμότισιν πέλῃ. 28, 22.

Θευχαρίλας. ἂ Θευχαρίλα τροφὸς. 2, 70.

θεωρεῖν. Πενθεὺς ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει. 26, 10.

Θῆβαι. αἱ Μινύειον Ὀρχομενὸν φιλοῖσαι, ἀπεχθόμενον ποτε Θῆβαις. 16, 105. ἐς Θῆβας ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἵματι πᾶσαι. 26, 25.

θηεῖσθαι. παντοῖην ἐν ὄρει θηεῖμενοι ἄγριον ὕλην. 22, 36. Ἀνγείης ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους. 25, 108.

θηλάζειν. λεαίνας μασδὸν ἐθήλαξε. 3, 16. κατέκοψα θηλάζοντα χοῖρον. 14, 15.

θήλεια. ἂ θήλεια ὀλβία. 15, 145. δίχα θηλειᾶν. 25, 107.

θηλύνεσθαι. πολλὴ τᾷ μορφῇ θηλύνετο. 20, 14.

θῆλυσ. θῆλυν ἀπὸ χοριάς Κύνουν ἔγνω. 16, 49. θῆλυσ νεολαία. 18, 24.

θηλυτέρα. ἐν πιυνταῖς περικλειτὰ Βερενίκα ἔπρεπε θηλυτέρης. 17, 35.

θηλυτόκος. ἄπασαι ζωοτόκοι ἦσαν περιώσια, θηλυτόκοι τε. 25, 125.

θῆν. τὴν θῆν τὸν ἔρωτα κατεύχεο λυ-

γιγείν. 1, 97. καὶ γὰρ θὴν οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν. 6, 34.

θὴν, δὲ. λέγομεν πρῶαν θὴν πάντα. 15, 15.

θὴν, θὴν. ὕμμεν θὴν ἐρεθίσδετε τῷς καλαμεντάς. 5, 111. τὴν θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθεις. 7, 83.

θὴν. αἶνος θὴν λέγεται τις. 14, 43. πείρα θὴν πάντα τελεῖται. 15, 62.

θῆρ. οἷα θῆρ ὑλαῖος ὑποπτεύσει κυναγῶς. 23, 10. ὥς εἶδοντ' ἐπιτίθθιν Ἑρακλῆα θῆρε δύω χεῖρεςσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα. 24, 54. δέρμα θηρὸς ὀρών. 25, 63. οὐκ ἂν τοι θηρῶν τις ἐδήριεν περὶ τιμῆς. 25, 82. ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοῖατο θῆρες ἐς πεδίον ὄρμουτο. 25, 134. δέρμα θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει χειρῶν καρτερόν ἔργον. 25, 175. ὃ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὕσσοις θῆρ ἄμοτος. 25, 242. τρηχὺν ἔαξα ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον θηρὸς ἀμαιμακέτοιο. 25, 258. ὁ θῆρ ἔβαινε δειλῶς. 30, 15. πάντων κάκιστε θηρῶν. 30, 18. ὁ θῆρ ἔλεξεν ᾧδε. 30, 21.

θηρίον. θηρία τᾶλλα διώκει. 1, 110. πολλὰ θηρία πομπεύεσκε περιστάδων. 2, 68. τὰ θηρία πάντα διώκεν. 5, 107. τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα. 19, 6. ὥπως κακὰ θηρί' ἀνέγνων κοῖλον ὑπὲρ σάκεος. 24, 23. οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσοις ἄλλοι. 24, 79. οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες θηρίον. 25, 79. Ἀργείων τις ὄλεσε θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις. 25, 168. εἶπε, ὥπως ὁλοὺν τόδε θηρίον ὑτὸς ἔπεφνες. 25, 181. κτεῖναι μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 25, 205.

θήσειν.

θήσεσθαι. ν. τιθέναι.

θιάσος. τρεῖς θιάσως ἐς ὅρος ἄγαγον. 26, 2.

θίγειν. οὐδέτι πω ποτὶ χεῖλος ἐμόν θίγεν. 1, 59.

θιν, θις. ἐκβάντες ἐπὶ θίνα. 13, 32. ἐκβάντες ἐπὶ θίνα βαθύν. 22, 32.

θλαῖν. σκληραῖσι τεθλασμένος οὐατα πυγμαῖς. 22, 45.

θλίβειν. θλίβεται Εὐνόα ἄμμιν. 15, 76. ἀστυκὰ χεῖλεα θλίβειν. 20, 4. παντᾶ παρ' αὐτὴν θλιβομένην καλύβην τρυφερόν προσέναχε θάλασσα. 21, 18.

θνάσκειν. Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει. 1, 135.

θνατός. Κύπρι, θνατοῖσιν ἀπεχθής. 1, 101. οἱ θνατοὶ πελόμεσθα. 13, 4. τὸν

ἀθανάταν ἀπὸ θνατῶν ἀνθρώπων ἐποίησας Βερονίκαν. 15, 106. δίζημαι, τίνοι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω σὺν μοίσαις. 16, 68. ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθοί. 22, 23.

θνήσκειν. τήνον χῶ 'κ ὄρμουτο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα. 1, 72. οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές. 2, 5. μόνας σέθεν οὐδὲ θανοῖσας λασεύμεσθα. 4, 38. ἀνελπιστοὶ θανόντες. 4, 42. χρήματα ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων. 16, 59. μὴ θάνης λιμῶ. 21, 67. ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νᾶας αὐτοῖσιν ναῦταισιν ὀιομένοις θανέσθαι. 22, 18. βούλευον, ὅπως Λασιάχενα βύρσαν θηρὸς τεθνεώτους ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι. 25, 273. πάντων, ὧν ἐπέοικεν, ἔχει τεθναὼς ὁ σοφιστής. Ερ. 11, 5. ἐν ἀλικίᾳ θανῶν. Ερ. 14, 2.

θνητός. θνητὰ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ. 24, 81. παῖδες ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι. 25, 41.

θολερὸς. ὕδατι νίξιν θολερὰν ἰοιδεῖ πλίνθον. 16, 62.

θολία. τὰν θολίαν κατὰ κόσμον ἀμφίθες. 15, 39.

θοός. θοαὶ ἵπποι. 2, 49. οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός. 17, 100. μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων κειμήλια. 24, 120. ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοῖατο θῆρες ἐς πεδίον ὄρμουτο. 25, 134.

θορυβεῖν. αἰφνίδιον θορυβεῖσιν ἐφίστάμεναι μελεδῶναι. 21, 5.

Θούριος. ἃ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σν-βάρτα. 5, 72.

θοῶς. οἱ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστω. 22, 76. ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἶμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος. 22, 125. τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα. 22, 278.

Θρακιστὶ. 14, 46.

Θραῦσσα. 2, 70.

θρασὺς. ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπι-διώταν. 14, 67.

Θρείσσα. ὁ μικρὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσσᾳ τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὀδῶ. Ερ. 18, 1. θρηνεῖν. ὀρῦες αὐτὸν ἐθρήνεον. 7, 74. Θρηξ. νέφη ἐλανύμενα προτέρωσε βίη Θρηκὺς βορέας. 25, 91.

θριξ. ἔρρευν ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες. 2, 89. τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο. 5, 26. θριξ ἀνὰ μέσσον. 14, 9.

θρίον. περὶ θρία πολλὰ πεφύκει. 13, 40.

θρόνον. λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταυθ'

ἰπόμεζον τὰς τήνω φλιάς καθυπέρτερον. 2, 59.

θρόνος. τὰ καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα. 7, 39.

θρυλλεῖν. τοι μὴ μακρὰ θρυλέοιμι. 2, 142.

θρύπτειν. Νεῖλος ἀναβλύζων διεράν ὅτε βώλακα θρύπτει. 17 80.

θυγάτηρ. μέλλει τὸν Ἀδωνιν αἰδεῖν ἃ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ πολυῦδρις αἰδός. 15, 97. ἃ Βερονικεῖα θυγάτηρ, Ἐλένη εἰκῆα, Ἀρσινόα. 15, 110. πολλοὺς Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους θυγατέρες. 16, 102. Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσιν. 17, 61. Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὥχετο χλαῖναν. 18, 19. ἡμῖν τοι Δεύκιππος εἰς ἔδνωσε θύγατρας τάσδε πολὺν προτέροις. 22, 147.

θύειν. νῦν θυσὼ τὰ πίτυρα. 2, 33. ὅκκα θύοντι τῇ Ἥρᾳ. 4, 21. ἀνὶκ' ἔθυσε ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα. 5, 11. αὐταῖς χιμάρως δύο πρὸν ποκ' ἔθυσα. 5, 81. θύσας ταῖς Νύμφαις. 5, 139.

θυμαλγής. θᾶσαι θυμαλγές ἐμὸν ἄχος. 3, 12.

θυμαρεῖν. ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος. 26, 9.

θύμβρις. ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ. 1, 118.

θυμός. τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι. 1, 56. βαρὺν ἀνά θυμὸν ἔχουσα. 1, 96. ἄς ἔτι καὶ νῦν ἐκ θυμῷ δέδεμαι. 2, 61. ὡς μεν περὶ θυμὸς ἰάφθη δειλαίας. 2, 82. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει ἀμέτερον. 7, 29. ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη. 13, 14. ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στουγνοῦ Ἀχέροντος. 16, 41. ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε. 17, 130. ὅππα θυμὸς ἐκάστων. 22, 11. ἐν θυμῷ κεχολωμένους. 22, 87. ἀρρήκτων ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν. 25, 112. ἵνα γινώω κατὰ θυμὸν, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 25, 177. πᾶς οἱ αὐχὴν θυμοῦ ἐνεπλήσθη. 25, 244.

θύννος. τῶς θύννος σκοπιάζεται. Ὀλπις ὁ γριπεὺς. 3, 26.

θύος. νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι. 2, 10. τοῦδε τυχὼν θέλω τρισσὰ θύη τέλεσαι. Ep. 4, 16. ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰεθυέσσιν ἰκνέεται. Ep. 7, 3.

θύρα. οὐδὲ θύρας ἀρῥάξεν ἀνάρσιος. 2, 6. ὡς κεινος δινοῖτο πόθ' ἀμετέρησι

θύρησιν. 2, 31. ἐγὼ μιν ὡς ἐνόησα ἀρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ. 2, 104. ἃ θύρα εἶχετο μοχλῷ. 2, 127. ἐγὼ κλασῶ θύρας. 6, 32. πρὸ θυρᾶν μεν ἀπὸ σπώρω ἄσκαλα πάντα. 10, 14. θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσπος ὅμιλος. 15, 65. ὁ αὐτ' ὥϊξε θύρας. 23, 53. ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων οἴκου. 24, 15. στιβαροὺς θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας. 24, 49.

θύρσις. τὴν, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες. 1, 19. Θύρσις ὅδ' ὥξ Αἰτνας, καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά. 1, 65. πληρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο. 1, 146. ἃ δέιλαιε τὴν Θύρσι. Ep. 6, 1.

θυώδης. μητρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεις εἶσατο νηῶς. 17, 123.

θυώνιχος. χαίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον. 14, 1. πράσσομες οὐχ ὡς λῶστα, θυώνιχε. 14, 3. ἐγὼν, τὸν ἴσης τῷ, θυώνιχε. 14, 34. ὡς μῦς, φαντὶ, θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας. 14, 51.

θῶκος. 1, 22.

θωρήσσειν. θωρηχθεῖς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτήρην. 17, 101.

θῶς. τήνον μᾶν θῶες, τήνον λύκοι ὠρύσαντο. 1, 71. ὦ λύκοι, ὦ θῶες. 1, 115.

θῶτερον. 11, 32.

I.

ἰαίνειν. τὸ δὴ μάλα ἰθυμὸν ἰαίνει ἀμέτερον. 7, 29. χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν. 27, 66. κραδίη οἱ ἔνδον ἰάνθη. 27, 69.

ἰάλεμος. Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἡρίσπευσε. 15, 98.

ἱάμβος. εἶσιδε τὸν πάλαι ποιητᾶν, τὸν τῶν ἱάμβων. Ep. 19, 2.

ἱαολκός. ἔκετο ἐς ἀφνειὰν ἱαολκὸν Ἀλκμίνας υἱός. 13, 19.

ἰάπτειν. με ἐς ὀστέον ἄχρῃς ἰάπτει. 3, 17.

ἱασίω. ζαλῶ ἱασίωνα. 3, 50.

ἱάσω. τὰ ἱάσωνος ὑστέρα πάντ' ἦς. 13, 67. ν. ἱήσω.

ἱατρός. γινώσκειν οἶμαι τὸ καλῶς, ἱατρὸν εἶναι. 11, 5.

ἱαύειν. ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἱαύων Ἐνδυμίων. 3, 49. λέχος στόρυνσιν ἱαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ. 17, 133.

ἱάχειν. περὶ ἱαχε δῶμ' ὑμεναίῳ. 18, 8.

ἱαχεῖν. ὡς εἶδοντ' ἐπιτίτθιον Ἥρα-

κλῆα θῆρε δύω χεῖρεςσιν ἔχοντα, συμ-
πλήγηδην ἰάχισαν. 24, 55.

Ἰάων. Ἰάσους ἀνδρὸς αἰοδαί. 16, 57.
οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἑραυνὰν μετ'
Ἰαόνων. 28, 21.

ἰγνύα. μακρὴν παρ' ἰγνύσιν ἔλιξε
κέρκον. 25, 242. πέπλως ἐκ ζωστήρος
ἐπ' ἰγνύ' ἀνειρύσασαι. 26, 17.

Ἰδα. ἔρπε ποτ' Ἰδαν. 1, 105. Ἰδαν
ἐς πολυδένδρον ἀνὴρ ὑλήτμος ἐλθών.
17, 9.

Ἰδάλιον. ἃ Γολγόν τε καὶ Ἰδάλιον
ἐφίλασας. 15, 100.

Ἰδας. ὁ καρτερός Ἰδας. 22, 140. Ἰδας
καὶ ὕμαιμος ἐμὸς κρατερός Πολυδεύκης
χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθόμενας ὕσμινης.
22, 173. καρτερός Ἰδας κεκλιμένος θα-
εῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 22, 199.
Μεσσανίος Ἰδας. 22, 208.

ιδέα. ὡς εὖ τὰν ιδέαν τῆς ἀρμονίας
ἐμέτρησεν. 10, 39. ζῇ τὰν σὰν ιδέαν.
29, 6.

ιδέειν. ἀρα ἰδησῶ αὐτὰν. 3, 37. ἱμε-
ρων ιδέειν. 25, 184. οὐ πρὶν πόδας ἔσ-
χον, πρὶν ιδέειν. 25, 222.

ιδεῖν. ἴδ' ὁ τράγος οὗτος. 5, 30. ἴδ'
ἃ χάρις ἐς τί ποθέρπει. 5, 37. κἄμ' ἐκ
τῷ ἄντρω σύνοφρος κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελῶντα. 8, 72. ὥς νιν
ἴδω. 2, 9. ὥς Δέλφιν ἴδοιμι. 2, 50. ἃ
Ἀταλάντα ὥς ἴδεν. 3, 42. οὐδὲ τίς μιν
ἠγνοίησεν ἰδῶν. 7, 14. ὥς κεν ἴδω, τί
ποθ' ἀδὺν κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν. 11,
62. χῶν εἶπας ἰδοῖσα τὴν τῷ μὴ ἰδόντι.
15, 25. Κόως ὀλύλυξεν ἰδοῖσα. 17, 64.
οὐδὲ ἰχθὺν χρύσειον, ὥς ἴδες, εὔρες. 21,
64. δεινὸς ἰδεῖν. 22, 45. ὥς ἴδον ἔλκεα
λυγρά περὶ στόμα τε γναθμούς τε. 22,
100. ἀλλάλων εἶ που τι χροὸς γυμνω-
θὲν ἴδοιεν. 22, 188. ὅπποτ' ἀνὴρ ἠρτημένον
ἐν προθύροισι τοῖσι τεοῖσιν ἴδης. 23, 37.
ἔσται τοῦτ' ἄμαρ, ὀπνηῖκα νεβρὸν ἐν
εὐνᾷ καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδῶν λύκος
οὐκ ἐθελήσει. 24, 85. σκύτος αὖτον ἰδῶν
χαροποιό λένυτος. 25, 142. Ἀμφιτρυ-
ωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες. 25, 152.
πάρως ἐμὲ κείνον ιδέσθαι. 25, 215. Αὐ-
τουόα πρῶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῦσα.
26, 12. ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδῶν. 28,
6. σεῦ τὸ καλὸν τις ἰδῶν ῥέθος αἰνέσαι.
29, 16.

ιδεῖν. ἦνυσ' ἰδῶν τὸν ἄεθλον. 21, 52.
ἴδιος. τὸν νεκρὸν εἶδεν αὐλᾶς ἐξ ἰδίας
ἠρτημένον. 23, 54.

ἴδμεν. ν. ἰσάναι.

ἴδμεναι. ν. ἰσάναι.

ἰδρίη. ἰδρίη μέγαν ἄνδρα παρήλυθες.
22, 85.

ἴδρις. 25, 247.

ἰδρύειν. ἀντία Ἡρακλῆος ἔδρα σφιν
ταυροφόνου ἴδρυται. 17, 21. αὐτοῖς
χρυσῷ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι ἴδρυ-
σεν. 17, 125.

ἰδρῶς. ἐκ μετώπῳ ἰδρῶς μεν κοχύεσ-
κεν ἴσον νοτιάσιν ἐέρσαις. 2, 107. σάρ-
κες ἰδρῶτι συνῖζανον. 22, 112.

ιέναί. ὅπως στάση Διομήδεος ἄσπον
ιοῖσα. 1, 112. λήγετε βωκολικᾶς, Μῶ-
σαι, ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς. 1, 127. 131. 137.
142. ὦδ' ἴθι, Κισσαίθα. 1, 151. εἶδον
Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμππον ἰοντας.
2, 77. σκίλλας ἰὼν γραιάς ἀπὸ σάματος
αὐτίκα τῶλοις. 5, 121. αἱ σμῆαι λει-
μυνόθε ἰοῖσαι κέδρον ἐς ἀδείαν μέλισσαι.
7, 80. ἴθ', ὦ κόλε. 8, 51. οἴχη εὐθὺς
ιοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆλπε. 11, 23.
ἄλλον ἰοῖσα θάλπε φίλον. 14, 37. ἴθι,
τῷμπεχονον καὶ τὰν περωνατρίδα λαζεύ.
15, 21. οὐδέεις κακοεργὸς δαλεῖται τὸν
ἰόντα. 15, 48. αἱ σκυζόμενοι γυμνοῖς
ποσὶν οἴκαδ' ἴασι. 16, 8. ἐπεὶ δαίτηθεν
ἴοι φίλος ἐς δῶμ' ἀλόχοιο. 17, 28. ἦρωας
ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας. 22, 78. ἐν θυ-
μῷ κεχολωμένους ἴετο πρόσσω. 22, 87.
ἐς λέκτρον ἰὼν. 24, 62. ἴομεν πρὸς μιν.
25, 60. ὅκνη ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε
μῦθον ἰόντα. 25, 65. ἐσσυμένως ποτὶ
ταῦλιον ἴζον ἰόντες. 25, 84. ἐπὶ πάντας
ἰὼν βοαύλους. 25, 108. μάχηνδε κατὰ
χροὸς ἦσαν ὁρμῆν. 25, 136. πολλὸν ἐν
ἄλλοις βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν. 25, 141.
βάλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερόν εἰς κε-
νεῶνα. 25, 229. χειμερίης μεθύων μη-
δαμὰ νυκτὸς ἴοις. Ερ. 8, 2.

ιέναί. φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας
ἴει. 25, 104.

ιερὸς. οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ. 1, 69.
κρατὶ ἔχων λεύκαν, Ἡρακλῆος ἱερὸν ἔρνος.
2, 121. ἐντὶ οὐδὲν ἱερὸν. 5, 22. τὸ ἐγγύ-
θεν ἱερὸν ὕδωρ νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κα-
τειβόμενον κελάρυσεν. 7, 136. Μου-
σάων τίειν ἱερὸς ὑποφίγας. 16, 29.
ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
16, 47. οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροῦς
κατ' ἀγῶνας ἵκετο. 17, 112. ὦδε ἀθανά-
των ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη. 17, 131.
ἱερὸν θεῖοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο. 25, 10.
Ἀπολλωνος νομίοιο ἱερὸν ἀγνόν. 25, 22.

ἱεροὶ Ἡελίου. 25, 130. Ἄργεος ἐξ ἱεροῦ. 25, 170. ἱερὰ ἐκ κίστας πεπονταμένα χερσὶν ἐλοῖσται. 26, 7. Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτὸν. 28, 7. σακὸς εὖ ἱερὸς περιδέδωρμεν. Ερ. 4, 5. Εὐρυμέδοντος κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς. Ερ. 15, 4.

Ἱέρων. ἐν αὐτοῖς Ἱέρων, προτέροις ἴσος ἠρώεσσι, ζῶννται. 16, 80. ὑψηλὸν Ἱέρωνι κλέος φορέειεν αἰοδοί. 16, 98. ὑμνεῖν αἰχμητῶν Ἱέρωνα. 16, 103.

Ἰζειν. ἐσσυμένως ποτὶ ταῦλον Ἰζον ἰόντες. 25, 84.

Ἰησόνιος. πολλοὶ ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηὸς. 22, 31.

Ἰήσων. 13, 16.

ἰητήρ. ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος, Νικία. Ερ. 7, 2.

ἰθὺ. 14, 42.

ἰθύνειν. μήτε Κομάτα τὸ πλεον ἰθύνης. 5, 71.

ἰκάνειν. ξενίων τυχὼν πάλιν οἰκαδ' ἰκάνοις. 22, 60. ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένον Ἀφαρῆος. 22, 141. ἀθανάτων φραδὴ τινος ἐνθάδ' ἰκάνεις. 25, 52. ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὕπῃ λῖς ἦεν, ἵκανον. 25, 211. μνηστήρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω. 27, 23.

Ἰκάραι πέτραι. πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας. 9, 26.

ἵκελος. ὥς καὶ Δέλφιν ἰδομι, καὶ ἐς τὸδε δῶμα περῆσαι μαινομένῳ ἵκελον. 2, 51.

ἰκνεῖσθαι. τὰς βωκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεον ἵκεο μῶσας. 1, 20. φράξέ μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα. 2, 69. 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. ἐς τεδὸν ἄντρον ἰκοίμαν. 3, 13. εὐπλοον ὄρμον ἵκοιτο. 7, 62. ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν Ἰαολκὸν Ἀλκμήνας υἱὸς. 13, 19. Ἑλλάσποντον ἵκοντο. 13, 29. πεζὸς ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξιον ἵκετο Φᾶσιν. 13, 75. ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκωνται. 16, 12. ἐς καλέντων θαρσίσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρῃσιν ἰκοίμαν. 16, 107. οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροῦς κατ' ἀγῶνας ἵκετο. 17, 113. φοίνικα ὅσον λόφον ἵκει' αἰκωκῇ. 22, 195. ὀλβιοὶ αὖ ἵκοισθε. 24, 9. πολυεργοὶ ἐς ληνοὺς ἰκνεύονται. 25, 28. δεδεγμένος, ὀππὸθ' ἵκοιτο. 25, 228. πρίν ἔμ' ἰέσθαι. 25, 258. μιν ἐπ' ἤμαρ αἰεὶ θυέεσσιν ἰκνεῖται. Ερ. 7, 3.

Ἰλαος. αἶ τ' ἐμὶν Ἰλαοί τε καὶ εὐμε-

νέες τελέθουσιν. 5, 18. μόνον Ἰλαος Ἀρτεμις εἶη. 27, 15.

Ἰλάσκεσθαι. Ἰλάσκειο τὴν θεόν. Ερ. 13, 1.

Ἰλεός. ἐπ' ἔσ χαταγῆς ἔλαβ' ἐνθὼν Ἰλεὸν, οὐκ οἰκισιν. 15, 9.

Ἰλημι. Ἰλαθι, φίλ' Ἀδωνι. 15, 143.

Ἰλιάς. ὑμνήσας Ἰλιάδας μάχας. 22, 220.

Ἰλιον. 22, 217.

Ἰλος. ὅθι φρυγὸς ἠρίον Ἰλον. 16, 75.

ἱμάς. ὑμνέομες Πολυδεῦκα χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοέοισιν ἱμάσιν. 22, 3. τίς, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμὸς συνερείσω ἱμάντας. 22, 68. περὶ γυῖα μακροὺς εἴλιξαν ἱμάντας. 22, 81. ἀλλάλους ὄλεον στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν. 22, 108. πύκται δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν. 24, 111. ἀαγεῖς δίφροι χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας. 24, 122. ἀμφὶ πόδεσσιν ἐντμήτοισιν ἱμάσι καλοπέδιλ' ἀράρισκε. 25, 102.

ἱμείρειν. τί μάχης ἱμείρετε. 22, 145. ἱμείρων ἰδέειν. 25, 184.

Ἰμέρα. 5, 124. Ἰμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῦ. 7, 75.

ἱμερόεις. βάλλετέ μοι τόξοις τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον. 7, 118.

ἱμερος. αἰεὶ πλεόνων ἔχει ἱμερος αὐτὸν. 16, 65. τὰς πάντες ἐπ' ὅμμασιν ἱμεροὶ ἐντὶ. 18, 37.

ἱμερόφωνος. Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτὸν. 28, 7.

ἱμερτὸς. ὁ τὸν κροκόεντα κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καταπτόμενος. Ερ. 3, 4.

ἰνδάλλεσθαι. αἰ ὑπέρθερην ἀλλάϊα κρυστάλλῳ ἢ ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο. 22, 39. ἰνὸν. 25, 264.

Ἰνώ. Ἰνώ, καὶ Αὐτονόα. 26, 1. Ἰνώ ἐρῶντι σὺν ὠμοπλάτῃ μέγαν ὦμον. 26, 22.

ἰξὺς. πάντοθεν εἰλισθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν. 25, 246.

ιοειδής. ὑδατι νίξιν θολερὰν ιοειδέϊ πλίνθον. 16, 62.

ἰον. νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι. 1, 132. καὶ τὸ ἰον καλὸν ἐστὶν ἐν εἵاري, καὶ ταχὺ γηρᾶ. 23, 29.

ἰός. οὐδὲ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δόη. 16, 17.

ἰός. ἐλὼν κοίλῃν φαρέτραν, ἰὼν ἐμπλείην, νεόμην. 25, 207. περὶ ἰὸν ἐχέ-

στονον εἶθαρ ἔβησα. 25, 213. οὐδ' ὡς ἐπὶ βύρσαν ἔδω πολυώδυνος ἰός. 25, 238.

ἰός. βαρὺν ἐξέπτυνον ἰόν. 24, 19.

ἰος, ἱα, ἰον. οὐ πᾶσαι βόσκονται ἱαν βόσιν. 25, 8.

ἱουλος. πρᾶτον ἱουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλον. 15, 85.

Ἱππαλίδας. 24, 127.

Ἱππειος. Ἱππειαι κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι. 16, 81.

Ἱππεὺς. πολλοὶ Ἱππῆες. 17, 93. Ἱππῆες, κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες, αἰοῖδοι. 22, 24. Ἱππῆεςσι κελεύσαι. 24, 126.

Ἱππήλατος. Ἱππήλατος Ἄλις. 22, 156. παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν Ἱππήλατον Ἄργος. 24, 129.

Ἱπποβότος. ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων Ἄργει ἐν Ἱπποβότῳ κειμήλια. 24, 121.

Ἱπποδιώκτας. 14, 12.

Ἱππόκομος. πολλὰ εἰς σάκος εὐρὺν καὶ Ἱππόκομον τρυφάλειαν ἐνυξεν. 22, 193.

Ἱπποκόων. ἃ πρᾶν, ἀμώντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει. 6, 41. 10, 16.

Ἱππομανὲς. 2, 48.

Ἱππομένης. 3, 40.

Ἱππος. θοαὶ Ἱπποὶ. 2, 49. ἀνίκα ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον Ἱπποὶ. 2, 147. δάκνει Ἱππος. 15, 40. τοὶ πτολεμισταὶ Ἱπποὶ τῷ βασιλῆος, 15, 52. τιμὰς ὠκέες ἔλλαχον Ἱπποὶ. 16, 46. τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ Ἱππων πρόσθεν ἐλοιμάν. 16, 67. Θεσσαλὸς Ἱππος. 18, 30. Ἱππων αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον. 22, 7. Ἱππους ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι. 24, 117. ἡέλιος ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν Ἱππους. 25, 85.

Ἱππῶναξ. 21, 1.

Ἱπτεσθαι. ὁ δ' αἰεὶ μᾶσσονα γυνῖα Ἱπτόμενος φορέεσκε πόνον. 22, 114. σὺ τόνδε μῆρον Ἱπῳ. 30, 19.

Ἱρηξ. Ἱρηκες Ἱρηξιν. 9, 32.

Ἱρις. 17, 134.

ἱρόν. 28, 4.

ἱρός. οἶον ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα ἱρῶν μινύσαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 25, 200.

ἱς. αἱ δὲ ὠδήκानτι κατ' αὐχένα τᾶντοθεν ἱνες. 1, 43.

ἱς. 25, 94.

ἱσα. 17, 135.

ἱσάναι. οὐκ ἔφατ', ἀτρεκέες ἴδμεν. 2,

151. καλῶς μάλα τοῦτο ἴσαμι. 5, 119. ἐγὼν, τὸν ἴσης τὸν. 14, 34. πάντα γυναῖκες ἴσαντι. 15, 64. ὕσσα ἴσατι. 15, 146. οὐροὺς ἴσασι φυτοσκάφοι. 25, 27. χαλεπὸν, ἐτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός. 25, 67. ἴσκέιν. ἴσκον τοιάδε πολλὰ. 22, 167. ἱσομάτωρ. θεὸς ἱσομάτορα ἀμύνον. 8, 14.

ἱσοπαλῆς. 5, 30.

ἴσος. ἰδρῶς μεν κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις. 2, 107, πῶς εὖ τὰδε ἔσσεται ἐξ ἴσου ἄμμιν. 5, 25. ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμεν Ὀρομέδοντος. 7, 46. ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν. 8, 19. 22. ἀλλήλους ἐφίλησαν ἴσω ζυγῶ. 12, 15. Ἀυδὴν ἴσον ἔχειν πέτρην στόμα. 12, 36. ἴσος ὁ μόχθος. 16, 60. Ἱέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι. 16, 80. ἴσον Δωριέεσσιν νέμων γέρας ἐγγυὺς εὐοῖσιν, ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἀναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων. 17, 69. 70. ἴσον ἔρασθαι ἀλλάλων. 18, 51. τὸ οὐκ ἴτος ἐσσι μελίσσαις. 19, 7. ἴσαι ψεύδεσιν ὄψεις. 21, 64. μακάρεσσιν ἴσαν ἄγῳ ἀμέραν. 29, 7. ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον, ὀδοιπόρ', ἔχει. Ερ. 15, 2.

ἱσοφαρίσδειν. τοὶ ἱσοφαρίσδεν ἔλπομαι. 7, 30.

ἱσάναι. ὅπως στάση Διομήδεος ἄσσαν ἰοῖσα. 1, 112. στασῶ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος ταῖς Νύμφαις. στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω. 5, 53. 54. στασῶ ὀκτὼ γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος. 5, 58. τοιόνδε κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χείρων. 7, 150. ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν. 13, 24. ὡς ἔτυμ' ἐστήκαντι. 15, 82. πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾷν ἐστάσατο κώμαις. 17, 99. πρόσθε νεογράπτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο. 18, 3. μύες ἐν στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὤμων ἔσταςαν. 22, 49. ἔσθη πληγαῖς μεθύων. 22, 98. στᾶθι, καὶ βραχὺν κλαῦσον. 23, 38. στᾶς τὸδε λέξουν. 23, 48. λαϊνέας ἴστατ' ἀπὸ κρηπίδος Ἐρως. 23, 59. οὗτις ἔκηλος εἰστίηκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ. 25, 101. ἐπὶ τρομεροῖς πυσὶν ἔσθη. 25, 259. ὅρη σέθεν ἴσταται αὖλις. 27, 44. ἐγγὺς στάντες Ἀσίας δρυὸς ἄντρον ὅπισθεν. Ερ. 5, 5. Ἀρχιλοχον καὶ στᾶν καὶ εἰσίδε τὸν πάλαι ποιητάν. Ερ. 19, 1. τοῦτον αὐτὸν ὁ δᾶμος ἔστασ' ἐνθάδε. Ερ. 20, 7.

ἱστῖον. ἱστία ἠθεοὶ μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον. 13, 69. κρέμαται σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα. 22, 13.

ιστός. πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστώ.
15, 35. ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἥτριον
ἱστώ κερκίδι συμπλέξασα. 18, 33.

ἰσχάς. ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
ἀδείαν. 1, 147.

ἰσχειν. Ὀρίων ὅτ' ἐπ' Ὀκεανῷ πόδας
ἴσχη. 7, 54. ἐμὲ δέος ἴσχει ὀκηρὸν. 24,
35. ῥέξω ἄρνα, τὸν ἴσχω, σακίταν. Ερ.
4, 17.

ἰσχίον. ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχεισα. 6,
30.

ἰσχνός. καλέοντι τὸ πάντες ἰσχνάν.
10, 27.

ἴσως. μ' ἴσως ποτίδῃ. 3, 39, ταῦτα
ἴσως ἔσορῶσα ποιευντά με πολλάκι
πεμψεῖ ἄγγελον, 6, 31. τὰν οὐδ' ἂν
ἴσως μωμάσατο τέκτων. 9, 24. εὐρήσεις
Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν. 11,
76.

ἰτέινος. ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας
ἰτέινοισιν. 16, 79.

ἴωγξ. ἴωγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμόν ποτί
δῶμα τὸν ἄνδρα. 2, 17. 22. 27. 32. 37.
42. 47. 52. 57. 63.

ἴκτα. 8, 30.

ἴφθιμος. πολλὸν ἰφθίμοισι δεδώρηται
βασιλεῦσι. 17, 110. ἰφθίμα ἄλοχος. 17,
128.

Ἰφικλής. 14, 25.

Ἰφικλῆς. Ἄλκμῃνα Ἰφικλῆα χαλ-
κείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα. 14, 2. Ἄλ-
κμῇνα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον ξη-
ρὸν ὑπὲρ δείους ἀκράχολον Ἰφικλῆα. 24,
60.

ἰχθύς. ἰχθύς ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο
κεῖντο γέροντες. 21, 6. καθεζόμενος δό-
κεον ἰχθύας. 21, 43. ἰχθία κήγων. 21,
45. πῶς ἔλω μέγαν ἰχθύν ἀφαιροτέροισι
σιδάροις; 21, 49. ἀνήλκυσα χρύσειον ἰχ-
θύν. 21, 52. μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πε-
φιλαμένος ἰχθύς. 21, 54. οὐδὲ ἰχθύν
χρύσειον εἶδες, ἢ εὖρες, 21, 63. ἐλπίς τῶν
ἵππων ζατεῖ τὸν σάρκινον ἰχθύν. 21,
66.

ἴχνιον. οὐδ' ὅπῃ ἴχνια τοιοῦ φρασθῆναι
δυνάμην. 25, 116.

ἴχνος. ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη. 17,
122.

K.

κα. κῆπεί κά νιν εόντα μάθοις μόνον.
1, 100. κῆκα μάποθάνω. 3, 27. ἐπεὶ κα
πᾶτος αἰοῖδός ἐξ εὐνάς κελαδήσῃ. 17,
56.

κάγκανος. κάγκανα ἀσπαλάθω ξύλ'
έτοιμάσατε. 24, 87.

κάδδ' κατὰ δέ. κάδδ' ἄρα πάντων νω-
δυνίαν κατέχευε μελῶν. 17, 62. κάδδ'
ἄρα οἱ Βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
22, 104.

Καδμεῖται. 26, 36.

καθαίρειν. τὸ δάσας Εὐμάρας ἐκάθηρε.
5, 119.

καθαίρειν. τηνῶθε καθεῖλον, ὦ μ' ἐκέ-
λεν καθελεῖν τὸν. 3, 10, 11. ἐκ τῆς ἀρ-
κεύθω καθελῶν. 5, 97. τῶν ὧτων καθε-
λοῖσα. 5, 133. ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν.
22, 115.

καθάπτειν. βρόχω καθάψας. 30, 11. ὁ
τὸν κροκόεντα Πρίηπος κισσὸν ἐφ' ἱμερ-
τῷ κρατὶ καθαπτόμενος. Ερ. 3. 4.

καθάπτεσθαι. καθαπτομένα βρέφεις
χείρεσσι φίλῃσιν. 17, 65.

καθαρός. ἀργυρίω καθαρῷ μῦν ἢ δύο.
15, 36. καθαρᾶς ἄτερ ἡριγενείης. 24, 39.
καθαρῷ πυρώσατε δῶμα θεείῳ. 24, 94.
ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βω-
μῶν. 26, 5.

καθεζεσθαι. καθεζόμενος ἐπὶ πέτρας
ὕψηλᾶς. 11, 17. καθεζόμενος δόκεον
ἰχθύας. 21, 42.

καθελεῖν. v. καθαίρειν.

καθεύδειν. σαῦρος ἐφ' αἵμασιαῖσι κα-
θεύδει. 7, 22, ἐν κνίδαισι καθεύδοις. 7,
110. αἱ γαλῆαι μαλακῶς χρῆζοντι κα-
θεύδῃ. 15, 28. εἰς ἕνα παιδί καθευδε.
20, 39. μῶνῃ ἀνὰ νύκτα καθεύδοις. 20,
45. καθεύδων ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ. 21, 35.

καθῆσθαι. οἱ αἰεὶ δριμεία χολὰ ποτὶ
ῥινὶ κάθηται. 1, 18. τηνεῖ οἱ ἀδὸν καθη-
σθαι. 2, 98. κάθησαι ἀδέα συρίσδων, 6,
8. ὦδε καθήμενος. 11, 64.

καθιδρύνειν. κοίλαν καθιδρυνθέντες ἐς
Ἄργῳ. 13, 28.

καθίζεῖν. πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξη-
ροῖσι καθιζῆ. 1, 51.

καθίζεῖν. λῆς τῇδε καθίζας συρίσδεν.
1, 12. τὰδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσεα
ταῦτα καθίζας. 5, 32.

καθίζεσθαι. καθίζεν. 15, 3. θαρσέων
καθίζεν. Ερ. 21, 4.

καθύπερθε. 17, 122.

καθυπέρτερον. 2. 60.

καθυπέρτερος. Ζηνὶ ἐπιρρέξαι καθυ-
πέρτερῳ ἄρσενά χοῖρον' δυσμενέων αἰεὶ
καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε. 24, 97. 98.

καθ' ὥραν. 18, 12.

καίειν. καιόμενος ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν

ψυχὰν ἀνεχοίμαν. 11, 52. καίε τῷδ' ἀγρίησιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε νυκτὶ μέσα. 24, 89. πυρὶ προσελθὼν ἔκαίε τῷς ἔρωτας. 30, 45.

καινός. ἐγὼ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. 10, 35. ὅμως εἰπόν, τί τὸ καινόν. 14, 11.

καιρός. πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρὸν. 14, 11. οὐχ ὁ καιρὸς αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐόν δρόμον. 21, 26. ἥξει καιρὸς ἐκέλευς, ὀπανίκα καὶ τὸ φιλάσεις. 23, 33. μή τι οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιο. 25, 66.

κάκ. 8, 92.

κακκεφαλῆς. 25, 256.

κακοεργός. 15, 47.

κακόκναμος. Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει. 4, 63.

κακόν. ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω. 14, 36. φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμοιο. 15, 10. ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 22, 180.

κακός. πάντες ἀνθρώτευν, τί πάθοι κακόν. 1, 81. κῆν αἶδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος. 1, 103. σὺν κακαῖς Μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο καὶ νύμφαν ἐφόβησε. 2, 136. τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὔρον. 4, 13. κακὰς ἡράσσαο νίκας. 4, 27. κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν. 4, 47. τὸν, ὦ κακὲ, τότ' ἐτάκευ βασκαίνων. 5, 12. μὴ τὴ τις ἥρωτα. αἶτε Συβάρτα, αἶτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον; 5, 75. οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν. 6, 34. ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ κακῆσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος. 7, 79. οὐτε κάκιστος. 14, 55. μὴδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι. 16, 27. τὸν κλέπταν ποτ' ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα. 19, 1. κακὸν ἐξόσσεις. 20, 10. με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα. 20, 18. οὐδὲ εὐδὲιν ἀνδράσιν ἐργατῖναισι κακὰ παρέχοντι μέριμναι. 21, 3. κακὰς ἀνάθρεμμα λεαίνας. 23, 19. κακὸν ἔκτεινεν ἔφαβον. 23, 60. ἀπ' ὀφθαλμῶν κακὸν πῦρ ἐρχομένοις λάμπεσκε. 24, 18. οὐ σέ γε φημι κακῶν ἐξ ἔμμεναι, οὐδέ κακοῖσιν ἐοικὸτα φύμεναι αὐτόν. 25, 38, 39. ὅλεσε αἰνολόοντο, κακὸν τέρας ἀγροιώταις. 25, 168. δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώση. 27, 21. πάντων κάκιστε θηρῶν. 30, 18.

κακοχράσμων. 4, 22.

κάκτος. 10, 4.

κακῶς. 4, 52.

κακώτερον. 5, 52.

καλὰ. 27, 47.

καλαθίσκος. 21, 9.

Καλαίθις. Λάκων, ὁ Καλαϊθίδος. 5, 15.

καλάμα. ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποτπύσδεν ἔχοντι. 5, 7. ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα. 10, 49.

καλαμαῖα μάντις. 10, 18.

καλαμεντής. ὕμμες ἐρεθίσδετε τῷς καλαμεντάς. 5, 111.

κάλαμος. κάλαμός με διασχισθεῖς διέτμαξεν. 8, 24. τοὶ κάλαμοι. 21, 10. ἐκ καλάμων πλάνον κατέσειον ἐδωδάν. 21, 43. τὸν κάλαμον ὑπὸ τοῦ κινήματος ἀγκύλον εἶχον. 21, 47. ὅππα Κύπριδος ἱρὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑφ' ἀπαλῶ. 23, 4.

καλεῖν. Σιμαίθα τὸν καλεῖ. 2, 101. ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τὸδε στέγος. 2, 116. ἐλαφρὸς καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡθείοις καλεῖμαι. 2, 125. τί μ' οὐκέτι καλεῖς τὸν ἐρωτῶλον. 3, 7. τὸν καλεῖ νιν. 5, 66. δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἀνδρακαλεῦσα. 6, 7. τηρόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες. 8, 26. Σύραν καλέοντι τὸν πάντες. 10, 26. τὰν κύν' ἔσω κάλεσον. 15, 43. ἐς καλεόντων θαρσήσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρησιν ἱκοίμαν. 16, 106. ἀθάνατοι καλεῦνται. 17, 25. οὐ γύννις ἐὼν κεκληθεῖθ' ὁ πύκτης. 22, 69. σὺ ἐμὸς κεκληθήσαιο, εἴ κε κρατήσω. 22, 71. ἥρωας ἐκαλέσσατο πάντας. 22, 78. Τειρεσίαν μάντιν Ἀλκμήνα καλέσασα. 24, 65.

καλέοντες. ἡτριον μακρῶν ἔταμ' ἐκ καλεόντων. 18, 34.

καλιά. ποιῆσαι καλιάν μίαν εἶν ἐνὶ δεινῶρέφ. 29, 12.

καλλείπειν. καλλείψω οὐδ' ὕμμε. 16, 108.

καλλιερεῖν. πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς Νύμφαισι τὸν ἀμνόν. 5, 148.

κάλλιστα. ἔχει κάλλιστα. 15, 3. κάλλιστ' ἐνδοὶ πᾶσαι. 15, 77.

κάλλιστος. κάλλιστος Ὑλᾶς μακάρων ἀριθμεῖται. 13, 72. κάλλιστα παίδων. 15, 62. γεράων θεοῖς κάλλιστον αἰδοῖ. 22, 223.

καλλίων. κάλλιον, τῷς φακὸς ἔψειν. 10, 54. εὐρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν. 11, 76. τι κάλλιον ἀνδρὶ κε εἴη. 17, 116.

κάλλος. τὸ κάλλος ἐτάκετο. 2, 83. κάλλι ἀριστεύουσα θεῶν πότν' Ἀφρο-

δίτα. 17, 45. ἐμοὶ τοπάροιθεν ἐπάνθεν αἰδύ τι κάλλος. 20, 21. κάλλος καλὸν ἐστὶ τὸ παιδικόν. 23, 32.

κάλλος. πύξ ἐπὶ κόρρας ἤλασα, κάλλαν αὖθις. 14, 35.

καλόν. ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες. 1, 34. θάσαι φίλος, ὡς καλὸν ὅσδει. 1, 149. καλοπέδιλον. ὁ ἀμφὶ πόδεσσιν ἐντμήτοισιν ἱμάσιν καλοπέδιλ' ἀράρισκε. 25, 103.

καλός. χιμάρῳ καλὸν κρής, 1, 6. κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα. 1, 67. ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιποῦσι. 2, 80. καλὸς πάντεσσι μετ' ἡϊθέοισι καλεῖσθαι. 2, 125. τὰν καλὰν Κυθέρειαν Ὡδωνις ἐπὶ πλεόν ἄγαγε λύσας. 3, 46. ὅπα καλὰ πάντα φύοντι. 4, 24. πόκ' ἐγὼ παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ἦ καὶ ἀκούσας. 5, 39. καλὸν αὐτῷ κρινὼν ἐγὼ βόσκω. 5, 82. τὰ νιν καλὰ κύματα φαίνει. 6, 11. κατὰ χροά καλὸν ἀμύξη. 6, 14. ἔρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. 6, 19. τοὶ ἐγὼν ἐνούμενον αὐ' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας. 7, 87. χῶ καλὸς Ἀμύντιχος. 7, 132. ἂν ἐποίησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον. 8, 18. ἔνθ' ἂ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται. 8, 43. νένασται λευκῶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα. 9, 10. καλὰς ποῶν αἰοιδάς. 10, 38. σέ τὸν καλὸν αἰνῶν. 12, 23. οὐχ ἀμύν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἡμες. 13, 3. πολλοῖς δοκέων καλὸς ἡμες. 14, 25. καλὸς ἀπφῦς. 15, 14. ἐν καλῷ εἰμὲς. 15, 73. ἐν καλῷ εἴης. 15, 74. φθεγγεῖται τι καλόν. 15, 99. πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν. 15, 111. ῥέξαντες καλὰ ἔργα. 17, 6. αὖς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον. 18, 26. ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρη. 18, 38. μὴ τύ μεν κύσης τὸ καλὸν στόμα. 20, 5. οὐ καλὸς ἐμμί; 20, 19. πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναικες. 20, 30. χῶ καλὸς Διόνυσος. 20, 33. ἦ καλὸς ἐξόρπαξ ἐρεθίζετο μάλλον ἐραστάς. 23, 15. καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστὶ, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει. 23, 28. καὶ τὸ ἴον καλὸν ἐστὶν ἐν εἵαρι, καὶ ταχὺ γηρᾶ. 23, 29. κάλλος καλὸν ἐστὶ τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ. 23, 32. καλὸς μοι ὠλεθ' ἐταῖρος. 23, 45. καλὸν ὕπλον ἀπεσκέλευσε πεσόντος. 24, 5. καλὸν σοι, δαμάλας φιλᾶειν, οὐκ ἄζυγα κώραν. 27, 7. μὴ χροά καλὸν ὀλέσσω. 27, 30. τὰ πῶεα καλὰ νομεύω. 27, 37. σεῦ τὸ καλὸν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι. 20, 16. τὸν ἄνδρα

τὸν καλὸν σευ οὐκ ἤθελον πατάξαι. 30, 26. ὁ καλᾶ σύριγγι μελίσδων βωκολικοὺς ὕμνους. Ερ. 2, 1. ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. Ερ. 4, 15. οἴχεται ἂ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς ἄδαν. Ερ. 6, 3. τὸ καλὸν καὶ τὸ προσήκον ὀρῶν. Ερ. 12, 4.

κάλπις. ἂ παῖς ἀνθ' ὕδατος τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι. 5, 127.

καλύβα. παντᾶ παρ' αὐτὴν θλιβομένην καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα. 21, 18.

καλύβη. στρωσάμενοι βρῦον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι. 21, 7.

καλυδώνιος. πορθμῆ καλυδωνίῳ αἶγα ἔδωκα. 1, 57. σὺ λαοφόνον Διομήδεα τέκες Καλυδώνιον ἄνδρα. 17, 54.

κάλυξ. ἐμπλέξας καλύκεσσι. 3, 23.

καλῶς. καλῶς μάλα τοῦτο ἴσαμι. 5, 119. γινώσκεν οἶμαι τὸ καλῶς. 11, 5. κᾶμ'. 8, 72.

Κάμειρος. Πείσανδρος ὡς Καμείρου. Ερ. 20, 4.

κᾶμμες. κᾶμμες χρὴ μεθύνοντας ἀλαθέας ἐμμεναι. 29, 2.

κᾶμμες. νεύμεθα κᾶμμες ἐς ὄρθρον. 18, 56.

κάμνειν. ἀπ' ἄγρας κεκμακὼς ἀμπαύεται. 1, 17. οὔτι καμείσθε. 8, 68. οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς, οὐδ' ἐνιαντοῦς. 16, 71. σῶμα κεκμακὼς ἀμπαύων. Ερ. 3, 1.

κάμνειν. κάμονται τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἐοικώς. 1, 41. ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς. 26, 5.

κάμνειν. πάροιθε κατενθεῖν ἐπὶ στυγνὸν αἰὶ πορθμῆ καμώντων. 17, 49.

κάμπτειν. περὶ νύσσαν ἀσφαλῆως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι. 24, 118. ὕρηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκέατοιο. 25, 248. τανύφλοιος ἐρινεὸς καμπτόμενος. 25, 251. τήναν τὰν λαύραν κάμψας. Ερ. 4, 1.

κᾶν. κᾶν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι. 21, 4. κᾶν ἀπικρ. 23, 44. κᾶν θέλης. ἀπόβριζον. Ερ. 21, 4.

κᾶν. κᾶν μόθοισι. 23, 6.

καναφόρος. 2, 66.

κανεῖν. παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοῖ. 24, 90.

κάνεον. ἐν κανεῷ μέγας ἄρτος Δωρικὸς. 24, 135.

κάνθαρος. μισέω τῶς κανθάρος. 5, 114.

κάπιδέξιος. καὶ ἐπιδέξιος. Ερ. 19, 5.
κάπος. ἀπαλοι κάποι, πεφυλαγμένοι
ἐν ταλαρίσκοις ἀργυρέοις. 15, 113. κάπῳ
κυντάρισσος. 18, 30.

καπυρίζειν. ὡς αὐτὰ λακείει μέγα
καπυρίσασα. 2, 24.

καπυρός. ἀπ' ἀκάνθας ταὶ καπυραὶ
χαῖται. 6, 16.

καπυρός. ἐγὼ μοισᾶν καπυρὸν στόμα.
7, 37.

καπυρός. μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλά-
παξε. 2, 85.

καρδία. οὐχ ὕλας φιλείειν μ' ἐθέλησθ'
ἀπὸ καρδίας. 29, 4.

Κᾶρες. φιλοποτολέμοις Κᾶρεσσι ση-
μαίνει. 17, 89.

κάρη. ψυχοῖς ἐν γονάτεσσι κάρη
βαλοῖσαι. 16, 11. χρίμψασθαι ποτὶ
πλευρὰ κάρη. 25, 144.

Κάρνεα. 5, 83.

καρός. βαθὺν κισύβιον κεκλυσμένον
ἀδεῖ καρῶ. 1, 27. τοῦτον τὸν καρὸν ἐ-
γὼ σὺν δαίμονι τάκω. 2, 28. λευκὸν κα-
ρὸν ἔχουσιν. 8, 19, 22.

καροῦν. πάρος κατέθηκε ποδοῖν πα-
τρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέ-
λωρα. 24, 58.

καρπάλιμος. λεπτήν καρπαλίμοις
τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες. 25, 156.

κάρπιμος. τοῦτο τὸ λαῖον εἴη κάρπι-
μον ὅττι μάλιστα. 10, 43.

καρπός. ἂ κατ' αὐτὸν καρπῶ ἔλιξ εἰ-
λείται ἀγαλλομένα κροκόεντι. 1, 31. τὰ
δὲ τ' οἰσὺα καρπὸν ἐνείκει. 5, 125.

καρτερός. κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ
εὐκῶς. 1, 41. ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἴη. 15,
94. ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας. 17, 26. ὁ
καρτερὸς Ἰδας. 22, 140. σείων καρτερόν
ἔγχος. 22, 184. Κάστωρ ἐτινάξατο δού-
ρατος ἀκμαὶς καρτερὸς. 22, 186. καρτερὸς
Ἰδας κεκλιμένος θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον
ἀνδρῶν. 22, 199. δέρμα θηρὸς ἀφιφρα-
δὲως ἀγορεύει χειρῶν καρτερόν ἔργον. 25,
176.

κάρτος. φαντὶ νῦν Ἡρακλεῖ βίην καὶ
κάρτος ἐρίσδεν. 4, 8.

καρτύνεσθαι. ἐπεί σπείραισιν ἐκαρτύ-
ναντο βοεῖαις χεῖρας. 22, 80.

κάρνον. ἧ νωδὸς καρῶν. 9, 21.

καρχαρόδων. 24, 85.

κασίγνητος. ἐκ θυμοῦ στέργοισα κα-
σίγνητον. 17, 130. στάλαν μέλλε κα-
σίγνητοιο βαλεῖν σφετέρω φονῇ. 22,
209.

Κασταλίδες Νύμφαι. 7, 184.

Κάστωρ. ὑνέομενος Κάστορα. 22, 2.
Κάστωρ ἡ πρῶτον Πολυδεύκεος ἀρξομ'
αἰεῖδεν; 22, 25. Κάστωρ αἰολόπωλος.
22, 34. ὑπείροχος ἐν δαὶ Κάστωρ. 22, 79.
σὲ Κάστωρ αἰεῖσω Τυνδαρίδα, ταχύπωλε,
δορυσσόε, χαλκεοθώραξ. 22, 135. ἐγὼ,
Κάστωρ τε, διακρινώμεθ' Ἀρηϊ. 22, 175.
Κάστωρ ἐτινάξατο δούρατος ἀκμαὶς. 22,
185. πολλὰ εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκο-
μον τρυφάλειαν Κάστωρ. 22, 194. Κά-
στωρ Ἰππαλίδας. 24, 127. Κάστορι οὔτις
ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοις πολεμιστῆς ἄλλος ἔην.
24, 130.

καταβαίνειν. σὺν αὐτῷ κατέβαινεν
Ἵλας εὐδρον ἐς Ἀργῶ. 13, 21. πόσσω
κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ. 15, 35. ἐξ εὐνᾶς
ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας. 24, 41.

καταβάλλειν. κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλ-
ω. 2, 54. τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λαῖον.
10, 21. πρᾶτον Ἰουλον ἀπὸ κροτάφων
καταβάλλον. 15, 85. εἰς εὐνὰν κατεβάλλ-
εν. 18, 11.

καταβληχᾶσθαι. αἱ χίμαιραι αἶδε κα-
τεβληχῶντο. 5, 42.

καταβόσκειν. χῶ τὰν Σαμίαν καταβό-
σκων. 15, 126.

καταβρίθειν. ὄρπακες βραβύλοισι κα-
ταβρίθοντες. 7, 146.

καταβρίθειν. ὄλβῳ πάντας καταβε-
βρίθει βασιλῆας. 17, 95.

κατάγειν. τὸν πειστῆρσι κατήγον ἐπ'
ἡπείρω. 21, 58.

κατάγρεσθαι. μεθεῖς ὕπνου κῶμα κα-
ταγρόμενον. Ερ. 3, 6.

καταδαῖεσθαι. ὁ πύκτας Αἴγων ὀγδώ-
κοντα μόνος κατεδαῖσατο μᾶσδας. 4, 34.

καταδαρθάνειν. οὕτω δὴ πρῶτ' αὖ κατέ-
δραθες. 18, 9. δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐν
εἰναλίοισι πόνοισιν. 21, 39.

καταδῦναι. ὡς κατέδυν ποτὶ τιν. 11,
55. σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς. 26, 11.

καταθύεσθαι. τὸν ἐμοὶ βαρὺν ἐνντα
φίλον καταθύσομαι ἄνδρα 2, 3. νῦν ἐκ
θυέων καταθύσομαι. 2, 10. τοῖς φίλτροις
καταθύσομαι. 2, 159.

καταίθειν. ἐπὶ τήνῃ πᾶσα καπαίθο-
μαι. 2, 40. θερμὸς ἔρως αὐτῷ με καταί-
θει. 7, 56.

κατακείσθαι. αὐτὸς ὡς θαητὸς ἐτ' ἀρ-
γυρέω κατάκειται κλισμῷ. 15, 84.

κατακλᾶν. κατὰ αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
κλάσσε. 25, 147.

κατακλείειν. τὸν κατεκλάσθης ἐς λάρ-

νακα. 7, 84. Τυνδάρεω κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατὰν μναστήσας. 18, 5.

κατακλίνεσθαι. ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις κατακέκλισο. 7, 89.

κατακόπτειν. δύο κατέκοψα νεοσσῶς, θηλάζοντά τε χοῖρον. 14, 14.

κατακρίνειν. βαδίζω, ἔνθα τύ μεν κατέκρινας. 23, 23.

καταλαμβάνειν. ποτὶ τὰν μάνδραν κατελάμβανον. 4, 61.

καταλέγειν. τί πρῶτον καταλεξῶ; 17, 11. χρέος κατέλεξε νεοχμὸν. 24, 65.

καταλείβειν. τὸ καταχῆς ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ. 1, 8. ψυχρὸν ὕδωρ τήναι καταλείβεται. 5, 33.

καταλείπειν. λιπόντε κατ' αὐτόθι πίνοντας ἀγροὺς. 25, 153.

καταμύσσειν. κατὰ χροῖα καλὸν ἀμύξῃ. 6, 14.

κατάντης. ὡς τὸ κάταντες τοῦνο γεῶλοφον. 1, 13. 5, 101.

καταπρίειν. καταπρίων τὸ κύμινον. 10, 55.

καταπτυχῆς. μάλα τοι τὸ καταπτυχῆς ἐμπερόναμα τοῦτο πρέπει. 15, 34.

κατάπυκνος. ἡ κατάπυκνος ἐκεῖνα ἔρπυλλος. Ερ. 1, 1.

καταρρέειν. ἐς τὴν καταρρέει ἡ χίμαρος. 1, 5.

κατασεῖειν. ἐκ καλάμων πλάνον κατέσειω ἔδωδαν. 21, 43.

κατασιναῖζειν. μεῦ κατεσιναῖζε. 30, 32.

κατασμύχειν. με κατασμύχων. 3, 17.

κατασμύχεσθαι. κατεσμύχθη ὥτερος. 8, 90.

καταστήναι. ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς πυγμάχος. 22, 65.

καταστρέφειν. μαλακὸν περὶ γούνατι νᾶμα χεὶρὶ καταστρέφονται. 24, 75.

κατατάκειν. τί τὸ πλεόν, εἰ καταταξεῖς δάκρυσι διγλήνους ὥπας. Ερ. 6, 1.

κατατάκεσθαι. εὔτε χιῶν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἰμόν. 7, 76. αὐτῷ ἐπ' αἰῶνος κατετάκετο φυκιέσσας ἐξ αὐτοῦ. 11, 14. τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τήνον ἔρωτα. 14, 26.

κατατιθέναι. χρήσῃς καταθεῖναι ἄεθλον; 8, 11. χρήσῃς καταθεῖναι ἄεθλον. 8, 12. τὰ τῷ πατρὸς οὐ καταθισῶ. 8, 20. ταύτην κατθεῖν. μιν ἀρπάξασα ἐς ναὸν κατέθηκας. 17, 50. ἐν μιᾷ τιμῇ Τρίοπον καταθεῖο κολύβαν. 17, 68. στέφανον σκιερὰν κατθήσομεν ἐς πλατά-

μιστον. 18, 44. ἀμφοτέρους χαλκεῖαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα. 24, 4. πάρος κατέθηκε ποδοῖν πατρὸς ἐοῦ δεινὰ πέλωρα. 24, 57. ἱερὰ εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν. 26, 8.

κατατρύχειν. τίς τυ κατατρύχει. 1, 78.

κατατρώγειν. τὰ Φιλῶνδα σῦκα κατατρώγοντες. 5, 115.

καταντίκα. 3, 21.

καταφαίνεσθαι. ἡ ρά γε τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἡμεν. 3, 8. καλὰ ἐμὶν ἡ μία κῶρα κατεφαίνεται. 6, 37. οὐδὲ τὸ σᾶμα ἀμὶν τῷ Βρασίλα κατεφαίνεται. 7, 11.

καταφθεῖρειν. αἶτ' ἔργα καταφθειροῦσι νομῶν. 25, 122.

καταχεύειν. κατὰ πάντων νωδυνίαν κατέχευε μελῶν. 17, 63.

καταχῆς. τὸ καταχῆς ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ. 1, 7.

κατεῖβεσθαι. ἱερὸν ὕδωρ Νυμφᾶν ἐξ αὐτρουο κατειβόμενον. 7, 137.

κατελαύνειν. ἐγὼν τυ κατήλασα. 5, 116.

κατενθεῖν. 17, 48.

κατερείπειν. κατήριπεν ἐς μέλαν ὕδωρ ἀθρόος. 13, 49.

κατεύχεσθαι. τὸ θῆν τὸν ἔρωτα κατεύχεο λυγιζεῖν. 1, 97. κατεύξατο καὶ λιτάνευσε τὰν πομπᾶν θάσασθαι. 2, 71.

κατηρεφῆς. χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομώσας. 7, 9.

κατοικεῖν. 11, 62.

κατῶ. 5, 143.

κάτω. 8, 19, 22.

κάτωθε. 4, 44.

Καύκατος. εὔτε χιῶν ὥς τις κατετάκετο ὑπὸ Καύκασον ἐσχατόεντα. 7, 77.

καῦμα. ἐλυνῶσαι τὸ καῦμα. 10, 51. μὴ φέρων τὸ καῦμα. 30, 29.

καυτὰ. 15, 57.

καυχᾶσθαι. μὴ καυχῶ, σατυρίσκε. 27, 3. μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἢ βῆ. 27, 8.

καυχεῖσθαι. κούδεν καυξέομαι. 5, 77.

καχάζειν. κῆγῶ ἰδ' ὡς μέγα τοῦτο καχάζῳ κατῶ Λάκωνος. 5, 142.

καχλάζειν. τὰ καλὰ κύματα ἄσυχα καχλάζοντα. 6, 12.

κε. 3, 39.

κέδρινος. ξίφος οἱ ὑπερθε κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο. 24, 43.

κέδρος. αἱ σιμαὶ λειμωνόθε ἰοῖσαι κέδρον ἐς ἀδείαν. 7, 81. τόδ' ἀπ' εὐώδους γλῦψατ' ἀγαλμα κέδρον. Ερ. 7, 4.

κέσθαι. ἐν κομάρουσι κέονται. 5, 129. ν. κείσθαι.

κεῖ. 14, 50.

κειμήλιον. τὰς γλαυκὰς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης. 21, 55. μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια. 24, 121.

κεῖνῃ. 25, 20.

κείνος. κείνος δινωῖτο πόθ' ἀμετέρησι θύρησιν. 2, 31. Ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα δαιτᾷ. 12, 34. ἡέ τοι, Αὐγείην, ἥ καὶ ὁμῶν τινα κείνου διζέαι. 25, 36. ὥς κείνος ἀγόρευε. 25, 172. πάρος ἐμὲ κείνον ἰδέσθαι. 25, 215. κείνῳ τις ἐρείτω. 28, 24.

κείρειν. οὐδὲ Θρακιστὶ κέκαρμαι. 14, 46.

κεῖς. κεῖς ὥρας κῆπείτα ἐν καλῷ εἵης. 15, 74. ἔρπει καὶ ἐνθάδε κ' εἰς Ἀχέροντα. 15, 136. κεῖς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλας, τεὰ νηὶς ἦδε. 18, 15.

κείσθαι. ἔτι κείται ἄχραντον. 1, 59. κείμεν ἐν κλιντῇρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας. 2, 86. κεισέμαι πεσών. 3, 53. κείται ὠριφος. 5, 23. μοὶ πρὸς κεφαλᾷ καὶ παρ ποσὶ κῶα κείνται. 9, 18. λειμών σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειρα. 13, 34. παρ' οἱ ὠρία κείται. 15, 112. ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς κείμενος. 16, 23. δειλοὶς ἐν νεκέεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο. 16, 43. ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κείντο γέροντες. 21, 6. ἐγγύθι αὐτοῖν κείτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα. 21, 9. κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι. 21, 35. τὰς ἐπὶ γαῖαν κείτ' ἀλλοφρονέων. 22, 129. ὁ δ' εἰς χθόνα κείτο νενεκῶς Λυγκεὺς. 22, 203. ὦ φίλε κείσαι. 23, 44. τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῇ. 29, 3. παυσάμενος ἔργοιο, τὸ οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο. 25, 2. ἢ κατάπυκνος ἐκείνα ἔρπυλλος κείται πατρὶς Ἑλικωνιάσι. Ερ. 1, 2. ἀντὶ πολλὰς τατρίδος ὀθυεῖν κείμαι ἐφεσσύμενος. Ερ. 3, 4. Εὐρυμέδοντος κείται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς. Ερ. 15, 4. ὁ μουσσοπίδος ἐνθάδ' Ἴππῳναξ κείται. Ερ. 21, 1.

κεκμακεῖναι. ν. κάμνειν.

κελάδειν. ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ. 17, 92.

κελαδεῖν. ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοῖδὸς ἐξ

εὐνᾶς κελαδήσῃ. 18, 57. οἱ ἅμα πάντες ἀριστῆες κελαδῶσαν. 22, 99.

κελαινός. κελαιῶν Αἰθιοπῶν ἀποτέμνεται. 17, 87.

κελαρύσδεν. τὸ ἱερὸν ὕδωρ κελάρυσδεν. 7, 137.

κελέβα. στέψου τὰν κελέβαν φοινικέφ οἰὸς αὐτῷ. 2, 2.

κελεύοντες. ἥτριον μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεύοντων. 18, 34.

κέλεσθαι. ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὺν. 3, 11. παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. 5, 138. πολλὰ συμπαῖσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται. 11, 77.

κελεύειν. ἱππήεσσι κελεύσαι. 24, 126. κέλευθος. πᾶσαι κέλευθοι, ληίδος ἐρχομένης. 25, 96. λαοφόρου ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου. 25, 155. μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου. 25, 189.

κενεός. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις. 3, 20, 27, 4. οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεᾶν ἀπομάξης. 15, 95. κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ μίμνοντι. 16, 10.

κενεῶν. βάλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερόν εἰς κενεῶνα. 25, 229.

κενός. κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν. 27, 3.

κεντεῖν. οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμα. 15, 130. τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασσε μέλισσα. 19, 1.

κεραῖζειν. πάντας Πισῆας λῖς ἄμοτον κεραῖζε. 25, 202.

κεραός. αἶκα τῆνος ἔλη κεραὸν τράγον. 1, 4. μύσχοι σὺν κέραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι. 16, 37. βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει. 25, 17. αἰεὶ πλέονες κεραὶ βόες γείνοντο. 25, 123. βωμόν αἰμάξει κεραὸς τράγος οὔτος. Ερ. 1, 5.

κέρας. τοῦ προσιόντος ἐδράξατο χεὶρὶ παχείῃ σκαιοῦ ἄφαρ κέρας. 25, 146. κέρας ὕγρον ἐλῶν. 25, 206.

κεραυνός. αὐτὸν φλογέφ συνέφλεξε κεραυνῷ. 22, 211.

κέρδιον. 25, 34.

κέρδος. νενίκηνται ὑπὸ κερδέων. 16, 15. τί κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς κείμενος. 16, 22.

κερκίς. ἥτριον κερκίδι συμπλέξασα. 18, 34.

κέρκος. μακρὴν παρ' ἰγνύησιν ἔλιξε κέρκον. 25, 243.

κερουχίς. αἶγες κερουχίδες. 5, 145.

κερτομεῖν. Ἑρακλέην ἥρωες ἐκερτό-
μεον λιπονάυταν. 13, 73.

κ' εὐθὺς. Ερ. 4, 15.

κεφαλὰ. ἀλγέω τὰν κεφαλάν. 3, 52.
ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
8, 87. μοὶ πρὸς κεφαλᾷ κῶα κεύνται.
9, 18. φασῶ, τὰν κεφαλάν μεν σφύσ-
δειν. 11, 76. μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ
τῷ πόδε συνεχὲς εἶδεν. 20, 12. νέρθεν
τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς. 21, 13.
ἀπτομένα γυνὰ κεφαλᾶς παίδων. 24, 6.
μάτηρ κεφαλάν παιδὸς ἔλοῖσα. 26, 20.

κεφαλή. ἔρρουν ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι
τρίχες. 2, 89. ὑπεξανέδν κεφαλῇ. 22,
123. ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ
δεξιὸν ὤμον. 25, 161. νευστᾶζων κε-
φαλῇ. 25, 260. Εὐρυμέδοντος κείται
τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς. Ερ.
15, 4.

κεχαρηῆσθαι. ν. χαίρειν.

κεχαρισμένος. ν. χαρίζεσθαι.

κεχρηῆσθαι. ν. χρᾶν.

κήγῳ. ἦνθον κήγῳ. 2, 118. κήγῳ
ὄσω τᾷ παρθένῳ φάσαν. 5, 96. κή-
γῳ μεν. 7, 50. κήγῳ στέφανον περὶ
κρατὶ φυλάσσων. 7, 63.

κήγῳ. κήγῳ τοῖ' ἐφάμαν. 7, 91.
ἀδὸν κήγῳ. 9, 8. κήγῳ ἀνιώμαι. 11,
71. ἐν τᾷ γὰρ κήγῳ τις φαίνομαι ἦμες.
11, 79. Ὀργεῖος κήγῳ ἐπίνομες. 14,
12. ἰχθύα κήγῳ. 21, 45. κήγῳ πακ-
τίδ' ἀειράμενος ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. Ερ.
5, 2.

κηδεμών. εἶχε κηδεμόνας. Ερ. 11, 6.

κηδεσθαι. δήμου κηδόμενος. 25, 46.

βασιλεῦσιν εἰδέεται ἐν φρεσὶν ἦσιν, αὐ-
τοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
25, 59. κηδόμενοι ἀθανάτων αὐτοὶ πλε-
τον ἔχουσι βροτοὶ. Ερ. 13, 5.

Κήϊος. αἰοῖδός ὁ Κήϊος. 16, 44.

κήκ. 11, 35.

κήμαντόν. 11, 39.

κήμῃ. αἱ δ' ἔτι κήμῃ λυπῇ. 2, 159.
κήμῃ φυλάσσει. 4, 4. κήμ' ἔφαθ' ἃ
μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω. 4, 9.
κήμῃ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λείος
πάντων ἐκμαίνει. 5, 90. κήμῃ λέγουσι
πάντες αἰοῖδον ἄριστον. 7, 37. πολλὰ
Νύμφαι κήμῃ δίδαξαν ἀν' ὥρεα βουκολέ-
οντα ἐσθλὰ. 7, 92. κήμῃ μαλθακὸν ἐξε-
πόνασε σιδάρεον. 29, 24.

κήν. κήν ταυθ' ἔρδοις. 7, 106. κήν
αὐλῷ λαλέω, κήν δώνακι, κήν πλαγιαύ-
λω. 20, 29.

κήν. κήν αἰδᾷ κακὸν ἔσσεται ἄλγος
ἔρωτος. 1, 103. ὁ κήν Ἀχέροντι φιλεῖ-
ται. 15, 86.

κήνιαντός. ν. ἐνιαυτός.

κήξαπίνης. καὶ ἐξαπίνης. 2, 25.

κήπε. κήπε· τὸ θῆν τὸν ἔρωτα κα-
τεύχεο λυγίζειν. 1, 97. κήπέ μοι ἄλλα
πολλὰ. 2, 149.

κήπει. 2, 100.

κήπειτα. 15, 74.

κήπῃ. Ερ. 19, 3.

κήρα. καὶ ἄρα. 14, 23.

κηρίον. στασῷ τῷ Πανὶ ὀκτῷ σκα-
φίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας. 5,
59. ἃ παῖς ἀνθ' ὕδατος τὰν κάλπιδα
κηρία βάψαι. 5, 127. μελισσᾶν κηρία
φερβόμενος. 7, 85. Ἐρωτα κέντασε μέ-
λισσα κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον.
19, 2.

κηροδέτος. κηροδέτῳ πνεύματι μελ-
πόμενος. Ερ. 5, 4.

κηρός. τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπ-
νουν ἐκ κηρῷ σύριγγα καλάν. 1, 129.
φωὰν γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῷ. 20,
27.

κήτε. 2, 150.

κήϋ. 4, 31.

κήφ'. 2, 101.

κήφα. 1, 82.

Κιανοὶ. ἐνθα Κιανῶν αὐλακας εὐρύ-
νουντι βόες. 13, 30.

κιγκλίξειν. σεσαρῶς εὐ ποκα κιγκλί-
ζειν. 5, 117.

κίειν. ὄφρα κιούσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος
εἴη. 25, 190.

κιθάρα. οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπί-
σταται ὧδε κροτῆσαι. 18, 35.

κιθαριστής. κιθαρισταί. 22, 24.

κικίνος. ἦρατο οὐδὲ κικίνους. 11, 10.
αὐαλέοι κικίνοι. 14, 4.

κικλήσκειν. ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Πο-
σειδάωνα κικλήσκων. 22, 133.

Κίλικες. αἰχμηταῖς Κιλικεσσι σημαί-
νει. 17, 88.

κίναδος. ὦ κίναδε. 5, 25.

κινεῖν. τὸν ἐν ἄδᾳ κινήσεις Ῥαδά-
μανθα. 2, 34. τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ
λίθον. 6, 18. ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ.
7, 58. κικεῦ δὴ. 15, 29. πολλοὶ κινή-
σουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι. 16,
72.

κίνημα. τὸν κάλαμον ὑπὸ τοῦ κινή-
ματος ἀγκύλον εἶχον. 21, 47.

Κίρκα. 9, 36.

Κίρκη. φάρμακα ταῦθ' ἔρδουσα χε-
ρείονα μήτε τι Κίρκης. 2, 15.

κίσσα. οὐ θεμιτὸν ποτ' ἀηδόνα κίσσας
ἐρίσδεν. 5, 136.

Κισσαίθα. 1, 151.

κισσός. τῷ περὶ χεῖλη μαρύεται ὑψό-
θι κισσός, κισσός ἐλιχρύνω κεκονισμένος.
1, 29. 30. τὸν κισσὸν διαδύς. 3, 14.
τὸν τοι ἐγὼν κισσοῖο φυλάσσω. 3, 22.
πολλὸς ὡς ῥόδα κισσός ἐπανθεῖ. 5, 131.
ἐντὶ μέλας κισσός. 11, 46. ὥς κισσός
ποτὶ πρέμνον ἐμὰν ἐπύκαζεν ὑπήναν. 20,
22. ἀμερξάμεναι κισσὸν ζῶοντα. 26, 4.
ὁ τὸν κροκόεντα κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ
καθαπτόμενος. Ερ. 3, 4.

κισσύβιον. βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμέ-
νον ἀδεῖ καρῷ. 1, 27.

κίστα. τοιά οἱ ἐν κίστα κακὰ φάρ-
μακα φαμί φυλάσσειν. 2, 161. ἱερά ἐκ
κίστας πεπονάμενα χερσὶν ἐλοῖσαι. 26,
7.

κιχλίζειν. κιχλίζονται πᾶσαι. 11, 78.
κιχλίσδεν. 11, 78. v. κιχλίζειν.

κλαγγεῖν. ὁ ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ αἰ-
ετός. 17, 71. αἱ κύνες κλαγγεῦντι. Ερ.
6, 5.

κλάδος. τῷδε μεν ἄματος ἄλλον ἔχεις
κλάδον, ἄλλον δ' αὖριον. 29, 14.

κλάζειν. ἀχρεῖον κλάζοντε. 25, 72.

κλαίειν. ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώ-
τερον, ἢ περὶ ματρὶ παρθένος ἐξαέτις.
14, 32. ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα
κλαίων. 16, 33. Ἄδωνιν ἐν ὀρυμοῖσιν
ἐκλαυσεν. 20, 36. καὶ τὸν, Ῥέα, κλαί-
εις τὸν βωκόλον. 20, 40. ἐλθὼν ἔκ-
λαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάρθοις. 23, 17.
ἀλμυρὰ κλαύσεις. 23, 34. βραχὺ κλαῦ-
σον. 23, 38. οὐ κλαῦσε νέον φόνον. 23,
55.

κλαῖ. 15, 33.

κλᾶρος. κλᾶρον ἅπαντα ναῖε. 24, 128.
κλασῶ. v. κλείειν.

Κλεαρίστα. ἀμφιστεिलाμένα τὰν ζυ-
στίδα τὰν Κλεαρίστας. 2, 74. βάλλει
μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα. 5,
88.

κλείειν. κλασῶ θύρας. 6, 32.

Κλείτα. κηπέγραψε Κλείτας. Ερ.
18, 2.

κλέος. ὕμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
16, 2. δηναῖον κλέος ἐσχεν. 16, 54. ἐκ
μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἐρχεται ἀνθρώ-
ποισι. 16, 58. ὑψηλὸν Ἴεῳνι κλέος
φορέοιεν αἰοῖδοι. 16, 98. κλέος ἐσθλὸν

ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι. 17, 117. ἀμε-
τέροις κλέος ὕμνοις ἐσθλὸν αἰεὶ πέμποιτε.
22, 214. οὐ τὸ μυρίον κλέος διήλθε κῆπτι
νύκτα καὶ πρὸς αἶω. Ερ. 19, 2.

κλέπτας. τὸν κλέπταν ποτ' ἔρωτα
κακὰ κέντασε μέλισσα. 19, 1.

κλέπτειν. τό μεν νάκος ἔχθες ἔκλε-
ψεν. 5, 2. οὐκ ἐσορῆτε τὸν μεν τὰν
σύριγγα πρῶαν κλέψαντα Κομάταν. 5,
4. οὐ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε
Κομάτας. 5, 19.

κλέπτειν. γάμον ἐκλέψατε δώροις. 22,
151.

Κλέυνικος. 14, 13.

κλητὸς. 7, 24.

κλίμαξ. μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος
ἄνδρες ἔβαινον. 22, 30.

κλίνα. 15, 127.

κλίνειν. μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων.
2, 139. Βίαντος ἐν ἀγκοῖνησιν ἐκλίθη.
3, 44. πᾶρ πυρὶ κεκλιμένος. 7, 66. ἐν
βαθείαις ἀδείας σχοῖνοιο χαμευνίσιν ἐκ-
λίθημες. 7, 133. κεκλιμένοι τοίχῃ τῷ
φυλλίνῳ. 21, 8. δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς
κλινθεῖς. 22, 120. κεκλιμένος θαεῖτο μά-
χην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 22, 200.

κλιντήρ. κείμεν ἐν κλιντῇρι δέκ' ἄμα-
τα καὶ δέκα νύκτας. 2, 86. ἔξετ' ἐπὶ
κλιντῇρι. 2, 113. ξίφος οἱ ὑπερθε κλιν-
τῆρος αἰὲν ἄωρτο. 24, 43.

κλισμός. ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέω κα-
τάκειται κλισμῷ. 15, 85.

κλύειν. ὄφρα ῥήτερον φαμένον κλύοι
'Ηρακλῆος. 25, 191.

κλύζειν. βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον
ἀδεῖ καρῷ. 1, 27. ἔκλυσε δῖνα τὸν μῶσαις
φίλον ἄνδρα. 1, 140

κλύμενος. τὸν κλύμενον κατετάκετο
τῆνον ἔρωτα. 14, 26.

Κλυτία. ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ
Χάλκωνος. 7, 5.

κλωστήρ. μοῖρα κατὰ κλωστήρος
ἐπείγει. 24, 69.

κνακός. ἐκ λασίοιο δασύτριχος εἶχε
τράγοιο κνακὸν δέρμ' ὥμοισι. 7, 16.

Κνάκων. τὸν ἐνόρχαν τὸν Λιβυκὸν
Κνάκωνα φυλάσσειο. 5, 3.

κνάμη. φράζω μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ
κνάμαισιν ὀρούσῃ ἐξ ἀλὸς ἐρχομένης. 6,
13.

κνᾶν. κατὰ χροᾷ πάντ' ὀνύχεσσι δακ-
νόμενος κνάσαιο. 7, 110.

κνήμα. ἀπωτέρω ἢ γόνυ, κνήμα. 16,
18.

κνήμαργος. ταῦροι κνήμαργοι. 25, 127.

κνήμη. εἴματα οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνήμας. 24, 138.

κνίδη. ἐν κνίδαισι καθεύδοις. 7, 110.

κνίζειν. τὰς ποτ' ἐκνίσθη. 4, 59.

κνίσδεν. κῆγ' ἐκνίσδω τινά. 5, 122. αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν. 6, 25.

κνύζα. αἰγίπυρος, καὶ κνύζα. 4, 25. στιβάς πεπνυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν κνύζα. 7, 68.

κνυζᾶσθαι. ὅσσην ἐν ὕπνῳ κνυζῶνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα. 2, 109. ἐκνυζῆτο ποτ' ἰσχία βύγχος ἔχοισα. 6, 30.

κνώδαλον. περὶ κνώδαλον εὐρον ἀγῶνα. 21, 48. οἱ τὰδ' ἐπώρσαν κνώδαλα. 24, 83. οὐ τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὔροις. 25, 183.

κνώσσειν. εἰ δ' ὕπαρ, οὐ κνώσσων τὴν τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις. 21, 65.

κοιλαίνειν. χῶμα μοι κοίλανον. 23, 43.

κοῖλος. καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ κοίλαις ἐν πέτρῃσιν. 9, 16. κοίλαν καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργῶ. 13, 2. εἰς κοίλαν ἐρρύψαν. 22, 12. κόχλον ἐλὼν μυκάσατο κοῖλον. 22, 75. κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι. 2, 143. σταθμὰ κοῖλα θυράων οἴκου. 24, 15. ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω κοῖλου ὑπὲρ σάκεος. 24, 24. ὅλεσσε αἰνολέοντα κοίλην αἰλιν ἔχοντα. 25, 169. ἐλὼν κοίλην φάρετραν. 25, 206.

κοιμᾶσθαι. 8, 66.

κοῖτος. ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν. 13, 12.

κοῖτος. 13, 12.

κοῖτος. ἐμνάσατο κοῖτου. 24, 62.

κοκκύζειν. μοιστᾶν ὄρνιχες ποτὶ Χῖον αἰοῖδον ἀντία κοκκύζοντες. 7, 48.

κοκκύσδεν. ὁ ὄρθριος ἀλέκτωρ κοκκύσδων. 7, 124.

κολάζειν. τούτους κόλαζε. 30, 34.

κολεός. τῷ ἄορ' ἐκ κολεοῖιν ἐρυσσαμένω. 22, 191. κουφίζων κολεόν. 24, 45.

κόλος. ἴθ' ὦ κόλε. 8, 51.

Κολοσσός. 22, 47.

κολούειν. τοῦ ἄκραν ἐκόλουσεν χεῖρα. 22, 196.

κόλπος. μᾶλα ἐν κόλποισι Διωνύσιοι φυλάσσω. 2, 120. τρεῖς εἰς ἐμόν ἔπτυσσα κόλπον. 6, 39. παρθένος ἐξαέτις κόλπω ἐπιθυμήσασα. 14, 33. ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι. 15, 134. πᾶς ὑπὸ κόλπου χεῖ-

ρας ἔχων. 16, 16. τῆς κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας. 17, 37. τρεῖς εἰς ἐόν ἔπτυσσε κόλπον. 20, 11. Ἀλκμήνα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον Ἰφικλῆα. 24, 59.

Κόλχοι. πεζὸς ἐς Κόλχως ἔκετο. 13, 75.

κολῶνα. ἐν μιᾷ τιμῇ Τρίοπον καταθεῖο κολῶναν. 17, 68.

κόμα. λύσασαι κόμαν. 15, 134.

κομᾶν. ἃ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι. 1, 133. ἐν ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλθοι κομῶντι. 4, 57. χλωροῖσιν πετάλοισι κατρεφές κομῶσαι. 7, 9. τίς κομῶντας Πριαμίδας ἔγνω. 16, 48. αἰὶ Βέβρυκες κομῶντες. 22, 77.

κόμαρος. ἐν κομάροισι κέονται. 5, 129. τὰς ἀπάσας λιψὶ κόμαρον τρωγίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε. 9, 11.

Κομάτας. οὐκ ἐσορήτε τὸν μεν τὰν σύριγγα πρῶαν κλέψαντα Κομάταν. 5, 4. εἰπὲ Κομάτα. 5, 9. οὐ τεν τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας. 5, 19. μήτε Κομάτα τὸ πλεόν ἰθύνῃς. 5, 70. ἢ στωμύλος ἦσθα, Κομάτα. 5, 79. τίν, Κομάτα, δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα. 5, 138. γενοίμαν Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 5, 150. ὦ μακαριστὲ Κομάτα. 7, 83.

κόμη. παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι. 18, 2.

κομιδὴ. κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆς. 25, 109.

κονίζειν. κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκομισμένος. 1, 30.

κονίη. μῶνος ὅδε προτέρων τοκεων ἔτι θερμὰ κονίη, στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκάσσεται ἔχνη. 17, 121.

κόνις πυρός. συλλέξασα κόνιν πυρός ἀμφιπόλων τις ῥιψάτω εὐ μᾶλα πᾶσαν. 24, 91.

κόπτειν. τὸν ὕπνον ἃ φροντὶς κόπτοι. 21, 28. θάλασσα κοπτομένη πνοιᾷς τε καὶ ἀρρήκτοις χαλάζαις. 22, 16.

κόρα. καμ' ἐκ τῷ ἄντρῳ σύνοφρος κόρα ἐχθρὴς ἰδοῖσα. 8, 72. τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. 10, 22. ἡράσθην ἔγωγε, κόρα, τεῦ. 11, 25. γινώσκω, χάριεσσα κόρα, τίνος οὐνεκα φεύγεις. 11, 30.

κορεῖν. μῆδ' ὅμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι ποίας. 8, 67. κεκορημένος νέκταρος εὐόδοιο. 17, 28. ἀσφαλῆως

κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι. 24, 136.

κόρη. πολλὰ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται. 11, 77. τετράκις ἐξήκοντα κόραι. 18, 24. ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρη. 18, 38. τὼ ἀναρπάξαντε δὴ φερέτην Διὸς υἱὴ δοιὰς Λευκίπποιο κόρας. 22, 138. ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται μυρίαί. 22, 159.

κόρθυς. ἐς βορέην ἄνεμον τὰς κόρθυς ἀ τομὰ ὕμιν ἢ ζέφυρον βλέπew. 10, 46.

Κορίνθιος. Κορίνθια εἰμὲς ἄνωθεν. 15, 91.

κόριον. 11, 60.

κόρρα. πύξ ἐπὶ κόρρας ἦλασα. 14, 34. κόρη. τῇ ἐτέρῃ ρόπαλον, κόρησι ὑπερ, αὖτον αἰείρας. 25, 255.

κορυδαλίς. οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλίδες ἡλαίνονται. 7, 23.

κορυδαλλίς. 7, 23. ν. κορυδαλλίς.

κορυδαλλὸς. ἄρχεσθαι ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ. 10, 50.

κόρυδος. αἶδον κόρυδοι. 7, 141.

Κορύδων. εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνας αἰ βόες; 4, 1. θᾶσαι μ', ὦ Κορύδων, ποτὶ τῷ Διὸς. 4, 50. εἰπ' ἄγε μοι, Κορύδων. 4, 58. οὐκέτι σὺν Κορύδωνι ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν πομπύσδεν ἔχοντι. 5, 6.

κορύνα. ροικὰν ἔχεν ἀγριελαῖω δεξιτερᾷ κορύναν. 7, 19. τὰν τοι κορύναν δωρήσομαι. 7, 43. Δάφνιδι κορύναν αὐτοφνῶ. 9, 23.

κορύνη. ὁρῶν χειροπλεθῇ κορύνην. 25, 63.

κορύπτειν. τὸν Διβυκὸν Κυνάκωνα φυλάσσει, μή τυ κορύψῃ. 3, 5.

κορυπτίλος. 5, 147.

κόρυς. ἵππεια κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι. 16, 81. ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' αὔσας. 22, 144.

κορύσσειν. τὰ ἄλλα κορύσσεται αὐθις ἐπ' ἄλλοις. 25, 94.

κορυττίλος. 5, 147.

κορυφά. ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὀρομέδοντος. 7, 46.

κορώνη. στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ νευρεῖν. 25, 212.

κορωνίς. οἷ τ' ἐπὶ βουσί κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν. 25, 151.

κοσκινόμαντις. 3, 31.

κοσμῆν. ἀκούω, χρῆμα καλὸν τι κο-

σμῆν τὰν βασιλίσσαν. 15, 24. κοσμῆσαι φάλαγγα. 24, 125.

κόσμος. τὰ δρῦν ταὶ βάλανοι κόσμος. 8, 79. κατὰ κόσμον ἀμφίβητες. 15, 39. παρθενικαὶ θάλλονθ' ὑακίνθω κόσμον ἔχουσαι. 18, 2. ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα. 18, 29. ἃ ροδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος. 18, 31. ὑμεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἄνδρα παρετρέψασθε. 22, 149.

κόσσυφος. εἰρινοὶ λιγυφθόγοισιν αἰοδαῖς κόσσυφοι ἀχέουσιν ποικιλότρανλα μέλη. Ερ. 4, 10.

κότινος. ὑπὸ τὰν κότινον καθίζας. 5, 32. σίττ' ἀπὸ τὰς κοτίνω ταὶ μηκάδες. 5, 100. βάκτρον ἐπηρεφέος κοτίνιο. 25, 208. δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους. 27, 10.

Κοτυτταρίς. 6, 40.

κού. 6, 22.

κούδεν. 5, 77.

κούδέπω. 21, 24.

κούκ. κούκ ἐκ σοῦ με διδάσκεισθαι τὸδ' ἔοικεν. 22, 57. κούκ ᾗδον τὸν Ἑρωτα, τίς ἦν θεός. 23, 4.

κούπω. 7, 10.

κούρα. 17, 36.

κούρη. αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μελει. 16, 1. κούρη, ἃ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἑφουραίων εἶλαξας μέγα ἄστυ, παρ' ὕδασι Λυσιμελείας. 16, 83. ὑμνέομεν ἄρσενά τέκνα κούρης Θεστιάδος. 22, 5. ὑμεινῶσουσι κούρας τάσδε. 22, 179.

κούρος. ἡλυθες, ὦ φίλε κούρε. 12, 1. ἀλλέες κούροι ἐριδμῆνοισι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι. 12, 31. ἦτοι ὁ κούρος ἐπεῖχε ποτῶ πολυχανδέα κρωσσόν. 13, 46. ἐξεῖ τὴν χάριν ἢ γυνὴ αὐτὴ τήνων, ὦν τὸν κούρον ἔθρεψε. Ερ. 18, 4.

κουροτρόφος. 18, 50.

κουφίζειν. φίλημα, τὸ κουφίζειν τὸν ἔρωτα. 23, 9. κουφίζω κολεόν. 24, 45.

κούφος. μὴν ὡς ἐνόησα ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ. 2, 104. κούφου τοῦτο γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις. 11, 3. κουφότερ', ὦ παῖδες, ποιείσθ' ὕπλα. 13, 52. κούφας διδοὶ ποθέοντι μερίμνας. 17, 52. Εὐρυμέδοντος κεῖται τῆς ἱερῆς κούφος ὑπὲρ κεφαλῆς. Ερ. 15, 4.

κοχλία. βολβός τις κοχλίας ἐξηρέθη. 14, 17.

κόχλος. ἐγκαναχίσαστο κόχλω. 9, 27. κόχλον ἐλὼν μυκάσαστο κοῖλον. 22, 75. κόχλω φυσαθέντος. 22, 77.

κοχυδέσκειν. ἐκ μετώπων ἰδρῶς μεν

κοχύδεσκειν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις. 2, 107.

κοχυέσκειν. 2, 107. v. κοχυδέσκειν.

Κόως. σὲ Κόως ἀτίταλλε. 17, 58.

Κόως ὁλόλυξεν ἰδοῖσα. 17, 64.

κραδία. εἰ ὑμῖν κραδία πόλεμον ποθεῖ. 22, 171. τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος. 23, 34.

κραδίη. 27, 69.

Κραθίς. κατὰ τῆς πέτρας μανεῖς ἐς Κραθὺν ἀλοίμαν. 5, 16. τὴν Κραθί, οἶνω πορφύροις. 5, 124.

κραίνειν. ὕππῳς ἐκράανθεν. 25, 196.

κράνα. ἃ κῶρα πᾶσαν ἀνὰ κράναν ποσσί φορεῖται. 1, 83. Ὁρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς. 1, 150. τὰς αἴγας ποτὶ τὰν κράναν ἄγε. 3, 4. ἐνθ' ὕδατος ψυχρῷ κρᾶναι ὄο. 5, 47. αὐριον ὕμμε πᾶσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθι κράνας. 5, 146. ἐπὶ κράναν τιν' ἄμφω ἐσδόμενοι. 6, 3. Βούρειαν ὅς ἐκ ποδὸς ἄννε κράναν. 7, 6. κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτὸν. 8, 37. τάχα κράναν ἐνόησεν. 13, 39. εὐρον ἀέναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτω. 22, 37.

Κρανιάδες. τὰν Κρανιάδαν κατεναυτίουν. 1, 22.

Κρανώνιον. μυρία ἀμπεδίον Κρανώνιον ἐνδιάσκειν ποιμένες ἔκκριτα μῆλα. 16, 38.

κράς. κρατὶ ἔχων λεύκαν. 2, 121. λευκοῖαν στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω. 7, 64. πολλὰ ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο αἰγείροι πετελαί τε. 7, 135. τετράνες πύθων ἀπολύτο κρατὸς ἄλειφαρ. 7, 147. κρᾶτα δαφοῖνον ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν. 25, 232. ὁ τὸν κροκόεντα κισσὸν ἐφ' ἡμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος. Ερ. 3, 4.

κράσπεδον. τοῦτ' ἀπὸ τῆς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε. 2, 53.

κρατεῖν. πολλὰς κρατέει γαίης, πολλὰς δὲ θαλάσσης. 17, 76. σὺ ἐμὸς κεκλησέαι, εἵκε κρατήσω. 22, 71. τὸν, κρατέων περ, ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας. 22, 131. αὐτοῖ τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν. 22, 213. ἡλίκα τόξα χερσὶ κρατεῖ. 23, 5. αἰεὶ κρατέουσι. 27, 27.

κρατερός. ἄρα τήνον τὸν ποιμένα, τὸν κρατερόν Πολύφαιμον, τοῖον νέκταρ ἔπεισε. 7, 152. ἥρωες κρατερόν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον. 22, 92. κρατερός Πολυδεύκης. 22, 173.

Κρατίδας. κῆμέ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λείος ὑπαντῶν ἐκμαίνει. 5, 90. ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον Κρατίδα δωρήσομαι αὐτὸς. 5, 99.

κράτιστος. τὸ κράτιστον γάλα πίνω. 11, 35.

κρέας. Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον. 5, 140. ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη. 7, 108. οὗ κρέας αὐτὸς σιτάθην. 9, 25. δεῖπνον, κρέα ὀπτά. 24, 135. τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες. 26, 24.

κρεῖας. βεβρωκὼς κρεῖων. 25, 224.

κρείουσα. 17, 132.

κρέκειν. πακτίδ' αἰεράμενος ἀρξέεμαι τι κρέκειν. Ερ. 5, 3.

κρέμασθαι. κρέμαται σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα. 22, 13.

κρεμᾶσθαι. ἐκρεμάσθη νεκρός. 23, 52.

κρέσσω. κρέσσω, μελπομένῳ τεῦ ἀκούμεν, ἢ μέλι λείχειν. 8, 83. ἃ Κυβέλας κρέσσω καὶ Κύπριδος. 20, 43.

Κρεῶνδαι. μυρία ἐνδιάσκειν ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξένοις Κρεῶνδαις. 16, 39.

κρήγυος. εἵπατέ μοι τὸ κρήγυον. 20, 10. εἰ ἐσσί κρήγυος. Ερ. 21, 3.

κρηπίς. παντῇ κρηπίδες. 15, 6.

κρηπίς. λαϊνέας ἴστατ' ἀπὸ κρηπίδος Ἔρωος. 23, 59.

κρηῆς. 1, 6.

κρητήρ. στασῷ κρητήρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος. 5, 53. ἔστι μοι κρητήρ, ἔργον Πραξιτέλους. 5, 104. τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητήρος ἀφυξῷ. 7, 65. ἄρα τοιόνδε κρητήρ' Ἡρακλῆϊ γέγων ἐστάσατο Χείρων; 7, 150.

κρίνειν. τίς ἄμμε κρινεῖ; 5, 62. μήτ' ἐμὲ ἐν χάριτι κρίνης. 5, 69. ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται. 6, 37. ὁ αἰπόλος ἤθελε κρίναι. 8, 29. ἄρ' ἐμαθες κρίνειν ἐνύπνια; 21, 29.

κρίνον. ἔφερόν τοι κρίνα λευκά. 11, 56. λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται; ἀνίκα πίπτει. 23, 30.

κριός. καλὸν αὐτῷ κριὸν ἐγὼ βόσκω, 5, 83.

Κροῖσος. αἶθε μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι. 10, 32.

κροκόεις. ἃ κατ' αὐτὸν καρπῷ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι. 1, 31. ὁ τὸν κροκόεντα. 1, 31. ὁ τὸν κροκόεντα κισσὸν ἐφ' ἡμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος. Ερ. 3, 3.

Κροκύλος. 5, 11.

Κρονίδας. οἰνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες. 15, 124. ὅπτι σφέων Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας. 17, 24. μῦθος ἐν ἀμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερόν ἐξεῖς. 18, 18. Ζεὺς, Κρονίδας Ζεὺς, ἄφθιτον ὄλβον. 18, 52. ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης. 20, 41.

Κρονίδης. εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδῃ, πέλοι. 12, 17.

Κρονίων. Διὶ Κρονίῳνι μέλῃται αἰδοῖον βασιλῆος. 17, 73.

κρόταφος. ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε. 11, 9. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα πάντες γηραλέοι. 14, 68. πρῶτον ἱούλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων. 15, 85. χαίται οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο. 20, 23. στιβαρᾷ χειρὶ πλάξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον. 22, 124. ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἶμα θοῶς κροτάφῳ χανόντος. 22, 125.

κροτεῖν. ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες. 15, 49. κιθάραν κροτῆσαι. 18, 35.

Κρότων. αἰνέω τὰν Κρότωνα. 4, 32.

κρύβαν. 4, 3.

κρύπτειν. εἰν αἶδα κεκρυμμένος. 16, 30. τὰ μυρία τῆνα ἀέρι πα κέκρυπται. 17, 120. κρύψον με. 23, 40. χῶμά μοι κοίλανον, ὅ μιν κρύψει τὸν ἔρωτα. 23, 43. μὴδ' αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτει. 24, 68. θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθη ἐν ῥίῳ ὑλήεντι. 25, 227.

κρύσταλλος. ἄλλαι, κρυστάλλῳ ἢδ' ἀργύρῳ ἐνδάλλυντο ἐκ βυθοῦ. 22, 39.

κρυσσός. ὁ κῶρος ἐπέιχε ποτῶ πολυχανδέα κρυσσόν. 13, 46.

κτᾶσθαι. τύ ποκα ἐκτάσω σύριγγα. 5, 6. χορῶ ἐκτῆσατο νίκην ἀνδρῶν. Ερ. 12, 3.

κτέανον. ἡντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες. 25, 109.

κτέαρ. ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν ἄνδρα παρετρέψαθε. 22, 150.

κτεατίζειν. τὰ κτεατίζεται αὐτὸς. 17, 105. ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐκόντες. 17, 119.

κτείνειν. τοῦτον Ἔρως ἔκτεινεν. 23, 47. κακὸν ἔκτεινεν ἔφαβον. 23, 60. κτεῖναι μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 25, 205.

κτῆσις. ἤμασι πολλοῖς κτῆσιν ἐποψιόμενος. 25, 57.

κτίζειν. σοὶ πατρίς, ἂν ὥς Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας. 28, 17.

κύαμος. κύαμόν τις ἐν πυρὶ φρυξεί. 7, 66.

κυανάμπυξ. ὕσονπερ Δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων. 17, 67.

Κυάναει. ἄτις Κυανεῶν οὐχ ἦφατο συνδρομάδων ναῦς. 13, 22.

κυάνεος. κυάνεον χελιδόνιον. 13, 41. πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατενθεῖν κυάνεον. 17, 49. κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας ὥρσεν ἐπὶ πλατύν οὐδόν. 24, 14.

κυάνοφρος. ὦ κυάνοφρον Νύμφα. 3, 18. τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἐτι μύλλει τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα. 4, 59. Ἀργεῖα κυάνοφρον. 17, 53.

Κυβέλα. ἁ Κυβέλας κρέσσω. 20, 43.

κύδιστος. Ζεῦ, κύδιστε πάτερ. 16, 82.

κυδοιμός. ὀρνίχων φοινικολόφῳν τοιοῖδε κυδοιμοὶ. 22, 72.

κύδος. ὕμιν κύδος, ἄνακτες, ἐμήσατο χῖος αἰοῖδος. 22, 218.

Κυδωνικός. ἐσθλὸν σὺν μοῖσαισι Κυδωνικὸν εὖρομες ἄνδρα. 7, 12.

κύειν. βωκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι. 20, 3. μὴ τύ μεν κύσης τὸ καλὸν στόμα, μὴδ' ἐν οὐεῖροις. 20, 5. κύσει τὰν φλιάν. 23, 18.

Κυθήρεια. τὰν καλὰν Κυθήρειαν Ὡδωνις ἐπὶ πλέον ἀγαγε λύσας. 3, 46. Λοῖσθιον οὐκ ἦνικε τὰ σύμφορα τὰς Κυθερείας. 23, 16.

Κυθήρη. Ἄδωνιν ἢ Κυθήρην ὡς εἶδε νεκρὸν ἦδη. 30, 1. φοβεῖτο Κυθήρην. 30, 16. ὅμνυμί σοι, Κυθήρη. 30, 22.

Κυκλάδες. σημαίνει νάσοις Κυκλάδεσσιν. 17, 90.

κυκλάμινος. ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρουσέ νιν ἐς τὸν Ἄλεντα. 5, 123.

κύκλος. κύκλα. θάλλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ. 25, 249.

Κύκλωψ. οὕτω γοῦν ράϊστα διαγ' ὁ Κύκλωψ, ὁ παρ' ἡμῖν. 11, 7. συρῖσδεν ὡς οὕτις ἐπίσταμαι ὥδε Κυκλώπων. 11, 38. ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπτόσασαι. 11, 72. σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος. 15, 53.

Κύκνος. τίς θῆλιν ἀπὸ χροιάς Κύκνον ἔγνω. 16, 49.

κύκνος. οὐδ' ἔσποπας κύκνοισι. 5, 137. χροῖν ἔσαν ἡντὲ κύκνοι. 25, 130.

κυλίειν. τὰν ἔδραν ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδός. 23, 52. γαστέρας ἀμφω αἰμοβόρως ἐκύλιον. 24, 18.

κυλίνδειν. παρὰ πλευρῇσι μάλα δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο. 7, 145. οὓς τε κυλίνδων χειμάρρους ποταμὸς μεγάλας περιέξεσε δύναις. 22, 49. τόσα μετὰ πρώτοις κυλίνδει ἱς ἀνέμον. 25, 93.

κύλιξ. αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 7, 70.

κυλοιδίαν. οἱ ὑπ' ἔρωτος δηθὰ κυλοιδιώντες ἐτώσια μοχθίζοντι. 1, 38.

κύμα. εἰς κύματα τῆνα ἀλεύμαι. 3, 25. τὰ νιν καλὰ κύματα φαίνει ἄσχυα καχλάζοντα. 6, 11. χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις νύκτος ὑγρά διώκη κύματα. 7, 54. χάλκυνες στορεσεῦντι τὰ κύματα. 7, 57. τίς κεν τῶνδε θάλασσαν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο; 11, 49. αἰῶθεν ἄμμες νιν ἄμα δρόσῳ ἀθροαί ἔξω οἰσεύμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰόνι πτύοντα. 15, 133. ἐπ' αἰόνι κύματα μετρεῖν. 16, 60. ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο καὶ πέμψειαν ἀνάγκαι Σαρδόνιον κατὰ κύμα. 16, 86. κείμενος ἐκ φύλλοις ποτὶ κύματι. 21, 35. σφέων κατὰ πρύμναν αἰεῖραντες μέγα κύμα. 22, 10. τὰ εἰς ὑγρὸν ὥχετο κύμα πνοῇ ἔχουσ' ἀνέμοιο. 22, 167.

Κυμαίθα. 4, 46.

κύμινον. καταπρίων τὸ κύμινον. 10, 55.

κυναγός. οἷα θῆρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγός. 23, 10. ὁμνμί σοι τῷσδε τῷσ κυναγός. 30, 25.

κυνάς. ἐπτά δραχμῶν κυνάδας γραιῶν ἀποτίλματα πηρᾶν ἔλαβ' ἐχθές. 15, 19.

Κυναίθα. 5, 102.

Κυνίσκα. ἐμὲ ἃ χαρίεσσα Κυνίσκα ὑβρίσδει. 14, 8. ἃ Κυνίσκα ἔκλαεν ἔξαπίνας θαλερώτερον, ἢ περὶ ματρὶ παρθένος ἔξαέτις. 14, 31.

κυνοθαρσῆς. 15, 53.

κυνόσβατος. 5, 92.

κυπαρίσσιμος. ἐστὶ μοι γαυλὸς κυπαρίσσιμος. 5, 104.

κυπάρισσος. ἐντὶ τηρεῖ ραδίναι κυπάρισσοι. 11, 45. κάπῃ κυπάρισσος. 18, 30. ἀκρόκομοι κυπάρισσοι. 22, 41. δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ραδίναι κυπάρισσοι. 27, 45. ἀλλήλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι. 27, 57. ρεῖθρον ἀπὸ σπιλδᾶν πάντοσε τηλεθὰ εἰεῦώδει κυπαρίσσω. Ερ. 4, 7.

κύπειρος. ὦδε κύπειρος. 1, 106. 5, 45. βαθὺν ἐτάμοντο κύπειρον. 13, 35.

Κύπρις. ἦνθε ἀδεία καὶ ἃ Κύπρις γελάοισα. 1, 95. Κύπρι βαρεῖα, Κύπρι

νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθὴς. 1, 100. 101. νῦν χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν. καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τὴν με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλεν. 2, 130. 131. ἐχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος Κύπριος ἐκ μεγάλας. 11, 16. Κύπρι Διωναία. 15, 106. τὰν Κύπρις ἔχει. 15, 128. νῦν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτῆς χαιρέτω ἄνδρα. 15, 131. Κύπρις, θεὰ Κύπρις, ἴσον ἔρασθαι ἀλλήλων. 18, 51. οὐκ ἔγνω, ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μῆνατο βούτα. 20, 34. ἃ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος. 20, 43. μηκέτι μηδὲ σὺ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν, μητ' ἐν ὄρει φιλείς. 20, 44. ὕππα Κύπριδος ἱρὸν καλᾶμω χλωρὸν ὑφ' ἀπαλῶ. 28, 4. τοῦτους λαβοῦσα, Κύπρι. 30, 33. τὸν ἠλέησε Κύπρις. 30, 39. Κύπριδος ἔργα τελεῖν. Ερ. 4, 4. ἢ Κύπρις οὐ πάνδημος. Ερ. 13, 1.

Κύπρος. Κύπρον ἔχοισα Διώνας ποτνια κοῦρα. 17, 56.

κυρεῖν. ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅς οὐ πενσεῖσθε βέβαλοι. 3, 51. σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν. 17, 6.

κύρτος. κύρτοι. 21, 11.

κυρτός. κυρτῇ ράχιν γένετ' ἤντε τόξον. 25, 245.

κύτισος. ταὶ ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἰγίλον αἶγες ἔδουσι. 5, 128. ἃ αἶξ τὸν κύτισον διώκει. 10, 30.

κύων. τῶς κύνας ὦλαφος ἔλκοι. 1, 135. ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται. 2, 35. τίς παρεύσας αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγειν; 5, 27. θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι. 5, 38. ἀμῖν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει. 5, 106. πάλιν ἄδε τὰν κύνα βάλλει. 6, 9. σῖγα ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί. 6, 29. ᾧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ. 8, 27. χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι. 10, 11. τὰν κύν' ἔσω κάλεσον. 15, 43. οὐδεὶς οὐ χύτρην εἶχ', οὐ κύνα. 21, 15. πᾶσα κύων ἄρτως μαυτεύεται. 21, 45. τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπρωθεν αἰψ' ἐνόησαν. 25, 68. αἱ κύνες κλαγγεῦντι. Ερ. 6, 5.

κῶας. ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων Αἰσυνίδας. 13, 16. κῶας τε. 21, 12.

κῶμα. μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον. Ερ. 3, 6.

κωμάσδειν. κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα. 3, 1.

κώμη. πεζὸς ἐν ἄλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσαστο κώμαις. 17, 99.

κώμυς. μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι. 4, 18.

κωμωδία. ὁ τὰν κωμωδιᾶν εὐρὼν Ἐπίχαρμος. Ερ. 17, 1.

Κώναρος. 5, 102.

κῶνος. βάλλει ἅ πίτυς ὑψόθε κώνους. 5, 49.

κῶος. ὦν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ παρ ποσὶ κῶεα κεῖνται. 9, 18.

κῶρα. ἅ κῶρα πᾶσαν ἀνὰ κράναν, παντ' ἄλσεια ποσὶ φορεῖται. 1, 82. καλὸν σοι, δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κῶραν. 27, 7. τᾶς Παφίας χόλον ἄζεο καὶ σύγε κῶρα. 27, 14. θάρσει, κῶρα φίλα. 27, 51. γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κῶρα. 27, 65.

κῶρα. καλὰ ἐμὴν ἅ μία κῶρα κατεφαίνετο. 6, 36. κῶραι δεινὸν βλέπον. 23, 12.

κῶρος. τὰν ὀλίγους τις κῶρος ἐφ' αἰμασιᾶσι φυλάσσει. 1, 47. οἱ κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες. 15, 120. ὀλβιε κῶρε γένιοιο. 17, 66. οὐκ ἔτι σε, κῶρε, θέλω λυπῆν κεχολωμένον. 23, 22.

κωροσύνα. ἐπάλλετο ὑψόθι χαίρων κωροσύνα. 24, 57.

κωτίλλειν. ἀνάνυτα κωτίλλοισαι. 15, 87.

κωτίλος. τί τὴν, εἰ κωτίλαι εἰμὲς; 15, 89. ὡς κωτίλα ῥήματα φράσσεις. 20, 7.

Λ.

Λάβας. Λάβα τῷ γείτονος υἱός. 14, 24.

λαβεῖν. ν. λαμβάνειν.

λαβύρινθος. ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι. 21, 11.

Λαγίδας. 17, 14.

λαγῆανειν. εἶθε λάχοιεν τοὶ τῷ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται τοιούδε. 4, 20. αἱ αἱ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγχει. 4, 40. Ὁμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λελόγchas. 7, 103. πρᾶτος ὦν αἶδε λαχὼν ἱκτὰ Μενάλκας. 8, 30. τιμᾶς ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι. 16, 46. κούρη, ἃ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων εἴλαχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας. 16, 84.

λαγωβόλον. εἴθ' ἦν μοι ροικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τὸ πατάξω. 4, 49. ὅ μοι τὸ λαγωβόλον ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον

ὥπασεν ἦμεν. 7, 128. τὸ λαγωβόλον. Ερ. 2, 3.

λαγών. δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον. 22, 121. πλατὺ φάσγανον ὥς διαπρὸ λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. 22, 202. πάντοθεν εἰλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν. 25, 246.

Λαέρτης. 16, 56.

λάζεσθαι. τῷ υπέχονον καὶ τὰν περωνατρίδα λαζεῦ, 15, 21. ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἀλειφαρ λαζόμεναι. 18, 46.

λάθα. τόσσον ἔχοι λάθας. 2, 45.

λᾶθος. 23, 24.

λάβρη. 1, 96.

λαιμὸς. 13, 58.

λαΐνεος. λαΐνεας ἵστατ' ἀπὸ κρηπίδος Ἐρως. 23, 58.

λαΐνος. ἄρᾳ γε πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λαΐνον ἄντρον κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσαστο Χεῖρων; 7, 149. λαΐνε παῖ, καὶ ἔρωτος ἀνάξιε. 23, 20.

λαῖον. τὸ μόνον κατὰβαλλε τὸ λαῖον. 10, 21. τοῦτο τὸ λαῖον εὐεργόν τ' εἴη, καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα. 10, 42.

λαιὸς. λαιῇ στόμα τύψε. 22, 126.

λαιοτομεῖν. οὐθ' ἄμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον. 10, 3.

λαῖτμα. διεξάιξε, αἰετὸς ὥς, μέγα λαῖτμα. 13, 24.

Λάκαινα. δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν. 18, 4.

Λακεδαιμόνιος. ὑμνέομες ἄρσενά τέκνα κούρης Θεοτιάδος, Λακεδαιμόνιους δὲ ἀδελφούς. 22, 5.

Λακεδαίμων. ἃ ῥοδόχρως Ἐλένα Λακεδαίμονι κόσμος. 18, 31.

λακεῖν. ὡς αὐτὰ λακεί. 2, 24.

Λακίνιον. 4, 33.

Λάκων. τῆνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν φεύγετε τὸν Λάκωνα. 5, 2. τὴν τὸ ποῖον Λάκων ἐκκλέψας ποτ' ἔβα νάκος. 5, 9. οὐ σέ γε Λάκων τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίτιδος. 5, 14. Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροὶ τυρῷ. 5, 86. οὐ θεμιτὸν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν. 5, 136. Κῆγῳ ἰὸ' ὡς μέγα τοῦτο καχαζῶ καττῷ Λάκωνος τῷ ποιμένος. 5, 143.

λαλαγεῖν. ταὶ ἐπὶ δένδρῳ ὄρνιθες λαλαγεῦντι. 5, 48. τοὶ ποτὶ σκιερᾶς ὀροαμνίσιν αἰθαλίωνες τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον. 7, 139.

λαλεῖν. ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι. 5, 34.
Πελοποννησιστὶ λαλεῦμες. 15, 92. ὅπ-
ποῖα λαλεῖς. 20, 6. ὡς τρυφερὸν λαλέ-
εις. 20, 7. κῆν αὐλῶ λαλέω, κῆν δῶνακι,
κῆν πλαγιαῦλω. 20, 29. ἀλλήλαις λα-
λέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι. 27,
57.

λάλος. ὡς ἄλος ἐστί. 5, 75.

λαμβάνειν. αἶγα τὴν λαψῆ. 1, 4. ἄρνα
τὴν σακίταν λάψῃ γέρας. 1, 10. αἶκα
αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας. 1, 5. λαβοῖσα
τὰ θρόνα ταῦτα. 2, 59. ἐπτὰ δραχμῶν
κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρῶν
πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθὲς. 15, 20. τὸν
μικρὸν λαβοῖσα. 15, 42. ὁππότερος κα-
τὰ νῶτα λάβῃ φάος ἡέλιος. 22, 84.
σκαίῃ σκαίῃ Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖ-
ρα. 22, 119. ἥν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ
χεῖλος ἀμέλξω. 23, 25. τοὺς ἔλαβ' ὕ-
πνος. 24, 10. παρ' Ἀδρήστοια λαβὼν ἱπ-
πήλατον Ἄργος. 24, 129. ὅκνῃ ποτὶ
χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα. 25, 65.
τούτους λαβοῦσα, Κύπρι. 30, 33.

λαμπάς. λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὕμεας.
2, 128.

λάμπειν. λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ'
ὀφρύσι λάμπει μελαίναις. 20, 24.

λαμπέσκειν. ἀπ' ὀφθαλμῶν κακὸν
πῦρ ἐρχομένοις λάμπεσκε. 24, 19. πολ-
λὸν ἐν ἄλλοις βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν.
25, 141.

Δάμπουρος. ὦ Δάμπουρε κύων. 8,
65.

Λαμπριάδας. εἶθε λάχοιεν τοὶ τῷ
Δαμπριάδα τοὶ δαμόται τοιόνδε. 4, 21.

λαμυρὸς. λαμυροὺς χανῶν ὑπέδειξεν
ὀδόντας. 25, 234.

λᾶν. λῆς, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῆς,
αἰπόλε, τῇδε καθίζας συρίσδεν. 1, 12.
οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι. 4, 14. αἶκα λῆς
ἔριφον θέμεν. 5, 21. αἱ λῆς, τὸν ὀρνυτό-
μον βωστρήσομες. 5, 64. λῆς μοι αἰεί-
σαι. 8, 6. αἱ λῆς με καὶ αὐτόν ἄμ'
αἰπολέοντα διδάξαι. 8, 85. αἱ μὴ τὸ
στόμα λῆς. 11, 56. ἦν λῆς, καὶ τοῦτο.
23, 45. λῆς, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, διδύ-
μοις αὐλοῖσιν αἰεῖσαι ἀδύ τι μοι. Ερ.
5, 1.

λανθάνειν. τόσον ἔχοι λάθας, ὅσον
πόκα Θασέα φαντὶ ἐν Δία λασθῆμεν
εὐπλοκάμον Ἀριάδνας. 2, 46. ἀμῶν λέ-
λασται. 2, 153. μόνας σέθεν οὐδὲ θα-
νοίσας λασεύμεσθα. 4, 39. οὗ τευ τὰν
σύριγγα λαθῶν ἐκλεψε Κομάτας. 5, 19.

κοῦ μ' ἔλαθε. 6, 22. ἡ καλὰς ἄμμε ποῶν
ἐλελήθει βῶκος αἰοῖδας. 10, 38. ἐξεν-
θοῖσα λάθοιο οἴκαδ' ἀπενθεῖν. 11, 63.
λασῶ μανεῖς ποκα. 14, 9. ἔγρεσθαι πρὸς
αὐ μὴ τι λάθῃσθε. 18, 55. μὴ λαθόμην;
21, 25.

λανός. ἡ τινος ἀστῶν λανὸν ἐπιθρώσ-
κεις. 7, 25. ἀνῶξα βύβλινον αὐτοῖς εὐ-
ώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ
λανῶ. 14, 16.

λαῖξ. 26, 32.

Λαοκόοσσα. 22, 206.

λαός. Σικελὴν Ἀρεθόισαν ὕμνεῖν σὺν
λαοῖσι. 16, 103. λαοὶ ἔργα περιστέλ-
λουσιν ἔκηλοι. 17, 97.

λαοφόνος. σὺ λαοφόνον Διομήδεα τέ-
κες. 17, 53.

λαοφόρος. λαοφόρον ἐπέβησαν ὄθι
πρώτιστα κελεύθου. 25, 155.

Λατίθαι. 15, 141.

Λαρισσαῖος. 14, 30.

λάρναξ. ἀσεῖ, ὡς ποκ' ἔδεκτο τὸν
αἰπόλον εὐρέα λάρναξ ζωὸν ἐόντα. 7,
78. τὴν κατεκλάσθης ἐς λάρνακα. 7, 84.
ἀ κλαξ τὰς μεγάλας πᾶ λάρνακος. 15,
33.

λάσδεσθαι. λάσδεο τὰς σύριγγας. 8,
84.

λασεύμεσθα. ν. λανθάνειν.

λασθῆμεν. ν. λανθάνειν.

λασιαύχην. βούλευον, ὅπως λυσιαύ-
χενα βύρσαν θηρὸς τεθνεώτος ἀπὸ με-
λέων ἐρύσσαιμι. 25, 272.

λάσιος. ἐκ λασίοιο δασύτριχος εἶχε
τράγοιο κνακὸν δέρμ' ὤμοισι. 7, 15. λα-
σία ὀφρῦς. 11, 31. αἶ τοι αὐτὸς ἐγὼ
δοκέω λασιώτερος ἤμες. 11, 15. ὅσσον
δῖς σφετέρης λασιωτέρῃ ἄρνός. 12, 4.
ἄνθεα εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσ-
σαις. 22, 42. ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ
προγενοῖατο θῆρες ἐς πεδίον ὀρμυοῖο.
25, 134. τρηχὺν ἔαξα αὐτοῦ ἐπὶ λα-
σίοιο καρῆτος ἀγρίελαιον θηρὸς ἀμα-
μακέτοιο. 25, 257. ἀμερξάμεναι λασίας
ὀρνὸς ἄγρια φύλλα. 26, 3. ῥέξω λάσιον
τράγον. Ερ. 4, 17. ἐγγὺς στάντες λα-
σίας ὀρνὸς ἄντρον ὀπισθεν. Ερ. 5, 5.

Λάτμιος. Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε, 20,
39.

Λάτνυμον. σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ
Λάτνυμον. 4, 19.

Λατῶ. 18, 50.

λαύρα. τήναν τὰν λαύραν, τῶς αἱ
ὀρύες, κάμψας. Ερ. 4, 1.

λαψῇ. v. λαμβάνειν.

λείαινα. ἐν δὲ λείαινα. 2, 68. ἡ ρα λείαινας μισδὸν ἐθήλαζε. 3, 15. κακῶς ἀνάθρεμμα λείαινας. 23, 19. ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λείαινης. 26, 21.

λέγειν. βούτας ἐλέγειν. 1, 86. οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος. 1, 105. πάσσο' ἅμα, καὶ λέγε ταῦτα. 2, 21. τῇ δούλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα. 2, 94. εἰα λέγ', εἴ τι λέγεις, 5, 78. ὥς με λέγοντι. 6, 34. κημέ λέγοντι πάντες αἰοῖδὸν ἄριστον. 7, 37. λέγε Μίλῳ. 8, 51. ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται. 10, 29. μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα τοιαῦτα. 15, 11. οὐ λέγω ἀπφύν. 15, 13. λέγο- μες πρῶαν θὴν πάντα. 15, 15. ἀνδρῶν Πτολεμαῖος ἐνὶ πρῶτοις λεγέσθω. 17, 3. λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς ὄψιν, πάντα τεῶ' δὲ λέγων μῆνυσον ἐταίρω, 21, 37. 38. στάς τότε λέξον. 23, 48. Τειρεσίαν μάν- τιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα, Ἀλκμήνα καλέσασα. 24, 64. τὼς ἔλεγεν βασί- λεια. 24, 71. ἀμφί σοι τὰ ἕκαστα λέ- γοιμί κε τοῦδε πελώρου. 25, 195. κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν. 27, 3. μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε. 27, 16. οὖνομα σὸν λέγε τῆνο. 27, 40. οἶνος λέγεται καὶ ἀλαθέα. 29, 1. ὁ θῆρ' ἔλεξεν ὧδε. 30, 21. λέγ', ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθης. Ep. 16, 2.

λειμών. λειμών σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειρα. 13, 34. ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας. 22, 43. μελιθεῖα ποίην λειμῶνες φέρονσιν ὑπό- δροσοι. 25, 16. ἐν καθαρῷ λειμῶνι κά- μον δυοκαίδεκα βωμούς. 26, 5.

λειμώνιος. ἐς λειμῶνια φύλλα ἐρψυῶ- μες. 18, 39.

λειμωνόθε. 7, 80.

λειοντομάχας. τὸν λειοντομάχαν πρῶ- τος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν Πείσανδρος ξυνέγραψεν. Ep. 20, 2.

λεῖος. 5, 90.

λείπειν. Ἐλίκας λίπε ρίον. 1, 125. τὰ λίνα πάντα λελόιπει ἐκ Μοιρᾶν. 1, 139. ποίας ἔλιπον γραῖας δόμον. 2, 91. νύμφαν ἐφόβισ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποί- σαν ἀνέρος. 2, 137. τήνας τὰς πόρτιος αὐτὰ λελείπεται τῷστέα. 4, 15. δῶρον ἐμὴν νιν ἔλειπεν. 4, 30. Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος αὐδὲ λιπόντες νᾶμα. 7, 115. τυρὸς οὐ λείπει μ' οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ἐπάρῃ, οὐ χειμῶνος ἄκρω. 11, 36. τὰ πολλὰ καὶ ὀλβια τῆμα λιπόντες. 16, 42.

ἔβα με λιποίσα. 20, 17. γονεῦσι μὴ πολὺ πένθος ἀμετέροις λείπωμεν. 22, 177. λιπὼν ἀέκουσαν. 27, 34. τήνας ὅστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένης. Ep. 6, 6. νήπιον υἱὸν ἔλειπες. Ep. 14, 1.

λείχειν. 8, 83.

λέκτρον. ὅμνυε, μὴ μετὰ λέκτρα, λιπὼν ἀέκουσαν, ἀπέλθης. 27, 34. αἰνή- σει σέο λέκτρον. 27, 39.

λέκτρον. χειρὸς ἐφαφαιμένα μυλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων. 2, 139. ἐς λέκτρον ἰών. 24, 62.

λέμβος. 21, 12.

λεόντειος. δέρμα λεόντειον. 24, 134.

λέπαργος. 4, 45.

λεπράς πέτρα. 1, 40.

λεπρός. ἔχοντι λεπρὸν ἀπὸ πρίνιοιο λεπύριον. 5, 95.

λεπτά. τὸν στέφανον τίλαι λεπτά. 3, 21.

λεπτὸς, λεπτός. χῶ ταῦρος ὁ πύρριχος. 4, 20. ἔχοντι λεπτόν ἀπὸ πρίνιοιο λεπύ- ριον. 5, 95. ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὀρώσα με λεπτόν ἐόντα. 11, 69. ταῦτ' ἄρα λεπ- τὸς. 14, 3. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον λεπτά καὶ ὡς χαρίεντα. 15, 79. ἀράχ- νια εἰς ὕπλ' ἀράχναι λεπτά διαστήσαν- το. 16, 97. ἦπτεν ἀπ' αὐτῶν τὰν λεπ- τῶν σχοινῶδα. 23, 51. λεπτήν καρπαλί- μοις τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες. 25, 156.

λεπύριον. ἔχοντι λεπτόν ἀπὸ πρίνιοιο λεπύριον. 5, 95.

λεύκα. κρατὶ ἔχων λεύκαν, Ἡρακλῆος ἱερὸν ἔρνος. 2, 121. λεύκαι. 22, 41.

λευκαίνειν. ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρποι λευκαίνων ὁ χρόνος. 14, 70.

Λευκίππος. τῷ ἀναρπάξαντε δῶν φε- ρέτην Διὸς νῖώ δοιᾶς Λευκίππειο κόρας. 22, 138. ἡμῖν τοι Λευκίππος εἰς ἐδνωσε θύγατρας. 22, 147.

λευκίππος. 13, 11.

λευκίτας. 5, 147.

λευκόιον. λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω. 7, 64.

Λευκός. πορθηεὶ Καλυδωνίῳ ἔδωκα τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος. 1, 53. ἡ μάν τοι λευκὰν διδυματόκοον αἶγα φυ- λάσσω. 3, 34. στασῶ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος ταῖς Νύμφαις. 5, 53. τῶν ὀδόντων λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθιο. 6, 38. Λευκὸν καρὸν ἔχουσιν. 8, 19. 22. νένασται λευκὰν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα. 9, 10. ὦ λευκά

Γαλάτεια. 11, 19. λευκότερα πακτᾶς ποτιδεῖν. 11, 20. ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἂ πολυδένδρεος Αἴτνα λευκᾶς ἐκ χιόνος προΐητι. 11, 48. ἔφερόν τοι κρίνα λευκά. 11, 56. ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶ παντοῦ ἄμ' ἀλεύρω. 15, 116. ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος αἰετῶ. 15, 123. λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντες. 18, 27. λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις. 20, 24. λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτῃ. 23, 30. ἂ δὲ χιῶν λευκά, καὶ τάκεται, ἀνίκα παχθῇ. 23, 31.

λευκόςφυρος. οἱ εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἦβας ὕπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι. 17, 32.

λευκόχρως. Ερ. 2, 1.

λεῦσσειν. ἦ ῥά γε λεύσσεις; 4, 53. καὶ τὺ λεύσσεις; 5, 122. μῆτ' ἀδίκους, μῆτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν. 22, 56. τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι. 24, 114. φόνον λεύσσω προσώπῳ. 25, 137.

λέχος. ὁππότε κεν φιλέων βαίνει λέχος ἐς φιλεούσης. 17, 42. ἐν λέχος σπάρυσσιν ἱαυῖν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ. 17, 133. ἐπ' ἄλλοτρίοις λεχέσσιν ἄνδρα παρ-ετρέψασθε. 22, 149.

λέων. τήνον χώ' κ' ὀρυμοῖο λέων ἀνέκ-λανε θανάοντα. 1, 72. ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἥωρεῖτο ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημένον ἐκ ποδεάμων. 22, 52. εἴτ' οὖν ὀρυγέσσιν εὐκότεις εἴτε λέουσι γεινόμεθα. 22, 73. σκύτος αὖν ἰδὼν χαροποῖο λέοντος. 25, 142. αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι. 25, 277.

λήγειν. λήγετε βωκωλικάς, μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς. 1, 127. 131. 137. 142. λήγειν εὐδοντος. 10, 51. ἐκ Διὸς ἀρχώ-μεσθα, καὶ εἰς Δία λήγετε, Μοῖσαι. 17, 1. ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶ-νας. 22, 43.

λῆδα. ὕμνόμες Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱά. 22, 1. χαίρετε, Λήδας τέκνα. 22, 214.

λῆδον. τὰ φυκίοεντα λῆδα. 21, 10.

λῆϊον. ἔθνεα μυρία φωτῶν λῆϊον ἀλ-δῆσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὀμβρῳ. 17, 78.

λῆϊς. πᾶν ἐνεπλήσθη πεδίου, πᾶσαι δὲ κέλευθοι, λῆϊδος ἐρχομένης. 25, 97. οὐ κεν ἔφασκέ τις, οὐδὲ ἐώλπει ἀνδρὸς λῆϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν. 25, 116.

ληνός. φυτοσκάφοι πολύεργοι ἐς λη-νοὺς ἱκνεύονται. 25, 28.

λίαν. 18, 10.

λιάρος. πινέμεναι λιαροῖο. 25, 105.

Λιβύα. Φοίνικες οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν. 16, 77.

Λιβύαθε. 1, 24.

Λιβύη. Λιβύης ἀποτέμενεται. 17, 87.

Λιβυκός. τὸν ἐνὸρχαν τὸν Λιβυκὸν Κνάκωνα φυλάσσειο. 3, 5.

λιγυρός. λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς. 15, 135. ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδᾶν. 17, 113.

λιγυρῶς. 8, 71.

λιγύς. ὕμιν λιγεῶν μειλίγματα μουσῶν φέρω. 22, 221.

λιγύφθογγος. εἰρινοὶ λιγυφθόγοισιν αἰοδαῖς κόσσυφοι ἀχεύειν ποικιλότραυλα μέλη. Ερ. 4, 9.

λιγύφωνος. 12, 7.

λίην. λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρήνες γένεθ' αὐτῶς. 25, 83. οὔτι λίην ἀρι-σamos ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἐοῦσα. 25, 158.

λίθος. ὦ τὸ καλὸν ποθωρῶσα, τὸ πᾶν λίθος. 3, 18. τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. 6, 18. τῶν δόντων λευκοτέραν αὐγὰν Παριάς ὑπέφαινε λίθιοι. 6, 38. τεῦ ποσὶ νεισσομένοιο πᾶσα λίθος πταί-οισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖδι. 7, 26. λίθον εἶλεν' ἐρεϊσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ ἄχοι μέσων οὐδῶν φοβερόν λίθον. 23, 49. 50. οὐκ ἔσκε σιδήρῳ τμητῇ, οὐδὲ λίθῳ. 25, 275.

λιλαίεσθαι. ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον. 22, 118.

λιμνρός. λιμνηρὸν ἔρωτα μυθίσδεν τα ματρὶ. 10, 57.

λιμνάς. οὐ μὲν, οὔτ' αὐτὰς τὰς λιμ-νάδας Νύμφας. 5, 17.

λιμνᾶτις. 2, 56.

λιμός. μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ. 21, 67.

λίνον. τὰ λῖνα πάντα λελοῖπει ἐκ Μοιρῶν. 1, 139. ἀγροτέροις λῖνα. 8, 56. μὴ ἐς λίνον ἄλλυτον ἔλθῃς. 27, 16.

Λίνος. 24, 103.

Λιπαράϊος. Ἔρωσ καὶ Λιπαραίου πολ-λάκις Ἀφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἶθει. 2, 133.

Λιπαρός. λιπαρῶς ἔκτοσθε παλαί-στρας. 2, 51. λιπαρὰ παρ' αὐχένα σεῖετ' ἔθειρα. 5, 91. λιπαρὰ γαλάνα ἀμπέλα-γος. 22, 19. ὅσσων λιπαρὸν σέλας. 23, 8.

λιπαρόχροος. χαίρε, Σελαναία λιπα-ρόχροε. 2, 165.

λιπαρόχρως. ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν. 2, 102.

λιπوناύτας. Ἑρακλέην ἦρωες ἐκερ-
τόμεον λιπوناύταν. 13, 73.

λῖς, λῖς. ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγ-
ριον. 13, 6. ὁπότ' ἠγγένειος ἀπόπροθι
λῖς ἐσακούσας νεβρῶ φθεγξαμένης, τις
ἐν ὄρεσιν ἀμοφάγος λῖς. 13, 61. 62.
πάντας Πισῆας λῖς ἄμοτον κεραῖζε. 25,
202. ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅπῃ λῖς ἦεν, ἔκα-
νον. 25, 211. ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπό-
προθεν ἀθρόος ἄλτο. 25, 252.

λίσσας. εὗρον ἀέανον κράναν ὑπὸ
λίσσαδι πέτρῃ. 22, 37.

λιτανεύειν. με κατεύξατο καὶ λιτά-
νευσε. 2, 71.

λιχμάσθαι. παίδων λιχμώμενοι ἐγγύ-
θεν ἦλθον. 24, 20.

λίψ. 9, 11.

λόγος. ὃ μὲν λόγον οὐδένα ποιεῖ. 2, 61.
ἄμμες οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι. 14, 48. οὐ
λόγος. 23, 9. ὅπῃ λόγος ἤμεν ἀταρπὸν.
23, 23.

λοετρὸν. παρ' Εὐρώταο λοετροῖς. 18,
23.

λοιπὸς. αὐτὰ λοιπὰ ὅστε' ἔτ' ἦς καὶ
δέρμα. 2, 89. πλὴν δύο τὰς λοιπὰς διδυ-
ματόκος αἶγας ἀμέλγω. 5, 84. ὥμοσα
οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα
θεῖναι. 21, 59. τὸ λοιπὸν ἔρειδε τὰν
γνώμαν. 21, 61. τὸ λοιπὸν ἀπώλετο.
29, 6.

λοίσθιον. 23, 16.

λοίσθιος. με τὰ λοίσθια γυνυὸν ἐθη-
κας. 5, 12. δῶρά τοι ἦλθον λοίσθια
ταῦτα φέρων. 23, 21.

λοξά. 20, 13. ὄμμασι λοξὰ βλέποισα.
20, 13.

λούειν. αὖριον ὅμμε πᾶσας ἐγὼ λουσῶ
Συβαρίτιδος ἐνδοθι κράνας. 5, 146. ἀμ-
φοτέροις λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γά-
λακτος. 24, 3.

λουτρὸν. τῇλε φίλων ἐπεμαίετο λου-
τρῶν. 23, 57.

λόφος. σίτθ' ἅ Κυμαίθα ποτὶ τὸν
λόφον. 4, 46.

λόφος. ἀμφοτέροις λόφῳ ἐπένευον
ἔθειραι. 22, 186. φοίνικα ὅσον λόφον
ἔκετ' ἄκωκῃ. 22, 195.

λόχος. λόχον ἀναμετρήσασθαι δυσμε-
νέων ἐπιόντα. 24, 125.

λυγίζειν. τὸ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο,
Δάφνι, λυγίζειν· ἀρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος
ὑπ' ἀργαλέῳ ἐλυγίχθης. 1, 97. 98.

Λυγκεὺς. Λυγκεὺς, καὶ ὁ καρτερός
Ἰδας. 22, 140. Λυγκεὺς αὖ μετέειπεν
ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' αὔσας. 22, 144. ὁ δ'
εἰς μέσον ἦλυθε Λυγκεὺς. 22, 183. πολλὰ
ἐνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεὺς τοῖο σά-
κος. 22, 194. ὁ δ' εἰς χθόνα κείμενονεν-
κὼς Λυγκεὺς. 22, 204.

λυγρός. ὡς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ
στόμα τε γραθμούς τε. 22, 100. τόθι
φάρμακα λυγρὰ τέτυκται οὐλομένοις
ὀφίεσσι. 24, 18. ὃς πόλλ' ἐδάη σοφὰ
ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγρὰς
ἀπαλαλκόμεν. 28, 20.

Λύδιος. Λυδίῃ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στό-
μα. 12, 36.

λύειν. λύσασαι κόμαν. 15, 134. αἵματι
χρῆ νείκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα
λύσαι. 22, 172. λύσον τὰς σχοίνῳ με.
23, 39. ὃν ἐν Δρακάνῃ νιφόντι Ζεὺς
ὑπάτος μεγάλην ἐπιγουνίδα θήκατο λύ-
σας. 26, 34. ἐς τί ἔλυσας. 27, 54.

Λυκαῖον. εἴτ' ἐσσί κατ' ὥρα μακρὰ
Λυκαίου. 1, 123.

Λυκαονίδας. λίπε αἰπὺ σάμα τῇνο
Λυκαονίδαο. 1, 126.

Λυκίδα. εὐρομες ἄνδρα, ὦνομα Λυκί-
δαν. 7, 13. Λυκίδα φίλε. 7, 27. αἶκεν
τὸν Λυκίδαο ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας
ρύσηται. 7, 55. Λυκίδα πατήρ. 27,
41.

Λυκιδεύς. θρέψαι λυκιδεῖς. 5, 38.

Λύκιοι. τίς ἂν ἀριστήης Λυκίων πο-
τὲ ἔγνω. 16, 48. Λυκίοις σημαίνει. 17,
89.

Λύκος. ἐντὶ Λύκος, Λύκος ἐντὶ, Λάβα
τῷ γείτονος υἱός. 14, 24. χῶ Λαρις-
σαῖος τὸν ἐμὸν Λύκον ἀδεν ἀπ' ἀρχῆς. 14,
30.

Λύκος. τῇνον λύκοι ὠρύσαντο. 1, 71.
ὦ λύκοι. 1, 115. τοὶ λύκοι ὠδέ μ' ἔδοντι.
3, 53. πείσαι τοι Μίλων καὶ τῶς λύκος
αὐτίκα λυσσῇ. 4, 11. ἀμῖν ἐστι κύων
φιλοποίμιος, ὃς λύκος ἀγχεί. 5, 106.
φείδεν τῶν ἐρίφων, φείδεῦ, λύκε, τὰν
τοκάδων μεν. 8, 63. ὁ λύκος τὰν αἶγα
διώκει. 10, 30. φεύγεις, ὥσπερ οἷς πο-
λὶν λύκον ἀθρήσασα. 11, 24. λύκον εἶδες.
14, 22. ἔσται τοῦτ' ἄμαρ, ὀπηνίκα νε-
βρὸν ἐν εὐνᾷ καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν
λύκος οὐκ ἐθελήσει. 24, 85. βόσκει λύ-
κων ὀλοφώϊον ἔρνος. 25, 185. τραχὺς
χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος. Ερ. 6. 4.

Λύκων. ᾗ τὰ Λύκωνος. 2, 76. τάν μοι
ἔδωκε Λύκων. 5, 8.

Λυκώπας. 5, 62.

Λυκωπέυς. δύο τέκνα Λυκωπέος. 7, 4.

Λυκωπίτας. 7, 72.

λυμαίνεσθαι. τίς τὸ τῶν παίδων λυμαίνεται, 10, 15.

λύπα. ἀντεράπετο φρένα λύπα. 8, 90.

λυπεῖν. αἱ ἔτι κήμὲ λυπῇ, 2, 160. χά μὲν ἔβα με λυποῖσα. 20, 17. οὐκ ἔτι σε, κῶρε, θέλω λυπῇν κεχολωμένον. 23, 22.

λύρα. πρὸς λύραν αἰεῖδεν. Ερ. 19, 6.

λυσίζωνος. ἔνθα Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον. 17, 60.

Λυσιμέλεια. Ἐφυραίων εἴλαχος μέγα ἄστν παρ' ὕδασι Λυσιμελείας. 16, 84.

λύσσα. τὰν καλὰν Κυθέρειαν Ὄδωνις ἐπὶ πλέον ἀγαγε λύσσας. 3, 47.

λυσσῆν. 4, 11.

Λυτιέρας. θᾶσαι καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῷ Λυτιέρας. 10, 41.

λύχνιον. 21, 36.

λύχνος. εὐμαρέως ἀπ' αὐτᾶς καὶ λυχνον ἄψαις. 14, 23. οἱ αἶψα προγένοντο λύχνους ἅμα δαιομένοισι δμῶες. 24, 51.

λωβᾶσθαι. μή μεν λωβάσησθε τὰς ἀμπέλους. 5, 109. δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας. 16, 89.

λωῖος. εὐσεβέων παιδεῖσι τὰ λωῖα. 26, 32. λωῖον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις. 29, 11. αἰεὶ σφιν λωῖον εἰς ἔτος ἦν. Ερ. 13, 4.

λώπη. ἀπ' ὧμων δίπλακα λώπην. 25, 254.

λώπος. κατὰ δεξιὸν ὧμον λώπος ἄκρον περονᾶσθαι. 14, 66.

λωστα. 14, 3.

λωστος. 16, 21.

λώτινος. κουφίζων ἐτέρα κολεόν, μέγα λώτινον ἔργον. 24, 45.

λωτός. στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο πλέξασαι. 18, 43.

M.

μᾶ. μᾶ, πόθεν ὠνθρωπος. 15, 89. οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα. 27, 35.

Μάγνησος. ἥρωας ἐκαλέσαστο πάντας Μαγνήσσης ἀπὸ ναός. 22, 79.

μάειν, μάεσθαι. εἶδον ἐμαυτὸν ἐν πέτρα μεμαῶτα. 21, 42. ὑμῖν κῦδος ἐμήσατο Χῖτος αἰοῖδος. 22, 218. μέμαεν μιν ἐξέρεσθαι. 25, 64.

μαζός. τί ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν. 27, 48.

μαθεῖν. v. μανθάνειν.

μαιμῶειν. μαιμώνων χροὸς ἄσαι. 25, 253.

Μαῖναλον. ἀμφιπολεῖς μέγα Μαῖναλον. 1, 124.

μαίνεσθαι. πᾶσαι πᾶλοι μαίνονται ἀν' ὦρεα καὶ θοαὶ ἵπποι. 2, 49. ὡς Δέλφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τόδε δῶμα περῆσαι μαινομένην ἴκελόν. 2, 51. ὥς ἐμάνην. 2, 82. ὥς ἐμάνη. 3, 42. κατὰ τήνας τὰς πέτρας μανεῖς ἐς Κραθὶν ἀλοῖμαν. 5, 16. ἐπὶ τιν μεμάνημαι. 10, 31. ὁ δ' ἂν πόδες ἄγον, ἐχώρει μαινόμενος. 13, 71. λασῶ μανεῖς ποκα. 14, 9. οὐκ ἔγνω, ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βοῦτα. 20, 34. μαίνεται μὲν τ' αὐτὰ, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 26, 15. ἐμαινόμην φιλάσαι. 30, 31.

Μαιωτιστι. 13, 56.

μάκαρ. τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστὸν. 1, 126. κάλλιστος Ὑλας μακάρων ἀριθμεῖται. 13, 72. βάρδισται μακάρων Ὀραι φίλοι. 15, 104. τήνον μακάρεσσι πατήρ ὁμότιμον ἔθηκεν ἀθανάτοις. 17, 16. μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω ἀμέραν. 29, 7. σέ, τὸν ἡδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς. Ερ. 12, 2.

μακαριστός. ὦ μακαριστὲ Κομάτα. 7, 83.

μακαριτίτις. 2, 70.

μάκελα. μακέλα τετυλωμένος ἐνδοθὶ χεῖρας. 16, 32.

μακρός. εἴτ' ἐσσί κατ' ὦρεα μακρὰ Λυκαίου. 1, 123. χῶς κά τοι μὴ μακρὰ, φίλα θρυλέοιμι Σελάνα. 2, 142. ταὶ γυναῖκες μακρὸν ἀνέυσαν. 4, 37. εὐτε χιῶν ὡς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον. 7, 76. μᾶλα νέμων κατ' ὦρεα μακρὰ. 8, 2. μοὶ λασία ὀφρύς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ ἐξ ὧτός τέταται ποτὶ θώτερον ὥς μία μακρὰ. 11, 32. δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο. 16, 43. ἥτριον μακρῶν ἔταμ' ἐκ καλεόντων. 18, 34. ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς. 21, 23. ἂ φροντίς μακρὰν τὰν νύκτα ποιῇ τιν. 21, 28. περὶ γυνὴ μακροὺς ἐλίξαν ἱμάντας. 22, 81. μακρὴν παρ' ἰγνύησιν ἐλίξε κέρκον. 25, 242.

μάκων. δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχοισα. 5, 157. ἔφερόν τοι μάκων' ἀπαλὰν, ἐρυθρὰ πλαταγῶνι' ἔχοισαν. 11, 57.

μάλα. τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν. 1, 60. αἱ αἱ τω σκληρῷ

μάλα δαίμονος. 4, 40. τὸ μάλα θυμὸν
 ιαίνει ἀμέτερον. 7, 29. μάλα σφισὶ πί-
 ονι μέτρῳ ἂ δαίμων εὐκριθὼν ἀνεπλή-
 ρωσεν ἀλῶαν. 7, 33. πάντ' ὥσδεν θέρεος
 μάλα πίονος. 7, 143. βωκολικαὶ μῶσαι,
 μάλα χαίρετε. 9, 28. μάλα τοι τὸ κα-
 ταπνυχές ἐμπερόναμα τοῦτο πρέπει.
 15, 34. μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.
 24, 70. κόνιν πυρός εὖ μάλα πᾶσαν
 ὑπὲρ ποταμοὶν φέρουσα. 24, 92. μάλα
 πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων Ἄργει ἐν
 ἵπποβότῳ κειμήλια. 24, 120. αὖλις φαί-
 νεται εὖ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῖο
 ρέοντος. 25, 19. ἐγὼ κέ τοι σάφα εἰδὼς
 πάντα μάλ' ἐξείποιμι. 25, 38. ἴσμεν
 μάλα πρὸς μιν. 25, 60. τρηχὺ φωνῇ
 ἠπείλει μάλα πᾶσιν. 25, 75. βόες μάλα
 μυρία ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐρχόμεναι φαί-
 νοντο. 25, 88. αἰεὶ ἀμείνους ἐξ ἔτεος
 γαίνοντο μάλ' εἰς ἔτος. 25, 124. ἐπεὶ
 οὐ μάλα τηλίκῃ βόσκει. 15, 184. αὐτὸς
 καὶ μάλα ρεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 25, 194. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μάλα δευ-
 λὰ. 27, 51. ὅκκα οὐκ ἐθέλεις τὴν, μάλ'
 ἐν σκότῳ. 29, 8.

μαλακαίπους. μαλακαίποδες Ὀφραι. 15,
 103.

μαλακός. μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκ-
 τρων. 2, 139. μαλακῶ χόρτοιο καλὰν
 κώμυθα δίδωμι. 4, 18. εἰρία πατησεῖς
 ὕπνω μαλακώτερα. 5, 51. ὑπεσσεῖται
 χιμαῖρᾶν δέρματα, τῶν παρὰ τὴν μαλα-
 κώτερα τετρῆκας ἀρνῶν. 5, 57. ἐγὼ ἐς
 χλαῖναν μαλακὸν πόκον Κρατῖδα δωρή-
 σομαι αὐτός. 5, 98. ὥρχευντ' ἐν μαλακῇ
 ταὶ πόρτιες ποῖα. 6, 45. νιν αἰ σιμαὶ
 φέρβον μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι. 7,
 81. χλωραὶ σκιάδες μαλακῶ βρίθουσαι
 ἀνήθῳ δέδμαντο. 15, 119. πορφύρεοι
 τάπητες μαλακώτεροι ὕπνω. 15, 125.
 μαλακοὺς ἔρωτας προσπνέει. 17, 51.
 ὥς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις. 20, 8.
 πολλοὶ Ἀχαιῖδων μαλακὸν περὶ γού-
 νατι νᾶμα χειρὶ καταστρέφοντι. 24, 74.
 δις ματέρες ἀρνῶν μαλακοὺς ἐν βοτάνῃ
 πόκους πέλζαιντ' αὐτοσετεῖ. 28, 12.

μαλακῶς. πίομαι μαλακῶς. 7, 69. αἱ
 γαλαὶ μαλακῶς χορῆζοντι καθεύδειν. 15,
 28.

μαλθακός. Φιλῖνος ὁ μαλθακός. 7, 105.
 κῆμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέου. 29,
 24.

Μάλιμνον. ἐς τὸ Μάλιμνον ἐλαύνεται.
 4, 23.

Μαλῖς. 13, 45.

μαλῖς. τᾷ μαλίδι μάλα. 8, 79.

μάλιστα. ἀλκύνες, γλαυκαῖς Νηρηΐσι
 ταῖ τε μάλιστα ὀρνίχων ἐφίλαθεν. 7,
 59. τοῦτο τὸ λαῖον εἴη κάρπιμον ὅττι
 μάλιστα. 10, 43. ἐκ καλᾶμας ἄχρον
 τελέθει τημόσδε μάλιστα. 10, 49. ἡ σὴ
 φιλότης, καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω πᾶσι
 διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
 12, 21. Μουσᾶν δὲ μάλιστα τίει ἱεροῦς
 ὑποφήτας. 16, 29. πάντας Πισῆας λῖς
 ἄμοτον κεραΐζε, μάλιστα δὲ Βεμβινιαίους.
 25, 202.

μᾶλλον. ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστὰς.
 23, 15. μᾶλλον ἐμ' ἢδ' Ἑλένα τὸν βο-
 κόλον ἐστὶ φιλεῖσα. 27, 2. μᾶλλον αἰεὶ
 κρατέουσι. 27, 27.

μᾶλον. μάλα ἐν κύλποισι Διωνύσιοιο
 φυλάσσω. 2, 120. ἡνίδε, τοι δέκα μᾶλα
 φέρω. 3, 10. μάλ' ἐνὶ χερσὶν ἑλὼν. 3,
 41. βάλλει μάλουςι τὸν αἰπόλον ἂ
 Κλεαρίστα. 5, 88. βάλλει τὸ ποίμνιον
 ἂ Γαλάτεια μάλουσιν. 6, 7. ὦ μάλουςιν
 Ἐρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι. 7, 117.
 παρὰ πλεურῇσι μᾶλα δαφιλῶς ἄμμιν
 ἐκνλίνδετο. 7, 144. τᾷ μαλίδι μάλα.
 8, 79. ἔχοισα μᾶλον. 10, 34. ἦρατο οὐ
 μάλους. 11, 10. τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα
 μᾶλα ρέοντι. 14, 38. μᾶλα τεὰ πρῶ-
 τιστα τάδε χροῶντα διδάξω. 27, 49.

μᾶλον. ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεῖν. 1, 109.
 ἐν οὖρεσι μᾶλα νομεύων. 3, 46. ἔχων
 εἴκατι μᾶλα. 4, 10. μᾶλα νέκμων κατ'
 ὥρεα μακρὰ. 8, 2. σύννομα μάλ' ἐσορῶν
 τὰν Σικελὰν ἐς ἄλλα. 8, 56. ἀνεγρομένη
 διέστιχε μᾶλα νομεύειν. 27, 68.

μαλοπάργος. 26, 1.

μαλός. Ερ. 1, 5.

μαλοφορεῖν. ἄνθετο Πανὶ τὴν πῆραν,
 ᾧ ποκ' ἐμαλοφόρει. Ερ. 2, 4.

μᾶν. δύο μᾶνες. 14, 45. πολλὰ πι-
 ανθέντα βῶν ἐπὶ μυρία καίει μασὶ
 περιπλομένοισιν. 17, 127. πολλοῖς μασὶν
 ὅπισθε. Ερ. 20, 8.

μᾶν. οὐ μᾶν, οὐτ' αὐτὰς τὰς λιμνά-
 δας νύμφας. 5, 17. ἡ μᾶν τοι κῆγῳ
 σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον. 8, 21.

μᾶν. 5, 118.

μᾶν. τήνον μᾶν θῶες, τήνον λύκοι ὠρύ-
 σαντο. 1, 71. ἦνθε γε μᾶν ἀδεῖα καὶ ἂ
 Κύπρις γελᾶοισα. 1, 95. τό γε μᾶν τεὸν
 αὐδὲ τέτυκται. 3, 27. ἡ μᾶν δειλαῖα γε.
 4, 14. λεπτός μᾶν χῶ ταῦρος ὁ πύρ-
 ριχος. 4, 20. καὶ μᾶν ἐς στομάλιμνον

ἐλαύνεται. 4, 23. ἡ μὲν ἀρνακίδας τε καὶ εἶρια τὰδε πατήσεϊς. 5, 50. καὶ δὴ μὲν ἀπίου πεπαίτερος. 7, 120. τί μὲν θησεῖς. 8, 17. οὐ μὲν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾶ. 8, 74. καὶ μὲν πρότερόν ποκα μουσικός ἦσθα. 10, 23. νῦν μὲν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῖμαι. 11, 60. ἦρατο μὲν καὶ τήνος ὅπτῳ ἀλεύρω. 14, 7. οὐ μὲν ἐξήταξα. 14, 28. ἡ μὲν ἀντεφιλῆϊτο πολὺ πλέον. 17, 40. οὐ μὲν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίνου χρυσός. 17, 106. οὐ μὲν κιθάραν τις ἐπιστάται ὠδε κροτῆσαι. 18, 35. οὐκ ἦν μὲν πολύσιτος. 21, 40. ἡ μὲν πολλάκις ὕμνῳ ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' εἶπα. 22, 152. οὐ μὲν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστὶν εἶδε πατρώῃ φίλου γάμον ἐκτελέσαντα. 22, 205. ναὶ μὲν φασὶ γυναικας εὖος τρομέειν παρακοίτας. 27, 26.

μάνδρα. ποτὶ τὰν μάνδραν κατελάμβανον. 4, 61.

μανθάνειν. κήπει κά νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄστυχα νεῦσον. 2, 100. Ἀσσυρίῳ παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα. 2, 162. πόκ' ἐγὼ παρὰ τευ τι μαθὼν ἦ καὶ ἀκούσας. 5, 39. νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῖμαι. 11, 60. ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ αἰοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο. 13, 9. οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκά χεῖλεα θλίβειν. 20, 3. ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια. 21, 29. πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείῳ διδασκόμενος παρὰ παιδὶ Ἀρπαλύνῳ Φανοπῆϊ. 24, 113. δεῖνός ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν. Ερ. 11, 2.

μανία. σὺν κακαῖς καὶ παρθένοισιν ἐκ θαλάμοιο καὶ νύμφαν ἐφόβησε. 2, 136. ἦρατο ὀλοαῖς μανίαις. 11, 11.

μανιώδης. σὺν ἐτάραξε ποσὶν μανιώδους ὄργια Βάκχον. 26, 13.

μανοφόρος. τρέφω τοι ἑνδεκα νεβρώς, πάσας μανοφόρους. 11, 41.

μαντεύεσθαι. πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται. 21, 45. ἵνα γινώσκῃ κατὰ θυμόν, εἴτ' ἐτόμως μαντεύομαι, εἴ τε καὶ οὐκί. 25, 178.

μάντις. τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρυος ἄγε Μελάμπους ἐς Πύλον. 3, 43. ὁ μάντις ὁ Τηλεμος ἐχθρ' ἀγορεύων. 6, 23. μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἀ καλαμαία. 10, 18. Τειρεσίαν μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα, Ἀλκμήνα καλέσασα. 24, 64. μάντι Εὐηρεΐδα. 24, 70.

μαραίνειν. καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστὶ, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει. 23, 28. λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτῃ. 22, 30.

μαρμαίρειν. πολλοὶ ἀσπιδιῶται χαλκῷ μαρμαίρουσι τessaγμένοι. 17, 94.

μαρμάρινος. τῶγαλμα θῆκε τὸ μαρμάρινον. Ερ. 10, 2.

μάρμαρος. χερῶν οἱ ἔκβαλε τυκτὰν μάρμαρον. 22, 211.

μαρῦειν. τῷ περὶ χεῖλη μαρῦεται ὑψόθι κισσός. 1, 29.

μάσδα. ὁ πύκτας Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας. 4, 34.

μασδός. ἡ ρα λεαίνας μασδὸν ἐθίλαξε. 3, 16. οὐδὲ φθίμενον μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι. 3, 48.

μάσσων. αἰεὶ μάσσονα γυῖα ἀπτόμενος φορέσκε πόνον. 22, 113.

μάσταξ. μάστακα οἷα τέκνουσιν ὑπαροφίοισι χελιδὼν ἄψορόν ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν. 14, 39.

μαστίσδειν. μὴ τύ τι παῖδες Ἀρκάδιοι σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμων τανίκα μαστίσδοιεν. 7, 108.

μαστός. γαλαθῆναι ἄρνες γειναμένης οἷος μαστὸν ποθέοισαι. 18, 42.

μάταν. 14, 28.

ματεῖν. ἐξ ἐτέρῳ ἕτερον ματῆς. 29, 15.

ματεύειν. τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις. 21, 65.

μάτηρ. ἦνθέ μοι ἡ Φιλίστας μάτηρ τᾶσγε ἐμᾶς αὐλητρίδος. 2, 146. ὄρυμῷ μιν ἔτρεφε μάτηρ. 3, 16. ἡ Βίαντος ἐν ἀγκοῖνῃσι ἐκλῖνθη μάτηρ ἡ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεισιβοίας. 3, 45. ἐπεὶ χαλεπὸς θ' ὁ πατήρ μεν, χά μάτηρ. 8, 16. ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλοιτο. 8, 89. Αἴτρω μύθον καὶ ματρός ἀκούειν. 9, 13. Αἴτρω ἄτερ ἐμᾶ. 9, 15. τὸν τεὸν πρόπει λιμηρὸν ἔρωτα μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοῖσα. 10, 58. ἀνίκα πρᾶτον ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ. 11, 26. ἡ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα. 11, 67. σεισαμένους πετρά ματρός ἐπ' αἰθαλόεντι πετεῦρω. 13, 13. ἡ Κυνίσκα ἔκλαεν ἑξαπίνης θαλερώτερον, ἢ περὶ ματρὶ παρθένος ἐξαέτις. 14, 32. ἐξ αὐλᾶς, ὦ μάτερ. 15, 60. κούρη, ἡ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων εἰλαχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας. 16, 83. σέ δεξαμένα παρὰ ματρός. 17, 59. σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ παῖσδεν ἐς βαθύν

ῥορον. 18, 13. χά μήτηρ γελάσασα. 19, 7. Ἑρακλῆς ὑπὸ ματρὶ, νέον φυ-
τον ὡς ἐν ἀλωᾷ ἐτρέφετο. 24, 101. ὦδε
Ἑρακλῆα φίλα παιδεύσατο μήτηρ. 24,
132. μήτηρ κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς
ἐλοῖσα. 26, 20. δις ματέρες ἀνῶν μα-
λακοῖς ἐν βοτάνῃ πόκοις πέζαιντ' αὐτο-
ετεί. 28, 12.

μάχα. σὺν μάχαν ἐτίναξε. 22, 90.

μάχαιρα. γυμναί ἐν χερσὶ μάχαιραι.
22, 146.

μάχεσθαι. μάχην μοι. 1, 113. οὐκ
ἄλλω γε μαχεσσαίμεθ' ἐπ' ἀεθλῶ. 22,
74.

μάχη. ἔνθα μάχη ὀριμεία πάλιν γέ-
νετ' ὀρθωθέντος. 22, 107. δαιμόνιοι, τί
μάχης ἰμείρετε. 22, 145. μάχης οὐ γί-
νετ' ἐρώῃ. 22, 192. θαεῖτο μάχην ἐμφύ-
λιον ἀνδρῶν. 22, 200. ὑμνήσας Ἰλιάδας
μάχας. 22, 220. ἄφαρ μάχης ἐμνήσατο.
25, 243.

μάχηνδε. 25, 136.

μάχλος. Ep. 1, 5.

μάχος. χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μαχος.
2, 95.

μαψίδιος. ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἔφαν-
το γλώσσης μαψιδίου χαριζόμενον πα-
ρεοῦσιν. 25, 188.

μεγαίρειν. ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰδεῖν
Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι
μεγαίροι. 7, 101.

μεγάλοιτος. 2, 72.

μεγάλως. 15, 55.

Μεγαρεὺς, Μεγαρήες. Νισαῖοι Μεγα-
ρήες, ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς. 12, 27. δύ-
στανοι Μεγαρήες. 14, 49.

μέγαρον. τᾶς οὐτὶς ἀρείω νυμφίον ἐν
μεγάροις γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ.
17, 129.

μέγας. πορθμεὶ Καλυδωνίῃ ἔδωκα τυ-
ρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος. 1, 58.
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ'
Ἀνάπῳ. 1, 68. ἀμφιπολεῖς μέγα Μαί-
ναλον. 1, 124. στασῷ κρητῆρα μέγαν
λευκοῖο γάλακτος ταῖς νύμφαις. 5, 53.
ἄς ἐπὶ σωρῷ αὐθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα
πτύον. 7, 156. μηδὲν μέγα μυθεύμαι.
20, 21. ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος
Κύπριος ἐκ μεγάλας. 11, 16. ἀ κλάξ
τᾶς μεγάλας πᾶς λάρνακος. 15, 33. ὅσ-
σα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν
ἐλόντες. 17, 119. δώδεκα ται πρᾶται
πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαϊνᾶν. 18, 4.
πῶς ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφανροτέροισι

σιδάροισι. 21, 49. οὓς ποταμὸς μεγάλας
περιέξεσε δίναις. 22, 50. ἐκ μεγάλου
αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. 22, 112.
ὁμοσσεῖ τοι μέγαν ὕρκον. 22, 132. δί-
νασε σάκος μέγα. 24, 10. ἐκ πατέρων
μεγάλας ἀφνειὸς ἀρούραις. 24, 106.
ὠμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλ-
βον. 25, 111. ἔρῃξε σὺν ὠμοπλάτῃ
μέγαν ὦμον. 26, 22. ὃν ἐν Δρακάνῳ
νιφόνετι Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγυ-
νίδα θήκατο λύσας. 26, 34. ἡ μεγάλη
χάρις δῶρω ξὺν ὀλίγῳ. 28, 24. μεγάλη
χάρις αὐτῷ. Ep. 17, 10.

μέγιστον. 25, 5.

μεθίεναι. μεθίης ὕπνου κῶμα καταγρό-
μενον. Ep. 3, 6.

μεθύειν. ἔστη πληγαῖς μεθύων, 22,
98. κάμμες χρῆ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμ-
μεναι. 29, 2. χειμερίης μεθύων μηδαμὰ
νυκτὸς ἴοις. Ep. 8, 2.

μειδίαν. μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς ὁμ-
ματι μειδιόωντι. 7, 20.

μείζων. ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι
μείζονα δωσῷ. 27, 59.

μείλιγμα. ὕμιν λιγεᾶν μειλίγματα
μουσῶν φέρω. 22, 221.

μειλίσσειν. τραπέξῃ μειλίζαντ' ἀπο-
πέμψαι. 16, 28.

μέλαθρον. με ἐσκαλέσασα τεδὸν ποτὶ
τοῦτο μέλαθρον. 2, 132. ἐλθὼν ἔκλαιε
ποτὶ στυγνοῖσι μελάθοις. 23, 17.

Μελάμπους. 3, 43.

μελάμφυλλος. μελάμφυλλοι δάφναι.
Ep. 1, 3.

Μελάνθιος. 5, 150.

μελανόχρως. 3, 35.

μέλας. τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἡρία καὶ μέλαν
αἷμα. 2, 13. τί μεν μέλαν ἐκ χροῦς αἷ-
μα ἄπαν ἐκπέπωκας. 2, 55. καὶ τὸ ἴον
μέλαν ἐντὶ. 10, 28. ἐντὶ μέλας κισσός.
11, 46. κατήριπεν ἐς μέλαν ὕδωρ ἄθροός.
13, 49. χέρες τοι ἐντὶ μελαιναι. 20, 9.
λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὄφρυσιν λάμπει
μελαιναις. 20, 24. ἐκ δὲ χυθὴ μέλαν
αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος. 22, 125.
μελεδαίνειν. τοῦ θέρους ἐγὼ τόσσον
μελεδαίνω. 9, 12. οὐ μελεδαίνει τὸν τὸ
πιεῖν ἐγχεύοντα. 10, 52.

μελεδωνεύς. 24, 104.

μελεδῶνη. αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφι-
στάμεναι μελεδῶναι. 21, 5.

μέλειν. μέλεται οἱ οὔτε τι πῆρης.
1, 3. τὴν οὐ μέλει. 3, 52. ἄμμιν ἀσυχία

μέλοι. 7, 126. τὴν οὐ μέλοι οὐ μὰ Δί' οὐδέν. 11, 29. αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει. 16, 1. τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθοισαν ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι. 16, 102. σοὶ τήνα μεμέλητο. 17, 46. Διὶ Κρονίῳ μελήται αἰδοίου βασιλῆος. 17, 73. ᾧ ἔπι πάγχυ μέλει πατρῴα πάντα φυλάσσειν. 17, 104. πολλαῖς μεμελημέναι ἡρώϊαις. 26, 36.

μέλημα. 14, 2.

μέλι. πληρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα γένοιτο. 1, 146. ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βροχθοῖο γένοιτο. 3, 54. στασῶ τῷ Πανὶ ὀκτῶ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχόισας. 5, 59. ῥέιτω χά Συβαρτίτις ἐμὴν μέλι. 5, 126. κρέσσον μελπομένῳ τεῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν. 8, 83. ὅσσα ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος. 15, 117. ἐκ στομάτων ἔρρέε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῷ. 20, 27.

μελίγηρυς. ἀηδονίδες μέλπουσαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὅπα. Ερ. 4, 12.

μελιδόμα. 20, 28.

μελιδοῆς. μελιδοῆα ποίην λειμῶνες φέρουσιν. 25, 15.

μελίκηρον. ἐκ στομάτων ἔρρέε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρῳ. 20, 27. μελικτᾶς. 4, 30.

Μελίξω. Μελίξους. 2, 146.

μελίπινους. τόνδε φέρ' εὐτάκτοιο μελίπινουν ἐκ κηρῷ σύριγγα καλάν. 1, 128.

μελίσδειν. ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα ἃ πίτυς τήνα μελίσδεται. 1, 2. ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις ἀδὸν μελίσδόμενος κατακέκλισο. 7, 89. ἀδύ μοι τὸ μέλισμα ἦν σύριγγι μελίσδω. 20, 28. ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων βωκολικούς ὕμνους. Ερ. 2, 1.

μέλισμα. Θεσσαλικόν τι μέλισμα. 14, 31. ἀδύ μοι τὸ μέλισμα. 20, 28.

μελισσα. ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μελίσσαι. 1, 107. 5, 46. αἴθε γενοίμαν ἃ βομβεύσα μελισσα. 3, 13. ὥς νιν αἱ σίμαι λειμωνόθε φέρβον ιοῦσαι κέδρον ἔς ἀδείαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μελίσσαι. 7, 81. μελίσσάν κηρία φερβόμενος. 7, 84. πωπῶντο ζουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μελίσσαι. 7, 142. ἔνθα μελίσσαι σμάνεα πληροῦσιν. 8, 45. οὔτε μελίσσαις ἄνθεα. 9, 34. τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα. 19, 1. τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα. 19, 6.

τὸ οὐκ ἴσος ἐσσί μελίσσαις; 19, 7. ἄνθεα εὐόδη, λασαῖαι φίλα ἔργα μελίσσαις. 22, 42.

μελίτεια. εὐόδης μελίτεια. 4, 25. ταῖσι ἐμαῖς οἵεσσι πάρεστι ἃ μελίτεια φέρβεσθαι. 5, 130.

μελιτώδης. μελιτώδες. 15, 94.

μελίχλωρος. ἐγὼ μόνος μελίχλωρον. 10, 27.

μελιχρὸς. αἱ μελιχραῖ. 5, 95.

μέλλειν. μέλλει τὸν Ἀδωνιν αἰδεῖν ἃ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ, πολυῖδρις αἰοῖδος. 15, 96. τὰ οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θήσειν. 22, 181. μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετερόιο φονῆα. 22, 209. οἶδα τὸ μέλλον. 23, 27. νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν, ἡνώγει. 24, 66. τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα ἀμβαίνειν. 24, 77.

μελλέσκειν. τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον αὐερεύειν. 25, 240.

μελλόγαμος. γάμβρω μελλογάμῳ. 22, 140.

μέλος. αἶ τι Μενάλκας πῇ ποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ἄσε μέλος. 8, 34. τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλεν. 10, 22. αἶδον πᾶσαι εἰς ἓν μέλος. 18, 7. εἰαρινοὶ λιγυφθόγγοισιν αὐιδαῖς κόσσυνφοι ἀχεῦσιν ποικιλότρανλα μέλη. Ερ. 4, 10.

μέλος. σφένος Κρονίδας μελέων ἐξεῖλετο γῆρας. 17, 24. κατὰ πάντων νωδυνίαν κατέχευε μελῶν. 17, 63. βούλενον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν θηρὸς τεθνεῶτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι. 25, 273. ἀμφεθέμην. 25, 278. χλοεροῖσιν ἱανόμενοι μελέεσσιν. 27, 66.

μέλπειν. κρέσσον μελπομένῳ τεῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν. 8, 83. ἀηδονίδες μέλπουσαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὅπα. Ερ. 4, 12. κηροδέτῳ πνεύματι μελόπμενος. Ερ. 5, 4.

μελύδριον. πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα. 7, 51.

μεμῶσθαι. ν. μνᾶσθαι.

μέμφεσθαι. ὥς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἷα με ποιεῖ. 2, 9. μέμφομαι αὐτᾷ. 11, 67. μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλῖκα τραύματα ποιεῖ. 19, 5. μέμφη τὸ καλὸν θέρος. 21, 26.

Μενάλκας. μᾶλα νέμων κατ' ὥρεα μακρὰ Μενάλκας. 8, 2. πρᾶτος ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας. 8, 5.

ποιμᾶν εἰροπόκων ὅταν συρικτὰ Μενάλκα. 8, 9. πρᾶτος ᾄειδε λαχὼν ἱκτὰ Μενάλκας. 8, 30. οὕτω Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος. 8, 32. αἶ τι Μενάλκας πῇ ποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ᾄσε μέλος. 8, 33. κῆν τι Μενάλκας τῇδ' ἀγάγοι. 8, 39. τὰν πυμάταν ὧδ' ἀν οὕτως ἐξᾴρχε Μενάλκας. 8, 62. ἐφεψάσθω Μενάλκας. 9, 2. ἄλλωθεν ποτικρίνοιτο Μενάλκας. 9, 6. οὕτω Μενάλκας. 9, 14. πατήρ σοι ἐστὶ Μενάλκας. 27, 43.

μένειν. ναὺς μένειν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων. 13, 68. Ἑρακλῆα μένοντες. 13, 70. ὠνάθην μεγαλῶς, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον. 15, 55. τοῦτο Ἀτρεΐδαισι μένει. 17, 118. μένειν ἐπὶ γᾶς. 21, 60. τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι. 24, 115. ὁ μὲν κατὰ ἄστυ μένη παρά οἷσι πολίταις. 25, 45.

Μενέλαος. ξανθότριχι παρ Μενελάω. 18, 1. κεῖς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νηὸς ἦδε. 18, 15. ἀρήγοντες Μενελάω. 22, 217.

μενοινᾶν. νόω ὅγε πολλὰ μενοίνα. 25, 62.

μένος. βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει. 25, 17.

μερίζειν. ὥς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζειν. 21, 31.

μέριμνα. κούφας διδοὶ ποθέοντι μερίμνας. 17, 52. οὐδὲ εὐδεν ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μερίμναι. 21, 3.

Μέρμνων. τὰν με Ἀμέρμνωνος Ἑριθακίς ἁ μελανόχρως αἰτεῖ. 3, 35.

μεσαμβρινὸν. οὐ θέμις, ᾧ ποιμᾶν, τὸ μεσαμβρινὸν, οὐ θέμις, ἄμμιν συρίσδεν. 1, 15. φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον. 10, 48.

μεσαμέριος. πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκει. 7, 21.

μέσατος. κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννυες. 7, 10. οὐπω τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα σελάνας. 21, 19.

μεσηγνὺς. ἡματος ἦν τὸ μεσηγνὺ. 25, 216.

μεσονύκτιον. ἰστία ἦθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθειρον. 13, 69. ἄμος στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος. 24, 11.

μέσος. ἦδη εὔσα μέσον κατ' ἀμαξιτόν. 2, 76. ἐπὶ κράναν τιν' ἄμφω ἐσδόμενοι θέρεος μέσφ' ἄματι. 6, 4. ποῖός τις δέιλαν τε καὶ ἐν μέσφ' ἄματος ἐσση. 10, 5.

οὐδ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο. 13, 10. ἐς μέσον θὲς πάλιν. 15, 27. ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα. 17, 78. ὑμνέομες Πολυνδύκεα χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοόοισιν ἱμάσιν. 22, 3. ὁ δ' εἰς μέσον ἦλυθε Λυγκεὺς. 22, 183. ἐρεισάμενος ἐπὶ τοίχῳ ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον. 23, 50. κατε τῶδ' ἀγρίῃσιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε νυκτὶ μέσα. 24, 90.

Μεσσάνα. 22, 158.

Μεσσάνιος. 22, 208.

μεσσηγνὺς. 25, 237.

μέσσω. εἴης Ἡδωνῶν ἐν οὐρεσι χεῖματι μέσσω. 7, 111. ὕδατι ἐν μέσσω νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο. 13, 43. θορὶξ ἀνὰ μέσσω. 14, 9. ἀνδρῶν Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοις λεγέσθω, καὶ πύματος, καὶ μέσσω. 17, 4. οὐδείς ἐν μέσσω γείτω. 21, 17. ὄνων ἀνὰ μέσσω ἀμαυρὴ φάτιχη. 22, 21. ἐς μέσσω σύναγον. 22, 82. μέσσωσας ῥίνος ὑπερθε κατ' ὀφρύς ἤλασε πυγμῆν. 22, 104. μέσσωσ ἐξηρώησε κελεύθου. 25, 189.

μέσφα. 2, 144.

μεταίσεις. μεταίξας πλατὺν φάσγανον ὥς διαπρὸ λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. 22, 201.

μεταμώνιος. τὰ οὐκ ἐμελλε θεὸς μεταμώνια θήσιν. 22, 181.

μεταπρέπειν. πᾶσιν μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν. 25, 131.

μετάρσιος. ναὺς ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων. 13, 68.

μεταντῖκα. 25, 222.

μετεῖναι. ἀνθρώποις μετέμμεναι. 25, 79.

μετεπειν. Λυγκεὺς μετέπειν. 22, 144.

μετόπισθε. 25, 95.

μετόπισθεν. 25, 160.

μετρεῖν. ὥς εὐ τὰν ιδέαν τᾶς ἀρμονίας ἐμέτρησεν. 10, 39. ἀρμαλὴν ἔμμηνον ἐμέτρησαντο πενέστα. 16, 35. ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν. 16, 60.

μέτριος. Εἰ. 12, 3.

μέτρον. μάλα σφισὶ πίνονι μέτρῳ ἁ δαίμων εὐκριθὼν ἀνεπλήρωσεν ἀλωᾶν. 7, 33.

μέτωπον. ἐκ μετώπῳ ἰδρώς μεν κοχέσκει. 2, 106. μοι λασία ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ ἐξ ὧτὸς τέταται ποτὶ θώτερον ὥς μία μακρὰ. 11, 31. λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρὺσι λάμπε μελαιναις. 20, 24. πᾶν ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ἐστέον.

22, 105. χρίμψασθαι ποτὶ πλευρά στίβαρόν μέτωπον. 25, 144.

μεῦ. ἐκ μετώπῳ ἰδρῶς μεν κοχύεσκεν.

2, 107. μεν μεμναμένῳ, εἰ φιλέεις με. 3, 28. τὺ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ. 3, 33.

ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός. 3, 37.

φείδευ τῶν τοκάδων μεν. 8, 63. πρὸ θυρᾶν μεν ἀπὸ σπόρῳ ἄσκαλα πάντα.

10, 14. οὐδέν πα ποχ' ὄλως ποτὶ τιν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν. 11, 68. φασῶ,

τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μεν σφύσσειν. 11, 70. τί μεν τὸ χιτῶνιον ἄρδεις; 15, 31. μὴ τὺ μεν κύσης

τὸ καλὸν στόμα. 20, 5. βαδίζω ἔνθα τὺ μεν κατέκρινας. 23, 23. τὸ στόμα μεν πλύνω. 27, 5. καὶ μεν κατεσίναζε.

30, 32.

μέχρι. μέχρι συνηλόισε παρήϊα. 22, 128. μέχρι πρὸς ἐσχατίας πολυπίδακος ἀκρωρείης. 25, 31.

μέχρις. 25, 270.

μηδαμὰ. Ep. 8, 2.

Μηδεία. φάρμακα ἔρδοισα χερείονα μῆτε τι Κίρκης, μῆτε τι Μηδείας. 2, 16.

Μηδείος. Ep. 18, 2.

μηδεῖς. μηδὲν ἀτιμαγεῦντες. 9, 5. μηδεῖς τὰ θεῶν ὀνόσαιοτο. 26, 38. ὕπηρ μηδὲν ἀπίζεται ἄγριον ἐρπετόν. 29, 13.

μηδέποτε. 15, 148. v. ποτενθεῖν.

μηκάς. ὅκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας. 1, 87. σίττ' ἀπὸ τὰς κοτίνῳ ται μηκάδες ὥδε νέμεσθε. 5, 100.

μηκέτι. μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδύνα φύσης. 9, 30. μηκέτι μηδὲ σὺ τὸν ἀδέα φιλέεις. 20, 44.

μηλόν. 12, 3.

μηλόν. μυρία ἀμπεδίον Κρανώνιον ἐνδιάσσκον ποιμένες ἔκκριτα μῆλα. 16, 39. ἀνάριθμοι μῆλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι. 16, 91. πίονα μῆλα ἐκ βοτάνης ἀνίοντα. 25, 86. ἀφνειὸν μῆλοισ πέρυ πάντων ἐμμεναι ἀνδρῶν. 25, 119.

μῆν. τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάου Ἀχέροντος μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἀγαγόν' Ωραι. 15, 103. ἐκατόν τε καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεῖς. 16, 51. οὐπω μῆνας ἀγων ἔκαμ' οὐρανός. 16, 71.

μῆν. καὶ μῆν Φοινίκας ἀποτέμνεται. 17, 86. οὐ μῆν πρὶν πόδας ἐσχον. 25, 221. καὶ μῆν σεῦ τὸ καλὸν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι. 29, 16. ἔτι μῆν ἔτι χρησίμη καλεῖται. Ep. 18, 4.

μηνίειν. ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἀν-

δράσι πῆμα ἱρῶν μνήσαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 25, 200.

Μήνιος. Μηνίου ἀμ μέγα τίφος. 25, 15. μηνύειν. πάντα τεῶ μηνύσον ἑταίρων. 21, 38.

μήποτε. ἀνδρας ὁρῶ, τοὺς μήποτ' ὄπωπα. 22, 55. μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρός ἔσσεσθαι. 22, 134.

μήριθος. μήριθαι. 21, 12.

μηρίον. πολλὰ πιανθέντα βοῶν ἐπὶ μερία καίει. 17, 126.

μηρόν. πλευρῇσι μῆρ' ἐφύλασσον. 25, 269.

μηρός. σὺ τόνδε μηρόν ὤψω. 30, 19. γυμνόν, τὸν εἶχε, μηρόν ἐμαυμόμην φιλάσαι. 30, 30.

μήτηρ. μητρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεις εἵσατο νηὸς. 17, 123. εἰ μητέρι τίκτεν ὁμοῖον. 18, 21. ἄλλος αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἔει. 25, 104. μήτηρ Νομαίη. 27, 41. γυνὴ μήτηρ. 27, 65.

μιαίνειν. ἐπὶ νεκρῶ εἴματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά. 23, 56. εἴματα καλὰ μιαίνεις. 27, 52.

μιγύνναι. ἄλεσσι μεμιγμένον θαλλῷ ἐπιρῥαίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ. 24, 95.

Μιδεάτις. Ἀλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρώνας. 13, 20. Ἡρακλέα ἁ Μιδεάτις Ἀλκμήνα χαλκεῖαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα. 24, 1.

μικκόν. 5, 66.

μικκός. μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτῶ. 8, 64. τῷ μικκῷ παρεόντος. 15, 12. τὸν μικκὸν λαβοῖσα. 15, 42. ὁ μικκὸς τὸδ' ἔτευξε τῇ Θρείσῃ Μηδείος τὸ μῶμ' ἐπὶ τῇ ὀδῷ. Ep. 18, 1.

Μίκων. τὰ Μίκωνος αἰεὶ φοιτῶσαι. 5, 112.

Μίλατος. ἁ Μίλατος ἐρεῖ. 15, 126. οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐρατεινὰν μετ' Ἰαόνων. 28, 21.

Μίλητος. ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός. Ep. 7, 1.

Μίλων. ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφειὸν ᾤχετο Μίλων. 4, 6. πείσαι τοι Μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῇ. 4, 11. ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν. 8, 47. λέγε Μίλω. 8, 51. Μίλων ὄφασμάτα, πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω. 10, 7. ὦ Μίλων. 10, 12.

μιμνάσκεσθαι. ναντυλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος ἡρώων. 13, 27.

μῖμνειν. κενεῦς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ

μίνονται. 16, 11. ἀκλητος ἐγὼ μίνουμι. 16, 106. μίνε, τάλαν. 27, 56.

μινῆσκεσθαι. εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μινῆσκομαι. 25, 173.

μιν. ὥς μιν ἀμέλξας. 1, 143. ἄλλοκά μιν ἐπ' Αἰσάριοιο νομεύω. 4, 17. μιν ἀρπάσσα. 17, 48. Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλουτά μιν ἀδὺ φιλάσαι. 20, 1.

μιν. ἀμφί μιν δυ' ἀλώπεκες. 1, 48. δρυμῷ μιν ἔτρεφε μάτηρ. 3, 16. οὐδὲ φθιμένον μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι. 3, 48. οὐδέ κέ τίς μιν ἠγνοίησεν ἰδὼν. 7, 13. καί μιν πάντ' ἐδίδαξε. 13, 8. δευιότες, μή πως μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε χώρῳ ἐνὶ στενωπῷ. 22, 93. ὅτε δὴ μιν ἀμυχανέοντ' ἐνόησε. 22, 103. ἴομεν μάλα πρὸς μιν. 25, 60. μέμαεν μιν ἐξερέεσθαι. 25, 64. εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι. 25, 215. ὅς μιν ἐπ' ἡμᾶρ αἰεὶ θύεσσιν ἰκνεῖται. Ep. 7, 3. ἡ ρά μιν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγάπενυ Ἀπόλλων. Ep. 19, 4.

Μινύειος. αἱ Μινύειον Ὅρχομενὸν φιλέοισαι. 16, 104.

μινύειν. 21, 23.

μινύρισμα. ζουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσασιν ἀντιαχεῦσι. Ep. 4, 11.

μινυρός. ὀρτάλιχοι μινυροὶ. 13, 12.

μίσγειν. ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἄμ' ἀλευρῷ. 15, 116. μισγομένα Τυδῆϊ. 17, 54.

μισεῖν. ἡ ρά με μισεῖς. 3, 7. μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας. 5, 112. καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος. 5, 114. μίσει τὸν φιλέοντα. 23, 3. ὁ μισῶν ἐφονεύθη. 23, 62.

μισθοδότας. 14, 59.

μισθός. ἀπώλετο οὗτος ὁ μισθός. 10, 45. ἄργυρος, ἡ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πίθωμεν. 22, 64. Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστὰς μισθόν. Ep. 7, 6.

μίτρα. φεῦ φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέστιχες. 27, 54.

Μιτυλάνα. ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν. 7, 52. Αγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν ὥρια πάντο γένοιτο. 7, 61.

μίτυλος. τήναν τὰν μίτυλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα. 8, 86.

μνᾶ. πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν ἡ δύο. 15, 36.

μνᾶμα. Εὐσθενέος τὸ μνᾶμα. Ep. 11, 1. ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσῃσσι Μῆδεος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὀδῷ. Ep. 18, 2.

μνᾶν. μὴ μνάσης, Γοργοῖ. 15, 36.

μνᾶσθαι. πολλοὶ με μνώοντο. 27, 22.

μνᾶσθαι. μεν μεμναμένω, εἰ φιλέεις με. 3, 28. πόκ' ἐγὼ παρὰ τεῦ τι μαθῶν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας μέμναμαι. 5, 40. ἡ οὐ μέμνας', ὅτ' ἐγὼν τὴν κατήλασα. 5, 116. τοῦτο μὲν οὐ μέμναμαι. 5, 118. μεμνημένος Ἀγεάνακτος. 7, 69. σέθεν ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων μνάσομαι ἡμιθέων. 17, 136. πολλὰ τεῦ, ὦ Ἑλένα, μεμναμέναι. 18, 41. ἐμνάσατο κοῖτον. 24, 62. ἄφαρ μάχης ἐμνήσατο. 25, 243. πατὴρ μνώμενοι ὥς ἀγαθοῦ. Ep. 14, 4. μεμναμένοις τελεῖν ἐπίχειρα. Ep. 17, 7.

μναστεῖν. τὰν ἀγαπατᾶν μναστήσας Ἑλέναν. 18, 6.

μνᾶστις. καὶ οἱ μνᾶστιν αἰεὶ φιλασιδῶ παρέχης ξένω. 28, 23.

μνηστεύειν. 22, 155.

μνηστήρ. 27, 23.

μνώοντο. ν. μνᾶσθαι.

μογεῖν. ἀλώμενος ὅσ' ἐμόγησεν ὥρεα καὶ δρυμῶς. 13, 66. μυρμάκων ἅτε πλοῦτος αἰεὶ κέχρηται μογεόντων. 17, 107. ἐπεὶ μογέειεν ἀκάνθας. 24, 32. μῆδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν. 26, 28.

μογοστόκος. 27, 29.

μοῖρα. τὸν αὐτῷ ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας. 1, 93. τὰ λίνα πάντα λελοῖπει ἐκ Μοιρᾶν. 1, 140. ναὶ μοίρας. 2, 160. οὐκ ἐστιν ἀλύξαι ἀνθρώποις, ὅ, τι μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπέγει. 24, 69.

Μοῖσα. σπέισω ταῖς μοῖσαις· ὧ χαίρετε πολλὰκι μοῖσαι. 1, 144. καὶ τιν' ὀδίταν ἐσθλὸν σὺν μοῖσαισι Κυνωπικὸν εὐρομες ἄνδρα. 7, 12. ἐγὼ μοισᾶν καπνρὸν στόμα. 7, 37. μοισᾶν ὄρνιθες. 7, 47. ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοῖσαις. 7, 95. γινώσκεν οἶμαι τὸν καλῶς ἰατρὸν ὄντα, καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα μοῖσαις. 11, 6. ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι. 16, 58. δίζημαι, τίνη θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω σὺν μοῖσαις. 16, 69. ἐς καλεῦντων θαρσήσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρησιν ἰκοίμαν. 16, 107. εἰς Δία λήγετε Μοῖσαι. 17, 1.

μολεῖν. μολοῖσα τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν. 2, 96. αἰ καὶ τὸ μόλῃς. 5, 55. ἀπ' οὐλύμπω μολοῖσα. 20, 33.

μόλις. 15, 4.

μολύνειν. τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει. 5, 87. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς. 20, 10.

Μόλων. 7, 125.

μόνον. 27, 15.

μόνος. ὁ πύκτας Αἰγῶν ὀγδώκοντα
μόνος κατεδαίσατο μᾶσδας. 4, 34. μόνος
σέθεν οὐδὲ θανοίσας λασεύμεσθα. 4, 33.
ἐγὼ μόνος μελίχλωρον. 10, 27. ἂ μάτηρ
ἀδικεῖ με μόνᾳ. 11, 67. οὐχ ἅμιν τὸν
ἔρωτα μόνοις ἔτεκε. 13, 1. ἔρπεις καὶ
ἐνθάδε, κ' εἰς Ἀχέροντα ἡμιθέων μονώ-
τατος. 15, 137. Εὐνίκα μόνᾳ τὸν βωκό-
λον οὐκ ἐφίλασεν. 20, 42. ἀπενία μόνᾳ
τὰς τέχνας γέειρει. 21, 1.

μονώτατος. v. μόνος.

μορμῶ. 15, 40.

μόρος. ἐχθροὺς ἐκ νάσιοιο κακαὶ πέμ-
ψειαν ἀνάγκαι φίλων μόρον ἀγγελεύοντας
τέκνοις. 16, 36.

Μόρσων. ἐντὶ Μόρσων. 5, 65. μῆτ'
ἐμέ, Μόρσων, ἐν χάριτι κρίνης. 5, 68.
ναί, Μόρσων, μῆτε Κομάτα τὸ πλεόν
ιθύνης. 5, 70. ἤδη τις, Μόρσων, πικραί-
νεται· οὐχὶ παρήσθεν; 5, 120. κήγῳ
κνίσδῳ, Μόρσων, τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσ-
σεις. 5, 122. Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐ-
τίκα πέμψον. 5, 140.

μορφά. πολλὴ τᾷ θηλύνετο. 20, 14.
ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβου τὰν μορφὰν ἀγα-
θῶ. 23, 2.

μοσχίον. ὁ γέρον ὑφίητι τὰ μοσχία.
4, 4. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία. 4, 44.

μόσχος. μόσχον ἐγὼ θησῶ. 8, 14. ἀδὺ
χῶ μόσχος γαυρεύεται. 8, 77. τᾷ βοῖ ἂ
μόσχος. 8, 80. μόσχος βωσὸν ὑφέντες.
9, 3. ἀδὺ ἂ μόσχος γαυρεύεται. 10, 7.
μόσχω γαυροτέρα. 11, 21. ὕσσον ἐλα-
φροτέρη μόσχου νεβρός. 12, 6. πολλοὶ
ἐλαννόμενοι ποτὶ σακὸν μόσχοι σὺν κε-
ραῇσιν ἐμνήσαντο βόεσσι. 16, 37.

μόυνος. μούνη εἶσα πόνεν τὸν ἔρωτα
δακρυσῶ. 2, 64. μούνος ὕδε προτέρων
τοκέων ποδῶν ἐκμάσσεται ἔχνη. 17, 121.
μούνος ἐν ἀμυθείς Κρονίδαν Δία πενθε-
ρὸν ἐξεῖς. 18, 18.

Μούσα. Μουσάων μάλιστα τίειν ἱε-
ροὺς ὑποφίτας. 16, 29. χαλεπαὶ ὁδοὶ
τελέθουσιν αἰοιδᾶν Μουσάων ἀπάνευθε,
Διὸς μέγα βουλευόντος. 16, 70. Μου-
σάων ὑποφῆται αἰέδοντι Πτολεμαῖον
ἀντ' εὐεργεσίης. 17, 115. ὑμῖν ἐγὼ λι-
γεᾶν μειλίγματα μουσῶν φέρω. 22, 221.
Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται. Ερ. 10, 4.
ἦ ρά μιν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγά-
πενν Ἀπόλλων. Ερ. 19, 4. Μοῦσαν ὁθ-
νεῖν οὐποτ' ἐφέλκυσάμην. Ερ. 22, 4.

μουσικὸς. πρότερόν ποκα μουσικὸς
ἦσθα. 10, 23. ὑμῖν τοῦτο, θεαί, κεχα-
ρισμένον ἐννέα πάσαις τῷ γάλαμα Ξενο-
κλῆς ἦκε τὸ μαρμάρινον μουσικὸς. Ερ.
10, 3.

μουσίσδειν. ὁμοῖον μουσίσδοι Δάφνις
ταῖσιν ἀηδονίσιν. 8, 33. Πολύφamos ἐ-
ποίμαινεν τὸν ἔρωτα μουσίσδων. 11, 81.

μουσοποιός. τὸν τοῦ Ζανὸς υἱὸν πρῶ-
τος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν Πείσανδρος
ξυνέγραψεν. Ερ. 20, 3. ὁ μουσοποιός
ἐνθάδ' Ἰππώναξ κείται. Ερ. 21, 1.

μοχθεῖν. ταῦτα χρὴ μοχθεῖντας ἐν
ἀλίφ ἄνδρας αἰεῖν. 10, 56.

μοχθίζειν. ἐτώσια μοχθίζοντι. 1, 38.
7, 48.

μόχθος. ἴσος ὁ μόχθος. 16, 60. αὐτὰ
τῷ μόχθοιο διδάσκαλος. 21, 2. ἔνθα πο-
λὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτυχθη.
22, 83. δώδεκα οἱ τελέσαντι πεπραμέ-
νον ἐν Διὸς οἰκῇν μόχθους. 24, 81. ἀρ-
γαλέον μάλα μόχθον. 25, 274.

μοχλὸς. ἂ θύρα εἶχετο μοχλῶ. 2,
127.

μυελὸς. νάσω Τρινακρίας μυελὸν ἀν-
δρῶν δοκίμων πόλιν. 23, 18.

μυθεῖσθαι. ταῦτά μοι ἂ ξεῖνα μυθή-
σατο. 2, 154. μηδὲν μέγα μυθεῖ. 10, 20.
οὐ μέγα μυθεῖμαι. 10, 21. εὐθύς μυθεῖ-
ται. 16, 18. ἀπτομένα γυνὰ κεφαλᾶς
μυθήσατο παίδων. 24, 6. ὅς δή τοι μυ-
θεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν. 25, 166.
σάφα μυθήσασθαι. 25, 198.

μυθίζειν. τοιάδε μυθίζοισα. 20, 11.
χείλεσι μυθίζοισα. 20, 13.

μυθίσδειν. τεὸν πρέπει λιμηρὸν ἔρω-
τα μυθίσδεν τᾷ ματρὶ. 10, 58.

μῦθος. τᾷ δοῦλα τὸν ἀλαθέα μῦθον
ἔλεξα. 2, 94. ἐξόμενος φάτο μῦθον. 2,
113. τὸν χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο
μῦθῳ. 8, 8. πατὴρ μῦθον καὶ ματὴρ
ἀκούειν. 9, 13. ὡς μῦθος. 15, 107. χά-
ρις οὐχ ἔσπετο μῦθοις. 22, 168. πάντα
κὰν μῦθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρήs.
23, 6. ὅκνη ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦ-
θον ἰόντα. 25, 65. πάλαι τινὰ πάγχυ
σέθεν περὶ μῦθον ἀκούσας. 25, 162. ἀ-
κούοντες μῦθον. 25, 186. μὴν τοίφω προσ-
ελέξατο μῦθῳ. 25, 192. ἵνα σοὶ τινα
μῦθον ἐνίψω. 27, 10. πρῖν με παρήπα-
φες ἡδέϊ μῦθῳ. 27, 11. πατρὶ γηραλέῳ
τίνα κεν τίνα μῦθον ἐνίψω; 27, 38.

μυκάσθαι. ταὶ δαμάλαι μυκῶμεναι. 4,
12. μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμνήσαντο

βόεσσι. 16, 37. κόχλον ἐλὼν μυκάσατο κοῖλον. 22, 75. μάτηρ μυκήσατο. 26, 20.

μυκηθμός. στείνοντο πίονες ἀγροὶ μυκηθμῷ. 25, 98.

μυκημα. 26, 21.

Μυκῆνη. ἡ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἡὲ Μυκῆνης. 25, 171.

μυκητής. μυκητῶν ἐπίουρε βοῶν. 8, 6.

μύλλειν. τὸ γερόντιον ἢ ῥ' ἔτι μύλλει τήναν τὰν κνάνοφρον ἐρωτίδα. 4, 58.

Μύνδιος. ὁ Μύνδιος Δελφίς. 2, 29. πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. 2, 96.

μύρεσθαι. μηδ' ἀκλεῆς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος. 16, 31.

μυριάς. τρεῖς χιλιάδας τρισαῖς ἐπὶ μυριάδεσσιν. 17, 83.

μυρίκη. ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, ἄτε μυρίκαι. 1, 13, 5, 101.

μυρίος. ὦ βάθος ὕλας μυρίον. 8, 50. τί κέρδος, ὁ μυρίος ἐνδοθι χρυσὸς κείμενος; 16, 22. μυρία ἀμπεδίων Κρανώνιον ἐνδιάασκον ποιμένες ἔκκριτα μῆλα. 16, 38.

πᾶρα μυρία εἰπήν. 17, 11. ἔθνεα μυρία φωτῶν. 17, 77. τὰ μυρία τήνα ἀέρι πα κέκρυπται. 17, 118. ἥδη μυρί' εἰσέιδον οὐεῖρατα. 21, 24.

ἐνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται μυρίαί. 22, 160. βόες μάλα μυρίαί ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐρχόμεναι φαίνονται. 25, 88. βοῶν μυρίον ἔθνος εἰσορόων. 25, 114. οὐ τὸ μυρίον κλέος διήλθε κῆπι νύκτα καὶ πρὸς αἶω. Ερ. 19, 2.

μύρμαξ. μύρμακι μύρμαξ. 9, 31. μύρμακες ἀνήριθμοι καὶ ἄμετροι. 15, 45. μυρμάκων ἄτε πλοῦτος αἰὲ κέχυται μογεόντων. 17, 107.

μύρον. Συρίω μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα. 15, 114. χεῖρας φοιβήσασα μύροις. 17, 134.

μύρτος. ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει μύρτοισι. Ερ. 4, 7.

Μυρτώ. τόσσον ἐρῇ Μυρτούς, ὅσον εἶαρὸς αἰγες ἐρᾶνται. 7, 97.

μῦς. 14, 51.

μῦς. μῦες ἐν στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὧμον ἔστασαν. 22, 48. ὁ οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεῖς μῶν. 25, 149.

μυσάρδος. ἡ ῥά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα. 2, 20.

μύσταξ. 14, 4.

μυχιζέειν. χεῖλεσι μυχιζοῖσα. 20, 13.

μυχός. κῆγῶ τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ. 29, 3.

μωμᾶσθαι. τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων. 9, 24. μωμᾶσθαι μ' ἄρρη τὸν. 10, 19. με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταῖρα. 20, 18.

μῶνος. μῶνῃ ἀνὰ νύκτα καθεύδοις. 20, 45.

Μῶσα. αἶκα ταὶ Μῶσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται. 1, 9. τὰς βωκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεόν ἵκεο μῶσας. 1, 20. ἄρχετε βωκολικὰς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 1, 64. 70. 73. 76. 79. 84. 89. 94. 99. 104. 108. 111. 114. 119. 122. λήγετε βωκολικὰς, μῶσαι, ἵτε, λήγετ' αἰοιδᾶς. 1, 127. 131. 137. 142. ἔκλυσε δῖνα τὸν μῶσαις φίλον ἄνδρα. 1, 141. ταὶ Μῶσαι με φιλεῦντι πολὺν πλεόν, ἡ τὸν αἰοιδὸν Δάφνιν. 5, 80. βωκολικαὶ μῶσαι, μάλα χαίρετε. 9, 28. ἐμὴν ἂ μῶσα καὶ ᾠδᾶ. 9, 32. οὐτ' ἔαρ ἑξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσας ἄνθεα, ὅσσον ἐμὴν μῶσαι φίλαι. 9, 35. Μῶσαι Πιερίδες. 10, 24. Μῶσαι θεαὶ ἐντὶ. 16, 3.

N.

νάειν. αἰ' μὲν ῥα νάοντος ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἑλισσύντος. 25, 9.

ναί. ναὶ τὸν γλυκὺν ἔρωτα. 2, 118. ναὶ μοίρας. 2, 160. ἡξῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. 4, 47. πεμφῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. 5, 141. εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνίκε' ἔβαλλε. 6, 21. ναὶ τὰν πότναν. 15, 14. ναὶ ἐμὸν γλυκὺν φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων. 24, 73. φεύγω, ναὶ τὸν Πᾶνα. 27, 20. ναρκῶ, ναὶ τὸν Πᾶνά. 27, 50.

ναί. ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω γέ νιν. 4, 54. ναί, ποτὶ τὰν νυμφᾶν, ναί, Μόρσων, μήτε Κομάτα τὸ πλεόν ἰθύνῃς. 5, 70. ναὶ καλὸν εἶπας. 15, 38. ναί, γέρον, Αὐγείην ἐθέλοίμ' κεν ἀρχὸν Ἑπειῶν εἰσιδέειν. 25, 43. ναὶ μὰν φασί, γυναικας εὐδὸς τρομέειν παρακοίτας. 27, 26.

ναίειν. ἀγχίθυρος ναίοισα. 2, 71. ὀπόσοι γλαυκαὶ ναίουσιν ὑπ' αἶω. 16, 5. ἄσπεα προτέρεισι πάλιν ναίουτο πολίταις. 16, 88. ὀππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς ναίει. 24, 129. οἱ ἔθεν ἀγχίμολοι ναῖον. 25, 203.

Ναῖς. νύμφαν, ἄκρηβος ἐὼν ἐτι, Ναῖδα γᾶμεν. 7, 93.

νάκος. τό μεν νάκος ἐχθὲς ἔκλειπεν. 5, 2. τὴν τὸ ποῖον Λάκων ἐκκλέψας

ποκ' ἔβα νάκος. 5, 9. ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω. 27, 53.

νᾶμα. Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺ λί-
πόντες νᾶμα. 7, 116. αἶρε τὸ νᾶμα. 15,
27. ὡς νᾶμα φέρει. 15, 30. πάροιθ' ἐπὶ
νᾶμα κατευθεὶν κυάνεον. 17, 48.

νᾶμα. πολλὰ Ἀχαιῶδων μαλακὸν
περὶ γούνατι νᾶμα χεὶρὶ καταστρέφοντι.
24, 74.

ναός. μὴν ἀρπάξασα ἐς ναὸν κατέθη-
κας. 17, 50.

νάπος. ἀπ' οὐλύμπω μολοῖσα Λάτμιον
ἂν νάπος ἦλθε. 20, 39.

ναρκᾶν. ναρκῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. 27, 50.
νάρκη. ὁ ὄρβριος ἄλλον ἀλέκτωρ κυκ-
κῦσδων νάρκαισιν ἀνιρῆσι διδοίη. 7,
124.

νάρκισσος. 1, 133.

νάσος. ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον τὰν Σικελᾶν.
1, 124. ἐχθροὺς ἐκ νάσιοι κακαὶ πέμ-
ψειαν ἀνάγκαι. 16, 85. στορέσειν καλὰ
δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω. 6, 33. ὡς ἄρα
νᾶσος εἶπεν. 17, 71. σημαίνει νάσοις
Κυκλάδεσσιν. 17, 90. νάσω Τρινακρίας
μεγλὸν ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν. 28, 18.

νάσσειν. νένασται λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν
καλὰ δέρματα. 9, 9.

ναῦς. αἶκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος
ᾧδ' ἀφίκηται. 11, 61. Κυανεᾶν οὐχ ἤ-
ψατο συνδρομαδῶν ναῦς. 13, 22. ναῦς
μένεν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν πα-
ρόντων. 13, 68. ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται
πόντου ἐπιπλώουσι. 17, 90. οὐδέ τις αἰ-
γιαλόνδε θαῶς ἐξάλατο ναός. 17, 100.
ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νᾶας. 22, 17. μίᾶς πολ-
λοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ τοίχων
ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηὸς. 22,
31. ἥρωας ἐκαλέσσαντο πόντας Μαγνήσ-
σης ἀπὸ ναὸς Κάστωρ. 22, 79. ὑμνήσας
νῆας Ἀχαιῶν. 22, 219.

ναύτης. ναύταις τις εἶπεν εἰταῖρος. 13,
51. ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νᾶας αὐτοῖσιν ναύ-
ταισιν οἰομένοις θανεέσθαι. 22, 18.

ναυτιλία. ναυτιλίας μιμνάσκειτο θεῖος
ἄωτος ἡρώων. 13, 27.

ναυτίλος. Ερ. 9, 2.

νεβρίς. ἀνθετο Πανὶ νεβρίδα. Ερ. 2,
4.

νεβρός. οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρός ἄ-
λοιο. 7, 89. τρέφω τοι ἔνδεκα νεβρώς.
11, 40. ὅσσην ἐλαφροτέρη μόσχου νε-
βρός. 12, 6. ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας
νεβρῶ φθεγξαμένας. 13, 62. ἔσται δὴ
τοῦτ' ἄμαρ, ὁπηνίκα νεβρόν ἐν εὐνᾷ

καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ
ἐθελήσει. 24, 84.

νεκίειν. νεκίειουσ' ἐπέεσσι. 1, 35.

νεῖκος. νεῖκος ἀπανδῶν. 22, 129. αἵ-
ματι χρὴ νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον
ἔχθα λῦσαι. 22, 172. ὀλίγῳ τοι ἔοικε
κακῶ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 22, 180.

Νεῖλος. ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός. 7,
114. Νεῖλος ἀναβλύζων. 17, 80. πολυ-
κήτεια Νεῖλον ἐπεμβάς. 17, 98.

νεῖν. 11, 60.

νειός. νειοὶ ἐκπονέοντο ποτὶ σπόρον.
16, 94. τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν
βάλλοντες. 25, 25.

νεῖσθαι. ἐπὰν ἐθέλονται νέεσθαι. 16,
28. νεύμεθα καῖμμες ἐς ὄρθρον. 18, 56.
ἄψ νέεσθαι ἄστρεπτος. 24, 93. νεόμην.
25, 207.

νεῖσσεσθαι. τεῦ ποσὶ νεισσομένοιο. 7,
25.

νεκρός. νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν. 22, 179.
νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. 23, 41.
ἐκρεμάσθη νεκρός. 23, 53. τὸν νεκρὸν
εἶδεν αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἡρτημένον. *ibid.*
ἐπὶ νεκρῷ εἴματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά.
23, 55. Ἀδωνιν ἢ Κυθήρη ὡς εἶδε νεκρὸν
ἠῶθ. 30, 2.

νέκταρ. οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόμα-
τος χέε νέκταρ. 7, 82. ἄρα τῆνον τὸν
ποιμένα, τὸν κρατερόν Πολύφαιμον τοῖ-
ον, νέκταρ ἔπεισε. 7, 153. κεκορημένους
νέκταρος εὐδόμοιο. 17, 29.

νέκυσ. τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχομένην νεκύων ἀνὰ ἡρία. 2, 13. δει-
λοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο.
16, 43. ἄλις νέκυσ ἐξ ἐνὸς οἴκου εἰς. 22,
177.

Νεμέη. ὅπως εὐόδρου Νεμέης εἰσή-
λυνε χώρον. 25, 182.

νέμειν. ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἢ ἐ
Μυκήνην. 25, 171.

νέμειν. οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι. 4, 14.
ᾧδε νέμεσθε. 5, 100. μᾶλα νέμων κατ'
ᾠρεα μακρά. 8, 2. χαίρων ἄφθονα πάντα
νέμοι. 8, 40. Πρωτέης φάκας ἔνεμε. 8,
52. ταῦροι, καλὰ νέμεσθε, ἵνα παρθένῳ
ἄλσεια δείξω. 27, 47.

νέμειν. ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας
ἐγγὺς ἐοῦσιν. 17, 69. γνῶσομαι, εἴ τι
νέμεις ἀγαθοῖς πλέον. Ερ. 15, 1.

Νέμεος. ὄλεσεν αἰνολόοντα κοίλην
αὐλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος.
25, 169. οὗτός τοι Νεμέον γένετ', ᾧ
φίλε, θηρὸς ὄλεθρος. 25, 280.

νεμεσᾶν. Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα. 27, 62.
 νεμεσσατός. Κύπρι νεμεσσατά. 1, 101.
 νεογίλος. σὲ Κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογίλον ἐόντα. 17, 58.
 νεόγραφτος. πρόσθε νεογράφω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο. 18, 3.
 νεόδρεπτος. ἱερὰ εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν. 26, 8.
 νεόκλωστος. ὠριγυνάτο νεοκλώστου τελαμώνος. 24, 44.
 νεολαία. 18, 24.
 νέος. τὰ νέα τρέφεται. 8, 42. ἐσχατιαὶ ἄρνα νέον βόσκοντι. 13, 26. Ἑρακλῆς ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὥς ἐν ἀλωᾷ, ἐτρέφετο. 24, 101. ἤλυθέ τις ἀπ' Ἀργεος ὡς νέος ἀκμῆν. 25, 164. εἰ μοι τι πῖθιοιο, νέος προγενεστέρι. 29, 10. τοῖς νέοισιν ἄδετο. Ερ. 16, 5.
 νέος. ἐκ Λασιόιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνακὸν δέρμ' ὦμοισι, νέας ταμίσιοιο ποτόσδον. 7, 16. οὐ κλαῦσε νέον φόνον. 23, 55. νέον φάος ὄψεται νῆας. 27, 31.
 νεοσσός. δύο κατέκοψα νεοσσῶς. 14, 14.
 νεοτευχής. δωσῶ τοι κισσύβιον νεοτευχές. 1, 28.
 νεότης. πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα. 24, 131.
 νεότματος. ἐν νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι. 7, 134.
 νεοχμός. χρέος κατέλεξε νεοχμὸν. 24, 65.
 νέπους. θεοὶ νέποδες γεγαῶτες. 17, 25.
 νέρθε. 25, 146.
 νέρθεν. 21, 13.
 νεύειν. ἄσυχᾳ νεῦσον. 2, 100. εἰ ἄλλοις νεύσαις. 7, 109. νενευκῶς ἐς γαῖαν. 22, 90. ὁ δ' εἰς χθόνα κείμε νενευκῶς Λυγκεύς. 22, 203.
 νευρεῖν. στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνη νευρεῖν. 25, 213.
 νευρῇ. τῷ ἐγὼ ἄλλον οἶστον ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον. 25, 235.
 νεῦρον. ὁ οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεὶς μυὼν. 25, 148.
 νευστάζειν. νευστάζων κεφαλῇ. 25, 260.
 νεφέλη. νεφέλαι διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι. 22, 20.
 νέφος. ὁ ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ ἐς τρίς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις. 17, 72. νέφη ὑδατόεντα. 25, 89.
 νεώτερος. ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς υἱός. 18,

6. νεώτερον Ἴφικλῆα χαλκεῖαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα. 24, 2. οὐκ αἶεις, παῖδων ὁ νεώτερος ὅσον αὐτεῖ. 24, 37.
 νεώτερος. ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον. 24, 40.
 Νήαιθος. ἐλαύνεται ποτὶ τὸν Νήαιθον. 4, 24.
 νηὸς. μητρί φίλα καὶ πατρὶ θυῶδες εἴσατο νηὸς. 17, 123.
 νήπιος. νήπιον υἱὸν ἔλειπες. Ερ. 14, 1. Νηρηίδες. ἀλκύνες γλαυκαῖς Νηρηΐσι ταῖ τε μάλιστα ὀρνίχων ἐφίλαθεν. 7, 59. νήριθμος. 25, 57.
 νίζειν. 16, 62.
 νίκα. κακῶς ἡράσσαο νίκας. 4, 27.
 νικᾶν. τὸν βώταν νικῶ Δάφνιν. 1, 113. νικασεῖν τὸν πλατίον. 5, 28. φαμί τὸ νικασεῖν αἰδῶν. 8, 7. οὔποτε νικασεῖς με. 8, 10. τί τὸ πλέον ἔξει ὁ νικῶν. 8, 17. ἐνίκησας αἰδῶν. 8, 84. νενίκηνται ὑπὸ κερδέων. 16, 15. οὐ νικᾷ κατὰ τὸν νόον. 21, 32.
 νίκημι. νίκη μὲν οὐδ' ἄλλος. 6, 46. οὔτε τὸν ἐσθλὸν Σικελίδα νίκημι. 7, 40.
 νίκη. χορῶ ἐκτίσατο νίκην ἀνδρῶν. Ερ. 12, 3.
 Νικίας. οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, Νικία. 11, 2. οὐχ ἄμιν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκέμεν, Νικία. 13, 2. ὅπως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν, κἄντιφιλήσομαι, Νικίαν. 28, 7. ἱητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος Νικία. Ερ. 7, 3.
 Νικία ἄλοχος. σὲ δῶρον Νικίας εἰς ἀλόχῳ χεῖρας ὀπάσσομεν. 28, 9.
 νιν. τὸ ἀμελγέ νιν. 1, 151. δῶρον ἐμὶν νιν ἔλειπεν. 4, 30. τοῖς οὐνχεσιν ἔχω νιν. 4, 54. ὄρυσσέ νιν. 5, 123. τὴν νιν οὐ ποθοῦσθα. 6, 8. τὰ νιν καλὰ κύματα φαίνει. 6, 11. σῖγα ὑλακτεῖν νιν καὶ τὰ κυνί. 6, 29. πρῶαν νιν συνέπαξα. 8, 23.
 νιν. φαίης κεν γυῖον νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν. 1, 42. ὥς νιν ἴδω. 2, 9. νῦν νιν ἐκ θυῶν καταθύσομαι. 2, 10. κῆπεί καὶ νιν ἐόντα μάθοις μόνον. 2, 100. ἐγὼ νιν ὡς ἐνόησα. 2, 103. νῦν δωδεκαταῖος, ἀφ' ᾧ τέ νιν οὐδέ ποκ' εἶδον. 2, 157. ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὤχετο Μίλων. 4, 6. τὴν καλεῖ νιν. 5, 66. ὥς τέ νιν σιμαὶ φέρβον μαλακοῖς ἀνθεσσι μέλισσαι. 7, 80. αἰῶθεν ἄμμες νιν ἔξω οἰσεῦμες. 15, 132. νιν ὑποκρινεσθαι, ὅπως

τελέσθαι ἔμελλεν, ἡνώγει. 24, 66. Ἀυτονόα πρῶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῦσα. 26, 12. χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινού τιν ᾧδ' ἀνέθηκαν. Ep. 17, 3.

νίπτειν. ὁκοία θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι. 15, 32.

Νισαῖοι. 12, 27.

νίσσεσθαι. τεῦ ποσὶ νισσομένοιο. 7, 25.

νίτρον. νίτρον καὶ φύκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων. 15, 16.

νιφόμενος. προφυγούσα Ἄργω νιφόμενος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντον. 22, 28. ὃν ἐν Δρακάνῃ νιφόμεντι Ζεὺς ὑπάτος θήκατο. 26, 33.

νοεῖν. ἐγὼ μιν ὥς ἐνόησα ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ. 2, 103. τάχα κράαν ἐνόησεν ἡμέμῳ ἐν χώρῳ. 13, 39. ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι. 17, 15. ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε. 22, 103. Διδὸς νοέοντος ἅπαντα. 24, 21. οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἁωρὶ πον οἶδε τέ τοι-χοι πάντες ἀριφραδέες. 24, 38. εἰτι θεοὶ νοέοντι πονηρὸν. 24, 67. τοὺς κύνες προσ-ιόντας ἀπόπροθεν αἰψ' ἐνόησαν. 25, 68. τὸ μὲν αὐτὸς καὶ μάλα ρεῖα κατὰ στάθ-μην ἐνόησας. 25, 194. νοσάμενος. 25, 263. ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι. 25, 276. τὰ βοκὼλῳ ἔργα νοῆσω. 27, 46.

νόημα. δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν. Ep. 11, 2.

νοήμων. εἰ οἱ ταὶ φρένες ᾧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν. 25, 80.

Νομαίη. 27, 41.

νομείσθαι. αἱ ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες. 26, 24.

νομεῖν. τὰς αἴγας ἐγὼν ἐν τῷδε νο-μευσῶ. 1, 14. ἐπεὶ καὶ μάλα νομεύει. 1, 109. ὁ τὰς βόας ᾧδε νομεύων. 1, 120. ἐν οὖρεσι μάλα νομεύων. 3, 46. ἄλλοκά μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω. 4, 17. ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμεον ἀν' ὥρεα τὰς καλὰς αἰ-γας. 7, 87. ἐν θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιοπέσσι νομεύοις. 7, 113. Φρυγίης ἐνόμωσεν ἐν ὥρεσιν. 20, 35. τὰ πῶεα καλὰ νομεύω. 27, 37. μάλα νομεύειν. 27, 68.

νομεύς. φαντὶ τὸ πάντες ἔμμεν συρικ-τὰν μέγ' ὑπείροχον ἐν νομεύειν. 7, 28. φαίνετε ᾧδάν, τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρῶν ἄεϊσα νομεύσι. 9, 29. θηεῖτο, ἡντινὰ οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νο-μῆες. 25, 109. αἴτ' ἔργα καταφθείρουσι νομήων. 25, 122.

νομίζειν. ὥς νενόμισται. 24, 95.

νόμιος. Ἀπόλλωνος νομίοιο ἱερὸν ἀγ-νόν. 25, 21.

νομός. βουκολίοισι πάντεσσιν νομοὶ ᾧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι. 25, 14. οἱ ἀτιμαγέλοις βοσκοντ' ἐριθηλέα ποίην ἐν νομῷ. 25, 133. πάντ' ἄλσεα καὶ νομόν ἐξεῖς. 27, 33. παντᾶ νομοὶ. 8, 41.

νόος. ἄλλοκα αὐ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον. 1, 37. κατ' ἐμόν νόον. 7, 30. 39. ἀστόρ-γου γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόος αἰὲν. 17, 43. οὐ νικαζῇ κατὰ τὸν νόον. 21, 32. κόραι, οὗ τε φῦνς ἐπιδευέες, οὔτε νόοιο. 22, 160. νόῳ ὅγε πολλὰ μενοῖνα. 25, 62. χαλεπὸν ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρὸς. 25, 67. νόον ἐμόν οὔτις ἔαδε. 27, 22. γυ-ναιξὶ νόος οἰκωφελέεσσι σὸς ἐπήβολος. 28, 2.

νοσεῖν. χεῖλέα τοι νοσέοντι. 20, 9.

νόσος. μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλά-παζε. 2, 85. μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρὲ τι μάχος. 2, 95. πόλλ' ἐδάη σοφὰ ἀνθρώ-ποισι νόσους φάρμακα λυγρὰ ἀπαλαλ-κέμεν. 28, 20. ἡτῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσ-σόμενος. Ep. 7, 2.

νόστος. 17, 120.

νόσφιν. τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι. 7, 127. νόσφιν ἢ ὅθεν ἦλθε. 25, 197.

νότιος. ἐκ μετώπῳ ἰδρώς μεν κοχέεσ-κεν ἴσον νοτίασιν ἐέρσαις. 2, 107.

νότος. χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις νότος ὑγρά διώκη κύματα. 7, 53. χάλκεόνες στορεσεῖντι τὸν νότον. 7, 58. Ἑλλάσ-ποντον ἔκοντο, νότον τρίτον ἄμαρ αἰέντι. 13, 29. νέφη ὑδατόεντα ἐν οὐρανῷ ἔλα-νόμενα προτέρωσε νότοιο βίη. 25, 91.

νοῦς. τάχα κεν πολὺ μάλλον ἔχοις νοῦν. 11, 74. τίν' ἔχεν με δοκεῖς νοῦν. 14, 21. ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς. 21, 33.

νοῦσος. 25, 121.

Νύμφα. Νύμφα. 3, 9. ᾧ κύανοφρυ Νύμφα. 3, 19.

νύμφα. σὺν κακαῖς μαρίαις καὶ παρθέ-νον ἐκ θαλάμοιο καὶ νύμφαν ἐφόβησε. 2, 137. οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκά-χοιτο. 8, 91. χαίροις, ᾧ νύμφα, χαίροις, εὐπένθερε γαμβρὲ. 18, 49.

Νύμφη. ποτὶ τᾶν νυμφᾶν. 1, 12. πᾶ ποκα νύμφαι; 1, 66. ἔκλυσε δῖνα τὸν μῶσαις φίλον ἀνδρά, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ. 1, 141. οὐ νύμφας. 4, 29. ἀνί-κ' ἔθυσσε ταῖς νύμφαις τὰν αἰγὰς. 5, 12. οὐ μάν, οὐτ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας νύμφας. 5,

17. στασῶ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος ταῖς νύμφαις. 5, 54. θύσας ταῖς νύμφαις. 5, 140. πρὶν ἢ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς νύμφαισι τὸν ἀμύν. 5, 149. πολλὰ Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἀν' ᾧρεα βουκολέοντα ἐσθλὰ. 7, 92. τὸ ἱερὸν ὕδωρ Νυμφᾶν ἐξ ἀντροῖο κατειβόμενον. 7, 137. Νύμφαι Κασταλίδες Παρνασίον αἶπος ἔχουσαι. 7, 148. ὕδατι ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, Νύμφαι ἀκοίμητοι, δεινὰ θεὰ ἀγροιώταις. 13, 43. 44. Νύμφαι σφετέρους ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσαι δακρυέντα. 13, 53. λῆς, ποτὶ τὰν νυμφᾶν, διδύμοις αὐλοῖσιν ἀείσαι ἀδύ τι μοι. Ep. 5, 1.

νύμφη. πῶς ἐπὶ νύμφαις ἀλλοτρίαις χαλεποὶ. 22, 145.

νυμφίος. τὰς οὔτις ἀρείω νυμφίον ἐν μεγάρουσι γυναῖ περιβάλλετ' ἀγοστῶ. 17, 129. οὐκ ἔοικε μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοῖμοι. 22, 155. νυμφίοι αὐτὶ νεκρῶν. 22, 179.

νύξ. κείμεν ἐν κλιντῇρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας. 2, 86. ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός. 2, 116. ἀστέρες, ἐν κήλοιο κατ' ἀντυγα νυκτὸς ὁπαδοί. 2, 166. μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἀ καλαμαία. 10, 18. κῆμαντὸν αἰδίδων πολλάκι νυκτὸς ἄωρι. 11, 40. ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξείς. 11, 44. πολλὰι συμπαίσδεν με κόρα τὰν νύκτα κέλονται. 11, 77. ἡλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῖ. 2, 1. πότνια νύξ. 18, 27. μῶνῃ ἀνά νύκτα καθεύδοις. 20, 45. ὀλίγον νυκτός. 21, 4. ψεύδονται πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον τῷ θέρους μινύθειν. 21, 22. χρόνον αἱ νύκτες ἔχοντι. 21, 25. λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς ὄψιν. 21, 37. πολλὺς ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος νυκτὸς ἐφερπύσας. 22, 15. Ἡρακλέα ἀ Μιδεᾶτις Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα. 24, 2. οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἄωρι πονοῖδε τε τοῖχοι πάντες ἀριφραδέες. 24, 38. κατε τῶδ' ἀγρίησιν ἐπὶ σχίξῃσι δράκοντε νυκτὶ μέσα. 24, 90. χειμερίης μεθῶν μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις. Ep. 8, 2. οὐ τὸ μυρίον κλέος διῆλθε κηπὶ νύκτα καὶ πρὸς αῶ. Ep. 19, 3.

νυός. ὁ τὰν νυὸν ἀποκλάσας. 15, 77. κείς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυός ἦδε. 18, 15.

νύσσα. περὶ νύσσαν ἀσφαλείως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι. 24, 117.

νύσσειν. ἄρ' ἐμὲ νύξεις; 21, 50. καὶ νύξῃ χαλεπῶς. 21, 51. πολλὰ ἐνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεὺς τοῖο σάκος. 22, 194.

Νύχεια. Νυχεία. 13, 45.

νωδός. 9, 21.

νωδυνία. 17, 63.

νωῖ. 22, 175. νωῖ. 22, 166. νωῖν. 12, 11.

νωλεμές. 25, 113.

νωμᾶν. πυρεῖα χερσὶν ἐνόμεον. 22, 33. ὁ δ' ἐς στήθος τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνόμεον αὐχένος ἀρχαγὸς Βερβρύκων. 22, 109.

νωσάμενος. 17, νοεῖν.

νώτον. πλατὺ νώτον. 22, 46. ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἦωρεῖτο δέρμα λέοντος. 22, 51. ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβη φάος ἡελίοιο. 22, 84. δούρατι προβολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νώτον ἔχοντα, ἀνδρὸς ὀρέξασθαι. 24, 123.

Ξ.

ξανθόθριξ. Ξανθότριχι παρ Μενελάῳ παρθενικαὶ πρόσθε νογράφω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο. 18, 1.

ξανθόκομος. 17, 103.

ξανθός. φάρμακα ἔρδοισα χερεῖονα μήτε τι Κίρκης, μήτε Ξανθῆς Περιμήδας. 2, 16. τοῖς ἦν Ξανθοτέρα ἐλιχρύσοιο γενειάς. 2, 78. οἰκεῦντες Ξανθῆς ἔδος αἰπὺ Διῶνας. 7, 116. κῶχεθ' Ὑλῆς ὁ Ξανθός. 13, 36.

Ξεινήιον. ὅ μοι τὸ λαγωβόλον ἐκ μοισάν Ξεινήιον ὥπασεν ἡμεν. 7, 129.

Ξεινίζειν. μήτε σύ με Ξεινίζε. 22, 61.

Ξεινοδόκος. μὲν δὲ Ξεινοδόκον κακὸν ἐμμεναι. 16, 27.

Ξείνος. ταυτὰ μοι ἀ Ξείνα μυθήσατο. 2, 154. Ἀστυρίῳ παρὰ Ξείνοιο μαθοῖσα. 2, 162. ἐπεὶ τὸν Ξείνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ με. 7, 119. τὸν Ἀττικὸν ὡς περὶ ἄλλων Ξείνων τιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα. 12, 29. χαίρε Ξεῖν ὅστ' ἐσοί. 22, 54. μήποτ' ἐτι Ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιρὸς ἔσεσθαι. 22, 134. ἐκ τοι, Ξεῖνε, πρόφρων μυθήσομαι, ὅσσ' ἐρεεῖνεις. 25, 3. Ἀπόλλωνος νομίμοιο ἱερὸν ἀγνὸν, Ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο. 25, 22. ἀθανάτων, ὦ Ξεῖνε, φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις. 25, 52. νόψ ὅγε πολλὰ μενοῖνα, ὀππότεν ὁ Ξείνος. 25, 64. Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σθένος περὶ μῦθον ἀκούσας. 25, 162. ὀππῶς Ξείνον ἐμὸν τέρψομαι ἰδὼν. 28, 6. Ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ'

ἐφίεται Ὅρθων. Ep. 3, 1. εὐ μιν ἔθαιψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα. Ep. 11, 3.

Ξενέα, ὡς πόκα τῆς Ξενέας ἡράσατο Δάφνις ὁ βώτας. 7, 73.

Ξένιον. Ξενίων τυχών, πάλιν οἰκάδ' ἱκάνοις. 22, 60.

Ξεροκλῆς. Ep. 10, 2.

Ξένος. ἴθ', ὦ ξέने, μικρὸν ἄκουσον τῆδ' ἐνθῶν. 5, 66. τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις ζῶντ' ἄφες. 5, 73. αἶκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὥδ' ἀφίκηται. 11, 61. τῷ, ξέने, λοιπὸν ἔρειδε τὰν γυνάμαν. 21, 61. οἱ μνάσθιν ἀεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχῃς ξένου. 28, 23. εὐ μιν ἔθαιψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα. Ep. 11, 3. θάσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξέने, σπουδᾶ. Ep. 16, 1.

Ξηρός. τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνάσειν φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθιῆ. 1, 51. χῶ ποιμᾶν Ξηρὸς τηνόθι, χαί βοτάναι. 8, 44. Ἀλκμήνα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον Ξηρὸν ὑπαὶ δέιους ἀκράχολον Ἰφικλῆα. 24, 60.

Ξίφος. ὁ πλαγίης ξίφος ἔββαλεν. 22, 198. δαιδάλεον ὥρμησε μετὰ ξίφος. 24, 42. Ξιφέων ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν. 24, 124.

Ξόανον. σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφές ξόανον. Ep. 4, 2.

Ξουθός. πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι. 7, 142. ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι. Ep. 4, 11.

Ξυγγράφειν. τὸν τοῦ Ζανὸς υἱὸν πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποῶν Πείσανδρος Ξυνέγραψεν ὡς Καμείρον. Ep. 20, 4.

Ξύλον. ἐντὶ ὀρνὸς ξύλα μοι. 11, 51. κάγκανα ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατε. 24, 87.

Ξυλοχίσδεσθαι. ὃς τὰς ἐρείκας τήνας τὰς παρὰ τὴν Ξυλοχίσεται. 5, 65.

Ξυμβαίνειν. μηδὲ Ξυμβαίη. 10, 11.

Ξυν. σὺν. 28, 25.

Ξυνιέμαι. ἢ προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἐν Ξυνιούσας Ἀργῶ. 22, 27.

Ξυνός. Ξυνὰ ὁδός, Ξυνὰ δὲ καὶ αἰὼς. 7, 35. Ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον. 23, 24. ὦ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε Ξυνὸν. Ep. 13, 4.

Ξυρός. ὑμνέομες ἄρσενα τέκνα κούρης Θεστιάδος ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ Ξυροῦ ἥδη ἐόντων. 22, 6.

Ξυστίς. κάμφιστεилаμένα τὰν Ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας. 2, 74.

O.

ὁ. ὁ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται. 15, 86.

ὁ. ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν. 17, 4.

ὀγδώκοντα. 4, 34.

ὄγμος. οὐθ' ἐὼν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα. 10, 2. ἄτ' ἀνέδραμεν ὄγμος ἀρούρα. 18, 29.

ὀδίτας. καὶ τιν' ὀδίταν ἐσθλὸν σὺν μοί-
σαισι Κυδωνικὸν εὐρομες ἄνδρα. 7, 11. σκιπναῖον ἐπισπεύδοιεν ὀδίταν. 16, 93.

ὀδίτης. εἰ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὀδίτην. 25, 6.

ὀδμή. τοὺς κύνας προσιόντας ἀπόπρο-
θεν αἰψ' ἐνόησαν ὀδμῇ χροδός. 25, 69. πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροδός ἦσαν ὀδμήν. 25, 136.

ὀδοιπόρος. σκιερὴν ὑπὸ φηγὸν ἡελίου φρύττοντος ὀδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις. 12, 9. ὀδοιπόρε, μὴ παροδεύσης, ἀλλὰ στὰς τότε λέξον. 23, 47. οἱ δὲ νῦν καὶ ψεύδεσθαι ὀδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο. 25, 187. γινώσκωμαι, εἰ καὶ ὁ δειλὸς ἐκ σέθεν ὠσαντῶς ἴσων, ὀδοιπὸρ', ἔχει. Ep. 15, 2.

ὁδός. κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες. 7, 10. ἡ ὁδὸς ἄδε θαλυσιᾶς. 7, 31. Ξυνὰ ὁδός. 7, 35. τὰν ἐπὶ Πύξας εἴρω' ὁδόν. 7, 131. ἐγὼ ὁδὸν ἡγεμόνουν. 11, 27. ἡ ὁδὸς ἄτρυτος. 15, 7. ἀλιθίην ὁδὸν ἦλθον. 16, 9. χαλεπαὶ ὁδοὶ τελεθουσὶν ἀπιδᾶν Μουσᾶν ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος. 16, 69. εἰ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὀδίτην. 25, 6. ὁ μικρὸς τὸδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσῃ Μῆδειος τὸ μνάμ' ἐπὶ τᾷ ὀδῷ. Ep. 18, 2.

ὁδούς. τῶν ὁδόντων λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθου. 6, 37. πνικνοὶ ἀράβησαν ὁδόντες. 22, 126. ὅπως ἀναιδέας εἶδεν ὁδόντας Ἰφικλῆς, 24, 24. λαμρούς χανῶν ὑπέδειξεν ὁδόντας. 25, 234. τί φέρω περισσοὺς ἐρωτικούς ὁδόντας. 30, 36.

ὁδύνα. τᾷ Ἀφροδίτᾳ δεῖξεν τὰν ὁδύναν. 19, 5.

ὁδύνη. τὸν ἐγὼν ὁδύναισι παραιφρονέοντα βαρείαις νωσάμενος. 25, 262. οὐκ ὁδύνην ἔχει γάμος. 27, 25.

ὀδύρεσθαι. πολλαὶ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὀδύραντο. 1, 75. τί τὸ πλέον, εἰ καταταξεῖς δάκρυσι διγλήμους ὥπας ὀδύρομενος. Ep. 6, 2.

Ὀδυσεὺς. 16, 51.

ὄζος. ἀηδονίης ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων, πωτῶνται, πετερύγων πειρώμενοι,

ῥζον ἀπ' ῥζου. 15, 122. τῷ σιδάρειον σκύταλον, κεχαραγμένον ῥζοις. 17, 31.

ῥθεν. φράζέο μεν τὸν ἔρωθ', ῥθεν ἔκετο, πότνα Σελάνα. 2, 69. 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. ῥθεν πάλιν οὐκέτι νόστος. 17, 120. ῥθεν ἦλθε. 25, 197.

ῥθι. ῥθι Φρυγὸς ἡρίον Ἴλου. 16, 75. ῥθι σταθμὰ κοῖλα θυράων οἴκου. 24, 15. ῥθι πλατάνιστοι ἐπηγεταναὶ πεφύασι. 25, 20. λαοφόρου ἐπέβησαν ῥθι πρώτιστα κελεύθου. 25, 155. ῥθι πνεύμονος ἔδρα. 25, 237.

ὀθνεῖος. ἀντὶ πολλᾶς πατρίδος ὀθνεῖν κεῖμαι ἐφεσσάμενος. Ερ. 8, 4. Μοῦσαν ὀθνεῖν οὐποτ' ἐφελκυσάμην. Ερ. 22, 4.

ὀθρυς. τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' ὀθρυος ἄγε Μελάμπους ἐς Πύλον. 3, 43.

οἱ. παρ' οἱ ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες νεικείουσ' ἐπέεσσι. 1, 33. καὶ δωσῶ οἱ. 3, 36. ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἐδωκα. 5, 133. αἱ δὲ οἱ ᾠδήκαντικατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες. 1, 43. μέλεται οἱ οὔτε τι πήρης. 1, 53.

οἶα. ὅκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἶα βατεῦνται. 1, 87. ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους, οἶα γελῶντι. 1, 90. μάστακα οἶα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν ἀνφόρβον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν. 14, 39. οἶα χρῆ βασιλῆϊ. 14, 64. οἶα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἐπαισδον. 15, 49. οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ. 17, 105. σφυρηλατος οἶα κολοσσός. 22, 47. οἶα θῆρ ὑλαῖος ὑποπτεῖνσι κυναγῶς. 23, 10. οἷ' ἀνδρὶ πολίτα. Ερ. 17, 6.

οἶγειν. ὁ αὐτ' ᾤξε θύρας. 23, 53. οἰδᾶν. αἱ δὲ οἱ ᾠδήκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες. 1, 43. ὄμματα οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου. 22, 101.

οἶεσθαι. ὑμεῖς ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας αὐτοῖσιν ναῦταισιν ὀιομένοις θανέεσθαι. 22, 18.

οἶζνος. οἶζνον οὐδὲν ἀρέσκει. 27, 13. οἶζυρός. τί νῦν, ᾠζυρὲ πεπόνθεις. 10, 1. οἶς. αἶκα τὰ Μῶσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται. 1, 9.

οἶκαδε. οὐδ' ὥς πάλιν οἶκαδ' ἀπῆνθον. 2, 84. ἐξευθοῖσα λάθοιο οἶκαδ' ἀπενθεῖν. 11, 64. αἱ σκυζόμεναι γυννοῖς ποσὶν οἶκαδ' ἴασι. 16, 8. ξενίων τυχῶν πάλιν οἶκαδ' ἰκάνους. 22, 60.

οἶκεῖν. οἶκεύντες ξανθῶς ἔδος αἰπὺ Διῶνας. 7, 116. ὀλβιοὶ οἰκοῖντε. 12, 28. Φοίνικες, ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι οἶκεύντες Λι-

βύας ἄκρον σφυρὸν. 16, 77. δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν μόχθους. 24, 80. οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐρατεινὰν μετ' Ἰαῶνων. 28, 21.

οἰκέτις. 18, 38.

οἰκεὺς. ἡ δίκη οἰκήων, οἷσιν βίος ἐπλετ' ἐπ' ἀγροῖς. 25, 33.

οἰκήσις. ἐπ' ἐσχατα γῆς ἔλαβ' ἐνθὼν ἱλεόν, οὐκ οἰκήσιν. 15, 9.

οἶκος. ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον. 6, 24. ὥρα ὅμως κ' εἰς οἶκον. 15, 147. τίς ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ ἀσπασίως. 16, 6. οἱ χρυσοὺς δόμος ἐν Διὸς οἶκῳ δέδμηται. 17, 17. πολὺν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι. 17, 108. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου εἰς. 22, 177. ὥς ἐμός οἶκος ὑπάρχει. 22, 222. ῥθι σταθμὰ κοῖλα θυράων οἴκου. 24, 16. φάος ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη. 24, 22. ὥς που καὶ βασιλεῦσιν εἰδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἐμμεναι οἶκος. 25, 59. παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφερψῶ. 27, 64. οἶκον ἔχουσ' ἀνέρος. 28, 19. ἀγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας οἶκῳ ἐν Ἀμφικλέους. Ερ. 16, 2.

οἰκτίρμων. χρηστοῦ κ' οἰκτίρμονος ἀνδρός. 15, 75.

οἰκωφελία. γυναιξὶ νόος οἰκωφελίας σὸς ἐπήβολος. 28, 2.

οἶμαι. 11, 5.

οἰνάρειον. ἐν νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρείουσιν. 7, 134.

οἰνόπεδον. ὀππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς ναῖε. 24, 128.

οἶνος. τὸν Κράθιν, οἶνω πορφύροισ. 5, 125. τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυσῶ. 7, 65. οἶνος, ᾧ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλαθεία. 29, 1.

οἶνοχόος. οἶνοχόον Κρονίδε Διὶ παῖδα φέροντες. 15, 124.

οἶνωπός. 22, 34.

οἶον. οἶόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. 25, 40. οἶον ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα ἱρῶν μνησίαντα Φορωνήεσσιν ἐφέειναι. 25, 199.

οἶος. οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε. 7, 154. οἶόν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάου Ἀχέροντος μνηὶ δωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον Ὀραι. 15, 102. οἶοι ἀηδονίης ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων πωτῶνται. 15, 121. οἶα ἐν πιπυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα ἐπρεπε θηλυτέρης. 17, 34. οἶα Ἀχαιῶν γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα. 18, 20. τοιῶσδ' οἶος ὄρας. 22, 59. ἡμῖν

ἐγὼ λιγεῖν μελίγματα μουσῶν, οἳ αὐταὶ παρέχουσι, τοῖα φέρω. 22, 222· οἶον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἀνακτες θηρίων. 25, 78. πολλὰ, οἷα γυναῖκες φορέουσιν ὑδάτινα βράκη. 28, 11.

οἶος. οἶός τε, δυνατός. 17, 13.

οἶος. ὡς, ἐλευθέρω οἶος ἄριστος. 14, 59. οἶός τε. 17, 15.

οἷς. τὸ τῶν οἶν ὑπερον ἀξείς. 1, 11. ὀππόκα πεξῶ τὰν οἶν τὰν πέλλαν. 5, 99. ταῖσιν ἐμαῖς οἷεσσι πάρεστι ἅ μελίτεια φέρβεσθαι. 5, 130. ἅ τοι τῶν οἶων ἔπειται σκοπός. 6, 10. ποιμᾶν εἰροπόκων οἶων. 8, 9. ἐνθ' οἷς. 8, 45. ἔχω πολλὰς οἷς. 9, 17. ὑπολείπη ὥσπερ οἷς ποιμνας. 10, 4. πολλάκι ταὶ οἷες ποτὶ ταῦλιον αὐταὶ ἀπήνητον, χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. 11, 12, ὅσων οἷς σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός. 12, 4. γαλαθῆναι ἄρνες γευναμένης οἷος μαστὸν ποθέοισαι. 18, 42. οἷες κατ' αὐλὰς ἠυλίζοντο. 25, 99.

οἷσιν. v. φέρειν.

οἷστός. ἐπίσκοπον εἶναι οἷστών, 24, 105. τῷ ἐγὼ ἄλλον οἷστόν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον. 25, 235.

οἷστρεῖν. ἐκ θαλάσσας οἷστρεῖ. 6, 28.

οἷχεσθαι. ὥχετ' ἔχων Ἔρως ταχινὰς φρένας. 2, 7. ἐς τέλος ὥχετο φεύγων. 2, 152. οὐτός ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βοκόλος ὥχετο χώραν. 4, 5. ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφειὸν ὥχετο Μίλων. 4, 6. κῶχετ' ἔχων σκαπᾶν τε καὶ εἵκατι τουτόθε μαλα. 4, 10. οἶχη εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με. 11, 23. κῶχετ' Ὑλᾶς ὁ ξανθός. 13, 36. Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τῶν μίαν ὥχετο χλαῖναν. 18, 19. τὰ δ' εἰς ὕγρον ὥχετο κύμα. 22, 167. ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὥχετο δίφρον. 24, 99. οἷχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς ἄδαν. Ερ. 6, 3. ἀνίκα τήνας ὁστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἷχομένας. Ερ. 6, 6.

ὅκα. ὅκα Δάφνις ἐτάκετο. 1, 66. ἔγων πρᾶν, ὅκα μεν μεμναμένω εἰ φιλέεις με. 3, 28. Ἱππομένης, ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι. 3, 40. ὅκα τὸ κακᾶς ἠράσσοο νίκας. 4, 27. ὅκα οἱ τὰν φάσαν ἔδωκα. 5, 133. ὅκ' αὐτῷ τὰν σύριγγ' ὥρεξα. 5, 134. ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατσίας. 11, 8. ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με. 11, 23. ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεῖς. 12, 16. ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο βουλὰν. 17, 14. ὅκα παῖδά κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοῖ. 24, 90. ὅκα μὲν τῇδε τὸ δάσας Εὐμάρας

ἐκάθηρε. 5, 118. ὅκα οὐκ ἐθέλεις τὸν. 29, 8.

ὅκα. ὅκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας. 1, 87. ὅκα θύοντι τᾷ Ἥρᾳ. 4, 21. εἰς ὄρος ὅκχ' ἔρπει, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο, Βάττε. 4, 56. οὔτι καμείσθ', ὅκα πάλιν ἄδε φύηται. 8, 68. ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἔχη με. 11, 22. οὐδ' ὅκχ' ἅ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς Διὸς αἶος. 13, 11. ὅκ' ἀφίκη, φίλος ἤξεις. 15, 144.

ὀκνεῖν. μηδ' ὕμμες ὀκνεῖθ', ἀπαλᾶς κορέσασθαι ποίας. 8, 67.

ὀκνηρός. ὀκνηραὶ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κᾶρη μίμνοντι βαλοῖσαι. 16, 10. ἐμὲ δέος ἴσχει ὀκνηρόν. 24, 35.

ὀκνος. ὀκνῶ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα. 25, 65.

ὀκοῖα. 15, 32.

ὀκρυόεις. οὗ τι βέλους διὰ σαρκὸς ὀλισθεν ὀκρυόεν. 25, 231.

ὀκτώ. στασῷ ὀκτῶ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος, ὀκτῶ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρὶ ἔχοισας. 5, 58. 59. ὀκτῶ ταίδε. 14, 14.

ὀκτωκαίδεκα. 15, 129.

ὀκτωκαίδεκέτης. 15, 129.

ὀλβιος. ὀλβιοὶ οἰκοῖντε. 12, 28. ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα δαιτᾷ. 12, 34. ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα. 15, 24. ὀλβία, ὅσσα ἴσати. 15, 146. τὰ πολλὰ καὶ ὀλβια τῆνα λιπόντες. 16, 42. ὀλβιε κῶρε γένοιο. 17, 66. τί κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη ὀλβίῳ. 17, 117. ὀλβιε γάμβρ' ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι ἐς Σπάρταν. 18, 16. ὀλβιοὶ εὐνάξιοιθε, καὶ ὀλβιοὶ αἰὶν' οἰκοῖσθε. 24, 9.

ὀλβος. ὀλβω ἀπαρχόμενοι. 7, 33. πολλὸς οἱ ὀλβος ὀπηδεῖ. 17, 75. ὀλβω πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας. 17, 95. Ζεὺς, Κρονίδας Ζεὺς, ἄφθιτον ὀλβον. 18, 52. οἱ βασιλῆῃ πολλὴν καὶ ἀθέσφατον ὀλβον ῥύμεθ' ἐνδουέως. 25, 24. ὠμάρτευν βασιλῆῃ διερχομένῳ μέγαν ὀλβον. 25, 111.

ὀλεθρός. 25, 280.

ὀλέκειν. ἀλλήλους ὀλεον στερεοῖς θείνοντας ἱμάσιν. 22, 108.

ὀλίγον. 23, 32.

ὀλίγος. ὀλίγος κῶρος. 1, 47. ὀλίγον νυκτός. 21, 4. ἐκ μεγάλου αἵψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. 22, 113. ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 22, 180. ἦ μεγάλα χάρις δῶρ' ἔνν' ὀλίγῳ. 28, 25.

ὀλισθεῖν. οὗ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλισθεν ὀκρύνει. 25, 230.

ὀλλύναι. τοῦτ' ἀπὸ τῆς χλαίνας τὸ κρᾶσπεδον ὤλεσε Δέλφει. 2, 53. οὐνεκεν Ἀργείων τις, ἔθεν παρεόντος, ὤλεσσε θηρίον, αἰνολέοντα. 25, 167. μὴ χροὰ καλὸν ὀλέσσω. 27, 30.

ὀλλυσθαι. κακῶς ἂ πόρτις ὀλοῖτο. 4, 52. καλὸς μοι ὤλεθ' ἐταῖρος. 23, 45. οὐ ῥόδον αὖον ὀλείται. 27, 9.

ὀλολυγών. 7, 139.

ὀλολύζειν. Κῶως ὀλόλυξεν. 17, 64.

ὀλοοίτροχος. πέτροι ὀλοοίτροχοι. 22, 49.

ὀλοός. ἦρατο οὗ τι ῥόδοις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κικίνους, ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις. 11, 11. σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος. 16, 53. εἰπέ, ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες. 25, 181. ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον. 25, 214.

ὀλος. οὐνεκ' ἐγὼ μὲν τὴν ὀλος ἔγκειμαι. 3, 33. καὶ ἦν ὀλον αὐτὸ λαβῶν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω. 23, 25. οὐχ ὀλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας. 29, 4. ἐρεῖς ἀτρεκέως ὀλον τὸν ἄνδρα. Ερ. 16, 6.

ὀλοσχερής, σὺν πυκνῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ῥίξης. 25, 210.

ὀλοφυγδών. μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδὼνα φύσης. 9, 30.

ὀλοφώϊος. βόσκει λύκων ὀλοφώϊον ἔρνος. 25, 185.

ὀλπα. παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὀλπαν. 2, 156.

Ὀλπις. 3, 26.

ὀλπις. ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὕγρον ἄλειφαρ λαζόμεναι. 18, 45.

ὀλυμπος. οὗς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας ὀλύμπου. 17, 132.

ὀλως. 11, 68.

ὀμαιμος. 22, 173.

ὀμαλός. εἴθ' ὀμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἑρωτες νῶϊν. 12, 10. ἀλάλοις ὀμαλοὶ. 15, 50.

ὀμαρτεῖν. ἐγὼ οἱ ἂ μεγάλοιτος ὠμάρτεν. 2, 73. μικρὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὀμαρτῶ. 8, 64. ὠμάρτεν βασιλῆϊ. 25, 111. ὅς μιν ὀμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ. 25, 192.

ὀμβρος. ἔθνεα μυρία φωτῶν λήϊον ἀλδήσκουσιν οφελλόμενον Διὸς ὀμβρῳ. 17, 78. πολλὸς ἐξ οὐρανοῦ ὀμβρος νυκτὸς ἐφερπύσας. 22, 14.

Ὀμηρος. 16, 20.

ὀμιλος. περὶ τὰς θύρας ὄσσοις ὀμιλος.

15, 65. ὑμνέομες ἄρσена τέκνα κούρης Θεστιάδος σωτήρας ἵππων αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον. 22, 7.

ὄμμα. ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πῆξας. 2, 112. εἰ τὴν μετολήν ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. 5, 36. μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς ὄμματι μειδιῶντι. 7, 20. τῆς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἕμεροι ἐντί. 18, 37. ὄμμασι λοξὰ βλέποισα. 20, 13. ὄμματά μοι ἔην χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας. 20, 25. ὄμματα οἰδήσαντος ἀπεστένωτο προσώπου. 22, 101. ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεὺς. 22, 194. ὄμμασιν αἰδομένη. 27, 69.

ὀμνύειν. ὄμνυε, μὴ μετὰ λέκτρα, λιπῶν ἀέκουσαν, ἀπενθῆν. 27, 34.

ὀμνύναι. ἔσθε ὁμόςσῃ αὐτᾶ μοι στορέσειν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω. 6, 32. ὥμοσα, οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θείναι. 21, 59. οὐκ ὥμοσας. 21, 63. ὁμοστέ μοι μέγαν ὄρκον. 22, 132. ὀμνυμί σοι, Κυθήρη. 30, 22.

ὀμοῖος. αἵματι χρηὶ νεῖκος ἀναρρήξαντας ὀμοῖον ἔχθεα λῦσαι. 22, 172.

ὀμοῖον. 8, 37.

ὀμοῖος. μεν χρῶς ὀμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω. 2, 88. ἂ σκιά οὐδὲν ὁμοία τᾶ παρὰ τίν. 5, 48. ὠ μάλοισιν Ἑρωτες ἐρευθομένοισιν ὀμοῖοι. 7, 117. ἦ μέγα τοί κε τέκοιτ', εἰ μητέρι τίκτεν ὀμοῖον. 18, 21. ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβου τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἔθ' ὀμοῖω. 23, 2. Κάστορι οὔτις ὀμοῖος ἐν ἀμιθίοις πολεμιστῆς ἄλλος ἔην. 24, 130.

ὀμοῖως. 25, 26.

Ὀμόλα. Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λελογχας. 7, 103.

ὀμόρροθος. ἄντρον ἔσω στείχοντες ὀμόρροθοι. Ερ. 3, 5.

ὀμότιμος. τήνον καὶ μακάρεσσι ὀμότιμον ἔθηκεν ἀθανάτοισι. 17, 16.

ὀμοῦ. 2, 77.

ὀμφαλός. πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. 22, 202.

ὀμφαξ. φιαρωτέρα ὀμφακος ὠμάς. 11, 21.

ὀμως. ὀμως εἰπόν τί τὸ καινόν. 14, 11. δὸς ὀμως. 15, 30. ὀμως φυλάξομαι. 15, 72. ὦρα ὀμως κ' εἰς οἶκον. 15, 147.

ὀμῶς. 21, 6.

ὀνάειν. μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσης. 5, 69. τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνάσει. 7, 36. διπλάσιον ὠνησας. 12, 26. ὠνάθην με-

γάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
15, 55. εἰ μὴ σφᾶς ἄνασαν Ἰάονος ἀν-
δρὸς αἰοδαί. 16, 57.

ὄναρ. 27, 8.

ὄνασις. 16, 23.

ὄνειαρ. 13, 34.

ὄνειράτα. ἤδη μυρὶ' ἐσεῖδον ὄνειράτα.
21, 24. τῶνειράτα πάντα μερίζεν. 21,
31.

ὄνειροκρίτας. 21, 33.

ὄνειρον. ἔχω τοι, ὅσσ' ἐν ὄνειρῳ φαί-
νονται. 9, 16. μὴ τύ γέ μεν κύσης τὸ
καλὸν στόμα, μὴδ' ἐν ὄνειροις. 20, 5.
μὴ σὺ θάνης λιμῷ, καὶ τοι χρυσοῖσιν
ὄνειροις. 21, 67.

ὄνεσθαι. μὴδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο. 26,
38.

ὄνομα. βοᾷς ἔτι μὴδ' ὄνομ' εἴη. 16, 97.
ὄνομαστὶ. 24, 76.

ὄνομαστὸς. ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὄνομα-
στοὺς ὀπλοτέροις. 16, 45.

ὄνος. ὄνων ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ φάτνη.
22, 21.

ὄνυξ. ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω νιν.
4, 54. κατὰ χροᾶ πάντ' ὀνύχεσσι δα-
κνόμενος κνάσαιο. 7, 109. μὴ σαρκὸς
ἀποδρῦψῃ ὀνύχεσσι. 25, 267. αὐτοῖς
δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι. 25,
277.

ὄξος. ἐγὼ ἔχω οὐδ' ἄλλος ὄξος. 10, 13.
χώνηρ ὄξος ἄγαν. 15, 148.

ὄξυς. ἔνθεν βοῦτομον ὄξυ ἐτάμουντο.
13, 35. τοιοῦτος αἰεὶ τὴν φίλ' Αἰσχίνα,
ἄσυχος, ὄξυς. 14, 10. αἰεὶ ὀξυτέρῳ πι-
τύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον. 22, 127. τοῦ
ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαῖον γόνυ χεῖρα
φάσγανον ὄξυ φέρωντος. 22, 197. ἄνθετο
Πανὶ ὄξυν ἄκοντα. Ερ. 2, 3.

ὄξύχειρ. τὸν τοῦ Ζανὸς υἱὸν τὸν
ὄξύχειρα Πείσανδρος ξυνέγραψεν. Ερ.
20, 2.

ὄπα. 4, 24.

ὄπαδός. εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς
ὄπαδοί. 2, 166.

ὀπάζειν. ὁ μοι τὸ λαγωβόλον ὤπασεν.
7, 129. ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε
τέχνας. 17, 114. ἡέλιος ᾧ παιδί τόδ'
ἔξοχον ὤπασε δῶρον. 25, 118. τᾷ Πα-
φία πρῶτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
27, 55. δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας
ὀπάσσομεν. 28, 9.

ὀπανίκα. 23, 33.

ὀπη. ὀπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν. 23,
23. ἐπεὶ τὸν χάρον, ὀπη λῖς ἦεν, ἵκα-

νον. 25, 211. οὐδ' ὀπη ἵχνια τοῖο φρασ-
θῆναι δυνάμην. 25, 216. ὀπῇ σέθεν ἴστα-
ται αὖλις. 27, 44.

ὀπηδεῖν. ἐς τέλος ἄμμιν ὀπῇδει. 2, 14.
πολὺς οἱ ὀλβος ὀπῇδει. 17, 75.

ὀπνήκα. 24, 84.

ὀπις. Ἐρμέε αἰζόμενος δεινὴν ὀπιν
εἰνοδόιο. 25, 4.

ὀπισθε. Ερ. 20, 8.

ὀπισθεν. γεγενήμεθ' ὀπισθεν. 15, 56.
ἐγγὺς στάντες λασίας θρνὸς ἄντρου
ὀπισθεν. Ερ. 5, 5.

ὀπίσσω. 25, 147.

ὀπίσω. 25, 74.

ὀπλά. ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας
τὰς ὀπλάς. 4, 36.

ὀπλον. κουφότερ', ὦ παῖδες, ποιεῖσθ'
ὀπλα. 13, 52. ἀράχνια εἰς ὀπλ' ἀράχλαι
λεπτά διαστήσαντο. 16, 96. οἱ εἰς ἀμ-
βρόσιον θάλαμον λευκοσφυρου Ἥβας
ὀπλα ἄγουσι. 17, 33. τὰν Πτερελάου
Ἀμφιτρύων καλὸν ὀπλον ἀπεσκύλευσε
πεσόντος. 24, 5.

ὀπλοτέρος. ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομα-
στοὺς ὀπλοτέροις. 16, 46. ὀπλοτέρω
γεγαῶτε. 22, 176.

ὀποι. 18, 17.

ὀποῖος. χρυσὸν ὀποῖη πεύθονται ἀργυ-
ραμοῖβοι. 12, 36.

ὀπόσος. ὀπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ'
αἶω. 16, 5.

ὀπότε. οὐδ' ὀπότε ὀρτάλιχοι μινυροὶ
ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν. 13, 12. ὀπότε ἠγέ-
νεις ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας νεβρῷ
φθεγξαμένης ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν. 13, 61.
ὀπότε ἐκ λασίου θοοὶ προγενεῖατο θῆρες
ἐς πεδῖον ὀρυμοῖο. 25, 134.

ὀππα. ὀππα θυμὸς ἐκάστου. 22, 11.
ὀππα Κύπριδος ἱρὸν καλάμῳ χλωρὸν
ὑφ' ἀπαλῷ. 28, 4.

ὀππάζειν. οὐκ εἰς ἀκίρως οὐδ' ἐς ἀερ-
γῶς ἐβαλλόμεαν ὀππάσαι σε δόμῳς. 28,
16.

ὀππη. 29, 13.

ὀππόθεν. 25, 64.

ὀπποῖα. 20, 6.

ὀππόκα. ὀππόκα πεζῷ τὰν οἶν τὰν
πέλλαν. 5, 98. ὀππόκα κλᾶρον ἅπαντα
καὶ οἶνοπέδον μέγα Τυδεὺς ναῖε. 24, 128.

ὀππόταν. 23, 36.

ὀππότε. ὀππότε κεν φιλέων βαίνει
λέχος ἐς φιλεούσης. 17, 42. δεδεγμένως,
ὀππότε ἴκειτο. 25, 228.

ὀππότερος. 22, 84.

ὅπως. φθέγγομαι, ὅπως τοι φίλον αὐτῇ. 22, 117. εἰπὲ, ὅπως εὐδδρον Νεμέης εἰσήλυθε χώρον. 25, 182. ὅπως ἐκράανθεν. 25, 196. ὅπως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομαι ἰδών. 28, 6.

ὀπτεῖν. αἶκην τὸν Λυκίδα ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας ρύσεται. 7, 55. ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις. 23, 34.

ὀπτεσθαι. πόκα τήνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν σπῶπει. 4, 7. χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἀνδρας ὀρῶ, τοὺς μήποτ' ὀπωπα. 22, 55. ἣν τεκῆς φίλα τέκνα, νέον φάος ὀψεαι νῆας. 27, 31.

ὀπτὸς. ἥρατο μὲν καὶ τήνος ὀπτῶ ἀλεύρω. 14, 7. κρεα ὀπτά. 24, 135.

ὀπύειν. 22, 161.

ὀπωπέναι. ν. ὀπτεσθαι.

ὀπῶρη. πάντ' ὥσδε θεέρος μάλα πίνωνος, ὥσδε δ' ὀπῶρης. 7, 143. τυρὸς οὐ λείπει μ' οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ὀπῶρη. 11, 36.

ὀπως. αὐτὶς ὅπως στάση Διομήδεος ἄσπον ἰοῖσα. 1, 112. ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ. 6, 24. ὅπως μὴ γείτονες ὤμες ἀλλάλαις. 15, 9. εὐθὺς αὔσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω κοῖλον ὑπὲρ σάκεος. 24, 23. νυν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν, ἡνώγει. 24, 66. εἰπὲ, ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες. 25, 181.

ὀρᾶν. τοὶ τέττιγες, ὀρῆτε τὸν αἰπόλον ὥς ἐρεθίσθω. 5, 110. ὀρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει. 7, 50. οὐδ' ὀρῶσαι γαθεύσιν. 9, 35. ἐς πόντον ὀρῶν. 11, 18. ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὀρῶσά με λεπτόν ἐόντα. 11, 69. οὐδ' ὀπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν. 13, 12. ἔαρ ὀρόωσα Νυχεῖα. 13, 45. ὀρη δίφρον αὐτῇ. 15, 2. ὀρη γύναι, ὥς ποθορῇ τὴν. 15, 12. χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἀνδρας ὀρῶ, τοὺς μήποτ' ὀπωπα. 22, 55. τοῖσδε' οἷος ὀρᾶς. 22, 59. ἐγγὺς ὀρᾶς. 22, 69. δέρμα θηρὸς ὀρῶν. 25, 63. τὰ οὐχ ὀρόωντι βέβαλοι. 26, 14. καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσήκον ὀρῶν. Ep. 12, 4.

ὀρατὸς. 7, 114.

ὀργά. φέρω ὑποκάρδιον ὀργάν. 20, 17. ὕβριν τὰς ὀργᾶς περικείμενος. 23, 14. ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστὰς. 23, 15.

ὀργια. σὺν ἐτάραξέ ποσὶν μανιώδεος ὀργια Βάκχων. 24, 13.

ὀρέγεσθαι. τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο. 21, 44. δούρατι προβολαίῳ ἀνδρὸς ὀρέξασθαι. 24, 124.

ὀρεγύνναι. ὅκ' αὐτῷ τὰν συριγγ' ὤρεξα. 5, 135.

ὀρεῖν. αἰνὰ πέλωρα δὴ κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας ὤρσει ἐπὶ πλατὺν οὐδόν. 24, 15.

ὀρεσθαι. οὐδ' εἰ μέσον ἄμαρ ὀροῖτο. 13, 10.

ὀρεχθεῖν. 11, 43.

ὀρθᾶ. 22, 66.

ὀρθός. μέγα ἄχθομαι, εἰ τὴν με τολμῆς ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. 5, 36. οὐθ' ἐὼν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα. 10, 2. ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρὸς. 15, 53. ἐξ ὑπᾶτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη. 25, 149. ὀρθὸν αἶρας ἄπνευστον. 25, 270.

ὀρθοῦν. ἐνθα μάχῃ δριμεία πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος. 22, 107.

ὀρθρεύειν. τὸν τεὸν πρέπει λιμνηρὸν ἔρωτα μυθίσδεσιν τῇ ματρὶ κατ' εὐνάν ὀρθρευοῖσα. 10, 58.

ὀρθριος. 7, 123.

ὀρθρος. τὸ ποτ' ὀρθρον ἂ παῖς ἀνθ' ὕδατος τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι. 5, 126. παῖδα ἔαν παῖσδεν ἐς βαθὺν ὀρθρον. 18, 14. νέυμεθα κᾶμμες ἐς ὀρθρον. 18, 56. ὀρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὀρθρον αἶδον. 24, 63.

ὀρθρος. Ep. 8, 1.

ὀρθῶς. 25, 180.

ὀριγνᾶσθαι. ωριγνᾶτο νεοκλῶστος τελαμῶνος. 24, 44.

ὀριμαλῖς. οὐδ' ἀκύλοις ὀριμαλίδες. 5, 94.

ὀρίναι. ὀρίνη πλέον, ἢ πρὶν. 22, 89. αἱ τότε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διούσου. 26, 37.

ὀρκος. ὀρκον ἐγὼ, τὸν ἐπώμοσα, ταρβῶ. 21, 62. ὁμοστέ τοι μέγαν ὀρκον. 22, 132. ἀμῖν γάμος οὗτος ἐν ὀρκῳ. 22, 148.

ὀρμαίνειν. φευγόμεν ὀρμαίνων. 24, 26. ὀρμᾶν. αἰψα φεύγειν ὠρμάθῃ ποτὶ σᾶμα πατρός. 22, 199. δαιδάλεον ὠρμισε μετὰ ξίφος. 24, 42.

ὀρμεῖα. ὀρμεῖαι. 21, 11.

ὀρμῇ. ἔσχεθε ὀρμῆς παῖδα Ποσειδάωνος. 22, 96. πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἦσαν ὀρμῇ. 25, 136. τηλοῦ μὴ πῆδησεν ὑφ' ὀρμῇ. 25, 251.

ὀρμος. εὐπλοον ὄρμον ἵκοιτο. 7, 62. εἴσω ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος. 13, 30.

ὀρνιξ. ταὶ ἐπὶ δένδρῳ ὀρνιχες λαλαγέυντι. 5, 48. μοισᾶν ὀρνιχες. 7, 47. ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηῖσι ταὶ τε μά-

λιστα ὀρνίχων ἐφίλαθεν. 7, 60. ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοίμοι. 22, 72. εἶτ' οὖν ὀρνίχουσσιν εἰκότες εἶτε λένουσι γυνόμεθα. 22, 73.

ὄρνις. ὄρνισιν ὕσπλαγξ. 8, 53. ὁ ὑψόθεν ἐκλαγε φωνᾷ ἐς τρίς ὑπᾶι νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις. 17, 72. ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον αἰδούν. 24, 63.

ὄροδαμνίς. τοὶ ποτὶ σκιερᾶς ὄροδαμνίσιν αἰθαλίωνες τέττιγες λαλαγεύντες ἔχον πόνον. 7, 138.

ὄρος. κῆξ ὄρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο. 1, 136. ταί μοι αἶγες βόσκονται κατ' ὄρος. 3, 2. εἰς ὄρος ὕκχ' ἔρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο, Βάττε· ἐν γὰρ ὄρει ράμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόντι. 4, 56, 57. ὅστις ἐρευνῇ ἴσον ὄρεος κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὀρομέδοντος. 7, 46. τοῦθ' ὅ, τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα. 7, 51. χῶς ὄρος ἀμφεπολεῖτο. 7, 74. ὑακίνθινα φύλλα ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. 11, 27. τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν, μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις. 20, 45. παντοίην ἐν ὄρει θεεύμενοι ἄγριον ὕλην. 22, 36. ὄρος τανύφυλλον ἐρευνᾶν. 25, 221. τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος ἄγαγον. 26, 2. ἐξ ὄρεος πένθημα, καὶ οὐ Πενθῆα, φέρουσαι. 26, 26. στάλικες ἀρτιπαγείς ἀν' ὄρη. Ερ. 3, 2.

ὀρούειν. φράζω μὴ τὰς παιδὸς ἐπὶ κνᾶμαισιν ὀρούσῃ ἐξ ἀλὸς ἐρχομένης. 6, 13. ἐκ δίφρων ἅμα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὀρουσαν. 22, 142.

ὄρπαξ. τοὶ ἐκέχυντο ὄρπακες βραβύλοις καταβρίθοντες ἔρασδε. 7, 146.

ὄρπηξ. ὄρπηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο. 25, 248.

ὀρτάλιχος. οὐδ' ὀπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶν. 13, 12.

ὀρύσσειν. ἐνθῶν τὰν κυκλάμινον ὀρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλντα. 5, 123.

ὀρφανίζειν. Πᾶνα τὸν αἰγιόβαν ὀρφανίσωμεν ὕπνου. Ερ. 5, 6.

ὀρφνη. ἀμφιλαφὴς παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὀρφνης. 24, 46.

ὀρχεῖσθαι. ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποῖα. 6, 45.

Ὀρχομενός. αἱ Μινύειον Ὀρχομενὸν φιλέοισαι. 16, 105.

ὄρχος. ἃ μὲν ἀν' ὄρχως φοιτῇ. 1, 48.

ὄς. ὃν πατέρ' ἐκ πόνουτο Πουσιδάωνα κικλήσκων. 22, 133. Ἀμφιτρώων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν αὐτός. 24,

119. εἰ ὁ μὲν κατὰ ἄστν μὲνη παρὰ οἷσι πολίταις. 25, 45. βασιλεῦσιν εἰδέεται ἐν φρεσὶν ἦσιν. 25, 58. χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν. 25, 76. ἡέλιος ᾧ παιδὶ τόδ' ἔξοχον ὥπασε δῶρον. 25, 118. τῶν προφέρεσκε βίγηφι τε καὶ σθένει ᾧ. 25, 138. σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἡν. 25, 223.

ὄσδew. θῆσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει. 1, 149. ταὶ τραγεῖαι ταὶ παρὰ τὴν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ ὄσδεις. 5, 52. πάντ' ὄσδew θέρους μάλα πίνους, ὥσδε δ' ὀπάρις. 7, 143.

ὄσων. ὄσων αἶγες ἐμὴν φίλαι, ὄσων ἀπέσβας. 4, 39. φοῖνικα ὄσων λόφον ἔκετ' ἄκωκη. 22, 195.

ὄσος. μοισᾶν ὄρμηκες, ὄσοι ποτὶ Χίον αἰοῖδον ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι. 7, 47. οὕτις τόσα φύες, ὄσα χθαμαλὸς Αἰγυπτος. 17, 79. ψεύδονται πάντες, ὄσοι τὰς νύκτας ἔφασκον τῷ θέρους μινύθειν. 21, 22.

ὄσουπερ. 17, 66.

ὄσοσπερ. ὄσαις περ ἐξ ἀλὸς ἄγρα. 7, 60.

ὄσσίχος. ὄσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα. 4, 55.

ὄσσος. οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας. 23, 8. ναι ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων. 24, 73. περιγληνώμενος ὄσσοις. 25, 241.

ὄσσος. τυτθὸν ὄσσων ἄπωθεν ἀλιτρώτοιο γέροντος. 1, 45. τόσσων ἔχει λάθας, ὄσσων πόκα θασέα φαντὶ ἐν Δία λασθημένον εὐπλοκάμον Ἀριάδνας. 2, 45. οὐδε τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὄσσων ἐν ὕπνῳ κυνζῶνται φονεύντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα. 2, 108. ὄσσων θέλω αὐτός. 8, 7. τοῦ θέρους φρύγοντος ἐγὼ τόσσων μελεδαίνω, ὄσσων ἔρῶν τι πατὴρς μύθων καὶ ματὴρς ἀκούειν. 9, 13. ὄσσων ἐμὴν μῶσαι φίλαι. 9, 35. ὄσσων ἐαρ χειμῶνος, ὄσσω μῆλον βραβύλοιο ἥδιον, ὄσσω οἷς σφετέρης λασσιωτέρῃ ἀρνός, ὄσσω παρθενικῇ προσφέρει τριγάμοιο γυναικὸς, ὄσσω ἐλαφροτέρῃ μόσχου νεβρός, ὄσσω ἀηδῶν συμπάντων λιγύφωνος αἰδοτάτῃ πετεηνῶν. τόσσων ἐμ' εὐφρηγὰς συφαίεις. 12, 3. 4. 5. 6. ὄσσα ἀπὸ σκελέων ἐδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες ἀλλήλους σφάλλονται παλαίσμασιν, ὄσσα τε πύκται δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν. 24, 109, 110. ὄσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀειδὶμος αὐτὸς ἔγεντο. 13, 9. δάκρυς,

ὄσσα θέλεις. 15, 41. περὶ τὰς θύρας ὄσσοι ὅμιλοι. 15, 65. εἶδατα, ὄσσα γυναικες ἐπὶ πλαθάνῃ πονεῖνται. 15, 115. ὄσσα ἴσασι. 15, 146. ἐπ' ἄνι κύματα μετρεῖν, ὄσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἀλός ὠθεῖ. 16, 61. ῥέξας, ἡ Ἀχιλεὺς ὄσσον μέγας. 16, 74. ἄνθεα εὐώδη, ὄσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας. 22, 43. οὐκ αἶεις, παῖδων ὁ νεώτερος ὄσσον αὐτεῖ. 24, 37. ἔκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων μνησσομαι, ὄσ' ἔρεεινεις. 25, 3. τοὺς λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὄσσον αἰέρων φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο. 25, 73. νέφη ὑδατόεντα, ὄσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἰσὶν ἐλαυνόμενα προτέρωσε. 25, 90. ὄσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης. 26, 21. φιλέει, ὄσσα σαόφρονες. 28, 14.

ὀστέον. τὰ Δέλφιδος ὀστέα πάσσω. 2, 21. 62. αὐτὰ λοιπὰ ὀστ' ἔτ' ἡς καὶ δέρμα. 2, 90. ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρισ ἰάπτει. 3, 17. τήνας τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλαιπται τῷστέα. 4, 16. ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἰθετ' ἔρωτι. 7, 102. πᾶν ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. 22, 105. βίη σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλαιο. 25, 261. ἀνίκα τήνας ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται. Ep. 6, 6.

ὄστις. τίς, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερεῖσω ἱμάντας. 22, 68. θηεῖτο, ἦντινὰ οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες. 25, 109. ὅ, τι με πρῶτον ἀνῆρεν. 25, 193. οὐδὲ ἀνθρώπων τις ἐν φαινόμενος, ὄντιν' ἐροίμην. 25, 219.

ὄστρακον. τήνῳ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον. 9, 25.

ὅ, τι. v. ὄστις.

ὄττι. τοῦτο τὸ λαῖον εἶν κάρπιμον ὄττι μάλιστα. 10, 43. ὅττι σφένον Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας. 17, 24. μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλῖκα τραύματα ποιεῖ. 19, 5. ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἐταῖρα. 20, 18.

ὄτῳ. v. ὄστις.

οὔ. 1, 105.

οὔας. σκληραῖσι τεθλασμένοις οὔατα πυγμαῖς. 22, 45.

οὔαμα. 10, 8. 9. 10.

οὔδας. πρὸς οὔδας πτέρυγῃσι πόδας στερεῶς ἐπείχον οὐραῖους ἐπιβάς. 25, 268. οὐδέποκα. νῦν δωδεκαταῖος, ἀφ' ᾧ τέ νιν οὐδέποκ' εἶδον. 2, 157. χωρὶς οὐδέποκ ἡς. 13, 10.

οὐδέποτε. 2, 4. v. ποθήκειν.

οὐδός. ἐρεϊσάμενος ἐπὶ τοίχῳ ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον. 23, 50. δράκοντας ὥρσεν ἐπὶ πλατύν οὐδόν. 24, 15.

οὔθαρ. παντὰ γάλακτος οὔθατα πλήθουσιν. 8, 42. τὰ οὔθατα πλήστατε πᾶσαι. 8, 69. οὔθασι. 8, 57.

οὐκί. ἦδει, ᾧ τε χρηὶ χαλεπαίνεμεν, ᾧ τε καὶ οὐκί. 25, 81. ἵνα γινώκατο θυμὸν, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 25, 178.

οὐλόμενος. τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται οὐλομένοις ὀφείσσει. 24, 29.

οὔλος. οὔλαν ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν. 24, 25.

οὔλυμπος. ἀπ' οὔλύμῳ μολοῖσα. 20, 38.

οὔνεκα. οὔνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόματος χέει νέκταρ. 7, 82. γινώσκω, τίνος οὔνεκα φεύγεις. 11, 30. οὔνεκά μοι λασία ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ ἐξ ὧτός τέταται ποτὶ τῷστέρον ὥς μία μακρὰ. 11, 31. ὅθ' οὔνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις βουσίην ἰὼν λάμπεσκεν. 25, 140.

οὔνεκεν. οὔνεκεν ἐσὶ πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος. 7, 43. οὔνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ. 13, 74. ὅθ' οὔνεκεν αὐλιν ἔρυντο, αὐτοῦ οὐ παρεόντος. 25, 76. οὔνεκεν Ἀργείων τις, ἔθεν παρεόντος, ὄλεσσε θηρίου, αἰωολέοντα. 25, 167.

οὔνομα. αἰνῆσει σέο λέκτρον, ἐπὶν ἔμον οὔνομ' ἀκούσῃ. 27, 39. οὔνομα σὸν λέγε τήνῳ· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει. 27, 40.

οὔξ. 25, 180.

οὔποτε. οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθῃς τὸ γ' αἰείδων. 8, 10. τέκνα οὔποτ' εἰκότα πατρὶ. 17, 44. οὔποτ' ἀκούει. 20, 32. μούσαν ὀνείην οὔποτ' ἐφέλκευσάμην. Ep. 22, 4.

οὔπω. οὔπω τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικα. 17, 38. οὔπω τὸν μέσαστον δρόμον ἄννευ ἄρμα σελάνας. 21, 19.

οὔραϊος. πρὸς οὔδας πτέρυγῃσι πόδας στερεῶς ἐπείχον οὔραϊους ἐπιβάς. 25, 269.

οὔρανίδης. ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίᾳς ἔχει οὔρανίδῃσι. 17, 22.

οὔρανιος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν οὔρανίαν. Ep. 13, 2.

οὔρανίων. τοῦτων ὑπέρτεροι οὔρανῖνες ἔσσονται, ὥς ἐθέλουσιν. 12, 22.

οὔρανός. ἀνίκα ποτ' οὔρανὸν ἔτρεχον ἵπποι. 2, 147. ἐς οὔρανὸν ὕμνιν ἀλεῦ-

μαι. 5, 144. ὥς ὅτε πυρρὸς ἀπ' οὐρανοῦ
ἤριπεν ἀστὴρ ἀθρόος ἐς πόντον. 13, 50.
οὐπώ μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανός, οὐδ'
ἐνιαυτοῦς. 16, 71. δύνοντα καὶ οὐρανοῦ
ἐξανιόντα ἀστρα βιαζόμεναι. 22, 8. πο-
λὺς ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος νυκτὸς ἐφερπύ-
σας. 22, 14. τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς
οὐρανὸν ἀστρα φέροντα ἀμβάινειν, τεὸς
υἱός. 24, 77. νέφη ὑδατόεντα, ὅσσα ἐν οὐ-
ρανῷ εἰσιν ἐλανυόμενα προτέρωσεν. 25, 90.
οὐριος. κόνιν πυρὸς ῥιψάτω εὐ μάλα
πάσαν ὑπὲρ οὐρίον. 24, 93.
οὔρος. ἦνθ' Ἑρμᾶς πρᾶτιςτος ἀπ' οὐ-
ρεος. 1, 77. ἐν οὔρεσι μάλα νομέων. 3,
46. εἴης Ἡδωνῶν ἐν οὔρεσι χεῖματι μέσ-
σω. 7, 111.

οὔρος. 13, 52.

οὔρος. ὅρος. οὔρους ἴσασι φυτοσκάφοι.
25, 27.

οὔτι πω. 1, 62.

οὔτος. βέντισθ' οὔτος. 5, 76. οὐκ ἀπὸ
τῆς δρυὸς οὔτος ὁ Κῶναρος. 5, 102. οὔ-
τος ὁ λευκίτας ὁ κορυππίλος. 5, 147.

ὀφείλειν. 2, 130.

ὀφέλλειν. ἔθνεα μυρία φωτῶν λήϊον
ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὄμβρῳ. 17,
78. οἱ αὐτὸς ὀφελλε διαμπερέως βοτὰ
πάντα ἐς τέλος. 25, 120.

ὀφελος. ὦν ὀφελός τι. 13, 18. ὀφελος
μέγα γεναμένοισι. 17, 35.

ὀφθαλμός. τάκεται ὀφθαλμῶς. 1, 88.
τάκεαι ὀφθαλμῶς. 1, 91. ἄλλεται ὀφ-
θαλμός μὲν ὁ δεξιός. 3, 37. πόκα τῆνος
ἐλαϊον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει. 4, 7. εἰς
ὀφθαλμὸς ἔπεστι. 11, 33. καιόμενος ὑπὸ
τεῦ ἀνεχόμιαν καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμόν, τῷ
μοι γλν κερώτερον οὐδὲν. 11, 53. ἀπ'
ὀφθαλμῶν κακὸν πῦρ ἐρχομένοις λάμ-
πεσκε. 24, 18. πάντῃ διεδραμεν ὀφθαλ-
μοῖσι σκεπτόμενος. 25, 233. δεινὸς ἀπ'
ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν. Ερ.
11, 2.

ὀφίς. ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν
ταμάλιστα δεδούκω ἐκ παιδός. 15, 58.
τότῃ φάρμακα λυγρὰ τέτυκται οὐλομέ-
νοις ὀφίεσσι. 24, 29.

ὄφρα. ὄφρα κε, κ' εἰν αἰδαο κεκρυμ-
μένος, ἐσθλὸς ἀκούτης. 16, 30. ὄφρα
κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη. 25, 190.
ἔρκος ἐνναλίον ταμεσίχροος ὄφρα μοι
εἴη. 25, 279. πλύνει χεῖλεα σεῖο; δίδου
πάλιν, ὄφρα φιλάσω, 27, 6.

ὀφρῦς. οὐνεκά μοι λασία ὀφρῦς ἐπὶ
παντὶ μετώπῳ ἐξ ὥτός τέταται ποτὶ

θῶτερον ὥς μία μακρά. 11, 31. λευκὸν
τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρῦσι λάμπε μελαί-
ναις. 20, 24. μέσσας ῥίνος ὑπερθε κατ'
ὀφρῦος ἦλασε πυγμῇ. 22, 104.

ὀχεύειν. εἴ τιν' ὀχεύσεις τῶν αἰγῶν,
φλασῷ τυ. 5, 147.

ὀχεύς. στιβαροὺς θυρῶν ἀνακόψατ'
ὀχῆας. 24, 49.

ὄχθη. δρύες, Ἰμέρα αἶ τε φύονται παρ'
ὄχθαισιν ποταμοῖο. 7, 75. αἶ νόοντος
ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἑλισσύντος. 25, 9.

ὄχλος. μόλις ὕμνιν ἐσώθην πολλοῦ ὄχ-
λου. 15, 5. ὦ θεοί, ὅσσοις ὄχλος. 15, 44.
ὄχλος πολλὸς ἄμμιν ἐπιρρεῖ. 15, 59.

ὄχνη. ὄχνηαι μὲν πᾶρ ποσσὶ, παρὰ
πλευρῇσι δὲ μάλα δαψιλέως ἄμμιν ἐκυ-
λίνδετο. 7, 144.

ὄψ. ἀηδονίδες, μέλπουσαι στόμασι τὰν
μελίγηρυν ὄπα. Ερ. 4, 12.

ὄψαμάτης. Μίλων ὄψαμάτα. 10, 7.

ὄψιγνος. σπείρησιν ἐλισσέσθην περὶ
παῖδα ὄψιγονον. 24, 31.

ὄψις. λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς ὄψιν. 21,
38. ἴσαι ψεύδεσιν ὄψεις. 21, 64.

II.

πα. ἡ πά ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα
ἀμέλγες. 4, 3. ἀρά γέ πα τήνον τὸν
ποιμένα τοῖον νέκταρ ἔπεισε. 7, 151.

πᾶ. πῆ. πᾶ ποκ' ἀρ' ἦσθ' ὅκα Δάφνης
ἐτάκετο; πᾶ ποκα νύμφαι. 1, 66. πᾶ
μοι ται δάφναι, φέρε Θέστυλι, πᾶ δὲ τὰ
φίλτρα; 2, 1. ἀ κλάξ τᾶς μεγάλας πᾶ
λάρνακος. 15, 33.

πᾶ. πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπτότασαι. 2,
19, 11, 72. πᾶ δὴ τυ μεσαμέριον πόδας
ἔλκεις. 7, 21.

παγῇ. αἰδύ τι τὸ ψιθύρισμα ἀ πίτυς
τήνα, ἀ ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελίσδεται.
1, 2.

παγῆναι. ν. πηγνύναι.

πάγχυν. ᾧ ἔπι πάγχυν μέλει πατρῷα
πάντα φυλάσσειν. 17, 104. ἐπέληντο
πάγχυν γάλακτος. 25, 105. πάλαι τινὰ
πάγχυν σθένε περὶ μῦθον ἀκούσας. 25, 162.

Παιάν. ᾧ Παιάν. 5, 79. 6, 27. ται
μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν.
Ερ. 1, 3.

παίγνιον. ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι
ἄνδρες ἔπαισδον κακὰ παίγνια. 15, 50.

παιδεύειν. ᾧδε Ἑρακλῆα φίλα παιδεύ-
σατο μάτηρ. 24, 132.

παιδικός. κάλλος καλόν ἐστι τὸ παι-
δικόν, ἀλλ' ὀλίγον ᾗ. 23, 32.

παιδίον. τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνάσειν φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθιξῆ. 1, 50. πῶς πικρά βέλη ποτὶ παιδία βάλλει, 23, 5.

παιδογόνος. Φάλητι παιδαγόνῳ δυνάτον Κύπριδος ἔργα τελεῖν. Ep. 4, 4.

παῖζειν. παῖξέ τις. 14, 22. χρυσῶ παῖζουσ' Ἀφροδίτα. 15, 101.

Παιήων. ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήωνος υἱός. Ep. 7, 1.

παῖς. μ' ἂ παῖς ποθορεῖσα λέγει. 5, 85. τῇ παιδί ταῦτα φυλάσσω. 5, 105. φράξω, μὴ τὰς παῖδός ἐπὶ κνῆμασιν ὁρούσῃ ἐξ ἀλὸς ἐρχομένας. 6, 13. τίς τῶ τῶν παίδων λυμαίνεται. 10, 15. Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τῶν ραδιῶν μοι παῖδα. 10, 25. ὕππον καὶ τὸν ψυχρόν ὅφιν ταμάλιστα δεδόικω ἐκ παῖδός. 15, 59. παῖδα ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ μητρὶ παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον. 18, 13.

παῖς. ὅν ποκ' ἑόντα παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. 5, 37. παῖδός ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. 7, 99. μὴ τὴν τι παῖδες Ἀραδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους τανίκα μαστίσδοιεν. 7, 106. χῶ μὲν παῖδες αὔσαν. 8, 28. χῶ μὲν παῖδες αἶδον. 8, 29. ὄλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα διατᾶ. 12, 34. Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱὸς ἦρατο παῖδός τῷ χαρίεντος Ὑλά. 13, 6. ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη. 13, 14. πασιάν ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν Ἀργεῖῳ ἐπὶ παιδί. 13, 49. Ἀμφιτρωνιάδας ταρασσόμενος περὶ παιδί. 13, 55. Ἐκτωρ, Ἐκάβης ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων. 15, 139. παισὶ θαρσύνσας σφετέρουσιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα. 17, 40. εἰς ἓνα παιδί κάθευδε. 20, 39. ὦ Κρονίδαι, διὰ παῖδα βοηρόμον αὐτὸς ἐπαγγχεῖς. 20, 41. ἔσχεθε ὁρμῆς παῖδα Ποσειδάωνος. 22, 97. οὐ μὲν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρὶ τῶν παίδων Λαοκόουσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα. 22, 206. ἀγρίε παῖ, καὶ στρυγνέ. 23, 19. λαΐνε παῖ, καὶ ἔρωτος ἀνάξιε. 23, 20. τὴν παῖ κᾶν τοῦτο πανόστατον ἀδύ τι ρέξον. 23, 35. παῖδός ἐπενάχετο φωνά. 23, 61. ἀπτομένα γυνὰ κεφαλᾶς παίδων. 24, 6. ὅτε δὴ παίδων λιχμῶμενοι ἐγγύθεν ἦλθον. 24, 20. οὐκ αἶεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσην αὐτεῖ. 24, 37. τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμείαν θέτο χλαῖναν παῖδα. 24, 62. ὅκα παῖδα κανῆν τεδὸν ἦθελον αὐτοὶ. 24,

90. γράμματα τὸν παῖδα γέρον Λίως ἐξεδίδαξεν. 24, 103. ὥδε Αὐγείης σφωιτέρῳ σὺν παιδί, βίη Φυλῆος ἀγανού, χθιζός, εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος. 25, 55. μάτηρ κεφαλὰν μυκήσατο παῖδός ἐλοῖσα. 26, 20. εὐσεβείην παῖδεσσι τὰ λαΐα. 26, 32. οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλαθέα. 29, 1. πολλὰ ποττὰν ζοᾶν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα. Ep. 17, 9.

παῖσδεν. παῖσδεσιν, ὦ γὰρ, ἔχων. 14, 8. τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα. 15, 42. ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον κακὰ παῖγναι. 15, 49. χρυσῶ παῖσδοις' Ἀφροδίτα. 15, 101. παῖδα ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ μητρὶ παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον. 18, 14. ὡς ἀγρία παῖσδεσιν, 20, 6.

πακτὰ. λευκότερα πακτὰς ποτιδεῖν. 11, 20. τὸ στόμα πακτὰς γλυκερώτερον. 22, 26.

πακτὶς. πακτίδ' αἰεράμενος ἀρξεῦμαι τι κρέκειν. Ep. 5, 2.

πάλαι. ἔχεις πάλαι, ὦν ἐπεθύμεις. 10, 17. ἡ ῥά τότε ἦσαν χρύσειοι πάλαι ἄνδρες. 12, 16. ναὶ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὅσσην. 24, 73. πάλαι τινα ἀγῆχον σέθεν περὶ μῦθον ἀκούσας. 25, 162. Ἀρχιλόχον εἶσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν τὸν τῶν ἰάμβων. Ep. 19, 1. παλαίσμα. ὅσσα ἀπὸ σκελῶν ἐδροστροφῶι Ἀργόθεν ἄνδρες ἀλλήλους σφάλλονται παλαίσμασιν. 24, 110. αἱ εἰς γαῖαν προπεσόντες πυγμαχοὶ ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνη. 24, 112.

παλαίστρα. βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν αὐρίων. 2, 8. λιπαρὰς ἔκτοσθε παλαίστρας. 2, 51. τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν. 2, 97. εἰς ὑπὸ τᾶσδε Μόλων ἀγχιτο παλαίστρας. 7, 125.

παλάσσειν. ἀμφὶ χαίτας αὐχημρὰς πεπάλαστο φόνω, χαλεπὸν τε πρόσσωπον. 25, 225.

παλίγοτος. 22, 58.

πάλιν. οὐδ', ὡς πάλιν οἶκαδ' ἀπῆνθον, ἔγνω. 2, 84. ἰδ' αὖ πάλιν ἔδε ποθέρει. 4, 48. ὁ δ' αὖ πάλιν. 5, 149. πάλιν ἄδ' τὰν κύνα βάλλει. 6, 9. αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν, οὐ ποθόρημι. 6, 25. τὸν ἕτερον πάλιν ὡς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι αἶταν. 12, 14. ὀκνηραὶ πάλιν κευαῖς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι. 16, 10. ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος. 17, 120. ὡς ἔξ

εὐπατριδῶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη. 18, 53. ξενίων τυχῶν πάλιν οἰκαδ' ἰκάνοισ. 22, 60. ἔνθα μάχῃ δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος. 22, 107. ἔψ πάλιν διέλυσον. 24, 32. ἀμφιλαφῆς παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὀρφνης. 24, 46. πάλιν ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοῖτου. 24, 62. πάλιν μιν ὤσεν ὀπίσσω. 25, 147. πλύνεις χεῖλεα σεῖο· δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω. 27, 6. πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι. 27, 17. τεῖν πάλιν ἐξελε χεῖρα. 27, 50.

παλιούρος. κάγκανα ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσατ', ἢ παλιούρω. 24, 87.

παλίσυτος. χλωρῇ παλίσυτον ἔμπεσε ποίη. 25, 231.

πάλλειν. ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν. 17, 103. ἐπάλλετο ὑψόθι χαίρων κωροσύνη. 24, 56.

παλύνειν. χά σύριγγ' εὐρώτι παλύνεται. 4, 28.

Παμφύλιοι. Παμφυλίοισι τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλικέσσι σημαίνει. 17, 88.

Πᾶν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες. 1, 16. ὦ Πᾶν Πᾶν. 1, 123. ἤξω, ναὶ τὸν Πᾶνα. 4, 47. τό τοι γένος Πάνεσσι κακοκνύμοισιν ἐρίσδει. 4, 63. οὐ, μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον. 5, 14. στασῶ ὀκτῶ γανυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος. 5, 48. πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. 5, 141. εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποῖονον ἀνίκ' ἔβαλλε. 6, 21. τὸν μοι Πᾶν, Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λελογχας, ἀκλήτων τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις. 7, 103. ὦ Πᾶν φίλε. 7, 106. φεύγω, ναὶ τὸν Πᾶνα. 27, 20. οὐ, μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν κ' ἐθέλης με διῶξαι. 27, 35. ναρκῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. 27, 50. Δάφνης ὁ λευκόχρωος ἀνθετο Πανὶ τάδε. Ερ. 2, 2. ἀγρεύει τυ Πᾶν. Ερ. 3, 3. Πᾶνα τὸν αἰγιβόταν ὀρφανίσωμεν ὕπνου. Ερ. 5, 6.

πάνδημος. Ερ. 13, 1.

πανίσδεσθαι. οὔτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεσθαι ἔργα τοιαῦτα. 18, 32.

πανόλβιος. ὀλβία, ὅσσα ἴσασι, πανολβία. 15, 146.

πάντα. ἃ δὲ Δῦκω νῦν πάντα. 14, 47. πάντα κᾶν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρῆς. 23, 6.

παντᾶ. παντᾶ ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὕγρὸς ἄκανθος. 1, 55. παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος οὐθατα πλῆθουσιν. 8, 41. παντᾶ κρη-

πίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες. 15, 6. παντᾶ παρ' αὐτὴν θλιβομένην καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα. 21, 17. ἀνήγκυσα χρύσειον ἰχθύν, παντᾶ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον. 21, 53.

πάντη. πάντη ὅσσε φέρων. 25, 214. πάντη διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι σκεπτόμενος. 25, 233.

πάντοθε. 17, 97.

πάντοθεν. αἱ οἱ ὠδήκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες. 1, 43. ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρῶα πάντοθεν ἴσα. 2, 110. ἐτώσια χερσὶ προδεκνὺς πάντοθεν. 22, 103. πάντοθεν εἰλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν. 25, 246.

παντοῖος. ἄνθεα μίσγοισι λευκῷ παντοῖ' ἄμ' ἀλεύρω. 15, 116. παντοῖην θεύμενοι ἄγριον ὕλην. 22, 36,

πάντοσε. Ερ. 4, 6.

πάντοτε. Ερ. 2, 122.

πάντως. 2, 128.

πανύστατος. κᾶν τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ρέζον. 23, 35.

πᾶσαι. ν. πηγνύναι.

παός. πολλοὺς εὐ ἔρξαι παῶν. 16, 25.

παπταίνειν. παπταίνουσα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας. 6, 28. παπταίνει παρεόντος ἀδην πόθεν ἄρξεται ἔργου. 17, 10.

πάρ. πᾶρ δὲ οἱ ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες. 1, 33. ὄχνηι πᾶρ ποσσὶ, παρὰ πλευρῇσι δὲ μᾶλα δαφνιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο. 7, 144. βωμῷ πᾶρ Δάματρος ἀλωάδος. 7, 155. πᾶρ ποσὶ κῶεα κείται. 9, 18. πᾶρ μὲν οἱ ὦρια κείται. 15, 112. πᾶρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι. 15, 113. ξανθότριχη πᾶρ Μενελάω. 18, 1. πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα πᾶρ Διός. 28, 5. πάντα τιμᾶντα τὰ πᾶρ φίλων. 28, 25.

πάρα. 17, 11.

παραβαίνειν. οὐχ ὁ καιρὸς αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον. 21, 27.

παραδραμεῖν. ν. παρατρέχειν.

παραιβάτις. 3, 32.

παραισθάνεσθαι. οὐχὶ παρήσθεν. 5, 120.

παραιφρονεῖν. τὸν ἐγὼν ὀδύναισι παραιφρονέοντα βαρείαις νωσάμενος. 25, 262.

παρακλίνειν. εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται, εἴτε καὶ ἀνὴρ. 2, 44. ἦκα παρακλῖνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὤμον. 25, 161.

παρακοίτης. ναὶ μὰν φασι γυναῖκας
εὐδὸς προμέειν παρακοίτας. 27, 26.

παραμύθιον. 23, 7.

παραπάφειν. καὶ πρὶν με παρήπαφες
ἰδέει μύθῳ. 27, 11.

πάραρος. 15, 8.

παρασταδόν. 25, 103.

παρatreπεσθαι. ἄνδρα παρatreψασθε.
22, 151.

παρatreχείν. ὅτι βωκόλος ἐμμί, παρέ-
δραμε. 20, 32.

παρeψυχᾶσθαι. κούρον ἀγανοῖσι πα-
ρeψυχῶντ' ἐπέεσσιν. 13, 54.

παρειά. ἔχοντα ὥχραν παρειὰν ἄγειν
τὸν ὕν πρὸς αὐτὴν ἔταξε τὼς Ἑρωτας.
30, 4.

παρεῖναι. ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τὸδε
στέγος, ἢ με παρῆμεν. 2, 116. τίς πα-
ρεύσας αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κῦνα
δήλετ' ἀμέλγειν. 5, 26. ταῖσιν ἐμαῖς
οἰεσσι πάρεστι ἃ μελίτεια φέρβεσθαι.
5, 130. ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη. 7, 108.
γραῖα παρείη, ἅτις ἐπιφθύσδοισα τὰ μὴ
καλά νόσφιν ἐρκοί. 7, 126. ἀμύλοιο
παρόντος. 9, 21. φαίνετε ὡδὰν, τὰν
ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρῶν ἄεῖσα νομεῦσι.
9, 29. πάρεστι ἄφθονον αὐτῷ. 10, 53.
τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε. 11, 75. παρeῶν
μᾶλα σχεδόν. 13, 60. παρeόντος ἐμεῦ.
14, 21. μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα τοιαῦτα,
τῷ μικρῷ παρeόντος. 15, 12. πάντ' αὐ-
τῷ πετεινὰ καὶ ἐρπετὰ τᾷδε πάρεστι.
15, 118. παπταίνει, παρeόντος ἄδην πό-
θεν ἄρξεται ἔργον. 17, 10. 38' οὐνεκεν
αὐλὴν ἔρυντο, αὐτοῦ γ' οὐ παρeόντος. 25,
77. οὐνεκεν Ἀργεῖον τις, ἔθεν παρeόν-
τος, ὄλεσσε θηρίον, αἰνολόοντα. 25, 167.
ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνὲρ' ἔφαντο γλώσ-
σης μαυιδίοιο χαρίζομενον παρeοῦσιν. 25,
188.

παρελᾶν. βάλλει καὶ μάλοισι τὸν
αἰπόλον ἃ Κλεαρῖστα, τὰς αἰγας παρe-
λῶντα. 5, 89. καὶ μ' ἐκ τῷ ἄντρῳ σύνο-
φρος κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα τὰς δαμάλας
παρeλῶντα. 8, 73.

παρeλθεῖν. v. παρέρχεσθαι.

παρeνθεῖν. παρeνθεῖν εὐμαρὲς. 15, 60.
τὸν τλάμονα μὴ με παρeνθης. 23, 37.

παρeργος. ἀγείτο πάντα παρeργα. 11,
11.

παρέρπειν. παρέρπων Αἰγυπτιστί.
15, 48.

παρέρχεσθαι. φιλοκερδείῃ βεβλαμμέ-
νον ἄνδρα παρeλθεῖν. 16, 63. ἰδρίη μέ-

γαν ἄνδρα παρῆλυθες. 22, 85. τάχα σε
παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη. 27, 8.

παρέχειν. ἀνδράσι ἐργατίναισι κακαὶ
παρέχοντι μέριμνα. 21, 3. ὑμῖν ἐγὼ
λιγεᾶν μειλίγματα μουσῶν, οἳ αὐταὶ
παρέχουσι, τοῖα φέρω. 22, 222. οἱ μὲν-
στιν αἰεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχης ξένω. 28,
23.

παρήϊον. μέχρι συνηλόησε παρήϊα.
22, 128.

παρῆμεν. v. παρeῖναι.

παρθενικά. ἀνδρὶ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς
πόθος. 8, 59.

παρθενική. ὅσσον παρθενική προσφέρει
τριγάμοιο γυναικὸς. 12, 5. παρθενικαὶ
θάλλοντα κόμαις δάκνυθον ἔχουσαι. 18, 2.

παρθένος. ἐπεὶ ἐσορῆς τὰς παρθένους.
1, 90. σὺν κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον
ἐκ θαλάμοιο καὶ νύμφαν ἐφόβησε. 2, 136.

Ἰπομένης ἕκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε
γάμαι. 3, 40. κῆγῳ δωσῶ τᾷ παρθένῳ
αὐτίκα φάσσαν. 5, 96. ἔκλαεν ἐξαπίνας
θαλερώτερον, ἢ περὶ ματρὶ παρθένους
ἐξαέτις κόλπω ἐπιθυμήσασα. 14, 33.

χεῖρας φοιβήσασα μύροις, ἔτι παρθένος
Ἴρις. 17, 134. οὐ φεύγεις τὸν Ἑρωτα,
τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 27, 19.

ἵνα παρθένῳ ἄλσεα δείξω. 27, 49. παρ-
θένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον

ἀφερψῶ. 27, 64.

παρίεναι. μὴ παριών τις εἴποι. 10, 44,
ὡς παριών τις ἀνγνύει. 18, 47.

Πάριος. τῶν ὀδόντων λευκότερα αὐ-
γὰν Παρίας νύτ' ἐφαίνε λίθοιο. 6, 38.

Πάρις. 27, 1.

παρισοῦν. ἐπεὶ Ἑλένα παρισωθῇ. 18,
25.

παρίστασθαι. ἢ οἱ εὐμενέουσα παρί-
στατο. 17, 62. ἔνθα καὶ ἔνθα παριστά-
μενος Διὸς υἱός. 22, 95.

παρκύπτειν. τοῦτο κατ' ἄντρον παρ-
κύπτουσα. 3, 7.

Παρνάσιος. Νύμφαι Κασταλίδες, Παρ-
νάσιον αἶψος ἔχουσαι. 7, 148.

παροδεύειν. ὁδοιπόρε, μὴ παροδεύσης.
23, 47.

παρόιθε. 17, 48.

πάρος. ὡς πάρος. 7, 29. πάρος κατέ-
θηκε ποδοῦν πατρός ἐοῦ θανάτῳ κεκα-
ρωμένα δεινὰ πέλωρα. 24, 57.

πάρος. τὰ ἄκρα, πάρος τινὰ δηλή-
σασθαι, δοῦρ' ἀάγη. 22, 189. πάρος ἐμέ
κείνον ἰδέσθαι. 25, 215.

πᾶς. ἡ πάψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα

πᾶσας ἀμέλγες. 4, 3. αὐριον ὕμμε πᾶσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθὶ κράνας. 5, 146. τᾶς μοι πᾶς εἴη πλείους δόμος. 9, 33. πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι. 13, 18. πασᾶν ἐρώς ἀπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν Ἀργεῖω ἐπὶ παιδί. 13, 48. ἄλλος πάντεσσι "Ομηρος. 16, 20. αὐτοὺς ἴδρυσεν, πάντεσσι ἐπιχθονίοισι ἀρωγούς. 17, 125. ὕμμε ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι. 22, 163. βουκολίοισι πάντεσσι νομοὶ ὦθε τεθλότες αἰὲν ἔασι. 25, 14.

πᾶσθαι. αἶθε μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσον ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι. 10, 32. πασσάμενος ἐπίτασσε. 15, 90.

πάσσαλος. ξίφος οἱ ὕπερθε κλιωτῆρος κεδρίνῃ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο. 24, 43.

πάσσειν. πάσσ' ἅμα. 2, 21. τὰ Δελφίδος ὁστέα πάσσω. 2, 21. 62.

παστᾶς. 24, 46.

πάσχειν. πάντες ἀνηρωτευν, τί πάθοι κακόν. 1, 81. ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; 3, 24. τὴν τᾶδε τερπνὰ πεπόνθεις. 7, 83. εἴ τι πάθοις τυ. 8, 10. τί νῦν πεπόνθεις. 10, 1. οὐτ' Ἀγαμέμνων τοῦτ' ἔπαθε. 15, 138. ἀτλητα παθόντες. 25, 203.

παταγεῖν. παταγεῖ εὐρεῖα θάλασσα. 22, 15.

πατάσσειν. εἴθ' ἦν μοι ροικόν τὸ λαγυβόλον, ὥς τυ πατάζω. 4, 49. ἀάκανθα ἀρμοὶ μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. 4, 51. τὰν γὰρ ἐπάταξε. 19, 4. τὸν ἀνδρα τὸν καλόν σεν οὐκ ἤθελον πατάξαι. 30, 27.

πατεῖν. ἀρνακίδας τε καὶ εἰρία τᾶδε πατησεῖς. 5, 50. ἀπαλὰν πτέριν ὦδε πατησεῖς. 5, 55. σχῖνον πατέοντι. 5, 129. ἀνερ φίλε, μὴ με πατήσης. 15, 52. οἶα Ἀχαιῶδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἀλλα. 18, 20.

πατήρ. ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν. 8, 15. τὰ τῷ πατρὸς οὐ καταθισῶ. 8, 20. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ. 8, 59. πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν. 9, 13. εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρουϊδῇ, πέλοι. 12, 17. Ζεῦ, κύδιστε πάτερ. 16, 82. τῆνον καὶ μακάρεσσι πατῆρ ὁμότιμον ζῆγκεν ἀθανάτοισι. 17, 16. τέκνα, οὐποτ' εὐκόστα πατρί. 17, 44. ὁ πατρί εὐκὼς παῖς ἀγαπητὸς ἐγεντο. 17, 63. μητρί φίλῳ καὶ πατρί θυώδεις εἶσατο νηὺς. 17, 123. ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κι-

κλήσκων. 22, 133. καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῷον αἷμα. 22, 164. αἰψα φεύγειν ὠρμάθῃ ποτὶ σᾶμα πατρὸς. 22, 199. ὁ ἐς πατέρ' Ἀμφιτρώνα ἐρπετὰ δεικανάεσκεν. 24, 55. ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις. 24, 106. εὐνὰ ἥς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς. 24, 133. πατρί γηραλέω τίνα κεν, τίνα μῦθον ἐνίψω. 27, 38. Λυκίδας πατήρ. 27, 41. πατήρ σοι ἐστὶ Μενάλκας. 27, 43. πατρίς. σοὶ πατρίς, ἂν ὥς Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας. 28, 17. ἀντὶ πολλᾶς πατρίδος ὀνεινῇν κείμεαι. Ep. 8, 4.

Πατροκλῆς. 15, 140.

πατρῷος. ὦ ἐπὶ πάγχυ μέλει πατρῷα πάντα φυλάσσειν. 17, 104. ἄνωθεν ἅπαν πατρῷον αἷμα. 22, 164.

πατρῶς. οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατρώῃ παίδων Λαοκόοσσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα. 22, 205.

παύεσθαι. παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. 5, 138. παύσασθαι οὐδέτι πω νῦν ἐκ τήνῃ δύναμαι. 11, 28. παῦσαι. 15, 32. παύσασθ', ὦ δούτανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι. 15, 87. παυσάμενος ἔργοιο. 25, 2.

Παφία. τᾶς Παφίας χόλον ἄξω. 27, 14. χαίρετω ἡ Παφία. 27, 15. τᾷ Παφία πρωτίστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω. 27, 55.

παχθῆναι. v. πηγνῦναι.

πᾶχυν. αὐτῶς ἀπαλῶ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη. 3, 30. χά στιβάς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἐστ' ἐπὶ πᾶχυν. 7, 67.

παχὺς. τοῦ ἀναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ σκαιοῦ ἄφαρ κέραος. 25, 145. πεδᾶν. δῆσάν τε κἀπέθσαν. 30, 10.

πεδέρχεσθαι. πέριξ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι. 29, 25.

πεδίον. ῥέξας ἡ Ἀχιλεὺς ὕσσον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας ἐν πεδίῳ Σιμόεντος. 16, 75. τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσι ἐνίδρυνται πεδίοισι. 17, 102. πᾶν δὴ πεδίον τόδ' εὐφρονος Αὐγείας. 25, 29. πᾶν ἐνεπλήσθη πεδίον ληΐδος ἐρχομένης. 25, 96. ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγεννοῖατο θῆρες ἐς πεδίον ὀρνυμοῖο. 25, 135.

πέδον. Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὕστε λελογχας. 7, 103. εὐδεις φυλλοστρώτι πέδῳ. Ep. 3, 1.

πεζὸς. πεζὸς ἐς Κόλῳχος τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν. 13, 75. οὐ τις δαΐαν πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμαις. 17, 99.

πείθειν. ἄρα πα τήνων τὸν ποιμένα τὸν κρατερὸν Πολύφαιμον τοῖον νέκταρ ἔπεισε. 7, 153. ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθὸς ἔρεῖς, ᾧ κέν σε πίθοιμεν. 22, 64.

πείθεσθαι. ἔτι καὶ νῦν πείθεσθε. 22, 170. εἴ μοι τι πίθοιο, νέος προγενεστέ-
ρω. 29, 10.

πεινᾶν. πεινᾶντι μηδέποτ' ἔνθης. 15, 148.

πεῖρα. πεῖρα θὴν πάντα τελεῖται. 15, 62.

πειραῖσθαι. ἐς Τροίην πειρώμενοι ἦλ-
θον Ἀχαιοί. 15, 61. ἀηδονίης πωτῶνται,
πτερύγων πειρώμενοι. 15, 122. δεσμοῦ
ἀναγκαίου πειρώμενοι ἐκλυσιν εὐρεῖν.
24, 33. ἀλκῆς μεταντίκα πειρηθῆναι.
25, 222. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ τμητῇ,
οὐδὲ λίθῳ, πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ὕλῃ. 25,
275.

Πείσανδρος. Ερ. 20, 4.

πειστήρ. τὸν πειστήρησι κατήγον ἐπ'
ἡπείριοι. 21, 58.

πέκειν. ὀππόκα πεζῷ τὰν οἶν τὰν
πέλλαν. 5, 98. δις ματέρες ἀρνῶν μα-
λακοῖς ἐν βοτάνᾳ πόκοις πέξαιντ' αὐτο-
ετεί. 28, 13.

πέλαγος. ὦμοσα οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ
πελάγους πόδα θεῖναι. 21, 59.

Πελασγοί. 15, 142.

Πελειάδες. 13, 25.

πέλειν. χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει
αἶθριος, ἄλλοκα δ' ὕει. 4, 43. ἐπεὶ φί-
λος ἔπλεο μοῖσαις. 7, 95. εἰ γὰρ τοῦτο,
πάτερ Κρονίδη, πέλοι. 12, 17. οἱ θνατοὶ
πελόμεσθα. 13, 4. ἀπὸ κροτάφων πε-
λόμεσθα πάντες γηραλέοι. 14, 68. μή
τι Ποσειδάωνι πέλοι πεφίλαμένος ἰχθὺς.
21, 54. ἢ δίκη οἰκίων, οἷσιν βίος ἔπλετ'
ἐπ' ἀγροῖς. 25, 33. ὥς εὐαλάκατος Θευ-
γενὶς ἐν δαμότισιν πέλη. 28, 22.

πέλεκυς. πάντως καὶ πελέκεις καὶ
λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὕμεας. 2, 128.

πέλλα. ἃ δὲ ἔχουσ' ἐρίφως ποτα-
μέλζεται ἐς δύο πέλλας. 1, 26.

πέλλος. ὀππόκα πεζῷ τὰν οἶν τὰν
πέλλαν. 5, 99.

Πελοπηιάδα. 15, 142.

Πελοποννασιστί, Πελοποννησιστί. 15,
92.

Πέλοψ. μή μοι γὰν Πέλοπος εἶη ἔχειν.
8, 53.

πελώριος. στήθεα ἐσφαίρωτο πελώρια.
22, 46. ψυχὴν πελώριον ἔλλαβεν ἄδης.
25, 271.

πελωριστός. τὸν Συρακόσταις ἐνίδρυν-
ται πελωριστᾷ πόλει. Ερ. 17, 5.

πέλωρον. αἰνὰ πέλωρα δῶν πολυμήχα-
νος Ἥρῃ ὤρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν. 24,
13. πᾶρος κατεθήκατο ποδοῦν πατρὸς
ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
24, 58. ἀμφί σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε
τοῦδε πελώρου. 25, 195.

πέμπειν. Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα
πέμπων. 5, 140. πεμψῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα.
5, 141. πεμψεί ἄγγελον. 6, 31. ἐχ-
θροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμπειαν ἀνάγκαι.
16, 85. ἀμετέροις κλέος ὕμνοις ἐσθλὸν
αἰεὶ πέμποιτε. 22, 215.

πένεσθαι. κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δειελινοί. 13, 32.

πενέστης. ἀρμαλὴν ἔμμηνον ἔμετρή-
σαντο πενέσται. 16, 35.

πενθερός. μούους ἐν ἀμιθέοις Κρονίδα
Δία πενθερόν ἐξεῖς. 18, 18. ὡς ἀγαθοῖς πο-
λέες βούλωτό γε πενθεροὶ εἶναι. 22, 162.

Πενθεὺς. Πενθεὺς ἀλιβιάτου πέτρας
ἄπο πάντ' ἐθεώρει. 26, 10. Πενθεὺς φεῦ-
γεν πεφοβημένος. 26, 16. Πενθεὺς τόδ'
εἶπε. 26, 18. ἐξ ὄρεος πένθημα, καὶ οὐ
Πενθῆα, φέρονσαι. 26, 26.

πένθημα. 26, 26.

πένθος. γονεῦσι μὴ πολὺ πένθος ἀμε-
τέροις λείπωνμεν. 22, 176.

πενία. ἃ πενία μόνα τὰς τέχνας ἐγεί-
ρει. 21, 1. πενία σφιν ἐταῖρα. 21, 16.

πενίη. ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα
κλαίων. 16, 33.

πέντε. πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν. 9,
27. ἐπτὰ δραχμῶν κυνάδας, γραιᾶν ἀπο-
τίλματα πῆρῶν πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχ-
θὲς. 15, 20.

πεπαίνεσθαι. ταχὺ χρώς ἐπὶ χρωτὶ
πεπαίνεται. 2, 140.

πεπαίτερος. 7, 120.

πεπαῖσθαι. ν. παῖσθαι.

πεπληθῆναι. ν. πληθῆναι.

πεπλήσθαι. ν. πληθεῖν.

πέπλος. γυνὰ ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ
ἄμπυκι. 1, 33. ἀμφὶ οἱ στήθεσσι γέρων
ἐσφίγγοτο πέπλος ζωστήρι πλακερῶ. 7,
17. ἀνείρυσσα δὲ πέπλους. 14, 35. πέπ-
λως ἐκ ζωστήρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνείρυσσας.
26, 17. ὑπὸ σὺν πέπλους ἀπαλὸν νάκος
ἠνίδε βάλλω. 27, 53. σὺν τᾷ πολλὰ
ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις. 28, 10.

πεπλόσθαι. ν. πλύνειν.

πεποίθειν. ὅστις νικασεῖν τὸν πλα-
τῖον, ὡς τυ πεποίθεις. 5, 28.

πεπρωμένον. 24, 80.
 περᾶν. ἐς τίνος οὐκ ἐπέρησα. 2, 90.
 πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι χρή τὸ κα-
 κόν. 15, 44. Βερενίκα εὐειδὴς Ἀχέροντα
 πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν. 17, 47.
 πέραν. 16, 99.
 πέρην. 25, 19.
 περιβαλλειν. τὰς οὐτίς ἀρείω νυμφίον
 ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῶ.
 17, 129.
 περιγληνᾶσθαι. ὃ μ' εἶδε περιγληνώ-
 μενος ὅσσοις θῆρ ἄμοτος. 25, 241.
 περιδραμεῖν. ν. περιτρέχειν.
 περιζώστρα. κρατὶ ἔχων λευκὰν, πάν-
 τοτε πορφυρέσι περιζώστρησιν ἐλικ-
 τάν. 2, 122.
 περίιάπτειν. ὥς μεν περὶ θυμὸς ἰάφθη.
 2, 82.
 περικαλλής. αὐτοὺς χρυσῶ περικαλ-
 λέας ἢδ' ἐλέφαντι ἰδρυσεν. 17, 124.
 περικαλύπτειν. ὃ τοι περὶ πλευρὰ
 καλύπτει. 25, 176.
 περικεῖσθαι. ὕβριν τὰς ὀργὰς περικεί-
 μενος. 23, 14.
 περικλᾶν. περικλόμενον εὖρον ἀγῶνα.
 21, 48.
 περικλειτὸς. οἷα ἐν πινυταῖσι περικ-
 λειτὰ Βερενίκα ἔπρεπε θηλυτέρης. 17,
 34. υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε
 Φιλῶνης. Ερ. 22, 3.
 περιλιχμᾶσθαι. γλώσση περιλιχμᾶτο
 γένειον. 25, 226.
 Περιμήδα. φάρμακα ἔρδοισα χερεῖονα
 μήτε τι Κίρκης, μήτε τι Μηδείας, μήτε
 ξανθᾶς Περιμήδας. 2, 16.
 περιμήκης. σταθμοὶ περιμήκεες ἀγρο-
 ιώταις δέδμηντο. 25, 23.
 περίξ. περίξ ἀπαλῶ στόματός σε πε-
 δέρχομαι. 29, 25. ἔνθα περίξ κέχυται
 βοτρυνόπαις ἔλικι ἄμπελος. Ερ. 4, 8.
 περιξέιν. οὖστε κυλινδῶν χειμάρρους
 ὕδατος μεγάλαις περιέξεσέ δύναις. 22,
 50.
 περιπεταννύναι. παντὰ περιπέπταται
 ὑγρὸς ἄκανθος. 1, 55.
 περίπλεκτος. ἐγκροτέοισι ποσσὶ πε-
 रिπλέκτοισι. 18, 8.
 περιπλήθειν. βουκολίοισι περιπλήθου-
 σί περ ἔμπης πάντεσσιν νομοὶ ᾧδε τε-
 θηλότες αἰὲν ἔασι. 25, 13.
 περιπλόμενος. πολλὰ πιανθέντα βοῶν
 ἐπὶ μῆρϊα καίει μασὶ περιπλουέουσιν.
 17, 127.
 περίσπλαγχος. 16, 56.

περισσαίνειν. περίσσαινον ἐτέρωθεν.
 25, 72.
 περισσός. πάντα περισσὰ πάντ' ἐδό-
 κει τήνας ἄγρας. 21, 15. αἱ ἄλλαι τὰ
 περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες. 26, 24.
 τί φέρω περισσούς ἐρωτικούς ὁδόντας.
 30, 35. τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσόν ὠδο-
 ποιῶν. Ερ. 16, 4.
 περισταδόν. 2, 68.
 περιστέλλειν. ἄμμε περιστέλλων. 15,
 75. λαοὶ ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
 17, 97.
 περιτρέχειν. σακὸς εὖ ἱερὸς περιδέδρο-
 μεν. Ερ. 4, 5.
 περιφειδεσθαι. ἀνθρωπε, ζωῆς περι-
 φείδεο. Ερ. 9, 1.
 περίφρων. μάτηρ περίφρονος Ἀλφεισι-
 βοίας. 3, 45.
 περώσια. 25, 125.
 περώσιον. 17, 23.
 περόναμα. θεῶν περονάματα φαεῖς.
 15, 79.
 περονᾶσθαι. 14, 66.
 περονατρίς. τὰν περονατρίδα λαζεῦ.
 15, 21.
 Πέρσαι. Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομή-
 τας. 17, 19.
 Περσεὺς. γένος μιν εἶναι ἔφασκεν ἐκ
 Περσῆος. 25, 173.
 Περσῆϊος. Περσῆϊον αἶμα. 24, 72.
 πέταλον. αἰγείροι πετελαί τε χλω-
 ροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομώσασαι.
 7, 9.
 πεταννύναι. ἡμετέρας Χάριτας πετά-
 σας ὑποδέξεται οἶκῳ ἀσπασίως. 16, 6.
 πετεηνόν. ἀηδῶν συμπάντων λιγύφω-
 νος αἰδοτάτη πετεηνῶν. 12, 7. πάντ'
 αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἐρπετὰ τᾷδε πάρεστι.
 15, 118.
 πέτεσθαι. χελιδὼν ἄψορρον ταχυνὰ
 πέτεται. 14, 40.
 πέτευρον. σεισαμένας πτερὰ ματρὸς
 ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ. 13, 13.
 πέτρα. τὸ καταχὲς τήν' ἀπὸ τὰς πέ-
 τρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ. 1, 8.
 πέτρα τέτυκται λεπρὰς. 1, 39. κατὰ
 τήνας τὰς πέτρας μανεῖς ἐς Κρᾶθιν ἀλοί-
 μαν. 5, 16. εὐ ἐνερεῖσάμενος πέτρα γόνυ.
 7, 7. ἐν θέρει πυμάτοις παρ' Αἰθιό-
 πεσσι νομεύοις πέτρα ὑπὸ Βλεμύων. 7,
 114. ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι. 8, 55.
 κῆγ' ὡ καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ κοίλαις ἐν
 πέτρῃσιν. 9, 16. πέτραισιν ἐν Ἰκαρίασι
 δοκεύσας. 9, 26. Μίλων ὄψαμάτα, πέ-

τρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω. 10, 7. καθεζόμενος ἐπὶ πέτρας ὑψηλᾶς. 11, 17. εἶδον ἑμαυτὸν ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα. 21, 42. ἡ προφυγούσα πέτρας εἰς ἔν ξυνιούσας Ἄργω. 22, 27. κύνιν πυρὸς ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ῥωγάδας ἐς πέτρας. 24, 93. Πενθεὺς ἀλιβάτου πέτρας ἀπο πάντ' ἐθεώρει. 26, 10. Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσε, Ερ. 1, 4.

πέτρη. Λυδὴ ἴσον ἔχειν πέτρη στόμα. 12, 36. εὐρον ἀέναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ. 22, 37.

πέτρος. πέτροι ὀλοοίτροχοι. 22, 49. πεύθεσθαι. ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσείσθε βέβαλοι. 3, 51. χρυσὸν ὁποιῇ πεύθονται ἀργυραμοιβοὶ. 12, 37.

πεύκη. τὸ ὑπὸ ὀρυσιὴν ἢ ὑπὸ πεύκαις ἀδὺν μελισσόμενος κατακέκλισο. 7, 88. ὑψηλαὶ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεύκαι. 22, 40.

πεφάσθαι. ν. φαίνειν. πέφνειν. εἰπὲ, ὅπως ὀλοὺν τότε θηρίων αὐτὸς ἔπεφνες. 25, 181.

πεφυκέναι. ν. φύειν.

πη. 8, 34.

πηγνύναι. ἐπάγην δαγῶδι καλὸν χρῶα πᾶντοθεν ἴσα. 2, 110. ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πῆξας. 2, 112. χά σύριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἂν ποτ' ἐπάξω. 4, 28. ἃς ἐπὶ σωρῶ αὐθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτόυν. 7, 156. τό οἱ ἦπατι πᾶξε βέλεμνον. 11, 16. τυρὸν πᾶξαι. 11, 66. τὰ ἄκρα δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 22, 190. ἃ χιών λευκά, καὶ τάκεται, ἀνίκα παχθῇ. 23, 31.

πηδᾶν. τηλοῦ μιῇ πῆδησεν ὑφ' ὀρυγῇ. 25, 251.

Πηλεὺς. Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα Διακίδα Πηληϊ. 17, 56.

πῆμα. οἶον ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα ἱρῶν μνησίαντα, Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 25, 199. οὗτος Νεμέου γένετ', ὃ φίλε, θηρὸς ὀλεθρος πολλὰ πάρος μῆλοισι καὶ ἀνδράσι πῆματα θέντος. 25, 281.

Πηνειὸς. ἡ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα ἡ κατὰ Πίνδω; 1, 67.

πήρα. ἃ ἐπὶ πῆρᾳ πάντα δόλον τεύχοισα. 1, 49. ἐπτά δραχμῶν κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρῶν πέντε πόκος ἔλαβ' ἐχθές. 15, 19.

πήρη. μέλεται οἱ οὔτε τι πῆρης. 1, 53.

πιάζειν. τὸν ταῦρον πιάξας τᾶς ὀπλᾶς. 4, 35.

πιαίνειν. τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνειτε. 8, 39. πιαίνεται ὁ σταχὺς οὕτως. 10, 47. πολλὰ πιαθέντα βοῶν ἐπὶ μῆρία καίει. 17, 126.

πίδαξ. πωτῶντο ξοθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι. 7, 142.

πιέζειν. πρὸς οὐδας πτέρυνσι πόδας στερεῶς ἐπιέζον οὐραίους ἐπιβάς. 25, 268. πείρος. πείρη. 18, 29.

Πιερίδες. Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδιάν μοι παῖδα. 10, 24. οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο ἢ ταὶ Πιερίδες. 11, 3.

πιθεῖν. ὃ ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας. 24, 41.

πίθος. τετράενης πίθων ἀπολύετο κρατὸς ἄλειφαρ. 7, 147. ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς ὀῆλον. 10, 13.

πικραίνειν. ἥδη τις πικραίνεται. 5, 120.

πικρὸς. ἐντὶ πικρὸς. 1, 17. τὸν αὐτῷ ἄνε πικρὸν ἔρωτα. 1, 93. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει. 23, 5.

πίλος. νέρθεν τὰς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς, εἴματα, πῖλοι. 21, 13.

Πίνδος. ἡ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα ἡ κατὰ Πίνδω. 1, 67.

πίνειν. πόμα μαλακῶς. 7, 69. οὐ μελεδαίνειν τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα. 10, 53. τὸ κράτιστον ἀμελγόμενον γάλα πίνω. 11, 35. κῆγών, καὶ Ἄπις καὶ κλεύνικος ἐπίνομες ἐν χώρῳ παρ' ἐμῖν. 14, 13. ἄμμες φωνεύντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο. 14, 20. ἡ ῥα πολὺν τιν' ἔπινης. 18, 11. δαιμόνι, οὐδ' ἂν τοῦ γε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης. 22, 62. πινέμεναι λιανοῖο. 25, 105. πινυτὸς. οἷα ἐν πινυνταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα ἔπρεπε θηλυτέρης. 17, 34. τὰν πινυντὰν Ἑλένην Πάρις ἤρπασε βωκόλος ἄλλος. 27, 1.

πίπτειν. κεισεῦμαι πεσὼν. 3, 53. λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτῃ. 23, 30. τὰν Πτερελάου Ἀμφιτρύων καλὸν ὕπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος. 24, 5. ἔπεσε προπάρειθε ποδῶν ἀνεμῶλιον αὐτῶς. 25, 239. πέσεν ὄγε, πρίν ἔμ' ἰκέσθαι. 25, 258.

Πῖσα. ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων. 4, 29.

Πισῆς. πάντας Πισῆας λῖς ἄμμοτον κερᾷζε. 25, 201.

πίσσα. ὡς μῦς γεύμεθα πίσσας. 14, 51.

πιστεύειν. αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν. 5, 20.

πιστός. σὴ ἐρημιάς οὐκέτι πιστὴ. 27, 62.

πίτυλος. αἰεὶ ὀξύτερόν πετύλω δαλεῖ-
το πρόσωπον. 22, 127.

πίτυρον. νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. 2, 33.

πίτυς. αὐδ' τι τὸ ψιθύρισμα ἅ πίτυς
τήνα μελίσσεται. 1, 1. ἅ πίτυς ὄχρας
ἐνείκαι. 1, 134. ἄσειμαι ποτὶ τὰν πίτυν
ὧδ' ἀποκλιθεῖς. 3, 38. βάλλει καὶ ἅ
πίτυς ὑψόθε κώνους. 5, 49.

πίων. μάλα σφισὶ πίοιμι μέτρον ἅ
δαίμων εὐκρίθων ἀνεπλήρωσεν ἁλῶν. 7,
33. πάντ' ὥσδεθν θέρους μάλα πίοιους. 7,
143. οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίοιμι
χρυσός. 17, 106. τὰ ἐπήλυθε πίοινα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα. 25, 86. στείνοντο
πίονες ἀγροὶ μυκηθμῷ. 25, 97. ἄλλος
τρέφε πίοινα τυρὼν. 25, 106. λιπόντε
κατ' αὐτόθι πίοινας ἀγροῦς. 25, 153.

πλαγίανλος. κῆν λαλέω πλαγιαύλω.
20, 29.

πλάζεσθαι. ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοη-
νόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης. 20, 41.

πλαθάνη. εἶδατα, ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ
πλαθάνῃ πουέονται. 15, 115.

πλακερός. ἀμφὶ οἱ στήθεσσι γέρον
ἐσφίγγετο πέπλος ζωστήρι πλακερῷ. 7,
18.

πλάν. πλάν δύο τὰς λοιπὰς διδυμα-
τόκος αἴγας ἀμέλγω. 5, 84. πλάν Σίμος
ἐκπλεύσας ὑγίης ἐπανῆλθε. 14, 53. μὴ
φνῆ, ὅς ἀμὼν καρτερός εἴη, πλάν ἐνός.
15, 95.

πλανᾶσθαι. ἐν φύλλοισι πλανῶντο.
9, 4. πότεχ' αὐτᾶ, μὴ τυ πλανηθῆς. 15,
67.

πλάνος. ἐκ καλᾶμων πλάνον κατέ-
σειον ἐδωδάν. 21, 43.

πλᾶξαι. ν. πλησσειν.

πλάσσειν. οὐνεκεν ἐσσι πᾶν ἐπ' ἀλα-
θείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρως. 7, 44.
ἄμφω χεῖρας ἐπλαξε πυξίνα ἐν φόρμιγ-
γι. 24, 107.

πλαταγεῖν. ὁ παῖς πλατάγησε νική-
σας. 8, 88.

πλατάγημα. οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτ-
εμάξατο τὸ πλατάγημα. 3, 29.

πλαταγώνιον. ἔφερον τοι μάκων' ἅ-
παλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν. 11,
57.

πλατάνιστος. στέφανον σκιερὰν κατα-
θήσομεν ἐς πλατάνιστον. 18, 44. ὑγρὸν
ἄλειφαρ σταξεύμες ὑπὸ σκιερὰν πλατά-
νιστον. 18, 46. οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν

ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστω. 22, 76. ὅθι
πλατάνιστοι ἐπηγεναὶ πεφύασι. 25,
20.

πλάτανος. πλάτανοι. 22, 41.

πλατίον. ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον,
ὡς τὸ πεποίθεις. 5, 28. οὐθ' ἅμα λαιοτο-
μεῖς τῷ πλατίον. 10, 3.

πλατειάσδων. πλατειάσοισαι ἅπαν-
τα. 15, 88.

πλατὺς. πλατεῖα ρίς ἐπὶ χεῖλει. 11,
33. ὅπῃ πλατὺ τεῖχος ἀσφάλτω δῆσασα
Σεμίραμις ἐμβασίλευεν. 16, 99. τοῖος
ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι. 17,
102. πλατὺ νῶτον. 22, 46. δεξιτερῆς
ἠνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον. 22,
121. πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ λα-
γόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. 22, 201. δράκον-
τας ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδὼν. 24, 15. ἀπὸ
στέρνων πλατὺς ἥρως. 24, 78.

πλέγμα. οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον
περὶ πλέγματι γαθεῖ. 1, 54.

πλεῖν. αἶκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος
ὧδ' ἀφίκηται. 11, 61. ὅτε τὸ χρύσειον
ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων. 13, 16. πλευ-
σοῦμαι κηγῶ διαπόντιος. 14, 55.

πλεῖος. 9, 33.

πλείων. κηδόμενοι ἀθανάτων αὐτοὶ
πλείων ἔχουσι βροτοὶ. Ερ. 13, 6.

πλέκειν. ἀνθερίκεσσιν καλὰν πλέκει
ἀκριδοθήραν. 11, 52. αἶκ' ἐνθὼν ταλάρως
πλέκοις. 11, 73. στέφανον λωτῷ χαμαὶ
αὐξομένοιο πλέξασαι. 18, 44.

πλεκτός. στρωσάμενοι βρούον αὖον ὑπὸ
πλεκταῖς καλύβαισι. 21, 7.

πλέον. τὰς βοκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον
ἵκεο μῶσας. 1, 20. στήθεα στίλβοντα
πολὺ πλέον, ἢ τὸ Σελάνα. 2, 79. πᾶσα
ἐνψύχθην χιόνος πλέον. 2, 106. τὰν καλὰν
Κυθέρειαν οὐχ οὕτως Ὡδωνις ἐπὶ πλέον
ἄγαγε λύσας. 3, 47. ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο
πολὺ πλέον. 17, 40. ὀρίνθη πλέον, ἢ
πρίν. 22, 89. τῷδ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης
ἐγένεν φίλος. 29, 17.

πλέος. στασῶ τῷ Πανὶ ὀκτὼ σκαφίδας
μέλιτος πλέα κηρὶ ἔχοίσας. 5, 59.

πλευρά. μὴ τὴν τι παῖδες Ἀρκαδικοὶ
σκίλλαισιν ὑπὸ πλευρᾶς τε καὶ ὤμους
τανικά μαστίσδοιεν. 7, 107. παρὰ πλευ-
ρῇσι δαφυλῆως ἄμμιν ἐκλύινδeto. 7, 144.
πλευρῇσι μῆρ' ἐφύλασσον. 25, 269.

πλευρόν. χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ
κάρη. 25, 144. ὁ τοι περὶ πλευρὰ κα-
λύπτει. 25, 176.

πλευστικός. 13, 52.

πλέον. τί τὸ πλέον ἔξει ὁ νικῶν. 8, 17. πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μῶν ἢ δύο. 15, 36. αἰεὶ πλεόνων ἔχει ἕμερος αὐτὸν. 16, 65. αἰεὶ πλέονες ἐξ ἔτεος γέινοντο μάλ' εἰς ἔτος. 25, 123. ὅς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἑπειῶν. 25, 166. τί τὸ πλέον, εἰ καταταξεῖς δάκρυσι διγλήνους ὅπας ὀδυρόμενος. Ep. 6, 1. τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήνας ὅστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας. Ep. 6, 5. γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον. Ep. 15, 1.

πληγῇ. ἔστη πληγαῖς μεθύων. 22, 98.

πλήθειν. τὰ οὐθατα πλήσατε πᾶσαι. 8, 69. σῆκοι βῶν ρεία πλήσθησαν ἐλιπόδων. 25, 98. πέπληντο πάγχυ γάλακτος. 25, 105.

πλήθειν. εὖρον ἀέναον κράναν ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ. 22, 38. γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. 27, 24.

πλήρης. πλήρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο, πλήρες δὲ σχαδώνων. 1, 146. 147.

πληροῦν. Δάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ τυρῶ. 5, 86. ἔνθα μέλισσαι σμάνεα πληροῦσιν. 8, 46. ἄτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ. 8, 87.

πλήσσειν. ὃ πλαγεῖς ὑπτίος ἐν φύλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη. 22, 105. στιβαρᾷ χειρὶ πλάξεν ὑπὸ σκαῖον κρόταφον. 22, 124. ὃ πλαγεῖς ξίφος ἔκβαλεν. 22, 198.

πλίνθος. ὕδατι νίξιν θολερὰν ἰοειδεὶ πλίνθον. 16, 62.

πλοκαμῖς. ἦρατο παιδὸς τῷ χαρίεντος Ὑλα, τῷ τάν πλοκαμίδα φορεῦντος. 13, 7.

πλόος. ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν. 7, 52. Ἀγεάνακτι πλόον διζήμεν ἔς Μιτυλάναν ὥρια πάντα γένοιτο. 7, 61. σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα. 22, 22. πλόον εὐάμεμον αἰτεύμεθα παρ Διὸς. 28, 5.

Πλούτος. 10, 19. Πλούτος. οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις. 16, 23. μυρμάκων ἄτε πλούτος αἰεὶ κέχυται μογεόντων. 17, 107. οὗτος τοῖς ἀλιεύσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλούτος. 21, 14.

πλύνειν. Ὁρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράνασι δοκασεῖς. 1, 150. τὸ στόμα μεν πλύνω. 27, 5. πλύνεις χεῖλεα σεῖο. 27, 6.

πνεῖν. εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμ-

φοτέροισιν Ἑρώτες νῶιν. 12, 10. στεφάνως δρεψεύμεναι ἀδὺν πνέοντας. 18, 40. ἐς ἀλλήλων στέρνον φιλότητα πνέοντες καὶ πόθον. 18, 54. φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες. 22, 82. ἀνδρῶν τῶν ὑπερηνορέων δοκεῖς πνεῖν. 29, 19.

πνεῦμα. ἀδεῖ' ἅ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἀδὺν τὸ πνεῦμα. 8, 76. κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος. Ep. 5, 4.

πνεύμων. ὅθι πνεύμονος ἔδρα. 25, 237. πνοιή. θάλασσα κοπτομένη πνοιαῖς. 22, 16. τὰ εἰς ὑγρὸν ὄχρετο κύμα πνοιῇ ἔχουσ' ἀνέμοιο. 22, 168.

ποδεῶν. ἄκρον δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων. 22, 52.

ποεῖν. καλὰς ποῶν ἀοιδὰς. 10, 38. αἰ ὦδε ποῆς, ἀγαθὸς ἀκούσεται ἐξ ἀστῶν. 29, 21.

ποθεῖν. ταὶ δαμάλαι αὐτὸν μυκόμεναι ὦδε ποθεῦντι. 4, 12. οὐδὰμά τοι συνέβα ποθέσαι τινα τῶν ἀπεόντων. 10, 8. οἱ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν. 12, 2. γαλαθινὰ ἄρνες γειναμένης οἷος μαστὸν ποθέουσαι. 18, 42. κούφας διδοῖ ποθέοντι μερίμνας. 17, 52. εἰ ὑμῖν κραδία πόλεμον ποθεῖ. 22, 171.

ποθεινός. Ὁραὶ ποθειναὶ ἔρχονται. 15, 104.

πόθεν. νῦν μούνη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ. 2, 64. μὰ πόθεν ἄνθρωπος. 15, 89. πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ, ἄργυρον. 16, 16. παπταίνει παρεόντος ἄδην πόθεν ἄρξεται ἔργον. 17, 10.

ποθέσπειν. ἄδε ποθέρπει. 4, 48. ἰδ' ἃ χάρις ἐς τί ποθέρπει. 5, 37.

ποθέσπερα. ἢ πᾶ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγες. 4, 3. αἰ τὰ Μίκωνος αἰεὶ φωτᾶσι τὰ ποθέσπερα ραγίζοντι. 5, 113. τὰ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμῶντι. 8, 16.

ποθήκειν. ὅς μοι ὠδωκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθήκει. 2, 4.

ποθορᾶν. ὧ τὸ καλὸν ποθορῶσα. 3, 18. μ' ἃ παῖς ποθορεῦσα λέγει. 5, 85. τὴν νιν οὐ ποθορῆστα. 6, 8. ὅρη γύναι, ὥς ποθορῇ τὴν. 15, 12. ὧ ποθορήμι ἐς τέλος. 6, 22. οὐ ποθορήμι. 6, 25.

πόθος. ἐς πόθον ἡνθομες ἄμφω. 2, 143. παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. 7, 99. ἀνδρὶ παρθενικὰς ἀπαλὰς πόθος. 8, 59. τίς πόθος τῶν ἐκτόθεν ἐργάτα ἀνδρὶ. 10, 9. ἐς ἀλλήλων στέρνον φιλότητα πνέοντες καὶ πόθον. 18, 55. οὐδέ κε τῶς σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. 23, 26.

ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδος πόθους. Ερ. 4, 14.

ποιά. ὧδε πεφύκει ποία. 5, 34. ὥρχευντ' ἐν μαλακῇ ταὶ ὀρτίες αὐτίκα ποίᾳ. 6, 45. ἀπαλᾶς κορέσασθαι ποίας. 8, 68.

ποιεῖν. ὥς νιν ἴδω, καὶ μέμψωμ', οἷά με ποιεῖ. 2, 9. ὃ μὲν λόγον οὐδένα ποιεῖ. 2, 61. τὺ μὲν λόγον οὐδένα ποιῇ. 3, 33. ταῦτα ἐσορῶσα ποιεῦντα με πολλάκι. 6, 31. ἂν ἐποίησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον. 8, 18. καλὰ πάντα ποιεῖτε. 10, 25. πολλὰ τοι πεποιήται καλὰ ἔργα. 15, 46. τὺ ἀθανάταν ἀπὸ θνατῶν ἀνθρώπων ἐποίησας βερενίκαν. 15, 107. εἶδατα, ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ ποιεῦνται. 15, 115. μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλῖκα τραύματα ποιεῖ. 19, 6. τὰ τραύματα ἀλῖκα ποιεῖς. 19, 8. ἀ φροντὶς μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τιν 21, 28. τί ποιεῖν ἂν ἔχοι τις κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι. 21, 34. οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτὸν. 23, 11. οἶον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἀνακτες θηρίον. 25, 78. τῶμπέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος. 27, 58. ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρίῳ. 29, 12. ἔπεα ποιεῖν. Ερ. 19, 6. χάλκεον ποιήσας. Ερ. 20, 7.

ποίη. ἐπεὶ μελιθῆα ποίην λειμῶνες φέρανσαν ὑπόδροστοι, 25, 15. οἱ καὶ ἀτιμαγεῖλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην ἐν νομῷ. 25, 132. χλωρῇ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ. 25, 231.

ποιητὰς. Ἀρχίλοχον εἶσιν τὸν πάλαι ποιητὰν τὸν τῶν ἱάμβων. Ερ. 19, 1.

ποικίλος. τὸ Κρωκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον. 5, 11. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον. 15, 78.

ποικιλότραυλος. εἰαρινὸι λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς κόσσυφοι ἀχέουσιν ποικιλότραυλα μέλη. Ερ. 4, 10.

ποιμαίνειν. ποιμαίνειν ἐθέλοις σὺν ἐμῖν. 11, 65. οὕτω τοι Πολύφαιμος ἐποίμαυεν τὸν ἔρωτα. 11, 80.

ποιμάν. ἄδιον, ὦ ποιμάν, τὸ τεὸν μέλος. 1, 7. οὐ θέμις, ὦ ποιμάν, τὸ μεσαμβριῶν, οὐ θέμις ἄμμιν νορσίδεν. 1, 15. ποιμάν εἰσποκόων οἶων. 8, 9. χῶ ποιμάν ξηρὸς τμηόθι. 8, 44.

ποιμήν. ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες. 1, 80. αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν φεύγετε. 5, 1. παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. 5, 138. ὥς μέγα τοῦτο καχαῶ καττῷ Δάκωνος τῷ ποιμένος. 5, 143. αὐλησεῦντι μοι δύο

ποιμένες. 7, 71. ἄρά πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν κρατερόν Πολύφαιμον τοῖον νέκταρ ἔπεισε. 7, 151. κακὸς τοῦτω Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο. 8, 92. μυρία ἀμπεδίων Κρανώνιον ἐνδιάσσκον ποιμένες ἔκκριτα μῆλα. 16, 39. τέττιξ ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένους. 16, 95. ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγυνον· οὐ καλὸς ἐμῖ; 20, 19.

ποιμνα. ἃ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Συβάρτα. 5, 72. παπταίνουσα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας. 6, 28. ὑπολείπη, ὥσπερ οἷς ποίμνας. 10, 4.

ποιμνη. ποίμναι βασιλῆος εὐτρίχες Αὐγείας. 25, 7.

ποίμνιον. μὴ τὺ τις ἡρώτα, αἶτε Συβάρτα, αἴτ' ἐμὸν ἐστι τὸ ποίμνιον. 5, 75. βάλλει τοι τὸ ποίμνιον ἃ Γαλάτεια μάλοισιν. 6, 6. εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα; τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε. 6, 21.

ποιολογεῖν. ποιολογεῦσα. 3, 32.

ποιός. ποίας ἔλιπον γραίας δόμον. 2, 91. ποίαν σύριγγα. 5, 5. τὴν τὸ ποῖον Λάκων ἐκκλέψας ποκ' ἔβα νάκος. 5, 8. ποῖος τις δειλάν τε καὶ ἐν μέσῳ ἄματος ἐσση. 10, 5. τᾶλλα ἀνὴρ ποῖός τις. 14, 60. ποῖαί σφ' ἐπόνυσαν ἔριθοι; ποῖοι ζωογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν. 15, 80. 81.

ποκα. ὥς ποκα τὸν Διβιάδε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων. 1, 24. πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο; πᾶ ποκα, νύμφαι; 1, 66. πᾶ δὴ ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα θηρία πομπεῦσκε περισταδόν. 2, 67. πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἐφθαξα Φιλῖνον. 2, 115. νῦν δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τέ νιν οὐδέ ποκ' εἶδον. 2, 157. τὴν τὸ ποῖον Λάκων ἐκκλέψας ποκ' ἔβα νάκος. 5, 8. ὄν ποκ' ἐόντα παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. 5, 36. ἐγὼ αὐτὰς χιμάρως ὅσο πρᾶν ποκ' ἔθυσα. 5, 81. ἄρει, ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ ζῶν ἐόντα. 7, 78. αἶ τι Μενάλλας πῇ ποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ἄσε μέλος. 8, 34. ἦν δέ ποκ' ἔνθῃ Δάφνις ἔχων δαμάλας, ἐμῆδεν ἔλασσον ἔχοι. 8, 35. φαίνετε ῥῥῥῥ, τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρῶν ἄεσα νομεῦσι. 9, 29. ὥτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο. 13, 2. λασῷ μαυεῖς ποκα. 14, 9. ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτα ξανθότριχι παρ Μενελάῳ παρθενοκαὶ χορόν ἐστάσαντο. 18, 1. ἄρ' ἔμαθες κρίνεις ποκ' ἐνύπνια. 21, 9. Δάφνις ἀνθετο Πανὶ τὴν πῆραν, ἃ ποκ' ἐμαλοφόρει. Ερ. 2, 4.

πόκα. πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁπώπει. 4, 7. τὴν πόκα ἐκτάσω σύριγγα. 5, 5. πόκ' ἐγὼ παρὰ τευ τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας μένυμαί. 5, 39. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι χρή τὸ κακόν. 15, 44.

ποκίξιν. τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο. 5, 26.

πόκος. ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον Κρατίδα δωρήσομαι αὐτὸς. 5, 98. ἐπτά δραχμῶν κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρῶν πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές. 15, 20. δις ματέρες ἀρῶν μαλακοὺς ἐν βοτάνᾳ πόκους πέξαιντ' αὐτοετεί. 28, 12.

πολεμίζιν. Τυνδαρίδαις πολεμίζέμεν οὐκ ἐπ' ἐλαφρῷ. 22, 212.

πολεμιστής. 24, 130.

πόλεμος. εἰ ὑμῖν κραδία πόλεμον ποθεῖ. 22, 171.

πόλιος. αἱ δέ οἱ ὠδήκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες, καὶ πολὺ περ ἰόντι. 1, 44. φεύγεις, ὥσπερ οἷς πολὺν λύκον ἀθρήσασα. 11, 24.

πόλις. καλὰ πόλις ἄτε Ζάκυνθος. 4, 32. τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις ζῶντ' ἄφες. 5, 78. ἐς τὸν Ἄλεντα εἵρπομες ἐκ πόλιος. 7, 2. ἀριστῆες πασᾶν ἐκ πόλιων προλελεγμένοι. 13, 18. τρεῖς οἱ πόλιων ἑκατοντάδες ἐνδεδμηνται. 17, 82. δώδεκα ται πρᾶται πόλιος. 18, 4. ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν. 22, 219. ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἢ ἐ Μυκήνην. 25, 171. θαρσεύσ' ἄμμιν ὁμάρτει πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαάν. 28, 3. νάσω Τρινακρίας μυελὸν ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν. 28, 18. τὸν Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωρισταὶ πόλει. Ερ. 17, 5.

πολίτας. οἱ ἀνδρὶ πολίτα. Ερ. 17, 6.

πολίτης. ἄστυα προτέροισι πάλιν ναίοντο πολίταις. 16, 88. εἰ ὁ μὲν κατὰ ἄστυ μένη παρὰ οἷσι πολίταις. 25, 45. τὸν πολῖται τιμασεῦντι. Ερ. 14, 3.

πολλά. πολλά με τωθᾶσδοισαι. 16, 9. πολλά τευ, ὦ Ἐλένα, μεμνανέμαι. 18, 41. πολλά μὲν εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν Κάστωρ, πολλά δ' ἐνυξεν ἀκριβῆς ὀμμασι Λυγκεὺς τοῖς σάκος. 22, 193. 194.

πολλάκι. ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι. 1, 144. καὶ μὲν χρῶς ὁμοῖος ἐγένετο πολλάκι θάψω. 2, 88. ταῦτα ἐσορῶσα ποιουντά με πολλάκι. 6, 31. πολλάκι ταὶ οἷες ποτὶ ταῦλιον αὐταὶ ἀπῆνθον χλωρῶς ἐκ βοτάνας. 11, 12. κῆμαυτὸν

αἰδῶν πολλάκι νυκτὸς ἄωρι. 11, 40. καὶ οὐνομα πολλάκι τέρπει. 27, 40.

πολλάκις. Ἔρως καὶ Λιπαραίου πολλάκις Ἀφαιστόιο σέλας φλογερώτερον αἶθει. 2, 134. παρ' ἐμῖν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν. 2, 156. ἔρωτι πολλάκι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. 6, 19. ἢ μᾶν πολλάκις ὕμνιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα. 22, 152.

πολλόν. ὄμματά μοι ἦν χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας. 20, 25. ὅθ' οὐνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν. 25, 140.

πολλός. πολλός καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπαυθεῖ. 5, 131. πολλὸν ἰφθίμοισι δεδωρηται βασιλεῦσι, πολλὸν δὲ πτολίεσσι. 17, 110. 111.

πολὺ. πολὺ τᾷ μορφᾷ θελύνετο. 20, 14. ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἑὰς ἐδῶκε θυγατρας τάσδε πολὺ προτέροισι. 22, 148.

πολύβοτρυς. αἱ ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυς. 25, 11.

Πολυβώτας. ἃ Πολυβώτα. 10, 15.

πολύγυμπος. χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπνυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν πολυγυμᾶπτῳ σελίνῳ. 7, 68.

πολυδένδρεος. 11, 47.

πολύδενδρος. Ἰδαν ἐς πολυδένδρον ἀνήρ ἱλητόμος ἔλθων. 17, 9.

πολυδέυκης. κῆμ' ἔφαθ' ἃ μάτηρ Πολυδέυκης ἦμεν αἰμῶν. 4, 9. ὑνέομες Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδέυκεα. 22, 2. Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδέυκος ἀρξομ' αἰδεῖν. 22, 25. Πολυδέυκα πρῶτον αἰέσω. 22, 26. οἶνωπὸς Πολυδέυκης. 22, 34. τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδέυκης. 22, 53. ἰδρίη μέγαν ἄνδρα παρήλυθες, ὦ Πολυδέυκες. 22, 85. ἥρωες κρατερόν Πολυδέυκεα θαρσύνεσκον. 22, 92. ὁ αἰεῖσι πλαγαῖς πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδέυκης. 22, 111. σκαῖη σκαῖην Πολυδέυκος ἔλλαβε χεῖρα. 22, 119. ὦ πύκτα Πολυδέυκες. 22, 132. κρατερός Πολυδέυκης. 22, 173.

πολύεργος. πολύεργοι ἐς ληνοὺς ἐκνεῦνται. 25, 27.

πολύιδρις. πολυῖδρις αἰοῖδος. 15, 97.

πολύκαρπος. Δάματερ πολύκαρπε. 10, 42.

πολυκήτης. πολυκήτεα Νείλον ἐπεμβάς. 17, 98.

πολύκληρος. κούρη, ἃ σὺν ματρὶ πολυ-

κλήρων Ἐφυραίων εἴλαχος μέγα ἄστν,
παρ' ὕδασι Λυσιμελείας. 16, 83.
πολυμήχανος. 24, 13.

πολύμοχθος. σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυ-
μόχθω γεγεννημέναν δῶρον Νικιέας εἰς
ἀλόχῳ χέρρᾳς ὁπάσσομεν. 28, 8.

πολύμυθος. 22, 153.

πολύναος. πολυνώνυμε καὶ πολύναιε. 15,
109.

πολυπίδαξ, μέχρι πρὸς ἐσχατίας πο-
λυπίδακος ἀκρωρείας. 25, 31.

πολύρραπτος. ρίψας τόξον ἔραξε, πο-
λύρραπτόν τε φαρέτηρην. 25, 265.

πολύρρην. οἶγε πολύρρηνες πάντων
ἔσαν ἐκ βασιλίων. 25, 117.

πολὺς. πολλαὶ οἱ πᾶρ ποσὶ βόες,
πολλοὶ δέ τε ταῦροι, πολλαὶ δ' αὖ δαμά-
λαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 1, 74. 75. τᾷ
δὴ ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα θηρία πομπεύ-
εσκε περισταδόν. 2, 67. κῆπέ μοι ἄλλα
πολλὰ. 2, 149. πολλὰ ἄλλα Νύμφαι
κῆμὲ δίδαξαν ἐσθλά. 7, 91. ἔχω πολλὰς
μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας. 9, 17. πολ-
λὰς δὲ κρατεῖ γαίης, πολλὰς δὲ θαλάσ-
σης. 17, 76. πολὺς ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
νυκτὸς ἐφερπύσας. 22, 14. πολὺς ἐπέ-
κειτο νενευκῶς ἐς γαῖαν. 22, 90. πολλὰ
τοι Σπάρτα, πολλὰ δ' ἱππήλατος Ἄλις.
22, 156. ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλονται
γε πενθεροὶ εἶναι. 22, 162. γονεῦσι μὴ
πολὺ πένθος ἀμέτριοις λείπωμεν. 22,
176. πολέων περ ἐόντων. 25, 197. πο-
λέων ἱδρὶς ἔργων. 25, 247. ἀντὶ πολλὰς
πατρίδος δθνεῖν κεῖμαι ἐφεσσάμενος.
Ἐρ. 8, 3. ὡς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος. Ἐρ.
9, 2.

πολύσιτος. 21, 40.

πολύσταχυς. Δάματερ πολύσταχυ.
10, 42.

πολύστονος. Βερενίκα εὐειδὴς Ἀχέ-
ρωνα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν. 17, 47.

Πολύφαμος. βάλλει τοι, Πολύφαμε,
τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια μάλοισιν. 6, 6.
ἔρωτι πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ
καλὰ καλὰ πέφανται. 6, 19. ἄρᾳ πᾶ
τῆνον τὸν ποιμένα τὸν κρατερὸν Πο-
λύφαμον τοῖον νέκταρ ἔπεισε. 7, 152.
ᾠρχαῖος Πολύφαμος. 11, 8. οὕτω τοι
Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα. 11, 80.

πολύφιλτρος. 23, 1.

πολύφρων. βίη πολύφρονος Ἡρακλῆος.
25, 110.

πολυχανδής. ὁ κούρος ἐπεῖχε ποτῶ
πολυχανδέα κρωσσόν. 13, 46.

πολύχορδος. ἀοιδὸς αἰόλα φωνέων βάρ-
βιτον ἐς πολύχορδον. 16, 45.

πολυώδυνος. 25, 238.

πολυνώνυμος. πολυνώνυμε καὶ πολύναιε.
15, 109.

πομπά. τὰν πομπὰν θάσασθαι. 2, 72.
κούδ' ἔτι πομπᾶς τήνας ἐφρασάμαν. 2,
83.

πομπενέσκειν. τᾷ δὴ ποκα πολλὰ μὲν
ἄλλα θηρία πομπεύεσκε περισταδόν. 2,
68.

πονεῖν. ὡς αὐτῶ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς
πεποναμένος εἴη. 13, 14. ποῖαί σφ' ἐπό-
νασαν ἔριθοι; 15, 80. εἶδατα, ὅσσα γυ-
ναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ πονεῖνται. 15, 115.
ἱερὰ ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖ-
σαι. 26, 7.

πονηρὸς. εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν.
24, 67. εἰ πονηρὸς, μὴ ποτέρχεν τῷ τύμ-
βῳ. Ἐρ. 21, 2.

πόνος. στήθεα στίλβοντα ὡς ἀπὸ γυ-
μνασίου καλὸν πόνον ἄρτι λιποῦσι. 2,
80. ἐγὼ οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ
ὑπέσταν. 2, 164. τέττιγες λαλαγεύντες
ἔχον πόνον. 7, 139. οὗτος τοῖς ἀλιεύσιν
ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος. 21, 14.
τοὺς ἀλείς ἡγείρε φίλος πόνος. 21, 20.
δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοις πό-
νοισιν. 21, 39. αἰεὶ μάσσονα γυῖα ἀπτό-
μενος φορέεσκε πόνου. 22, 114. ἔγχεσι
τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον. 22, 187.

Πόντος. ἡ προφυγοῦσα Ἀργὼ νιφό-
εντος ἀταρτηρόν στόμα Πόντου. 22, 28.

πόντος. σιγᾷ πόντος. 2, 38. ἡ πρᾶν
ἐς πόντον ἐσέβλεπον. 6, 35. ἐς πόντον
ὄρων. 11, 18. ὅτε πυρρὸς ἀπ' οὐρανοῦ
ἤριπεν ἀστήρ ἀθρόος ἐς πόντον. 13, 51.
ὑψηλὸν Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοὶ
πόντου Σκυθικοῦ πέραν. 16, 99. ἐπεὶ
οἱ νᾶες ἄρισται πόντον ἐπιπλώντι. 17,
91. ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα
κικλήσκων. 22, 133.

πόποι. 25, 78.

ποππυλιάσδειν. αὐδύ τι ποππυλιάσδει.
5, 89.

ποππύσδειν. ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν
ποππύσδεν ἔχοντι. 5, 7.

πορθμεὺς. ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ
αἶγα ἐδῶκα ὦνον. 1, 57. πάροιθε κατεν-
θεῖν ἐπὶ στυγνὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντων.
17, 49.

πόρρω. 13, 60.

πόρτις. πολλὰ αὖ δαμάλαι καὶ πόρ-
τιες ὠδύραντο. 1, 75. ὁ τῶς ταύρως,

καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων. 1, 121. τήνας τὰς πόρτιας αὐτὰ λείλειπται τώστέα. 4, 15. κακῶς ἂ πόρτις ὀλοῖτο. 4, 52. ὠρχευντ' ἐν μαλακᾷ ται πόρτιες αὐτίκα ποία. 6, 45. ἀδεῖ' ἂ φωνὰ τῆς πόρτιας. 8, 76. ὡς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει. 20, 33. ῥέξω πόρτιν Ἔρωτι. 27, 63.

πορφύρειν. τὺν, Κραῖθι, οἶνω πορφύροις. 5, 125.

πορφύρεος. κρατὶ ἔχων λεύκαν, πάντοτε πορφυρέῃσι περιζώστρον ἐλικτάν. 2, 122. πορφύρεοι τάπητες. 15, 125.

Ποσειδάων. μὴ τι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλαιμένος ἰχθύς. 21, 54. ἔσχεθε ὀρμῆς παῖδα Ποσειδάωνος. 22, 97. ὅν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κυκλήσκων. 22, 133.

πόσις. ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε. 17, 130.

πόσις. ἤδη οὖν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βάθει ἦμες. 14, 29.

πόσος. πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστῶ. 15, 35.

ποτάγειν. πόταγ', ὦ ἡγαθέ. 1, 62. πόταγ' ὧδε. 15, 78.

ποταεῖσθαι. τὴν ποταεῖσομαι ἄσυχά, δαῖμον. 2, 11.

ποτακούμεν. οὐ ποτακούμεν. 20, 32.

ποταμείεσθαι. τάνδε χῶ Δάφνις ποταμείσατο. 1, 100.

ποταμέλγειν. ἂ ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας. 1, 26.

ποταμός. οὐ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπῳ. 1, 68. ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ. 1, 118. Ἱμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο. 7, 75. Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένος. 7, 112. ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος. 8, 33. ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ. 17, 92. οὐς τε χειμάρρους ποταμὸς μεγάλας περιέξεσε δίναις. 22, 50. κόνιν πυρὸς ῥιψάτω εὐ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρονσα. 24, 92. αὖλις σφισὶν φαίνεται εὐ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῖο ῥέοντος. 25, 19. ἐπικλύζων ποταμός. 25, 201.

ποτανός. οἱ εὐθέως ποτανοὶ πᾶσαν δραμόντες ὕλαν. 30, 7.

ποτανεῖν. ἂ πρᾶν ἀμώντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει. 6, 41. 10, 16.

ποταῶος. τὸ ποταῶον τὸ Λακίνιον. 4, 32.

ποτενεῖν. πεινᾶντί γε μὴδὲ ποτενεῖς. 4, 32.

ποτερίσδειν. αὐτόθε μοι ποτερίσδε. 5, 60.

πότερον. 2, 5.

ποτέρχεσθαι. εἰ πονηρὸς, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ. Ερ. 21, 2.

ποτέχην. πότεχ' αὐτᾷ, μὴ τυ πλανηθῆς. 15, 67.

ποτὶ. ποτὶ τῶν νυμφᾶν. 1, 12. θασαί μ' ὦ Κορύδων, ποτὶ τῷ Διὸς. 4, 50. ναὶ ποτὶ τῶν νυμφᾶν. 5, 70. μοισᾶν ὀρνιχες, ποτὶ Χίον αἰοδὸν ἀντία κοκκύζοντες. 7, 47. τοὶ ποτὶ σκιεραῖς ὁροδαμνίσιν αἰθαλίωνες τέττιγες λαλαγεύντες ἔχον πόνον. 7, 138. ὦ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ. 8, 27. πολλὰκι ται οἷες ποτὶ ταῦλιον αὐταὶ ἀπῆνθον χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. 11, 12. ἀφίκευ τὺ ποτ' ἄμμε. 11, 42. ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶν. 13, 12. ποτ' ἔρην φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμοῖο. 15, 10. νιν ἔξω οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὼνι πτύοντα. 15, 133. ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακὸν μόσχοι. 16, 36. μ' ἀπὸ τῆς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχὲς εἶδεν. 20, 12. κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι. 21, 35. τοὶ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο. 22, 182. αἰψα φεύγειν ὠρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρός. 22, 199. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει. 23, 5. οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. 23, 11. ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμελξῶ. 23, 25. ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε. 23, 58. ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον. 24, 59. ὀκνῶ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα. 25, 65. ποτὶ ταῦλιον ἰόντες. 25, 84. χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη. 25, 144. λῆς, ποτὶ τῶν νυμφᾶν, διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι ἀδύ τι μοι. Ερ. 5, 1.

ποτιβλέπειν. ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. 5, 36.

ποτιδεῖν. μ' ἴσως ποτιδῶ, 3, 39. πρᾶτος ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μειάλας. 8, 5. λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν. 11, 20. κείνῳ τις ἐρείτω, ποτιδὼν σε. 28, 24.

ποτιδέρκεσθαι. ἄλλοκα τήνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα. 1, 36.

ποτιδεσθαι. οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι. 5, 63.

ποτικυκλίζειν. τὺ σεσαρῶς εὐ ποτικυγλίζεν. 5, 117.

ποτίκρανον. ἔμβαλε ποτίκρανον. 15, 3.

ποτικρίνεσθαι. ἄλλωθεν ποτικρίνοιτο
Μενάλκας. 9, 6.

ποτιλέγεσθαι. τῷς οὐδὲν ποτιλέξαθ'
ὁ βωκόλος. 1, 92.

ποτιμάττεσθαι. οὐδὲ τὸ τηλέφιλον
ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα. 3, 29.

ποτιμυθεῖσθαι. μὴ τί οἱ οὐ κατὰ και-
ρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιο σπερχομένῳ. 25,
66.

ποτίσδεν. Δάφνης ὁ τῷς ταύρως καὶ
πόρτιας ὧδε ποτίσδων. 1, 121.

ποτιτιθέναι. ποτίζει δύο. 14, 45. τοῖς
ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκε. 15,
37.

ποτιφύεσθαι. χῶ τάγκιστρῳ ποτε-
φύετο. 21, 46.

πότμος. ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον.
Ερ. 8, 3.

πότνα. φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν
ἵκετο, πότνα Σελάνα. 2, 69. 75. 81. 87.
93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. ναὶ
τὰν πότναν. 15, 14. κάλλει ἀριστεύουσα
θεάων πότν' Ἀφροδίτα. 17, 45.

πότνια. τρεῖς τάδε, πότνια, φωνῶ. 2,
43. ποτ' Ὀκεανὸν τρέπε πώλους, πότ-
νια. 2, 164. πότνι' Ἀθηναία. 15, 80.
Ζεῦ, κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι' Ἀθάνα.
16, 82. Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια
κούρα. 17, 36. πότνια νύξ. 18, 27. ὦ
πότνια. Ερ. 13, 5.

ποτόν. κακὸν ποτόν αὐριον οἰσῶ. 2,
58. τῷς οὐ τι ποτῶ δαλίστατο Κίρκα.
9, 36. ποτόν ἀμβρόσιον. 11, 48. ὁ κοῦ-
ρος ἐπέιχε ποτῶ πολυχανδέα κρωσσόν.
13, 46.

πότος. 14, 17.

ποτόσδεν. βαθὺν κισσύβιον νεοτευχὲς,
ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον. 1, 28. ἐκ λα-
σίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνακὸν
δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίσιοι ποτόσδον. 7,
16.

ποττάν. Ερ. 17, 9.

ποττόν. 11, 1.

ποττῶ. ποττῶ Διός. 5, 74. 15, 70.

πουλς. μὴ πουλς, ἀπληστε. 15, 30.

ποῦς. πολλάι οἱ παρ ποσὶ βόες αὐό-
ραντο. 1, 74. ἀ κῶρα πᾶσαν ἀνὰ κρά-
ναν, πάντ' ἄλσεα ποσὶ φορεῖται. 1, 83.
ἐγὼ μιν ὡς ἐνόησα ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐ-
δὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ. 2, 104.
Βούριναν ὅς ἐκ ποδὸς ἄνε κράναν. 7, 6.
πᾶ δὴ τὴ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις; 7,
21. μὴδὲ πόδας τρίβωμες. 7, 123. ὄχ-
ναι μὲν παρ ποσὶ, παρὰ πλευρῇσι δὲ

μᾶλα δαυφιλῆως ἄμμιν ἐκυλίνδετο. 7, 144.
οἷς, τὰς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν. 10, 4.
οἱ πόδες ἀστράγαλοι τεῦ. 10, 36. φασῶ,
τῷς πόδας ἀμφοτέρως μεν σφύσσειν. 11,
70. αἱ σκυζόμεναι γυνμοὶς ποσὶν οἴκαδ'
ἴασι. 16, 8. ἐγκροτέοισαι ποσσὶ περι-
πλέκτοισ. 18, 8. μ' ἀπὸ τὰς κεφαλᾶς
ποτὶ τῷ πόδε συνεχὲς εἶδεν. 20, 12.
ποσσὶ θένων σκέλος. 22, 66. ὑπεξανα-
βάς ποδὶ Κάστωρ σκαῖῳ. 22, 197. τὰν
ἔδραν ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδὸς. 23, 52.
μὴδὲ πόδεσσιν τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θεῖης.
24, 36. πάρος κατέθηκε ποδοῖν πατρός
ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
24, 57. τοὺς κύνες προσιόντας ἀπόπρο-
θεν αἰψ' ἐνόησαν δούπῳ ποδοῖν. 25, 69.
ὁ ἀμφὶ πόδεσσιν ἐυτμήτοισιν ἱμάσιν κα-
λοπέδιλ' ἀράρισκε. 25, 102. οὐ μὴν πρὶν
πόδας ἔσχον, πρὶν ἰδέειν. 25, 221. σὺν
ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχου.
26, 13.

πράν. πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέ-
χων ἐφθαξέ Φιλίνου. 2, 115. ἔγνω πρᾶν,
ὅκα μευ μεμιναμένῳ εἰ φιλέεις με. 3, 28.
ἀ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις. 3, 32.
πρᾶν αὐτὸς ἐπενθῶν. 4, 60. ἐγὼ αὐταῖς
χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα. 5, 81. ὅτι
με πρᾶν οὐκ ἐφίλασε. 5, 132. ἡ πρᾶν ἐς
πόντον ἐσέβλεπον. 6, 35. ἀ πρᾶν ἀμῶν-
τεσσι παρ' Ἴπποκόωντι ποταύλει. 6,
41. 10, 16. ὅ, τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύ-
δριον ἐξεπόνασα. 7, 51.

Πραξαγόρας. υἱὸς Πραξαγόραο. Ερ.
22, 3.

Πραξινώ. ἐνδοὶ Πραξινώ. 15, 1. μό-
λις ὕμνιν ἐσώθην, Πραξινώ, πολλοῦ μὲν
ὄχλου, πολλῶν δὲ τεθρίππων. 15, 5.
Πραξινώ, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς
ἐμπερόναμα τοῦτο πρέπει. 15, 34. θαρ-
σει, Πραξινώ. 15, 56. θᾶσαι, Πραξινώ,
περὶ τὰς θύρας ὅσσοις ὕμιλοι. 15, 65.
Πραξινώ, πόταγ' ὦδε. 5, 78. σίγα,
Πραξινώ. 15, 96. Πραξινώ, τὸ χρῆμα
σοφώτερον. 15, 145.

Πραξιτέλης. κρητῆρ, ἔργον Πραξιτέ-
λους. 5, 105.

πράσσειν. ἐπράχθη τὰ μέγιστα. 2,
143. πράσσομες οὐχ ὡς λῶστα. 14, 3.
πράτιστα. 22, 187.

πράτιστος. 1, 77.

πράτων. χάριν ἐφάν τῇ Κύπριδι πρᾶ-
τον ὀφέλειν. 2, 130. ἀνίκα πρᾶτον
ἦνθες ἐμὰ σὺν ματρὶ. 11, 25. τὰ ποικίλα
πρᾶτον ἀθρησον. 15, 78. τί πρᾶτον

καταλεξῶ. 17, 11. καθαρῶ πυρῶσατε δῶμα θείῳ πρᾶτον. 24, 95.

πρᾶτος. πρᾶτος ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας. 8, 5. πρᾶτος ὦν ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ Μενάλκας. 8, 30. οὕτω Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος. 8, 32. κᾷκ τούτῳ Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο. 8, 92. τὸ ὥδᾳ ἄρχεο πρᾶτος· ὥδᾳς ἄρχεο πρᾶτος. 9, 1. 2. οὐχ αἰὶν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται ἡμες. 13, 3. πρᾶτον ἱουλὸν ἀπὸ κροτάφων καταβάλλον. 15, 85. δώδεκα ται πρᾶται πόλιος. 18, 4. πρᾶται τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο πλέξασαι. 18, 43. πρᾶται ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ λαζόμεναι. 18, 45. ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοῖδος ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὐτρίχα δειρὴν. 18, 56. σείων καρτερόν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρᾶταν. 22, 184. ἐπέγρετο πράτα. 24, 34. τὸν πρᾶτον φιλεῖντα τριταῖον ἐθήκαο. 29, 18.

πρέμνον. κισσὸς ποτὶ πρέμνον. 20, 22.

πρέπειν. τὸν τεὸν πρέπει λιμνήον ἔρωτα μυθίσδεν τᾷ ματρὶ. 10, 57. μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα τοῦτο πρέπει. 15, 35. οἷα ἐν πυνυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα ἔρεπεπε θηλυτέρης. 17, 35.

πρέσβυς. 1, 41.

πρεσβύτις. 15, 63.

Πριαμίδαι. τίς κομώντας Πριαμίδας ἔγνω. 16, 49.

Πρίαμος. ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες. 17, 119. ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν. 22, 219.

Πρίαπος. 1, 81.

Πρίηπος. τῷ τε Πριήπῳ καὶ τᾶν κρανιάδαν κατεναντίον. 1, 21. ἦνθ' ὁ Πρίηπος. 1, 81. ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος κισσὸν ἐφ' ἡμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος. Ερ. 3, 3. τῷ χαρίεντι Πριήπῳ εὐχεο. Ερ. 4, 13.

πριν. τὸ παιδίον οὐ πριν ἀνάσειν φατὶ, πριν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθιζῇ. 1, 50. 51. οἷα πριν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον, ἀλλάλοις ὀμαλοῖ, κακὰ παίγνια. 15, 49. ὀρίνη πλέον, ἢ πριν. 22, 89. πριν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα. 24, 131. οὐ μὴν πριν πῖδος ἔσχον, ὅρος τανύφυλλον ἐρευνῶν, πριν ἰδέειν. 25, 221. 222. ἀσχαλῶν, ὅτι μοι πριν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρὸς. 25, 236. πέσειν

ὄγε, πριν ἔμ' ἰκέσθαι, ὑψόθεν ἐν γαίῃ. 25, 258. πριν αὐθις ὑπότροπον ἀμπνευθῆναι. 25, 263. τάχα γνώσῃ, πριν ἀκοῦσαι. 26, 19. πριν με παρήπαφες ἡδέϊ μύθῳ. 27, 11.

πρίνος. αἱ ἔχοντι λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον. 5, 95.

προβόλαιοι. δούρατι προβολαίφ ἀνδρὸς ὀρέξασθαι. 24, 123.

προβολή. δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς. 22, 120.

προγένειος. 3, 9.

προγενέστερος. εἴ μοι τι πίθιοιο, νέος προγενεστέρω. 29, 10.

προγινεσθαι. οἱ αἰψα προγίνοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοιισι δμῶες. 24, 51. ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοῖατο θήρες ἐς πεδίον ὀρυμοῖο. 25, 134.

πρόγονος. 17, 26.

πρόδειελος. σήραγγα προδείελος ἔστι· χεν εἰς ἦν. 25, 223.

προδεικύνναι. ἐτώσια χερσὶ προδεικύνς πάντοθεν. 22, 102.

πρόθυρον. μηκέτι τοι φρονῶμες ἐπὶ προθύροισιν. 7, 122. ἄρτι χαίρειν τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. 23, 27. ὁππότεν ἔξενθῶν ἡρτημένον ἐν προθύροις τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς. 23, 36.

προϊάλλειν. ἐγὼ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆς προϊάλλον. 25, 235.

προϊέναι. ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἄ πολυδένδροις Αἴτνα λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προϊήτη. 11, 48.

προϊέναι. ἦδη προϊόντος. 14, 18.

προλέγειν. ἀριστῆς πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι. 13, 18.

προπάροιθε. 25, 239.

πρόπας. ἄς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ. 25, 32.

προπίπτειν. εἰς γαῖαν προπεσόντες πυγμαχοί. 24, 111.

Προποντίς. εἰσω ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος. 13, 30.

προσειπεῖν. τὸν πρότερος προσέειπε ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης. 22, 53. τὸν ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ. 25, 1. προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο Αὐγείω φίλος υἱός. 25, 159.

προσέρχεσθαι. πυρὶ προσελθὼν. 30, 44.

προσῆκειν. καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὀρῶν. Ερ. 12, 4.

πρόσθε. τὰ πρόσῳπα θερμότερ' ἢς, ἢ πρόσθε. 2, 141. πρόσθε θέειν ἀνέμῳ. 8,

54. ξανθότριχί παρ Μενελάω παρθενικὰ πρόσθε νεογράφτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο. 18, 3. τῶν πρόσθ' εἴ τι περὶ σὸν ὠδοποιῶν. Ep. 16, 4.

πρόσθεν. ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλόφτη πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν. 16, 67. ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο. 17, 5.

προσιέναι. τοὺς κύνας προσιόντας ἀπόπροθεν αἰψ' ἐνόησαν. 25, 68. τοῦ προσιόντος ἐδράξατο χεὶρὶ παχείῃ σκαιοῦ ἄφαρ κέρασ. 25, 145.

προσλέγεσθαι. ὅς μιν τοίῳ προσελέξατο μύθῳ. 25, 192.

προσμάσσειν. ὅς κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλῃ. 12, 32.

προσιάχειν. παντῆ παρ' αὐτὴν θλιβομένην καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα. 21, 18.

πρόσοδος. ἐν προσόδοισιν ἀτειρὴς. 23, 6.

προσπνέειν. μαλακοὺς ἔρωτας προσπνέει. 17, 52.

προσπτύσσεσθαι. πρόστυχαί με τὸν αἰπόλον. 3, 19.

πρόσω. 22, 87.

προστιθέναι. προσθεῖς, χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδετο. Ep. 16, 5.

προσφάναι. τὸν ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός. 25, 42.

προσφιλήs. αἶ τι Μενάλκας προσφιλὲς ἔσσε μέλος. 8, 34.

προσχέθεσθαι. ἐγὼ ἐτέρηφι βέλεμνα χεὶρὶ προσχεθόμην. 25, 254.

πρόσωπον. τὰ πρόσωπα θερμότερ' ἢς ἢ πρόσθε. 2, 140. αὖς ἀντέλλουσα καλὸν διέφαινε πρόσωπον. 18, 26. βάλλετο ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκιοι πρόσωπον. 22, 86. ὄμματα οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου. 22, 101. ὁ ἀείκεσι πλαγαῖς πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκαιος Πολυδεύκης. 22, 111. αἰεὶ ὀξυτέρῳ πιτύλῃ δαλεῖτο πρόσωπον. 22, 127. τᾷ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετα. 23, 13. τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ. 24, 116. φόνον λεύσσειν προσώπῳ. 25, 137. πεπάλακτο φόνῳ χαλεπὸν πρόσωπον. 25, 225.

πρότερον. πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσα. 10, 23. ὕδατος πρότερον δεῖ. 15, 29.

πρότερος. οἷ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες. 15, 141. εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν αἰοῖοι. 16, 50.

Ἰέρων, προτέροις ἴσος ἠρώεσσι. 16, 80. τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης. 22, 53. ἡμῖν τοι Λεύκιππος εἰς ἔδνωσε θύγατρας τάσδε πολλὸν προτέροις. 22, 148.

προτέρωσε. 25, 90.

προτιθέναι. τοῖς ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθηκα. 15, 37.

προφέρειν. ὅσων παρθενικὴ προφέρειν τριγάμοιο γυναικὸς. 12, 5.

προφέρεισκεν. τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον. 22, 183. τῶν προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένει ᾧ, ἢδ' ὑπεροπλή Φαέθων μέγας. 25, 138.

προφερέστατος. 17, 4.

προφύγειν. ἢ προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας Ἀργῶ, καὶ νιφόντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου. 22, 27.

προφθάνειν. αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθᾶς. 25, 264.

πρόφρων. τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν. 1, 60. ἔκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων μυθήσομαι, ὅσσ' ἐρεῖνεις. 25, 3.

πρύμνα. σφέων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κύμα. 22, 10.

πρυτανεῖον. τὸ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ. 21, 36.

πρώαν. οὐκ ἐσορήτε τὸν μεν τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα Κομάταν. 5, 4. πρώαν νιν συνέπαξα. 8, 23. τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγοριστὰς. 14, 5. λέγομεν πρώαν θὴν πάνταν. 15, 15.

πρώϊχα. 18, 9.

πρώξ. μὴ πρώκας σιτίζεταί. 4, 16.

πρώραθεν. 22, 11.

Πρωτεὺς. 8, 52.

πρώτιστα. λαοφόρου ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθον. 25, 155. τὸν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον Εὐρυσθεὺς. 25, 204. μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χυοάοντα διδάξω. 27, 49.

πρώτιστος. τᾷ Παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τότε δῶρον ὀπάξω. 27, 55.

πρώτον. εἰπ' ἄγε νῦν μοι πρώτον. 25, 177. ὅ, τι με πρώτον ἀνῆρεν. 25, 193.

πρώτος. πρώτος ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρώτος ἐρῖσθεν. 6, 5. ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται. 10, 29. αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρῶτῳ κούροι ἐριδμῖνονσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι. 12, 30. ἀνδρῶν Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοις λεγέσθω. 17, 3. ὅτε πρώταν ἴδες αἶω. 17, 59. Κάστορος ἢ πρώτον

Πολυνεύκεος ἄρξοι' αἰδεῖν. 22, 25. τόσα μετα πρώτοισι κυλίνδει ἰς ἀνέμους. 25, 93. πρῶτοι τοί γε μάχηνδε κατὰ χρόδς ἤεσαν ὄρμην. 25, 136. Αὐτονόα πρῶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῦσα. 26, 12. πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν. Ερ. 20, 3.

πρωτοτόκος. τίς, παρεύσας αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγειν. 5, 27.

πταίειν. τεῦ ποσὶ νεισσομένοιο πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰδεῖ. 7, 26.

πτελέα. δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα. 1, 21. ταὶ παρ' αὐτὰν αἰγέροι πτελέαι τε ἐύσκιον ἄλσος ἐφαινον. 7, 8. πολλὰ ἄμμι ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο αἰγέροι πτελέαι τε. 7, 136. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας. 27, 12.

Πτελεατικός. τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφύξω. 7, 65.

Πτερέλαος. τὰν Πτερέλαον Ἀμφιτρύων καλὸν ὕπλον ἀπεσκόλυσε πεσόντος. 24, 4.

πτέρις. τὸν κισσὸν διαδῶς, καὶ τὰν πτέρην, ᾗ τυ πυκάσδῃ. 3, 14. ἀπαλὰν πτέρην ὧδε πατησεῖς. 5, 55.

πτέρνα. πρὸς οὐδας πτέρηνσι πόδας στερεῶς ἐπίεζον οὐραίους ἐπιβάς. 25, 268.

πτερόν. σεισασμένης πτερὰ ματρός ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρω. 13, 13.

πτέρυξ. ἀηδονίης πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι. 15, 122.

Πτολεμαῖος. μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος. 14, 59. βᾶμες τῷ βασιλεῖ ἑς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ. 15, 22. πολλὰ τοι, ὦ Πτολεμαῖε, πεποιήται καλὰ ἔργα. 15, 46. ἀνδρῶν Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω. 17, 3. ἐγὼ Πτολεμαῖον ὑμνήσαιμι. 17, 7. οἷος ἔην τελέσαι μέγα ἔργον ὁ Ἀγαθὸς Πτολεμαῖος. 17, 14. ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἔην ἐφίλασεν ἄκοιτιν. 17, 39. σὲ, αἰχμητὰ Πτολεμαῖε, αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα. 17, 56. 57. τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει. 17, 85. θάλασσα πᾶσα καὶ αἶα καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ. 17, 92. ξανθόκομος Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν. 17, 103. Μουσάων ὑποφῆται αἰδόντι Πτολεμαῖον ἀντ' εὐεργεσίης. 17, 115. χαῖρ' ὦναξ Πτολεμαῖε. 17, 135.

πτολεμιστής. τοὶ πτολεμισταὶ ἵπποι τῷ βασιλεῖ. 15, 51.

πτολίεθρον. Ἀχαιῶν πτολίεθρον. 22, 157. πτόλις. ταὶ κύνες ἄμμι ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται. 2, 35. πολλὸν πτολίεσσι. 17, 111.

πτύειν. ὡς μὴ βασκανθῶ, τρίς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον. 6, 39. ἄμμες νιν ἔξω οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὶν πτύοντα. 15, 133. τρίς εἰς ἐὸν ἔπτυσσε κόλπον. 20, 11.

πτύον. ἄς ἐπὶ σωρῶ αὐθις ἐγὼ πύξαιμι μέγα πτύον. 7, 156.

πτῶξ. πτῶκας βάλλει. 1, 110.

πυγίζειν. ἀνίκ' ἐπύγίζόν, τυ, τὸ δ' ἄλγεες. 5, 41.

πύγισμα. μὴ βάθιον τήνῳ πυγίσματος, ὕβη, ταφείης. 5, 43.

πυγμάχος. ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς πυγμάχος. 22, 66. ἃ εἰς γαῖαν προπесόντες πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαισματα σύμφορα τέχνη. 24, 112.

πυγμή. σκληραῖσι τεθλασμένους οὔατα πυγμαῖς. 22, 45. μέσσας ρίνος ὑπερθε κατ' ὀφρύς ἤλασε πυγμῇ. 22, 104.

Πυθαγορικτὰς, Πυθαγοριστὰς. 14, 5.

Πύθιος. Πύθιε Παιῶν. Ερ. 1, 3.

πυθμῆν. ὀκνηραὶ κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ μίνονται. 16, 10.

πυκάζειν. χά στιβάς ἐσσεῖται πεπυκασμένη ἐστ' ἐπὶ πᾶχυν κνύζα τ' ἀσφοδελῷ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ. 7, 67. ἐμὰν ἐπύκαζεν ὑπήναν. 20, 22. ἀνήλκυσα χρύσειον ἰχθύν, παντὰ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον. 21, 53.

πυκάσδειν. φάτο, οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τήνῳ πυκάσδεν. 2, 153. τὸν κισσὸν διαδῶς, καὶ τὰν πτέρην, ᾗ τυ πυκάσδῃ. 3, 14.

πυκινός. ἃ ὀλολυγῶν τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις. 7, 140. οὐτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἥτριον ἰστῷ μακρῶν ἔταμ' ἐκ καλέοντων. 18, 33. σὺν πυκινῇσιν ὀλοοχερεῖς ἔσπασα ρίζης. 25, 210.

πυκνός. πυκνοὶ ἀράβησαν ὀδόντες. 22, 126.

πύκτας. ἅπερ ὁ πύκτας Αἴγων ὀγδώκουτα μόνος κατεδαίσατο μασσας. 4, 33. κρατέων περ, ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας, ὦ πύκτα Πολύδευκες. 22, 132.

πύκτης. οὐ γύνυς ἔων κεκλήσθ' ὁ πύκτης. 22, 69. πύκται δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν. 24, 110.

πύλα. τὰν αἶδαο πύλαν ἀραξεῖ. 2, 160.

Πύλος. τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρνος ἀγε Μελάμπους ἐς Πύλον. 3, 44. πύματον. 23, 40.

πύματος. ἐν θέρει πυμάτοις παρ' Αἰθιόπεςσι νομεύουσ. 7, 113. τὰν πυμάταν ὠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε Μεγάλκας. 8, 62. ἀνδρῶν Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω, καὶ πύματος, καὶ μέστος. 17, 4.

πυθάνεσθαι. τὸ ἐκ φαμένοιο πυθοίμην. 25, 49. ὠρυθμοῖο πυθέσθαι. 25, 217.

πύξ. πύξ ἐπὶ κόρρας ἤλασα. 14, 34. πύξ ἐρεθίζεν. 22, 2. ἄμματα ὀρθὰ πύξ διατεινόμενος. 22, 67.

Πύξα. τὰν ἐπὶ Πύξας εἶρφ' ὀδόν. 7, 130.

πύξιμος. ἄμφω χεῖρας ἔπλαξε πυξίνας ἐν φόρμιγγι. 24, 108.

πῦρ. ἀλφιτὰ τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται. 2, 17. ὡγὼν νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω. 2, 54. τὸ με δευτέρα ἐκ πυρός εἶλεν. 2, 131. οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπειαι. 5, 31. κύαμόν τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ. 7, 66. ἐν πυρὶ ὀρνύῳ χορία ζεῖ. 9, 19. ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ. 11, 51. ἀπ' ὀφθαλμῶν κακὸν πῦρ ἐρχομένοις λάμπεσκε. 24, 18. οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες. 24, 48. πῦρ τοι ὑπὸ σποδῶ εὐτυκον ἔστω. 24, 86. συλλέξασα κύνιν πυρός. 24, 91. ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνεν πυρός αἰνυτο δόρπον. 24, 137. πυρὶ προσελθὼν ἔκαμε τῷς ἑρώτας. 30, 44.

πυρά. 24, 81.

πύργος. ὑμνήσας Ἀχιλῆα πύργον αὐτῆς. 22, 220.

πυρεῖον. πυρεῖα χερσὶν ἐνώμων. 22, 33.

πυρναῖος. πυρναῖαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά. 1, 46.

πυροῦν. καθαρῶ πυρώσατε δῶμα θεεῖω. 24, 94.

πυροφόρος. πυροφόροι γύναι. 25, 30.

πύρριχος. 4, 20.

Πύρρος. 15, 140.

πυρρός. ἧς ὁ μὲν αὐτῶν πυρρός, ὁ δ' ἡμιγένειος. 6, 3. ὡς ὅτε πυρρός ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ ἀθρόος ἐς πόντον. 13, 50. ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός. 15, 53. ἐτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά. 15, 130.

πυρρότριχος. ἄμφω τῷ γ' ἤτην πυρροτρίχω. 8, 3.

πυρρός. οὐδὲ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον. 23, 7.

πυρσός. πυρσαὶ ἔφριξαν ἔθειραι σκυζομένω. 25, 244.

πώγων. ὦμοι τῷ πώγωνος, δν ἀλιθίως ἀνέφυσας. 10, 40.

πῶλος. τῷ ἐπὶ πᾶσαι καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι. 2, 49. ποτ' Ὠκεανὸν τρέπε πῶλους, πότνια. 2, 163.

πῶμα. οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε, Νύμφαι. 7, 154.

πωμενικός. ἄπερ ὁ θῶκος τῆνος ὁ πωμενικός. 1, 23.

πως. τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες. 8, 26. δειδυότης, μή πως μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε χώρῳ ἐνὶ στενωφὶ Τιτυῶ ἐναλγικὸς ἀνὴρ. 22, 93.

πῶς. χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὀρῶ, τοὺς μήποτ' ὅπωπα. 22, 55. πῶς δὴ Διὸς υἱὸς ἀδελφάγον ἄνδρα καθεῖλεν, εἰπέ θεᾶ. 22, 115. πῶς ἐπὶ νύμφαις ἀλλοτρίαις χαλεποὶ. 22, 145. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει. 23, 5. δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. 27, 45. πῶς ταυθ' ἄρμενα. 29, 9.

πωτᾶσθαι. πωτῶντο ξοῦθαι περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι. 7, 42. οἶοι ἀηδοῦν ἦες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων, πωτῶνται, πετερύγων πειρώμενοι, ὅζον ἀπ' ὅζου. 15, 122.

πῶν. τὰ πῶεα καλὰ νομεύω. 27, 37.

P.

ῥα. ἦ ῥά οἱ ἄλλα ῥῆγ' Ἔρως. 2, 6. ἦ ῥά λεαίνας μασδὸν ἐθήλαξε. 3, 15. εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦ ῥα Φιλώνδα; 4, 1. ἦ ῥα τότε ἦσαν χρύσειοι πάλαι ἄνδρες. 12, 15. ἦ ῥά τις ἐσσί λῖαν βαρυνγούνατος; ἦ ῥα φίλυνπος; ἦ ῥα πολὺν τιν' ἔπινες; 18, 10. 11. ἦ ῥ' Ἄμυκος. 22, 75. αἱ μὲν ῥα νάοντος ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἑλισσύντος. 25, 9. ἦ ῥα βόεςσι μένος κεραῆσιν ἀέξει. 25, 17. ἦ ῥα. 25, 84. καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὀφέλλε διαμπερέως βοτὰ πάντα ἐς τέλεος. 25, 120. καὶ ῥ' ὀπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενεῖοι αὐτῶν ἐς πεδῖον ὀρυμοῖο. 25, 134. ὅν ῥα βοτῆρες ἀστέρι πάντες ἔισκον. 25, 139. ἦ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθοῦ τετάνυστο. 25, 157. καὶ ῥα τε ῥῆτιρον φαμένον κλύοι Ἡρακλῆος. 25, 191. ἦ ῥά μιν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευεν Ἀπόλλων. Ερ. 19, 4.

ράγιζεν. αἱ τὰ Μίκωνος αἰεὶ φοιτῶσαι
τὰ ποθέσπερα ραγιζόντι. 5, 113.

Ῥαδάμας, ανθος. τὸν Ἄρτεμι, καὶ τὸν
ἐν ἄδᾳ κινήσας Ῥαδάμανθα. 2, 34.

ράδιος. Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε
τὰν ραδινὰν μοι παῖδα. 10, 24. ραδινὰ
κυνάριστοι. 11, 45. τῆς Κύπρον ἔχουσα
Διώνας πότνια κούρα κόλπον ἐς εὐώδη
ραδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας. 17, 37. δεῦρ'
ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ραδινὰ κυνάρισ-
σοι. 27, 45.

ράδιος. εὐρεῖν οὐ ράδιον ἐστὶ. 11, 4.

ράϊστα. 11, 7.

ράκος. τῶμπέχονον ποίησας ἔμον ρά-
κος. 27, 58.

ράμνος. ἐν ὄρει ράμνοι τε καὶ ἀσπά-
λαθοι κομῶντι. 4, 57. μὴδὲ καθεύδων
ἄσμενος ἐν ράμνῳ. 21, 36.

ῤῶν. 11, 81.

ράχης. 25, 245.

Ῥέα. οὗς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασι-
λῆας Ὀλύμπου. 17, 132. καὶ τὸν Ῥέα,
κλαίεις τὸν βοκόλον. 20, 40.

ῤέξειν. ῤέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας,
ἢ βαρὺς Αἴας. 16, 74. ἥρωες, ῤέξαντες
καλὰ ἔργα. 17, 6. ῤέξει τι λιλαιόμενος
μέγα ἔργον. 22, 118. τὸν, κρατέων περ,
ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας. 22, 131. τὴν,
παῖ, καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῤέξον.
23, 35. αἱ τότε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος
Διονύσου. 26, 37. τί φίλος ῤέξαιμι. 27,
24. τί ῤέξεις, σατυρίσκε. 27, 48.

ῤέξειν. θεοῖς ἐπιβώμια ῤέξειν. 16, 26.
ῤέξω πόρτιν Ἑρωτι, καὶ αὐτᾶ βῶν Ἀφρο-
δίτα. 27, 63. ῤέξω δαμάλαν, λάσιον
τράγον, ἄρνα, τὸν ἴσχω, σακίταν. Ερ. 4,
17.

ῤέθος. ἀμφίθεος ἐκ ῤεθέων σῶν εἴματα,
καὶ κρύψον με. 23, 39. σεῦ τὸ καλόν τις
ιδῶν ῤέθος αἰνέσαι. 29, 16.

ῤεῖα. σηκοὶ βοῶν ῤεῖα πλήσθησαν εἰ-
λιπῶδων. 25, 98. τὸ, ὅ, τι με πρῶτον
ἀνῆρην, αὐτὸς καὶ μάλα ῤεῖα κατὰ στά-
θμην ἐνόησας. 25, 194.

ῤεῖθρον. Ερ. 4, 6.

ῤεῖν. Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ῤεῖτω γάλα.
5, 124. ῤεῖτω χά Συβαρίτις ἐμὴν μέλι.
5, 126.

ῤεῖν. ἔρρουν ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες.
2, 89. ἀδὺ, τῷ θερέος παρ' ὕδωρ ῤέον
αἰθριοκοιτεῖν. 8, 78. τήνῃ τὰ σὰ δάκρυα
μᾶλα ῤέοντι. 14, 38. ἐκ στομάτων ἔρρέε
μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μελικήρῳ. 20,
27. ῤέον αἷμα. 21, 46. αὖλις σφισίν

ἦδε τῆς ἐπιδόξια χειρὸς φαίνεται εὖ
μᾶλα πᾶσα πέρην ποταμοῖο ῤέοντος. 25,
19.

ῤηίδιος. ῤηίδια γοναί. 17, 44.

ῤῆτερον. 25, 191.

ῤῆμα. ὡς κωτίλα ῤῆματα φράσσεις.
20, 7.

Ῥήνια. ἴσον καὶ Ῥήνιαν ἄναξ ἐφί-
λασεν Ἀπόλλων. 17, 70.

ῤῆσσειν. Ἰνὼ αὐτ' ἐῤῥῆξε σὺν ὠμο-
πλάτᾳ μέγαν ὦμον. 26, 22.

ῤῆξα. σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα
ῤῆξης. 25, 210.

ῤίον. Ἐλίκας λίπε ῤίον. 1, 125. ἐγὼ
θάμνοισιν ἅμα σκιεροῦσιν ἐκρύφθην ἐν
ῤίῳ ὕληντι. 25, 228.

ῤίπτειν. ἄλλοκα αὖ ποτὶ τὸν ῤίπτει
νόον. 1, 37. εἰς κοίλαν ἐῤῥιψαν. 22, 12.
κόνιν πυρὸς ῤιφάτω εὖ μᾶλα πᾶσαν. 24,
92. ῤίψας τόξον ἔραξε. 25, 265.

ῤίς. οἱ αἰεὶ δριμύεια χολὰ ποτὶ ῤίνι κά-
θεται. 1, 18. πλατεῖα ῤίς ἐπὶ χεῖλει.
11, 33. ψεύδεα ῤίνος ὑπερθεν ἀραιῆς οὐκ
ἀναφυσῶν. 12, 24. μέσσας ῤίνος ὑπερθε
κατ' ὀφρὺς ἤλασε πνυγμῇν. 22, 104.

ῤοδόεις. ἀνήθινον ἢ ῤοδόεντα στέφανον
περὶ κρατὶ φυλάσσαν. 7, 63.

ῤοδόμαλον. 23, 8.

ῤόδον. οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος
οὐδ' ἀνεμῶνα πρὸς ῤόδα. 5, 93. πολλὸς
καὶ ὡς ῤόδα κισσὸς ἐπανθεῖ. 5, 131. τῶς
αὐλὼς ἔχουσα, καὶ ἡ ῤόδον, ἡ τύγε μᾶλον.
10, 34. ἤρατο οὐ τι ῤόδοις, οὐ μάλοις,
οὐδὲ κικίνοις, ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις. 11, 10.
χρῶα φοινίχθην ὑπὸ τᾶλγεος, ὡς ῤόδον
ἔρσα. 20, 16. καὶ τὸ ῤόδον καλὸν ἐστὶ,
καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει. 23, 28. οὐ
ῤόδον αὖθον ὀλεῖται. 27, 9. τὰ ῤόδα τὰ
δροσέοντα κείται ταῖς Ἑλικωνιάσι. Ερ.
1, 1.

Ῥοδόπα. εὐτε χιὼν ὥ τις κατετάκετο
μακρὸν ὕφ' Αἴμον, ἢ Ἄθω, ἢ Ῥοδόπαν. 7,
77.

ῤοδόπαχυσ. ἔπποι, αἷ τὰν ῤοδόπαχυν
ἀπ' Ὀκεανοῖο φέροισαι. 2, 148. ὁ ῤοδό-
παχυσ Ἀδωνις. 15, 128.

ῤοδόχρως. 18, 31.

ῤοικός. εἶθ' ἦν μοι ῤοικὸν τὸ λαγω-
βόλον, ὡς τυ πατάξω. 4, 49. ῤοικὰν
ἔχεν ἀγριελαῖω δεξιτερᾷ κορύναν. 7,
18.

ῤόμβος. 2, 30.

ῤόος. οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῤόον
εἵχετ' Ἀνάπῳ. 1, 68. χῶ Δάφνις ἔβα

ρόον. 1, 140. αἱ ἱερὸν θείοιο παρὰ ρόον Ἀλφειοῦ. 25, 10.

ρόπαλον. Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα, καὶ ρόπαλον. 13, 57. τῇ ἐτέρῃ ρόπαλον, κόρης ὕπερ, αὖον αἶρας. 25, 255.

ρύγχος. ποτ' ἰσχία ρύγχος ἔχοισα. 6, 30.

ρύεσθαι. οἱ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον ρύομεθ' ἐνδυκέως. 25, 25.

ρύεσθαι. αἶκεν τὸν Λυκίδα ὅπτευμενον ἐξ Ἀφροδίτας ρύσηται. 7, 56.

ρὺθμός. 26, 23.

ρύπος. ἐπτά ὄρακμῶν κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρῶν πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ρύπος. 15, 20.

ῥωγὰς. κόνιν πυρός ἀμφιπόλων τις ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα, ῥωγάδας ἐς πέτρας. 24, 93.

Σ.

σαίρειν. τὸ σεσαρῶς εὖ ποκα κιγκλίζειν. 5, 116. μ' ἀτρέμας εἶδε σεσαρῶς ὄμματι μειδιῶντι. 7, 19. τι σεσαρὸς καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. 20, 14.

σακίτας. ἄρνα τὸ σακίταν λαψῇ γέρας. 1, 10. ῥέξω ἄρνα, τὸν ἴσχω, σακίταν. Ερ. 4, 18.

σακὸς. πολλοὶ Σκοπαδαῖσιν ἐλανόμενοι ποτὶ σακὸν μύσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι. 16, 36. σακὸς. Ερ. 4, 5. ν. σηκὸς.

σάκος. ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνουσιν. 16, 79. ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι. 22, 143. τὰ ἄκρα δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 22, 190. πολλὰ εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν Κάστωρ ἔνυξεν. 22, 193. πολλὰ ἔνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεὺς τοῖο σάκος. 22, 195. δῖνασε σάκος μέγα. 24, 10. εὐθὺς ἄνυσεν, ὅπως κακὰ θηρὶ ἀνέγνω κοίλου ὑπὲρ σάκεος. 24, 24.

σᾶμα. λίπε αἰπὺν σᾶμα τῇν Λυκαονίδαο. 1, 125. σκίλλας ἰὼν γραιὰς ἀπὸ σάματος αὐτίκα τῖλλοις. 5, 121. οὐδὲ τὸ σαμα ἀμῖν τῷ Βρασίλα κατεφαίνετο. 7, 10. αἶψα φεύγειν ὠρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρός. 22, 199.

σάμερον. ἦνθε μοι ἅ τε Φιλίστας μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς ἀλλητρίδος, ἅ τε Μελίχους σάμερον. 2, 147. σάμερον ἐνδέκατος. 14, 45.

Σαμία. χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων. 15, 126.

Σάμος. οὔτε τὸν ἐσθλὸν Σικελίδα νίκημι τὸν ἐκ Σάμω. 7, 40.

σάνδαλον. μὴδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης. 24, 36.

σᾶος. βασιλεῦσιν ἐεῖδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν αὐτοῖς κηδομένοισι σωτέρος ἔμμεναι οἶκος. 25, 59.

σαόφρων. φιλέει, ὅσσα σαόφρονες. 28, 14.

Σαρδόنيος. ἐχθροὺς ἐκ νάσιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι Σαρδόνιον κατὰ κύμα. 16, 86.

σάρκινος. ἐλπίς τῶν ὕπνων ζατεῖ τὸν σάρκινον ἰχθύν. 21, 66.

σάρξ. Δέλφει ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοιο. 2, 26. στήθεα ἐσφαίρωτο πελώρια, καὶ πλατὺ νώτον, σαρκὶ σιδαρεῖν. 22, 47. σάρκες ἰδῶντι συνίζαντο. 22, 112. οὗ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλισθεν, ὀκρυνέειν. 25, 230. μὴ σαρκὸς ἀποδούρη ὀνύχεσσι. 25, 267.

σάττειν. πολλοὶ ἱππῆες, πολλοὶ δὲ οἱ ἀσπιδιώται χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγεύντι. 17, 94.

σατυρίσκος. τό τοι γένος ἡ σατυρίσκος ἐγγύθεν, ἡ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει. 4, 63. μὴ καυχῶ, σατυρίσκε. 27, 3. τί ῥέξεις, σατυρίσκε. 27, 48.

σαῦρα. σαῖράν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἶσῶ. 2, 58.

σαῦρος. 7, 22.

σαντοῦ. 27, 13.

σάφα. σάφ' οἶδα. 15, 99. ἐγὼ κέ τοι σάφα εἰδὼς πάντα μάλ' ἐξείποιμι. 25, 37. τὸ Ἀργεῖον οὐδεὶς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι. 25, 198. ὥς σάφ' εἰδῆς. Ερ. 20, 6.

σβεννύναι. οὐδέ κε τὼς σβέσω τὸν ἐμὸν πόθον. 23, 26.

σέβας. σέβας ἐση Ἀργεῖαίσι. 24, 76.

σέβεσθαι. σέβου με. 18, 48.

σέθεν. σέθεν ἔνεκεν Βερενίκα εὐεῖδης Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν. 17, 46. σέθεν ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων μνάσομαι ἡμιθέων. 17, 135. ξεῖνε, πάλα τινα πάγχυ σέθεν περὶ μῦθον ἀκούσας. 25, 162. οὐ σέθεν εἰμὶ χερεῖν. 27, 42. δεῖξον ἐμοὶ σέθεν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὐλῖς. 27, 44. αἰεὶ σφιν λῶϊον εἰς ἔτος ἦν ἐκ σέθεν ἀρχομένοισι. Ερ. 13, 5. γινώσκωμαι, εἰ ὁ δειλὸς ἐκ σέθεν, ὡσαύτως ἴσων ἔχει. Ερ. 15, 2.

σεῖιν. λιπαρὰ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθει-
ρα. 5, 91. σεισάμενας πτερὰ ματρὸς ἐπ'
αἰθαλόεντι πετεύρῳ. 13, 13. σείων καρ-
περὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πράταν.
22, 184. βίη σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκε-
φάλιοι. 25, 261.

σεῖο. 27, 6.

σελάνα. Σελάνα, φαῖνε καλὸν. 2, 10.
φράζεο μὲν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἔκετο, πότνα
Σελάνα. 2, 69. 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111.
117. 123. 129. 135. στήθεα στίλβοντα
πολὺ πλέον, ἢ τὴν Σελάνα. 2, 79. Ἐν-
θγμίων τίς ἦν; ὅν τε Σελάνα βουκολέον-
τα φύλασεν. 20, 37. ἡ Κυβέλας κρέσσων
καὶ Κύπριδος, ἅτε Σελάνας. 20, 43. οὕτω
τὸν μέσατον δρόμον ἄνουν ἄρμα σελάνας.
21, 19.

σελαναία. 2, 165.

σέλας. Ἔρως καὶ Λιπαραῖον πολλάκις
Ἀφαιστόιο σέλας φλογερώτερον αἰθεῖ.
2, 134. οὐκ ὅσσων λικαρὸν σέλας. 23, 8.

σέλινον. ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδ-
μοισι σέλινοις. 3, 23. χά στιβάς ἐσσεῖται
πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν πολυ-
γνάμπτη σελίνῳ. 7, 68. θάλλοντα σέ-
λινα. 13, 42. χαίται οἶα σέλινα περὶ
κροτάφοισι κέχυντο. 20, 23.

Σεμέλα. τὼς τρεῖς τᾶ Σεμέλα. 26, 6.
χαίροι εὐειδῆς Σεμέλα. 26, 35.

Σεμίραμις. 16, 100.

σέο. 27, 39.

σεῦ. σεῦ τὸ καλὸν τις ἰδὼν ρέθος αἰνέ-
σαι. 29, 16. τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σευ
οὐκ ἠθελον πατάξαι. 30, 26.

σηκός. χωρὶς δὴ σηκοὶ σφι τετυγμένοι
εἰσιν ἐκάστοις. 25, 12. τὰ ἐπήλυθε πῖονα
μῆλα ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλιά τε
σηκούς τε. 25, 87. σηκοὶ βοῶν ρεῖα πλη-
σθησαν εἰλιπόδων. 25, 98. ν. σακός.

σῆμα. Ζηνός που τόδε σῆμα. 17, 73.
εἶχε σῆμα. 21, 53.

σημαίνειν. Παμφύλοισί τε πᾶσι, καὶ
αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι σημαίνει. 17, 89.

σημαίνειν. ὅνυν ἀμυνρὶ φάντη, σημαί-
νοισα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα. 22, 22.

σήραγξ. ὁ μὲν σήραγγα προδείελος
ἔστιχεν εἰς ἦν. 25, 223.

σθένος. φαίης κεν γυῖον νιν ὅσον σθέ-
νος ἐλλοπιεύειν. 1, 42. τὸ σθένος ἄξιον
ἄβας. 1, 44. τῶν προφέρεσκε βίηφί τε
καὶ σθένει ῥ. 25, 138.

σίγα. 6, 29.

σιγᾶν. ἠνίδε, σιγᾶ μὲν πόντος, σιγῶν-
τι δ' αἰτται, ἃ δ' ἐμὰ οὐ σιγᾶ στέρνων

ἐντοσθεν ἀνία. 2, 38. 39. σίγα, Πρα-
ξινόα. 15, 96. ἐσιγάθη ἂν ὑφορβὸς Εὐ-
μαιος. 16, 54.

σιδάρειος. τῷ σιδάρειον σκύταλον. 17,
31. στήθεα ἐσφαίρωτο πελώρια, καὶ
πλατὺ νῶτον, σαρκὶ σιδάρειν. 22, 47.

σιδάρεος. κῆμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε
σιδάρεον. 29, 24.

σιδαρος. πῶς ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαν-
ροτέροισι σιδαροῖς. 21, 49.

σιδήρος. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ τμητή.
25, 274.

Σικελίδας. οὔτε τὸν ἐσθλὸν Σικελίδαν
νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ, οὔτε Φιλητᾶν, αἰεί-
δων. 7, 40.

Σικελός. ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον τὰν Σικελάν.
1, 125. ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλλα. 8,
56. τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρεθίσαν
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι. 16, 102.

Σιμαίθα. κῆφ', ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ.
2, 101. ἡ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθα-
σας, ὅσπον ἐγὼ θνῆ πρᾶν ποκα τὸν χαρί-
εντα τρέχων ἐφθαξα Φιλίνον. 2, 114.

σίμβλον. τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα
κακὰ κέντασε μέλισσα, κηρίον ἐκ σίμ-
βλων συλεύμενον. 19, 2.

Σιμιχίδας. Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσα-
μέριον πόδας ἔλκεις; 7, 21. ἄγε, βωκο-
λικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' αἰοῦδᾶς, Σιμιχίδα.
7, 50. Σιμιχίδα Ἐρωτες ἐπέπταρον. 7,
96.

Σιμόεις. ῥέξας, ἡ Ἀχιλεὺς ὅσπον μέ-
γας, ἡ βαρὺς Αἴας, ἐν πεδίῳ Σιμόεντος.
16, 75.

Σίμος. 14, 53.

σιμός. ἡ ῥά γε τοι σιμός καταφαίνο-
μαι ἐγγύθεν ἦμεν. 3, 8. αἱ σιμαὶ λει-
μωνόθε ἰοῖσαι κέδρον ἐς ἀδεῖαν μέλισσαι.
7, 80. ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι.
8, 50.

σίνεσθαι. σινομένα τὰν τρώξιμον. 1,
49. ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὀπηνῆκα νε-
βρὸν ἐν εὐνᾷ καρχαρόδον σίνεσθαι ἰδὼν
λύκος οὐκ ἐθελήσει. 24, 85.

σίον. τὰ τοι σία καρπὸν ἐνείκει. 5,
125.

Σισυφῆς ἀκτὰ. 22, 158.

σιτεῖν. οὐ κρέας αὐτὸς σιτάθην. 9, 26.

σιτίζειν. μῆν πρῶκας σιτίζεται. 4, 16.

σίτος. σῖτον ἀλοιῶντες. 10, 48.

σίττα. σίτθ' ὁ λέπαργος. 4, 45. σίτθ'
ἡ Κυμαῖθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἐσα-
κοῦεις; 4, 46. οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ'
ἀμνίδες. 5, 3. σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνῳ ταὶ

μηκάδες. 5, 100. σίττα νέμεσθε, νέμεσθε. 8, 69.

σκαῖος. σκαίῃ σκαίῃ Πολυδεύκεος ἔλ-
λαβε χεῖρα. 22, 119. στιβαρᾶ χειρὶ
πλάζεν ὑπὸ σκαῖον κρόταφον. 22, 124.
τοῦ ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαῖον γόνυ
χεῖρα φάσγανον ὁξὺ φέροντος ὑπεξανα-
βάς ποδὶ Κᾶστωρ σκαίῳ. 22, 196. 198.
τοῦ ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χεῖρὶ
παχείῃ σκαίου ἄφαρ κέραος. 25, 146.

σκαίρειν. ἄλλοκα σκαίρει τὸ βαθύ-
κιον ἀμφὶ Λάτνυμον. 4, 19.

σκανᾶ. νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς
ἀγοράσδων. 15, 16.

σκαπάνα. ἔχων σκαπάναν. 4, 10.

σκαφίς. στασῶ τῷ Πανὶ ὀκτῶ σκα-
φίδας μέλιτος πλέα κηρὶ ἐχούσας. 5, 59.

σκέλος. ποσσὶ θένων σκέλος. 22, 66.
ὅσα ἀπὸ σκελέων ἐδροστρόφοι Ἀργόθεν
ἄνδρες ἀλλήλους σφάλλονται παλαίσμα-
σιν. 24, 109.

σκεπᾶν. ἵππειαι κόρυν σκεπᾶουσιν
ἔθειραι. 16, 81.

σκέπτεσθαι. πάντῃ διέδραμεν ὀφθαλ-
μοῖς σκεπτόμενος. 25, 234.

σκιᾶ. 5, 48.

σκιᾶς. χλωραὶ σκιᾶδες μαλακῶ βρί-
θουσαι ἀνιήθω δέμαται. 15, 119.

σκιερός. τοὶ ποτὶ σκιεραῖς ὁδοαμύνειν
αἰθαλίωνες τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον
πόνον. 7, 138. σκιερὴν ὑπὸ φηγὸν ἡε-
λίου φρύττοντος ὁδοιπóρος ἔδραμον ὥς
τις. 12, 8. στέφανον σκιερὰν καταθή-
σομεν ἐς πλατάνιστον. 18, 44. ὑγρὸν
ἄλειφαρ σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλα-
τάνιστον. 18, 46. οἱ θωὸς συνάγερθεν ὑπὸ
σκιεράς πλατανίστω. 22, 76. ἐγὼ θάμ-
νοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην. 25, 227.

σκίλλα. σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σά-
ματος αὐτίκα τίλλοις. 5, 121. μὴ τὺ τι
παῖδες Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευ-
ράς τε καὶ ὤμους τανίκα μαστίσσοιεν. 7,
107.

σκιπναῖος. βόες ἀγελήδων ἐς αὐλιν
ἐρχόμεναι σκιπναῖον ἐπισπεύδοιεν ὀδί-
ταν. 16, 93.

σκιρτᾶν. οὐ μὴ σκιρτασῇτε. 1, 152.
σκληρός. αἱ αἰ τῷ σκληρῷ μάλα δαί-
μονος, ὅς μ' ἐλελόγχει. 4, 40. σκληραῖσι
τεθλασμένοις οὐατα πυγμαῖς. 22, 45.

Σκοπάδαί. πολλοὶ Σκοπάδαισιν ἐλαν-
νόμενοι ποτὶ σακὸν μόσχοι σὺν κεραοῖσιν
ἐμυκήσαντο βόεσσι. 16, 36.

σκοπιά. οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν. 1, 69.

τάς μοι ἀπάσας λιψ κόμαρον τρωγοῖσας
ἀπὸ σκοπιάς ἐτίναξε. 9, 11.

σκοπιάζειν. ὥπερ τῶς θύνωσι σκοπιά-
ζεται Ὀλπις ὁ γριπεὺς. 3, 26. πάντῃ
ὅσσε φέρων, ὁ λοὸν τέρας ἐσκοπιάζον.
25, 214.

σκοπός. 6, 10.

σκότος. περὶ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε. 25, 260. ὅκκα οὐκ ἐθέλεις τὸν, μάλ'
ἐν σκότῳ. 29, 8.

σκούζεσθαι. αἱ σκυζόμεναι γυμνοῖς πο-
σὶν οἶκαδ' ἴασι. 16, 8. πυρσαὶ ἐφρίξαν
ἔθειραι σκυζομένῳ. 25, 245.

Σκυθικός. ὑψηλὸν Ἱέρωνι κλέος φο-
ρέοιεν ἀοιδοὶ πόντου Σκυθικοῦ πέραν.
16, 99.

σκύλαξ. τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι.
2, 12.

σκύμνος. τρέφω τοὶ σκύμνως τέσσα-
ρας ἀρκταν. 11, 41.

σκύταλον. τῷ σιδάρειον σκύταλον, κε-
χαραγμένον ὄξοις. 17, 31.

σκύτος. σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο
λέοντος. 25, 142.

σκύφος. τὸ δίδον τὰν αἶγα, τό τε
σκύφος. 1, 143.

σκῶψ. κῆξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι
γαρύσαιντο. 1, 136.

σμᾶνος. ὥδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ
σμάνεσσι μέλισσαι. 1, 107. 5, 46. ἔνθα
μέλισσαι σμάνεα πληροῦσιν. 8, 46.

σοβαρός. καὶ τι σεσαρός καὶ σοβαρόν
μ' ἐγέλαζεν. 20, 15.

σός. ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρί-
εντος αἵτεω πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ'
ἡθέοισι μάλιστα. 12, 20. τήνῃ τὰ σά
δάκρυα μᾶλα ρέοντι. 14, 38. τῆς σῆς
γέ μιν οὐκ ἐπιβαίνω. 22, 59. σός μὲν
ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσῃαι, εἰ κε κρα-
τήσω. 22, 71. ἀμφίθες ἐκ ρεθῶν σῶν
εἴματα, καὶ κρύψω με. 23, 39. κὰν
νεκρῷ χάρισαι τὰ σά χεῖλεα. 23, 41.
οὐνομα σὸν λέγε τῆνο. 27, 40. ὑπὸ σοὺς
πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἦνυδε βάλλω. 27,
53. ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοὶ μεί-
ζονα δωσῶ. 27, 59. Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα'
σὴ ἐρημιάς οὐκέτι πιστή. 27, 62. γυ-
ναιξὶ νόος οἰκωφελέσσι σός ἐπήβολος.
28, 2. ζῇ τὰν σάν ἰδέαν. 29, 6.

σοφίη. σοφίῃ ἐπὶ τῇδε αἶνον ἔχων.
Ερ. 10, 3.

σοφιστής. φυσιογνώμων ὁ σοφιστής.
Ερ. 11, 1. πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει
τεθναὼς ὁ σοφιστής. Ερ. 11, 5.

σοφός. ὡς σοφός εἶπεν. 14, 22. σοφόν τι χρῆμ' ὠνθρωπος. 15, 83. τὸ χρῆμα σοφώτερον. 15, 145. ἥρως, ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν αἰοδῶν. 17, 6. ὃς πόλλ' ἐδάη σοφὰ ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκόμεν. 28, 19.

σπᾶν. σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζης. 25, 210.

Σπάρτα. ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτα, ξανθότριχι πᾶρ Μενελάω παρθενικαὶ πρόσθε νεογράφτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο. 18, 1. ἀγαθὸς τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι ἐς Σπάρταν. 18, 17. πολλὰ τοι Σπάρτα. 22, 156.

σπείρα. ἐπεὶ σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοεΐαι χεῖρας. 22, 80. αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν. 24, 14. τῷ αὐτε σπείρησιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα. 24, 30.

σπένδων. τὸ δίδον τὰν αἶγα, τό τε σκύφος, ὥς μιν ἀμέλξας, σπείσω ταῖς μοίσαις. 1, 144.

σπέρχεσθαι. μὴ τι οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιο σπερχομένῳ. 25, 67. Σπέρχης. ἄτις καὶ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίστυσε. 15, 98.

σπεύδειν. σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει. 1, 40. μὴ σπεύδῃ. 5, 31. οὐτὶ σπεύδω. 5, 35. ἐξ εὐνᾶς ἔσπενσεν ἐτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα. 13, 63. σπεύδωμος. 15, 59. οὐκ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις, ὥς πάρος, ἐσθλοὶς αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. 16, 15. ἐνεπλήσθη ὁμός σπεύδοντας ἐκάστου. 24, 52.

σπήλυξ. σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος. 16, 53.

σπιλας. ἀέναον ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει. Ερ. 4, 6.

σπλάγχνα. παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. 7, 99.

σποδός. κούδῃ σποδὸν εἶδομες αὐτῆς. 2, 25. ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ. 11, 51. πῦρ τοι ὑπὸ σποδῷ εὐτυχον ἔστω. 24, 86.

σπόριμος. οὐδὲ ἀνθρώπων τις ἔην φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος. 25, 219.

σπόρος. πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ σπόρῳ ἄσκαλα πάντα. 10, 14. νεοὶ ἐκπονέοντο ποτὶ σπόρον. 16, 94. τριπόλοις σπόρον ἐν νεοῖσι βάλλοντες. 25, 25.

σπουδᾶ. Ερ. 16, 2.

στάζειν. ὑγρὸν ἀλειφαρ σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον. 18, 46.

στάθμη. τὸ, ὅ, τι με πρῶτον ἀνῆρεν, αὐτὸς καὶ μάλα ρεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας. 25, 194.

σταθμός. σταθμὰ. ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων οἶκον. 24, 15.

σταθμός. εὐθὺς σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροῖωταις δέδμηται. 25, 23. ἢ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ τετάνυστο. 25, 157. κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 25, 220.

στάλα. στάλαν Ἀφαρηῖον ἐξανέχουσαν τύμβω ἀναρρήξας. 22, 207.

στάλικες. Ερ. 3, 2.

στάσαι. ν. ἰσάναι.

στάσσασθαι. ν. ἰσάναι.

στάσειν. ν. ἰσάναι.

σταφίς. 27, 9.

σταφυλή. πυρναῖαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἄλωα. 1, 46.

σταφυλὶς. 27, 9.

στάχυς. 10, 47.

στέγος. ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τότε στέγος. 2, 116.

στεῖβεσθαι. μόνους ὅδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κοινῇ, στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη. 17, 122.

στεῖνεσθαι. στεῖνοντο πίνους ἀγροὶ μυκηθμῷ. 25, 97.

στεινός. δειδιώτες, μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε χώρῳ ἐνὶ στεινῷ. Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνὴρ. 22, 94.

σείρα. μόσχος βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρωσ. 9, 3.

στείχειν. τῷ εἰς ἄστυ ἐστιχέτην. 25, 154. ἦλυθε στείχων τις ἀπ' Ἀργεὸς ὡς νέος ἀκμὴν ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ. 25, 164. σήραγγα προδεῖλος ἔστιχεν εἰς ἦν. 25, 223. ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. Ερ. 3, 5.

στένειν. ἔστυνε τρυγῶν. 7, 141.

στέργειν. ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε. 17, 130. στέργετε ὕμεις αἵται. 23, 63.

στερεός. ἔδρα στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος. 17, 21. μύες ἐν στερεοῖσι βραχίσιον ἄκρον ἔσταςαν. 22, 48. ἀλλήλους ἔλκεον στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν. 22, 108.

στερεῶς. 25, 268.

στέρνων. ἃ ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἐντοσθεν ἀνία. 2, 39. ἐς ἀλλήλων στέρνων

φιλότητα πνέοντες καὶ πόθον. 18, 54. ἀπὸ στέρων πλατὺς ἦρως. 24, 78.

στεφανηφόρος. οἱ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων. 16, 47.

στέφανος. φάτο, οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τήνα πυκάζδεν. 2, 153. τὸν στέφανον τίλαί με καταντίκα λεπτά ποιησεῖς. 3, 21. ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα, ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω. 7, 64. ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται. 10, 29. βριθόμενος στεφάνοισιν ἐν πρὸς μητέρ' ἀπῆνθεν. 12, 33. στεφάνως δρεψύμεναι ἀδὺ πνέοντας. 18, 40. πρᾶται τὸν στέφανον λωτῶ χαμαὶ ἀυξομένοιο πλέξασαι. 18, 43.

στέφειν. στέψον τὰν κελέβαν φοινικῶ οἶος ἰώτῃ. 2, 2. θαλλῶ ἐπιρράινειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ. 24, 96.

στήθεα. στήθεα στίλβοντα πολλὴ πλέον, ἢ τὸ, Σελάνα. 2, 79. ἀμφὶ οἱ στήθεσσι γέρον ἐσφίγγετο πέπλος ζωστήρι πλακερῶ. 7, 17. ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποσταῖσας γυναικός. 15, 108. ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνείσαι στήθεσι φαινομένοις. 15, 135. στήθεα ἐσφαίρωτο πελώρια. 22, 46. ὁ ἐς στήθος τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα ἀυχένος ἀρχαγὸς Βεβρύκων. 22, 109. ἀρρήκτον ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν. 25, 112. πεπάλακτο φόνῳ στήθεα. 25, 226. μεσσηγὺς ἔβαλον στήθεων, ὅθι πνεύμονος ἔδρα. 25, 237.

στήναι. ν. ἰστάναι.

στιβαρὸς. στιβαρᾷ χειρὶ πλαῖξεν ὑπὸ σκαῖόν κρόταφον. 22, 123. στιβαροὺς θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας. 24, 49. χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη, στιβαρὸν τε μέτωπον. 25, 144. στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας ἐξόπιθεν. 25, 266.

στιβάς. χά στιβάς ἄδε. 5, 34. χά στιβάς ἐσσεῖται πεπυκασμένα. ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν κνύζα τ' ἀσφοδὲλφ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ. 7, 67. ἐντί μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς. 9, 9. λειμῶν σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειρα. 13, 34.

στίλβειν. στήθεα στίλβοντα πολλὴ πλέον, ἢ τὸ Σελάνα. 2, 79.

στιχᾶσθαι. ταῖς τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόνωντο. 25, 126.

στιχεῖν. ν. στείχειν.

στίχος. γράψον τόδε γράμμα, τό σοι στίχοισι χαράξω. 23, 46.

στόμα. πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα γένοιτο. 1, 146. εὐδον δ', εἴκε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεύ ἐφίλασα. 2,

126. ἐγὼ μοισᾶν καπνὸν στόμα. 7, 37. ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε. 11, 9. αἱ μὴ τὸ στόμα λῆς. 11, 56. ἢ σὴ νῦν φιλότης τοῦ χαρίεντος αἵτεω πᾶσι διὰ στόματος. 12, 21. μὴ τὸ γέ μευ κύσης τὸ καλὸν στόμα. 20, 5. τὸ στόμα καὶ πακτὰς γλυκερώτερον' ἐκ στομάτων δὲ ἔρβρε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρῳ. 20, 26. μὴ ποτε τῷ στόματος ἀγκίστρια χρυσὸν ἔχουσιν. 21, 57. ἢ προφνγοῦσα Ἀργὼ υἱόφεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου. 22, 28. ὡς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε. 22, 100. λαίῃ στόμα τύψε. 22, 126. τὸ στόμα μεν πλύνω. 27, 5. ἀηδονίδες μέλπονσαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὅπα. Ερ. 4, 12.

στομάλιμνον. ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται. 4, 23.

στορεῖν. ἔστε κ' ὁμοσση αὐτὰ μοι στορέειν καλὰ δέμνια τὰσδ' ἐπὶ νάσω. 6, 33. χαλκύνους στορεσεῦντι τὰ κύματα, τὰν τε θάλασσαν, τὸν τε νότον, τὸν τ' εὐρον. 7, 57. πολλοὶ μίαν στορέσαντο χαμεύναν. 13, 33.

στορνύναι. ἐν λεχος στορνύσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ. 17, 133. εὐνὰς ἐστόρνυντο. 22, 33.

στρατιώτας. Κλεύνικος ὁ στρατιώτας. 14, 13. ὁμαλὸς τις ὁ στρατιώτας. 14, 56.

στρεπτὸς. στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ νευρεῖν. 25, 212.

στρέφειν. ἐγὼν τε καὶ Εὐκритος ἐς Φρασιδάμω στραφθέντες. 7, 132. ἄμος στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος Ὀρίωνα κατ' αὐτόν. 24, 11.

στρόμβος. τήνῳ στρόμβῳ καλὸν ὁ στρακον. 9, 25.

στρωννύναι. ἐστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα. 15, 127. στρωσάμενοι βρῦον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλῶν βασι. 21, 7.

στυγνός. ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος. 16, 41. πάροιθε κατενθεῖν ἐπὶ στυγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμόντων. 17, 49. ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελᾶθροις. 23, 17. ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ. 23, 19. στυγνὰν ἔχοντα χαίταν ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὴν ἔταξε τῶς Ἑρωτας. 30, 3. στυγνὸν τὸν ὕν ἀνέυρον. 30, 9.

στύμα. περίξ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι. 29, 25.

στωμύλος. 5, 79.

Συβαρίτας. αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν φεύγετε τὸν Λάκωνα. 5, 1. Εὐμάρα τὰς αἶγας ὀρήs, φίλε, τῷ Συβαρίτα. 5, 73.

Συβαρίτις. ρεῖτω χά Συβαρίτις ἐμὴν μέλι. 5, 126. αὐριον ὕμε πᾶσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθὶ κράνας. 5, 146.

Συβάρτας. δῶλε Συβάρτα. 5, 5. ἅ τοι ἅ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Συβάρτα. 5, 72. μὴ τύ τις ἡρώτα, ποττῷ Διὸς, αἷτε Συβάρτα; 5, 74.

σύκινος. σύκινοι ἄνδρες. 10, 45. σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφές ξόανον. Ερ. 4, 2.

σῦκον. τὰ Φιλῶνδα σῦκα κατατρῶγοντες. 5, 115.

συλεῖσθαι. τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον. 19, 2.

συλλέγειν. συλλέξασα κόνιν πυρός. 24, 91.

συμβαίνειν. οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινα τῶν ἀπεόντων. 10, 8. οὐδαμῶν συνέβα τοι ἀγρυνήσῃαι δι' ἔρωτα. 10, 10.

σύμβλητος. οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμῶνα πρὸς ῥόδα. 5, 92.

συμπαῖσδεν. πολλὰι συμπαῖσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται. 11, 77.

σῦμπας. ὅσων ἀηδῶν συμπαντων λιγύφωνος ἀοιδότατη πετεινῶν. 12, 7.

συμπηγνύειν. πρῶαν νιν συνέπαξα. 8, 23.

συμπλέκειν. οὐτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἥτριον ἰστῷ κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελούντων. 18, 34.

συμπλήγην. 24, 55.

συμφλέγειν. αὐτὸν φλογέω συνέφλεξε κεραυνῷ. 22, 211.

σύμφορος. ἅ εἰς γαῖαν προπεσόντες πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαισμάτα σύμφορα τέχνα. 24, 112.

συμφύρειν. ὁ αἰεκέσι πλαγαῖς πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης. 22, 111.

συνάγειν. Δαμοίτας καὶ Δάφνης ὁ βωκόλος εἰς ἓνα χώρον τὰν ἀγέλαν ποκὰ συνάγαγον. 6, 2. ἐς μέσσον σύναγον. 22, 82.

συναγείρειν. καυτὰ συναγείρομαι ἤδη. 15, 57. οἱ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστῳ. 22, 76.

συναείδειν. Μῶσαι Πιερίδες, συναεῖσατε τὰν ῥαδιανᾶν μοι παῖδα. 10, 24.

συναλοιᾶν. μέχρι συνηλόησε παρήϊα. 22, 128.

σύνναμα. 25, 126.

συνάντεσθαι. Δάφνιδι τῷ χαρίεντι σὺννήτετο βουκολέοντι Μενάλκας. 8, 1.

συνδρομάδες. ἅτις Κυναιᾶν οὐχ ἤφατο συνδρομάδων ναῦς. 13, 22.

συννεῖναι. ἡγήτηρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος. Ερ. 7, 2.

συνέπεσθαι. οἱ αὐτῷ ἀριστῆς συνέποντο. 13, 17.

συνερείδειν. τίς, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας. 22, 68. στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας ἐξόπιθεν. 25, 266.

συνιζάνειν. σάρκες ἰδρῶτι συνίζανον. 22, 212.

συννεχές. 20, 12.

σύννομος. σύννομα μᾶλα. 8, 56.

συννοαλίζ. ἅμμες πᾶσαι συννοαλικές. 18, 22.

σύνοφρος. 8, 72.

συνταράσσειν. σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιῶδες ὄργια Βάκχον. 26, 13.

συντινάσσειν. σὺν μάχαν ἐτίναξε. 22, 90.

Σύρα. Σύραν καλέοντι τὸ πάντες. 10, 26.

Συρακόσιος. Συρακοσίαις ἐπιτάσσειν. 15, 90. ἥδη βαστάζουσι Συρακοῖσιοι μέσα δούρα. 16, 78.

Συρακόσσαι. τὸν Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾷ πόλει. Ερ. 17, 5.

σύρειν. βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα. 2, 73. ἔσυρεν αἰχμάλωτον. 30, 12.

Συρηκόσιος. ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων. Ερ. 8, 1. εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίω. Ερ. 22, 2.

σύριγγ. τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνου ἐκ κηρῷ σύριγγα καλὰν, περὶ χεῖλος ἐλικτὰν. 1, 129. χά σύριγγ' εὐρῶτι παλύνεται, ἂν ποτ' ἐπάξω. 4, 28. οὐκ ἐσορήτε τὸν μεν τὰν σύριγγα πρῶαν κλέψαντα Κομάταν. 5, 4. τὰν ποίαν σύριγγα; τὴν γὰρ πόκα, δῶλε Συβάρτα, ἐκτάσω σύριγγα; 5, 5. 6. οὐ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἐκλεψε Κομάτας. 5, 19. ὅκ' αὐτῷ τὰν σύριγγ', ὥρεξα. 5, 135. χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν. 6, 43. σύριγγ' ἂν ἐποίησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον. 8, 18. ἢ μὲν

τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον. 8, 21. ἀδὸν χα' σύριγγ. 9, 8. ἀδύ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω. 20, 28. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης. 27, 12. ὁ καλᾶ σύριγγι μελίσδων βωκολικοὺς ὕμνους. Ερ. 2, 1.

σύριγγ. περὶ νύσσαν ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι. 24, 118.

Συρίη. ἀποτέμενεται Συρίης. 17, 87.

συρικτὰς. φαντὶ τὺ πάντες ἔμμεν συρικτὰν μεγ' ὑπέροχον. 7, 28. ποιμᾶν εἰροπόκων ὅτων, συρικτὰ Μενάλκα. 8, 9. αἶ τι Μενάλκας πῇ ποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ἄσε μέλος. 8, 34.

Σύριος. Συρίῳ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα. 15, 114.

συρίσδει. ἀδὸν καὶ τὺ συρίσδες. 1, 3. λῆς, αἰπόλε, συρίσδεν; 1, 14. οὐ θέμις, ὦ ποιμᾶν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν συρίσδεν. 1, 16. κάθησαι ἀδέα συρίσδων. 6, 9. σύρισδε Δάφνις ὁ βώτας. 6, 44. ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω. 8, 4. συρίσδεν ὡς οὔτις ἐπίσταται ὧδε Κυκλώπων. 11, 38.

σῦς. ἄρκτους τε, σῦας τε, λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔρνος. 25, 185.

σφαιροῦν. στήθεα ἐσφαίρωτο πελώρια, καὶ πλατὺ νῶτον, σαρκὶ σιδαρεῖη. 22, 46.

σφάλλιν. ὕσσα ἀπὸ σκελέων ἐδρόστροφοὶ Ἀργόθεν ἄνδρες ἀλλήλους σφάλλουντι παλαιάσασιν. 24, 110.

σφᾶξ. 5, 29.

σφε. ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι. 15, 80.

σφετέρος. ὕσσον οἷς σφετέρης λασιωτέρη ἀνὸς. 12, 4. Νύμφαι σφετέρους ἐπὶ γούνασι κούρον ἔχοισαι δακρύνοντα. 13, 53. παισὶ θαρσύνσας σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα. 17, 41. ἐκ βλεφάρων ὕπνου ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ὧδ' αὖν. 21, 21. σφετέρης μὴ φεῖδω τέχνης. 22, 67. ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται μυρία. 22, 159. μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα. 22, 209. Ἀλκμήνα ἔπειτα ποτὶ σφετέρον βάλε κόλπον ξηρόν ὑπαὶ δέϊους ἀκράχολον Ἰφικλῆα. 24, 59. ὥσεί περ σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι. 25, 163.

σφίγγειν. ἀμφὶ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος ζωστήρι πλακερῷ. 7,

17. σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα. 10, 44.

σφυρήλατος. σφυρήλατος οἶα κολοσσός. 22, 47.

σφυρόν. ἃ ἄκανθα ἄρμοι μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. 4, 51. ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι στήθεσι φαινομένοις. 15, 134.

σφυρόν. Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρόν. 16, 77.

σφύσδει. 11, 71.

σφῷ. σφῶν ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες. 22, 166. σφῷ ἀπηνέες. 22, 169.

σφωίτερος. ὧδε Λυγείης υἱὸς φίλος Ἡελίοιο σφωίτερω σὺν παιδὶ, βίῃ Φυλῆος ἀγανοῦ, χθιζὸς γ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος. 25, 55.

σχαδών. τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο πληρὲς τοῖς σχαδόνων. 1, 147.

σχεδία. ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν θυρόν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος. 16, 41.

σχεδόν. Δάκων τοὶ ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροὶ τυρῷ. 5, 86. ἐγὼ ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκακαταῖος. 10, 12. παρεὼν μάλα σχεδόν. 13, 60. ἀνῶξα βύβλινον αὐτοῖς εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ. 14, 16. ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 22, 130.

σχεθεῖν. ἔσχεθε ὄρμῃς παῖδα Ποσειδάωνος. 22, 96.

σχέτλιος. σχέτλιοι οἱ φιλέοντες. 13, 66.

σχῆμα. σχῆμα ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. 10, 35.

σχίζειν. δίχα μεν τὸ θερίστριον ἦδη ἔσχισται. 15, 70.

σχίζη. καὶε τῷδ' ἀγρίῃσιν ἐπὶ σχίζησι δράκοντε νυκτὶ μέσσα. 24, 89.

σχῖνος. σχῖνον πατέοντι. 5, 129. ἐν βαθείαις ἀδείαις σχῖνιοιο χαμεννίσιν ἐκλίνθημες. 7, 133. σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς, ἐπιχώριον ἔρνος. 26, 11.

σχοινίς. ἦπτεν ἀπ' αὐτῶν τὰν λεπτὰν σχοινίδα. 23, 51.

σχοῖνος. ἀνθρίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν, σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. 1, 53. ἐκ σχοίνων λαβύριυθοι. 21, 11. λῦσον τᾶς σχοίνῳ με. 23, 39.

σχολῇ. 21, 34.

σῶζειν. μόλις ὕμμιν ἐσώθην. 15, 4.

σῶμα. σῶμα κεκμακὸς ἀμπαύων. Ερ. 3, 1.

σωρός. ἄς ἐπὶ σωρῷ αὐθις ἐγὼ πά-

ξαιμι μέγα πτόν. 7, 155. σωρόν εἶχε χρημάτων μεμναμένοις τελεῖν ἐπίχειρα. Ep. 17, 7.

σωτήρ. ὑμνόμενος ἄρσενα τέκνα κούρης Θεστιάδος ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἡδὴ ἐόντων. 22, 6.

T.

τά. 1, 35.

τᾶ. τᾶ δὴ ποκα πολλὰ καὶ ἄλλα θηρία πομπεύσκε περιστάδων. 2, 67. σὺν τᾶ πολλὰ ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις. 28, 10.

τᾶ. ποταεῖσμαι ἄσυχᾳ τᾶ χθονία Ἐκάτᾳ. 2, 12. νῦν χάριν μὲ ἔφαν τᾶ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν. 2, 130. ὅκκα θύοντι τᾶ Ἡρα. 4, 22. ἂ σκιά οὐδὲν ὁμοία τᾶ παρὰ τιν. 5, 49. κῆγῶ δωσῶ τᾶ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν. 5, 96. τᾶ παιδὶ ταῦτα φυλάσσω. 5, 105. σῖγα ἵλακτειν νιν καὶ τᾶ κυνί. 6, 29. τᾶ Διοῖ ἔτεχε θαλῶσις ὁ Φρασιδαμος. 7, 3. τᾶ δρυὶ ταὶ βάλονοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα, τᾶ βοῖ δ' ἂ μόσχος. 8, 79. τὸν τεὸν πρέπει λιμηρόν ἐρωτα μυθίσδεν τᾶ ματρὶ κατ' εὐνάν ὀρθρευοίσᾳ. 10, 58.

τᾶδε. 15, 118.

τᾶδε. 2, 101.

ταί. αἴκα ταὶ Μῶσαι τὰν οὔϊδα δῶρον ἄγωνται. 1, 9. πᾶ μοι ταὶ δάφναι. 2, 1. ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται. 2, 35. ταί μοι αἴγες βόσκονται κατ' ὄρος. 3, 1. ταὶ δαμάλαι αὐτὸν μυκώμεναι ὥδε ποθεῦντι. 4, 12. βασύνεται καὶ ταὶ βόες εἰς αἶδαν. 4, 26. ταὶ ἐπὶ δένδρῳ ὄρυγες λαλαγεῦντι. 5, 47. σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνῳ ταὶ μηκάδες. 5, 100. ἀπ' ἀκάνθας ταὶ καπυραὶ χαῖται. 6, 16. ταὶ παρ' αὐτὰν αἰγειροὶ πτελέαι τε εἴσκιον ἄλσος ἔφαινον. 7, 7. ταὶ οἶες, μῆθ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι ποίας. 8, 67. οὐδὲν ποττὸν ἐρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, ἢ ταὶ Πιερίδες. 11, 3. πολλὰκι ταὶ οἶες ποτὶ ταῦλιον αὐτὰ ἀπῆρθον χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. 11, 12. ταὶ μελάμφυλλοι δάφναι τιν, Πύθιε Παιάν. Ep. 1, 3. 7, 59.

ταῖσι. 1, 91.

ταῖσιν. 8, 38.

τάκειν. ὡς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω. 2, 28.

τάκεσθαι. Δάφνι τάλαν, τί τυ τάκεαι. 1, 82. τάκεται ὀφθαλμῶς. 1, 88. τάκεαι ὀφθαλμῶς. 1, 91. ἀλφιδά τοι πρῶτον

πυρὶ τάκεται. 2, 18. ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἐρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφει. 2, 29. τὸ κάλλος ἐτάκετο. 2, 83. τὸν, ὦ κακὲς, καὶ τότ' ἐτάκεν βασκαίνων. 5, 12. ζαλοῖ μ', καὶ τάκεται. 6, 27. ἂ χιών λευκά, καὶ τάκεται, ἀνίκα παχθῇ. 23, 31.

ταλαεργός. 13, 19.

τάλαντον. μή μοι χρύσεια τάλαντα εἶη ἔχειν. 8, 53.

ταλαρίσκος. ἀπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις ἀργυροῖς. 15, 113.

τάλαρος. Λάκων τοι τάλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροὶ τυρῶ. 5, 86. τὸ ἐς τάλάρως ἀπόθωμαι. 8, 70. αἶκ' ἐνθῶν τάλάρως πλέκοις. 11, 73. οὔτε τις ἐν τάλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα. 18, 32.

τάλας. Δάφνι τάλαν, τί τυ τάκεαι. 1, 82. ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδέποθ' ἦκει. 2, 4. ὅς με τάλαιναν ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν. 2, 40. πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. 2, 96. ὦ τάλαν Δῖγων. 4, 26. τάλαν, λέγει, αὐτὸς ἀμέλγεις. 5, 85. τὸν, ὦ τάλαν, ἔσσι φιλεχθής. 5, 137. τὴν νιν οὐ ποθορῆσθα τάλαν, τάλαν. 6, 8. βωκόλος ὦν, ἐθέλεις με κύσαι; τάλαν. 20, 3. μίμνε τάλαν. 27, 56.

ταλασίφρων. ἄνστατε, δμῶες ταλασίφρονες. 24, 50.

ταμάλιστα. 15, 58.

ταμεσίχρως. ἔρκος ἐνναλίον ταμεσίχρως ὄφρα μοι εἴη. 25, 279.

τάμιος. ἐκ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνακὸν δέρμ' ὦμοισι, νέας ταμίσιοιο ποτόσδον. 7, 16. τάμισον δριμεῖαν ἐνείσα. 11, 66.

τᾶμος. τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος ἠρώων. 13, 27. τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσως τὸν, Θωνύγχε, πύξ ἐπὶ κόρρας ἦλασα. 14, 34. τᾶμος αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἡρῆ κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν. 24, 13.

τάν. τάν ὀλίγους τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει ἥμενος. 1, 47. τάν καὶ σκύλακες τρομέονται. 2, 12. τάν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων. 9, 24. φαίετε ᾧδάν, τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεῖσα νομεῦσι. 9, 29. 7, 43.

τάν. αἴκα ταὶ Μῶσαι τὰν οὔϊδα δῶρον ἄγωνται. 1, 9. τὸν τάν οἶν ὕστερον ἀξεῖς. 1, 11. δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα. 1, 21. ἔπποι; αἶω τὰν ῥοδο-

παχυν ἀπ' Ὁκεανοῖο φέροισαι. 2, 148. ἄδιον ἄσῃ τᾷδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τᾷλ-
σεα ταῦτα καθίξας. 5, 32. τὰν σουτοῦ
πατέων. 5, 61. ὅκ' αὐτῷ τὰν σύριγγ'
ᾠρεξα. 5, 135. τιν, Κομάτα, ὠρεῖται
Μόρσων τὰν ἀμνίδα. 5, 139. εἰς ἓνα χῶ-
ρον τὰν ἀγέλαν συνάγαγον. 6, 2.

τὰν. 1, 22.

τὰν. 18, 25.

τανίκα. ἀπ' ἄγρας τανίκα κεκμακὼς
ἀμπαύεται. 1, 17. μὴ τό τι παῖδες Ἀρ-
καδικοὶ σκύλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ
ᾠμων τανίκα μαστίδοιεν. 7, 108.

τανύεσθαι. ἢ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ
σταθμου τετάνυστο. 25, 157.

τανύφλοιος. 25, 250.

τανύφυλλος. ὅρος τανύφυλλον ἐρευ-
νῶν. 25, 221.

τάπησ. πορφύρεοι τάπητες. 15, 125.

ταπρῶτα. 17, 75.

ταράσσειν. Ἀμφιτρυωνιάδας, ταρασ-
σόμενος περὶ παιδί. 13, 55. ὑνέομες
ἄρσενά τέκνα κούρης Θεστιάδος σωτήρας
ἵππων αἱματόεντα ταρασσομένους καθ'
ὄμιλον. 22, 7. τὸν ἀναξ ἐτάραξεν. 22,
102.

ταρβεῖν. ὄρκον ἐγὼ, τὸν ἐπώμοσα,
ταρβῶ. 21, 62.

ταρσός. ταρσοὶ ὑπεραχθέες αἰεῖ. 11,
37.

τᾶς. τὸ γερόντιον ἢ ῥ' ἔτι μύλλει
τῆναι τὰν κυνόφρυν ερωτίδα, τᾶς ποτ'
ἐκνίσθη. 4, 59. τᾶς μοι πᾶς εἴη πλείος
δόμος. 9, 33. τᾶς πάντες ἐπ' ὀμμασιν
ἡμεροὶ ἐντὶ. 18, 37.

τᾶς. τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο
μῶσας. 1, 20. τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμα-
ξον τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον. 2,
60. τὸν ταῦρον ἀπ' ὠρεος ἄγε πιάξας
τᾶς ὀπλᾶς. 4, 36. τᾶς ἐλαίας τὸν θαλ-
λὸν τρώγοντι. 4, 44. οὐκ ἀπὸ τᾶς κρά-
νας σιττ' ἀμνίδες. 5, 3. κατὰ τήνας τᾶς
πέτρως μανεῖς ἐς Κραθὶν ἀλοῖμαν. 5, 16.
φάσσαν ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών. 5, 97.
σιττ' ἀπὸ τᾶς κοτινω ταὶ μηκάδες. 5,
100. τᾶς ὀρυός εἶχεο τήνας. 5, 117.
φράζω, μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνᾶμαισιν
ὀρούση. 6, 13. ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς
κόρθους ἀ τομὰ ὕμνι ἢ ζέφυρον βλε-
πέτω. 10, 46. ὅκ' ἦρατο τᾶς Γαλατείας.
11, 8. ἀ κλάξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος.
15, 33.

τᾶσδε. ἔστε τ' ὁμόσση αὐτά μοι στο-
ρέσειν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω. 6,

33. εἰς ὑπὸ τᾶσδε Μόλιν ἀγχοῖτο πα-
λαίστρας. 7, 125.

τάσσειν. ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὴν
ἔταξε τῶς Ἐρωτας. 30, 6.

ταῦρειος. ὃς ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας. 27,
70.

ταῦρος. πολλοὶ ταῦροι ὠδύραντο. 1,
74. ὁ τῶς ταῦρος καὶ πόρτιας ὠδε πυ-
τίσδων. 1, 121. λεπτός μὲν χῶ ταῦρος
ὁ πύρριχος. 4, 20. τῆναι καὶ τὸν ταῦρον
ἀπ' ὠρεος ἄγε πιάξας τᾶς ὀπλᾶς. 4, 35.
μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στεῖραισι δὲ
ταῦρος. 9, 3. ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύ-
ρους, δίχα θηλειῶν. 25, 107. ταῖς τριη-
κόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχώντο, κνήμα-
ργοι θ' ἑλικές τε. 25, 126. ταῦροι καλὰ
νέμεσθ', ἵνα παρθένῳ ἄλσεα δείξω. 27,
47.

ταυροφόνος. ἀντία Ἡρακλῆος ἔδρα
σφιν ταυροφόνου ἵδρυται. 17, 20.

ταῦτα. 14, 3.

ταύταν. 4, 53.

τάχα. τάχ' ὥτερος ἄλλον ὄνασεῖ. 7,
36. τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νοῦν.
11, 74. τάχα κράναν ἐνόησεν ἡμένῳ ἐν
χώρῳ. 13, 39. ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κει-
μήλιον Ἀμφιτρίτης. 21, 55. τάχα γνώση
πρὶν ἀκοῦσαι. 26, 19. τάχα σε παρέ-
ρχεται, ὡς ὄναρ, ἢ βῆ. 27, 8. τάχα τίς
τοὶ ἐπέρχεται. 27, 56. τάχα ὕστερον
οὐδ' ἄλλα δοίης. 27, 60.

ταχέως. βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ'
αἰοῖδας. 7, 49. στάλαν Αφαρῆτου ἐξανέ-
χουσιν τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως. 22,
208.

ταχινά. 14, 40.

ταχινός. ὅχ' ἐτ' ἔχων ὁ Ἐρως ταχινὰς
φρένας. 2, 7.

τάχος. τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει. 2,
36. ἢ τάχος εἰς Αἴγυπτον. 14, 68.

ταχύν. ταχύν χρώς ἐπὶ χρωτὶ πεπαί-
νετο. 2, 140. καὶ τὸ ἵον καλόν ἐστιν ἐν
εἰαρι, καὶ ταχύν γῆρᾷ. 23, 29.

ταχυπειθής. ἐγὼ οἱ ἀ ταχυπειθῆς χει-
ρὸς ἐφαψάμενα μαλακῶν ἔκλι' ἐπὶ λέκ-
τρων. 2, 138. ἐγὼ τις οὐ ταχυπειθῆς.
7, 38.

ταχύπωλος. σὲ Κάστορ αἰέσω Τυνδα-
ρίδα, ταχύπῳλε. 22, 136.

τᾶων. 22, 161.

τε. 1, 5.

τεθνακέναι. ν. θνήσκειν.

τεθναῶς. ν. θνήσκειν.

τεθνηὼς. ν. θνήσκειν.

τέθριππος. μόλις ὕμιν ἐσώθην πολ-
λοῦ μὲν ὄχλου, πολλῶν δὲ τεθρίππων.
15, 5.

τείνειν. οὐνεκά μοι λασία ὄφρ' ἐπὶ
παντὶ μετώπῳ ἐξ ὧτ' ὅς τέταται ποτὶ
θῶτερον ὥς μία μακρά. 11, 32. τῷ χέρε
τεινόμενος, περὶ κνώδαλον εὖρον ἀγῶνα.
21, 48. οὐ φεύγοντος ἔτεινα. 21, 51.

Τειρεσίας. Τειρεσίαν μάντιν, ἀλαθέα
πάντα λέγοντα Ἀλκμήνα καλέσασα. 24,
64. ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὦχετο δίφρον
Τειρεσίας. 24, 100.

τεῖχος. πλατὺ τεῖχος ἀσφάλτῳ δῆσα-
σα Σεμίραμις. 16, 99.

τέκνον. οὐδὲ τι φανᾶσαι δυνάμαν, οὐδ'
ὅσον ἐν ὕπνῳ κνύζονται φωνεῦντα φί-
λαν ποτὶ ματέρα τέκνα. 2, 109. ὁ Φρα-
σίδαμος κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκω-
πέος. 7, 4. ᾧ τινι τοῦτο θεῶν ποκα
τέκνον ἔγεντο. 13, 2. μᾶστακα οἷα τέκ-
νοισιν ὑποροφίοισι χελιδὼν ἀφορρόν τα-
χινά πέτεται βίον ἄλλον ἀγέρας. 14,
39. οὐκ ἀζῶ τὸ τέκνον. 15, 40. ἐγὼν,
ὦ τέκνα. 15, 60. ἐχθροὺς ἐκ νάσσιο κα-
καὶ πέμψειαν ἀνάγκαι Σαρδόνιον κατὰ
κῆμα φίλων μόρον ἀγγελέοντας τέκνοις,
ἡδ' ἀλόχοισιν. 16, 87. τέκνα, οὐ ποτ'
εἰκότα πατρί. 17, 44. ὑμνέομες καὶ δις
καὶ τὸ τρίτον ἄρσενά τέκνα κούρης Θε-
στιάδος. 22, 4. Ἀργῷ, θεῶν φίλα τέκνα
φέροισα. 22, 29. χαίρετε, Δήδας τέκνα.
22, 214. εὔσοα τέκνα. 24, 8. τότε ἄρ'
ἐξέγγοντο Ἀλκμήνας φίλα τέκνα. 24, 22.
ἄλλος αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας
ἔει. 25, 104. ἦν τέκης φίλα τέκνα, νέον
φάος ὄψεται ὕιας. 27, 41. ᾧ καὶ τέκνα
καὶ βίον εἶχε ξυνόν. Ερ. 13, 3.

τέκος, τέκνον. ὁ μάντις ὁ Τηλέμος
ἔχθρ' ἀγορεύων, ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον,
ὅπως τεκέεσσι φυλόξῃ. 6, 24. θάρσει,
Ζωπυρίων, γλυκερόν τέκος. 15, 13. τε-
κῶν τροφός. 27, 65. οἷχεται ἅ χίμα-
ρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς ἄδαν. Ερ.
6, 3.

τέκτων. ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχ-
θεται. 7, 45. τάν οὐδ' ἂν ἴσως μαμά-
σατο τέκτων. 9, 24.

Τελαμών. ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν ἀ-
στεμφεῖ Τελαμῶνι. 13, 37.

τελαμών. ὠριγνάτο νεοκλώστου τε-
λαμώνος. 24, 44.

τελέθειν. αἶ τ' ἐμὶν ἱλαί τε καὶ εὐμέ-
νέες τελέθουιν. 5, 18. ἐκ καλάμας ἄχυ-
ρον τελέθει τμησάδε μάλιστα. 10, 49.

χαλεπαὶ ὁδοὶ τελέθουσιν αἰοιδᾶν Μουσῶν
ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος. 16, 69.
δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέ-
θουτε. 24, 98. ὅσων περ τοκάδος τελέ-
θει μύκημα λεαίνης. 26, 21.

τελεῖν. ἐταῖροι ἀνέρες εὐπέπλῳ Δα-
μάτερι δαῖτα τελεῦντι. 7, 32. τέκτων,
ὅστις ἐρευνῇ ἴσον ὄρεος κορυφᾷ τελέσαι
δόμον Ὀρομέδοντος. 7, 46. πείρα θὴν
πάντα τελεῖται. 15, 62. οἷος ἦν τελέ-
σαι μέγα ἔργον ὁ Λαγίδας Πτολεμαῖος.
17, 13. καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τε-
λέεσθαι ἐμελλεν, ἠνώγει. 24, 66. δώδεκα
οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇ
μόχθους. 24, 80. τὸν ἐμοὶ πρώτιστα
τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον Εὐρυσθέως. 25,
204. Κύπριδος ἔργα τελεῖν. Ερ. 4, 4.
τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θῆν' τελέσαι.
Ερ. 4, 16. τελεῖν ἐπίχειρα. Ερ. 17, 8.

τέλειος. Ἀπόλλωνος νομίοιο ἱερὸν ἀγ-
νὸν, τελειοτάτοιο θεοῦ. 25, 22.

τέλος. τὸν αὐτὸ ἔπειτα πικρόν ἔρωτα,
καὶ ἐς τέλος ἔπειτα μοίρας. 1, 93. ἐς τέλος
ἄμμι ὀπῆδει. 2, 14. ἐς τέλος ὦχετο
φεύγων. 2, 152. ἡζῶ, ναι τὸν Πᾶνα,
κακὸν τέλος αὐτίκα δώσω. 4, 47. ᾧ
ποθόρημι ἐς τέλος. 6, 23. τοῦτον ἑάσπε
πρὸς τέλος ἐλθεῖν νῶϊ γάμον. 22, 165.
οἱ αὐτοὶ ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος. 25, 121.

τέμνειν. πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν. 9,
27. ἐνθεν βοῦτομον ὀξὺ, βαθύν τ' ἐτά-
μοντο κύπειρον. 13, 35. ἐνὶ δαιδαλέῳ
πυκνώτερον ἥτριον ἰσθμῷ κερκίδι συμ-
πλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων. 18,
34. τούτους κόλαζε, τέμνε. 30, 34.

τέμπεα. ἢ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα;
1, 67.

Τέος. Ἀνακρέοντος εἰκὼν' εἶδον ἐν Τέφ.
Ερ. 16, 3.

τεός. ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέ-
γος. 2, 116. ἐς τεὸν ἀντρον ἰκοίμαν. 3,
13. τὸν τεὸν πρέπει λυμνήρον ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρονοί-
σα. 10, 57. ὦφеле μὲν χωρεῖν κατὰ νοῦν
τεόν, ὦν ἐπεθύμεις. 14, 57. μὴ λέγε τὸν
τεὸν ἄνδρα φίλα τοιαῦτα Διώνη. 15, 11.
κεῖς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς
ἦδε. 18, 15. αὐτὴν ἀντέλλουσα τεὸν διέ-
φαινε πρόσωπον. 18, 26. πάντα τεῶ
λέγων μῆνυσον ἐταίρῳ. 21, 38. ὀππῶτα
ἐξευθῶν ἥρτημένον ἐν προθύροις τοῖσι
τεοῖσιν ἴδης. 23, 37. μὴδὲ πόδεσσι τεοῖς
ὑπὸ σάνδαλα θείης. 24, 36. τοῖος ἀνήρ

ὄδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα ἀμβαίνειν, τεὸς υἱός. 24, 78. ὅκα παῖδα καὴν τεὸν ἤθελον αὐτοί. 24, 90. αὖλις σφίσις ἦδε τῆς ἐπιδέξια χειρὸς φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῦ ῥέοντος. 25, 18. μνηστήρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω. 27, 23. τεί βασιλεία μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν. 27, 29. μάλα τεὰ πρῶτιστα τάδε χνοόοντα διδάξω. 27, 49. τήν πάλιν ἔξελε χεῖρα. 27, 50. ἀλλήλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι. 25, 57.

τέρας. τέρας κέ τυ θυμὸν αὐτῷ. 1, 56. μυθεῖτο, οὐνεκεν Ἀργείων τις, ἔθεν παρεόντος, ὅλεσε θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις. 25, 168. πάντη ὅσσε φέρων, ὁλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον. 25, 214.

τέρμινθος. τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα. Ερ. 1, 6.

τέρπειν. τήν σαυτοῦ φρένα τέρψιν. 27, 13. καὶ οὖνομα πολλάκι τέρπει. 27, 40. ὕππως ξεῖνον ἐμόν τέρψομ' ἰδών. 28, 6.

τερπνός. ἡ ῥοὺκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λείασται. 2, 158. τὺ θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθεις. 7, 83.

τέρσειν. γινώσκει, εἰ σου δίψος ἀνεμένα χεῖλεα τέρσει. 22, 63.

τέρψις. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις. 3, 20. 27, 4.

τέσσαρες. τρέφω τοι σκύμνω τέσσαρας ἄρκτων. 11, 41.

τέταρτος. 2, 119.

τέτμειν. ἐγὼ τοι ἡγεμονεύσω αὐλὴν ἐς ἡμετέρεην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα. 25, 61.

τέτορες. ἀνῶξα βύβλινον αὐτοῖς εὐώδη, τετόρων ἐτέων. 14, 16.

τετραένης. τετράενες πίθων ἀπολύετο κρατὸς ἀλειφαρ. 7, 147.

τετράκεις. ἡ μοι καὶ τρίς καὶ τετράκεις ἄλλοτ' ἐφοίτη. 2, 155. ὑπεσσεῖται χιμαῖραν δέρματα, τῶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκεις ἀρνῶν. 5, 57. τετράκεις ἐξήκοντα κόραι. 18, 24.

τετράπολος. τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν ἔσθ' ὅτε βάλλοντες, καὶ τετραπόλοιςιν ὁμοῖως. 25, 26.

τέτταρες. 14, 29.

τέττιξ. τέττιγος ἐπεὶ τύγε φέρτερον ἄδει. 1, 148. μὴ πρῶκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ. 4, 16. σφάξ βομβῶν τέττιγος ἐναντίον. 5, 29. τοι τέττιγες, ὅρητε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω. 5, 110.

τοὶ ποτὶ σκιεραῖς ὁδοαμνίσιν αἰθαλίω-
νες τέττιγες λαλαγεύντες ἔχον πόνον. 7, 139. τέττιξ τέττιγι φίλος. 9, 31. ἀνίκα τέττιξ ποιμένας ἐνδοῖους πεφυλαγμένους, ἐνδοθὶ δένδρων ἀχει ἐν ἀκρεμόνεσσιν. 16, 94.

τεῦ. εὐδον δ', εἴκε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦ ἐφίλασα. 2, 126. πόκ' ἐγὼ παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας μέμναιμι. 5, 39. ὡς τεῦ ποσὶ νεισοσμένοιο πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖ. 7, 25. οἱ πόδες ἀστράγαλοι τεῦ. 10, 36. ἡράσθη ἐγωγε, κόρα, τεῦ. 11, 25. καίόμενος ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαι. 11, 52. πολλὰ τεῦ, ὦ Ἑλένα, μεμναμένοι. 18, 41.

τεύχεα. τοὶ ποτὶ γαίαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο. 22, 182.

τεύχειν. ἐντοσθεν γυνά, τί θεῶν δαΐδαλμα, τέτυκται. 1, 32. τοῖσδε μετὰ γριπεύς τε γέρων, πέτρα τε τέτυκται λεπρὰς. 1, 39. ἃ ἐπὶ πῆρα πάντα δόλον τεύχοισα. 1, 50. ἡ ῥά γέ τοι, μυστρά, καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα. 2, 20. τό γε μὴν τεὸν ἀδὸν τέτυκται. 3, 27. τῇ Διοῦ ἔτευχε θαλῦσια ὁ Φρασίδαμος, κ' Ἄντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος. 7, 3. ἔδρα, στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος. 17, 21. ἄρά τις ἐξαπίνης με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε; 20, 20. ἐνθα πολὺς σφίσι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη. 22, 83. φόνον αὐτὶς τεύχον ἐπ' ἀλλάλοισι. 22, 192. τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται οὐλομένοισι ὀφείεσσι. 24, 28. εὐνά ἧς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρός. 24, 133. χωρὶς δὴ σηκοὶ σφὶ τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάστοις. 25, 12. ἀρίζηλος ἐτέτυκτο. 25, 141. τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς. 27, 36. τεύχω σοι θαλάμους. 27, 37. ὁ μικρὸς τόδ' ἔτευξε τῇ Θρείσσει Μήδειος τὸ μνάμ' ἐπὶ τῇ ὁδῷ. Ερ. 18, 1.

τέφρα. Ερ. 6, 6.

τέχνα. ὧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας. 17, 114. ἃ εἰς γαίαν προπесόντες πυγμάχοι ἐξεύροντα παλαισματα σύμφορα τέχνα. 24, 112.

τέχνη. ἃ πενία μόντα τὰς τέχνας ἐγείρει. 21, 1. σφετέρης μὴ φείδω τέχνης. 22, 67. ὁ εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. Ερ. 7, 6.

τῆδε. τῷ, ὧ ἔξενε, μικρὸν ἀκουσον, τῇδ' ἐνθῶν. 5, 67. τῆδε πλοῦτον ἐνάνειμον αἰτεῦ μεθὰ παρ Διός. 28, 5.

τῆδε. 5, 118.
 τῆλε. 23, 57.
 τηλεθᾶν. ἀέναον ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει δάφναις καὶ μύρτοις καὶ εὐάδει κυπαρίσσῳ. Ep. 4, 6.
 Τήλεμος. 6, 23.
 τηλέφιλον. 3, 29.
 τηλίκος. ἐπεὶ οὐ μάλα τηλικά βόσκει. 25, 184.
 τηλόθεν. 7, 140.
 τηλόθι. 24, 114.
 τηλοῦ. 25, 251.
 τημόσδε. 10, 49.
 τῆνεί. τῆνεί δρύες. 1, 106. τῆνεί φοιτῇ, τῆνεί δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι. 2, 98. τῆνεί καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας τὰς ὀπλᾶς. 4, 35. ψυχρὸν ὕδωρ τῆνεί καταλείβεται. 5, 33. οὐχ ἐρψῶ τῆνεί. 5, 45. τῆνεί ἐφίσδει. 5, 97. ἐντὶ δάφναι τῆνεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπαρίσσοι. 11, 45. ἔξο δὴ τῆνεί. Ep. 4, 13.
 τῆνόθι. 8, 44.
 τήνος. αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὴ λαψῇ· αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, ἐς τὲ καταρρέει ἂ χίμαρος. 1, 4, 5. ἄδιον τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχῆς τῆν' ἀπὸ τὰς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ. 1, 8. αἱ δέ κ' ἀρέσκη τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀζεις. 1, 11. ἄπερ ὁ θῶκος τήνος ὁ πωμενικός. 1, 23. τήνου μὲν θῶες, τήνον λύκοι ὠρύσαντο, τήνον χῶ' κ' ὄρνυμοι λέων ἀνεκλανεσθάνοντα. 1, 71, 72. ἱυγξ, ἔλκε τὴ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 2, 17. 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. νῦν λαβοῖσα τὴ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαζον τὰς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον. 2, 60. εἰς κύματα τήνα ἀλεῦμαι. 3, 25. μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος, ὕβρε, ταφείης. 5, 43. ὅς τὰς ἐρείκας τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίσσεται. 5, 65. παύσασθαι οὐδέτι πω νῦν ἐκ τήνω δύναμαι. 11, 29. ἦρατο μὲν καὶ τήνος ὀπτῶ ἀλεύρω. 14, 7. ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔσχατα γῆς ἔλαβ' ἐνθὼν ἱλεόν, οὐκ οἴκησιν. 15, 8. ἀπφῦς τήνος πρῶαν νίτρον καὶ φύκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων. 15, 15. τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τήνα λιπόντες. 16, 42. τήνον καὶ μακάρεσσι πατῆρ ὁμότιμον ἔθηκεν ἀθανάτοισ. 17, 16. σοὶ τήνα μεμέλητο. 17, 46. πάντα περισσὰ πάντ' ἐδόκει τήνας ἄγρας. 21, 16. οὐνομα σὸν λέγε τήνω. 27, 40. τήναν τὰν λαύραν, τῶς αἱ δρύες, αἰπόλε, κάμψας. Ep. 4, 1. τί τὸ πλέον,

ἀνίκα τήνας ὁστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας. Ep. 6, 5. ἐξεῖ τὴν χάριν ἢ γυνὴ ἀντὶ τήνων, ὧν τὸν κούρον ἔθρεψε. Ep. 18, 3.

τηνώθε. 3, 10.

τῆρεῖν. μολοῖσα τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαιστραν. 2, 97.

τηϋσίως. 25, 230.

τί. 2, 55.

τίειν. Μουσάων μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας. 16, 29. τίοις με τόσσον, ὅσον περ Δῆλον ἐτίμασεν κυναύπυκα φοῖβος Ἀπόλλων. 17, 66.

τιθέναι. ὅς με τάλαιναν ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἤμεν. 2, 41. παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὀλπαν. 2, 156. οὐδὲ φθίμενόν μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι. 3, 48. νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας. 5, 13. αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν. 5, 21. ἀλλὰ τί θησεύμεσθ', ὃ κεν ἀμῖν ἄρκιον εἴη. 8, 13. μόσχον ἐγὼ θησῶ, τὸ δὲ θεὸς ἰσομάτερα ἀμύν. 8, 14. οὐ θησῶ πόκα γ' ἀμύν. 8, 15. ἀλλὰ τί μὲν θησεῖς; 8, 17. ἦν καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας. 12, 25. εἶσω ὄρμον ἔθεντο Προποντιδὸς. 13, 30. ἐς μέσον θεὸς πάλιν. 15, 28. ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς ὀπλοτέροις. 16, 45. τῆνον καὶ μακάρεσσι πατῆρ ὁμότιμον ἔθηκεν ἀθανάτοισ. 17, 16. ὦμοσα, οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πῶδα θείναι. 21, 59. τὰ οὐκ ἄρ' ἐμελλε θεὸς μεταμῶναι θήσειν. 22, 181. τοὶ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο. 22, 182. Ἀμφιτρύων τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμυνείαν θέτο χλαῖναν παῖδα. 24, 61. αἰοδὸν ἔθηκε. 24, 107. ἄλλον ἄλλον ἔθηκε θεὸς γ' ἐπιδυνέα φωτῶν. 25, 50. θηέιτο, ἦντινὰ οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆς. 25, 109. ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε. 25, 276. ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόνenti Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα θήκατο λύσας. 26, 34. τὸν πρῶτο νφιλεῦντα τριταίου ἐθήκαο. 29, 18. ὑμῖν τοῦτο, θεαί, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις τῶγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε το μαρμάρινον. Ep. 10, 2.

τίκτειν. ὦμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκεν μ' ἀμάτηρ βράγχι ἔχοντα. 11, 54. οὐκ ἀμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεκε. 13, 1. ἐξ ᾧ ἐν ἀθανάτοισ ὁ τεκὼν. 15, 47. σὺ λαοφόνον Διομήδεα, μισγομένα Τυδῆϊ, τέκες Καλυνδῶνιον ἄνδρα. 17, 54. οὐς τέκετο κρείοισα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου. 17, 132. ἡ μέγα τοι κε τέκοιτ', εἰ μητέρα τίκτεν ὁμοῖον.

18, 21. τεκεῖν τρομέω. 27, 30. ἦν τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεται νῖας. 27, 31.

τίλλειν. ὠγῶν νῦν τίλλοισα κατ' ἄγρῳ ἐν πυρὶ βάλλω. 2, 54. τὸν στέφανον τίλαί με καταντίκα λεπτά ποιησεῖς. 3, 21. σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος ἀντίκα τίλλοις. 5, 121.

τιμᾶ. ἕως ἀπεδάσσαι τιμᾶς. 17, 50. ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμᾶν ἔχει αἰετὸς οὔτος. 26, 31.

Τιμάγητος. βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτιο παλαίστραν αὐριον. 2, 8. μολοῖσα τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτιο παλαίστραν. 2, 97.

τιμᾶν. ὀλβιοι οἰκοῖντε, τὸν Ἀττικὸν ὥς πέρι ἄλλων ξείνων τιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα. 12, 29. θεοὶ τιμῶσιν αἰοῖδους. 16, 19. ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπήν, οἷσι θεοὶ τὸν ἀριστον ἐτίμησαν βασιλήων. 17, 12. τίοις με τόσσον, ὅσον περ Δῆλον ἐτίμασεν κνανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων. 17, 67. τὸν πολῖται τιμασεῦντι. Ep. 14, 4.

τιμᾶς. πάντα τιμᾶντα, τὰ πᾶρ φίλων. 28, 25.

τιμῇ. τιμᾶς καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι. 16, 46. ἐγὼ τιμῇ τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν. 16, 66. ἕως ἀπεδάσσαι τιμᾶς. 17, 50. ἐν μᾶ τιμῇ Τρίσπον καταθεῖο κολῶναν. 17, 68. οὐκ ἂν τοι θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς. 25, 82.

τιμήεις. οὐδ' ἄκρα τιμήεσσα. 27, 43.

τίν. τίν ποταεῖσμαι ἄσυχᾳ δαῖμον. 2, 11. ἦ ρά γέ τοι, μυστὰρ, καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμαί. 2, 20. οὐνέκ' ἐγὼ τὴν ὕλος ἔγκειμαι. 3, 33. τίν οὐ μέλει. 3, 52. τίν τὸ ποῖον Λάκων ἐκκλέψας ποικ' ἔβανάκος. 5, 8. ἂ σκιά οὐδὲν ὁμοία τῇ παρὰ τίν. 5, 49. ταὶ τραγεῖαι ταὶ παρὰ τὴν ὀσσὸν κακώτερον, ἢ τύ περ ὀσδεῖς. 5, 52. ὑπεσσεῖται χιμαῖραν δέρματα, τῶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνῶν. 5, 57. ὃς τὰς ἐρείκας τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίσσεται. 5, 65. τίν, Κομάτα, δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀνίδα. 5, 138. ἐγὼ ἐπὶ τὴν μεμάνημαι. 10, 31. ὥς κατέδυν ποτὶ τὴν. 11, 55. τί τὴν, εἰ κωτίλαι εἰμές. 15, 89. τίν χαρίζομένα. 15, 109. ἂ φροντῖς μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τιν. 21, 28. ταὶ μελάμφυλλοι δάφναι τιν, Πύθιε Παιᾶν. Ep. 1, 3. ᾧ Βάκχε, χάλκεον νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ τὴν ᾧδ' ἀνέθηκαν. Ep. 17, 4.

τινάσσειν. τὰς μοι ἀπάσας λιψ κόμαρον τραγοῖσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε. 9, 11. Κάστωρ ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς καρτερὸς. 22, 185.

Τίρυνς. ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἢ Μυκήνην. 25, 171.

Τιτυὸς. Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνὴρ. 22, 94.

Τίτυρος. ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει. 3, 2. Τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλαμένη, βόσκει τὰς αἴγας, καὶ ποτὶ τὰν κρᾶναν ἄγει, Τίτυρε. 3, 3. 4. ὁ Τίτυρος ἐγγύθεν ἀσεῖ. 7, 72.

τιτύσκεσθαι. ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔετο πρόσω χερσὶ τιτυσκόμενος. 22, 88. ἔγχεσι πρᾶτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον. 22, 187.

τῖφος. βουκολίοισι πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι, Μηνίου ἂν μέγα τῖφος. 25, 15.

τλάμων. τὸν τλάμονα μὴ με παρένθης. 23, 37.

τλᾶν. ἔλπομαι, οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Δίγμιαλήων, ἢ σὲ. 25, 174.

τμητὸς. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδηρῷ τμητῇ, οὐδὲ λίθῳ, πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ὕλῃ. 25, 275.

τόθι. τόθι καρτερὸς Ἰδας κεκλιμένος θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 22, 199. τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτνκται οὐλομένοισι ὀφίεσσι. 24, 28.

τοῖ. ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες. 1, 80. κῆξ ὀρέων τοὶ σκύπτες ἀηδόσι γαρούσαιτο. 1, 136. τοὶ λύκοι ὧδε μ' ἔδοντι. 3, 53. τοὶ ποτὶ σκιεραῖς ὀροθαμνίσιν αἰθαλίνας τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον. 7, 138. τοὶ ἐκέχυντο ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε. 7, 145.

τοῖ. ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ. 1, 118. ἥρως, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο. 17, 5. τοὶ γεγεᾶ προφέρεσκον. 22, 183.

τοι. πλήρες τοὶ μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιντο. 1, 146. οὐκέτι σὺν Κορύδωνι ἀρκεῖ τοὶ καλάμας αὐλὸν ποτῖπυσθεν ἔχοντι. 5, 7. ἀλλὰ γέ τοι διαεῖσομαι. 5, 22. ἂ τοι τὰν ὅων ἔπεται σκοπὸς. 6, 10. καὶ τοι, κατ' ἐμὸν νόον, ἰσοφαρίσδεν ἔλπομαι. 7, 30. οὐδαμὰ τοι συνέβα ποθέσαι τινα τῶν ἀπεόντων; 10, 8. οὐδαμὰ νυν συνέβα τοὶ ἀγρυνήσῃαι δι' ἔρωτα; 10, 10. ᾧστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην. 11, 59. ἀλλὰ τοι αὐτῷ. 14, 1. τί τοι τὸ μέλημα. 14,

2. μάλα τοι τὸ καταπτυνχὲς ἐμπερόναμα τοῦτο πρέπει. 15, 34. πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστώ. 15, 35. κατὰ γυνῶμαν ἀπέβα τοι. 15, 38. ἀγαθὸς τις ἐπέπτα-
 ρεν ἐρχομένῳ τοι ἐς Σπάρταν. 18, 16. Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τῶν μίαν ᾤχετο χλαῖναν. 18, 19. πρᾶται τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο πλέξασαι. 18, 43. χέρες τοι ἐντὶ μέλαιναι. 20, 9. φθέγξομαι, ὡς ἐθέλεις, σὺ, καί, ὅπως τοι φίλον αὐτῇ. 22, 117. ὁμοσέ τοι μέγαν ὕρκον. 22, 132. δῶρά τοι ἦλθον λίσσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον. 23, 20. πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ εὐτκον ἔστω. 24, 86. ἔκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων μνηθήσομαι, ὅσσ' ἐρεεῖνεις. 25, 3. τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ ἔσσεται. 25, 34. οἶόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. 25, 40. ὥς τοι πᾶν, ὃ θέλεις, αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται. 25, 53. δέρμα θηρὸς, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει. 25, 176. ὃ δέ τοι ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει. 29, 22. Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσει. Ερ. 1, 4. ξεῖνε, Συρηκόσιος τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὅρθων. Ερ. 8, 1.

τοιγάρτοι. 10, 14.

τοῖο. πολλὰ ἔνυξεν ἀκριβὲς ὄμμασι Λυγκεὺς τοῖο σάκος. 22, 195. οὐδ' ὅπη ἔχνηα τοῖο φρασθῆναι δυνάμην. 25, 216.

τοῖος. τοιά οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν. 2, 161. τὸν μέτ' αὐθις κηγῶν τοῖ' ἐφάμην. 7, 91. ἄρ' αὖ πα τὸν ποιμένα τὸν κρατερὸν Πολύφαιον τοῖον νέκταρ ἔπεισε. 7, 153. χαίρετῳ, ὅστις τοῖος. 16, 64. τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρνται πεδίοισι, ξανθόκομος Πτολεμαῖος. 17, 102. ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῖαν μειλίγματα μουσῶν, οἳ αὐτὰ παρέχουσι, καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει, τοῖα φέρω. 22, 223. τοῖος ἀνὴρ ὃδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα ἀμβαίνειν, τεὸς υἱός. 24, 77. τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ. 24, 116. ἔπος ὅγε τοῖον ἔειπεν. 25, 77. ὅς μιν ὁμαρτήσας τοῖφ προσελέξατο μῦθῳ. 25, 192.

τοιόσδε. ἐπὶ κράναν τιν' ἄμφω ἐσδόμενοι θέρεος μέσφ' ἄματι τοιάδ' αἰδούν. 6, 4. ἄρ' αὖ γέ πα τοῖονδε Φόλῳ κατὰ λαῖνον ἄντρον κρητῆρ' Ἑρακλῆϊ γέροντεςτάσατο Χείρων; 7, 149. τὸν ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμειβετο μῦθῳ. 8, 8. τίς τῶν νῦν τοιόσδε. 16, 13. τοιάδε μνηΐξουσα, τρίς εἰς ἐὼν ἔπτυσσε κόλπον. 20, 11. τοιόσδ', οἷος ὀράς. 22, 59. ὀρνίχων φοι-

νικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί. 22, 72. ἴσκον τοιάδε πολλὰ. 22, 167. ἦ ρά νυ παῖδες ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι. 25, 41.

τοιοῦτος. ἐς πόντον ὀρῶν, αἶδε τοιαῦτα. 11, 18. ωὐτὸς τοιοῦτος ἐὼν, βοτὰ χίλια βόσκω. 11, 34. οὔτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδετα ἔργα τοιαῦτα. 18, 32. ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον. Ερ. 8, 3.

τοίχος. κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ. 21, 8. ἀνέρρῆξαν τοίχους ἀμφοτέρους. 22, 12. ἔνθα μῖς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηὸς. 22, 31. ἐρεῖσάμενος ἐπὶ τοίχῳ ἄχρη μέσων οὐδὼν φοβερὸν λίθων. 23, 49. οὐ νοεῖς ὅτι νυκτὸς ἄωρὶ που οἶδε τε τοίχοι πάντες ἀριφραδέες. 24, 38.

τοίως. 24, 71.

τόκα. οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε, Νύμφαι. 7, 154. Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα Ἀλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεοχμὸν. 24, 64.

τοκάς. φεῖδεν, λύκε, τῶν τοκάδων μεν. 8, 63. ὅσπον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης. 26, 21.

τοκεὺς. μῶνος ὅδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κονίη, στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἔχνη. 17, 121. ἔνθα κόραι τοκέσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται μυρία. 22, 159.

τολμᾶν. μέγα ἄχθομαι, εἰ τύ με τόλμῃς ὀμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. 5, 35. τολμασεῖς ἐπιόντα μένουν θρασὺν ἀσπιδιώταν. 14, 67.

τομά. 10, 46.

τὸν. τὸν τοι ἐγὼν, Ἄμαρυλλί φίλα, κισσοῖο φυλάσσω. 3, 18. τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσης τυ, Θυνώνιχε, πῦξ ἐπὶ κόρρας ἦλασα. 14, 34. ὅρκον ἐγὼ, τὸν ἐπώμοσα, ταρβῶ. 21, 62. ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε. 23, 58.

τόξον. βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον. 7, 118. Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα, καὶ ῥόπαλον. 13, 56. τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν, ὑπωλένιον τε φάρετραν. 17, 30. ἡλίκᾳ τόξᾳ χερσὶ κρατεῖ. 23, 4. τόξον ἐντανύσαι. 24, 105. τόξον ἐλῶν. 25, 212. κυρτὴ ράχις γένετ' ἤντε τόξον. 25, 245. ρίψας τόξον ἔραζε, πολυῤῥαπτόν τε φαρέτρην. 25, 265. ἔτυπτε τοῖσι τόξοις. 30, 14. τοπάροισιν. 20, 21.

τόσον. 17, 38.

τόσος. οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς Αἴγυπτος. 17, 79. τόσα μετὰ πρώτοισι κυλινδεῖ ἰς ἀνέμου. 25, 93.

τοσσόδε. οὐ κε τοσσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὖροις. 25, 183.

τοσσῆνον. 1, 54.

τόσσον. τίνος, ὦ γαῖε, τόσσον ἔρασσαι. 1, 78. ὁ δειλὸς τόσσον ἐρῇ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἔρανται. 7, 97. τοῦ θέρους φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μέλε-δαίνω. 9, 12. τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς. 12, 8. τίοις με τόσσον, ὅσον περ Δῆλον ἐτίμασεν κυνάμπτυκα Φοῖβος Ἀπόλλων. 17, 66.

τόσσοι. τόσσον ἔχοι λάθας. 2, 45. ὅς τόσσων ἐκύρυσεν, ὅς οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι. 3, 51. οὐδέ τις ἄστυα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων. 17, 81. τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνὸν ἔρχεται οἶκον πάντοθε. 17, 96. τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βῶν ἐπὶ βουκόλῃ ῥεῖ. 25, 95. οὐ κεν ἔφασκέ τις, οὐδὲ ἐώλπει, ἀνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν. 25, 116.

τότε. τῷ καὶ θαυμάζουσιν ἀκούοντες τότε μῦθον. 25, 186. διη τότε τόζον ἐλὼν, στρεπτή ἐπέλασσα κορώνη νευρεῖην. 25, 212.

τουτεῖ, τουτι. 5, 103.

τουτόθε. 4, 10.

τουτῶθεν. 4, 48.

τραγεῖα. ταὶ τραγεῖαι ταὶ παρὰ τὴν ὁδόν τι κακώτερον, ἢ τὴν περ ὁδοῖς. 5, 51.

τραγίσκος. φριμάσσειο πᾶτα τραγίσκων νῦν ἀγέλα. 5, 141.

τράγος. αἶκα τήνος ἔλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὰ λαψῇ. 1, 4. τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο. 1, 38. αἱ χίμαιραι, οὐ μὴ σκιρτασῇτε, μὴ ὁ τράγος ὕμνιν ἀναστή. 1, 152. τὴν ἰδ' ὁ τράγος οὔτος ἔρισδε. 5, 30. ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρέπη. 5, 42. ἐκ λασίου δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνακὸν δέρμ' ὥμοισι. 7, 15. ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ. 8, 49. βωμόν αἰμάζει κεραὸς τράγος οὔτος ὁ μαλός. Ερ. 1, 5. ῥέξω λάσιον τράγον. Ερ. 4, 17.

τράπεζα. οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν. 13, 38. τραπέζην μειλίζαντ' ἀποπέμψαι. 16, 27.

τραῦμα. ἐμέφετο, ὅτι γε τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλικά τραύματα ποιεῖ. 19, 6. χῶ τυτθὸς μὲν ἔης,

τὰ δὲ τραύματα ἀλικά ποιεῖς. 19, 8. ὑπομινάσκων τῷ τραύματος. 21, 50.

τραφερός. καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέ-ξατο. 21, 44.

τράχηλος. βρόχον ἐμβαλλε τραχήλῳ. 23, 51.

Τραχίνιος. θνητὰ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ. 24, 81.

τραχὺς. Ερ. 6, 4.

τρεῖν. σύ γε μὴ τρέσσης. 21, 63.

τρεῖς. τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδμηνται, τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες, τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι, δοαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐνδεκάδες τρεῖς. 17, 82. 83. 84. τρεῖς θιάσως ἐς ὅρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ εἰσάει. 26, 2. τὼς τρεῖς τᾷ Σεμέλᾳ. 26, 6.

τρέμειν. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλὰ. 27, 51.

τρέπειν. ποτ' Ὀκεανὸν τρέπε πώλους, πότνια. 2, 163. Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένος. 7, 112. τετραμμένου εἰαρος ἤδη. 13, 26. ἥελιος ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους. 25, 85.

τρέφειν. δρυμῷ μιν ἔτρεφε μάτηρ. 3, 16. τρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγοντι. 5, 38. τὰ νέα τρέφεται. 8, 42. τάν μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀγρός. 9, 23. τρέφω τοι ἐνδεκα νεβρώς, πᾶσας ἀμνοφόρως, καὶ σκύμνω τέσσαρας ἄρκτων. 11, 40. ἔνθα κόραι τοκέσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται μυρίαι. 22, 159. Ἡρακλῆς ὑπὸ ματρί, νέον φυτὸν ὥς ἐν ἀλωᾷ, ἐτρέφετο. 24, 102. ἐξεῖ τὴν χάριν ἢ γυνὰ ἀντὶ τήνων, ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψε. Ερ. 18, 4.

τρέφειν. ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν. 25, 106.

τρέφειν. δραμῷ. ἢ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχον ἐφθάσα Φιλῖνον. 2, 115. ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι. 2, 147. σκιερὴν ὑπὸ φηγὸν ἡελίου φρύττοντος ὀδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις. 12, 9. καθ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος. 22, 204. οἱ εὐθέως ποτανοὶ πᾶσαν δραμόντες ὕλαν. 30, 8.

τρηχὺν. 25, 74.

τρηχὺς. τρηχὺν ἔαξα ἀγρίελαιον. 25, 256.

τριάκοντάζυγος. οὐνεκεν ἠρώησε τριάκοντάζυγον Ἀργῶ. 13, 74.

τριάς. δοαὶ τριάδες. 17, 84.

τρίβειν. σαῦράν τοι τρίψασα. 2, 58.
μηδὲ πόδας τρίβωμες. 7, 123. βόες τρί-
βοντες ἄροτρον. 13, 31.

τρίβος. λεπτήν καρπαλίμοισι τρίβον
ποσὶν ἐξανύσαντες. 25, 156.

τρίγαμος. ὅσων παρθενικὴ προσφέρει
τριγάμοιο γυναικὸς. 12, 5.

τριέτης. 29, 17.

τριηκόσιοι. 25, 126.

Τρινακρία. σοὶ πατρίς, ἂν ὧξ Ἐφύ-
ρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας, νάσω Τρινα-
κρίας μυελὸν ἀνδρῶν δοκίμῳ πόλιν. 28,
18.

τρίοδος. ἃ θεὸς ἐν τριόδοισι. 2, 36.

Τρίοπος. ἐν μιᾷ τιμῇ τρίοπον κατα-
θεῖο κολώναν. 17, 68.

τρίπολος. τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖ-
σιν ἔσθ' ὅτε βάλλοντες. 25, 25.

τρίπους. ὃν οὐδὲ κεν αὐτὸς αἰδεῖν
Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι
μεγαίροι. 7, 101. ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διό-
νυσσε, ἀναθεῖς. Ερ. 12, 1.

τρίς. αἰγὰ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς
τρίς ἀμέλξαι. 1, 25. ἐς τρίς ἀποσπένδω,
καὶ τρίς τάδε, πότνια, φωνῶ. 2, 43. ἡ
γάρ μοι καὶ τρίς καὶ τετράκεις ἄλλοτ'
ἐφοῖτη. 2, 155. ὡς μὴ βασκανθῶ, τρίς
εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον. 6, 39. τρίς μὲν
Ἵλαν αὔσεν, ὅσον βαθὺς ἦρυγε λαιμός,
τρίς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν. 13, 58. 59.
ὁ ὑψόθεν ἐκλαγε φωνῇ ἐς τρίς ὑπαί νε-
φέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις. 17, 72.
τοιάδε' μυθίζοισα τρίς εἰς ἐὸν ἔπτυσσε κόλ-
πον. 20, 11. τόδε μοι τρίς ἐπάυσον. 23,
44.

τρισκαιδεκάπηχυς. 15, 17.

τρισκελῆς. σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυ-
φὲς ξόανον, τρισκελὲς. Ερ. 4, 3.

τρισοῖ. τρεῖς χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ
μυριάδεσσι. 17, 83. Δάφνις ὁ λευκόχρως
ἄνθετο Πανὶ τοὺς τρισσοὺς δόνακας. Ερ.
2, 3. τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύῃ
τελέσαι. Ερ. 4, 16.

τριταῖος. τὸν πρῶτον φιλεῦντα τρι-
ταῖον ἐθήκαο. 29, 18.

τρίτον. ὑνέομες καὶ δις καὶ τὸ τρί-
τον ἄρσενα τέκνα κούρης Θεστιάδος. 22,
4. ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον
ὄρθρον αἰδίου. 24, 63. τὸ τρίτον αὐ
μέλλεσκον αὐερέειν. 25, 240.

τρίτος. ἦνθον κηγῶ, ἡ τρίτος, ἡ ἐ τέ-
ταρτος. 2, 119. σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν
Ἀμύντας. 7, 2. ἦλυθες, ὦ φίλε, τρίτη
σὺν νυκτὶ καὶ ἡοί. 12, 1. Ἐλλάσπου-

τον ἴκοντο, νύτῃ τρίτον ἄμαρ ἀέντι. 13,
29.

τριφίλατος. 15, 86.

Τροία. Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπαυελθὼν.
15, 140.

Τροίη. ἐς Τροίην πειρώμενοι ἦλθον
Ἀχαιοί. 15, 61.

τρομεῖν. τὰν καὶ σκύλακες τρομέονται.
2, 12. ναὶ μὰν φασὶ γυναικας ἐοὺς τρο-
μέειν παρακοίτας. 27, 26. τίνα τρομέ-
ουσι γυναῖκες. 27, 27. ὠδίνειν τρομέω.
27, 28. τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροῶ
καλὸν ὀλέσσω. 27, 30.

τρομερός. ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη.
25, 259.

τρόπος. τὸν αὖ τρόπον οὐκ ἔχω εἰ-
πεῖν. 10, 37. ἀνὴρ τις πολυφίλτρος ἀπη-
νέος ἦρατ' ἐφάβον, τὰν μορφὰν ἀγαθῶ,
τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἔθ' ὁμοίω. 23, 2.

τροφός. ἃ Θραῖσσα τροφὸς ἃ μακαρι-
τις. 2, 70. τῷ αὐτε σπείρησιν ἐλίσ-
σέσθην περὶ παῖδα ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἀδα-
κρυν. 24, 31. τεκέων τροφός, οὐκέτι
κύρα. 27, 65.

τροχός. πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τρο-
χὸν ἄρματος ἵπποι. 16, 72. περὶ νύσαν
ἀσφαλῶς κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα
φυλάξαι. 24, 118.

τρυνῶν. ἔστεινε τρυνῶν. 7, 141. τρυ-
γόνες. 15, 88.

τρυξέσκειν. ἃ ὀλολυγὼν τηλόθεν ἐν
πυκινήσῃ βάτων τρύξεσκεν ἀκάνθαις. 7,
140.

τρυῖξ. αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα
χεῖλος ἐρείδων. 7, 70.

τρυπᾶν. ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη. 5,
42.

τρυφάλεια. πολλὰ εἰς σάκος εὐρὺ καὶ
ἱππόκομον τρυφάλεια Καστώρ ἔνυξεν.
22, 193.

τρυφερὸν. ὡς τρυφερὸν λαλείεις. 20,
7. παντὰ παρ' αὐτὴν θλιβομένην καλῶ-
βαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα. 21,
18.

τρύχνος. ἃ φωνὰ τρύχνα. 10, 37.

τρώγειν. ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχύαδα τρώγοις
ἀδείαν. 1, 147. τᾶς ἐλαίας τὸν θαλλὸν
τρώγοντι τὰ δύσσοα. 4, 45. τὰς μοι
ἀπάσας λιψ κόμαρον τρωγίσας ἀπὸ
σκοπιᾶς ἐτίναξε. 9, 11. τράγος τερ-
μίνθον τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα. Ερ.
1, 6.

τρώξιμος. σινομένα τὰν τρώξιμον. 1,
49.

τὸν. τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι. 1, 56. τίς τυ κατατρήχει. 1, 78. κῆφ, ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ. 2, 101. τὸν ἐνόρχαν τὸν Λιβυκὸν Κνάκωνα φυλάσσειο, μή τυ κορύψῃ. 3, 5. εἶθ' ἦ μοι ροικὸν τὸ λαγυβόλον, ὥς τυ πατάξω. 4, 49. θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι. 5, 38. φαντὶ τὸ πάντες ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον, ἔν τε νομεῦσιν, ἔν τ' ἀμητήρεσσι. 7, 27. ἀγκὰς ἔχων τὸν. 8, 55. τίς τὸ τῶν παίδων λυμαίνει. 10, 15. γινώσκειν οἶμαι τὸ καλῶς, ιατρὸν ἔόντα. 11, 5. ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον. 11, 28. ὄρη, γύναι, ὥς ποθορῇ τὸν. 15, 12. εὐδεῖν μὲν χορίζοντα, καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ. 18, 12. ἀγρεύει τυ Πᾶν. Ερ. 3, 3.

τὸν. ἀδὸν καὶ τὸ συρίσδες. 1, 2. αἶκα τῆνος ἔλη κεραδὸν τράγον, αἶγα τὸ λαψῇ. 1, 4. τὸ τῶν οἶν ὕστερον ἀξεῖς. 1, 11. τὸ ἀμελγέ νιν. 1, 151. ἱγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 1, 17. 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. τὸν, Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν ἔδα κινήσεις Ῥαδάμανθα. 2, 33. τὸ χείροισα ποτ' Ὀκεανὸν τρέπε πῶλους, πότνια. 2, 163. τὸ πόκα, ὅσπερ Συβάρτα, ἐκτάσω σύριγγα. 5, 5. ἄγε καὶ τὸ τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ἔριδε. 5, 24. ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὥς τὸν πεποιθείς. 5, 28. μέγα ἄχθομαι, εἰ τὸ με τολμῆς ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. 5, 35. τὸ νιν οὐ ποθορῆσθα. 6, 8. τὸ θές γ' ἰσομάτορα ἀμνόν. 8, 14. τὸ ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. 9, 1. ἐμὶν τὸ βοκολιάσδεν ἔμποθεν. 9, 5. μωμάσθαι μ' ἄρχῃ τὸν. 10, 19. τὸ μόνον κατὰβαλλε τὸ λαῖον. 10, 21. τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τὸν, φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχος, ὄξυς. 14, 10. τὸ ἐκαστοτέρω ἐμ' ἀποικεῖς. 15, 7. ὦν εἶδες, χῶν εἶπας ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι. 15, 25. τὸ ἀθανάταν ἀπὸ θνατῶν ἀνθρώπων ἐποίησας Βερενίκαν. 15, 106. τὸ οἰκέτις ἦδη. 18, 38. τὸ οὐκ ἴσος ἐσσί μελίσσαις. 19, 7. οὐχὶ καὶ τὸν, ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηγόμενον αὐτὸς ἐπλάγχθης. 20, 40. τὸν, ὦ ξένη, λοιπὸν ἔριδε τῶν γυνάμαν. 21, 61. βαδίζω ἔνθα τὸ μεν κατέκρινας. 23, 23. ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὸν φιλάσεις. 23, 33. τὸ παῖ κᾶν τοῦτο πανύστατον αὐδὸν τι ρέξον. 23, 35. ὅκκα οὐκ ἐθέλεις τὸν. 29, 8. τὸ φεῦγε. Ερ. 3, 5. ᾧ δεῖλαιε τὸν θύρσι. Ερ. 6, 1.

τύγα. μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς. 5, 69. μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαριξῇ. 5, 71.

τυγχάνειν. ξενίων γε τυχῶν, πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις. 22, 60. καὶ κε τυχῶν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα. 22, 122. τοῦδε τυχῶν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι. Ερ. 4, 16. ἐν ἀλικία τύμβον τοῦδε θανῶν ἔτυχες. Ερ. 14, 2.

Τυδεὺς. σὺ λαοφόνον Διομήδεα, μισγομένα Τυδῆϊ, τέκες Καλυδώνιον ἄνδρα. 17, 54. ὅπποκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς ναεῖ. 24, 128.

τυκτός. χερῶν οἱ ἐκβαλε τυκτὰν μάρμαρον. 22, 210.

τυλίσσειν. οὐδ' ἐτυλίχθη τὰν ψυχὰν. 23, 54.

τυλοῦν. μακέλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας. 16, 32.

τύμβος. αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρῶτῳ κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι. 12, 30. ὅτε τύμβον ἱκανὸν ἀποφθιμένου Ἀφάρῃος. 22, 141. στάλαν Αφαρῆϊον ἐξανέχουσιν τύμβῳ ἀναρρήξας. 22, 208. ἐν ἀλικία τύμβον τοῦδε θανῶν ἔτυχες. Ερ. 14, 2. χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος. Ερ. 15, 3. εἰ πονηρὸς μὴ ποτέρχεν τῷ τύμβῳ. Ερ. 21, 2.

τύμμα. 4, 55.

Τυνδάρης. ἀνίκα Τυνδάρειω κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατὰν μναστήσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς υἱός. 18, 5.

Τυνδαρίδας. σὲ Κάστορ αἰεῖσω Τυνδαρίδα. 22, 136. μεταίξας πλατὺ φάσγαλον ὥς ἀναπρὸ Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. 22, 202.

Τυνδαρίδης. τοῦ ἄκρον τύψε γένειον Τυνδαρίδης ἐπιόντος. 22, 89. οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζόμενον οὐκ ἐπ' ἐλαφρῷ. 22, 212. φίλον πάντες αἰοῖδοι Τυνδαρίδαις. 22, 216.

τυννός. ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρός αἰνυτο δόρπον. 24, 137.

τύπτειν. εἰς ταύταν ἐτύπαν χασμεύμενος. 4, 53. τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἐτύψεν. 10, 4. τοῦ ἄκρον τύψε γένειον Τυνδαρίδης ἐπιόντος. 22, 88. λαίῃ στόμα τύψε. 22, 126. ἐτυπτε τοῖσι τόξοις 30, 14. σύ μου τὸν ἄνδρ' ἐτυψας. 30, 20.

τυρόεις. πορθμεῖ Καλυδωνίῳ ἔδωκα τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος. 1, 58.

τυρός. Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκται πληροὶ τυρῶ. 5, 87. τυρός οὐ λείπει μ' οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ὁπώρῃ, οὐ χειμῶνος ἄκρω. 11, 36. τυρὸν πᾶσαι. 11, 66. ἄλλος τρέφε πίονα τυρὸν. 25, 106.

τυτθός. τυτθὸν ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρώ-
τοιο γέροντος. 1, 46. μέμφετο, ὅτι γε
τυτθὸν θηρίον ἐντι μέλισσα, καὶ ἀλικά
τραύματα ποιεῖ. 19, 5. χῶ τυτθὸς μὲν
ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλικά ποιεῖς. 19, 8.

τυφλός. 10, 19.

τῷ. τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἦοι κεκορη-
μένος ἤδη νέκταρος εὐδόμοιο φίλας ἐς
δῶμ' ἀλόχοιο. 17, 28. τῷ οὐπω τινὰ
φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναῖκα. 17,
38. τῷ καὶ θαυμάζουσιν ἀκούοντες τότε
μῦθον. 25, 186. τῷ καὶ λῳίον αὐτὸς ἔχων
ἐμ' ἐπαινέσας. 29, 11.

τῶδε. νῦν τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον
ἔχεις κλάδον, ἄλλον δ' αὖριον. 29, 14.
τῶδ' ἐνθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένεν φίλος.
29, 17.

τωθᾶσδεν. πολλά με τωθᾶσδοῖσαι, ὅτ'
ἀλιθίνῃ ὁδὸν ἦνθον. 16, 9.

τῶμῳ. 21, 30.

τῶς. οὐδέ κε τῶς σβέσσω τὸν ἐμὸν
πόθον. 23, 26. τῶς ἔλεγεν βασιλεία. 24,
71.

τῶς. τῶς οὐδὲν ποτιλέξαι' ὁ βωκόλος.
1, 92. Δάφνης ὁ τῶς ταύρους καὶ πόρ-
τίας ὥδε ποτίσδων. 1, 121. τῶς κύνας
ῶλαφος ἔλκοι. 1, 135. ὥπερ τῶς θύνως
σκοπιᾶζεται Ὀλοπις ὁ ἥριπενς. 3, 26.
οὕτω κ' ἤμμες θῆν ἐρεθίσδετε τῶς καλα-
μευτάς. 5, 111. ἐγὼ μισέω τῶς κερθάρ-
ος. 5, 114. τῶς οὐ τι ποτῶ δαλήσατο
Κίρκα. 9, 36. κάλλιον, τῶς φακὸς ἐψυν.
10, 54. τῶς τρεῖς τᾶ Σεμέλα, τῶς ἐννέα
τῷ Διονύσῳ. 26, 6. ἄγειν τὸν ὕν πρὸς
αὐτὴν ἔταξε τῶς Ἐρωτας. 30, 6. ὅμ-
νυμί σοι τῶσδε τῶς κυναγῶς. 30, 25.
πυρὶ προσελθὼν ἔκαιε τῶς ἔρωτας. 30,
45.

Υ.

υἰακίνθινος. θέλεις' υἰακίνθινα φύλλα
ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. 11, 26.

υἰακίνθος. ἃ γραπτὰ υἰακίνθος. 10, 28.
παρθενικὰ θάλλοντα κόμαις υἰακίνθον
ἔχουσαι. 18, 2.

υἱός. μὴ βῆθιον τήνῳ πυγίσματος,
υἱέ, ταφείης. 5, 43.

υἱρίζειν. ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν
υἱρίσει. 23, 58.

υἱρίς. υἱρίν τᾶς ὀργᾶς περιεκείμενος.
23, 14.

υἱρίσδεν. ἐμὲ ἃ χαρίεσσα Κυνίσκα
υἱρίσδει. 14, 9.

υἱγῆς. 14, 54.

υἱγρός. παντῇ ἀμφὶ δέπας περιπέπτα-
ται υἱγρὸς ἄκανθος. 1, 55. χῶταν ἐφ'
ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος υἱγρὰ διώκη κύ-
ματα. 7, 53. τὰ ἐν υἱγρῷ ἐλαίῳ. 15, 117.
πρᾶται ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος υἱγρὸν ἀλει-
φαρ λαζόμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν
πλατάνιστον. 18, 45. τὰ εἰς υἱγρὸν ῥ-
χετο κύμα. 22, 167. ἐγὼ κέρας υἱγρὸν
ἐλὼν νεόμην. 25, 206.

υδάτινος. πολλά, οἷα γυναῖκες φορέ-
οισ' υδάτινα βράκη. 28, 11.

υδατόεις. νέφη υδατόεντα. 25, 89.

υἱδωρ. ἄδιον, ὃ ποιμᾶν, τὸ τεὸν μέλος,
ἢ τὸ καταχέει τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας κα-
ταλείβεται ὑψόθεν υἱδωρ. 1, 8. οὐδ'
Ἄκιδος ἱερὸν υἱδωρ. 1, 69. ποταμοὶ, τοὶ
χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος υἱδωρ. 1,
118. ψυχρὸν υἱδωρ τῆνι καταλείβεται.
5, 33. ἐνθ' υδατος ψυχρῷ κράναι δύο. 5,
47. Ἰμέρα ἀνθ' υδατος ρέιτω γάλα. 5,
124. ἃ παῖς ἀνθ' υδατος τὰν κάλπιδα
κηρία βάψαι. 5, 127. τὸ ἐγγυῖθεν ἱερὸν
υἱδωρ Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον
κελάρυσθεν. 7, 136. ὦ σιμαὶ δευτ' ἐφ'
υἱδωρ ἔρφοι. 8, 50. ὑδασι αὐχμὸς. 8, 57.
ἐντὶ μοι παρ' υἱδωρ ψυχρὸν στιβάς. 9, 9.
ἐντὶ ψυχρὸν υἱδωρ, τό μοι ἃ πολυδέν-
δρεος Αἴτνα λευκάς ἐκ χιόνος, ποτὸν
ἀμβρόσιον, προΐητι. 11, 47. υἱδωρ ἐπι-
δόρπιον οἰσῶν αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ
ἀστεμφεὶ Τελαμῶνι. 13, 36. ὑδατι ἐν
μέσσω νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο. 13, 43.
υδατος πρότερον δεῖ. 15, 29. ὑδατι νί-
ζειν θολερὰν ἰοειδέϊ πλίνθον. 16, 62.
κούρη, ἃ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυ-
ραίων εἰλαχας μέγα ἄστν παρ' ὑδασι
Λυσιμελείας. 16, 84. εὖρον ἀένναον κρά-
ναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ ὑδατι πεπλη-
θυῖαν ἀκηράτῳ. 22, 38. δαιμόνι, οὐδ' ἂν
τοῦ γε πιεῖν υδατος σύ γε δοίης. 22, 62.
λαϊνέας ἵστατ' ἀπὸ κρηπίδος Ἐρωος,
υδάτων ἐφύπερθεν. 23, 59. ἄλῃσι με-
μιγμένον θαλλῷ ἐπιβράνιν ἐστεμμένον
ἀβλαβές υἱδωρ. 24, 96.
ἕιν. χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἰ-
θριος, ἄλλοκα δ' εἵ. 4, 43.
Υετίς. Ἐτείδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺ λι-
πόντες νᾶμα. 7, 115.
υἱεύς. καὶ μιν πάντ' ἐδίδαξε, πατήρ

ώσεί φίλον νῖα. 13, 8. ἦν τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεται νῖας. 27, 31.

νῖος. Ἀμφιτρώωνος ὁ χαλκεοκάρδιος νῖος. 13, 5. τῶαεργός Ἀλκμήνας νῖος Μιδεάτιδος ἡλένας. 13, 20. ὁ νεώτερος Ἀτρείος νῖος. 18, 6. ὑμνέομε Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς νῖω, Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα. 22, 1. ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς νῖος. 22, 95. πῶς δὴ Διὸς νῖος ἀδηφάγῳ ἄνδρα καθεῖλεν, εἰπέ θεά. 22, 115. τῷ ἀναρπάζαντε δὴ φερέτην Διὸς νῖω δοιὰς Λευκίπποιο κόρας. 22, 137. τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα ἀμβαίνειν, τεὸς νῖος, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως. 24, 78. γέρον Λίνος, νῖος Ἀπόλλωνος, μελεδωνεύς, ἄγρυπνος ἥρως. 24, 104. Διὸς ἄλκιμος νῖος. 25, 42. Αὐγείης, νῖος φίλος Ἡελίοιο. 25, 54. σὺν νῖος τε βίη τε πολύφρονος Ἡρακλῆος ὠμάρτευν βασιλῆϊ. 25, 110. νῖος δαΐφρων Φυλεὺς. 25, 150. Αὐγείω φίλος νῖος. 25, 160. ἦλθη καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος νῖος. Ερ. 7, 1. νήπιον νῖον ἔλειπες. Ερ. 14, 1. τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὠνὶν νῖον ἀνὴρ, τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξὺχειρα, πρῶτος τῶν ἐπ' ἀνῶθε μουσποπιῶν Πείσανδρος ζυνέγραφεν. Ερ. 20, 1. νῖος Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης. Ερ. 22, 3.

νῖωνός. χαίρων νῖωνῶν περιώσιον νῖωνοῖσιν. 17, 23.

ῦλα. ὁ βωκόλος ὕμνιν ἐγὼ Δάφνης οὐκέτ' ἀν' ὕλαν. 1, 116. ὦ βάθος ὕλας μυρίον. 8, 49. ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν. 14, 43. οἱ εὐθέως ποτανοὶ πᾶσαν δραμόντες ὕλαν. 30, 8. ὕλαν οὐκ ἔβαινε. 30, 43.

ὑλαγμός. ἐρητύσασκε ὑλαγμοῦ. 25, 75.

ὑλαῖος. θῆρ ὑλαῖος. 23, 10.

ὑλακτεῖν. σῖγα ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾶ κυνί. 6, 29. ᾗ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ. 8, 27.

ὑλᾶν. θεσπέσιον ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος Ἀμφιτρωωνιάδῃ Ἡρακλεῖ. 25, 70.

ὕλας. Ἀμφιτρώωνος ὁ χαλκεοκάρδιος νῖος ἦρατο παιδὸς τῷ χαρίεντος ὕλα. 13, 7. σὺν αὐτῷ κατέβαιναν ὕλας εὐ-εδρον ἐς Ἀργῶ. 13, 21. κῶχεθ' ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδὸρπον οἰσῶν αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαυῶνι. 13, 36. τρίς ὕλαν αὔσεν, ὅσον βαθὺς ἦρυγε λαιμός. 13, 58. οὕτω κάλλιστος ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται. 13, 72.

ὕλη. παντοῖον ἐν ὄρει θεγόμενοι ἄγριον ὕλην. 22, 36. οὔτι λήνη ἀρίστος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἐοῦσα. 25, 158. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ τμητῇ, οὐδὲ λίθῳ πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ὕλην. 25, 275.

ὕληεις. ἐγὼ θάμνοισιν ἄμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην ἐν ῥίῳ ὑλήεντι. 25, 228.

ὕλητόμος. 17, 9.

ὑμάν. 18, 58.

ὑμαρτεῖν. θαρσεῦσ' ἄμμιν ὑμάρτει πόλιν ἐς Νεῖλεω ἀγλαάν. 28, 3.

ὑμναιος. περὶ ἴαχε δῶμ' ὑμναιῶ. 18, 8. ὑμάν, ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης. 18, 58.

ὑμναιούν. ὑμναιώσουσι κούρας τάσδε. 22, 179.

ὕμμε. αὐριοι ὕμμε πᾶσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθι κράνας. 5, 145. καλλεῖψω οὐδ' ὕμμε. 16, 108.

ὕμμες. οὕτω κ' ὕμμες θῆν ἐρεθίσδετε τῶς καλαμεντάς. 5, 111. ὕμμες Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺ λιπόντες νῦμα. 7, 115. μῆδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι ποίας. 8, 67. ὕμμες ἐν πάντεσσιν διακρίτοι ἠρώεσσι. 22, 163. στέργετε ὕμμες αἴτας. 23, 63.

ὕμμιν. ὁ βωκόλος ὕμμιν ἐγὼ Δάφνης οὐκέτ' ἀν' ὕλαν, οὐκέτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. 1, 116. ἐγὼ ὕμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἔσῳ. 1, 145. αἱ χίμαιραι, οὐ μὴ σκιρτασῆτε, μὴ ὁ τράγος ὕμμιν ἀναστῇ. 1, 152. ἐς οὐρανὸν ὕμμιν ἀλεύμαι. 5, 144. ἐς βορρῆν ἄνεμον τὰς κόρθους ἀτομά ὕμμιν ἢ ζέφυρον βλεπέτω. 10, 46. ὥς κεν ἴδω, τί ποθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν. 11, 62. μόλις ὕμμιν ἐσώθην πολλοῦ μὲν ὄχλου, πολλῶν δὲ τεθρίππων. 15, 4. Λατῷ δοίῃ, Λατῷ κουροτρόφος, ὕμμιν εὐτεκνῆν. 18, 50. ἢ μὲν πολλάκις ὕμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν αὐτος ἐγὼ τάδ' εἶπα. 22, 152. τᾶων εὐμαρὲς ὕμμιν ὀπυῖεν, ἄς κ' ἐθέλητε. 22, 161.

ὑμνεῖν. αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰοδοῖς, ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν. 16, 2. εἰ μὴ φυλότιδας προτέρων ὑμνησαν αἰοδοί. 16, 50. ἐγὼ Πτολεμαῖον, ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν, ὑμνήσαιμι. 17, 8. ὑμνέομε Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς νῖω, Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα. 22, 1. ὑμνέομε καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα κούρης Θεοστιάδος, Λακεδαιμονίου δὲ ἀδελφούς. 22, 4. ἀμφοτέρους ὑμνῶν,

Πολυδεύκεα πρῶτον αἰείσω. 22, 26. σὺ μὲν ὕμνησαί μοι, ἀναξ. 22, 135. ὕμνησας Πριάμοιο πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν, Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλλῆα τε πύργον αὐτῆς. 22, 219.

ὑμνοθέτης. χύμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν. Ep. 11, 4.

ὕμνος. αἶκεν μὴ τὸν φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰείσης. 1, 61. ὕμνοι ἀθανάτων γέρας αὐτῶν. 17, 8. ἀμετέροις κλέος ὕμνοις ἐσθλὸν αἰεὶ πέμποιτε. 22, 214. ὁ καλῶ σύριγγι μελίσδων βωκολικοὺς ὕμνους. Ep. 2, 2.

ὑπαί. ὁ ὕψοθεν ἔκλαγε φωνᾷ ἐς τρεῖς ὑπαί νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις. 17, 72. Ἀλκμήνα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον ξηρὸν ὑπαί δέιους ἀκράχολον Ἴφικλῆα. 24, 60. κυρτῇ ράχῃς γένετ' ἥντε τόξον, πάντοθεν εἰλυσθέντος ὑπαί λαγόνας τε καὶ ἰξύν. 25, 246.

ὑπακούειν. οὐχ ὑπακούεις. 3, 24, ὑπάκουισον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις. 7, 95. ἐπὶν αὐταῖς ὑπακοίσω. 11, 78. τρεῖς ὁ παῖς ὑπάκουσεν. 13, 59.

ὑπαντᾶν. κῆμὲ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λείος ὑπαντῶν ἐκμαίνει. 5, 90.

ὑπαρ. 21, 65.

ὑπάρχειν. ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει. 22, 222.

ὑπατος. ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη. 25, 149. Ζεὺς ὑπατος. 26, 34.

ὑπαύειν. ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' αὔσας. 22, 144.

ὑπείροχος. φαντὶ τὸν πάντες ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον, ἔν τε νομεῦσιν, ἔν τ' ἀμητήρεσσι. 7, 28. τὸ ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον. 7, 94. ὑπείροχος ἐν δαὶ Κάστωρ. 22, 79.

ὑπέκ. 23, 52.

ὑπένερθεν. 22, 38.

ὑπεξαναβαίνειν. ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστωρ σκαίῳ. 22, 197.

ὑπεξαναδύναι. ὑπεξανέδυν κεφαλῇ. 22, 123.

ὑπεραχθῆς. ταρσοὶ ὑπεραχθεές αἰεὶ. 11, 37.

ὑπερνηορῆς. ἀνδρῶν τῶν ὑπερνηορέων δοκέεις πνέειν. 29, 19.

ὑπερθε. πολλοὶ ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο αἰγερὸι πτελέαι τε. 7, 135. μέσσας ῥινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυχμὴν. 22, 104. δαιδάλεον ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅρῳ οἱ ὑπερθε κλιντῆ-

ρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο. 24, 42.

ὑπερθεν. 12, 24.

ὑπεροπλίη. τῶν προφέρεσκε βίηφι τε καὶ σθένει ὧ, ἠδ' ὑπεροπλίη Φαέθων μέγας. 25, 139.

ὑπέροπλος. ἔνθα ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσκε. 22, 44. Ἀμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες. 25, 152.

ὑπερόπτης. 22, 58.

ὑπερπαδᾶν. ἀκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἀμὸν. 5, 108.

ὑπερπωτᾶσθαι. οἱ κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες. 15, 120.

ὑπέρτερος. ὑπέρτεροι οὐρανίωνες. 12, 22.

υπερφιάλος. ἔσχεθε ὀρμῆς παῖδα Ποσειδάωνος, ὑπερφιάλῳ περ ἑόντα. 22, 97.

ὑπεσσεῖσθαι. ὑπεσσεῖται χιμαῖραν δέρματα. 5, 56.

ὑπήνα. ἐμὰν ἐπύκαζεν ὑπήναν. 20, 22.

ὑπηνέμιος. ὑπηνέμιοι φορέονται. 5, 115.

ὑπηνέμος. ἐκβάντες ἐπὶ θίνα βαθύν, καὶ ὑπηνέμον ἀκτὴν. 22, 32.

ὑπνος. οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ κινυζῶνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα. 2, 108. ἕλωτο δ' ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἱαύων Ἐνδυμίων. 3, 49. ἀρνακίδας τε καὶ εἰρία τᾶδε πατησεῖς, ὕπνω μαλακώτερα. 5, 51. οὔτε ὕπνος, οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, ὅσσον ἐμὴν μῶσαι φίλαι. 9, 33. σῖτον ἀλιωντες φέγειν τὸ μεσάμβρινον ὕπνον. 10, 48. φοιτῆς αὐθ' οὕτως, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἔχη με. Οἴχη δ' εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με. 11, 22. 23. πορφύρεοι τάπητες ἄνω, μαλακώτεροι ὕπνω. 15, 125. κᾶν ὀλίγον νυκτὸς τις ἐπιψαύσῃσι τὸν ὕπνον. 21, 4.

ἐκ βλεφάρων ὕπνον ἀπωσάμενοι. 21, 21.

τὸν ὕπνον ἀ φροντὶς κόπτοισα. 21, 27.

ἐν ὕπνοις πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται. 21, 44.

ἐλπίς τῶν ὕπνων ῥατεῖ τὸν σάρκινον ἰχθύν. 21, 66. καδδ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος. 22, 204.

εὐδετ', ἐμὰ βρέφεα, γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον. 24, 7.

τοὺς ἐλαβ' ὕπνος. 24, 10. δμῶας δὴ τότε ἄυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας. 24, 47.

μεθεῖς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον. Ep. 3, 6. Πᾶνα τὸν αἰγιόβοταν ὀρφάνισεν ὕπνου. Ep. 5, 6.

ὑποδάμνασθαι. ὃς ἀνδρῶν φρένας ἐυμαρέως ὑποδάμνεται. 29, 23.

ὑποδεικνύει. λαμνρούς χανῶν ὑπέδειξεν ὁδόντας. 25, 234.

ὑποδέχεσθαι. ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέχεται οἰκῷ ἀσπασίως. 16, 6.

ὑπόδροσος. λειμῶνες ὑπόδροσοι. 25, 16.

ὑποκάρδιος. ἐχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος Κύπριος ἐκ μεγάλας. 11, 15. φέρω ὑποκάρδιον ὄργαν. 20, 17.

ὑποκόλπεις. 14, 37.

ὑποκρίνεσθαι. ἀλλωθεν ὑποκρίνοιτο Μενάλας. 9, 6. καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἐμελλεν, ἠνώγει. 24, 66.

ὑπολαμβάνειν. ἀμοιβαῖην ὑπελάμβανε Δάφνης αἰοιδᾶν βωκολικᾶν. 8, 31.

ὑπολείπειν. ὑπολείπει, ὥσπερ οἷς ποίμας. 10, 3.

ὑπομάσσειν. νῦν λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαζον τὰς τήνῃ φλιάς καθυπέρτερον. 2, 59.

ὑπομένειν. ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον. 13, 6.

ὑπομινάσκειν. ὑπομινάσκων τῷ τραύματος. 21, 50.

ὑπουύσσειν. ἄκρα χειρῶν δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. 19, 3.

ὑποπτεύειν. οἷα θῆρ ὑλαῖος ὑποπτεύεισι κυναγῶς. 23, 10.

ὑποτιθέναι. μὴδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θέεις. 24, 36.

ὑπότροπος. πρὶν αὐθις ὑπότροπον ἀμπνευθῆναι. 25, 263.

ὑποφαίνειν. τῶν ὁδόντων λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο. 6, 38.

ὑποφεύγειν. τοῦ ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς καμπτόμενος. 25, 250.

ὑποφήτης. Μουσάνῃ μάλιστα τίειν ἱερῶν ὑποφήτας. 16, 29. Μουσᾶν ὑποφῆται αἰδούντι Πτολεμαῖον ἀντ' ἐνεργεσίας. 17, 115. ἐγὼ ἐτέρων ὑποφήτης φθέγχομαι, ὥς ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτῇ. 22, 116.

ὑπτιος. 22, 106.

ὑπωλέμιος. τῷ τόξον ἔδωκεν, ὑπωλέμιόν τε φάρετραν. 17, 30.

ὑπωρόφιος. μαστακα οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν ἀφορρόν ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν. 14, 29.

ὕς. ὕς ποτ' Ἀθανάϊαν ἔριν ἥρισεν. 5, 23. ὠθεὺνθ' ὥστε ὕες. 15, 73. στυγνὰν ἔχοντα χαίταν, ὥχραν τε τήν παρεῖαν

ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὴν ἔταξε τῶς Ἐρωτας. 30, 5. στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον. 30, 9.

ὕσμινη. χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὕσμινης. 22, 174.

ὕσπλαγξ. 8, 58.

ὕστατα, ὕστερα. 5, 44.

ὕστερον. τὸ τᾶν ζῶν ὕστερον ἀξεῖς. 1, 11. ἐγὼ ὕμιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσῳ. 1, 145. ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον. 11, 28. τάχα ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης. 27, 60.

ὕφαγεῖσθαι. ὑφάγεο τᾷδε. 2, 101.

ὕφιέναι. ὁ γέρον ὑφίητι τὰ μοσχία. 4, 4. μόςχως βῶσιν ὑφέντες. 9, 3.

ὕφίστασθαι. ἐγὼ οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπέσταν. 2, 164.

ὕφίστασθαι. Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστὰς μισθόν. Ερ. 7, 5.

ὕφορβος. 16, 54.

ὕψηλός. καθεζόμενος ἐπὶ πέτρας ὕψηλός. 11, 18. ὕψηλὸν Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν αἰοδοί. 16, 98. ὕψηλαὶ πεφύκεσαν ἀγχοῖ πευκαί. 22, 40.

ὕψιστος. τῇ ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο Ἀυγείῳ φίλος υἱός. 25, 159.

ὕψιτερος. ὀρνές ὑψίτεραι. 8, 46.

ὕψοθε. 5, 49.

ὕψοθεν. ἄδιον, ὦ ποιμᾶν, τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχὲς τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ. 1, 8. ὁ ὑψόθεν ἐκλαγε φωνᾷ ἐς τοῖς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις. 17, 71. πέσεν ὄγε, πρὶν ἐμ' ἰκέσθαι, ὑψόθεν ἐν γαίῃ. 25, 259.

ὕψοθι. τῷ περὶ χεῖλη μαρτύεται ὑψόθι κισσός. 1, 29. ἐπάλλετο ὑψόθι χαίρων κωροσύνα. 24, 56.

Φ.

φαγεῖν. θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι. 5, 38. ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα. 24, 16.

φαγός. ἐν πυρὶ αἶα φαγοὶ χεϊμαίνοντος. 9, 20.

Φαέθων. 25, 139.

φαίνειν. Σελάνα, φαῖνε καλὸν. 2, 11.

φαίνειν. τὰ νυν καλὰ κύματα φαίνει ἄσυχά καχλάζοντα, ἐπ' αἰγιαλοῖο θεοῖσαν. 6, 11. ταὶ παρ' αὐτὰν αἰγειροὶ πτελέει τε εὐσκιον ἄλσος ἔφανον. 7, 8. φαίνεται φῶδαν, τῶν ποτ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν αἶεσα νομεῦσι. 9, 28.

φαίνεσθαι. ἔρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. 6, 19. ἔχω τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ φαίνονται. 9, 17. δηλονότ' ἐν τᾷ γὰρ κήγῳν τις φαίνομαι ἡμες. 11, 79. τόσσον ἔμ' εὐφρηνας. 12, 8. οὐχ ἅμιν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται ἡμες. 13, 3. ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι στήθεσι φαινομένοις. 15, 135. αἴλις σφισὶν ἦδε τῆς ἐπιδέξια χειρὸς φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῦο ῥέοντος. 25, 19. ἔπειτα βόες μάλα μυρίαί ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἔρχομεναι φαίνουθ'. 25, 89. οὐδὲ ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσί καὶ ἔργοις φαινόμενος σπορίμοιο δὲ αὐλακος. 25, 219.

φακός. τὼς φακός ἔφειν. 10, 54.

φάλαγξ. κοσμησαί φάλαγγα. 24, 125.

φάλαρος. 5, 103.

φάλαρος. 8, 27.

Φάληρς. Φάλητι παιδιογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν. Ερ. 4, 3.

φάμα. 7, 93.

φαμί. ν. φάναι.

φάναι. τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνάσειν φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθιξῆ. 1, 51. τόσσον ἔχει λάθας, ὅσσον πόκα θασέα φαντὶ ἐν Δία λασθῆμεν ἑμπλοκάμου Ἀριάδνας. 2, 45. νῦν χάριν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν. 2, 130. τοῖα οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν. 2, 161. φαντὶ νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν. 4, 8. ἄλλαν τινα φαμί γυναῖκ' ἔχεν. 6, 26. φαντὶ τὸ πάντες ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον, ἔν τε νομεῦσιν, ἔν τ' ἀμητήρεσσι. 7, 27. ὡς ἐφάμαν ἐπίταδες. 7, 42. ὁ αἰπόλος ἔφα. 7, 43. τὸν μέτ' αὐθις κήγῳν τοῖ' ἐφάμαν. 7, 91. αἱ γυναῖκες φαντὶ. 7, 121. τόσσ' ἐφάμαν. 7, 128. ὡς φαντὶ. 8, 2. φαμί, τὸ νικασεῖν, ὅσσον θέλω αὐτὸς, αἰδῶν. 8, 7. αἶθε μοι ἦσαν ὅσα Κροίσου ποκά φαντὶ πεπᾶσθαι. 10, 32. φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μεν σφύσδειν. 11, 70. φαίη χ' ὡ' मुκλαῖσδαν. 12, 13. ὡς μῦς, φαντὶ, Οὐνάχις, γεύμεθα πίσσας. 14, 51. θεῶν περονάματα φασεῖς. 15, 79. ἔρπεις καὶ ἐνθάδε κ' εἰς Ἀχέροντα, ἡμιθέων μονώτατος. 15, 137. οὐπω τινα φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναῖκα. 17, 38. φᾶ, καθαπτομένα βρέφους χεῖρες φίλησιν. 17, 65. πᾶσαι καλὸν με κατ' ὦρεα φαντὶ γυναῖκες. 20, 30. φαντὶ, αἰὲν ἄγρην τόδ' ἔχειν. 21, 37. μήτ'

ἀδίκους, μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν. 22, 56. ὡς φამένα δύνασε σάκος μέγα. 24, 10. ὡς φάθ'. 24, 41. φῆ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δῖφρον Τειρεσίας. 24, 99. τὼν φασὶ μέγιστον ἐπουρανίων κεχωλῶσθαι. 25, 5. ἐπεὶ οὐ σέ γε φημί κακῶν ἐξ ἔμμεναι, οὐδὲ κακοῖσιν εἰκότα φύμεναι αὐτὸν. 25, 38. τὸ ἐκ φამένοιο. 25, 49. οἷ νν καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο. 25, 187. καὶ ῥά τε ῥῆϊτερον φαμένον κλύοι Ἡρακλῆος. 25, 191. ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἐοὺς τρομέειν παρακοίτας. 27, 26. φῆς μοι πάντα δόμεν, τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης. 27, 60.

Φανοπεύς. πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείας διδασκόμενος παρὰ παιδὶ Ἀρπαλύκῳ Φανοπήϊ. 24, 114.

φάντασμα. οὐ σε θέλω τῷμῳ φαντάσματος ἡμεν ἄμοιρον. 21, 30.

φαντὶ. ν. φάναι.

φάος. ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβη φάος ἡελίοιο. 22, 84. φάος ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη. 24, 22. ἦν τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεται νῖας. 27, 31.

φαρέτρα. τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν, ὑπωλένιον τε φaréτραν. 17, 30. ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἐλὼν, κοίλῃν τε φaréτραν, ἰὼν ἐμπλείην, νεόμην. 25, 206.

φαρέτρη. ῥίψας τόξον ἔραξε, πολύρραπτὸν τε φaréτρην. 25, 265.

φάρμακον. φάρμακα ταῦθ' ἔρδουσα χερεῖονα, μήτε τι Κίρκης, μήτε τι Μηδείας, μήτε Ξανθᾶς Περιμίδας. 2, 15. τοῖα οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν. 2, 161. οὐδὲν ποττὸν ἐρώτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, ἢ ται Πιερίδες. 11, 1. τὸ φάρμακον ἐβρε. 11, 17. χῶ τι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος. 14, 52. ξυνὸν τοῖσι ἐρώσι τὸ φάρμακον. 23, 24. δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέττυκται οὐλομένοις ὀφείεσσι. 24, 28. οἶκον ἔχουσ' ἀνέρος, ὅς πολλ' ἐδάη σοφὰ ἀνθρώποισι νόσους φάρμακα λυγρὰ ἀπαλαλκεῖν. 28, 20.

φάρυξ. δραξάμενος φάρυγος. 24, 28.

φασγανον. τοῦ ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαῖον γόνυ χεῖρα φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστωρ σκαῖῳ. 22, 197. πλατὺ φάσγανον ὥς διαπρὸ Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. 22, 201.

φασεῖν. ν. φάναι.

φάσθαι. ν. φάναι.

Φᾶσις. βαθὺν εἰσέδραμε Φᾶσιν. 13, 23. πεζὸς ἐς Κόλῳχος τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν. 13, 75.

φάσκειν. κᾶμ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρυς κόρα ἐχθρὴς ἰδοῖσα, τὰς δαμάλας παρελθόντα, καλὸν, καλὸν ἡμεῖς ἔφασκεν. 8, 73. ψεύδονται, φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον τῷ θέρεος μινύθειν. 21, 22. οὐ κεν ἔφασκέ τις, οὐδὲ ἐώλπει, ἀνδρὸς ληῖδ' ἐνὸς τύσσην ἔμεν, οὐδὲ δέκ' ἄλλον. 25, 116. γένος μιν εἶναι ἔφασκεν ἐκ Περσῆος. 25, 172.

φάσσα. κηγῶ δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν, ἐκ τᾶς ἀρκεύθῳ καθελών. 5, 96. ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα. 5, 133.

φατί. ν. φάναι.

φάτνη. 22, 22.

φαῦλος. χρυσὸν ὁποῖη πεύθονται μὴ φαῦλον, ἐτήτυμον ἀγογραμμοῖοι. 12, 37.

φέγγος. ναὶ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλοι ὅσων. 24, 73.

φείδεσθαι. φείδεν τῶν ἐρίφων, φείδεν, λύκε, τὰν τοκάδων μεν. 8, 63. τᾶς γαστρὸς φειδόμεθα. 21, 41. σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης. 22, 67.

φέρβειν. ταῖσιν ἐμαῖς ὅτεσσι πάρεστιν ἃ μελίτεια φέρβεσθαι. 5, 131. ὥς νιν αἰσιμαὶ λειμονόθε φέρβον ἰοῖσαι κέδρον ἐς ἀδείαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μελίσσαι. 7, 80. μελίσσαν κηρία φερβόμενος. 7, 85.

φέρειν. τάνδε φέρ' εὐπάτριοι μελίπνον ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν, περὶ χεῖλος ἑλικτὰν. 1, 128. πᾶ μοι ταὶ δάφναι, φέρε θέστυλι. 2, 1. σαῦραν τοι τρίψασα, κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ. 2, 58. ἵπποι, αἶψ' τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὀκεανοῖο φέροισαι. 2, 148. ἡνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω. 3, 10. ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἐχθρ' ἀγορεύων, ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον. 6, 24. ἔφερον τοι ἥ κρίνα λευκὰ, ἥ μάκων' ἀπαλὰν, ἐρωθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν. 11, 56. ὥσπ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἄμα πάντ' ἐδυνάθην. 11, 59. φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι. 12, 31. κῶχθε' Ὑλας ὁ Ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμώνι. 13, 36. ἦνθε φέρων ἄλας ἄμμιν. 15, 17. παρ' οἱ ὦρια κείται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουντι. 15, 112. ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος αἰετῷ, οἰνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες. 15, 124. αἰῶθεν ἄμμες νιν ἄμα δρόσῳ ἀθροαὶ ἔξω οἰσόμενος ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὼνι πτύοντα. 15, 133. πόθεν αἰσεται, ἀθρεῖ ἄργυρον. 16, 16. οὗτος ἀοιδῶν

λῶστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν. 16, 21. φέρω ὑποκάριον ὄργαν. 20, 17. ψεύδονται, φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρεי Ζεὺς. 21, 23. θεῶν φίλα τέκνα φέροισα. 22, 29. τῷ ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς ὑιῷ δοῖας Λευκίπποιο κόρας. 22, 137. τοῦ ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαῖον γόνυ χεῖρα φάσσαν οὐδ' ἐξέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστωρ σκαίῳ. 22, 197. ὑμῖν ἐγὼ λιγεῶν μελίσματα μουσῶν, οἳ αὐταὶ παρέχουσι, καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει, τοῖα φέρω. 22, 223. δῶρά τοι ἤλθον λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον. 23, 21. οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες, δμῶες ἐμοί. 24, 48. τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρον φέροντα ἀμβάινειν, τεὸς υἱός. 24, 77. κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις ῥιγιάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα, ῥωγάδας ἐς πέτρας. 24, 92. ἐπεὶ μελιθεῖα ποῖν λειμῶνες τε φέρονσιν ὑπόδροσοι, εἰαμεναί τε εἰς ἄλιν. 25, 16. πάντη ὅσσε φέρων, ὅλοον τέρας ἐσκοπιάζων. 25, 214. ἐξ ὄρεος πένθημα, καὶ οὐ Πενθῆα, φέρουσαι. 26, 26. μὴ φέρων τὸ καῦμα. 30, 29. τί φέρω περυσσοὺς ἐρωτικούς ὁδόντας. 30, 35. φέριστος. εἰς ὑπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἀγχοῖτο παλαίστρας. 7, 125.

φέρετρον. 1, 148.

φεῦ. φεῦ, φεῦ, βασιεύονται καὶ ταὶ βόες, ὦ τάλαν Αἴγων, εἰς αἶδαν. 4, 26. φεῦ φεῦ, Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροῖ τυρῷ. 5, 86. φεῦ φεῦ, τᾶς Παφίας χόλον ἄξεο καὶ σύγε, κύρα. 27, 14. φεῦ φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέστιχες. 27, 54.

φεύγειν. ὁ χρόνος ἄνυτο φεύγων. 2, 92. ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων. 2, 152. τῇνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν φεύγετε τὸν Λάκωνα. 5, 2. φεύγει φιλόντα. 6, 17. σῖτον ἀλοιῶντες, φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον. 10, 48. φεύγεις, ὥσπερ οἷς πολλὸν λύκον ἀθρήσασα. 11, 24. γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὐνεκα φεύγεις. 11, 30. τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 11, 75. Εὐνόα, οὐ φευγῇ; 15, 54. σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος. 16, 53. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μὴ με μολύνῃς. 20, 10. οὐ φεύγοντος ἔτεινα. 21, 51. αἰψα φεύγειν ὠρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρὸς. 22, 198. φευγέμεν ὀρμαίνων. 24, 26. φευγέμεν ἀψ' ὀπίσω δευδίσσετο. 25, 74. Πενθεὺς

φεύγεν πεφοβημένος. 26, 16. οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 27, 19. φεύγω, ναὶ τὸν Πάνα. 27, 20. τὴν φεύγε, φεύγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον. Ep. 3, 5, 6.

φῆ. v. φάναι.

φηγός. ' σκιερὴν ὑπὸ φηγὸν ἡελίου φρύττοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὡς τις. 12, 8.

φθάνειν. ἡ ρά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσον ἐγὼ θην πρὶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἐφθαξα Φιλῖνον. 2, 114. 115.

φθέγγεσθαι. ἡγύγεις ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας νεβῶ φθεγξαμένας. 13, 62. οὐ φθεγξῇ; 14, 22. φθεγξέται τι καλόν. 15, 99. δοκέω ἔπος οὐκ ἀπόβλητον φθέγγομαι ἐσσομένοις. 17, 137. ἐγὼ ἐτέρων ὑποφίτης φθέγγομαι, ὡς ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτῇ. 22, 117.

φθίμενος. ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι. 3, 48.

φθονεῖν. κοῦ τοι τι φθονέω. 1, 62.

φθονερὸς. ὦ φθονερὸν τὴν καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτως. 5, 40. ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμοῖο. 15, 10.

φθόρος. φθόρος ἀργυρίου. 15, 18.

φιαρὸς. φιαρωτέρα ὄμφακος ὡμᾶς. 11, 21.

φιλαθῆναι. v. φιλεῖν.

φιλαιτάτος. 7, 98.

φίλαμα. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις. 3, 20, 27, 4. οὐ κενεῖ τὸ φίλαμα. 15, 130. οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα. 23, 9. κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν. 27, 3. ἀποπτύω τὸ φίλαμα. 27, 5.

Φιλαμμονίδας. 24, 108.

φιλαοῖδός. οἱ μνάσιν αἰεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχρης ξένω. 28, 23.

φιλάργυρος. κάλλιον, ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε, τῶς φακὸς ἔψειν. 10, 54.

φιλεῖν. μεν μεμναμένω, εἰ φιλέεις με. 3, 28. ταὶ μῶσαι με φιλεῦντι πολὺ πλέων, ἡ τὸν αἰοδὸν Δάφνιν. 5, 80. ἐμ' ὀπὸλλων φιλέει μέγα. 5, 82. καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει. 6, 17. ἀλκύνους, γλαυκαῖς Νηρήσι ταί τε μάλιστα ὀρνίχων ἐφίλαθεν. 7, 60. ὦ λευκά Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ. 11, 19. ἀλλήλους ἐφίλεσαν ἰσὺ ζυγῶ. ἡ ρά τότ' ἦσαν χρύσειοι πάλοι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλῃσ' ὁ φιληθεὶς. 12, 15, 16. σχέτλιοι οἱ φιλέοντες. 13, 66.

ὁ τριφίλατος Ἀδωνις, ὁ κῆν Ἀχέρωντι φιλεῖται. 15, 86. δέσποινα, ἃ Γολγόν τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας, αἰπεινὰν τ' Ἔρυκα. 15, 100. τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ. 16, 13. πολλοὺς Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους θυγατέρες. 16, 101. ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, αἱ Μινύειον Ὀρχομενὸν φιλείοσαι. 16, 105. οὕτω τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναῖκα, ὅσον περ Πτολεμαῖος ἐὴν ἐφίλασεν ἄκουιν. 17, 39. ὑππότε κεν φιλέων βαίνει λέχος ἐς φιλεούσης. 17, 42. ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων. 17, 70. ὅν κε φιλασεῖ γεινόμενον ταπρῶτα. 17, 74. πᾶσαι με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστυκά μ' οὐκ ἐφίλασεν. 20, 31. αὐτὸν Ἀδωνιν ἐν δρυμοῖσι φίλασε. 20, 36. Ἐνδυμίων τίς ἦν; οὐ βωκόλος; ὅν τε Σελάνα βουκολέοντα φίλασεν. 20, 38. Εὐνίκα μόνον τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν. 20, 42. μηκέτι μηδὲ σὺ, Κύπρι, μήτε κατ' ἄστου, μήτ' ἐν ὄρει φιλείς. 20, 45. μίσει τὸν φιλέοντα. 23, 3. ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὸ φιλάσεις. 23, 33. χαίρετε, τοὶ φιλέοντες. 23, 62. φιλέει, ὅσσα σάοφρονες. 28, 14. οὐχ ὕλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας. 29, 4. τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν. 29, 9. τὸν πρᾶτον φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο. 29, 18. φίλει, ὥς κε ζωῆς, τὸν ὅμοιον ἔχειν αἰεὶ. 29, 20.

φιλεῖν. εὐδὸν τ', εἰ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τευ ἐφίλασα. 2, 126. ὦ κνάνοφρον Νύμφα, πρόσπνυξαι με τὸν αἰπτόλον, ὥς τυ φιλάσω. 3, 19. οὐκ ἔραμ' Ἀλκίπας, ὅτι με πρὶν οὐκ ἐφίλασε. 5, 132. ὅκ' αὐτῷ τὰν σύριγγ' ὠρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλασεν. 5, 135. τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε. 6, 42. Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἀδὸν φιλάσαι. 20, 1. οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν. 20, 4. τὸ αὐ πύματόν με φίλασον. 23, 40. οὐ δύναμαι ζῆν, εἴγε διαλλάξας με φιλάσεις. 23, 42. μάλλον ἐμ' ἢδ' Ἐλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλεῖσαι. 27, 2. πλύνεις χεῖλα σεῖο; δίδου πάλιν, ὅφρα φιλάσω. 27, 6. καλὸν σοι, δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν. 27, 7. γυννὸν, τὸν εἶχε, μὲρὸν, ἐμάνωμην φιλάσαι. 30, 31.

φιλέριθος. γλαυκάς, ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα, ὧρον Ἀθανάας. 28, 1.

φιλεχθῆς. 5, 137.

φίλημα. φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι. 12, 31. ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα διαιτᾷ. 12, 34.

Φιλητάς. οὔτε τὸν ἐσθλὸν Σικελίδαν
νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ, οὔτε Φιλητάν, αἰεί-
δων. 7, 40.

φιλικός. τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμ-
βάλευ. 10, 22.

Φιλίην. υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς
τε Φιλίης. Ερ. 22, 3.

Φιλίνος. ἡ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφ-
θασας, ὅσσον ἐγὼ θην πρᾶν ποκα τὸν
χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλίνον. 2,
115. Φιλίνος ὁ μαλθακός. 7, 105. βάλλ-
λετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλίνον.
7, 118. αἱ αἰ, φαντί, Φιλίνε, τό τοι κα-
λὸν ἄνθος ἀπορρέει. 7, 121.

Φιλίστα. ἦνθέ μοι ἃ Φιλίστας μάτηρ,
τὰς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος. 2, 145.

Φιλοίτιος. 16, 55.

φιλοΐφας. εὐγ' ὠνθρωπε φιλοΐφα. 4, 62.
φιλοκερδέει. φιλοκερδέει βεβλαμμένον
ἄνδρα παρελθεῖν. 16, 63.

φιλοκέρτομος. 5, 77.

φιλόμοσος. 14, 61.

φιλόξεινος. μυρία ἀμπεδίον Κρανώ-
νιον ἐνδιάσκον ποιμένες ἔκκριτα μῆλα
φιλοξείνοισι Κρεώνδαις. 16, 39.

φιλόπαις. ὀλβιοι οἰκοῖντε, τὸν Ἀττι-
κὸν ὡς πὲρ ἄλλων ξείνων τιμῆσασθε Δι-
οκλέα τὸν φιλόπαιδα. 12, 29.

φιλοποιόμνος. κύων φιλοποιόμνος. 5,
106.

φιλοπτόλεμος. σημαίνει φιλοπτολέ-
μοις Κάρεσσι. 17, 89.

φίλος. αἶκεν μοι τὸν φίλος τὸν ἐφίμε-
ρον ὕμνον αἰέσις. 1, 61. ἄρχετε βωκο-
λικὰς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοῖδᾶς. 1,
64. 70. 73. 76. 79. 84. 89. 94. 99. 104. 108.
111. 114. 119. 122. ἔκλυσε δῖνα τὸν μῶ-
σαις φίλον ἄνδρα. 1, 141. ὡς τὸν ἐμοὶ
βαρὺν εὔντα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα.
2, 3. οὐδέ τι φωνᾷσι δυνάμει, οὐδ' ὅσ-
σον ἐν ὕπνῳ κινῶνται φωνεῦντα φίλαν
ποτὶ ματέρα τέκνα. 2, 109. ἐὼν φίλος
αὐτίκα νυκτός. 2, 119. μ' εἰ μὲν κ' ἐδέ-
χεσθε, τὰδ' ἦς φίλα. 2, 124. χῶς κά τοι
μὴ μακρὰ φίλα θρυλόεμι Σελάνα. 2, 142.
Ἀμαρυλλί φίλα. 3, 22. ζαλῶ, φίλα γύ-
ναι, Ἰασίωνα. 3, 50. τὸν, ὦ φίλε, μῆτ'
ἐμέ, Μόρσων, ἐν χάριτι κρίνης, μῆτ' ὦν
τύ γα τοῦτον ὀνάσης. 5, 68. Λυκίδα
φίλε. 7, 27. ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρεσκει
τοῦθ', ὅ, τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον
ἐξεπόνασα. 7, 50. τέττιγι μὲν τέττιγι
φίλος μύρμακι δὲ μύρμαξ. 9, 31. οὔτε
ὑπνος, οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον,

οὔτε μελίσσαις ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσαι
φίλαι. 9, 35. τὴν, τὸ φίλον γλυκύμα-
λον, ἀμὰ κημαντὸν αἰδῶν. 11, 39. οὐδὲν
παρ' ὅλως ποτὶ τιν φίλον εἶπεν ὑπέρ
μεν. 11, 68. ἤλυθες, ὦ φίλε κούρε, τρίτη
σὺν νυκτὶ καὶ ἡοί. 12, 1. καὶ μιν πάντ'
ἐδίδαξε, πατήρ ὥσει φίλον νῖα. 13, 8.
Γοργῶ φίλα, ὡς χρόνῳ; ἐνδοί. 15, 1.
μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα τοιαῦτα
Διώνα. 15, 11. κείς ὥρας κῆπείτα φίλ'
ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἴης. 15, 74. βάρδιστα
μακάρων ὦραι φίλαι. 15, 104. ἔρπεις,
ὦ φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐνθάδε κ' εἰς Ἀχέρον-
τα. 15, 136. Ἰλαθι νῦν, φίλ' Ἀδωνι, καὶ
ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις. 15, 144. παρὰ αὐ-
τὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς ἐδριάει. 17,
18. ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένους ἦδη
νέκταρος εὐδόμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο.
17, 29. μητρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας
εἵσατο νηὸς. 17, 123. οὕτω δὴ πρῶϊζα
κατέδραθες, ὦ φίλε γαμβρὲ; 18, 9. τοὺς
ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος. 21, 20. ψεύ-
δονται, φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας
ἔφασκον τῷ θέρεος μινύθειν. 21, 22. ὦ
ἄμφω θνατοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω.
22, 23. Ἀργῶ, θεῶν φίλα τέκνα φέροισα.
22, 29. φθέγγομαι, ὡς ἐθέλεις σὺν, καὶ
ὕππως τοι φίλον αὐτῇ. 22, 117. οὐχ
οὕτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήσσειν ἔοικε
μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἦδη ἐτοῖ-
μοι. 22, 154. φίλοι, τοῦτον ἐάσατε πρὸς
τέλος ἐλθεῖν νῶϊ γάμον. 22, 165. φίλοι
πάντες αἰοῖδοι Τυνδαρίδαις. 22, 215. ὦ
φίλε κείσαι. 23, 44. τότ' ἄρ' ἐξέγροντο
Ἀλκμήνας φίλα τέκνα. 24, 22. ἔστι τί
μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἄν-
δρῶν. 24, 40. ὦδε Ἡρακλῆα φίλα παι-
δεύσατο μάτηρ. 24, 132. Αὐγείης υἱὸς
φίλος Ἡελίοιο. 25, 54. ἄλλος αὖ φίλα
τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἴει, πινέμεναι
λιανοῖο. 25, 104. τῇ ἄρα προσέειπε Διὸς
γόνον ὑψίστοιο Αὐγείεω φίλος υἱός. 25,
160. τί φίλος ῥέξαιμι. γάμοι πληθύνουσιν
ἀνίας. 27, 24. ἦν τέκης φίλα τέκνα, νέον
φάος ὄψαι νῖας. 27, 31. θάρσει, κῶρα
φίλα. 27, 51. πάντα τιμᾶντα, τὰ παρ'
φίλων. 28, 15. οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέ-
γεται καὶ ἀλαθέα. 29, 1. τῶδ' εὐθὺς
πλέον ἢ τριέτης ἐγένεν φίλος. 29, 17.
χῦμοσέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
Ερ. 11, 4.

φιλόστοργος. παῖδα ἐξὺν σὺν παισὶ
φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ παῖσδεῖν ἐς
βαθὺν ὄρθρον. 18, 13.

φιλότης. ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἰτεῖται πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα. 12, 20. ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα πολλὰν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν. 16, 66. ἐς ἀλλήλων στέρνον φιλότητα πνέοντες καὶ πόθον. 18, 54.

φίλτρον. πᾶ τὰ φίλτρα; 2, 1. νῦν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι. 2, 159.

φίλυνος. 18, 10.

Φιλώνδας. τίνος αἱ βόες; ἡ ῥα Φιλώνδα. 4, 1. τὰ Φιλώνδα σῦκα κατατρῶγοντες. 5, 114.

φλᾶν. εἰ τι' ὀχέυσεις τᾶν αἰγᾶν, φλασῶ τυ. 5, 148. γενοίμαν, αἱ μὴ τυ φλάσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτι. 5, 150.

φλιά. νῦν λαβοῖσα τὸν τὰ θρόνα ταυθ' ὑπόμαζον τὰς τήνω φλίας καθυπέρτερον. 2, 60. κύσε τὰν φλιάν. 23, 18.

φλόγεος. Ζεὺς αὐτὸν φλογέω συνέφλεξε κεραυνῷ. 22, 211.

φλογερὸς. Ἔρως καὶ Λιπαραίου πολυλάκης Ἀφαιστόιο σέλας φλογερώτερον αἰθεῖ. 2, 134.

φλοῖδος. γράμματα ἐν' φλοιῷ γεγράψεται Δωριστὶ. 18, 47.

φλόξ. οὕτω τοι καὶ Δέλφισ ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθῆνοι. 2, 26.

φοβαθῆναι. ν. φοβεῖσθαι.

φοβεῖν. σὺν κακαῖς μανίαις καὶ παρθέον ἐκ θαλάμοιο καὶ νύμφαν, ἐφόβησ' ἐτὶ δέμνια θερμὰ λιποῖσαν ἀνέρος. 2, 137. Πενθεὺς φεῦγεν πεφοβημένος. 26, 16.

φοβεῖσθαι. μὴ με φοβαθῆς. 23, 41. φοβεῖτο Κυθήρην. 30, 16.

φοβερὸς. δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακὸν, ὕδασι δ' αὖχμος, ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα· ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. 8, 57. ἡμέομες φοβερὸν Πολυδεύκεα. 22, 2. ἐρεισάμενος ἐπὶ τοίχῳ ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον. 23, 50.

φοιβᾶν. χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος Ἴρις. 17, 134.

Φοῖβος. ὃν οὐδὲ κεν αὐτὸς αἰδεῖεν Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάριοι. 7, 101. τίοις με τόσσον, ὅσον περ Δῆλον ἐτίμασεν κυναῆμυκα Φοῖβος Ἀπόλλων. 17, 66.

Φοινίκα. Φοινίκα ἀποτέμενεται. 17, 86.

φοινίκεος. στέφον τὰν κελέβαν φοινίκεω οἶος ἀώτῳ. 2, 2.

Φοίνικες. Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν. 16, 76.

φοινικόλοφος. ὀρνίχων φοινικόλοφον τοιοῦδε κυδοίμοι. 22, 72.

φοῖνιξ. φοινίκα ὅσον λόφον ἕκετ ἀκωκῇ. 22, 195. δικόσοιο ἄλλοι φοίνικες. 25, 128.

φοίνιος. ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα φοίνιον. 22, 99.

φοινίσσειν. χροῖα φοινίχθην ὑπὸ τῶλγεος. 20, 16. αἷμα ἐφοινίχθη. 23, 61.

φοιτᾶν. ἂν ὄρχως φοιτῇ, σιωμμένα τὰν τρώξιμον. 1, 49. τῆναι φοιτῇ. 2, 98. ἡ γάρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη. 2, 155. μισῶ τὰς δασυκέρκας ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος, αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα, ῥαγίζοντι. 5, 113. φοιτῆς αὐθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με. 11, 22.

Φόλος. ἄρα γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λαῖνον ἄντρον κρητῆρ' Ἑρακλῆϊ γέρον ἐστάσατο Χείρων. 7, 149.

φονεύειν. ὁ μιστὼν ἐφονεύθη. 23, 62.

φονεύς. μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέρειο φονῆα. 22, 209.

φόνος. φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες. 22, 82. φόνον αὖτις τεύχον ἐπ' ἀλλάλοισι. 22, 191. οὐ κλαῦσε νέον φόνον. 23, 55. φόνον λεύσπερα τε προσώπῳ. 25, 137. ἀμφὶ χαίτας αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνω, χαλεπὸν τε πρόσωπον. 25, 225.

φορέεσκεν. ὁ αἰεὶ μᾶσσονα γυνῆ ἀπτόμενος φορέεσκε πόνον. 22, 214.

φορεῖν. ἂν κύρια πᾶσαν ἀνὰ κράναν, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται. 1, 83. νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι. 1, 132. ἐγὼ μισῶ τῶς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα σῦκα κατατρῶγοντες, ὑπηνέμιοι φορέονται. 5, 115. Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱὸς ἦρατο παιδὸς τῷ χαρίεντος Ὑλά, τῷ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος. 13, 7. Ὡραὶ ποθεινὰ ἔρχονται, πάντεσσι βροτοῖσιν αἰεὶ τι φοροῖσαι. 15, 105. ὑψηλὸν Ἰέρωνι κλέος φοροῖεν αἰοδοί. 16, 98. πολλὰ, οἷα γυναικες φορέοισ', ὑδάτινα βράκη. 23, 11.

φόρμιγξ. ὃν οὐδὲ κεν αὐτὸς αἰδεῖεν Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάριοι. 7, 101. ἄμφω χεῖρας ἐπλαξε πυξίνα ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμολπος. 24, 108.

φορμὸς. 21, 13.

Φορωνῆες. οἷον ἀθανάτων τιν' εἰσκομεν ἀνδράσι πῆμα ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 25, 200.

φραγμὸς. ἀκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαθῆτε τὸν ἄμυν. 5, 108.

φραδῇ. ἀθανάτων, ὧς ζεῖνε, φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάειν. 25, 52.

φράζειν. φράζεο μὲν τὸν ἔρωθ' ὕθεν ἔκετο, πότνα Σελάνα. 2, 69. 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. δμῶων δὴ τινα τῶνδε σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσαι. 25, 47.

φράζεσθαι. κοῦδ' ἔτι πομπᾶς τήνας ἐφρασάμαν. 2, 84. φράζεο, μὴ τῆς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούση ἐξ ἀλὸς ἐρχομένας. 6, 13. ἐγὼ σε φράζομαι ὀρθῶς. 25, 180. οὐδ' ὅπῃ ἔχῃαι τοιοῦτο φρασθῆναι δυνάμην. 25, 217.

φράσδεν. ἥδη φράσδει πάντα. 1, 102. ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις. 20, 7.

φράσδεσθαι. 6, 13. v. φράζεσθαι.

Φρασίδαμος. τᾷ Διοῦ ἔτευχε θαλύσια ὁ Φρασίδαμος κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκαπέος. 7, 3. ἐς Φρασίδαμω στραφθέντες. 7, 131.

φρην. τὰ οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς. 1, 35. ἔχων ὁ Ἔρως ταχυνὰς φρένας. 2, 7. πᾶς τὰς φρένας ἐκπεπότησαι; 2, 19. 11, 72. κατεσμήχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπα ὥτερος. 8, 90. πασάν ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν Ἀργεῖω ἐπὶ παιδί. 13, 48. κακαὶ φρένες. 14, 31. ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο βουλὰν. 17, 14. σφετέραις φρεσὶν ἥρεον ὠδὰν. 21, 21. ὡς που καὶ βασιλεῦσιν εἰδέται ἐν φρεσὶν ἦσιν, αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος. 25, 58. χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν. 25, 76. εἰ οἱ καὶ φρένες ὥδε νοήμονες εὐδοθεῖν ἦσαν. 25, 80. ὡσεὶ περ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι. 25, 163. ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς. 25, 240. τὴν σαντοῦ φρένα τέρψον. 27, 13. κηγὼ τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ. 29, 3. ἔρος, ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται. 29, 23.

φριμάσσεσθαι. φριμάσσειο πᾶσα τραγίσκων νῦν ἀγέλα. 5, 141.

φρίσσειν. αἰνὰ πέλωρα δύο πολυμήχανος Ἥρη κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν. 24, 14. πυρσὰ ἐφρίξαν ἔθειραι σκυζόμενῃ. 25, 244.

φρουεῖν. οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις. 16, 23. μάλα σε φρονέοντα διδάσκω. 24, 70. Ἀμφιτῦνον δὲν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν αὐτὸς. 24, 119.

φροντίζειν. οὐκ ἀλέγω, μὴδ' ἄλλος ἀπεχθέμεναι Διονύσι φροντίζει. 26, 28.

φροντίς. 21, 28,

φρουρεῖν. μηκέτι τοι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε. 7, 122.

φρύγειν. κύαμόν τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ. 7, 66. τοῦ θέρου φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, ὅσσον ἐρῶν τι πατὴρ μύθων καὶ ματὴρ ἀκούειν. 9, 12.

Φρυγία. 15, 42.

Φρυγίη. Φρυγίης ἐνόμευσεν ἐν ὥρεσιν. 20, 35.

Φρύξ. ὅθι Φρυγὸς ἡρίον Ἴλου. 16, 75.

φρύττειν. τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύττει. 6, 16. σκιερὴν ὑπὸ φηγὸν ἡελίου φρύττοντος ὕδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις. 12, 9.

φυγὰς. 24, 127.

φύειν. ὅπα καλὰ πάντα φύονται. 4, 24. τῶν ἀνθηρα παρ' αἵμασιαιδὶ πεφύκει. 5, 93. Ἰμέρα αἶ τε φύονται παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο. 7, 75. οὔτι καμείσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται. 8, 68. οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, ἢ ταὶ Πιερίδες. 11, 1. περὶ θρία πολλὰ πεφύκει. 13, 40. μὴ φυῇ, ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἴη. 15, 94. ὕψηλαί πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι. 22, 49. ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν. 22, 213. ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναι πεφύασι. 25, 20.

φύειν. μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδὸνα φύσης. 9, 30. οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς Αἴγυπτος. 17, 79.

φυῇ. κόραι, οὔτε φυῆς ἐπιδευέες, οὔτε νόοιο. 22, 160.

φυκιδέις. αὐτῷ ἐπ' αἰῶνος κατετάκετο φυκιδέσσας ἐξ αὐός. 11, 14. τὰ φυκιδέοντα ληδα. 21, 10.

φυκίον. ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ. 7, 58.

φῦκος. νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων. 15, 16.

φυλάσσειν. τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαιδὶ φυλάσσει ἡμενος. 1, 47. τὰν αὐοῖαν οὐ τι πω εἰς αἶδαν γε τὸν ἐκλεάθοντα φυλαξεῖς. 1, 63. μᾶλα ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω. 2, 120. τοῖά οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν. 2, 161. τόν τοι ἐγὼν, Δμαρυλλί φίλα, κισσοῖο φυλάσσω. 3, 22. ἢ μάν τοι λευκὰν διδύματοκον αἶγα φυλάσσω. 3, 34. ὁ γέρων ἰφίητι τὰ μοσχία, κῆμὲ φυλάσσει. 4, 4. τᾷ παιδί ταῦτα φυλάσσω. 5, 105. ὁ μάντις ὁ Τηλέμος ἔχθρ' ἀγορεύων, ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ. 6, 24. ἀνήθινον ἢ ροδόεντα, ἢ καὶ λευκοῖαν στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω. 7, 64. φυλάσσειο τῶμ-

πέχονόν μεν. 15, 71. οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλάξομαι. 15, 72. ἀπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις ἀργυροῖς. 15, 113. τέπτιξ ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένους. 16, 95. ᾧ ἐπὶ πάγχυν μέλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν. 17, 104. αὐτὸν Ἀδωνιν ἐν δρυμοῖσι φύλασσε. 20, 36. περὶ νύσσαν ἀσφαλῶς κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάζει. 24, 118. πλευρηῇσι μῆρ' ἐφύλασσαν. 25, 269.

φυλάσσεσθαι. τὸν ἐν ὄρχαν τὸν Διβυκὸν Κυνάκωνα φυλάσσεο, μὴ τυ κορύψῃ. 3, 5.

Φυλεὺς. ὧδε Αὐγείης υἱὸς φίλος Ἡελίοιο σφωϊτέρῳ σὺν παιδί, βίῃ Φυλῆος ἀγανού, χιθίζος γ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄσπερος. 25, 55. δαΐφρων Φυλεὺς. 25, 151. εἰς ἄστν ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε, βίῃ θ' Ἡρακλειῇ. 25, 154. μέσσης ἐξηρώσῃ κελεύθου Φυλεὺς. 25, 190.

φύλλινος. κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ. 21, 8.

φύλλον. ἐν φύλλοισι πλανῶντο. 9, 4. θέλοις ὑακύνθινα φύλλα ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. 11, 26. ἄμμες ἐς δρόμον ἤρι καὶ ἐς λειμῶνια φύλλα ἐρψοῦμες. 18, 39. τί ποιεῖν ἂν ἔχοι τις, κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι. 21, 35. ὑπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη. 22, 106. χαὶ ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα. 26, 3.

φυλλοστρώς. εὐδεις φυλλοστρώτι πέδῳ Δάφνι. Ερ. 3, 1.

φύλοπις. εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοὶ. 16, 50.

φύναι. ται ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν. 13, 47. φύρειν. ἐς Θήβας ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι. 26, 25.

φυσᾶν. κόχλω φυσᾶθέντος. 22, 77.

φυσιγνώμων. Ερ. 11, 1.

Φύσκος. καὶ μὲν ἐς στομάλιμον ἐλαύνεται, ἔς τε τὰ Φύσκω. 4, 23.

φυσσᾶν. ὁ ἄλλες, καὶ χέρ' ἐφύσση. 19, 3.

φυτὸν. οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ. 1, 54. Ἴππομανὲς φυτὸν ἐστὶ παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι καὶ πῶλοι μαίνονται ἂν ὥρεα καὶ θαὶ ἵπποι. 2, 48. κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτὸν. 8, 37. Ἐλένας φυτὸν εἰμί. 18, 48. Ἡρακλῆς ὑπὸ ματρὶ, νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾷ, ἐτρέφετο. 24, 101. ὕππως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομι ἰδῶν, κἀντιφιλήσομαι Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτὸν. 28, 7.

φυτοσκάφος. ἀσφαλῶς κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι. 24, 136. οὐροὺς μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι. 25, 27.

φώκη. λέγε Μίλω, ὡς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὦν, ἔνεμε. 8, 52.

φωλὰς. ὦ ἂν ὥρεα φωλάδες ἄρκοι. 1, 115.

φωλεῖν. οἱ τὰδ' ἐπῶρσαν κυνῶδαι φωλεούντα, βρέφος διαδηλήσασθαι. 24, 83.

φωνά. Θύρσιδος ἀδέα φωνά. 1, 65. φωνᾶς εἰσαίων. 7, 88. ἀδεῖ' ἃ φωνά τᾶς πόρτιος, ἀδὺ τὸ πνεῦμα. 8, 76. ἀδὺ τι τὸ στόμα τοι, καὶ ἐφίμερος, ὦ Δάφνι, φωνά. 8, 52. ἃ φωνά τρύχνα. 10, 37. ἀραιὰ ἔκετο φωνά ἐξ ὕδατος. 13, 59. ὁ ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾶ ἐς τρίς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις. 17, 71. ἐκ στομάτων ἔρρε μοι φωνά γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρω. 20, 27. οὕτω ἀνενείκατο φωνᾶν. 23, 18. παιδὸς ἐπενάχετο φωνά. 23, 61. ἃ φωνά Δώριος. Ερ. 17, 1.

φωνεῖν. τρίς τᾶδε, πότνια, φωνῶ. 2, 43. οὐδὲ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσον ἐν ὕπνῳ κυζῶνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα. 2, 108. 109. ἄμμες φωνεῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδέδοκτο. 14, 20. δεινὸς ἀοιδὸς αἰόλα φωνέων βάρβιτον ἐς πολύχορδον. 16, 44.

φωνή. τραχὺ φωνῇ ἠπείλει μάλα πᾶσιν. 25, 74.

φώριος. ἀνίστατο φώριος εὐνή. 27, 67.

φῶς. δοῖω δὴ τινε τῷδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην φῶτε. 12, 13. ἔθνεα μνρία φωτῶν λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφέλλόμενον Διὸς ὄμβρω. 17, 77. ἄλλου ἄλλου ἔθηκε θεὸς γ' ἐπιδενέα φωτῶν. 25, 50.

X.

χαίρην. ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἶμα θοῶς κροτάφοιο χανότος. 22, 125. λαμνροῦς χανῶν ὑπέδειξεν δόντας. 25, 234.

χαίρειν. ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἂν ὥρεα φωλάδες ἄρκοι, χαίρετε. 1, 116. χαῖρ' Ἀρέθουσα. 1, 117. χαῖρ' Ἐκάτα δασπλήτι. 2, 14. τὸν χαίροις ποτ' Ὀκεανὸν τρέπε πῶλους, πότνια. 2, 163. χαῖρε, Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ', ἄλλοι ἀστέρες. 2, 165. χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 8, 40. ὡς ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνῆλτο καὶ πλατάγησε νικῆσας. 8, 88. βωκολικαὶ μῶσαι, μάλα χαίρετε. 9, 28. χαίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνυχον.

14, 1. Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτῆς χαίρετ' ἄνδρα. 15, 131. χαίρει, Ἄδων' ἀγαπητὲς, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῖ. 15, 149. χαίρετ' ὅστις τοῖος. 16, 64. χαίρων ὕμνων περιώσιον ὕμνοισιν. 17, 23. χαῖρ', ὦναξ Πτολεμαῖε. 17, 135. χαίροις, ὦ νύμφα, χαίροις, εὐπένθερε γαμβρὲ. 18, 49. ὕμν' ὃ ὕμναιε, γάμψ' ἐπὶ τῷδε χαρείης. 18, 58. χαίρει, ξεῖν', ὅστ' ἔσσι. 22, 54. χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὀρώ, τοὺς μήποτ' ὅπωπα. 22, 55. χαίρετε, Λιδὰς τέκνο. 22, 214. ἄρτι χαίρειν τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. 23, 26. χαίρετε τοὶ φιλέοντες. 23, 62. ἐπάλ-λετο ὑψόθι χαίρων κωροσύνα. 24, 56. χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν. 25, 76. χαίροι Διόνυσος. 26, 33. χαίροι εὐειδὴς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῆς Καδμείαι. 26, 35. χαίρετ' ἅ Παφία. 27, 15. κεχαρημένος εὐνᾶς. 27, 70. χαίρετ' οὗτος ὁ τύμβος. Ep. 15, 3.

χαίτα. ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν. 20, 8. στυγνὰν ἔχοντα χαίταν, ὡχράν τε τὴν παρεῖαν ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὴν ἔταξε τῶς Ἑρωτας. 30, 3. ἀπ' ἀκάνθας ται καπυραὶ χαῖται. 6, 16. χαῖται οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο. 20, 23. ἀμφὶ χαίτας αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνψ, χαλεπὸν τε πρόσσωπον. 25, 224.

χάλαζα. παταγεῖ εὐρεῖα θάλασσα, κοπτομένη πνοαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις. 22, 16.

χαλαί. τραχὺς χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος. Ep. 6, 4.

χαλεπαίνειν. ἥδει, ᾧ τε χρὴ χαλεπαίνεμεν. 25, 81.

χαλεπός. μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος. 2, 95. ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν. 8, 15. χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι. 10, 11. χαλεπὸς ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσεν. 13, 71. χαλεπαὶ ὁδοὶ τελέθουσιν αἰοιδᾶν Μουσῶν ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος. 16, 69. χαλεποῖς ἐνέκυρσαν αἰήταις. 22, 9. πῶς ἐπὶ νύμφαις ἄλλοτριαις χαλεποὶ. 22, 146. χαλεπὸν, ἑτέρου νόον ἰδμεναὶ ἀνδρός. 25, 67. ἀμφὶ χαίτας αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνψ, χαλεπὸν τε πρόσσωπον. 25, 225. μηδ', εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν. 26, 28. χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης. 27, 28.

χαλεπῶς. νύξῃ χαλεπῶς. 21, 51. ὁ δέ τοι ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει. 29, 22.

χάλκειος. Ἑρακλῆα ἅ Μιδεᾶτις Ἄλκ-

μήνα καὶ Ἰφικλῆα χαλκεῖαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα. 24, 4.

χαλκεοθώραξ. σὲ Κάστορ αἰείσω Τυνδαρίδα, ταχύπωλε, δορυσσοῦ, χαλκεοθώραξ. 22, 136.

χαλκεοκάрдιος. 13, 5.

χάλκεος. χῶς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας. 2, 30. χάλκεον ἄγγος ἔχων. 13, 39. ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ τιν ὠδ' ἀνέθηκαν. Ep. 17, 3. τοῦτον αὐτὸν ὁ δᾶμος ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας. Ep. 20, 7.

χαλκίον. τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει. 2, 36.

χαλκός. πολλοὶ ἱππῆες, πολλοὶ δέ οἱ ἀσπιδῶνται χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι. 17, 94. ἔγκата εἰσω χαλκὸς ἄφαρ διέχενεν. 22, 203.

Χάλκων. εἴ τι περ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν, ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ Χάλκωνος. 7, 6.

χαμαί. 18, 43.

χαμεύνα, πολλοὶ μίαν στορέσαντο χαμεύνα. 13, 33.

χαμευνίς. ἐν βαθείαις ἀδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες. 7, 133.

χανδάνειν. λαβὼν ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερὴ χεῖρ. 13, 57.

χαός. εἴ τι περ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ Χάλκωνος. 7, 5.

χαράσσειν. τῷ σιδάρειον σκύταλον, κεχαραγμένον ὄζοις. 17, 31. γράψον καὶ τόδε γράμμα, τό σοι στίχοισι χαράξω. 23, 46.

χαρίεις. ἦ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσπον ἐγὼ θην πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον. 2, 115. ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί. 3, 6. ἅ Βίαντος ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἐκλίνθη μάτηρ ἅ χαρίεσσα περὶφρονος Ἀλφεισιβοίας. 3, 45. ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας λασεύμεσθα. 4, 38. Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντητο βουκολέοντι Μενάλκας. 8, 1. Βομβύκα χαρίεσσα. 10, 26. 36. γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὐνεκα φεύγεις. 11, 30. ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡθέοισι μάλιστα. 12, 20. Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάрдιος υἱὸς ἦρα το παιδὸς τῷ χαρίεντος Ὑλα. 13, 7. ἐμὲ ἅ χαρίεσσα Κυνίσκα ὕβρισδει. 14, 8. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον, λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα. 15, 79. ὦ καλὰ, ὦ χαρί-

εσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη. 18, 38. φέρω ὑποκάρδιον ὄργαν, ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἐταίρα. 20, 18. τῷ χαρίεντι Πριήπῳ εὐχε' ἀποστέρξαι τὼς Δάφνιδός με πόθους. Ep. 4, 13.

χαρίζεσθαι. μήτ' ὡν τύγα τῷδε χαριζῇ. 5, 71. τὴν χαρίζομένα, πολυνύμφη καὶ πολύναι. 15, 109. δίζημαι, τίνοι θνατῶν κεχαρισμένοι ἐνθω σὺν μοίσαις. 16, 68. κὰν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλα. 23, 41. εὐνά ἧς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχότι πατρός, δέρμα λεύντειον, μάλα οἱ κεχαρισμένοι αὐτῷ. 24, 134. οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο, γλώσσης μαψιδίοιο χαρίζομενον παρεούσιν. 25, 188. ὑμῖν τοῦτο, θεαί, κεχαρισμένοι ἐννέα πάσαις τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε το μαρμαρίνον. Ep. 10, 1.

χάριν. Ep. 7, 5.

χάρις. νῦν χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν. 2, 130. ἰδ' ἂ χάρις ἐς τί ποθέρει. 5, 37. τὸ, ὦ φίλε, μήτ' ἐμέ, Μόρσων, ἐν χάριτι κρίνης. 5, 69. χάρις οὐχ ἔσπετο μύθοις. 22, 168. ἢ μεγάλη χάρις δώρω ξὺν ὀλίγῳ. 28, 24. μεγάλη χάρις αὐτῷ. Ep. 17, 10. ἐξεῖ τὴν χάριν ἢ γυνὴ ἀντὶ τήνων, ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψε. Ep. 18, 3.

Χάριτες. τίς ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ ἀσπασίως. 16, 6. ὦ Ἐτεῖκλειοι Χάριτες θεαί. 16, 104. τί Χαρίτων ἀγαπατὸν ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰεὶ χαρίτεσσιν ἅμ' εἶν. 16, 108. 109. ὑπῶς ξεῖνον ἐὼν τέρψομ' ἰδὼν, κἀντιφιλήσομαι Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν. 28, 7.

χαροπός. ἢ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωστρεῖ. 12, 35. ὅμματά μοι ἦν χαροπώτερα πολλὸν Ἀθῆνας. 20, 25. σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος. 25, 142.

χασμᾶσθαι. εἰς ταύταν ἐτύπαν χασμεύμενος. 4, 53.

χᾶτος. ἐλπιστῶν ὑπνῶν χάτει. 21, 66.

χεῖλος. τῷ περὶ χεῖλῃ μαρύεται ὑψόθι κισσός. 1, 29. οὐδέτι πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν. 1, 59. τάνδε φέρ' ἐπτάκτιο μελίσπονν ἐκ κηρῷ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλκταν. 1, 129. γέλως οἱ οἷχετο χεῖλεος. 7, 20. αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 7, 70. πλατεῖα ρίς ἐπὶ χεῖλει. 11, 33. ὅς κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλῃ. 12,

32. ἔτι οἱ περὶ χεῖλα πυρρόα. 15, 130. ἀστυκὰ χεῖλα θλίβειν. 20, 4. χεῖλεά τοι νοσέοντι. 20, 9. χεῖλεσι μυθίζουσα. 20, 13. γνῶσσαι, εἴ σου δίφῳ ἀνεμμένα χεῖλα τέρσει. 22, 63. οὐκ ἀμάρυνγμα χεῖλεος. 23, 8. ἄγρια αὐτῷ χεῖλα. 23, 12. κὰν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλα. 23, 41. ἀψ' ὅκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ὄντα. 25, 65. πλύνεις χεῖλα σεῖο; δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω. 27, 6. εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 27, 18. ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χεῖλῃ. 30, 33.

χεῖμα. εἰς Ἡδωνῶν ἐν οὔρεσι χεῖματι μέσσω. 7, 111. ἔχω τοι οὐδ' ὅσον ὄραν χεῖματος, ἢ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος. 9, 21.

χειμαίνειν. ἐν πυρὶ αἶαι φαγοὶ χειμαίνοντες. 9, 20.

χειμάρρους. 22, 50.

χειμέριος. χειμερίης μεθῶν μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις. Ep. 8, 2.

χειμῶν. δένδρεσι χειμῶν φοβερὸν κακόν. 8, 57. τυρόδ οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπάρῳ, οὐ χειμῶνος ἄκρα. 11, 37. τὰ μὲν θέρους, τὰ δὲ γίνετα ἐν χειμῶνι. 11, 58. ὅσσην ἔαρ χειμῶνος ἦδιον. 12, 3. λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος. 18, 27.

χεῖν. ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδαρ. 1, 118. οὐνεκά οἱ γλυκὴ μοῖσα κατὰ στόματος χεε νεκταρ. 7, 82.

χεῖρ, εἰρὸς & ἐρὸς. ἐγὼ οἱ ἂ ταχυνπειθῆς χειρὸς ἐφαπταμένα μαλακῶν ἔκλι' ἐπὶ λέκτρων. 2, 139. μάλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄννευ. 3, 41. τόν μοι, Πᾶν, ἄκλητον τήνιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις. 7, 104. μὴ 'πιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. 10, 55. τὰν χέρα τεῦ ἐφίλασα. 11, 55. ταὶ ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν. 13, 47. δὸς τὰν χέρα μοι. 15, 66. πᾶς ὑπὸ κόλπον χεῖρας ἔχων. 16, 16. καθαπτομένα βρέφους χεῖρεσσι φίλῃσιν. 17, 65. χεῖρας φοιβήσασα μύροισ ἐπὶ παρθένος Ἴρις. 17, 134. ἄκρα χειρῶν δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ' ἐφύσση. 19, 2. 3. χεῖρες τοι ἐντὶ μέλαιναί. 20, 9. τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα. 21, 9. τῷ χερε τινόμενος, περὶ κνώδαλον εὖρον ἀγῶνα. 21, 48. ὑνόμενος φοβερὸν Πολυδεύκεα, χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοέοισιν ἱμάσιν. 22, 3. πυρεῖα χερσὶν ἐνώμων. 22, 33. εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον. 22, 65. τίς, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμούς συνερείσω ἱμάντας. 22, 68. ἐπεὶ σπεί-

ραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις χεῖρας. 22, 81. ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς πάντοθεν. 22, 102. ὁ ἐς στῆθος τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα αὐχένος ἀρχαγὸς Βεβρύκων. 22, 109. σκαιῇ σκαιῇ Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα. 22, 119. στιβαρᾷ χεὶρὶ πλάξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον. 22, 123. ἀνέσχεθε, νεῖκος ἀπαυδῶν, ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας. 22, 129. γυνυαὶ ἐν χερσὶ μάχαιραι. 22, 146. χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένας ὑσμίνης. 22, 174. τοῦ ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαῖον γόνυ χεῖρα φάσγανον ὁξὺν φέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστωρ σκαιῷ. 22, 197. Ζεὺς χερῶν οἱ ἐκβαλε τυκτὰν μάρμαρον. 22, 210. ἡλίκα τόξα χερσὶ κρατεῖ. 23, 5. ὁ ἐναντίας εἶχετο χερσὶν Ἡρακλῆς. 24, 26. ὡς εἶδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα θῆρε δῶο χεῖρεσσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα, συμπλήγδην ἰάχυσαν. 24, 54. πολλοὶ Ἀχαιῶδων μαλακὸν περὶ γόνυτι νᾶμα χεὶρὶ καταστρέφοντι. 24, 75. πανσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο. 25, 2. τοῦ ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χεὶρὶ παχείῃ σκαιῷ ἄφαρ κέραος. 25, 145. δέρμα θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει χερῶν καρτερὸν ἔργον. 25, 176. ἱερά ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσται. 26, 7. μὴ 'πιβάλης τὴν χεῖρα. 27, 18. τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα. 27, 50. σέ, τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν δῶρον Νικίας εἰς ἀλόχῳ χέρρᾳς ὁπάσσομεν. 28, 9. Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς μισθόν. Ερ. 7, 5. χεῖροπληθής. δέρμα τε θηρὸς ὀρῶν, χεῖροπληθῇ τε κορύνῃ. 25, 63.

Χείρων. 7, 150.

χελιδόνιον. 13, 41.

χελιδῶν. 14, 39.

χερείων. φάρμακα ταῦθ' ἔρδοισα χερεῖονα μήτε τι Κίρκης, μήτε τι Μηδείας, μήτε Ξανθᾶς Περιμίδας. 2, 15. οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων. 27, 42.

χέρρες. v. χεῖρ.

χέρσουδε. 16, 61.

χέρσος. τὰν γλαυκὰν θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν. 11, 43.

χηλός. ὀκυηραὶ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμὲνι χηλοῦ ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι. 16, 10.

χθαμαλός. οὗτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς Αἴγυπτος. 17, 79.

χθιζός. 25, 56.

χθόνιος. ποτα· εἰσομαι ἄσυχᾳ τᾷ χθονίᾳ Ἐκάτᾳ. 2, 12.

χθών. ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας. 2, 112. ὁ εἰς χθόνα κεῖτο νενευκῶς Λυγκεύς. 22, 203. τῷ ἐξειλυθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω αἰμοβόρως ἐκύλιον. 24, 17. τοὺς ὄγε λάσειν ἀπὸ χθονὸς ὕσσουν αείρων φευγέμεν ἄψ' ὀπίσω δειδίσσεται. 25, 73. κρᾶτα δαφνοῦν ἀπὸ χθονὸς ὥκ' ἐπάειρεν θαμβήσας. 25, 232. οὐκ εἰς ἀκιράς οὐδ' ἐς ἀεργὸς μὲν ἐβαλλόμεν ὁπάσαι σε δόμως, ἀμετέρας εὔσαν ἀπὸ χθονός. 28, 16.

χιλιάς. αἱ ἀνάρητοι μῆλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι ἀμπεδίον βλήχονται. 16, 91. τρεῖς χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι. 17, 83.

χίλιοι. βοτὰ χίλια βόσκω. 11, 34.

χίμαιραι. αἱ χίμαιραι, οὐ μὴ σκιρτασῇτε, μὴ ὁ τράγος ὕμιν ἀναστῇ. 1, 151. αἱ χίμαιραι αἶδε κατεβληχῶντο. 5, 41. ὑπεσσεῖται χιμαῖρᾶν δέρματα. 5, 56. ἔχω πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας. 9, 17.

χίμαρος. αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ αἱ χίμαρος. χιμάρῳ δὲ καλὸν κρῆς, ὅστε κ' ἀμείλξης. 1, 6. ἐγὼ αὐταῖς χιμάρως πρᾶν ποκ' ἔθυσσα. 5, 81. οἷχεται αἱ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς ἄδαν. Ερ. 6, 3.

χίμαρος. ἐπὶ ῥέξει χίμαρον καλόν. Ερ. 4, 15.

Χίος. μοισᾶν ὄρνιθες, ὅσοι ποτὶ Χίον αἰοῖδν ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι. 7, 47. ὕμιν κιδὸς, ἄνακτες, ἐμήσατο Χίος αἰοῖδός. 22, 218. ἄλλος ὁ Χίος. Ερ. 22, 1.

χιτών. βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα. 27, 3.

χιτώνιον. τί μεν τὸ χιτώνιον ἀρδεῖς. 15, 31.

χιών. πᾶσα ἐνψύχθη χιόνος πλέον. 2, 106. εὐτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο. 7, 76. ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι αἱ πολυδένδρεος Αἴτνα λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προΐητι. 11, 48. αἱ χιὼν λευκὰ, καὶ τάκεται, ἀνίκα παχθῇ. 23, 31.

χλαίνα. τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαῖνας τὸ κρᾶσπεδον ὤλεσε Δέλφει. 2, 53. ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτὸς. 5, 98. Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ᾤχετο χλαῖναν. 18, 19. οὔλᾳν ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν. 24, 25. Ἀμφιτρύων τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμυειᾶν θέτο χλαῖναν παῖδα. 24, 61.

χλαμυδηφόρος. παντα χλαμυδηφόροι
ἀνδρες. 15, 6.

χλοερός. χλοερὸν ἀδιαντον. 13, 41.
οἱ χλοεροῖσιν ιαινώμενοι μελέεσσιν. 27,
66.

χλωρός. αἵγειροι πτελέαι τε χλωροῖ-
σιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι. 7,
9. πολλάκι ταῖ οἷες ποτὶ ταῦλιον αὐ-
ταὶ ἀπὴνθον χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. 11, 13.
ποιεῖν τι δεῖ, οἷς γόνυ χλωρόν. 14, 70.
χλωραὶ σκιαδὲς μαλακῶ βρίθουσai ἀνήθω
δέδμανται. 15, 119. χλωρὴ ἀγριέλαιος.
25, 21. οὐ τι λίην ἀρίσματος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ
ἐοῦσα. 25, 158. κατὰ σταθμοὺς χλωρόν
δέος εἶχεν ἕκαστον. 25, 220. βέλος ὁ-
κρυνέν χλωρῇ παλίσσυστον ἔμπεσε ποίῃ.
25, 231. ὕππα Κύπριδος ἱρὸν καλάμω
χλωρόν ὑφ' ἀπαλῶ. 28, 4.

χνοᾶν. μᾶλα τεὰ πρῶτιστα τάδε χνοά-
οντα διδάξω. 27, 49.

χοιράς. ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν.
13, 24.

χοῖρος. κατέκοιρα θηλάζοντα χοῖρον.
14, 15. Ζηνὶ ἐπιβρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρ-
σενα χοῖρον. 24, 97.

χολά. οἱ αἰεὶ δριμύεια χολὰ ποτὶ ῥίνι
κάθηται. 1, 17. τᾷ χολᾷ τὸ πρόσωπον
ἀμείβετο. 23, 13.

χόλος. τὰς Παφίας χόλον ἄζωο καὶ
σύγγε, κῶρα. 27, 14.

χολοῦσθαι. ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔετο
πρόσσω. 22, 87. οὐκ ἔτι σε, κῶρε, θέλω
λυπῆν κεχολωμένον. 23, 22. τόν φασι
μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι. 25,
5.

χορεΐη. οὐκ ὀδύννη, οὐκ ἄλγος ἔχει
γάμος, ἀλλὰ χορεΐνη. 27, 25.

χορεύειν. ἐπεὶ ἐσορῆς τὰς παρθένους,
οἷα γελῶντι, τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ
μετὰ ταῖσι χορεύεις. 1, 91. κατ' αὐλία
ποσὶ χορεύσαι. 7, 153.

χορηγός. Ep. 12, 1.

χορία. ἐν πυρὶ δρυῖνω χορία ζεῖ. 9, 19.
χαλεπόν, χορίων κύνα γεῦσαι. 10, 11.

χορός. ὕδατι ἐν μέσφω νύμφαι χορὸν
ἀρτίζοντο. 13, 43. ἐν Σπάρτᾳ ξανθό-
τριχι παρ Μενελάω παρθενικαὶ πρόσθε
νεογράφω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο.
18, 3. χορῶ ἐστήσατο νίκην ἀνδρῶν.
Ep. 12, 3.

χόρτος. τάχα κράναν ἐνόησεν εἰμένω
ἐν χόρτῳ. 13, 40.

χόρτος. μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώ-
μυθα δίδωμι. 4, 18.

χρᾶν. χρῆσθαι. ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ,
ὃς ἐμοῦ κεχρήσεται αἰδοῦ. 16, 73. σύ
περ μοι ἐνίσπε, οὔτινος ὥδε κεχρημένος
εἰλήλουθας. 25, 35. οὔτις ἔκκλος εἰ-
στήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος
ἔργου. 25, 101. τίνος κέχρησθε γυναῖ-
κες. 26, 18.

χρειῶ. 25, 44.

χρέος. χρέος κατέλεξε νεοχμόν. 24,
65. τοὶ πάν, ὃ θέλεις, αἶψα χρέος ἐκτε-
τέλεσται. 25, 53.

χρή. θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε. 4, 41.
οὐ χρή κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέ-
μοντα. 8, 66. ταῦτα χρή μοχθεῦντας
ἐν ἀλίῳ ἀνδρας ἀεῖδεν. 10, 56. πῶς καὶ
πόκα τοῦτο περᾶσαι χρή τὸ κακόν. 15,
45. εὐδεν μὲν χρήζοντα καθ' ὥραν αὐ-
τόν ἐχρῆν τυ. 18, 12. εἰ αἵματι χρή
νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα λύ-
σαι. 22, 171. εἰ ἦδη, ᾧ τε χρή χαλε-
παίνεμεν, ᾧ τε καὶ οὐκί. 25, 61. κάμμες
χρή μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι. 29, 2.

χρήζειν. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι
καθεύδην. 15, 28. εὐδεν μὲν χρήζοντα
καθ' ὥραν αὐτόν ἐχρῆν τυ. 18, 12.

χρήμα. ἀκούω, χρήμα καλόν τι κοσ-
μῆν τὰν βασιλίσσαν. 15, 23. σοφόν τι
χρήμ' ὠνθρωπος. 15, 83. τὸ χρήμα σο-
φώτερον. 15, 145. χρήματα ζῶντες
ἀμαλδύνουσι θανόντων. 16, 59. δώδεκα
ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρήμα Λακαι-
νᾶν. 18, 4. τί τὸ χρήμα. 21, 25. σωρόν
εἶχε χρημάτων μεμνημένοις τελεῖν ἐπί-
χειρα. Ep. 17, 7.

χρήσδεν. χρήσδεις δ' ἐσιδεῖν; χρήσ-
δεις καταθεῖναι ἀεθλον; 8, 11. χρήσδω
τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἀεθ-
λον. 8, 12.

χρήσιμος. πολλὰ ποττὰν ζῶν τοῖς
παισιν εἶπε χρήσιμα. Ep. 17, 9. ἔτι
μὴν ἔτι χρησίμη καλεῖται. Ep. 18, 4.

χρησμός. χρησμός ἁ πρεσβύτες ἀπώ-
χετο θεσπίσασα. 15, 63.

χρηστός. χρηστοῦ ἁ οἰκτίρμονος ἀν-
δρός. 15, 75. χρηστὰ εἶδον. 21, 29. εἰ
ἐσσί κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζεν. Ep. 21, 3.

χρίεν. ἄμμες πᾶσαι συνομάλικες, ἧς
δρόμος ὠντὸς χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ'
Εὐρώτῳ λοετροῖς. 18, 23.

χρίμπτεσθαι. χρίμψασθαι ποτὶ πλεν-
ρὰ κάρη, στιβαρόν τέ μέτωπον. 25, 144.

χροιά. τίς ἂν θῆλυν ἀπὸ χροιάς Κύνκυν
ἔγνω. 16, 49.

χροΐζεσθαι. μάντις τοι τὰν νύκτα
χροΐζεται ἡ καλαμαΐα. 10, 18.

χροῖη. χροῖη ἀμείνων. 22, 114. χροῖην
ἔσαν ἦύτε κύκνοι. 25, 130.

Χρόμις. ὥς ποκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ
Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων. 1, 24.

χρόνιος. 14, 2.

χρόνος. ὁ χρόνος ἄνυτο φεύγων. 2, 92.
ἦς χρόνος, ἀνίκε' ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος ἐς
τὸν Ἄλεντα εἴρωπομες ἐκ πόλιος. 7, 1.
ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει λευκαίνων ὁ
χρόνος. 14, 70. ὥς χρόνῳ. 15, 1. χρό-
νον αἱ νύκτες ἔχοντι. 21, 25. καὶ τὸ
ρόδον καλὸν ἐστί, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ
μαραίνει. 23, 28. οἱ ἀγαγεῖς δίφροι, ἐφ'
ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
24, 122.

χροὺς. ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χροᾶ
πάντοθεν ἴσα. 2, 110. φράξω, μὴ κατὰ
χροᾶ καλὸν ἀμύξῃ. 6, 14. κατὰ χροᾶ
πάντ' ὀνύχεσσι δακνόμενος κνάσαιο. 7,
109. χροᾶ φοινίχθην ὑπὸ τάλωγος. 20,
16. ἀλλὰ λων εἴ που τι χροὸς γυμνωθὲν
ἴδοιεν. 22, 188. τοὺς κύνες προσιόντας
ἀπόπροθεν αἰψ' ἐνόησαν ἀμφοτέρων τ',
ὁδμῇ τε χροὸς, δούπῳ τε ποδοῖν. 25,
69. πρῶτοι τοί γε μάχηνδε κατὰ χροὸς
ἦσαν ὁρμήν. 25, 136. μαιμώνων χροὸς
ἄσαι. 25, 136. τεκεῖν τρωμέω, μὴ καὶ
χροᾶ καλὸν ὀλέσσω. 27, 30.

χρύσειος. μὴ μοι χρύσεια τάλαντα
εἶη ἔχειν. 8, 53. ἡ ῥα τότε ἦσαν χρύ-
σειοι παῖλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ
φιληθείς. 12, 16. ὅτε τὸ χρύσειον
ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων Αἰσονίδας. 13,
16. Σωρίω μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
15, 114.

χρύσεος. χρύσειο ἀμφοτέροί κ' ἀνε-
κείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ. 10, 33. οἱ χρύ-
σεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ δέδμηται. 17, 17.
ὦδε καὶ ἡ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνεται' ἐν
ἡμῖν. 18, 28. ἀνήλκυσα χρύσειον ἰχθύν.
21, 52.

Χρυσογόνα. ἀγνᾶς ἀνθεμα Χρυσογό-
νας οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους. Ep. 13, 2.

χρυσός. ῥῶον διαγ' ἡ χρυσὸν ἔδωκεν.
11, 81. Λυδῇ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα,
χρυσὸν ὅποιή πεύθονται μὴ φαῦλον,
ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί. 12, 36. χρυσῷ
παίζουσ' Ἀφροδίτα. 15, 101. ὦ ἔβενος,
ὦ χρυσός. 15, 123. τί κέρδος ὁ μυρίος
ἐνδοθὶ χρυσὸς κείμενος. 16, 22. οὐ μὲν
ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πτόνι χρυσός. 17,
106. αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἦδ'

ἐλέφαντι ἴδρυσεν. 17, 124. ἀνήλκυσα
χρύσειον ἰχθύν, παντᾷ τῷ χρυσῷ πεπυ-
κασμένον. 21, 53. μήποτε τῷ στόματος
τάγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν. 21, 57. τῷ
χρυσῷ βασιλεύειν. 21, 60.

χρυσοῦς. μὴ σὺ θάνης λιμῷ, καὶ τοι
χρυσοῖσιν ὀνείροις. 21, 67.

χρῶς. καὶ μεν χρῶς ὁμοῖος ἐγίνετο
πολλάκι θάψῳ. 2, 88. ταχὺ χρῶς ἐπὶ
χρωτὶ πεπαίνεται. 22, 140. φεύγει ἀπὸ
χρῶς. 23, 13.

χύειν. τοὶ ἐκέχυντο ὄρπακες βραβύ-
λοισι καταβρίθοντες ἔρασδε. 7, 145. οὐ
μὲν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πτόνι χρυσὸς
μυρμάκων ἄτε πλοῦτος αἰὲ κέχυται μο-
γεόντων. 17, 107. χαῖται οἷα σέλινα
περὶ κροτάφοισι κέχυντο. 20, 23. ἔνθα
πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἔλικι ἄμπε-
λος. Ep. 4, 8.

χύτρα. οὐδεὶς οὐ χύτραν εἶχ', οὐ κύνα.
21, 15.

χωλός. χωλὸν οὐ δεῖ τὸν γενέσθαι. 15,
41.

χῶμα. χῶμά μοι κοίλανον, ὃ μεν κρύ-
ψει τὸν ἔρωτα. 23, 43.

χῶμός. 15, 18.

χῶν. 15, 25.

χώνηρ. v. ἀνήρ.

χώρα. ἐς τίν' ἀφαντος ὁ βοκόλος ᾤ-
χετο χῶρον. 4, 5. τοὶ ἔβαν ἐς χῶραν.
15, 57.

χωρεῖν. ὁ, ᾧ πόδες ἄγον, ἐχώρει μαι-
νόμενος. 13, 70. ὠφέλε μὲν χωρεῖν κατὰ
νοῦν τεδόν, ὧν ἐπεθύμεις. 14, 57.

χωρίον. χωρία ταῦτα ματεύσεις. 21,
65.

χωρίς. 13, 10. 25, 12.

χῶρος. Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βοκό-
λος εἰς ἕνα χῶρον τὰν ἀγέλαν συνάγα-
γον. 6, 1. τάχα κράναν ἐνόησεν ἡμένῳ
ἐν χῶρῳ, 13, 40. πολλὴν ἐπελάμβανε
χῶρον. 13, 65. ἐπίνομος ἐν χῶρῳ παρ'
ἐμῖν. 14, 14. τίνες βροτοὶ, ὧν ὅδε
χῶρος. 22, 54. δειδιότες, μὴ πως μιν
ἐπιβρίσας δαμάσειε χῶρῳ ἐνὶ στενωπῷ
Τιτυδὸς ἐναλίγκιος ἀνὴρ. 22, 94. οὐ
πάνσαι βόσκονται ἱαν βόσιν, οὐδ' ἕνα
χῶρον. 25, 8. ὅππως εὐδῶρον Νεμέης
εἰσήλυθε χῶρον. 25, 182. ἐπεὶ τὸν χῶ-
ρον, ὅπῃ λῖς ἦεν, ἵκανον. 25, 211.

χῶς. 7, 74.

χῶσπος. Ep. 20, 5.

χῶταν. 7, 53. 29, 7.

χῶτι. Ep. 16, 5.

Ψ.

ψάμμος. καθεύδων αἰónος ἐν ψάμμῳ, 21, 36.

ψέ. 4, 3.

ψεύδεται. ψεύδονται, φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς. 21, 22. οἱ νυ καὶ φεύδεσθαι ὁδοιπόρου ἀνέρ' ἔφαντο. 25, 187.

ψεύδος. ψεύδεα ῥίνος ὑπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφυσῶ. 12, 24. ἴσαι ψεύδεσιν ὀψις. 21, 64.

ψιθυρίζειν. ἀλλήλοις ψιθυρίζον. 27, 67.

ψιθυρίσδεν. ἐψιθυρίσδομες ἀδύ. 2, 141.

ψιθύρισμα. ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα ἀπίτυς τήνα μελίσδεται. 1, 1.

ψυχᾶ. βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας. 8, 35. καίόμενος ὑπὸ τευ καὶ τὰν ψυχᾶν ἀνεχοίμαν. 11, 52. ὦ τὰς ἀδεμάτου ψυχᾶς. 15, 4. τοῖς ἔργοις καὶ τὰν ψυχᾶν προτέθηκα. 15, 37. τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ καὶ τινι δοῦναι αἰοιδῶν. 16, 24. οὐδ' ἐτυλίχθη τὰν ψυχᾶν. 23, 55. εὐδεδετ', ἐμὰ ψυχᾶ, δὴ ἀδελφεῶ, εὖσσα τέκνα. 24, 8. αἰθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχᾶν ἐπιβάλλειν. 27, 61.

ψύχειν. ψυχρὸν ὕδωρ τμηεῖ καταλείβεται. 5, 33. ἐνθ' ὕδατος φυχρῶ κρᾶναι δύο. 5, 47. ἐντί μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν σσιτιβάς. 9, 9. ἐντί ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἀ πολυδένδρεος Αἴτνα λευκάς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προῖητι. 11, 47. ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ταμάλιστα δεδοίκω ἐκ παιδός. 15, 58. ὀκνηραὶ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίνοντι βαλοῖσαι. 16, 11. μηδ' ἀκλεῆς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος. 16, 31.

Ω.

ὦ. 15, 123.

ὦ. 3, 11.

ὦ γῶ, ὦ γῶν. 2, 54.

ὦδᾶ. τὰν πνυμάτων ὦδᾶν οὕτως ἐξάρχει Μενάλκας. 8, 62. τὴν ὦδᾶς ἄρχεο πρᾶτος· ὦδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. 9, 1. 2. φαίνετε ὦδᾶν, τὰν ποτ' ἐγὼ τήνοισι παρῶν αἴεσα νομεῦσι. 9, 28. ἐμὴν ἀ μῶσα καὶ ὦδᾶ. 9, 32. σφετέραις φρεσὶν ἠρεθον ὦδᾶν. 21, 21.

ὦδε. τμηεῖ δρύες, ὦδε κύπειρος. 1, 106. ὦδε καλὸν βομβεύντι ποτὶ σμάνεσσι μέ-

λισσαι. 1, 107. 5, 46. Δάφνις ἐγῶν ὦδε τήνος ὁ τὰς βόας ὦ δε νομεύων, Δάφνις ὁ τὼς ταύρας καὶ πόρτιας ὦδε ποτίσδων. 1, 120. 121. τοὶ λύκοι ὦδὲ μ' ἔδοντι. 3, 53. ἀ ἄκανθα ἀρμιοι μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρὸν. 4, 51. ὦδε πεφύκει ποῖα. 5, 33. ἀκρίδες ὦδε λαλεῦντι. 5, 34. τούτῳ δρύες, ὦδε κύπειρος. 5, 45. ἀπαλὰν πτέρυν ὦδε πατησεῖς, καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν. 5, 55. σίττ' ἀπὸ τὰς κοτίνω ταὶ μηκάδες· ὦδε νέμεσθε. 5, 100. αἱ καὶ ὦδε. 25, 11. βουκολίοισι πάντεσσιν νομοὶ ὦδε τεθηλότες αἰὲν ἔασιν. 25, 14. ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ τιν ὦδ' ἀνέθηκαν. Ep. 17, 4.

ὦδε. ὦδ' ἴθι, Κισσαίθα. 1, 151. ἔρφ' ὦδ' ἔρπε. 5, 44. αἰθ' ἔνθη ποθ' ὁ βωκόλος ὦδε Λυκάπας. 5, 62. αἶκα τις σὺν ναὶ πλέων ζένος ὦδ' ἀφίκηται. 11, 61. ἀ κλαῖ τὰς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὦδε φέρ' αὐτὰν. 15, 33. πόταγ' ὦδε. 15, 78. σύ περ μοι εἰσιπτε, οὔτινος ὦδε κεχημένος εἰλήλουθας. 25, 35. ὦδε Αὐγείης χηλὶς εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος. 25, 54.

ὦδιν. Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι. 17, 61.

ὠδίνειν. 27, 28.

ὠδοποιός. τῶν πρόσθ' εἰ τι περισσὸν ὠδοποιῶν. Ep. 16, 4.

ὠζυρός. τί νῦν, ὠζυρε πεπόνθεις; 10, 1. ὠθεῖν. εἰ ἄλλα μ' ὠθεῖτε. 2, 127. ὠθεῖνθ' ὥστε ἔες. 15, 73. ὅσσ' ἀνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκάς ἀλὸς ὠθεῖ. 16, 61. πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. 22, 201. πάλιν μιν ὥσεν ὀπίσσω. 25, 147.

ὠκ. Ep. 20, 4.

ὠκα. 25, 232.

ὠκεανός. ἵπποι, ἀὼ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' ὠκεανοῖο φέροισαι. 2, 148. ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλους, πότνια. 2, 163. Ὀρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἵσχη. 7, 54.

ὠκὺς. ὠκντέρα μαλακάς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα ἰθὺ δι' ἀμφιθύρου καὶ δικλίδος. 14, 41. τιμὰς καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι. 16, 46.

ὠλλοι. 18, 17. 22, 178.

ὠμες. ν. εἶναι.

ὠμοι. 10, 40. 11, 54. 15, 69.

ὠμοπλάτα. Ἴνω ἔρρηξε σὺν ὠμοπλάτα μέγαν ὦμον. 26, 22.

ὠμος. ἐκ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνακὸν δέρμ' ὠμοισι. 7, 16. μὴ τὺ

τι παῖδες Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ
πλευράς τε καὶ ὤμους τανίκα μαστίσ-
δοιεν. 7, 107. κατὰ δεξιὸν ὤμον λῶπον
ἄκρον περονᾶσθαι. 14, 65. μύες ἐν στε-
ρεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὤμον ἔστα-
σαν. 22, 48. ἐπέμπεσεν ὦμῳ. 22, 124.
τοὶ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο.
22, 182. ὁ ἀμφαίνει μέγαν ὤμον. 24, 12.
ὦμῳ ἐπιβρίσας. 25, 148. ἦκα παρακλί-
νας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὤμον. 25, 161.
ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην. 25, 254. Ἴνῳ
ἔρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὤμον. 26,
22.

ὠμός. φιαρωτέρα ὀμφακος ὠμᾶς. 11, 21.

ὠμοφάγος. 13, 62.

ὦν. 5, 69. 71. 8, 5. 30. 61.

ὦναξ. 17, 135.

ὦνομα. 7, 13.

ὦνος. ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγὰ
τ' ἔδωκα ὦνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λευ-
κοῖο γάλακτος. 1, 58.

ὦξ. 28, 17.

ὦπερ. 3, 26.

ὠπόλλων. 5, 82.

ὦρα. ἔχω τοι οὐδ' ὅσον ὦραν χεῖμα-
τος, ἣ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος.
9, 20.

ὦρα. ἔρπην ὦρα κ' εἴη. 15, 26. κεῖς
ὦρας κῆπεται, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ
εἵης. 15, 74. ὦρα εἰς οἶκον. 15, 147. δει-
πνεῦντες ἐν ὦρᾳ. 21, 40.

ᾠραι. Ὠρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κρά-
ναισι δοκαεῖς. 1, 150. τὸν Ἀδωνιν ἀπ'
ἀενάου Ἀχέροντος μηνὶ δυνδεκάτῳ μαλα-
καίποδες ἄγαγον ᾠραι, βάρδισται μα-
κάρων ᾠραι φίλαι. 15, 103. 104.

ῶραιος. 1, 109.

ῶρατος. 7, 98.

ὠ'ργεῖος. 14, 12.

ῶρη. μὴδὲ παρ' ὦρην ναυτίλος ἴσθι.
Ερ. 9, 1.

ῶριος. Ἀγεάνακτι πλόον διζήμενός ἐς
Μιτυλάναν ὠρια πάντα γένοιτο. 7, 62.
τὸν μελισσᾶν κηρία φερβόμενος ἔτος ὠριον
ἐξετέλεσσας. 7, 85. παρ' οἱ ὠρια κείται,
ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται. 15, 112. ἐπὴν
θέρους ὠριον ἔλθῃ. 25, 28.

ῶριφος. ν. ἔριφος.

ᾠρίων. ᾠρίων ὅτ' ἐπ' ᾠκεανῷ πόδας
ἴσχη. 7, 54. ἄμος στρέφεται μεσουνύ-
κιον ἐς δύσιν ἄρκτος ᾠρίωνα κατ' αὐτόν.
24, 12.

ῶρνες. ν. ἄρς.

ᾠρομέδων. ἴσον ὄρευσ κορυφῇ τελέσαι
δόμον ᾠρομέδοντος. 7, 46.

ῶρος. ὦ ἀν' ὦρεα φωλάδες ἄρκοι. 1,
115. εἴτ' ἐσσί κατ' ὦρεα μακρὰ Λυκαίου.
1, 123. Ἴππομανὲς φυτὸν ἐσσι παρ'
Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι καὶ πῶλοι μαί-
νονται ἀν' ὦρεα καὶ θοαὶ ἵπποι. 2, 49.
ἐν ὦρεσι μᾶλα νομεύον. 3, 46. τὸν ταῦ-
ρον ἀπ' ὠρεος ἄγε. 4, 35. ὥς τοι ἐγὼν
ἐνόμουν ἀν' ὦρεα τὰς καλὰς αἰγας. 7,
87. πολλὰ ἄλλα Νύμφαι κῆμ' εἰδῶσαι
ἀν' ὦρεα βουκολέοντα ἐσθλὰ. 7, 92. ὅς
ὦρεσι λᾶας ἔβαλλε. 7, 152. μᾶλα νέμων
κατ' ὦρεα μακρὰ Μενάλκας. 8, 2. ἐν
ὠρεσιν. 13, 62. ἀλῶμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
ὠρεα καὶ δρυμῶς. 13, 67. πᾶσαι καλὸν
με κατ' ὦρεα φαντὶ γυναικες. 20, 30.
Φρυγίης ἐνόμουνσεν ἐν ὠρεσιν. 20, 35.

ῶρύεσθαι. τῇνόν μαν θῶες, τῇνον λύκοι
ῶρύσαντο. 1, 71. ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνά
πτόλιν ῶρύονται. 2, 35.

ῶρυθμός. οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι. 25,
217.

ὠ'ρχαῖος.

ὠς. 11, 55.

ὠς. 2, 31.

ὠς. οὐνεκά μοι λασία ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ
μετώπῳ ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον
ὠς μία μακρά. 11, 32.

ὠσαύτως. ὠς δ' αὐτως Κάστωρ ἐτινά-
ξατο δούρατος ἀκμὰς καρτερὸς. 22, 185.
γνώσομαι, εἰ δὲ δειλὸς ὠσαύτως ἴσον ἔχει.
Ερ. 15, 2.

ὠσεῖ. καὶ μιν πάντ' ἐδίδαξε, πατήρ
ὠσεῖ φίλον νῆα. 13, 8. ὠσεῖ τις μακέλα
τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας. 16, 32. ὠσεῖ
νέφη ὑδατόεντα. 25, 89. ὠσεῖ περ σφε-
τέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι. 25,
163.

ῶσπερ. 2, 164.

ῶτερος. τάχ' ὠτερος ἄλλον ὄνασεῖ. 7,
36. ὠς κατεσμήχθη καὶ ἀνετράπετο φρέ-
να λύπα ὠτερος. 8, 91.

ὠυτός. 4, 5. 18, 22. 26, 23.

ὠφρόντιστος. 10, 20.

ὠχρός. τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο
Πυθαγοριστὰς ὠχρός. 14, 6. συγγνάν
ἔχοντα χαίταν, ὠχράν τε τὴν παρειάν,
ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὴν ἔταξε τῷς
Ἐρωτας. 30, 4.

ὠψ. τί τὸ πλεόν, εἰ καταταξεῖς δά-
κρυσι διγλήνους ὠπας ὀδυρόμενος. Ερ.
6, 2.

INDICES TRES

IN NOTAS.

INDEX I. AUCTORUM.

ÆSCHYLUS I, 95. 136. v, 109. xiv, 17.
 xv, 7. xxiii, 31.
 ALCIPHRO III, 25. xxiii, 16.
 ANTIPATER xxiii, 31.
 ARISTÆNETUS IX, 31.
 AUGUSTINUS S. xv, 19.
 BION I, 136. vii, 124. viii, 43. xi,
 67 *bis*. xv, 7. 68.
 CALLIMACHUS p. xxviii. sq. xiv, 4.
 xvii, 25.
 CATULLUS II, 151.
 CLEMENS ROMANUS S. xxvi, 1.
 EURIPIDES xxiv, 94.
 EUSEBIUS Eclogæ Propheticae III, 17.
 FRONTINUS xxiii, 46.
 HORATIUS vii, 111.
 IGNATIUS S. xiv, 17.

IRENÆUS S. II, 19.
 JUSTINUS Martyr S. xxvii, 1.
 LONGUS v, 131.
 MENANDER III, 25.
 MOSCHUS p. xxiii. i, 85. xiii, 42.
 SCHOLIASTA Theocriti p. 75. et xiv, 46.
 et p. 103. et in *Addendis* ad II, 2. 24.
 122. xxi, 41.
 SIMONIDES p. xxii.
 STOBÆUS III, 25.
 THEOCRITUS *passim*.
 THEOGNIS p. xx. et *seqq.*
 THEOPHYLACTUS SIMOCATTA II, 33.
 x, 14.
 VIENNENSIS EPISTOL. xxvi, 1.
 VIRGILIUS II, 126.

INDEX II. RERUM.

Abies xviii, 19.
 Accusativi Æolici xxvii, 10.
 Agon Christianus xxvi, 1.
 Ambrosius S. a Virgilii Interprete dili-
 genter legendus xiv, 22.
 Æoles geminant literas xxviii, 4.
 Antra Nympharum vii, 137.
 Aoristum III, 16. ἐπάζα IV, 28.
 Apostrophi nota confusa cum *os* v, 25.
 Articulus pro possessivo xx, 44. a no-
 mine suo segregatus xxix, 22.
 Arundinea tecta xxviii, 4.
 Atticæ Geographia xiv, 4. xxiii, 46.
 Aures Pugilum τεθλαγμένοι xxii, 36.
 Bentleii in Hesychium Notæ MSS.
 xxiii, 46.
 Blandina S. xxvi, 1.

Bulbi et Cochleæ xiv, 17.
 Butlerianus Codex I, 20. (Vide *Codicum
 Elenchum*).
 Cæsura Bucolica I, 6. 130. vii, 13. ix,
 1. (Vide *Præfationem*)
 post secundum spondeum viii, 43.
 post quartum trochæum x, 38.
 xiii, 68.
 Calliergi editio Theocriti xxi, 58.
 Canonicianus Codex v, 109. (Vide
Præfat. et *Codicum Elenchum*).
 Cantabrigiensis Codex xi, 1. (Vide
Præfat. et *Codicum Elenchum*).
 Cista mystica xxvi, 6.
 Cos insula an Thalsysiorum scena vii, 1.
 Decelea xiv, 4.
 Edoni vii, 111.

Emanuelis Coll. Cant. Codex VIII, 51.
 Epeius xv, 50. unde nomen derivetur
 xv, 50.
 Epicharmus Ep. xvii, 7.
 Flores victoribus infusi xii, 32.
 Heslerus p. 247.
 Hiatus post tertium trochæum v, 90. post
 cæsuram bucolicam v. 90. male refu-
 giunt Librarii ix, 6. v, 90. xxi, 66. 69.
 Ilissus xxiii, 46.
 Imperfectum omissâ *ân* ii, 126.
 Infinita in -*ην* i, 96. *δεόυκην* i, 102.
 Interpolatio suspecta viii, 31. ix, 1.
 Juntina Editio Theocriti xxi, 58.
 Lacertæ apricari amant vii, 22.
 Lamptrenses Pagus Atticus iv, 21.
 Lapis Lydius xii, 37.
 Liba Baccho Libero sacra xxvi, 6.
 Liquidarum vis *productiva* xxix, 22. 36.
 Literas geminant Æoles xxviii, 4. 21.
 Lusus Verborum iv, 11. xiii, 26. xxvi,
 'i.
 Mala, sive poma, amantis amatæ dona
 xxvii, 49. (et *Addend.*)
 Mediolanensis editio Theocriti xii, 9.
 Moneta adulterina xii, 37.
 Nomina *propria qualitatem* denotantia
 xv, 50. analogicè adhibita xx, 44.

Optativus omissâ *ân* ii, 34.
 Patronymica in *idas* xvii, 15.
 Pectunculus, piscis, xiv, 17.
 Phillippsianus Codex i, 20. (Vide *Præf.*
 et *Codd. Elench.*)
 Romani Poetæ *ἀγεωγραφίας* arguendi
 vii, 11.
Seplasia xv, 19.
 Stanleii Notæ MSS. iv, 56. vii, 152.
 Subiunctivi vicem explet indicativus ii,
 126.
Sulfura in lustrando xxiv, 94.
 Syllabam longam pro brevi intrudunt
 Librarii vii, 11. syllaba brevis ante
 mutam vel aspiratam et liquidam pro-
 ducitur vii, 11. viii, 51. x, 32. ab
 Æolibus producta xxviii, 4. xxi, 26.
 Synizesis in *τυρόεντα* et similibus i, 58.
 Syracusæ *πεδοικιστή πόλις* Ep. xvii, 5.
 (Vide in *Addendis.*)
 Theocrito insunt multa vitia Codicibus
 antiquiora i, 16. xxi, 36. (Vide
Præfat.)
 Theocriti Codices. (Vide *Præfationem*
 et *Elenchum Codicum.*)
 Thraciæ Geographia vii, 111.
 Tityrus mercenarius iii, 2.
 Transpositio vocum Ep. viii, 3.
 Tyrtæi patria xiv, 4.

INDEX III. GRÆCUS.

A ante et post A sæpe excidit, et re-
 petitur i, 96. confer xxv, 264.
 A et Δ confusa xxiii, 46.
 ā et *āi* confusa xv, 146.
 ā et *āν* confusa v, 91.
 ā et *ē* confusa xiii, 68. xv, 7. xxi, 10.
 ā et *es* confusa xiii, 63.
 ā et *ev* xvi, 33. et *ov* Ep. xviii, 4.
 ā et *ōi* confusa i, 95.
 ā et *os* confusa vi, 9. xxi, 66.
 ā et *σι* confusa xiv, 38. xxi, 38.
 ā et *ō* confusa v, 109.
 āγ et *ēi* confusa Ep. iii, 6.
 āγειν *ἐταίρους* xxi, 17.
 ἄδ' *ἴδε* et *ἀνίδε* confusa vi, 9.
 αβαι et *ωμάι* confusa v, 109.

ἀδάμας pro *durus*, *illacrymabilis*, ii, 33.
 ἀένσας xxi, 36.
 ἀθλος *præmium* viii, 13.
 ἀθρῆν et *λάβρη* confusa i, 96.
āi et *e* confusa xiii, 15. 68.
 αἰγάλεω et *αὐγάλεω* xiv, 4.
 αἶκα ultima producitur i, 10.
 αἶκλων et *ἔλκων* confusa xiii, 15.
 αἶρω *affero* xv, 27.
 ais accusativi in xxviii, 10.
 αἰωρητός xxi, 58.
 ἀκράτιστος et *πράτιστος* confusa? i,
 51.
 ἀλλὰ et *ἄλμα* confusa iii, 25.
 ἀλλῃ et *ὑλῃ* confusa xxv, 275. (et *Ad-*
dend.)

ἄλσεα et ἄνθεα confusa v, 32.
 ἄμ' et ἐμ' confusa xv, 7.
 ἄμοιβαῖος viii, 31.
 ἄμος et λείος confusa v, 90. (et *Addend.*)
 ἄν ommissa ii, 34. 126.
 ἄν in αἰγᾶν v, 148.
 ἀνάλιπος iv, 56.
 ἄνθεα et ἄλσεα confusa v, 32.
 ἀντολῇ stellarum x, 14.
 ἀνορέαι xxi, 19.
 ἀνυσάμαν xxi, 52.
 ἀοιδῶν et ὁπαδῶν confusa xvi, 24.
 ἀπεστιχες ἐστὶδ' et ἀπὸ στήθεσφι con-
 fusa xxvii, 54.
 ἀραιὸς xii, 24.
 ἄρεα et ἀδέα confusa xx, 44.
 ἄρρητον *sacrum* xxi, 58.
 ατῶν et ἐτῶν confusa xii, 68.
 αὔξειν et μειοῦν iii, 25.
 αὐτ' et ἐξ confusa xiii, 68.
 αὐς *dies* vii, 35.
 β̄ et κ̄ confusa v, 131. xxvii, 9.
 β̄ et μ̄ confusa xxi, 42.
 β̄ et σ̄ confusa xiv, 43.
 β̄ et ῡ v, 109.
 βάτως et καὶ ὡς v, 131.
 βήσω et σβήσω confusa xxi, 4.
 γὰρ εἶχε et παρῆχε confusa Ep. xvii, 7.
 γαρούσαιτω et δαρίσαιτω confusa i, 136.
 (et *Addend.*)
 Δ et Λ confusa ii, 70. xxi, 62. xxiii, 57. Ep. xvii, 5.
 δάκρυα et δάκρυνσι confusa xiv, 38.
 δέδεξο et διδάξω confusa xxvii, 49.
 δένδρα an Theocriteum v, 99.
 δῶρον et σωρὸν confusa Ep. xvii, 17.
 δικαίως et εἰκαίως confusa p. 115.
 ε̄ et ā confusa xiii, 68. xxi, 10.
 εἷ et āγ Ep. iii, 6.
 ē et ā confusa xiii, 15. 68.
 εἷ et ī confusa xiv, 17. xvi, 102. et η
 xvi, 102. v, 90. xxviii, 24.
 εἰκαίως et δικαίως confusa p. 115.
 εἰπόν xiv, 11.
 εἷς et ἦς xi, 33.
 ἔλκων et αἰκλὼν confusa xiii, 15.
 ἐμῖν an corripitur v, 18.
 ἐν καμῶ εἶναι xxi, 35.
 ἐξαπίνas et εὐξαμένois an confusa ix, 34.
 ἐπαθλον *opus* et *operis præmium* viii, 13.
 ἐπεὶ καὶ *quoniam* et i, 110.
 Ἐπειοὶ et ἐρειοὶ confusa xv, 50.

ἔραμαι et ἐράσμαι ii, 149.
 ἐς et ā confusa xiii, 63.
 ἐτήτυμον et ἔχη τύπον confusa xii, 37.
 εὐ et σὺ confusa v, 25. et ā xv, 33.
 εὐδὲν *contentus esse* ii, 126.
 εὐντα an pro ἐντα ii, 3.
 εὐχομαι *exopto* ix, 34.
 η̄ et ēī confusa v, 90. xvi, 102.
 η̄ et ī confusa iii, 25. iv, 11.
 η̄ et καὶ confusa xiii, 42.
 η̄ et ῡ xv, 68.
 ἥρακλῆς ἥρος ἥρώησε xiii, 73.
 ἦφατο et ἦθετο confusa xiv, 23.
 Θ et C confusa xxii, 69.
 θ̄ et σ̄θ confusa i, 32. xxiii, 31.
 θεοῖς monosyll. Ep. xii, 2.
 I et T confusa v, 131. xxiii, 57.
 ī, η̄ et ū confusa iii, 221. xxi, 15.
 ī et ēī confusa xiv, 17. xxiii, 31. 46.
 xxvii, 54. xxviii, 24.
 ī et ōī xxiii, 46.
 -īdas patronymica in xvii, 15.
 ἴκοι et κίοι xvi, 102.
 Ἰλαος, de quantitate xxvii, 15.
 -is et -iās nomina in i, 22.
 -ιχος Diminutiva in vii, 132.
 κ̄ male intrusum xiv, 17.
 κ̄ et β̄ confusa v, 131. xxvii, 9.
 κ̄ et μ̄ confusa xi, 67. xxv, 233. xxvii, 2.
 κ̄ et π̄ confusa v, 38. xxi, 58.
 καθίζειν *redigere* i, 51.
 καὶ et κατ' confusa v, 32. et η̄ xiii, 42.
 καὶ et παῖ v, 38.
 καὶ οὐ φείδεται et καλοὺς ἥδεται confusa
 p. 103.
 κάλ' εἵπας xv, 38.
 καμὸς *capistrum* xxi, 35.
 κενὸς xv, 95.
 κίναδος v, 25.
 κίστη xxi, 58.
 κόρα et μόνα confusa xi, 67. (et *Addend.*)
 κριτῆς et συριγτῆς confusa p. 75.
 κτεῖς et τις confusa xiv, 17.
 κύνα et κλῖναν confusa xxi, 15. (et
Addenda).
 Λ et Α xxiii, 46. confer xxv, 264.
 Λ et Δ xxii, 172. Ep. xvii, 5.
 Λ et ΛΑ xxv, 275.
 Λ et Π confusa xxi, 10. (et *Addend.*)
 λ̄ et μ̄ confusa iii, 25.

$\bar{\lambda}$ et $\bar{\chi}$ confusa xxiii, 31. xxvii, 54.
λάθρη et *ἀθρήν* confusa i, 96.
λαμβάνω *ετο* xv 8.
λεῖος et *ἀμός* confusa v, 90.
λήδα et *πήδα* xxi, 10.
λύκος *λυσσᾶν* *πείθειν* iv, 56.
λύκον *εἶδες* xiv, 22.
 $\bar{\mu}$ et $\bar{\beta}$ confusa xxi, 42.
 μ et κ confusa xi, 67. xxv, 233. xxvii, 2.
 $\bar{\mu}$ et $\bar{\lambda}$ confusa iii, 25.
 μ et π confusa xii, 37. xxv, 15.
μεγάλα et *ἐλάτα* confusa xviii, 29.
μέλοι et *μόλοι* xvi, 102.
μήλα *γενᾶ* xiv, 38.
μίλων et *μήλ'* *ὦν* confusa iv, 11.
μίτρα et *μήτρα* confusa xxvii, 54.
μόνα et *κόρα* confusa xi, 67.
 $\bar{\nu}$ et $\bar{\eta}$ confusa xv, 68.
 $\bar{\nu}$ et linea suprascripta confusa v, 91.
 $\bar{\nu}$ et ρ confusa xi, 67. xxi, 15.
 \bar{o} et $\bar{\sigma}$ confusa x, 38.
oi an digamma semper habeat apud Theocritum i, 95. xiv, 56. xv, 112.
οῖ et \bar{a} confusa i, 95. et i xxiii, 46.
οὔ et \bar{a} Ep. xviii, 4.
οἰζυρός de prosodia x, 1. xxvii, 13.
-ois accusativi in xxviii, 10.
ὄκκα, quomodo construitur iv, 21.
ὄμνυμι xxvii, 35.
ὄρη see for xv, 2.
ὄρθρια et *ὠρια* an confusa vii, 124.
 $\bar{\pi}$ et $\bar{\mu}$ confusa xii, 37. xxv, 15.
 $\bar{\pi}$ et $\sigma\tau$ confusa xiv, 17.
παῖ in proverbii eleganter inseritur v, 38.
παρεῖχε et *γάρ* *εἶχε* confusa Ep. xvii, 7.
πεδοικιστᾶ et *πελωρίς* *τᾶ* confusa Ep. xvii, 5.
πεδοικιστᾶ *πόλει* Ep. xvii, 5.
περικλώμενον et *περί κλωσμ'* *ἔλον* confusa xxi, 48.
πέρυσι *primâ longâ* xxix, 22.
πενία et *πνοία* confusa xxi, 17.
πεποναμένα et *ποπανεύματα* confusa xxvi, 6.
περονάματα et *χερνήματα* xv, 69.
πήδα *remi* xxi, 10.
πήδα et *λήδα* confusa xxi, 10. (et *Ad. dend.*)
πολλάκι *prorsus* ii, 88.
ποττίν et *πότνια* confusa xviii, 28.
πράτιστος et *ἀκράτιστος* confusa i, 51.
πύλαι usitatio quam *πύλη* xi, 160.

ῥάμω et *κάμω* confusa xxi, 35.
 ρ et ν confusa xi, 67. xxi, 15.
 $\bar{\sigma}$ et $\bar{\beta}$ confusa xiv, 43.
 σ et *o*, *C* et *O*, confusa x, 38.
σβήσω et *βήσω* confusa xxi, 4.
 $\bar{\sigma}\theta$ et $\bar{\theta}$ confusa i, 32. ii, 46. x, 25.
σί et \bar{a} confusa xiv, 38. xxi, 38.
σιωπή et *σκοπή* confusa xiv, 17.
σκιερός et *σφ'* *ἱερός* confusa Ep. iv, 5.
 $\sigma\tau$ et π confusa xiv, 17.
στῆναι *στάσιν* xiv, 17.
στοργή sensu vitioso xxiii, 13.
στίχος et *τοῖχος* confusa xxiii, 46.
σὺ et *εὐ* confusa v, 25.
σχῆμα et *χῆμα* confusa x, 35.
σχ et χ confusa x. 35. xxi, 58.
σωρόν et *δῶρον* confusa Ep. xvii, 7.
T et *X* confusa xii, 37.
ταυριανός x, 14.
τὲ an Theocriteum i, 5.
τε et *τὰ* confusa xxi, 10.
τῇ *cape* Addend. ad xxvii, 49.
τίν non enclit. i, 5. an corripiatur v, 18.
τις et *κτεῖς* confusa xiv, 17.
τίς *ἔβακεν* et *τί* *βέβακεν* xiv, 43.
τυ accus. enclit. i, 5.
τω *ποσειδῶν* et *τῶπος* *ιδῶν* confusa xxviii, 24.
 \bar{u} , $\bar{\eta}$ et \bar{i} confusa iii, 22. xxi, 15.
 \bar{u} et β confusa v, 109.
ὑπερανορέων et *ὑπὲρ ἀνορεῶν* confusa xxix, 19.
-uo Verborum in de prosodiâ xvi, 79. xxiv, 19.
φύω de prosodiâ xvi, 79.
φρύγειν vi, 16.
 $\bar{\chi}$ et $\bar{\lambda}$ confusa xxiii, 31. xxvii, 54.
 χ et $\sigma\chi$ confusa x, 35. xxi, 58.
 χ et *T* confusa xii, 37.
χερνήματα et *περονάματα* confusa xv, 69.
χορημένων et *χορή μὲν ὦν* confusa Ep. xvii, 7.
χορσοῦς *inauratus* xvii, 124.
 $\bar{\omega}$ et \bar{a} confusa v. 109.
ῥῶδιμον (pro *δοίδιμον*) et *ἄλιμον* confusa Ep. xi, 4.
ὠμαὶ et *ᾶβαι* confusa v, 109.
ὦν igitur Ep. xvii, 7.
ὡς ubi i, 13.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- Id. I, 24. not. pro** *Odyss. VIII lege IV.*
 — **I, 51.** Verba Thucydidis sunt τὰς ναῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ἐποίησε.
 — **I, p. 17. col. 1. l. ult. post** mutantur interpunge; **col. 2. lin. 25. pro** *Prom. 6 lege 659, et pro non ulli lege* nonnulli.
 — **I, 134. not. lege** *Ecl. VIII.*
 — **I, 136. not.** Lectionem ΔΑΡΙΣΑΙΝΤΟ firmat quoque ipse Theocritus **v, 136, οὐ θεμιτὸν, Λάκων, ποτ' ἀήδονα κίσσας ΕΠΙΣΔΕΝ· et δαρίσαιντο** legerat Scholiasta Gailianus, interpretans hanc vocem voce ΕΠΙΣΑΙΝΤΟ. Vide et **v, 23.**
 — **I, p. 20. col. 2. l. ult. pro xv lege VII.**
Id. II, 2. Obiter emenda Scholium Genevense ab Aderto editum, κελέβη, σκεῦος ἐν ᾧ δυνατὸν ΠΙΨΑΣΘΑΙ πόδας, lege ΝΙΨΑΣΘΑΙ. Vide ad **xi, 67. xxi, 15.**
 — **II, 3.** Habet βαρεῦντα cum glossâ βαροῦντα Schol. Gailianus. Legerat ille ὡς τὸν ἐμόν με βαρεῦντα, quæ lectio habet quo se commendet.
 — **II, 6. not. lege** *furfura.*
 — **II, 24.** Obiter corrige Scholium Genevense ἜΣΤΙΝ Ἡ δάφνη ἐν τῷ καίεσθαι; lege ἜΣΤΕΝΕ, h. e. ἐψόφει αἰθομένη.
 — **II, 122.** Iterum corrige Scholium Genevense πορφυροῖς ΔΙΜΝΙΣΚΟΙΣ περιειλημμένου ἔχων τὸν στέφανον lege ΔΗΜΝΙΣΚΟΙΣ.
 — **II, 126. not. l. 17. dele sup.**
 — **II, 142, pro à lege** τὰ.
 — **II, 151. not. pro** ἄκρατον lege ἄκρατον.
Id. III, 16. not. pro solæcismi lege solæcismi ἐθήλαζεν habet etiam Schol. Gail.
Id. IV, 11. p. 40. not. Adde simillimum lusum in voce λύκω *Idyll. XIII. 22. et not. et xxvi, 26. et de ὦν igitur,* confusionis origine, vide ad *Epigram. xvii, 7. ibid. col. 2. l. penult. dele comma post* ὁμοφώνοις.
Id. v, 2. pro ἐχθὲς legisse δς χθὲς videntur Scholiastæ.
 — **v, 14. οὐ μ' αὐτὸν** Codices: οὐ μὰν οὐ τὸν Valckenaerio debetur: vide vers. 17 et ad **xxvii, 35.**
 — **v, 25. ΤΑΔ' ΕΣΣΕΤΑΙ,** prout coniecimus, præbent etiam Codices nonnulli apud Gailium.
 — **v. 26.** Corrige Schol. Gail. ἔξευεν; lege ἔξαινευ.
 — **v, p. 49. col. 1. l. 13. pro** ΚΑΙ ΑΛΛΕΑ lege ΚΑΙ ΤΑΛΛΕΑ.
 — **v, p. 49. v. 38. De ΠΑΙ κ. τ. λ. in** proverbii adde Welcker. Theogn. **Lxxvii.**
 — **v, 47. δένδρει** etiam Codd. duo Gailiani.
 — **v, 90.** Firmat conjecturam nostram ΑΜΟΣ Scholiastes Gailianus, qui habet Ὁ ἐρώμενος ΜΟΥ, ὁ Εὐμήδης: legebat ille ὁ Κρατίδα Cratidæ filius, sc. *Eumedes*, quod et aliis placuit.
 — **v, p. 48. col. 1. l. 4. pro** Dimarch. lege Dinarch.
 — **v, 91.** Disertè in suo Codice ΔΙΠΑΠΑΝ ἘΘΕΙΠΑΝ, quod coniecimus, legerat Scholiastes Parisinus, quippe qui glossam ascripserit ΤΑΣ ΤΡΙΧΑΣ.
 — **v, p. 56. col. 1. l. 12. pro** ex quæ lege ex quâ.
 — **v, p. 57. col. 2. l. 8. lege** correctionis.
 — **v, 131. πόδα κισσός** Codices plurimi apud Gailium.
Id. VI, 12. ΚΑΧΛΑΖΟΝΤΑ Codices quoque Gailiani.
 — **VI, p. 63. col. 2. l. 1. lege** αἰγιαλοῖο.
 — **VI, p. 64. col. 1. l. 4. dele** commata.
Id. VII, 11. ΤΟ Βρασίλα decem Codices Gailii.
 — **vii, 35. αὖς;** glossam ἡ ἩΜΕΡΑ disertè præbet Codex Gailianus.
 — **vii, p. 69. col. 1. l. 1. pro** ob lege ab.
 — **vii, p. 72. not. ad v. 124. l. 1. lege** ὀρθριος.

Id. VIII, 6. *pro* Δάων *lege* Δάφνι.

— VIII, p. 77. col. 2. l. 11. *pro* θησεν-
μεσθ' *lege* θησεύμεθ'.

— VIII, 24. με duo Gailiani.

— VIII, p. 79. col. 2. l. 13. *pro* χῶ *lege*
χῶ.

— VIII, 51. Μίλω Codices Gailii plerique.

Id. IX, 1. Conjecturam nostram firmat
Scholium Genevense exhibens *uno*
versu βωκολιάζεο Δάφνι, συναρξάσθω
δὲ Μενάλκας.

— IX, 13. Habet quoque ἐρῶν TO Co-
dex Gailianus.

— IX, p. 87. col. 2. l. 2. *lege* Homilia-
rum.

Id. X, p. 93. col. 1. l. 13. *pro* De a *lege*
De a.

Id. XI, 16. TO οἱ Codices quoque plerique
Gailiani.

— XI, 41. μανοφόρος, quod præbet unus
Gailianus, legebat quoque Scholi-
asta, qui ascripsit μάννος ἐστὶ περι-
τραχήλιος κόσμος.

— XI, 49. Et Codex Gailii κἀντι, et
Scholiastes Gailianus interpretatur
τίς ANTI τῶνδε ὧν εἶπον;

— XI, 61. p. 102. col. 1. l. 4. *pro* enter
lege inter.

— XI, 67. Et Vocem MONA ignorasse
videntur Scholiastæ, qui, locum enar-
rantes, eam non tangunt.

Id. XII, 13. Vocem HN rectè omittunt
etiam duo Codices Gailiani.

— XII, 24. Vide Philetam 3. ed. Bach.
ἀραιῇ ἰξύι.

— XII, 37. Vide Schol. Arist. Acharn.
489. de παράσημα.

Id. XIII, 15. Præpositionem ΕΞ item
in suis Codicibus habuisse videntur
primi Scholiorum conditores; unde
profluxerunt glossæ quas hodie legi-
mus EK νέου, EK νεότητος. Vide
Scholia Gailiana.

— XIII, v. 68. p. 113. col. 1. l. 30, *pro*
una omnes facere, *lege* fecere.

Id. XIV, 17. ΤΙΣ omittunt quoque duo
Gailiani.

— XIV, p. 121. col. 2. lin. penult. *lege*
Νέκταρι.

— XIV, 43. ἔβακε etiam duo Gailiani.

— XIV, 55. Schol. Gail. ad κάκιστος
habet ἐλάττων ΕΚΕΙΝΟΥ, quod οἱ
firmare videtur.

Id. XV, 38. ΚΑΕΙΠΕΣ etiam tres Gai-
liani; ΚΑΕΙΠΑΣ unus; ipsum
ΚΑΑ' ΕΙΠΕΣ Vat. 4. Vide etiam
quæ diximus ad I, 96.

— XV, p. 134. col. 2. l. 19. *lege* laudatum.

— XV, p. 135. col. 2. l. 1. *lege* κεκροτα-
μένοι. l. 4. *dele* comma post quasi.

— XV, p. 140. col. 2. l. 11. *dele* comma
ante Vide.

— XV, p. 164. l. ult. *lege* facis.

Id. XVI, 12. αἷη quoque Codd. quinque
apud Gailium.

Id. XVII, 27. Interpretationi nostræ
suffragatur Schol. Gail. præbens glos-
sam Νῦξ. Ὡ Νύξ.

— XVIII, 29. Schol. Gail. πειρά' τῇ
λιπαρᾷ.

Id. XX, l. 1. *lege* ΕΥΝΕΙΚΑ.

— XX, *not.* ad v. 25. *lege* ΠΟΛΛΟΝ.

Id. XXI, v. 42. De βεβαῶτα stantem
vide a Wundero notata ad Soph.
Æ. Col. 52. Antig. 67, 977.

— XXI, 15. Conjecturam nostram extra
dubitationem ponit Codex K Gailia-
nus hanc ipsam lectionem ΚΑΙΝΑΝ
disertè exhibens.

— XXI, 17. ΠΕΝΙΑ habent quoque tres
Gailiani.

— XXI, 22. Schol. Gail. νικηθήση.

— XXI, 35. ΑΛΛΟΝΟΣ etiam unus
Gailianus. Locutioni ἀλλ' ὄνος ἐν
κάμῳ lucem præclare afferunt Theog-
nidea, 347, ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα
χαράδρην, 1245, πᾶι, σὺ μὲν αὐτως
ἵππος ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης. In his
ὡς, *ut*, eleganter omittitur.

— XXI, 38. Nominativum ΕΘΗΣ *ami-*
cus non me legere memini. Quod si
extaret, reponerem ἔτης ὅσσ' εἶδε,
λέγων μάνυσεν ἐταίρῳ.

— XXI, 44. Corrige Schol. Gail. ὠρέξα-
το, ἔδωκεν, *lege* ἔδρακεν.

— XXI, 48. περικλώμενον etiam Gai-
liani.

— XXI, v. 48. l. 10. *lege* (ver. 47).

— XXI, 10. Ut ΛΗΔΑ et ΠΗΔΑ sic
ΛΗΝΟΥ et ΠΗΝΟΥ confusa sunt a
librariis supra Id. XIV. 16.

Id. XXII, 64. *lege* πίθοιμεν; 69. CYME
etiam duo Gailiani; cum glossâ ἡμέ-
τερος ad ΑΜΟΣ. *Post* Acharn. *lege*
v. 456, 459, ὦ θυμέ.

— XXII, p. 190. col. 2. l. ult. *dele*
est.

Id. xxv, 275. Ad ΤΑΗι Scholiastes Parisinus apud Gailium tom. II. p. 383, adscripsit glossam 'ΕΤΕΡΑι; legerat igitur ΑΛΛΗι, quod coniecimus.

Id. xxvi, p. 215, col. 1. l. 4. *dele interpolationem post orgiis.*

Id. xxvii, 49. De pomis in gremio servatis vide etiam Scholia ad II, 118, *μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων.* In TEA etiamnum aqua hæret. Latere puto TH *cape*, quam vocem Callimacho pulcherrimè restituit Bentleius Epist. I. p. 54, et legere mallet in nostro loco TH, *μᾶλα πρώτιστα τὰδε χροάοντα ΔΕΔΕΞΟ.* Compares Homer. Odyss. ε. 346, TH *δε* ΤΟΔΕ κρήδεμνον ὑπὸ

στέρνοιο ΤΑΝΥΣΣΑΙ. H. 287, TH ΤΟΔΕ φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἔρχεν. Il. ξ. 219, TH *νῦν τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο ΚΟΛΠΩι.* De a productâ ante πρώτιστα vide ad viii, 51.

Id. xxix, p. 231. col. 1. l. 8. *dele colon post sublatâ.*

— p. 237. col. 2. l. 2. *dele comma post hoc.*

Ep. xvii, p. 243. Rectè mihi videor coniecisse ΠΕΔΟΙΚΙΣΤΑΙ, sed debam fortasse scribere πεδοικιστᾶ ita ut cum πόλει copuletur, et sensus sit; Qui Syracusis consederunt, urbe, sive coloniâ, deductâ (ex Corintho). Vide xv, 91. xxviii, 17. Statua tum a populo Syracusano posita fuisset; quod honestius et memorabilius.

Hoc Epigramma tribuitur THEOCRITO in quibusdam Codicibus Anthol. II. 198 Brunck., unde repetiit Gailius.

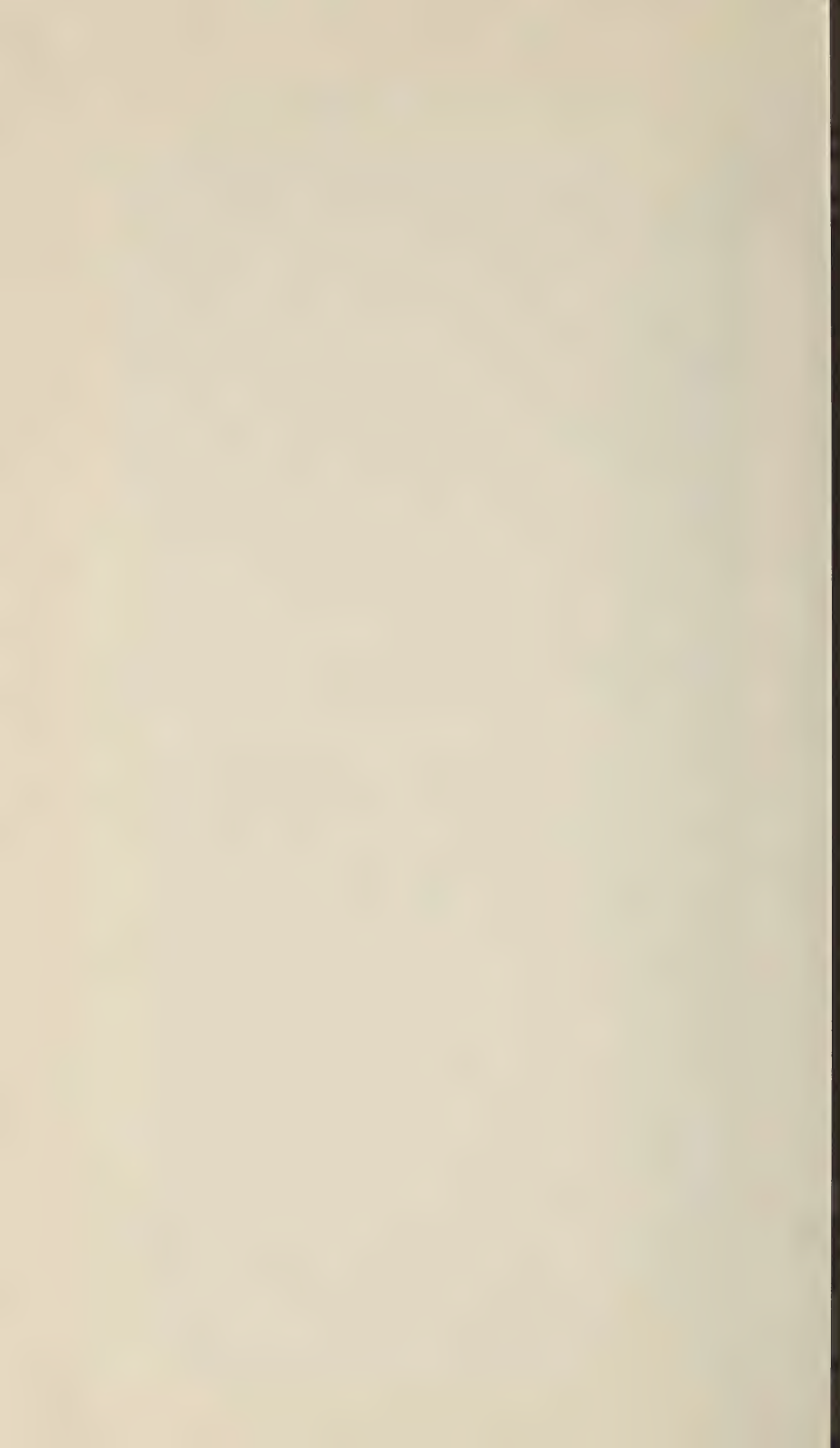
ἀ παῖς ῥ' ἔχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἡδ' ἐνιαυτῷ,
εἰς αἰδὼν πολλῆς ἡλικίης προτέρη.

Δειλαίη ποθέουσα τὸν εἰκοσίμηνον ἀδελφόν,
Νήπιον, ἀστόργον γενσάμενον θανάτου.

Αἰ ἐλεεῖνὰ παθοῖσα, Περιστερί, ὥς ἐν ἐτοίμῳ
'Ανθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

FINIS.

RD - 90

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

Preservation Technologies

A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

DOBBS BROS.
LIBRARY BINDING

ST. AUGUSTINE
FLA.

32084

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 041 495 0